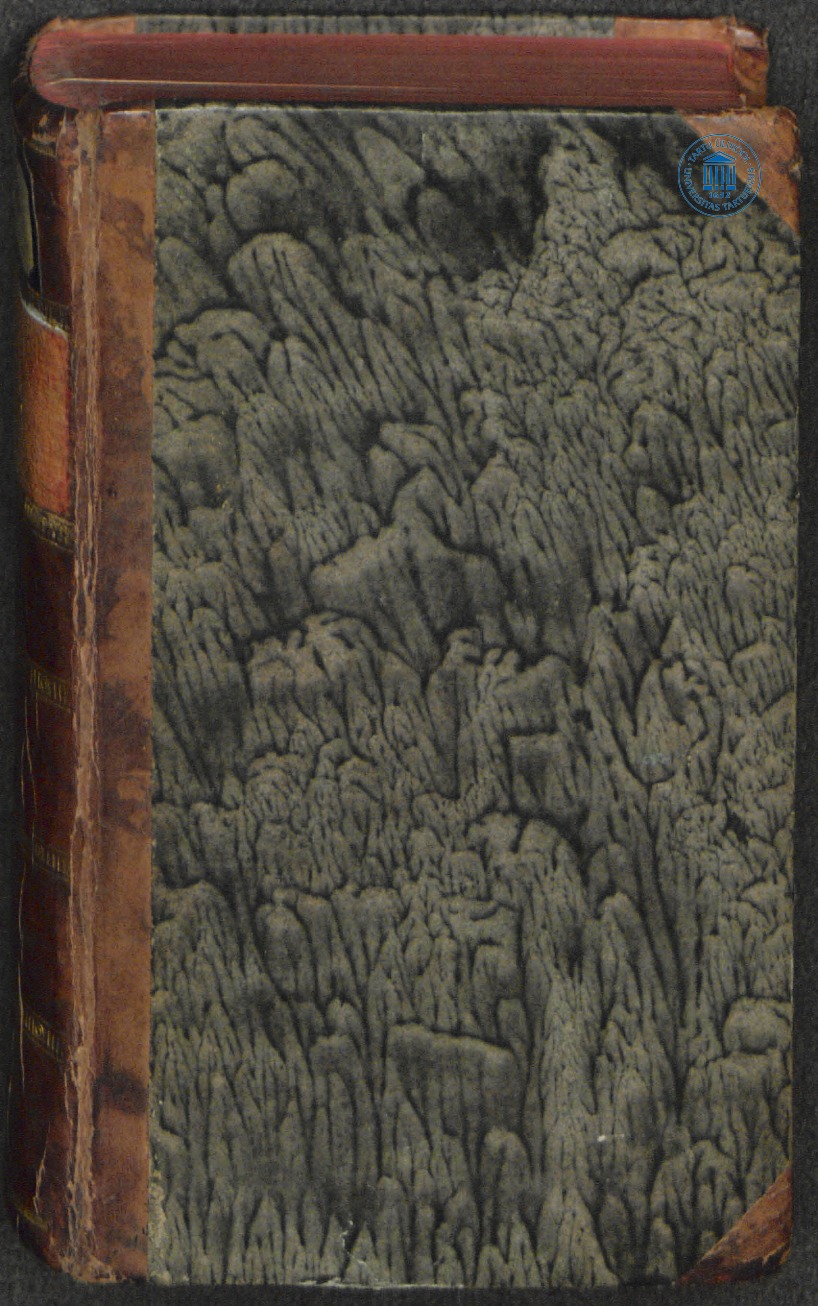

Thilol.

R
1691

Bd. 135.

37.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ.

Η ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ
πολυπλόκῳ ἀνάγνωσις.

M. D. XXXIIII.

Bibliothecae acad. Dorpat.
Prodit haec editio
Argentorati. Est
Nympharum
Pelunda.
D. D.
Moierus, Trans. Shud
1803.

4-IIA
2292
1527744478

VOLFIVS CEPHALAEVS
Lectori.

NOn est præsentis consilij, candide lector, Homerum tuæ sedulitati commendare. Egerunt hoc ante nos celeberrimi uiri, ut si ego idem moliar, plane ineptus esse uiderer, & ut dici solet, ad Fides graculus, operã saltẽ nostrã, tibi notã esse cupimus. Anno ni fallor ab hinc nono, publico ducti cõmodo, diuinũ hũc poetã imprimendũ suscipiebamus, tũ, & ueteribus exẽplaribus, & eruditorũ uirorum diligentia, usi, quo factum est, ut author is, ab innumeris mendis, emaculatus sit. Post eam tamen inuulgationem in manus nostras uenerunt, exẽplaria quædam uetustiora, quæ si ab initio, primum desumptæ operæ nobis affuissent, nitidior certe, quàm unquam alias tum noster prodijsset Homerus. Iam uero hanc occasionem nacti, uolentes publicis studijs, & iuuentuti, quæ noua quadam alacritate in literarum studia accenditur, bene consultum, nec impendij nec laboris piguit, quem conferendis exemplaribus, summo iudicio ac studio, ne quid temere mutaretur, subiuimus, quo sub prælum nostrum sublimis illa & suspicienda Homerica poesis, denuo reuocaretur. Duplici igitur nomine, hanc editionem tibi gratiorẽ esse speramus: primũ absterſæ sunt mendæ plures quã referre opus sit: dehinc ipse literarũ ductus, ex primo prælo factus melior, oculorum aciem minus offensurus est, & plus gratiæ et uenustatis habiturus. Ipse periculũ facito, dispereã, si me aut uanũ dixeris aut tu nobis sis ingratus futurus. Feliciter labori nostro utere optime lector.

BIBL. ACADEM. DORPATENS.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Α. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Χρύσης ἱερεὺς τοῦ ἀπόλλωνος παραγίνεται ἐπὶ τὴν ναυστάθμην τῶν Ἑλλήνων βουλόμενος λυτρώσασθαι τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Χρυσηΐδα, ὑπ' ἀπολαβὼν δέ, ἀλλὰ καὶ μεθ' ὕβρεως ἀποδιωχθεὶς ὑπὸ Ἀγαμέμνονος, ηὔξατο τῷ ἀπόλλωνι κατὰ τῶν Ἑλλήνων, λοιμοῦ δὲ γενομένου καὶ πολλῶν ὡς εἰκὸς διαφθειρομένων, ἐκκλησίαν ἀχιλλεὺς συνήγαγε. Κάλχαντος μὴ διασαφήσαντος τὴν ἀληθῆ αἰτίαν, κελεύσαντος Ἀχιλλέως ἐξιλάσκεσθαι τὸν θεὸν, Ἀγαμέμνων ὀργισθεὶς, διωνείδισε πρὸς τὸν Ἀχιλλέα καὶ αὐτὸς ἔφησε ἀπιέναι τῷ Βρισηΐδα, ὃ δὲ ὀργίζεται ταῖς Ἕλλησι. Θέτις δὲ τὸν υἱὸν παρόντα εἰς ὄλυμπον ἀνελθοῦσα, ἱκέτευσε παρὰ τὸν Δία, ὅπως τοὺς Τρῶας ἐπικρατεστέρους τῶν Ἑλλήνων ποιήσῃ. Ἥρα δὲ γνοῦσα ταῦτο, διωνείδισε πρὸς τὸν Δία· ὡς αὐτοὺς διέλυσεν Ὕφαιστος οἰνοχοήσας ἐν ἐκπώματι χρυσέῳ, διὰ δὲ τοῦτο τὸν τε ἡμέρας οὐκ ἀνεθέντος εἰς ὕπνον τρέπονται.

Iliadis Homeri argumentum.

Chryses sacerdos Apollinis accedit ad navale Graecum, volens redimere filiam suam Chryseidem, quam praeda praecepisset. Sed ejus conatus irritus fuit. Ergo precatus est Apollinem contra Graecos. Hinc ortae sunt lites, et multis confertaeque absque ullo successu. Quamobrem Achilles coetu vocato, auctore Calcha, ejus irae causam edocuit. Quare Agamemnon iratus, altercatus est cum Achille, et ejecit praedam ab eo, nempe Chryseidem. Ille vero ad matrem Thetidem precatus, ut Jovem adiret, et Graecis superiores faceret. Juno autem hoc nosce-ns, rixata est cum Jove, quem ipsa reconciliavit

ΙΛΙΑΔΟΣ Α. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Μῆνιν ἄειδε θεὰ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
οὐλομένην, ἣ μυρί' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκεν.
πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἄϊδι προΐαψεν
ἡρώων, αὐτοὺς δὲ ἑλώρια τεῦχε κύνεσσιν
οἰωνοῖσί τε πᾶσι, Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή·
ἐξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε
Ἀτρεΐδης τε ἄναξ ἀνδρῶν, καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.
τίς τ' ἄρ σφωε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι;
Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός· ὁ γὰρ βασιλῆϊ χολωθεὶς
νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὄρσε κακήν, ὀλέκοντο δὲ λαοὶ
οὕνεκα τὸν Χρύσην ἠτίμησε ἀρητῆρα
Ἀτρεΐδης· ὁ γὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
λυσόμενός τε θύγατρα, φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα·
στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος
χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ λίσσετο πάντας Ἀχαιούς,
Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω κοσμήτορε λαῶν·
Ἀτρεΐδαι τε καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοί·
ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ' οἴκαδ' ἱκέσθαι·
παῖδα δέ μοι λύσατε φίλην, τάδε δ' ἄποινα δέχεσθε
ἁζόμενοι διὸς υἱὸν ἑκηβόλον Ἀπόλλωνα.
ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοί·
αἰδεῖσθαί θ' ἱερῆα, καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·

ἀλλ' οὐκ ἀρεΐδῃ ἀγαμέμνονι ἤϊσαν θυμῷ,
ἀλλὰ κακῶς ἀρίει, κρατερόν δ' ἐπος ἔτελλε.
μή σε γέρον κοίλῃσιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχείω,
ἢ νῦν δηθύνοντ', ἢ ὕστερον αὖτις ἰόντα,
μή νύ τοι οὐ χραίσμῃ σκῆπτρον, καὶ στέμμα θεοῖο.
τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω, πρίν μιν καὶ γῆρας ἐπείσῃ
ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ ἐν ἀργείῃ τηλόθι πάτρῃ
ἰσὸν ἐποιχομένην, καὶ ἐμὸν λέχος αὐτιόωσαν.
ἀλλ' ἴθι· μή μ' ἐρέθιζε σαώτερος ὡς κε νέηαι.
Ὣς ἔφατ', ἐδδείσθη δ' ὁ γέρων, καὶ ἐπείθετο μύθῳ.
βῆ δ' ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
πολλὰ δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κιὼν ἠρᾶθ' ὁ γεραιὸς
ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἠΰκομος τέκε Λητώ.
κλῦθί μευ ἀργυρότοξ' ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας,
Κίλλάν τε ζαθέην, Τενέδοιό τε ἶφι ἀνάσσεις,
σμινθεῦ, εἴ ποτέ τοι κατὰ πίονα νηὸν ἔρεψα,
ἢ εἰ δή ποτέ τοι κατὰ πίονα μηρί' ἔκηα
ταύρων, ἠδ' αἰγῶν, τόδέ μοι κρήηνον ἐέλδωρ.
τίσειαν δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε φοῖβος ἀπόλλων·
βῆ δὲ κατ' ὠλύμποιο καρήνων χωόμενος κῆρ.
τόξ' ὤμοισιν ἔχων, ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην·
ἔκλαγξαν δ' ἄρ' ὀϊστοὶ ἐπ' ὤμων χωομένοιο.
αὐτὸς κινηθέντος, ὃς ἤϊε νυκτὶ ἐοικώς.
ἕζετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ' ἰὸν ἕηκε.
δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ' ἀργυρέοιο βιοῖο.
οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπῴχετο, καὶ κύνας ἀργούς.
αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἐχεπευκὲς ἐφιεὶς,
βάλλ' αἰεὶ δ' πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαί.
ἐννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ᾤχετο κῆλα θεοῖο.

τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς.
ὣς γὰρ οἱ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
κήδετο γὰρ δαναῶν, ὅτι ῥα θνήσκοντας ὁρᾶτο.
οἳ δ' ἐπεὶ οὖν ἀγορήνδε θοὰς ἐκ νηὸς ἐγένοντο,
τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
Ἀτρεΐδη, νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας ἔοικε
ἂψ ἀπονοστήσειν, εἴκεν θάνατόν γε φυγόντε,
εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾷ, καὶ λοιμὸς Ἀχαιούς.
ἀλλ' ἄγε δή τινα μάντιν ἐρείομεν, ἢ ἱερῆα,
ἢ καὶ ὀνειροπόλον, καὶ γὰρ τ' ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν,
ὅς κ' εἴποι ὅτι τόσσον ἐχώσατο φοῖβος ἀπόλλων.
εἴτ' ἄρ' ὅγ' εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται, εἴθ' ἑκατόμβης·
αἴκέν πως ἀρνῶν κνίσης αἰγῶν τε τελείων
βούλεται ὐμῖν πάσασθαι, ἧμῖν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι.
ἦρε ὅγ', ὡς ἐπιὼν, καὶ ἀρ' ἕζετο, τοῖσι δ' ἀνέστη
Κάλχας θεστορίδης οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος,
ὃς ἤδη τά τ' ἐόντα, τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα,
καὶ νήεσσ' ἡγήσατ' Ἀχαιῶν Ἴλιον εἴσω,
ᾗν σφῖν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέφην.
Ὦ Ἀχιλεῦ, κέλεαί με διΐ φίλε μυθήσασθαι
μῆνιν ἀπόλλωνος ἑκατηβελετάο ἄνακτος.
τοὶ γὰρ ἐγὼν ἐρέω, σὺ δ' σύνθεο καί μοι ὄμοσσον,
ἢ μέν μοι πρόφρων ἔπεσιν, καὶ χερσὶν ἀρήξειν.
ἦ γὰρ ὀΐομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὃς μέγα πάντων
Ἀργείων κρατέει, καί οἱ πείθονται Ἀχαιοί.
Κρείσσων γὰρ βασιλεὺς ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρηϊ
εἰ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ κατακέψῃ,
ἀλλά γε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσσῃ
ἐν στήθεσσιν ἑοῖσι, σὺ δ' εὖ φράσαι εἴμι σαώσειν.

Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
θαρσήσας μάλα ἐπὶ θεοπρόπιον ὅ, τι οἶσθα.
ἤ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα Διὶ φίλον, ὧ τε σὺ Κάλχαν
δύχόμενος Δαναοῖσι θεοπροπίας ἀναφαίνεις,
οὔτις ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο,
σοὶ κοίλης παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει
συμπάντων Δαναῶν, οὐδ' Ἀργείων ἐνίπησι
ὃς νῦν πολλὸν ἄεικες ἐνὶ στρατῷ εὐρείᾳ ἐόντα.
καὶ τότε δὴ θάρσησε, καὶ ἤνδανε μάντις ἀμύμων.
οὐδ' ἄρ ὅγ' ἀδύχολῆς ἐπιμέμφετο, οὐδὲ νέκτόμβης·
ἀλλ' ἔνεκ' Ἀρητῆρος ὃν ἠτίμησ' Ἀγαμέμνων.
ἦλθ' ἀπέλυσε θύγατρα, καὶ ἧκε ποινὴν δ' ἔπ' ἄποινα·
ἤνωγε δ' ἄρα λαὸν ἐΐσκοντ' ἐκβολὴν δ' ἔπ' ἄνωγε.
ἦλθ' ὅγε πρὶν λοιμὸν βαρείας χεῖρας ἀφέξαι,
πρίν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι ἑλικώπιδα κούρην,
ἀπρίατόν, ἄνευ ποινῆς, ἀγάγοι ἱερὴν ἑκατόμβην
ἐς Χρύσην, τότε τε κέν μιν ἱλασσάμενοι πεπίθοιμεν.
ἦρε γ' ὅγ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο, βῆσε δ' ἀνὴρ
ἥρως Ἀτρεΐδης δυρυκρεὼν Ἀγαμέμνων
ἀχνύμενος. μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι
πίμπλαντ', ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐΐκτην.
κάλχαντα πρῶτα κακὸν ὀσσόμενος προσέειπε.
Μάντι κακῶν οὔ πώ ποτέ μοι τὸ κρήγυον εἶπες.
αἰεί τοι τὰ κάκ' ἐσὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι.
ἐσθλὸν δ' οὔ δέ τι πω εἶπας ἔπος, οὐδ' ἐτέλεσας.
καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις,
ὡς δὴ τὸ σ' ἕνεκα φησὶν ἑκηβόλος ἄλγεα τεύχειν,
οὕνεκ' ἐγὼ κούρης χρυσηίδος ἀγλαὰ ποινὴν
οὐκ ἐθέλων δέξασθαι, ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν
οἶκοι ἔχειν, καὶ γὰρ ἕο κλυταιμνήστης προβίβασθαι

κτεριόωσ' ἀλόχου, ἐπεὶ οὔ θέμεν ἶσ' Ἀφροδίτῃ
εἶδός τε δέμας τε, οὔτε φρένας οὔτε τι ἔργα.
ἀλλὰ καὶ ὡς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, αἶψα γὰρ ἄμεινον
λαὸν σόον ἢ ἀπολέσθαι, ἐμμεμαῶτα.
αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίκ' ἑτοιμάσατ', ὄφρα μὴ οἶος
Ἀργείων ἀγέρασος ἔω, ἐπεὶ οὐδέ ἑ οἶκε.
λεύσσετε γὰρ τό γε πάντες, ὁ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλη.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
Ἀτρεΐδη κύδιστε φιλοκτεανώτατε πάντων,
πῶς γάρ τι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί;
οἴδέ πω ἴδμεν ξυνήϊα κείμηλα πολλά.
ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δὲ δάσσαμεν·
λαοὺς δ' οὐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τὸν θεὸν πρόες, αὐτὰρ Ἀχαιοί
τριπλῆ τετραπλῆ τ' ἀποτίσομεν, αἴκέ ποθι Ζεὺς
δῶσι πόλιν ῥοίην δυτείχεον ἐξαλαπάξαι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
μή δ' οὕτως ἀγαθός περ ἐὼν θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ,
κλέπτε νόῳ, ἐπεὶ οὔ παραλύσεαι, οὐδέ με πείσεις.
ἦ θέλεις ὄφρ' αὐτὸς ἔχῃς γέρας, αὐτὰρ ἐμὲ αὖτως
ἥδε σευόμενον, κέλεαι δέ μοι τὸν δ' ἀποδοῦναι.
ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί·
ἀρσαντες κατὰ θυμὸν ὅπως ἀντάξιον ἔσται.
εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι
ἢ τεὸν, ἢ Αἴαντος ἰὸν γέρας, ἢ ὀδυσῆος
εἶμι λιλαιόμενος, ὁ δέ κεν κεχολώσεται, ὃν κεν ἵκωμαι
ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖτις,
νῦν δ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν,
ἐς δ' ἐρέτας ἐπιτῆδες ἀγείρομεν, ἐς δ' ἑκατόμβην
θέσθω, ἐν δ' αὐτὴν Χρυσηΐδα καλλιπάρηον

βήσομαι, ὡς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βαλιφόρος ἔσται.
ἢ Αἴας, ἢ Ἰδομωνεύς, ἢ δῖος Ὀδυσεύς.
ἢ σύ πηλείδη πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν
ὄφρ' ἡμῖν ἐκάρδοπον ἰλάσεαι ἱερὰ ῥέξας.
Τὸν δ' αὖ ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς ἀχιλλεύς,
ὤ μοι ἀναιδείῃ ἐπιειμένε, κερδαλεόφρον,
πῶς τίς τοι πρόφρων ἐπιπείθηται Ἀχαιῶν
ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι, ἢ ἀνδράσιν ἶφι μάχεσθαι;
οὐ γὰρ ἐγὼ τρώων ἕνεκ' ἦλυθον αἰχμητάων
οἳ οὔτε μαχησόμενος, ἐπεὶ οὔ τι μοι αἴτιοι εἰσίν.
οὐ γάρ πώ ποτ' ἐμὰς βόας ἤλασαν, οὐδ' ἄμπνας
οὐδέ ποτ' ἐν φθίῃ ἐριβώλακι βωτιανείρῃ
καρπὸν ἐδηλήσαντ', ἐπεὶ μάλα πολλὰ μεταξὺ
οὔρεά τε σκιόεντα θάλασσά τε ἠχήεσσα·
ἀλλὰ σοὶ ὦ μέγ' ἀναιδὲς ἅμ' ἑσπόμεθ', ὄφρα σὺ χαίρῃς
ἡμῖν ἀρνύμενος Μενελάῳ σοί τε κυνῶπα
πρὸς τρώων, τῶν οὔτι μεταβρίσεις, οὐδ' ἀλεγίζεις.
καὶ δή μοι γέρας αὖτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλᾷς.
ὃ ἔπι πολλ' ἐμόγησα, δόσαν δέ μοι υἷες Ἀχαιῶν
οὐ μὲν σοί ποτε ἶσον ἔχω γέρας, ὁππότ' Ἀχαιοὶ
τρώων ἐκπέρσωσ' εὐναιόμενον πτολίεθρον.
ἀλλὰ τὰ μὲν πλεῖστον πολυάϊκος πολέμοιο,
χεῖρες ἐμαὶ δίεπον· ἀτὰρ ἤν ποτε δασμὸς ἵκηται,
σοὶ τὸ γέρας πολὺ μεῖζον, ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε
ἔρχομ' ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπὴν κεκάμω πολεμίζων.
νῦν δ' εἶμι φθίην δ', ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερόν ἐστιν
οἴκαδ' ἴμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδέ σ' οἴω
ἐνθάδ' ἄτιμος ἐὼν, ἄφενον, καὶ πλοῦτον ἀφύξειν.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων.
φεῦγε μάλ', εἴ τοι θυμὸς ἐπίσσυται, οὐδέ σ' ἔγωγε

λίσσομαι εἵνεκ' ἐμεῖο μένειν, παρ' ἐμοί γε καὶ ἄλλοι
οἵ κέ μ' τιμήσουσι, μάλιστα δὲ μητίετα Ζεύς.
ἔχθιστος δέ μοι ἐσσὶ διοτρεφέων βασιλήων.
αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη, πόλεμοί τε μάχαται.
εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, θεός πού τοι τό γ' ἔδωκεν.
οἴκαδ' ἰὼν σὺν νηυσί τε σῇς, καὶ σοῖς ἑτάροισι,
μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε, σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω
οὐδ' ὄθομαι κοτέοντος· ἀπειλήσω δέ τοι ὧδε·
ὡς ἔμ' ἀφαιρεῖται χρυσηΐδα φοίβος ἀπόλλων.
τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηΐ τ' ἐμῇ, καὶ ἐμοῖς ἑτάροισι
πέμψω, ἐγὼ δ' ἐκ' ἄγω βρισηΐδα καλλιπάρηον
αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε· σὸν ἔντορα μᾶλλον ἐγὼ περ
ὄφρα ἴδῃς ὅσσον φέρτερός εἰμι σεῖθεν συγεῖν δὲ καὶ ἄλλος
ὃν ἐμοὶ φάσθαι, καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην.
ὡς φάτο, πηλεΐωνι δ' ἄχος γένετ', ἐν δέ οἱ ἦτορ
στήθεσιν λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν.
ἢ ὅγε φάσγανον ὀξὺ παρὰ μηροῦ τανύσσας
τοὺς μὲν ἀνασήσῃσιν, ὁδ' ἀρσάσθην ἐναρίξοι,
ἢε χόλον παύσειεν, ἐρητύσῃσί τε θυμὸν,
εἰ ὃ τὰδ' ὄρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ἕλκετο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἦλθε δ' ἀθήνη
οὐρανόθεν, πρὸ γὰρ ἧκε θεὰ λευκώλενος ἥρη,
ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε.
στῆ δ' ὄπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἕλε πηλεΐωνα,
οἴῳ φαινομένη, τῶν δ' ἄλλων οὔτις ὁρᾶτο.
θάμβησεν δ' ἀχιλεύς, μετὰ δ' ἰάπτετ' ἀθήνη δ'' ἔγνω
παλλὰς ἀθηναίη, σανὼ δέ οἱ ὄσσε φάνθην
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
τίπτ' αὖτ' αἰγιόχοιο διὸς τέκος ἐλήλυθας·
ἦ ἵνα ὕβριν ἴδῃ ἀγαμέμνονος ἀτρεΐδαο;

ἀλλ' ἐκ μὲν ἐρέω, καὶ ἐπὶ τελέεσθαι ὀΐω
ὃς ὑπερφιάλησι τάχ' ἂν τοι θυμὸν ὀλέσαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
ἦλθον ἐγὼ παύσουσα τεὸν μένος, αἴ κε πίθηαι,
οὐρανόθεν, πρὸς δέ μ' ἧκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε, κηδομένη τε.
ἀλλ' ἄγε λῆγε ἔριδος, μὴ δὲ ξίφος ἕλκεο χειρί.
ἀλλ' ἤτοι ἐπέεσσιν μὲν ὀνείδισον ὡς ἔσεται περ.
ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὴ καὶ τετελεσμένον ἔσται.
καί ποτέ οἱ δὶς τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα
ὕβριος εἵνεκα τῆσδε. σὺ δ' ἴσχεο πείθεο δ' ἡμῖν.
Τὴν δ' αὖτε προσέφη ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.
χρὴ μὲν σφωΐτερόν γε θεὰ ἔπος ἐρύσσασθαι
καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ὧς γὰρ ἄμεινον.
ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθηται, μάλα τ' ἔκλυον αὐτοῦ.
Ἦ, καὶ ἐπ' ἀργυρέην κώπην χεῖρα βάλλε βαρεῖαν.
ἂψ δ' ἐς κολεὸν ὦσε μέγα ξίφος, οὐδ' ἀπίθησε
μύθῳ Ἀθηναίης. ἣ δ' οὐλύμπονδε βεβήκει,
δῶμα τὸ Αἰγιόχοιο δίος μετὰ δαίμονας ἄλλους.
Πηλεΐδης δ' ἐξαῦτις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν
Ἀτρεΐδην προσέειπε, καὶ οὔπω λῆγε χόλοιο.
οἰνοβαρές, κυνὸς ὄμματ' ἔχων κραδίην δ' ἐλάφοιο,
οὔτέ ποτ' ἐς πόλεμον ἅμα λαῷ θωρηχθῆναι
οὔτε λόχον δ' ἰέναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
τέτληκας θυμῷ. τὸ δέ τοι κὴρ εἴδεται εἶναι.
πολὺ λωΐτερον ἐστὶ κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
δῶρ' ἀποαιρέεσθαι ὅς τις σέθεν αὐτίον εἴπῃ.
δημοβόρος βασιλεύς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσι ἀνάσσεις.
ἦ γὰρ ἂν ἀρείδην νῦν, ὕβριν λωβήσαο.
ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι

ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον· τὸ μὲν οὔποτε φύλλα καὶ ὄζους
φύσει, ἐπεὶ δὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσι λέλοιπεν,
οὐδ' ἀναθηλήσει, περὶ γὰρ ῥά ἑ χαλκὸς ἕλεψε
φύλλά τε καὶ φλοιόν, νῦν αὖ τά γε μιν υἷες Ἀχαιῶν
ἐν παλάμῃς φορέουσι δικασπόλοι, οἵ τε θέμιστας
πρὸς Διὸς εἰρύαται, ὃ δέ τοι μέγας ἔσται ὅρκος.
ἦ ποτ' Ἀχιλλῆος ποθὴ ἵξεται υἷας Ἀχαιῶν
ξύμπαντας, σοὶ δ' οὔτι δυνήσεται ἀχνύμενός περ,
χασσάμενον, ὅτε πολλοὶ ὑφ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
θνήσκοντες πίπτωσι, σὺ δ' ἐνδοθι θυμὸν ἀμύξεις
χωόμενος ὅτ' ἄρειον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔπεφνας.
Ὣς φάτο Πηλεΐδης, τοῦ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ
χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον, εἷζετο δ' αὐτός.
Ἀτρεΐδης δ' ἑτέρωθεν ἐμήνιε, τοῖσι δὲ Νέστωρ
ἡδυεπὴς ἀνόρουσε λιγὺς Πυλίων ἀγορητής.
τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή.
τοῦ δ' ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων
ἐφθίαθ', οἵ οἱ πρόσθεν ἅμα τράφον ἠδ' ἐγένοντο
ἐν Πύλῳ ἠγαθέῃ μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἄνασσεν.
ὃ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέφατο.
ὦ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιΐδα γαῖαν ἱκάνει.
ἦ κεν γηθήσαι Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες
ἄλλοί τε Τρῶες μέγα κεν κεχάροιατο θυμῷ
εἰ σφῶϊν τάδε πάντα πυθοίατο μαρναμένοιϊν,
οἳ περὶ μὲν βουλῇ δαναῶν πέρι δ' ἐστὲ μάχεσθαι.
ἀλλὰ πίθεσθ'· ἀμφὼ δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο.
ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν ἠπτόρ' ὑμῖν
ἀνδράσιν ὡμίλησα, νέ οὔποτέ μ' ὀΐω ἀθίεσθαι.
οὐ γὰρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας οὐδὲ ἴδωμαι,
οἷον Πειρίθοόν τε Δρύαντά τε ποιμένα λαῶν

Καινεὰτ' ἐξάριόν τε καὶ αὐτίθεον Πολύφημον,
Θησέατ' αἰγιαλῷ ἐπιειμένον ἀθανάτοισι·
κάρπησοι δὴ κῆνοι ἐπιχθονίων φάσγανα δηΐων·
κάρπησοι μὴν ἔσαν καὶ καρτίστοις ἐμάχοντο.
θηρσὶν ὀρισκῴοισι· καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσσαν·
καὶ μὴν οἵγε νῦν γ' ὦ μεθομίλεον ἐκ πύλε ἐλθὼν
τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης, καλέοντε γὰρ αὐτί·
καὶ μαχόμεν κατ' ἰμαυτὸν ἐγὼ κείνοισι δ' ἂν οὔτις
τῶν οἳ νῦν βροτοί εἰσιν ἐπιχθόνιοι μαχέοιτο·
καὶ μέν μευ βουλῇσιν ξύνιον πείθοντό τι μύθῳ·
ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὔμμες ἐπεὶ πέπιθεσθαι ἀμείνον·
μήτε σὺ τόν γ' ἀχαθὸς πρὶν ἐὼν ἀποαίρεο κούρῃ,
ἀλλ' ἔα ὅς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας υἷες ἀχαιῶν·
μήτε σὺ πηλείδη θέλε ἐριζέμεναι βασιλῆϊ
ἀντιβίην, ἐπεὶ οὔ ποθ' ὁμοίης ἐμμορε τιμῆς
σκηπτοῦχος βασιλεύς ὧ τις ζυὸς κῦδος ἔδωκεν.
εἰ δὴ σὺ καρτερός ἐσσι θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ,
ἀλλ' ὅγε φερτερός ἐστιν ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει.
ἀτρέιδη σύ γε παῦε τὸν μῦθον, αὐτάρ ἐγωγε,
λίσσομ' ἀχιλλῆϊ μεθέμεν χόλον, ὃς μέγα πᾶσιν
ἕρκος ἀχαιοῖσι πέλεται πολέμοιο κακῆος.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων ἀγαμέμνων·
ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα κάρη κατὰ μοῖραν ἔειπες·
ἀλλ' ὅδ' ἀνὴρ ἐθέλει πάντων ἐμμεναι ἄλλων·
πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ' ἀνάσσειν,
πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἅπερ ὔπειθεσθαι ὀΐω·
εἰδέ μιν αἰχμητὴν ἐθέσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
ἕνεκά οἱ προθέεσσιν ἐνείκεα μυθήσασθαι;
Τὸν δ' αὖ ὑποβλήδην προσέφη δῖος ἀχιλλεύς·
ἦ γάρ κεν δειλός τε καὶ ὔποπτος καλεοίμην

εἰ δή τοι πᾶν ἔργον ὑπείξομαι ὅττι κεν εἴπῃς.
ἄλλοισιν δὴ ταῦτ' ἐπιτέλλεο, μὴ γὰρ ἐμοί γε
σήμαιν'· ἐὺ γὰρ ἐγὼν ἔτι σοι πείσεσθαι ὄΐω.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω σύδ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι·
χερσὶ μὲν οὔ τοι ἐγὼ μαχήσομαι εἵνεκα κούρης
οὔτε σοὶ οὔτε τῷ δ' ἄλλῳ, ἐπεὶ μ' ἀφέλεσθέ γε δόντες.
τῶν δ' ἄλλων ἅ μοι ἐσὶ θοὴ παρὰ νηὶ μελαίνῃ,
τῶν οὐκ ἂν πάφερoις ἀφελὼν ἀέκοντος ἐμεῖο·
εἰ δ' ἄγε μὴν πείρησαι ἵνα γνώωσι καὶ οἵδε·
αἶψά τοι αἷμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρί.
Ὡς τὼ γ' ἀντιβίοισι μαχεσαμένω ἐπέεσσιν
ὠρσάτην, λῦσαν δ' ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
πηλεΐδης μὲν ἔπ' Μυρμιδόνας καὶ νῆας ἐΐσας
ᾤχετ' σύν τε μνοιπάδῃ, καὶ οἳς ἐτάροισιν.
ἀτρέιδης δ' ἄρα νῆα θοὴν ἅλαδε προέρυσσεν.
ἐς δ' ἱερῆας ἑκατὸν ἐπέκησεν, ἐς δ' ἑκατόμβην
θεσσι θεῷ, ἀνὰ δ' χρυσηίδα καλλιπάρηον
ἴσσεν ἄγων, ἐνδ' ἄρχος ἑὴν πολύμητις ὀδυσσεύς·
δὶ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντο ἐπίπλειον ὑγρὰ κέλευθα·
λαοὺς δ' ἀτρέιδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν·
οἳδ' ἀπελυμαίνοντο καὶ εἰς ἅλα λύματ' ἔβαλλον·
ἕρδον δ' ἀπόλλωνι τελήεσσας ἑκατόμβας
ταύρων ἠδ' αἰγῶν παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀφυσγέτοιο·
κνίσῃ δ' οὐρανὸν ἷκεν ἑλισσομένη περὶ καπνῷ.
ὣς δι μὲν τὰ πίνοντό κατὰ στρατὸν ἠδ' ἀγαμέμνων
λῆγ' ἔριδος τὸν πρῶτον ἐπηπείλησ' ἀχιλλῆϊ.
ἀλλ' ὅγε Ταλθύβιόν τε καὶ Εὐρυβάτην προσέφατο·
τὼ δί ἰσαν κήρυκε καὶ ὀρηϊφόωντε·
ἔρχεσθον κλισίην πηλεϊάδεω ἀχιλῆος·
χειρὸς ἑλόντ' ἀγέμεν βρισηίδα καλλιπάρηον·

εἴ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἑλόμενος
ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι, τὸ δὴ κράτος ἐστὶν ἑκάστου.
Ὡς ἔπων προΐαψε κρατερόν δόρυ· τῷ δὲ μύθων ἐτέλλε·
τῶν δ' ἄϊεν τε βάτην παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀδμήτοιο·
μυρμιδόνων δ' ἐπί τε κλισίας καὶ νῆας ἐκίχανον·
τὸν δ' εὗρον παρά τε κλισίῃ καὶ νηῒ μελαίνῃ
ἥμενον, οὐδ' ἄρα τώγε ἰδὼν γήθησεν ἀχιλλεύς·
τὼ μὲν ταρβήσαντε, νὴ αἰδομένω βασιλῆα,
στήτην, οὐδέ τι μιν προσεφώνεον, οὐδ' ἐρέοντε·
αὐτὰρ ὁ ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε.
Χαίρετε κήρυκες Διὸς ἄγγελοι, ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν·
ἄσσον ἴτ', οὔτι μοι ὔμμες ἐπαίτιοι, ἀλλ' Ἀγαμέμνων·
ὅς σφῶϊ προΐει βεισηίδα εἵνεκα κούρης.
ἀλλ' ἄγε διογενὲς Πατροκλέες ἔξαγε κούρην
καί σφωϊν δὸς ἄγειν, τὼ δ' αὖτὼ μάρτυροι ἔστων
πρός τε θεῶν μακάρων πρός τε θνητῶν ἀνθρώπων,
καὶ πρὸς τῆς βασιλῆος ἀπηλεγέος, εἴποτε δ' αὖτε
χρεὼ ἐμεῖο γένηται ἀϊδρείην ἀλεγεινὸν ἀμῦναι
σοῖς ἄλλοις, ἦ κε ὄλῃσι φρεσὶ θυέι,
οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω,
ὅππως δὴ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέοιντο ἀχαιοί.
Ὡς φάτο. Πατρόκλοιο δὲ φίλῳ ἐπιπείθετο θυμῷ·
ἐκ δ' ἄγαγε κλισίηνε βεισηίδα καλλιπάρηον,
δῶκε δ' ἄγειν, τὼ δ' αὖτις ἴτην παρὰ νῆας ἀχαιῶν·
βῆ δ' ἀέκουσα γυνὴ κίεν· αὐτὰρ ἀχιλλεὺς
δακρύσας ἑτάρων ἀφαρ ἵζανε νόσφι λιασθείς,
θῖν' ἐφ' ἁλὸς πολιῆς ὁρόων ἐς οἰνοπα πόντον,
πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἠρήσατο χεῖρας ὀρεγνύς·
μῆτερ, ἐπεί μ' ἔτεκες γε μινυνθάδιόν περ ἐόντα,
τιμήν πέρ μοι ὄφελλεν ὀλύμπιος ἐγγυαλίξαι
Ζεὺς

Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ' οὔ δέ με τυτθὸν ἔτισεν.
ἦ γάρ μ' ἀτιμήσας εὐρυκρείων ἀγαμέμνων
ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.
Ὡς φάτο δακρυχέων· τῇ δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ
ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἁλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι.
καρπαλίμως δ' ἀνέδυ ὡσεὶ τε ἰὴ ἁλὸς, ἠύτε δμίχλη·
καὶ ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο δακρυχέοντος·
χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκτο δ' ὀνομάζε·
„ Τέκνον, τί κλαίεις, τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
„ ἐξαύδα, μὴ κεύθε νόῳ, ἵνα ἴδομεν ἄμφω.
Τὴν δὲ βαρυστενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς ἀχιλλεύς·
οἶδας· τίη τοι ταῦτ' ἰδυίῃ πάντ' ἀγορεύω;
ᾠχόμεθ' εἰς Θήβην ἱερὴν πόλιν Ἠετίωνος·
τὴν δ' ἐπερησάμεθ' αὖτε, καὶ ἤγομεν ἔνθαδε πάντα·
καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἷες Ἀχαιῶν·
ἐκ δ' ἔλεν Ἀτρεΐδῃ χρυσοθρόνου Ἀγαμέμνονι
Χρύσης δ' αὖθ' ἱερεὺς ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος,
ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
λυσόμενός τε θύγατρα, φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα·
στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος
χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιούς·
Ἀτρεΐδα δ' μάλιστα δύω κοσμήτορε λαῶν.
ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοί,
αἰδεῖσθαί θ' ἱερῆα, καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἤνδανε θυμῷ,
ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε.
χωόμενος δ' ὁ γέρων, πάλιν ᾤχετο· τῷ δ' Ἀπόλλων
δύξαμένῳ ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν.
ἧκε δ' ἐπ' Ἀργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δ' ἐνὶ λαοὶ,
θνῄσκον ἐπασσύτεροι· τὰ δ' ἐπώχετο κῆλα θεοῖο

πάντη ἀνὰ στρατὸν οὐρὴν ἀχαιῶν. ἀμμὶ δὲ μάνυε
ἴνα εἰδῶς ἀλόρδυε θεοπροπίας ἐκάστοτε.
αὐτίκ' ἐγὼ πρῶτός σε κελόμην θεὸν ἱλάσκεσθαι.
ἀρτίονα δ' ἔπεται χόλος λάβεν· αὐτὰρ δ' ἀνασὰς,
ἢ τελέσσαι μῦθον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐσί.
τὴν μὲν γὰρ σὺν νηὶ θοῇ ἐλίκωπες ἀχαιοὶ
ἐς χρύσην πέμπουσιν, ἄγουσι δὲ δῶρα ἄνακτι.
τὴν δ', ἥν ποτ' ἐκλισίηθεν ἔβαν κήρυκες ἄγοντες
κούρην Βρισῆος, τήν μοι δόσαν υἷες ἀχαιῶν.
ἀλλὰ σὺ εἰ δύνασαί γε, περίσχεο παιδὸς ἑῆος
ἐλθοῦσ' οὐλυμπόνδε, Διὰ λίσσαι, ἄμοτε δὴ ποτ
ἢ ἔπει ὤνησας κραδίην Διὸς, ἠὲ καὶ ἔργῳ.
πολλάκι γάρ σεο πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄκουσα
εὐχομένης, ὅτ' ἐφαὰ κελαινεφέι κρονίωνι
οἶη ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι,
ὁππότε μιν ξυνδῆσαι ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι,
Ἥρη, ἠδὲ Ποσειδάων, καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.
ἀλλὰ σὺ τόνγ' ἐλθοῦσα θεὰ, ὑπολύσαο δεσμῶν,
ὦκα ἑκατόγχειρον καλέσασ' ἐς μακρὸν ὄλυμπον,
ὃν Βριάρεων καλέουσι θεοί· ἀνδρῶν δέ τε πάντες
Αἰγαίων· ὅ γὰρ αὖτε βίῃ ὅ πατρὸς ἀμείνων.
ὃς ῥα παρὰ κρονίωνι καθίζετο κυδρὸς ἰαίων.
τὸν, καὶ ὑπέδδεισαν μάκαρες θεοὶ, ὅν δέ τ' ἔδησαν.
τῶν νῦν μιν μνήσασα, παρίζεο, καὶ λάβε γούνων,
αἴ κέν πως ἐθέλησιν ὑπὲρ πυρὸς ἀρῆξαι.
τὰς δ', κατὰ πρήνας τε, καὶ ἀμφ' ἅλα εἶσαν ἀχαιούς.
κτείνομένους· ἵνα πάντες ὑπαύρωνται βασιλῆος,
γνῷ δὲ καὶ ἀτρείδης εὐρυκρείων ἀγαμέμνων
ἥν ἄτην ὅ τ' ἄριστον ἀχαιῶν ὄδ' ἔκτα ἕλεσθαι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θοὴ κατὰ δάκρυ χέουσα,

ὤ μοι τέκνον ἐμὸν· τί νύ σ' ἔτρεφον ἀνὰ τεκοῦσα,
αἶψ' ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος, καὶ ἀπήμων
ἧσθαι· ἐπεὶ νύτοι αἶσα μινυθάπερ, οὔτι μάλα δήν·
νῦν δ' ἅμα τ' ὠκύμορος, καὶ ὀϊζυρὸς περὶ πάντων
ἔπλευ. τῷ σε, κακὴ αἶσα τέκομεν μεγάροισιν.
τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα ἔσος Διὶ τερπικεραύνῳ
εἶμ' αὐτὴ πρὸς ὄλυμπον ἀγάννιφον, αἴκε πίθηται.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισιν,
μήνι' ἀχαιοῖσιν. πολέμου δ' ἄσπαυστον πάμπαν.
Ζεὺς γὰρ ἐπ' ὠκεανὸν μετ' ἀμύμονας αἰθιοπῆας
χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα. θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἕποντο.
δωδεκάτῃ δέ τοι αὖθις ἐλεύσεται οὐλυμπόνδε.
καὶ τότ' ἔπειτά τοι ἔμπης Διὸς ἔσται χαλκοβατὲς δῶ
καὶ μιν γουνάσομαι· καὶ μιν πείσεσθαι ὀΐω.
Ὡς ἄρα φωνήσασ', ἀπέβη κατὰ τοῦ δ' ἔλιπ' αὐτοῦ,
χωόμενον κατὰ θυμὸν ἑὴν ἰωὴν τε βίαν τε.
τὴν, ῥα βίῃ ἀέκοντος ἀπηύρων, αὐτὰρ ὃ δυσεὺς,
ἐς χρύσην ἵκανεν ἄγων ἱερὴν ἑκατόμβην.
οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος τὸν ἐβήσαν ἐντὸς ἴοντες,
ἱστία μὲν στείλαντο, θέσαν δ' ἐν νηὶ μελαίνῃ.
ἱστὸν δ' ἱστοδόκῃ πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες,
καρπαλίμως· τὴν δ' ἐς ὅρμον προέρυσαν ἐρετμοῖς.
ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον. κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν.
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
ἐκ δ' ἑκατόμβην ἔβησαν ἑκηβόλῳ ἀπόλλωνι.
ἐκ δὲ χρυσηὶς νηὸς βῆ πουτοπόροιο.
τὴν μὲν, ἐπεὶ ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις ὀδυσεὺς,
πατρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει· καὶ μιν προσέφη·
Ὦ χρύσεω, πρό μ' ἔπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
παῖδα τέ σοι ἀγέμεν, φοίβῳ θ' ἱερὴν ἑκατόμβην

ἕξομ ὑπὲρ Δαναῶν, ὄρρ' ἱλασώμεθ' ἄνακτα,
Ἀργείοισι δὲ λυσσονα κήδε' ἐφῆκεν.
Ὡς ἄπων· ἔρυτο δὲ Φοῖβος· ὃ δ' ἰδὼν ἐχόλωσε
παῖδα φίλην· τοὶ δ' ὧκα θοῇ κλητὴν ἐκατόμβην,
ἐξείης ἔσαν ἐὺ μήτρην περὶ βωμόν.
χερνίψαντο δ' ἔπειτα, καὶ ἀλφίτα λοιβὰς ἀνέλοντο.
τοῖσιν δ' Χρύσης μεγάλ' εὐχόμενος χεῖρας ἀνασχών·
Κλῦθί μευ ἀργυρότοξ', ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας,
Κίλλάν τε ζαθέην, Τενέδοιό τε ἶφι ἀνάσσεις·
εἴ ποτέ τοι κεχαρισμένος ἐκτέρεα κατέκηα
ταύρων ἠδ' αἰγῶν· τὸ δέ μοι τέλεσον μενεαίνων·
τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων·
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων χωόμενος κῆρ,
τόξ' ὤμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην·
ἔκλαγξαν δ' ἄρ' ὀϊστοὶ ἐπ' ὤμοις κινομένοιο·
ἤϊε δ' ὑκτὶ ἐοικὼς· ἕζετ' ἔπειτ' ἄρ' ἔπειτα νεῶν ἀπονόσφιν ἰών,
δεινὴν δ' ἔκλαγξε βιοῦ ἀργυρέοιο μετένεικε δ' ὀϊστὸν·
οὐρῆας μὲν πρῶτα καὶ ἀργοὺς ἤλασε κύνας·
αὐτοῖσιν δὲ βέλος ἐχεπευκὲς ἐφίεις βάλλε· πυραὶ δὲ θαμειαὶ
νεκύων καίοντο βαρείαι.
ἐννῆμαρ μὲν ἔπ' ἰὸς ἐφώχετο λαὸν ἀνὰ στρατόν·
τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορὴν κάλεσε λαοσσόος Ἥρη·
τῇ γὰρ ἐπ' ἐννήμαρ φρεσὶ θήκατο κήδεα δαίμων·
Ἀτρεΐδης δ' ἄρα λαὸν ἀγειρόμενον κατὰ μοῖραν
ἐννῆμαρ μὲν ἔπ' ἰὸς ἐφώχετο λαὸν ἀνὰ στρατόν·
τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορὴν κάλεσε λαοσσόος Ἥρη·
τῇ γὰρ ἐπ' ἐννήμαρ φρεσὶ θήκατο κήδεα δαίμων·
Ἀτρεΐδης δ' ἄρα λαὸν ἀγειρόμενον κατὰ μοῖραν
ἐννῆμαρ μὲν ἔπ' ἰὸς ἐφώχετο λαὸν ἀνὰ στρατόν·
τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορὴν κάλεσε λαοσσόος Ἥρη·
τῇ γὰρ ἐπ' ἐννήμαρ φρεσὶ θήκατο κήδεα δαίμων·
Ἀτρεΐδης δ' ἄρα λαὸν ἀγειρόμενον κατὰ μοῖραν

μίλλωντες· ἰκάρχεον· ὀδὲ, φρένα τέρπετ' ἀχεύων.
μέσσοι δ' ἠλιόσε κατίδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πυμνὴ σίαι νηός.
μέσσοι δ' ἠελίοιο φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
καὶ τότ' ἔπειτ' ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺ κέχαλγε.
τοῖσιν δ' ἴκμενον ὦρσεν ἑκάεργος ἀπόλλων.
οἵ δ' ἰσὸν σίσαντ', ἀνάβ ἱστία λευκὰ πέτασαν.
ἓν δ' ἀνέμος πρῆσσεν μέσον ἰστίον· ἀμφὶ δὲ κῦμα
στείρη ποφύρεον μεγάλ' ἴαχε νηὸς ἰούσης.
ἤϊε δ' ἔθεεν κατὰ κῦμα, διαπρήσσουσα κέλευθα.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκανον κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν,
νῆα μὲν εἶλκ' ἐπὶ πεῖρον ἐπὶ ξηροῦ ἐρύσσαν.
ὕψοῦ ἐπὶ ψαμάθου· ὑπὸ δ' ἕρματα μακρὰ τάνυσσαν.
αὐτοὶ δ' ἐσκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε.
Αὐτὰρ ὃ μήνιε νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι,
διογενὴς Πηλέος υἱὸς ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.
οὔτε ποτ' ἐς ἀγορὴν πολυκτόρον ἐφοίτα ἀνδρῶν,
οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον, ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ,
μένων· ποθέεσκε δ' ἀϋτήν τε, πόλεμόν τε.
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῦ δυωδεκάτη γένετ' ἠώς,
καὶ τότε δὴ πρὸς Ὄλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
πάντες ἅμα· Ζεὺς δ' ἦρχε· θέτις δ' οὐ λήθετ' ἐφετμέων
παυδὸς ἑοῦ, ἀλλ' ὅγ' ἀνεδύσατο κῦμα θαλάσσης·
ἠερίη δ' ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν, Οὔλυμπόν τε.
εὗρεν δ' εὐρύοπα κρονίδην, ἀτερ ἥμενον ἄλλων,
ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.
καὶ ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθίζετο, καὶ λάβε γούνων
σκαιὴ· δεξιτερῇ δ' ἄρ' ὑπ' ἀνθερεῶνος ἐλοῦσα,
λιαρὰ μίνυ προσέειπε Δία κρονίωνα ἄνακτα.
Πάτερ, εἰ δή σε μετ' ἀθανάτοισιν ὄνησα

ἠ ἐπέ, ἠ ἔργῳ, τόδέ μοι κρήηνον ἐέλδωρ.
τίμησόν μοι υἱόν, ὃς ἀκυμορώτατος ἄλλων
ἔπλετ· ἀτὰρ μιν νῦν γε ἀνάξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων
ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας.
ἀλλὰ σύ περ μιν τῖσον ὀλύμπιε μητίετα Ζεῦ·
τόφρα δ' ἐπὶ Τρῶεσσι τίθει κράτος, ὄφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν, ὀφέλλωσίν τε τιμῇ.
Ὡς φάτο· τὴν δ' οὔτι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
ἀλλ' ἀκέων δὴν ἧστο. Θέτις δ' ὡς ἅψατο γούνων,
ὡς ἔχετ' ἐμπεφυῖα· καὶ ἤρετο δεύτερον αὖθις·
νημερτὲς μὲν δή μοι ὑπόσχεο, καὶ κατάνευσον,
ἢ ἀπόειπε, ἐπεὶ οὔτοι ἐπὶ δέος, ὄφρ' ἴον ἔδω,
ὅσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη θεός εἰμι.
Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
ὀλοίγια ἔργ', ὅτ' ἐμ' ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις
Ἥρῃ, ὅταν μ' ἐρέθῃσιν ὀνειδείοις ἐπέεσσιν.
καὶ δὴ καὶ αὕτως μ' αἰεὶ μετὰ πᾶσιν ἀθανάτοισι θεοῖσι
νεικεῖ· καί τέ μιν φημὶ μάχῃ τρωέσσιν ἀρήγειν.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖθις ἀπείρυσσε, μή σε νοήσῃ
Ἥρη· ἐμοὶ δὲ κε ταῦτα μελήσεται ὄφρα τελέσσω.
εἶδ' ἄγε τοι κεφαλῇ κατανεύσομαι, ὄφρα πιστώσῃς·
τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον
τέκμωρ, οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον, οὐδ' ἀπατηλὸν
οὐδ' ἀτελεύτητόν γ', ὅτι κεν κεφαλῇ κατανεύσω.
ἦ, καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε κρονίων·
ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος
κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἐλέλιξεν ὄλυμπον.
τὼ γ' ὣς βουλεύσαντε, διέτμαγεν· ἡ μὲν ἔπειτα
εἰς ἅλα δῖαν ἔθορε βαθείαν ἀπ' αἰγλήεντος ὀλύμπου·
Ζεὺς δ' εἰς ἑὸν πρὸς δῶμα. θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέσταν

ἐξ ἑδέων σφῶν πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτλη
μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλὰ πάντες ἀνέστησαν.
ὣς ὁ μὲν, εἰς ὅ γε καθέζετ' ἐπὶ θρόνου, οὐδὲ μιν ἧκε
γνοιήσων· ἰδὼν δὲ οἱ συμφράσατο βουλὰς
ἀργυρόπεζα Θέτις· θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος·
αὐτίκα κερτομίοισι Δία προσηύδα νέεσθαι.
Τίς δ' αὖ νεῖ δολομῆτα θεῶν συμφράσσαο βουλὰς;
αἰεί τοι φίλον ἐστὶν ἐμοῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντα,
κρυπτάδια φρονέοντα· δικαίη πάρ μοι
πρόφρων τέτληκας ἐπάξιον ἔπλεσθαι.
Τὴν δὲ μεγάθυμος ἐπιστεφὴς ἀντίον ηὔδα·
Ἥρη, μή δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπίφρασσο μύθους
εἰδήσεις· χαλεποὶ τοι ἔσονται ἀλόχῳ περ ἐούσῃ.
ἀλλ' ὃν μέν κ' ἐπιεικὲς ἀκουέμεν, οὔτις ἔπειτα
οὔτε θεῶν πρότερος τόνγ' ἔσσεται, οὔτε ἀνθρώπων·
ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε βυθοῦ θέωμαι ἰέμενος νοῆσαι,
μή τι σὺ ταῦτα ἕκαστα διείρεο, μηδὲ μετάλλα.
Τὸν δὲ μεγάθυμος ἐπιστεφὴς βοῶπις πότνια Ἥρη·
αἰνότατε κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
καὶ λίαν σε πάρος γ' οὔ τι ἔρεμνα, οὔτε μεταλλῶ·
ἀλλὰ μάλ' ἐπήκοος, τά τε φράζεαι, ἅσσα τε θέλῃσθα.
νῦν δ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα μή σε παρείπῃ
ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος·
ἠερίη γάρ σοί γε παρίζετο, καὶ λάβε γούνων·
τῇ σ' ὀΐω κατανεῦσαι ἐτήτυμον, ὡς ἀχιλῆα
τιμήσῃς· ὀλέσῃς δὲ πολλοὺς ἐπὶ νηυσὶν ἀχαιῶν.
Τὴν δ' ἀπαμείβετο μῦθον, προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
δαιμονίη· αἰνῶς μὲν ὄΐεαι· οὐδέ σε λήθω
οἷον ἐμὸν κῆρ ἐστι· σὺ δ' ἐγγύθι μὴ φίλον ἔρχευ,
μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεαι· τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσται.

ἣ δ' οὕτω τοῦτ' ἔσιν, ἐμοὶ μέλλει φίλτον ἔσεσθαι
ἀλλ' ἀκέουσα κάθησο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ.
μή νύ τοι οὐ χραίσμωσιν ὅσοι θεοὶ εἰσὶ σὺ ἐν ὀλύμπῳ
ἄσσον ἰόντ'. ὅτε κέν τοι ἀάπτοις χεῖρας ἐφείω.
Ὡς ἔφατ'. ἔδδεισεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη.
κωὶ ῥ' ἀκέουσα καθῆστο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ.
ὤχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ Οὐρανίωνες,
τοῖσιν δ' Ἥφαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ' ἀγορεύειν,
μητρὶ φίλῃ ἐπίηρα φέρων λευκωλένῳ Ἥρῃ.
ἦ δὴ λοίγια ἔργα τάδ' ἔσεται, οὐδ' ἔτ' ἀνεκτά.
εἰ δὴ σφὼ ἕνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὧδε,
ἐν δὲ θεοῖσι κολωὸν ἐλάσσετον, οὐδὲ τι δαιτὸς
ἐσθλῆς ἔσεται οὔδ'. ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾷ.
μητρὶ δ' ἐγὼ παράφημι καὶ αὐτῇπερ νοεούσῃ
πατρὶ φίλῳ ἐπίηρα φέρειν Διΐ, ὄφρα μὴ αὖτε
νεικείησι πατήρ. σὺν δ' ἡμῖν δαῖτα τεράξῃ.
εἴπερ γάρ κ' ἐθέλῃσιν ὀλύμπιος ἀστεροπητὴς
ἐξ ἑδέων συφελίξαι· ὁ γὰρ σεῖο πολὺ φέρτατός ἐσσιν.
ἀλλὰ σὺ πὰρ μητρὶ ἐπιειρέσι μειλιχίοισι
αὐτὰρ ἐπὴν σ' ἵλαον ὀλύμπιος ἔντυνε πατήρ.
Ὡς ἄρ' ἔφη. καὶ ἀνάλξας δέπας ἀμφικύπελλον
μητρὶ φίλῃ ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπε.
τέτλαθι μήτηρ ἐμή, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη περ,
μή σε φίλην περ ἐοῦσαν, ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἐμοῖσι
θνησομένην. τότε δ' οὔτι δυνησόμεθ' ἀχνύμενοί περ,
χωσμᾶν. ἀργαλέη γὰρ ὀλύμπιος ἀντιφερίζειν.
ἤδη γάρ με καὶ ἄλλοτ' ἀλεξέμεναι μενεαίνω,
εἴλε ποδὸς τετραίνων ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο.
πᾶν δ' ἦμαρ φερόμην, ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι,
κάππεσον ἐν Λήμνῳ. ὀλίγος δέ τι θυμὸς ἐνῆεν.

ἔνθα με σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαν ποσσίν. populi antiq. Lemni.
Ὡς φάτο. μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
μειδήσασα δὲ παιδὸς ἑοῦ ἔξαρχε χερὶ κύπελλον.
αὐτὰρ ὁ νίῃ ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν
οἰνοχόει, γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων.
ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως μακάρεσι θεοῖσιν,
ὡς ἴδον Ἥφαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα.
Ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
δαίνυντ', οὐδ' ἔπι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης.
οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλὴς ἦεν ἐν ἀπόλλωνι,
μουσάων θ', αἳ ἀείδον ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο
οἱ μὲν, κακκείοντες ἴεσαν οἶκον δὲ ἕκαστος.
ᾗ χι ἑκάστῳ δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις
Ἥφαιστος ποίησε δαΐφρονι πειραθιάρτῃ.
Ζεὺς δ' πρὸς ὃν λέχος ᾔει ὀλύμπιος ἀστεροπητής,
ἔνθα πάρος κοιμᾶθ', ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι.
ἔνθα κάθευδ' ἀναβὰς. παρὰ δέ, χρυσόθρονος Ἥρη.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ. Β. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Διὸς ὄνειρον ἐπιπέμψαντος Ἀγαμέμνονι, παρακελεύεται τοῖς Ἕλλησιν ἑξάγειν αὐτὸν ἐπὶ τὸν πόλεμον. ὁ δὲ, πρῶτον μὲν τῶν ἀρίστων σωζόμενον σωθήναι. ἔπειτα δὲ ἐκκλησίαν ποιησάμενος, ἀποπειρᾶται αὐτῶν, παρακελευσάμενος φεύγειν εἰς τὰς πατρίδας. καὶ τέλος δὲ αὐτοὺς δυνατοὺς ἀθηνᾶς προνοίᾳ. καὶ Νέσορα μὲν μηνορήσας. εἶτα προφὴν αὐκλόμενοι, ἐξοπλίζονται αὐτοί τε, καὶ ἡγεμόνες. ὁμοίως δὲ καὶ οἱ πᾶσις ἔθνεσι αὐτῆς

Lemno 590 1 ὕδλη γὰρ με καὶ ἄλλοτ' ἀλεξέμεναι μενεαίνω, ve montes ignivomi, unde ejecta fuisse videntur. ἐξίλε ποδὸς τετραίνων ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο. a tramontana l. quae hom. ver. a orta Lemnii.

ἀπαγγελάσης. κατάλογον δὲ ὁ ποιητὴς ἐποίησε τῶν στρατευμάτων, καὶ τῶν νεῶν.

ΑΛΛΩΣ.

Ἰὼν ἐμέμνητο Θέτιδος τῆς ἱκεσίας τῶν ἄλλων θεῶν τε, καὶ ἀνθρώπων ὕπνῳ ἀχολαζόντων, πρὸ ὀφθαλμῶν τοιοῦτος ἦν τῷ Πηλέως, ὅνειρον ἀγαμέμνονι πέμπει, κελεύων αὐτὸν ἱκανὰ βάλλειν πάντας τοὺς Ἕλληνας εἰς τὴν μάχην. καὶ συμβουλεύων αὐτῷ δηλαδὴ καὶ ἐν ἀχιλλέως παρακαλέσαι. ὁ δὲ, ὡς σωτὴς ἐ ὄναρ, τῆς ἀεισεβοῦσιν αὐτῷ δίκης ἔτυχε. καὶ μετὰ τοῦτον εἰς ἐκκλησίαν ἀθροίσας πάντας Ἕλληνας. ὑπόπτως πρὸς αὐτοὺς διακείμενος, διὰ τὸ ἡττᾶσθαι ἐν ἀχιλλέως ἐπιθυμῶν αὐτῷ τῇ ἀρχῇ, προσοικειοῦσθαι τὸ πᾶν πλῆθος πράξων, φοβοῦγειν αὐτοὺς εἰς τὰς πατρίδας κελεύει. εἰδὼς, ὡς σωίοντες, ἐπὶ τὸ καθέλκειν τὰς ναῦς, καὶ εἰς τὰς πατρίδας ἀπαλλάττεσθαι χωρῆσιν. οὐ συνεὶς δὲ ὑποθεμένης αὐτῷ ἀθηνᾶς, τοὺς μὲν ἀρίστους, πείθει κατέχειν. τῶν δὲ στρατιωτῶν, πικρῶς καθάπτεται. παύει δὲ καὶ Θερσίτου ἀμούσως πρὸς ἐν βασιλέα στασιάζοντα. καὶ τοὺς Ἕλληνας μᾶλλον, ἢ τὴν Ἴλιον ἐλθεῖν προτρέπει. συμβουλεύσαντος δὲ καὶ Νέστορος τὰ αὐτὰ, ἀγαμέμνων θύσας τῷ Διΐ, τοὺς γέροντας ἐστᾷ. καὶ προτρέψαμένος τοὺς Ἕλληνας, ἐπὶ τὸν πόλεμον ἐξάγει ἅπαντας. ἐξῆς δέ ἐστιν ὁ κατάλογος τῶν νεῶν, ἐφ' ὧν ἦλθον οἱ ἡγεμόνες, καὶ οἱ Ἕλληνες, καὶ τῶν ἐπικούρων, καὶ τῶν ἡγεμόνων αὐτῶν.

Βῆτα δ' ὄνειρον ἦλθε διὰ νυκτὸς ἀγορήν, καὶ νῆας ἀριθμεῖ

Διάπειρα.

ἄλλοι μὲν ῥα θεοί τε, καὶ ἀνέρες ἱπποκορυσταὶ,
εὗδον παννύχιοι. Διὸς δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος.
ἀλλ' ὅγε μερμήριζε κατὰ φρένα, ὡς Ἀχιλῆα
τιμήσῃ, ὀλέσῃ δὲ πολλὰς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
ὧδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλὴ
πέμψαι ἐπ' Ἀτρέος υἱὸν Ἀγαμέμνονι οὖλον ὄνειρον.
καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Βάσκ' ἴθι οὖλε ὄνειρε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
ἐλθὼν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορευέμεν ὡς ἐπιτέλλω.
θωρῆξαι κέλευε κάρηκομόωντας Ἀχαιοὺς
πανσυδίῃ. νῦν γάρ κεν ἑλοῖ πόλιν εὐρυάγυιαν
Τρώων. οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
ἀθάνατοι φράζονται. ἐπὶ γὰρ μέμβλεται ἅπαντας
Ἥρη λισσομένη. πρωΐαζε δὲ κῆδε' ἐφῆπται.
Ὡς φάτο. βῆ δ' ἀπάρ οὖνειρος, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσε.
καρπαλίμως δ' ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
βῆ δ' ἰθὺς ἐπ' Ἀτρέος υἱὸν Ἀγαμέμνονα. τὸν δ' ἐκίχανεν
εὕδοντ' ἐν κλισίῃ. περὶ δ' ἄμβροσίος κέχυθ' ὕπνος
ἕστη δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς νηλείφατος υἱῷ ἐοικὼς
Νηλεΐδῃ, τόν ῥα μάλιστα γερόντων τίν' Ἀγαμέμνων.
ᾧδ' μὲν ἰδὼν ἀμβρόσιος προσεφώνεε θεῖος ὄνειρος.
εὕδεις Ἀτρέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο;
οὐχρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα,

» ὦ λαοὶ ἐπιτειράφαται, καὶ τόσα μέμηλεν.
νῦν δ' ἐμέθεν ξύνισ' ὦκα. Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
ὅς σεῦ ἄνευθεν ἐὼν, μέγα κήδεται, ἠδ' ἐλεαίρει.
θωρήξαί σε κέλευσε καρηκομόωντας Ἀχαιούς
πανσυδίην. νῦν γάρ κεν ἕλοις πόλιν εὐρυάγυιαν
τρώων. οὐ γάρ ἔτ' ἀμφὶς ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
ἀθάνατοι φράζονται. ἐπίηναμφὼ γὰρ ἅπαντας
ἥρη λισσομένη. τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται
ἐκ Διός. ἀλλὰ σύ σῇσιν ἔχε φρεσί. μηδέ σε λήθη
αἰρείτω. ἕνθ' ἄν σε μελίφρων ὕπνος ἀμύξῃ.
Ὣς ἄρα φωνήσας, ἀπεβήσατο. τοὺς δ' ἔλιπ' αὐτοῦ
τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμόν, ἃ ῥ' οὐ τελέεσθαι ἔμελλε.
φῆ γὰρ ὅγ' αἰρήσειν Πριάμου πόλιν ἤματι κείνῳ
νήπιος. οὐδὲ ἔτ' ἄλλα, ἃ ῥα Ζεὺς μήδετο ἔργα.
θήσειν γὰρ ἔτ' ἐμέλλων ἐπ' ἄλγεά τε, στοναχάς τε,
τρωσίτε καὶ δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
ἔμβη δ' ἐξ ὕπνου θείη δὲ μὶν ἀμφὶς χιτῶνα
ἕστο δ' ἀθρῴσας. μαλακὸν δ' ἕ δῶκε χιτῶνα
καλὸν, νηγάτεον. περὶ δ' ἄορ μέγα βάλλετο φᾶρος.
ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο κάλ' ἀπὶ σφυρὰ.
ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον.
εἵλετο δ' σκῆπτρον πατρώϊον ἄφθιτον αἰεί.
σὺν τῷ, ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
Ἠὼς μὲν ῥὰ θεὰ προσέβήσατο μακρὸν Ὄλυμπον.
Ζηνί φόως φορέουσα καὶ ἄλλοισ' ἀθανάτοισιν.
αὐτὰρ ὁ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευε
κηρύσσειν ἀγορήν δὲ καρηκομόωντας Ἀχαιούς.
οἱ μὲν ἐκήρυσσον. τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα.
βουλὴν γὰρ πρῶτον μεγαθύμων εἶσε γερόντων
Νεστορίη παρὰ νηῒ πυλήγενέσσι ἄνασσα.

σεῦσ', ὄφρα συγκαλέσασα, πυκινὴν ἠρτύνθω βουλήν.
κλῦτε φίλοι, θεὸς εἰμὶ μοι ἐγγύθεν ἠλθεν ἑταῖρος.
ἀμβρόσιην σχὰς νύκτα. μάλιστα δὲ Νέστορι δίῳ
εἰδόσ' τε, μέγα θ' ὅστε, φύην τ' ἀγχίστα ἰδέσθαι.
τοῦ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆσ', καί μ' ἐπέσσι μύθον ἔφατο.
εὕδεις δῖε ἀρήϊος ἱπποδάμοιο;
οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα,
ᾧ λαοὶ ἐπιτειράφαται καὶ τόσα μέμηλε.
νῦν δ' ἐμέθεν ξύνισ' ὦκα. Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι.
ὅς σεῦ ἄνευθεν ἐὼν, μέγα κήδεται, ἠδ' ἐλεαίρει.
θωρήξαί σε κέλευσε καρηκομόωντας Ἀχαιούς,
πανσυδίην. νῦν γάρ κεν ἕλοις πόλιν εὐρυάγυιαν
τρώων. οὐ γάρ ἔτ' ἀμφὶς ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
ἀθάνατοι φράζονται. ἐπίηναμφὼ γὰρ ἅπαντας
ἥρη λισσομένη. τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται
ἐκ Διός. ἀλλά σύ σῇσιν ἔχε φρεσίν. ὡς ὅ μὲν εἰπὼν,
ὤχετ' ἀποπτάμενος. ἐμὲ δ' ὑπνος ἀνῆκεν.
ἀλλ' ἄγετ' αἴ κέν πως θωρήξομεν υἷας Ἀχαιῶν.
πρῶτα δ' ἐγὼν ἐπέεσσιν πειρήσομαι, ἠθέμις ἐστὶ,
καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ θοῇσι κελεύσω.
ὑμεῖς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν.
Ὣς οἱ μὲν ὡς εἰπὼν, κατ' ἄρ' ἕζετο. τοῖσι δ' ἀνέστη
Νεστωρ, ὃς ῥα πύλιος ἄναξ ἦν ἠμαθόεντος.
ὅσφιν εὖ φρονέων, ἀγορήσατο, καὶ μετέφησε.
ὦ φίλοι, ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες.
εἰ μέν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἐνίσποι,
ψευδὸς κεν φαῖμεν, καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον.
νῦν δ' ἴδεν ὃς μέγ' ἄριστος ἐνὶ στρατῷ εὔχεται εἶναι.
ἀλλ' ἄγετ' αἴκέ πως θωρήξομεν υἷας Ἀχαιῶν.
Ὡ. ἄρα φωνήσας, βουλῆς ἐξῆρχε νιφάδα.

οἱ δ' ἐπανέστησαν, πείθοντό τε ποιμένι λαῶν
σκηπτοῦχοι βασιλῆες· ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί.
ἠΰτε ἔθνεα εἶσι μελισσάων ἁδινάων,
πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων·
βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ' ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν·
αἱ μέν τ' ἔνθα ἅλις πεποτήαται, αἱ δέ τε ἔνθα·
ὣς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων,
ἠϊόνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχόωντο
ἰλαδὸν εἰς ἀγορήν· μετὰ δέ σφισιν ὄσσα δεδήει
ὀτρύνουσ' ἰέναι Διὸς ἄγγελος· οἱ δ' ἀγέροντο.
τετρήχει δ' ἀγορή, ὑπὸ δὲ στεναχίζετο γαῖα
λαῶν ἱζόντων, ὅμαδος δ' ἦν, ἐννέα δέ σφεας
κήρυκες βοόωντες ἐρήτυον, εἴ ποτ' ἀϋτῆς
σχοίατ', ἀκούσειαν δὲ διοτρεφέων βασιλήων,
σπουδῇ δ' ἕζετο λαός, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἕδρας
παυσάμενοι κλαγγῆς· ἀνὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
ἔστη σκῆπτρον ἔχων· τὸ μὲν Ἥφαιστος κάμε τεύχων,
Ἥφαιστος μὲν δῶκε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι·
αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶκε διακτόρῳ ἀργειφόντῃ·
Ἑρμείας δὲ ἄναξ δῶκε Πέλοπι πληξίππῳ·
αὐτὰρ ὁ αὖτε Πέλοψ, δῶκ' Ἀτρεῖ ποιμένι λαῶν,
Ἀτρεὺς δὲ θνήσκων, ἔλιπε πολύαρνι Θυέστῃ·
αὐτὰρ ὁ αὖτε Θυέστ', Ἀγαμέμνονι λεῖπε φορῆναι,
πολλῇσι νήσοισι καὶ Ἄργεϊ παντὶ ἀνάσσειν.
τῷ ὅ γ' ἐρεισάμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ὦ φίλοι ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος,
Ζεύς με μέγα Κρονίδης ἄτῃ ἐνέδησε βαρείῃ·
σχέτλιος, ὃς πρὶν μέν μοι ὑπέσχετο, καὶ κατένευσεν
Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον, ἀπονέεσθαι·
νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο, καί με κελεύει

δυσκλέα Ἄργος ἱκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν.
„ οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέϊ φίλον εἶναι,
„ ὃς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα,
„ ἠδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον,
αἰσχρὸν γὰρ τόδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι,
μὰψ οὕτω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν ἀχαιῶν,
ἄπρηκτον πόλεμον πολεμίζειν, ἠδὲ μάχεσθαι
ἀνδράσι παυροτέροισι· τέλος δ' οὔ πω τι πέφανται·
εἴπερ γάρ κ' ἐθέλοιμεν ἀχαιοί τε, τρῶές τε
ὅρκια πιστὰ ταμόντες ἀριθμηθήμεναι ἄμφω,
Τρῶας μὲν λέξασθαι ἐφέστιοι, ὅσσοι ἔασιν,
ἡμεῖς δ' ἐς δεκάδας διακοσμηθεῖμεν ἀχαιοί,
τρώων δ' ἄνδρα ἕκαστοι ἑλοίμεθα οἰνοχοεύειν,
πολλαί κεν δεκάδες δευοίατο οἰνοχόοιο.
τόσσον ἐγώ φημι πλέας ἔμμεναι υἷας ἀχαιῶν
τρώων, οἳ ναίουσι κατὰ πτόλιν· ἀλλ' ἐπίκουροι
πολλέων ἐκ πολίων ἐγχέσπαλοι ἄνδρες ἔασιν,
οἵ με μέγα πλάζουσι, καὶ οὐκ εἰῶσ' ἐθέλοντα
Ἴλιον ἐκπέρσαι εὖ ναιόμενον πτολίεθρον.
ἐννέα δὴ βεβάασι Διὸς μεγάλου ἐνιαυτοί,
καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν, καὶ σπάρτα λέλυνται.
αἱ δέ που ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι, καὶ νήπια τέκνα,
εἴατ' ἐνὶ μεγάροισι ποτιδέγμεναι, ἄμμι δὲ ἔργον
αὔτως ἀκράαντον, οὗ εἵνεκα δεῦρ' ἱκόμεσθα.
ἀλλ' ἄγεθ' ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἱρήσομεν εὐρυάγυιαν.
Ὣς φάτο, τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε
πᾶσι μετὰ πληθύν, ὅσοι οὐ βουλῆς ἐπάκουσαν.
κινήθη δ' ἀγορή, ὡς κύματα μακρὰ θαλάσσης

πόντω ἰκαρίοιο, τὰ, μὴν τ' εὖρός τε, νοτίς τε
ἄρορε ἰπαλίξας παπτὸς Διὸς ἐκ νεφελάων,
ὃς δ' ὅτε κινήσῃ ζεφυρὸς βαθὺ λήϊον ἐλθὼν
λάβρος ἰπαιγίζων, ἐπὶ τ' ἠμύη ἀσταχύεσσιν,
ὣς τῶν πᾶσ' ἀγορὴ κινήθη. πίδε δ' ἀλαλήθησαν
νῆας ἐπιπλεύσουσ'. ὠθεῦντο δ' ὑπ' ἐνερθε κονίη
ἵστατ' ἀειρομένη. πίδε δ' ἀλλήλοισι κέλευον,
ἅπτεσθαι νηῶν, αἱ δ' ἐλκέμεν ἐς ἅλα δῖαν,
εὐρύνας τ' ἐξεκάθαιρον. ἀϋτὴ δ' οὐρανὸν ἶκεν
ἐλθασ' ἰεμένων, ὑπὸ δ' ἤρεον ἕρματα νηῶν.
ἔνθ' οὐκ ἂν ἀργεῖοισιν ὑπὲρμορα νόσος ἐτύχθη,
εἰ μὴ ἀθηναίη ἦρη τε πρὸς μῦθον ἔειπον.
Ἰūno. ὦ πόποι αἰγιόχοιο Διὸς τέκος ἠδ' ἀδρηστίνη.
οὕτω δή κε οἶκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
ἀργεῖοι φεύξονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης
καὶ δ' ἔκεν εὐκλῄην Πριάμῳ καὶ τρωσὶ λίποιεν
ἀργείην ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ ἀχαιῶν
ἐν τροίῃ ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης.
ἀλλ' ἴθι νῦν μετὰ λαὸν ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
σοῖς δ' ἀγαοῖς ἐπίειπε ἑρήτυε φῶτα ἕκαστον,
μή δὲ ἔα νῆας ἅλαδ' ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας.
Ὣς ἔφατ', ἔδ δ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη.
βῆ δὲ κατ' ὄλυμπον καρήνων αἶξασα.
καρπαλίμως δ' ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν.
εὗρεν ἔπειτ' ὀδυσῆα Διὶ μήτιν ἀτάλαντον
ἑστεότ'. οὐδ' ὅγε νηὸς ἐϋσσέλμοιο μελαίνης
ἅπτετ', ἐπεὶ μὲν ἄχος κραδίην, καὶ θυμὸν ἵκανεν.
ἀγχοῦ δ' ἰσαμένη, προσέφη γλαυκῶπις ἀθήνη.
διογενὲς λαερτιάδη πολυμήχαν' ὀδυσσεῦ,
οὕτω δὴ οἶκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν

φεύξεσθ'

φεύξεσθ' ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι πιοῦντες,
καὶ δ' ἔκεν οὐχωλὴν πριάμῳ, μὴ φῶσι λίποιτε
ἀργείην ἑλένην. ἧς εἵνεκα πολλοὶ ἀχαιῶν
ἐν τροίῃ ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης.
ἀλλ' ἴθι νῦν μετὰ λαὸν ἀχαιῶν, μή δὲ τ' ἐρώει.
σοῖς δ' ἀγαοῖς ἐπίειπε ἑρήτυε φῶτα ἕκαστον
μή δὲ ἔα νῆας ἅλαδ' ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας.
Ὣς φάθ', ὁ δ' ἐξυπνήκε θεᾶς ὄπα φωνησάσης.
βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε. τὴν δ' ἐκόμισσε
κήρυξ εὐρυβάτης ἰθακήσιος, ὅς οἱ ὑπήδη.
αὐτὸς δ' ἀρεΐδῃ ἀγαμέμνονι αὐτὸς ἐλθὼν,
δέξατό οἱ σκῆπτρον πατρώϊον ἄφθιτον αἰεί
σὺν τῷ, ἴδη κατὰ νῆας ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
ὅντινα μὲν βασιλῆα, καὶ ἐξοχα ἄνδρα κιχείη,
τὸν δ' ἀγαοῖς ἐπίειπε ἑρητύεσκε παραστάς.
δαιμόνι', οὐ σε ἔοικε κακὸν ὣς δειδίσσεσθαι.
ἀλλ' αὐτός τε κάθησο, καὶ ἄλλους ἵδρυε λαούς.
οὐ γάρ πω σάφα οἶσθ' οἷος νόος ἀρεΐδαο.
νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ' ἴψεται υἷας ἀχαιῶν.
ἐν βουλῇ δ' οὐ πάντες ἀκηδύσαμεν οἷον ἔειπε.
μή τι χολωσάμενος, ῥέξῃ κακὸν υἷας ἀχαιῶν.
θυμὸς δὲ μέγας ἐσι διοτρεφέος βασιλῆος.
τιμὴ δ' ἐκ διός ἐσι. φιλεῖ δέ ἑ μητίετα ζεύς.
εἰ δ' ἄν δήμου τ' ἄνδρα ἴδοι, βοόωντα τ' ἐφοῦρον,
τὸν, σκήπτρῳ ἐλάσασκε, δέμοκλήσασκε τε μύθῳ.
δαιμονί' ἀρήμας ἧσο, καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε,
οἵ σέο φέρτεροί ἐσι. σύ δ' ἀπόλεμος, καὶ ἀνάλκις,
οὔ τε ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναρίθμιος, οὔτ' ἐν βουλῇ.
μὴ μὲν πως πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ' ἀχαιοί.
οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη. εἷς κοίρανος ἔσω,

Τος ,, ὡς βασιλῆος, ὃ δ' ἔωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω
,, σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βασιλεύῃ. Νόθῳ δ'
ὡς ὄγε χειραμάων ἴδετο σπερχθείς, οἱ δ' ἀγορήνδε
αὖλις ἐπειγόμενοι νεῶν ἄπο, καὶ κλισιάων
ἤχῃ, ὡς ὅτε κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
ἀϊγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόντος.
ἄλλοι μὲν ῥ' ἵζοντο ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἕδρας.
Thersites Θερσίτης δ' ἔτι μοῦνος ἀμετροεπὴς ἐκολώα,
ὃς ῥ' ἐπεφρίσσοντα ἔσιν ἄκοσμά τε, πολλά τε ἦδη,
μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν
ἀλλ' ὅ, τι οἱ ἔσκετο γελοίιον Ἀργείοισιν
ἔμμεναι. αἴσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε.
φολκὸς ἦεν, χωλὸς δ' ἕτερον πόδα, τὼ δέ οἱ ὦμω,
κυρτὼ ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε· αὐτὰρ ὑπερθεν,
Il. III. Cuprii ποτε
φοξὸς ἦεν κεφαλήν· ψεδνὴ δ' ἐπενήνοθε λάχνη.
ἔχθιστος δ' Ἀχιλῆι μάλιστ' ἦν, ἦσιν δ' Ὀδυσῆι·
τὼ γὰρ νεικείεσκε τόθ' ἅντα· ἀγαμέμνονι δ' αὖ
ὀξέα κεκληγὼς λέγ' ὀνείδεα. τὼ δ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
ἐκπάγλως κοτέοντο νεμεσσηθέντ' ἐνὶ θυμῷ·
αὐτὰρ ὅ, μακρὰ βοῶν, ἀγαμέμνονα νείκεε μύθῳ.
ἀτρεΐδη, τέο δ' αὖτ' ἐπιμέμφεαι, ἠδὲ χατίζεις;
πλεῖαί τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναῖκες
ἐσθλαὶ ἐνὶ κλισίῃς ἐξαίρετοι, ἃς τοι Ἀχαιοὶ
πρωτίστῳ δίδομεν, εὖτ' ἂν πτολίεθρον ἕλωμεν.
ἢ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδεύεαι, ὅν κέ τις οἶσι
τρώων ἱπποδάμων ἐξ Ἰλιοῦ ἠνὸς ἄποινα·
ὄντιν' ἐγὼ δήσας ἀγάγω, ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν
ἢε γυναῖκα ἑὴν, ἵνα μίσγεαι ἐν φιλότητι,
ἣν τ' αὐτὸς ἄπο νόσφι κατισχάνῃ, ἣ μὴν ἔοικεν
ἀρχὸν ἐόντα, κακῶν ἐπιβασκέμεν υἷας Ἀχαιῶν.

ὦ πέπονες

235 ὦ πέπονες, κάκ' ἐλέγχε', Ἀχαιΐδες, οὐκέτ' Ἀχαιοὶ,
εἴπερ σὺν νηυσὶ νεώμεθα. τόνδε δ' ἐάσομεν
αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ γέρα πεσσέμεν, ὄφρα ἴδηται
ἠέ τι δὴ καὶ ἡμεῖς προσαμύνομεν, ἠὲ καὶ οὐκί·
ὃς καὶ νῦν Ἀχιλῆα, ἑοῦ μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
240 ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας.
ἀλλὰ μάλ' οὐκ Ἀχιλῆϊ χόλος φρεσίν, ἀλλὰ μεθήμων·
ἢ γὰρ ἂν ἀρεῖσθαι, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.
Ὦ Ἀτρέος, νεικείων ἀγαμέμνονα τοιμένα λαῶν
Θερσίτης· τῷ δ' ὧκα παρίστατο δῖος Ὀδυσσεύς·
245 καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν, χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ·
Θερσίτ' ἀκριτόμυθε, λιγύστωρ ἐὼν ἀγορητής,
ἴσχεο, μηδ' ἔθελ' οἶος ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν·
οὐ γάρ ἐγὼ σέο φημὶ χερειότερον βροτὸν ἄλλον
ἔμμεναι, ὅσσοι ἅμ' Ἀτρεΐδῃσ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον.
250 τῷ, οὐκ ἂν βασιλῆας ἀνὰ στόμ' ἔχων ἀγορεύοις·
καί σφιν ὀνείδεά τε προφέροις, νοσέοντε φυλάσσοις·
οὐ δ' ἔτι πω σάφα ἴδμεν ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
ἢ εὖ, ἦε κακῶς νοσέσσομεν υἷες Ἀχαιῶν.
τῷ, νῦν Ἀτρεΐδῃ ἀγαμέμνονι τοιμένι λαῶν
255 ὅσσα ὀνείδεά ἐσσι; ὅτι οἱ μάλα πολλὰ δίδουσιν
ἥρωες Δαναοί· σὺ δὲ κερτομέων, ἀγορεύεις.
ἀλλ' ἔκτοι ἐρέω, τά τε καὶ τετελεσμένον ἔσται·
εἰ κέ σ' ἀφραίνοντα κιχήσομαι ὡς νῦν περ ὧδε,
μηκέτ' ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ κάρη ὤμοισιν ἐπείη,
260 μηδ' ἔτι τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος εἴην,
εἰ μὴ ἐγὼ σε λαβὼν, ἀπὸ μὲν φίλα εἵματα δύσω,
χλαῖνάν τ' ἠδὲ χιτῶνα, τά, τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει,
αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοὰς ἐπὶ νῆας ἀφύσσω,
πεπληγὼς ἀγορῆθεν ἀεικέσι πληγῇσιν.

Ὡς ἄρ' ἔφη· σκήπτρῳ δὲ μετάφρενον, ἠδὲ καὶ ὤμω
πλῆξεν, ὃδ' ἰδνώθη· θαλερὸν δὲ οἱ ἔκπεσε δάκρυ·
σμῶδιξ δ' αἱματόεσσα μεταφρένῳ ἐξυπανέστη,
σκήπτρῳ ὑπὸ χρυσέῳ· ὃδ' ἄρ' ἕζετο τάρβησέν τε·
ἀλγήσας δ' ἀχρεῖον ἰδὼν ἀπεμόρξατο δάκρυ.
οἱ δ', καὶ ἀχνύμενοί περ, ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν·
ὧδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
ὦ πόποι, ἦ δὴ μυρί' ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργε,
βουλάς τ' ἐξάρχων ἀγαθὰς, σωλήμιόν τε κορύσσων·
νῦν δὲ κε δὴ μέγ' ἄριστον ἐν ἀργείοισιν ἔρεξεν.
ὃς νῦν λωβητῆρα ἐπισβόλον ἐν χ' ἀγοράων·
οὐ θήν μιν πάλιν αὖθις ἀυδήσει θυμὸς ἀγήνωρ,
νηκερσέην βασιλῆα ὀνειδείοις ἐπέεσσιν.
Ὡς φάσαν· ἡ πληθὺς, ἀνὰ δ' ὁ πολίπορθος ὀδυσσεὺς
ἔστη σκῆπτρον ἔχων, παρὰ δὲ γλαυκῶπις ἀθήνη
κήρυκι, σιωπᾶν λαὸν ἀνώγει,
ὡς ἅμα θ' οἱ πρῶτοί τε, καὶ ὕστατοι υἷες ἀχαιῶν
μῦθον ἀκούσειαν· καὶ ἐπιφρασσαίατο βουλήν.
ὅ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
Ἀτρείδη νῦν δή σε ἄναξ ἰθύλλυσιν ἀχαιοὶ
πᾶσιν ἐλεγχίστον θέμεναι μυρόπεσσι βροτοῖσιν·
οὐ δέ τι τοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν, ἣν περ ὑπέσαν,
ἐνθάδε τοι σὺν νηυσὶν ἀπ' ἄργεος ἱπποβότοιο,
Ἴλιον ἐκπέρσαντ' ἐυτείχεον ἀπονέεσθαι.
ὡς τε γὰρ ἢ παῖδες νηπιαχοί τε γυναῖκες
ἀλλήλῃσιν ὀδύρονται οἶκόνδε νέεσθαι,
ἦ μὴν καὶ πόνος ἐστὶν ἀνιηθέντα νέεσθαι.
καὶ γάρ τις δ' ἐνὶ μήνα μένων ἀπὸ ἧς ἀλόχοιο,
ἆσχαλάᾳ παρὰ νηὶ πολυζύγῳ, ἦν περ ἄελλαι
χείμεριαι ἐλίσσωσιν, ὀρινομένη τε θάλασσα·

ἦ μὴν δ' εἰνατός εἰσι περιβρότιον ἐνιαυτὸς
ἐνθάδε μιμνόντων, τῷ, οὐ νεμεσίζομ' ἀχαιοὺς
ἆσχαλάαν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν. ἀλλὰ καὶ αἰπὺ
αἰσχρόν τοι δηρόν τε μένειν, κενεόν τε νέεσθαι.
τλῆτε φίλοι καὶ μίνυνθ' ἐπὶ χρόνον ὄφρα δαῶμεν
εἰ ἐτεὸν Κάλχας μαντεύεται, ἠὲ καὶ οὐκί.
εὖ γὰρ δὴ τόγε ἴδμεν ἐνὶ φρεσίν· εἰσὶ δὲ πάντες
μάρτυροι, οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι
χθιζά τε, καὶ πρωΐζ' ὅτ' ἐς αὐλίδα νῆες ἀχαιῶν
ἠγερέθοντο, κακὰ Πριάμῳ, καὶ Φοσὶ φέρουσαι.
ἡμεῖς δ' ἀμφὶ πυρὶ κρήνην, ἱερούς κατὰ βωμοὺς
ῥέζομεν ἀθανάτοισι τελήεσσας ἑκατόμβας
καλῇ ὑπὸ πλατανίστῳ, ὅθεν ῥέεν ἀγλαὸν ὕδωρ·
ἔνθ' ἐφάνη μέγα σῆμα, δράκων ἐπὶ νῶτα δαφοινὸς
σμερδαλέος, τόν, ῥ' αὐτὸς ὀλύμπιος ἦκε φόως δὲ
βωμοῦ ὑπαίξας, πρὸς ῥὰ πλατάνιστον ὄρουσεν.
ἔνθαδ' ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοὶ, νήπια τέκνα,
ὄζῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ, πετάλοις ὑποπεπτηῶτες,
ὀκτὼ· ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦεν, ἥ τέκε τέκνα.
ἔνθ' ὅγε τοὺς, ἐλεεινὰ κατὰ θρῖα τυρβάζοντας,
μήτηρ δ' ἀμφεποτᾶτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα.
τὴν δ' ἐλελιξάμενος, πτέρυγος λάβεν ἀμφιαχυῖαν·
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκνα ἔφαγε στρουθοῖο, καὶ αὐτὴν,
τὸν μὲν ἀριζήλον θῆκεν θεὸς, ὃς περ ἐφῆνεν·
λᾶαν γὰρ μιν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω.
ἡμεῖς δ' ἱστάμενοι, θαυμάζομεν οἷον ἐτύχθη.
ὡς οὖν δεινὰ πέλωρα θεῶν ἐσῆλθ' ἑκατόμβας.
Κάλχας δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοπροπίων, ἀγορεύε·
τίπτε σάω ἐγίνεσθε κατηφόωντες ἀχαιοὶ
ἦ μὲν μῆν τόδ' ἔφηνε τέρας μέγα μητίετα Ζεύς,

ἤμορι ὀφιτέλεσσιν ὅτ᾽ ἀλείτας.
ὡς οὗτος κατὰ τέκνʼ ἔφαγε σκυθρωποὺς καὶ αὐτήν·
ὀκτὼ ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν ἣ τέκε τέκνα.
ὡς ἡμεῖς τοσσοῦτ᾽ ἔτια πολεμίξομεν αὖθι.
ζωὸν σκεδάσειν πόλιν αἰρήσομεν εὐρυάγυιαν.
κεῖνος δ᾽ ὡς ἀγορεύετο δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
ἀλλ᾽ ἄγε μίμνετε πάντες ἰὼν ἐγὼ μισθὸς ἀχαιοὶ
αὐτοῦ ἐσόκεν ἄσυ μέγα πριάμοιο ἕλωμεν.
Ὣς ἔφατ᾽· ἀργεῖοι δὲ μέγ᾽ ἴαχον· ἀμφὶ δὲ νῆες
σμερδαλέον κονάβησαν ἀϋσάντων ὑπ᾽ ἀχαιῶν
μῦθον ἐπαινήσαντες ὀδυσσῆος θείοιο.
Τοῖσι δ᾽ καὶ μετέφη γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
ὦ πόποι ἦ δὴ παισὶν ἐοικότες ἀγοράασθε
νηπιάχοισιν οἷς οὐτιμήσει βουλεύειν ἔργα.
ποῦ δὴ σωθήσεται ὅρκια βήσεται ἡμῖν
ἦν πυρὶ δὴ βαλάεθ᾽ γνοίατο μήδεά τ᾽ ἀνδρῶν
σπονδαί τ᾽ ἄκρητοι καὶ δεξιαὶ ᾗς ἐπέπιθμεν.
αὔτως γὰρ ἐπέων ἐεδαίνομεν οὐδέτι μῆχος
εὑρέμεναι σφωάμεθα βουλὴν χρόνον ἔνθάδ᾽ ἐόντες.
ἀτρεΐδη, σὺ δέ θ᾽ ὡς πρὶν ἔχων ἀστεμφέα βαλλὴν
ἄρχευ ἀργείοις κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
τοὺς δ᾽ εἴα φθινύθειν ἕνα καὶ δύο τοί κεν ἀχαιῶν
νόσφιν βουλεύωσ᾽· ἄνυσις δ᾽ οὐκ ἔσται αὐτῶν
πρὶν ἄργος δ᾽ ἴέναι πρὶν καὶ Διὸς αἰγιόχοιο
γνώμῃσι εἴτε ψεῦδος ὑποσχήσις ἠὲ καὶ οὐκί.
φημὶ γὰρ ἔγωγε κατανεῦσαι ὑπερμενέα κρονίωνα
ἤματι τῷ ὅτε νηυσὶν ἐπ᾽ ὠκυπόροισιν ἔβαινον
ἀργεῖοι πρῶτα φόνον καὶ κῆρα φέροντες
ἀστράπτων ἐπιδέξι᾽ ἐναίσιμα σήματα φαίνων.
τῶ μήτις πρὶν ἐπειγέσθω οἶκόν δὲ νέεσθαι

πρὶν

πρὶν τινα παρ᾽ τρώων ἄλοχῳ κατακοιμηθῆναι,
πᾶσαί θʼ δʼ ἑλένης ὀρμήματά τε, σὺν χάριτας τε.
εἴ δέ τις ἱκπάγλως ἐθέλει οἶκόν δὲ νέεσθαι,
ἀπίεσθω ἧς νηὸς ἰὼν ἁλίλμοιο μελαίνης
ὄφρα πρόσθʼ ἄλλων θανάτου, καὶ πότμον ἐπίσπῃ.
ἀλλὰ ἄναξ, αὐτὸς τʼ εὖ μήδεο πεύθεό τʼ ἄλλῳ.
οὔτοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσεται ὅ, τι κεν ἔπω.
κρῖν᾽ ἀνδρας κατὰ φῦλα, κατὰ φρήτρας ἀγάμεμνον,
ὡς φρήτρη φρήτρῃφιν ἀρήγῃ, φῦλα δὲ φύλοις.
εἶδέ κεν ὡς ἔρξεις, καί τοι πείσονται ἀχαιοί,
γνώσεαι ἠὲ θεῶν ὅς τʼ ἠμὲ μόνων πάκος, ὅς τέ νυ λαῶν.
ἔπειθʼ δὲ κʼ ἕλοις ἔνισι· κατὰ σφέας γὰρ μαχέσονται.
γνώσεαι δʼ εἰ καὶ θαασίην πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις,
ἢ οὐφῶν κακότητι, καὶ ἀφραδίῃ πολίμοιο.
Τὸν δʼ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων ἀγαμέμνων·
ἦ μάλα αὖτ᾽ ἀγορῇ νικᾷς γέρον υἷας ἀχαιῶν.
αἰ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ, καὶ ἀθηναίη, καὶ ἀπολλον,
τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν ἀχαιῶν.
τῷ κε τάχʼ ἠμύσειε πόλις πριάμοιο ἄνακτος
χερσὶν ὕφʼ ἡμετέρῃσιν ἁλοῦσά τε, πορθομένητε.
ἀλλά μοι αἰγίοχος κρονίδης Ζεὺς ἄλγε᾽ ἔδωκεν.
ὅς με μετʼ ἀπρήκτους ἔεδνας, καὶ νείκεα βάλλει.
καὶ γὰρ ἐγὼν, ἀχιλῆός τε μαχεσσαμένω ἔπι νῶϊ
αὐτιβίοις ἐπέεσσιν· ἐγὼ δʼ ἠρχον χαλεπαίνων.
εἰ δέ ποτʼ ἐς γε μίσυ βουλεύσομεν, οὐκέτʼ ἔπειτα
πρασιὴν οὐάβλησις κακὴ ἔσεται οὐδʼ ἠβαιόν.
νῦν δʼ ἐρχεσθʼ ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυμάγερθομεν ἄρηα.
εὖ μὲν τις ὀρυθθήξαθω, εὖ δʼ ἀσπίδα θέσθω,
εὖ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ὠκυπόδεσσιν,
εὖ δέ τις ἅρματα ἀμφὶς ἰδὼν, πολίμοιο μεδέσθω,

Ὡς κε πανημέριοι, συγερῷ κρινώμεθ' ἀρηι·
ἦ γὰρ πυκασωλήγι μιτίεται ἠδ' ἀκοάων,
αἲ μὴ νὺξ ἐλθοῦσα, σέλας κρίνειε μένοντ' ἀνδρῶν.
Ἔβρασε μὲν τόν τελαμὼν ἀμφὶ στήθεσφιν
ἀσπίδ' ἀμφιβρότης, περὶ δ' ἔγχεϊ χεῖρα καμάτη
ἔβρασε δὲ τὸν ἵππος ἐΰξοον ἅρμα πταίνων.
ὃν δὲ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω
μιμάξειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὔ οἱ ἔπειτα
ἄρκιον ἐστ' ἀλέασθαι ἐγὼ κύνας, ἠδ' οἰωνούς.
Ὡς ἔφατ', ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον ὡς ὅτε κῦμα
ἀκτῇ ἐφ' ὑψηλῇ, ὅτε κινήσῃ νότος ἐλθών
προβλῆτι σκοπέλῳ· τὸν δ' οὔποτε κύματα λείπει
παντοίων ἀνέμων ὅτε ἂν ἔνθ' ἢ ἔνθα γένωνται.
ὣς τότ' ἔπειτ' ὀρθώθησαν, κἀδάσσαντο κατὰ νῆας,
κάπνισάν τε κατὰ κλισίας, καὶ δόρπον ἕλοντο.
ἄλλος δ' ἄλλῳ ἔρεζε θεῶν αἶσα γενετάων,
οὗτος μὲν θάνατόνδε φυγεῖν, καὶ μῶλον ἀρῆος·
αὐτὰρ ὁ, βοῦν ἱερεύσας ἄνακτος ἀργαλέοιο,
πίονα, πενταέτηρον ὑπερμενέϊ κρονίωνι,
κίκλησκεν δὲ γέροντας ἀρίστους πουλυχάων· de loto exercitu
Νέστορα μὲν πρῶτα, καὶ ἰδομενῆα ἄνακτα·
αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴαντε δύω, καὶ τυδέος υἱόν·
ἕκτον δ' αὖτ' ὀδυσῆα δαΐφρονα μήδεα εἰδώς·
αὐτόματος δὲ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος· Expl. causa
ᾔδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὡς ἐπονεῖτο· sollicitudinis.
βοῦν δὲ περιστήσαντο, καὶ ἠλφίτου ἀντέλεσσαν· mola salsa
τοῖσι δ' ἐπευχόμενος, μετέφη κρείων ἀγαμέμνων·
Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε, κελαινεφές, αἰθέρι ναίων,
μὴ πρὶν ἐπ' ἠέλιον δῦναι, καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν, se exprimat. ba
πρίν μι κατ' ἀντιπύργιον βαλέειν πρηΐμοιο μίλητον limen, regia
ἀθαλόων,

ἀθαλόων, πρῆσαι δὲ πυρὸς σὺν αἰθομένοιο θύρετρα· hostilis
ἐκτορέειν δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι, discindere
χαλκῷ βεβολημένον· πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι,
πρηνέες ἐν κονίῃσιν ὀδὰξ λαζοίατο χοῦτον.
Ὡς ἔφατ', ὦρσε δ' ἄρα πάντων ἐπιπρέπουσι κρονίων.
ἀλλ' ὅγε δὴ κτο μᾶλλον ἰὰν, πόνον δ' ἀμείναρεν ὄφελλεν. augeb. 29
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἵκανε, καὶ ἕλκυτας πρόβαλεν,
αὐέρυσαν μὲν πρῶτα, καὶ ἔσφαξαν, καὶ ἔδειραν.
μηρούς τ' ἐξέταμον, κατά τε κνίσῃ ἐκάλυψαν
δίπτυχα ποιήσαντες· ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
καὶ τὰ μὲν, ἀρ' ἀχίλλεῦσιν ἀφύλλοισι κατέκαιον. ligna sine foliis.
σπλάγχνα δ' ἄρ' ἐμπείραντες, ὑπέρεχον ἠφάοιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
μίσυλλόν τ' ἄρατ' ἄλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν·
ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντο τε πάντα.
αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα,
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο·
τοῖς, ἄρα μύθων ἦρχε γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνον,
μηκέτι νῦν δηθὰ αὖθι λεγώμεθα, μηδ' ἔτι δηρὸν
ἀμβαλλώμεθα ἔργον ὃ δὴ θεὸς ἐγγυαλίξει.
ἀλλ' ἄγε κήρυκας μὲν ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
λαὸν κηρύσσοντας, ἀγείρομεν κατὰ νῆας·
ἧμεῖς δ' ἀθρόοι ὧδε κατὰ στρατὸν εὐρὺν ἀχαιῶν
ἴομεν, ὄφρα κε θᾶσσον ἐγείρομεν ὀξὺν Ἄρηα.
Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων.
αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε
κηρύσσειν πόλεμόνδε κομώντας ἀχαιούς· de bonis
οἱ μὲν ἐκήρυσσον· τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα.

οἵ δ' ἀμφ' Ἀτρεΐωνα διοτρεφέες βασιλῆες
Οὖνον κρίνοντες, μετὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
αὖτις ἔχυσ' ἐρίτιμον, ἀγήραον, ἀθανάτωτε,
πᾶσι δ' ἑκατὸν θυσσανοῖσι παγχρύσοις ἠρίθμητο
πάντες ἐϋπλεκέες, ἑκατόμβοιο δὲ ἕκαστος.
σὺν τῇ προφάγασα δίεσυτο λαὸν Ἀχαιῶν,
ὀρυύσσ' ἴεναι· ἐρὶ δὲ θέσφατον ὦρσεν ἑκάστῳ
καρδίῃ ἄλληκτον πολεμίζειν, ἠδὲ μάχεσθαι.
τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ', ἠὲ νέεσθαι
ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
μήτε πῦρ αἰθόμενον ἐπιφλέγει ἄστετον ὕλην
οὐρεσφ' ἐν κορυφῇς, ἀπιθὲν δέ τε φαίνεται αὐγή·
ὣς τῶν, ὁρμένων ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίοιο
αἴγλη παμφαάουσα δι' αἰθέρος ἤρατο δῶκε.
τῶν δ', ὡς τ' ὀρνίθων πετεηνάων ἔθνεα πολλά,
χηνῶν, ἢ γεράνων, ἢ κύκνων δολιχοδείρων,
ἀσίῳ ἐν λειμῶνι, κατὰ ῥόον Ἀσωποῖο,
ἔνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσι,
κλαγγηδὸν προκαθιζόντων, σμαραγεῖ δὲ τε λειμών,
ὣς τῶν γ' ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἀπὸ, καὶ κλισιάων
ἐς πεδίον προχέοντο σταμενάβριον. αὐτὰρ ὑπὸ χθὼν
σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε, καὶ ἵππων.
ἕσαν δ' ἐν λειμῶνι σταμενάβρίῳ αὐθεμόεντι
μυρίοι. ὅσσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὥρῃ·
ἠύτε μυιάων ἀδινάων ἔθνεα πολλὰ,
αἵ τε κατὰ σταθμὸν ποιμένος ἠλάσκουσιν
ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει,
τόσσοι ἐπὶ πρώτοισι καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
ἑστήκεσαν πεδίῳ ἱέμενοι διαπρῆσσαι μεμαῶτες.
τοὺς δ' ὡς τ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν αἰπόλοι ἄνδρες

ῥεῖα

ῥεῖα διακρίνωσιν ἐπεί κε νομῷ μιγέωσιν,
ὣς τοὺς, ἡγεμόνες διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα
ὔσμίνην δ' ἴεναι· μετὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
ὄμματα, καὶ κεφαλὴν ἴκελος Διῒ τερπικεραύνῳ,
ἀρεῖ δὲ ζώνην, στέρνον δὲ, θωρηκτάων τ'
ἠύτε βοῦς ἀγέληφι μέγ' ἔξοχος ἵπλετο πάντων
ταῦρος ὃ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένῃσι,
τοῖον ἄρ' Ἀτρεΐδην θῆκε Ζεὺς ἤματι κείνῳ
ἐκπρεπέ' ἐν πολλοῖσι, καὶ ἔξοχον ἡρώεσσιν.
ἔσπετε νῦν μοι μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
ὑμεῖς γὰρ θεαί ἐστε, πάρεστέ τε, ἴστε πάντα,
ἡμεῖς δὲ κλέος οἷον ἀκούομεν, οὐδέ τι ἴδμεν,
οἵ τινες ἡγεμόνες Δαναῶν, καὶ κοίρανοι ἦσαν.
πληθὺν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ὀνομήνω,
οὐδ' εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ' εἶεν,
φωνὴ δ' ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη,
εἰ μὴ Ὀλυμπιάδες μοῦσαι, Διὸς αἰγιόχοιο
θυγατέρες, μνησαίαθ' ὅσοι ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον.
ἀρχοὺς αὖ νηῶν ἐρέω, νῆάς τε προπάσας.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΝΕΩΝ ΗΤΟΙ ΒΟΙΩΤΙΑ.

βοιωτῶν μὲν πηνέλεως, καὶ λήϊτος
Β ἦρχον,
ἀρκεσίλαός τε, προθοήνωρ τε, Κλόνιός τε.
οἳ θὺρίην ἐνέμοντο, καὶ αὐλίδα πετρήεσσαν,
m multis Sallibg ϗ οἰνόην τε, σκῶλόν τε, πολυκνήμιόν τ' ἐτεωνόν.
θίσβην, ϗραϊάν τε, καὶ ἱερὺν ἄλσος μυκαλησσόν.
οἳ τ' ἀμφ' ἄρμ' ἐνέμοντο καὶ εἰλέσιον καὶ ἐρυθρὰς,
οἳ τ' ἐλεῶν' εἶχον, ἠδ' ὕλην, καὶ πετεῶνα,
ὠκαλέην. μεδεῶνά τ' ἐϋκτίμενον πολίεσσον.
κώπας. εὐβοσίντε, πολυβότρυά τε θίσβην,
Barbosa οἵ τε χαρώνειαν. καὶ πτελεὸν ἀλίαρτον.
οἵ τε πλάταιαν ἔχον, ἠδ' οἳ γλισαντ' ἐνέμοντο.
οἳ θ' ὕσσ' ὑπὸ θήβας εἶχον ἐϋκτίμενον πολίεσσον
ὄγχηστόν θ' ἱερὸν ποσιδήϊον ἄλσος
οἵ τε πολυσάφυλον ἄρνην ἔχον οἵτε μίλητον,
λίαστρά τε ϗαθήνην, ἀνθηδόνα τ' ἰσχατόωσαν.
τῶν, μὲν πεντήκοντα νέες κίον, ἐν δ' ἑκάστῃ,
κοῦροι βοιωτῶν ἑκατὸν, καὶ εἴκοσι βαῖνον.
οἳ δ' ἀπλησθόνα ναῖον, ἰδ' ὀρχομενὸν μινύειον,
τῶν, ἦρχ' ἀσκάλαφος, καὶ ἰάλμενος υἷες ἄρηος,
οὓς τέκεν ἀστυόχη δόμῳ ἀκτορος ἀζεϊδαο
παρθένος αἰδοίη ὑπερῴϊον εἰσαναβᾶσα
ἀρηϊ κρατερῷ, ὁ δέ οἱ παρελέξατο λάθρῃ.
τῶν, δ' ἑξήκοντα πλαφυραὶ νέες εἰσιχόωντο.
αὐτὰρ φωκήων Σχεδίος, καὶ ἐπίστροφος ἦρχον,

υἷες ἰφίτου μεγαθύμου ναυβολίδαο.
οἳ κυπάρισσον ἔχον, πυθῶνά τε πετρήεσσαν,
κρίσσαν τε ϗαθήνην, καὶ δαυλίδα, καὶ πανοπῆα,
οἵ τ' ἀνεμώρειαν, καὶ ὕαμωλιν ἀμφενέμοντο.
οἵ τ' ἄρα παρ' ποταμὸν κηφισὸν δῖον ἔναιον,
οἵ τε λίλαιαν ἔχον πηγῆς ἐπὶ κηφισοῖο,
πὰρ δ' ἄμα τισαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
οἳ μὲν, φωκήων σίχας ἴσαν ἀμφιέποντες,
βοιωτῶν δ' ἐμάλην ἐπ' ἀριστερὰ θωρήσσοντο
λοκρῶν δ' ἡγεμόνευεν ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας
μείων, οὐ τόσσος γε, ὅσος τελαμώνιος Αἴας,
ἀλλὰ πολὺ μείων, ὀλίγος μὲν ἔην λιθοθώρηξ.
ἔγχεϊ δ' ἐκέκαστο παναίολον, καὶ ἀχαιούς,
οἳ κῦνον τ' ἐνέμοντ', ὀπόεντά τε, καλλίαρόν τε,
βήσσάν τε, σκάρφην τε, καὶ αὐγειὰς ἐρατεινάς,
τάρφην τε, θρόνιόν τε, βαγρίδα ἀμφὶ ῥέεθρα.
τῷ δ' ἅμα τισαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο
λοκρῶν οἳ ναίουσι πέρην ἱερῆς εὐβοίης.
οἳ δ' εὔβοιαν ἔχον μέλεα πνείοντες ἔβαντες.
ϗαλκίδα τ', ἐρέτριάν τε, πολυσάφυλόν θ' ἱσταιῶνα,
κήρινθόν τ' ἐρατεινὸν, δίαν τ' αἰπὺ πολίεσσον.
οἵ τε κάρυστον ἔχον, ἠδ' οἳ σύρακαστάσκον.
τῶν δ' αὖθ' ἡγεμόνευε φιλόκτωρ ὄζος ἀρηος.
ϗαλκωδοντιάδης μεγαθύμων ἀρχὸς ἀβάντων.
τῷ δ' ἅμ' ἄβαντες ἕποντο θοοὶ ὄπιθεν κομόωντες
ϗαλκηταὶ μεμαῶτες ὀρεκτῆσι μελίῃσι
θώρηκας ῥήξειν δηΐων ἀμφὶ στήθεσσι.
τῷ δ' ἅμα τισαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
οἳ δ' ἄρ' ἀθήνας εἶχον ἐϋκτίμενον πολίεσσον,
δῆμον ἐριχθόνιος μεγαλήτορος, ὃν ποτ' ἀθήνη

θρέψε Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ξείνωρος ἄρηϊ
καδδὲ ἐν ἀθήνῃσ' εἶσεν ἐῷ ἐνὶ πίονι νηῷ.
ἔνθαδέ μιν ταύροισι καὶ ἀρνειοῖς ἱλάονται
κοῦροι ἀθηναίων πιεσταλλομένων ἐνιαυτῶν.
τῶν ἄνευ ἡγεμόνευε κασίγνητος δουρικλυτὸς
τῷ δ' οὔπω τις δμοῖος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνήρ
κοσμῆσαι ἵππους τε, καὶ ἀνέρας ἀπουσιώτας.
Νίσῳρ οἷος ἔειπεν· ὁ γὰρ προγενέστερος ἦεν.
τῷ δ' ἅμα πεντήκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
στὰς δ' ἐκ σαλαμῖνος ἄγεν δυωκαίδεκα νῆας.
στῆσε δ' ἀγῶν ἐπὶ γῆν ἀθηναίων ἴσαντο φάλαγγες. Plutarch. in vita Sol.
οἵ δ' ἄρ' ὅσ' εἶχον, τίρυνθά τε τ' ἀργος ἐὸν καὶ
ἐρμιόνην ἀσίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχοῦσαν,
βρῖσάν τ', ἠϊόνας τε, καὶ ἀμπελόεντ' ἐπίδαυρον,
οἵ τ' ἔχον αἰγιναν, μάσητά τε καὶ θυρέα χαλκῷ,
τῶν δ' αὖθ' ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς διομήδης·
καὶ σθένελος καπανῆος ἀγακλυτοῦ φίλος υἱός·
τοῖσι δ' ἅμ' εὐρύαλος τρίτατος κίεν ἰσόθεος φώς·
μηκιστέως υἱὸς ταλαϊονίδαο ἄνακτος·
συμπάντων δ' ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς διομήδης·
τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
οἱ δὲ μυκήνας εἶχον εὐκτίμενον πτολίεθρον
ἄφνειόν τε κόρινθον, εὐκτιμένας τε κλεωνάς,
ὀρνειάς τ' ἐνέμοντο, ἀραιθυρέην τ' ἐρατεινήν,
καὶ σικυῶν' ὅθεν ἄρ' ἄδρηστος πρῶτ' ἐμβασίλευεν,
οἵθ' ὑπερησίην τε, καὶ αἰπεινὴν γονόεσσαν
πελλήνην τ' εἶχον, ἠδ' αἴγιον ἀμφενέμοντο
αἰγιαλόν τ' ἄνα πάντα, καὶ ἀμφ' ἑλίκην εὐρεῖαν,
τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε κρείων ἀγαμέμνων
ἀτρεΐδης· ἅμα τῷγε πολὺ πλεῖστοι, καὶ ἄριστοι

λαοὶ

λαοὶ ἑποντ' ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσατο νώροπα χαλκὸν splendens
καυστερόωντα, ὅτι πᾶσι μετέπρεπεν ἡρώεσσιν, sublime
οὕνεκ' ἄρειος ἦεν, πολὺ δὲ πλείστους ἄγε λάους.
οἱ δ' ἔχον ἑπτὰ νῆας, ἐπὶ δὲ πεντήκοντα κίαθον magnus
φῶκαν τε, παρνησσὸν τε, πολυτρήρωνά τε μίδειαν,
βρυσείας τ' ἐνέμοντο, καὶ αὐγειὰς ἐρατεινάς,
οἵ τ' ἄρ' ἀμύκλας εἶχον, ἠλόν τ' ἔφαλόν τε πολίεθρον,
οἵ τε λέσχην εἶχον, ἣν οἱ τεύχεα καλὰ δόσαν ἀχαιοί,
τῶν, οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος
ἑξήκοντα νεῶν· ἀπάτερθε δὲ θωρήσσοντο.
ἦρχε δ' ἀνὴρ κίων· ἦσι προθυμίῃσι πεποιθώς
ὀτρύνων πολεμόν δὲ μάλιστα δεῖο θυμῷ
τίσασθαι ἑλένης ἁρμήματά τε, σοναχάς τε.
οἵ δὲ πύλην τ' ἐνέμοντο, καὶ ἀρήιλυ ἐρατεινήν,
καὶ θρύον ἀλφειοῖο πόρον, καὶ ὑπκλιτον ἄπυ,
καὶ κυπαρισσήεντα, καὶ ἄμφιγύηεσσαν ἔναιον,
καὶ πύλεον, καὶ ἠλόν, καὶ δώεσσιν ἐνθάτε μοῦσαι
αὐτόμβρια, θαλύσιαι τὸν θρῄκα παῦσαν ἀοιδῆς,
οἱ χαλκίηθεν ἰόντα παρ' εὐρύτου οἰχαλιῆος·
ἔνθα γὰρ οὐχ ὁμίλῳ νικησέμεν, ἀπὸ δ' ἂν αὐταὶ
μοῦσαι ἀείσιδιον κοῦραι διὸς αἰγιόχοιο,
εἰδῆς χολωσάμεναι, πηρὸν θέσαν, οὐδ' ἀοιδὴν
θεσπεσίην ἀφέλοντο, καὶ ἐκλέλαθον κιθαρισσύν.
τῶν, αὖτ' ἡγεμόνευε γερήνιος ἱππότα νέστωρ,
τῷ δ' ἐννεήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
οἵ δ' ἔχον ἀρκαδίην, ὑπὸ κυλλήνης ὄρος αἰπύ,
αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἵν' ἀνέρες ἀγχιμαχηταί,
οἵ φενεόν τ' ἐνέμοντο, καὶ ὀρχομενὸν ὀνολύμπιον
ῥίπην τε, στρατίην τε, καὶ ἠνεμόεσσαν ἐνίσπην,
καὶ τεγέην εἶχον, καὶ μαντινέην ἐρατεινὴν,

σὺμ φιλόμητ' ἔχον, καὶ παρράσιμην ἐνέμοντο,
τῶν, ἦρχ' ἀγκάλιος πατὴς κρείων ἀγαπήνωρ,
ἐξήκοντα νεῶν· τολέσθη δ' ἐν νηὶ ἑκάστῃ
ἄρκάδες ἀνδρὸς ἔδωνον ἐπισάμβοι τολεμοιο.
οὗτος γὰρ σφιν δῶκεν ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων
νῆας ἐϋσσέλμους πορέειν ἐπὶ οἴνοπα πόντον
ἀρείδης· ἐπεὶ οὔ σφι θαλάσσια ἔργα μεμήλει.
οἱ δ' ἄρα βυπράσιόν τε, καὶ ἤλιδα δῖαν ἐνασον,
ὅσσον ἐφ' ὑρμίνη, καὶ μύρσινον ἠδ' ἐλάτοσσα,
πέτρην τ' ὠλενίην, καὶ ἀλείσιον ἠνεμόεσσαν.
τῶν δὲ τεσσαράκοντα ἄρχοι ἔσαν, δέκα δ' οὐδρὶ ἑκάστῳ
νῆες ἕπονθ' ὁσαί· τολέσθη δ' ἐμβαινον ἑπαοί.
τῶν, μὲν ἄρ' ἀμφίμαχος, καὶ Θάλπιος ἡγησάσθην,
υἷες, ὁ μὲν, Κτεάτου, ὁ δ' Εὐρύτου ἐκτορίωνε,
τῶν δ' ἀμαρυγκείδης, ἦρχε κρατερὸς Διώρης.
τῶν δὲ τετάρτων, ἦρχε Πολύξεινος θεοειδὴς
υἱὸς ἀγασθένευς ἀγανηϊάδαο ἄνακτος.
οἱ δ' ἐξ Δουλιχίοιο, ἐχινάων θ' ἱεράων
νήσων αἳ νεῖαι πέρην ἁλὸς ἠλίδε' ἔασι,
τῶν, αὖθ' ἡγεμόνευε Μέγης ἀτάλαντος ἄρηϊ
φυλείδης, ὃν τέκε Διὶ φίλος ἱππότα φυλεύς.
ὃς ποτε δουλίχιον δ' ἀπενάσσατο παρὶ πατρί.
ζωστὸν δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
οὐτὰρ ὀδυσσεὺς ἦγε κεφαλλῆνας μεγαθύμους.
οἳ ῥ' ἰθάκην εἶχον, καὶ νήριτον ἐνοσίφυλλον,
καὶ κροκύλεά θ' ἐνέμοντο, καὶ αἰγίλιπα θρηχείην
οἵ τε ζακύνθοιο ἔχον, ἠδ' οἳ σάμον ἀμφενέμοντο,
οἵ τε ἤπειρον ἔχον, ἠδ' ἀντιπέραι' ἐνέμοντο,
τῶν, μὲν ὀδυσσεὺς ἦρχε διὶ μήδεα ἀτάλαντος.
ζωστὸν δ' ἅμα νῆες ἕποντο δυώδεκα μιλτοπάρηοι.

ἀστολῶν δ' ἡγεῖτο θοὰς ἀνδραίμονος υἱός,
οἳ πλευρῶν ἐνέμοντο, καὶ ὤλενον, ἠδὲ πολήνην.
χαλκίδα τ' αἰγείρειαν, καλυδῶνά τε πετρήεσσαν.
οἳ γὰρ δὴ τότ' Οἰνῆος μεγαλήτορος ἦσαν υἱες ἴσοι.
οἳ δ' ἤδη τότε γ' οὐκ ἔσαν· θάνε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος.
τοῖς δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο ἀναστέμμεν ἀστολεῖσι.
τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Κρητῶν δ' ἰδομενεὺς ἦρχε κλυτὸς ἡγεμόνευε,
οἳ κνωσσόν τ' ἔχον, γορτύνά τε τειχιόεσσαν.
λύκτον, μίλητόν τε, καὶ ἀργινόεσσαν λύκαστον,
φαιστόν τε, ῥυτιόν τε, πόλεις εὖ ναιεταώσας,
ἄλλοι θ', οἳ Κρήτην ἑκατόμπολιν ἀμφενέμοντο.
τῶν, μὲν ἄρ' ἰδομενεὺς ἦρχε κλυτὸς ἡγεμόνευε,
μηριόνης τ' ἀτάλαντος ἐνυαλίῳ ἀνδροφόντῃ.
τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
τληπόλεμος δ' ἡρακλείδης υἱὸς τε, μέγας τε,
ἐκ ῥόδου ἐννέα νῆας ἀγων ῥοδίων ἀγερώχων.
οἳ ῥόδον ἀμφενέμοντο διαπρύσιοι σθενεϊοντες.
λίνδον, ἰηλυσόν τε, καὶ ἀργινόεντα καμείρον·
τῶν, μὲν τληπόλεμος σάκεσπαλος ἡγεμόνευεν,
ὃν τέκεν ἀσυόχεια, βίη ἡρακληείη,
τὴν, ἀγαγ' ἐξ ἐφύρης ποταμοῦ ἀπὸ σελλήεντος,
πέρσας ἀστεα πολλὰ διοτρεφέων ἀνάκτων.
τληπόλεμος δ' ἐπεὶ οὖν τράφ' ἐνὶ μεγάρῳ ὑψηκτῷ,
αὐτίκα πατρὸς ἑοῖο φίλου μήτρωα κατέκτα,
ἤδη γηραλέοντα λικύμνιον ὄζον ἄρηος.
αὐτὰρ δὲ νῆας ἐπήξε· πολὺν δ' ὄγε λαὸν ἀγείρας,
βῆ φοβέων ἐπὶ πόντον· ἀπέλπισσαν γὰρ οἱ ἄλλοι
υἱέες, ἠδὲ νέποι τε βίης ἡρακληείης.
αὐτὰρ ὃ γ' ἐς ῥόδον ἦξεν ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων

πριχθὰ δ' ἔκιθεν κατὰ φυλακὸν, ἠδ' ἐφίλιθεν
ἐκ Διὸς, ὅστε θεοῖσι, καὶ ἀνθρώποισιν ἀάσαι.
καὶ σφίσι θαμὰ σίον πλῆτον κατέχευε κρονίων.
Νιρεὺς δ' αὖ, σύμηθον ἄγαν τεῖς νῆας ἴσας
Νιρεὺς, Ἀγλαΐης θ' υἱὸς, χαροποιὸτ' ἄνακτος.
Νιρεὺς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε
τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα.
ἀλλ' ἀλαπαδνὸς ἦεν. παῦρος δέ οἱ εἵπετο λαός.
οἱ δ' ἄρα νίσυρον τ' ἔχον, καὶ παπαθόην τε, κάσωντε,
καὶ κῶν' εὐρυπυλεῖο πόλιν, νήσους τε καλύδνας,
τῶν δ' αὖ Φείδιππός τε, καὶ Ἀντιφος ἡγησάσθην,
Θεσσαλῶν υἷε δύο Ἡρακλείδαο ἄνακτος.
τῶνδε πεπιήκοντα γλαφυρὰι νέες εἰσχόωντο.
τῶν δ' αὖτε, ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον
οἵ τ' Ἄλον, οἵ τ' Ἀλόπην, οἵ τε Τρηχῖν' ἐνέμοντο,
οἵ τ' ἔχον Φθίην, ἠδ' Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
μυρμιδόνες δ' ἐκαλεῦντο, καὶ Ἕλληνες, καὶ Ἀχαιοί,
τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Ἀχιλλεύς.
ἀλλ' οἵ γ' ἀ πολέμοιο δυσηχέος ἐμνώοντο.
ἀ γὰρ ἦν ὅς τις σφιν ἐπὶ εἶρας ἠγήσατο.
κεῖτο γὰρ ἐν νήεσσι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
κουρίης χωόμενος Βρισηΐδος ἠϋκόμοιο,
τὴν, ἐκ Λυρνησσοῦ ἐξελίξας πολλὰ μογήσας,
Λυρνησσὸν δ' ἐξαπορθήσας, καὶ τείχεα θήξας.
κὰδ δὲ Μύνητ' ἔβαλον, καὶ Ἐπίστροφον ἐγχεσιμώρους,
υἱεῖς εὐηνορίδαο, σὺν Ἱππομέδοντι ἄνακτος.
τῆς, ὄγε κεῖτ' ἀχέων, τάχα δ' αὖτις ὀρεύεσθαι ἔμελλεν.
οἱ δ' ἔσχον φυλακὴν, καὶ πύργοιν ὀρθὰ μάσσοντα
Δήμητρ' εὐπλόκαμον, ἰτωνάτιν μητέρα μήλων,
ἀγχίαλόν τ' ἀνδῶνα, ἰδὲ πλατὺν Λεχαιοῖο,

τῶν ἦρ

τῶν, ἦν πρωτοσίλαος ἀρήϊος ἡγεμόνευε
ζωὸς ἐών, τότε δ' ἤδη ἔχε κατὰ γαῖα μέλαινα.
τοῦ δὲ, καὶ ἀμφιβρυφὴς ἄλοχος φυλάκη ἐλέλιπτο,
καὶ δόμος ἡμιτελής. τὸν δ' ἔκτανε Δαρδάνιος ἀνὴρ
νηὸς ἀποβρώσαντα πολὺ πρώτιστον Ἀχαιῶν.
τοῦ μὲν ἄρ' οἱ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν.
ἀλλά σφιας κόσμησε ποδάρκης δῖος Ἀρηος.
ἐφίκανε δ' ὁδὸς πολυμήλου φυλακίδαο,
αὐτοκασίγνητος μεγαθύμου πρωτεσιλάου,
ὁπλότερος γενεῇ· ὃ δ' ἄρα πρότερος, καὶ ἀρείων,
ἦρως πρωτεσίλαος ἀρήϊος, ἠδὲ καὶ λαοὶ
δεύοντ' ἡγεμόνος, πόθεόν δέ μιν ἐσθλὸν ἐόντα.
τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
οἱ δὲ φρατέες ἐνέμοντο παραὶ Βοιβηΐδα λίμνην,
Βοίβην, καὶ γλαφύρας, καὶ ὑψικόμοιο Θεσσαλίης.
τῶν, ἦρχ' ἀδμήτοιο φίλος πάϊς ἐνδεκα νηῶν
εὐμηλος, μὲν ὑπ' ἀδμήτῳ τέκε δῖα γυναικῶν
ἀλκηστις, πολίεσσι θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη,
οἵ δ' ἄρα μηθώνη, καὶ θαυμακίη ἐνέμοντο,
καὶ μελίβοιαν ἔχον, καὶ ὀλιζῶνα πετήεσσαν.
τῶν δὲ φιλοκτήτης ἦρχε τοξάρμων εὖ εἰδώς,
πεντήκοντα νεῶν, ἑρέται δ' ἔσαν ἐννέα πουτήκοντα
ἐμβεβάασαν, τοξῶν εὖ εἰδότες ἶφι μάχεσθαι.
ἀλλ' ὁ μὲν, ἐν νήσῳ κεῖτο κρατὶ ἄλγεα πάσχων.
λήμνῳ ἔνι ἠγαθέῃ, ἔθι μιν λίπον υἷες Ἀχαιῶν
ἕλκεϊ μοχθίζοντα κακῷ ὀλοόφρονος ὕδρης.
ἔνθ' ὄγε κεῖτ' ἀχέων· τάχα δὲ μνήσεσθαι ἔμελλον
Ἀργεῖοι παρὰ νηυσὶ φιλοκτήτεω ἄνακτος.
οὐ δὲ μὲν οὐδ' οἱ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν.

νοθος ἦεν,

τὸν, ῥ' ἔτικεν ῥέα Νύμφη ὑπ' ἰλλῆϊ πολυπόρθῳ.
οἵ δ' ἔχον Ἠλίκην, καὶ ἰθαίμην λιμενόεσσαν.
οἵ τ' ἔχον οἰ Χαλκίδα πολίν τ' εὐρύτα δίχαλκος,
τῶν, αὖθ' ἡγείσθην ἀσκληπιοῦ δύο παῖδε
ἰητῆρ' ἀγαθὼ, ὡσδ' ἀλείειος, ἠδὲ μαχάων.
τοῖσδε βιήνορα γλαφυραὶ νέες ἔσχον ὁμοῦ.
οἵ τ' ἔχον ὁρμένιον, οἵ τε κρένην ὑπερείαν,
οἵ τ' ἔχον ἀστερίην, οἵ τε λευκὰ κάρηνα.
τῶν ἦρχ' εὐρύπυλος εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός.
τῷ δ' ἅμα τριακάκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο
εἶδ' ἀργισσαν ἔχον καὶ χόρτων ἐνέμοντο,
ὄρθην, ἠλώνην τε πόλιν τ' ὀλοόσσονα λευκήν.
τῶν, αὖθ' ἡγεμόνευε μενεπτόλεμος ὠλενοφίτης
υἱὸς πηρείδαο, ἐν' ἀθάνατος τέκετο Ζεύς.
τόν ῥ' ὑπὸ πειρίθῳ τέκετο κλυτὸς ὑππόδαμος
ὕμματι τῷ, ὅτε φῆρας ἐτίσατο λαχνήεντας.
τοὺς δ' ἐκ πηλίου ὦσε, καὶ αἰθίκεσσι πέλασσεν.
οὐκ οἶος, ἅμα τῷγε λεοντέη ὄρσε κάρηνον
υἱὸς ὑπερθύμοιο Κορώνου καινείδαο.
τοῖσδ' ἅμα τριακάκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
γουνεὺς δ' ἐκ κύφου ἦγε δύω, καὶ ἴκοσι νῆας.
τῷ δ' ἐνίνες ἕποντο μενεπτόλεμοί τε πραῖβοί τε
οἵ περὶ δωδώνην δυσχείμερον οἰκί' ἔθεντο.
οἵ τ' ἀμφ' ἱμερὴν τιταρήσιον ἔργ' ἐνέμοντο.
ὃς ῥ' ἐς πηνειὸν προΐει καλλίῤῥοον ὕδωρ.
οὐδ' ὄγε πηνειῷ συμμίσγεται ἀργυροδίνῃ.
ἀλλὰ τε μιν καθύπερθεν ἐπιῤῥέει ἠΰτ' ἔλαιον.
ὅρκου γὰρ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ.
μαχητάων δ' ἦρχον πηλείδης τε τληπόλεμός τε.
οἱ περὶ πηνειὸν, καὶ πήλιον αἰνοσίφυλλον

ναίεσκον,

ναίεσκον, τῶν, αὖ πρόσθος θοὸς ἡγεμόνευε.
τῷ δ' ἅμα τριακάκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
οὗτοι ἄρ' ἡγεμόνες δαναῶν, καὶ κοίρανοι ἦσαν.
τίς τ' ἄρ τῶν ἦν ἄριστος ἐμοὶ ἔνεπε μοῦσα
αὐτῶν, ἠδ' ἵππων, οἳ ἅμ' ἀτρεΐδῃσιν ἕποντο.
ἵπποι μὲν μίνυθος ἔσαν φηρητιάδαο.
τάσιν ὑμιλος ἔλαυνε ποδώκεας ὄρνιθας ὡς
ἤριχας οἵτινας σαφυλῇ ἐπὶ νῶτον ἔτισας
τὰς ἐν πιερίῃ φορέεν ἀργυρότοξος ἀπόλλων
ἄμφω θηλείας, φόβον ἄρεος φορεούσας.
ἀνδρῶν δ' αὖ μέγ' ἄριστος ἔην τελαμώνιος αἴας,
ὄφρ' ἀχιλεὺς μήνιεν, ὃ γὰρ πολὺ φέρτατος ἦεν.
ἵπποιό οἱ φορέεσκον ἀμύμονα πηλείωνα.
ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσι ποντοπόροισι
κεῖτ' ἀπομηνίσας ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν
ἀτρεΐδῃ. λαοὶ δὲ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης
δίσκοισιν τέρποντο, καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες,
τόξοισί θ', ἵπποι δὲ παρ' ἅρμασιν οἷσιν ἕκαστος
λωτὸν ἐρικτύπου, ἐλεοβρίπτου τε σέλινον
ἔσασαν. ἅρματα δ' ἐν πυκινῇσι κέατο σηκοῖς
ἐν κλισίῃς. οἱ δ' ἀρχὸν ἀρηΐφιλον ποθέοντες
φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατὸν οὐδ' ἐμάχοντο.
οἱ δ' ἄρ' ἴσαν, ὡσεί τε πυρὶ χθὼν πᾶσα νέμοιτο.
γαῖα δ' ὑπεστονάχιζε διὶ ὡς τερπικεραύνῳ
χωομένῳ, ὅτε τ' ἀμφὶ τυφωέϊ γαῖαν ἰάλλῃ
ἐν ἀρίμοις, ὅθι φασὶ τυφωέϊ ἔμμεναι ἐνάς.
ὣς ἄρα τῶν, ὑπὸ πᾶσι μέγα στονάχιζε γαῖα
ἐρχομένων. μάλα δ' ὦκα διίπρηστον πτολίεθρον
πρωΐην δ' ἄγγελος ἦλθε ποδήνεμος ὠκέα ἶρις
παρ Διὸς αἰγιόχοιο σὺν ἀγγελίῃ ἀλιγερῇ.

οἵ δ' ἀγορὰς ἀλόρνυον ἐπὶ πριάμοιο θύρῃσι
πάντες ὁμηγερέες, ἦ μὲν νέοι, ἦ δὲ γέροντες.
ἀγχοῦ δ' ἑσταμένην προσέφη πόδας ὠκέα Ἶρις
εἴσατο δὲ φθογγὴν υἱῇ πριάμοιο Πολίτῃ,
ὃς πρώων σκηπὸς ἦεν ποδωκείῃσι πιποιθώς,
τύμβῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ αἰσυήτεω γέροντος,
δέγμενος ὁππότε ναῦφιν ἀφορμηθείων ἀχαιῶν. εφ
τῷ μὲν ἐϊσταμένη μετέφη πόδας ὠκέα Ἶρις,
Ὦ γέρον, αἰεί τοι μῦθοι φίλοι ἄκριτοί εἰσιν,
ὡς ποτ' ἐπ' εἰρήνης, πόλεμος δ' ἀλίαστος ὄρωρεν,
ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μαχὰς ἐσήλυθον ἀνδρῶν.
ἀλλ' οὔπω τοίονδε, τοσόνδέ τε λαὸν ὄπωπα.
λίην γὰρ φύλλοισιν ἐοικότες, ἢ ψαμάθοισιν,
ἔρχονται πεδίοιο μαχησόμενοι πρὸ πόληος.
Ἕκτορ, σοὶ δὲ μάλιστ' ἐπιτέλλομαι, ὧδε δὲ ἕρξαι·
πολλοὶ γὰρ κατὰ ἄστυ μέγα πριάμοιο ἐπίκουροι
ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων·
τοῖσιν ἕκαστος ἀνὴρ σημαινέτω, οἷσίπερ ἄρχει,
τῶν δ' ἐξηγείσθω κοσμησάμενος πολίτας,
Ὣς ἔφαθ', Ἕκτωρ δ' οὔτι θεᾶς ἔπος ἠνοίησεν,
αἶψα δ' ἕλυσ' ἀγορήν, ἐπὶ τεύχεα δ' ἐσσεύοντο.
πᾶσαι δ' ὠίγνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαός,
πεζοί θ', ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὁρυμαγδὸς ὀρώρει.
ἔστι δέ τις προπάροιθε πόλος αἰπεῖα κολώνη,
ἐν πεδίῳ ἀπάνευθε, περίδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα·
τὴν, ἤτοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν,
ἀθάνατοι δέ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο μυρίνης.
ἔνθα τότε τῶΐς τε διίκριθεν, ἠδ' ἐπίκουροι.
πρῶσοι μὲν μήγ' ἐμόνησε μίας κορυθαίολος Ἕκτωρ
πρηϋμίδης, ἅμα τῷγε πολὺ πλεῖστοι, καὶ ἄριστοι

λαοὶ θωρήσσοντο μεμαότες ἐγχείῃσι.
Θαρσανίων αὖτ' ἦρχον ἰὼς πάϊς ἀγχίσαο
ἀντιάς· τὸνδ' ὑπ' ἀγχίσῃ τέκε δῖ' ἀφροδίτη
εὐνὴν ἐν κνημοῖσι θεὰ βροτῷ εὐνηθεῖσα.
οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε δύω αὐτήνορε υἷε,
ἀρχίλοχός τ', ἀκάμας τε, μάχης ἰὼ εἰδότε πάσης.
οἳ δὲ Ζελείην ἐναίον ὑπαὶ πόδα νείατον Ἴδης,
ἀφνειοί, πίνοντες ὕδωρ μέλαν αἰσήποιο
Τρῶες, τῶν, αὖτ' ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς
πάνδαρος, ᾧ ῥ' ὄπασσε βιὸν τόξον τ' Ἀπόλλων αὐτὸς ἑὸν φίλον υἱόν.
οἳ δ' ἀφ' Ἀδρήστειαν τ' εἶχον, καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ,
καὶ Πιτύειαν ἔχον, καὶ τηρείην ὄρος αἰπύ.
τῶν ἦρχ' Ἄδρηστός τε, καὶ Ἀμφίος Λινοθώρηξ,
υἷε δύω μείροπος πολεμήϊα πάντα νοῆσαι·
υἱὼ Μερόπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων
ἤδεε μαντοσύνας, ἠδ' οὐκ παῖδας ἔασκε
εἴσεσθαι ἐς πόλεμον φεριγηρυτον· τὼ δέ οἱ οὔ τι
πειθέσθην. κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.
οἳ δ' ἄρα πορκάτιλον, καὶ προάτιον ἀμφεμάχοντο,
καὶ σκηρὸν, καὶ ἄβυδον ἔχον, καὶ δῖαν Ἀρίσβην,
τῶν, αὖθ' Ὑρτακίδης ἦρχ' Ἄσιος Ὕρτακος ἀμφὶς ἀνάσσων.
Ἄσιος Ὑρτακίδης, ὃν ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
αἴθωνες, μεγάλοι, ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος.
ἵππους δ' ἄγε φύλαξ πιλασγῶν ἐγχεσιμώρων
τῶν, οἳ λάεσσιν ἐερδόμενοι ναιετάασκον,
τῶν, ἦρχ' Ἱππόθοός τε, πυλαιός τ' ὄζος Ἄρηος.
υἷε δύω Λήθοιο πελασγοῦ τινταμίδαο.
αὐτὰρ Ἐρύπης, ἠδ' Ἀκάμας, καὶ πείρος Ἄρηος,
ἔασιν ἐλήλαστον ἀχαρῆος ἐντὸς ἐέργει.
Φῶκος δ' ἀρχὸς κικόνων ἦν αἰχμητάων.
Ἥλιος βουλήνοιο δι' ἠφαέων κεράων

ὣς τὰρ πυραίχμης ἄγε παίονας ἀγκυλοτόξους,
τηλόθεν ἐξ ἀμυδρῶν, ἀπ' ἀξίου εὐρυρέοντος,
ἀξίην, ἣ καλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶαν.
παφλαγόνων δ' ἦγητο πυλαιμένης λασιοκῆρ,
ἐξ ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων.
οἳ ῥα κύτωρον ἔχον, καὶ σήσαμον ἀμφενέμοντο,
ἀμφί τε παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον.
κρῶμνάντ', ἀγχιαλόντε, καὶ ὑψηλοὺς ἐρυθίνους.
ὣς τὰρ ἁλιζώνων ὁ Διὸς, καὶ ἐπίροφος ἦρχον,
τηλόθεν ἐξ ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη.
μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε, καὶ ἔννομος οἰωνιστής.
ἀλλ' οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσατο κῆρα μέλαιναν,
ἀλλ' ὑδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεϊ αἰακίδαο
ἐν ποταμῷ, ὅθιπερ βῶας κεραΐζε καὶ ἄλλους
Φόρκυς ἂν φρύγας ἦγε, καὶ ἀσκανίη θεοειδὴς
τῆλ' ἐξ ἀσκανίης. μέμασαν δ' ὑσμῖνι μάχεσθαι.
μήσσιν ἂν Μίσθλης τε, καὶ ἄντιφος ἠγησάσθην.
υἷε πυλαιμένεος, τὼ, γυναίη τέκε λίμνη,
ὃ καὶ μήονας ἦγον ὑπὸ τμώλῳ γεγαῶτας.
Νάστης ἂν καρῶν ἦγήσατο βαρβαροφώνων.
οἳ μίλητον ἔχον, φθιρῶντ' ὄρος ἀκριτόφυλλον,
μαίσαν θ' ὑδά τε ῥοὰς, μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα.
τῶν, μὲν ἄρ' ἀμφίμαχος, καὶ Νάστης ἡγησάσθην.
Νάστης, ἀμφίμαχός τε, Νομίονος ἀγλαὰ τέκνα.
ὃς καὶ χρυσὸν ἔχων, πόλεμόν δ' ἴεν οὐδέ τι νοήσας
νήπιος. οὐδέ οἱ τόγ' ἐπήρκεσε λυγρὸν ὀλέθρου.
ἀλλ' ὑδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεϊ αἰακίδαο
ἐν ποταμῷ. χρυσὸν δ' ἀχιλεὺς ἐκόμισε δαΐφρων.
Σαρπηδὼν δ' ἦρχεν λυκίων, καὶ γλαῦκος ἀμύμων,
τηλόθεν ἐκ λυκίης ξανθῷ ἀπὸ δίνεντος.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ. Γ. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Ἀλεξάνδρου προκαλεσαμένου Μενέλαον εἰς μονομαχίαν ἐπὶ τῇ τῶν ὅλων σῴζεσθαι, ὁρκωμοσάντων, ἐφ' ᾧ τὸν νικήσαντα τὴν ἑλένην λαβεῖν, καὶ τὰ χρήματα αὐτῆς. νικηθέντος δὲ Ἀλεξάνδρου, ἀφροδίτη ἁρπάζει. καὶ εἰς μὲν ἴδιον θάλαμον ἀπάγεται, μετακαλεῖται δὲ ἀπὸ τοῦ τείχους τὴν ἑλένην. οἱ δὲ, σπεισαμένοις, εἰς ὕπνον τρέπονται.

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Θ Ὣ μὲν ἄρ' ἀμφ' ἑλένης, οἷσις μόθος ἔσκεν Ἀχαιῶν.

Ορκων. Ι. μονομαχία Ἀλεξάνδρου καὶ Μενελάου

Υ τὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἀμ' ὑκλο
ἃ μόναιμῳ ἕκασοι,
πῶες μὲν κλαγγῇ τ' ἰνοπῇ τ'
ἴσαν ὄρνιθες ὡς·
ἤὔτε πὸρ κλαγγὴ γεράνων πέλει ὐρανόθι πρό
αἵ τ' ἐπεὶ ὖν χειμῶνα φύγον, καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον.
κλαγγῇ ταίγε πέτονται ἐπ' ὠκεανοῖο ῥοάων,
ἀνδράσι πυγμαίοισι φόνον, κὴρ φέρουσαι·
ἠέριαι δ' ἅρα ταίγε κακὴν ἔριδα προφέρονται.
οἳ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνείοντες ἀχαιοὶ·
ἔν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλῃσιν.
ὄρεσφι κορυφῇσι νότος κατέχυτο ὁμίχλην,
κοιμίσιν οὔτι φίλην, κλίπῃ δ' ἔτ' νυκτὸς ἀμείνω,
τοσσοντίς τ' ἐπιλύσατε, ὅσσον τ' ἐπὶ λᾶαν ἵησιν,
ὣς ἄρα τῶν, ὑπὸ ποσὶ κονίαλος ὄρνυτ' ἀνάλυς
ἐρχομένων· μάλα δ' ὦκα δι' πρηνον πεδίοιο.
οἳ δ' ὅτε δὴ ῥα σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
πρῶτος μὲν προμάχιζεν ἀλέξανδρος θεοειδὴς,
παρδαλέην ὤμοισι ἔχων, καὶ κυρτὸν τόξον,
καὶ ξίφος· αὐτὰρ ὅ, δύο χερὶ δοῦρε κεκαρυθμένα χαλκῷ
πάλλων, ἀρχηγὸν ἀκοντιστῆρα πάντας ἀρίστους
αὐτόβιον μαχέσασθαι ἐν αὐλῇ δηϊοτῆτι.
τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν ἀρηΐφιλος μενέλαος
ἐρχόμενον προπάροιθεν ὁμίλου μακρὰ βιβῶντα,
ὡς τε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας·
εὗρὼν ἢ ἔλαφον κραιὸν, ἢ ἄγριον αἶγα

πεινάων· μάλα γάρ τε κατεσθίει, εἴπερ ἂν αὐτὸν
σεύωνται ταχέες τε κύνες, θαλεροί τ' ἀνέρες·
ὣς ἐχάρη μενέλαος Ἀλέξανδρον θεοειδέα
ὀφθαλμοῖσιν ἰδών· φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείτην.
αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε.
τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν ἀλέξανδρος θεοειδὴς
ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ·
ἂψ δ' ἐτάρων εἰς ἦθος ἐχάζετο κῆρ ἀλεείνων.
ὡς δ' ὅτε τίς τε δράκοντα ἴδων παλίορσος ἀπέσση
οὔρεος ἐν βήσῃς, ὑπό τε τρόμος ἔλλαβε γυῖα,
ἂψ τ' ἀνεχώρησεν, ὠχρός τέ μιν εἷλε παρειὰς,
ὡς ἄνθις καθ' ὅμιλον ἔδυ πώων ἀγερώχων,
δείσας ἀπήνεος ἦλθ' ἀλέξανδρος θεοειδής.
τὸν δ' ἕκτωρ νείκεσεν ἰδὼν ἀάσχολος ἐπέεσσι·
Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανὲς, ἠπεροπευτά·
αἴθ' ὄφελες τ' ἄγονός τ' ἔμμεναι, ἀγαμός τ' ἀπολέσθαι
καί κε σὲ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον ἦεν,
ἢ οὕτω λώβην τ' ἔμμεναι, καὶ ὑπόψιον ἄλλων.
ἦ που καγχαλόωσι κάρη κομόωντες ἀχαιοὶ
φάντες ἀριστῆα πρόμον ἔμμεναι, οὕνεκα καλὸν
εἶδος ἔπ'· ἀλλ' οὐκ ἔστι βίη φρεσίν, οὐδέ τις ἀλκή·
ἦ τοίοσδε ἐὼν, ἐν πόντοπόροισι νέεσσι
πόντον ἐπιπλώσας, ἑτάρους ἐρίηρας ἀγείρας,
μιχθεὶς ἀλλοδαποῖσι, γυναῖκα δὲ θυμὸν ἀείρας
ἐξ ἀπίης γαίης νύον ἀγλαὸν, αἰχμητάων,
πατρίτε σῷ μέγα πῆμα πόλῃτε παντὶ τε δήμῳ,
δυσμενέεσσιν μὲν χάρμα, κατηφείην δέ τοι αὐτῷ
οὐκ ἂν δὴ μείνειας ἀρηΐφιλον μενέλαον.
γνοίης χ' οἵη φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν
οὐκ ἂν τοι χαίσμῃ κίθαρις, τά τε δῶρ' ἀφροδίτης,

ὅτε κόμιτό τε εἶδος ὅτ' ἐν χερσίν μιγείτην.
ἀλλὰ μάλα τρῶας δεδαήμονας ἔντεκεν ἕκτωρ
λάϊνον ἕλκος ἔχων καὶ κακῶν ἔνυκ' ὄσσα ἔοργας.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀλέξανδρος θεοειδής,
ἕκτορ ἐπεί με κατ' αἶσαν ἐνείκεσας οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν,
αἰεί τοι κραδίη πέλεκυς ὡς ἔσσιν ἀτειρής,
ὅς τ' ἰσθμὸν σχίζει δουρὸς ὑπ' ἀνέρος ὅς ῥά τε τέχνῃ
νηΐον ἐκτάμνησιν, ὀφέλλει δ' ἀνδρὸς ἰρωήν
ὣς τοι ἐνὶ στήθεσσιν ἀτάρβητος νόος ἐστίν.
μή μοι δῶρ' ἐράτὰ πρόφερε χρυσῆς ἀφροδίτης.
οὔτοι ἀπόβλητ' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα,
ὅσσα κεν αὐτοὶ δῶσιν ἑκὼν δ' οὔκ ἄντις ἑλοιτο.
εἰ δ' αὖτ' εἰμὲ θέλεις πολεμίζειν, ἠδὲ μάχεσθαι
ἄλλους μὲν κάθισον τρῶας, καὶ πάντας ἀχαιούς.
αὐτὰρ ἐμὲ ἐν μέσῳ, καὶ ἀρηΐφιλον Μενέλαον
συμβάλετ' ἀμφ' ἑλένῃ, καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι.
ὅππότερος δέ κε νικήσῃ, φέρτερος τε γένηται,
κτήμασθ' ἑλὼν ἐν πάντα, γυναῖκά τε, οἶκόνδ' ἀγέσθω.
οἱ δ' ἄλλοι, φιλότητα, καὶ ὅρκια πιστὰ τάμοντες,
ναίοιτε βοίην ἐερσιβόωλακα· τοὶ δέ κε νείσθων
ἄργος ἐς ἱππόβοτον, καὶ ἀχαΐδα καλλιγύναικα.
Ὡς ἔφαθ' ἕκτωρ δ' αὖτ' ἐχάρη μέγα μῦθον ἀκούσας.
καὶ ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν, πρόῳ ἀνέεργε φάλαγγας
μίσγων δουρὸς ἑλών· τοὶδ' ἰθύνθησαν ἅπαντες
τῶν δ' ἐπιτοξάζοντο κραιηγμόωντες ἀχαιοὶ
οἰστίν τε τιτυσκόμενοι λάεσσί τ' ἔβαλλον.
αὐτὰρ ὁ μακρὸν ἄϋσεν ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων.
ἴσχεσθ' ἀργεῖοι, μὴ βάλλετε κοῦροι ἀχαιῶν.
σεῦται γάρ τι ἔοικεν ἐρεῖν κεκορυθαίολος ἕκτωρ.
Ὡς ἔφαθ' οἳ δ' ἴσχοντο μάχης ἀνεώ τ' ἐγένοντο

ἰανμένος. ἕκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπε.
κέκλυτέ μευ τρῶες, καὶ εὐκνήμιδες ἀχαιοὶ
μῦθον ἀλεξάνδροιο, τοῦ, εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν.
ἄλλυς μὲν κέλεται τρῶας, καὶ πάντας ἀχαιούς,
τεύχεα κάλ' ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πυκλοτὰ ἰέρῃ.
αὐτὸν δ' ἐν μέσῳ, καὶ ἀρηΐφιλον Μενέλαον,
οἷος ἀμφ' ἑλένῃ, καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι.
ὁππότερος δέ κε νικήσῃ, κρείσσων τε γένηται,
κτήμασθ' ἑλὼν ἐν πάντα, γυναῖκά τε, οἶκόνδ' ἀγέσθω.
οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα, καὶ ὅρκια πιστὰ τάμωμεν.
Ὡς ἔφαθ' οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος.
κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο. μάλιστα γὰρ ἄλγος ἱκάνει
θυμὸν ἐμὸν. φρονέω δὲ διαχρῆν' ὁμμένα ἔσεσθαι
ἀργείους, καὶ τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέπονθε
εἵνεκ' ἐμῆς ἕεδνοσι, καὶ ἀλεξάνδρου εἵνεκ' ἀρχῆς
ἡμέων δ' ὁππότερῳ θάνατος, καὶ μοῖρα τέτυκται,
τεθναίη· ἄλλοι δὲ διακρινθεῖτε τάχιστα.
δοῦσατε δ' ἄρν' ἕτερον λευκὸν, τέρεν δὲ μέλαιναν
γῆ τε, καὶ ἠελίῳ. Διΐ δ' ἡμεῖς οἰσομεν ἄλλον.
ἄξετε δὲ πριάμοιο βίην, ὄφρ' ὅρκια τάμνῃ
αὐτὸς, ἐπεὶ οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι, καὶ ἄπιστοι
μήτις ὑπερβασίῃ Διὸς ὅρκια δηλήσηται.
αἰεὶ δ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται.
οἷς δ' ὀπίσσω μετέησιν, ἅμα πρόσσω, καὶ ὀπίσσω
λεύσσῃ, ὅππως ὄχ' ἄριστα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.
Ὡς ἔφαθ' οἳ δ' ἐχάρησαν ἀχαιοί τε, τρῶές τε,
ἐλπόμενοι παύσεσθαι ἀϊδρηοῦ πολέμοιο.
καὶ ῥ' ἵππους μὲν ἔρυξαν ἐπὶ σίχας· ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί.
τεύχεά τ' ἐξεδύοντο, τὰ μὲν κατέθεντ' ἐπὶ γαίῃ

πλησίον ἀλλήλων· ὀλίγη δ' ἦεν ἀμφὶς ἀρούρα.
Ἕκτωρ δὲ πρότερος ἄσυ δύω κήρυκας ἔπεμπεν
καρπαλίμως ἄρνασθε φέρειν, πρίαμόν τε καλέσσαι,
αὐτὰρ ὁ, τ' ἀλθύβιον πρόΐεν κρείων ἀγαμέμνων,
νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ἴέναι, ἦδ' ἄρνὶ ἐκέλευεν
οἰσέμεναι· ὃ δ' ἄρ οὐκ ἀπίθησ' ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν.
ἔρις δ' αὖθ' ἑλένῃ λευκωλένῳ ἄγγελος ἦλθε,
βῶν δμίνη γαλόῳ ἀντηνορίδῃσι δαμάρτι,
τὴν, ἀντηνορίδης εἶχε κρείων ἐλικάων
Λαοδίκην πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,
τὴν δ' εὗρ' ἐν μεγάρῳ, ἡ δὲ μέγαν ἰστὸν ὕφαινε,
δίπλακα μαρμαρέην, πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους
τρώων θ' ἱπποδάμων, πρό ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
οὕς ἕθεν εἵνεκ' ἔπασχον ὑπ' ἄρηος παλαμάων,
ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα ἶρις,
δεῦρ' ἴθι νύμφα φίλη, ἵνα θἠσκελα ἔργα ἴδηαι
τρώων θ' ἱπποδάμων, καὶ ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
οἵ πρὶν ἐπ' ἀλλήλῃσιν φέρον ὠλοὸν ἄχνυμον ἄρηα
ἐν πεδίῳ, ὀλοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο.
οἱ δὴ νῦν ἕαται σιγῇ, πόλεμος δὲ πέπαυται,
ἀσπίσι κεκλιμένοι παρὰ δ' ἔγχεα μακρὰ πέπηγε.
αὐτὰρ ἀλέξανδρος καὶ ἀρήϊφιλος μενέλαος,
μαχφῆς ἐγχείῃσι μαχήσονται περὶ σεῖο.
τῷ δέκε νικήσαντι φίλη κεκλήσῃ ἄκοιτις.
Ὡς ἄρα φωνήσασα θεὰ, γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ
μνωομένου πρότερον, καὶ ἄσεο, ἠδὲ τοκήων.
αὐτίκα δ' ἀργυφέῃσι καλυψαμένη ὀθόνῃσιν,
ὥρμᾶτ' ἐκ θαλάμοιο, πέρην κατὰ δάκρυ χέουσα,
οὐκ οἶη· ἅμα τῇγε καὶ ἀμφίπολοι δύ' ἕποντο,
Κίσση πυθοῦς θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις.

ἵξαν δ' ἵκανον ὅθι σκαιαὶ πύλαι ἦσαν.
Οἱ δ' ἀμφὶ πρίαμον, καὶ πάνθοον, ἠδ' θυμοίτην,
Λάμπον τε κλυτίον θ', ἱκετάονάτ' ἦλον ἄρηϊ.
Οὐκαλίγων τε, καὶ ἀντήνωρ πεπυμένω ἄμφω,
ἵατο δημογέροντες ἐπὶ σκαιῇσι πύλῃσι,
γήραϊ δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι, ἀλλ' ἀγορηταὶ
ἐσθλοί, τettίγεσσιν ἐοικότες, οἵτε καθ' ὕλην
δενδρέῳ ἐφεζόμενοι, ὄπα λιγὺ ἰεῖσιν
τοῖοι ἄρα τρῶων ἡγήτορες ἧατ' ἐπὶ πύργῳ.
οἵ δ' ὡς τὴν εἶδον ἐλένης ἐπὶ πύργον ἰοῦσαν,
ἧκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον.
νέμεσις τρῶας· καὶ δυκνήμιδας ἀχαιοὺς
τοιῇδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν.
αἰνῶς ἀθανάτῃσι θεῆς εἰς ὦπα ἔοικεν.
ἀλλὰ καὶ ὡς τοιήτη ἔασ' ἐν νηυσὶ νέεσθαι,
μήδ' ἡμῖν, τεκέεσσί τ' ὀπίσω πῆμα λίποιτο.
Ὡς ἄρ' ἔφαν, πρίαμος δ' ἐλένην ἐκαλέσσατο φωνῇ·
δεῦρο πάροιθ' ἐλθοῦσα φίλον τέκος, ἵζεν ἐμοῖο,
ὄφρα ἴδῃς πρότερόν τε πόσιν, πηούς τε, φίλους τε,
οὔτι μοι αἰτίη ἐσσὶ, θεοὶ νύμοι αἴτιοί εἰσιν,
οἵ μοι ἐφόρμησαν πόλεμον πολύδακρυν ἀχαιῶν.
ὄς μοι καὶ τόνδ' ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνης·
ὅς τις ὅδ' ἐστὶν ἀχαιὸς ἀνὴρ ἠΰς τε, μέγας τε,
ἄλλοι μὲν κεφαλῇ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασιν
κάλλιον δ' οὔτω γε ἐῶν οὐπω ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
οὐδ' οὕτω γεραρόν· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἐοικεν.
τὸν δ' ἐλένη μύθοισιν ἀμείβετο δῖα γυναικῶν·
αἰδοῖός τέ μοι ἐστὶ φίλε ἑκυρὲ, δεινός τε.
ὤφελον, θάνατός μοι ἀδεῖν κακὸς, ὅππότε δεῦρο
θάλαμον, γνωτούς τε λιπῆσα,

175 παῖδ' οὐ τι τηλυγέτω, καὶ ὁμηλικίῃ ἐρατῇφι·
ἀλλά τά γ' οὐκ ἐγένοντο, καὶ κλαύσατε τέτμηκα.
τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὅ μ' ἀνείρεαι, ἠδὲ μεταλλᾷς.
οὗτός γ' ἀπειδὴς σὺν ὑφείων ἀγαμέμνων,
ἀμφότερον. βασιλεὺς τ' ἀγαθὸς, κρατερός τ' αἰχμητής·
180 δαὴρ αὖτ' ἐμὸς ἔσκε, κακῶπιδ', εἴπερ ἐΐωγε.
Ὡς φάτο. τὸν δ' ὁ γέρων ἠγάσατο, φώνησέν τε·
ὦ μάκαρ ἀτρεΐδη, μοιρηγενὲς, ὀλβιόδαιμον·
ἦ ῥά νύ τοι πολλοὶ δεδμήατο κοῦροι ἀχαιῶν·
ἦδη καὶ φρυγίην εὐήλυθον ἀμπελόεσσαν,
185 ἔνθα ἴδον πλείστους φρύγας ἀίξαντας ὁλοπώλους,
λαοὺς ὀπὶ ἦν, καὶ Μυγδόνα ἀντιθέοιο,
οἵ ῥα τότ' ἐστρατόωντο παρ' ὄχθας σαγγαρίοιο·
καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν, μετὰ τοῖσιν ἐλέχθην
ἤματι τῷδ', ὅτ' ἦλθον ἀμαζόνες ἀντιάνειραι.
190 ἀλλ' οὐδ' οἱ τόσοι ἦσαν, ὅσοι ἑλίκωπες ἀχαιοί.
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίῃσιν,
ἦλθε μετὰ νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίῃσιν,
ἦλθε μετ' ἐσπερίην ὀπίσω, βροτὸς ἄλλος.
ἔνθ' ἄρ' ἔπειτ' ὀδυσῆϊ γ' ἐρίσειε, βροτὸς ἄλλος,
195 τόν ῥ' ἐσιδὼν ὀδυσῆϊ ἀγακλειτῷ εἰδόντες,
τίς τ' ἄρ δὴ ἄλλος ἀχαιὸς ἀνὴρ ἥδε τε, μίγας τε,
ἐξοχος ἀργείων κεφαλήν, ἠδ' εὐρείας ὤμους,
τόνδ' ἐλεΐνη παυσιπλοὺς ἀμείβεσθ' ἁλὸς ἰγθυοέσσης·
οὕτω δ' αἶσ' ἔσι πτολίεθρα ἔρκη ἀχαιῶν.
200 ὡδ μωσῆς δ' ἐτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὣς,
ἔσκε· ἀμφὶ δὲ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἠγερέθοντο.
πολλάκι μὲν ξείνισεν ἀρηΐφιλος μενέλαος
οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ, ἔστ' ἐκ Κρήτηθεν ἵκοιτο,
ἤδη γὰρ

ΙΛΙΑΔΟΣ. Γ. 33

205 ἤδη γὰρ καὶ σῦρόποτ' ἦλυθε δῖος ὀδυσσεύς,
σεῦ ἕνεκ' ἀγγελίης, σὺν ἀρηΐφίλῳ μενελάῳ.
τοὺς δ' ἐγὼ ἐξείνισα, καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα.
ἀμφοτέρων δὲ φυὴν ἐδάην, καὶ μήδεα πυκνά·
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥώεσσιν ἀγειρομένοισιν ἐμίχθεν,
210 στάντων μὲν, μενέλαος ὑπέρεχεν εὐρείας ὤμους·
ἀμφὼ δ' ἑζομένω, γεραρώτερος ἦεν ὀδυσσεύς,
ἀλλ' ὅτε δὴ μύθους, καὶ μήδεα πᾶσιν ὕφαινον,
ἦτοι μὲν μενέλαος ἐπιπροχαλίζετο μύθων
παῦρα μὲν ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολύμυθος·
215 οὐδ' ἀφαμαρτοεπής, ἅ καὶ γένει ὕστερος ἦεν,
ἀλλ' ὅτε δὴ πολύμητις ἀναΐξειεν ὀδυσσεύς,
στάσκεν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας,
σκῆπτρον δ' οὔτ' ὀπίσω, οὔτε προπρηνὲς ἐνώμα,
ἀλλ' ἀστεμφὲς ἔχεσκεν ἀΐδρεϊ φωτὶ ἐοικώς,
220 φαίης κε ζάκοτόν τινα μῆνιν, ἄφρονά θ' αὐτόν,
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ὄπατε μεγάλλιν ἐκ στήθεος ἵει,
καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίῃσιν,
ἦκα ἄρ' ἔπειτ' ὀδυσῆϊ γ' ἐρίσειε, βροτὸς ἄλλος.
ἦ τότε γ' οὔτ' ὀδυσῆος ἀγασσάμεθ' εἶδος ἰδόντες,
225 τίς τ' ἄρ δὴ ἄλλος ἀχαιὸς ἀνὴρ ἥδε τε, μίγας τε,
ἐξοχος ἀργείων κεφαλήν, ἠδ' εὐρείας ὤμους,
τόνδ' ἐλεΐνη παυσιπλοὺς ἀμείβεσθ' ἁλὸς ἰγθυοέσσης·
οὕτω δ' αἶσ' ἔσι πτολίεθρα ἔρκη ἀχαιῶν.
ὡδ μωσῆς δ' ἐτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὣς,
ἔσκε· ἀμφὶ δὲ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἠγερέθοντο.
πολλάκι μὲν ξείνισεν ἀρηΐφιλος μενέλαος
οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ, ἔστ' ἐκ Κρήτηθεν ἵκοιτο,
ἤδη δ' ἄλλους μὲν πάντας ἐΰδμητ' ἐλίκωπας ἀχαιοὺς,

οὔς κεν ἐγὼ γοίην, καὶ τοὔνομα μυθησαίμην.
Τοιῶσδ' ἂν δύναμαι εἰδέναι ἐσσομένοισι λαῶν,
Κωσσοράβ' ἱππόδαμον, καὶ πύξ ἀγαθὸν πολυδεύκεα,
οὐρεσιγνήτω, τώ, μοι μία γείνατο μήτηρ,
ἦ ὅκ' ἐπὶ Ἴλιον λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς,
ἢ δόρυ μὲν πόντον ἐπορε νέεσ' ἐνὶ ὠκυπόροισι,
νῦν δ' αὖτ' οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν,
ἀισχέα δεδιότες. καὶ δνείδεα πολλ', ἅ μοί ἐσιν
Ὡς φάτο, τοὺς δ' ἤδη κατέχεν φυσίζοος αἶα
ἐν λακεδαίμονι δίῃ, φίλῃ ἐνὶ πατρίδι γαίῃ.
κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ θεῶν φέρον ὅρκια πιστά,
ἄρνε δύω, καὶ οἶνον ἐύφρονα, καρπὸν ἀρούρης.
ἀσκῷ ἐν αἰγείῳ, φέρε δ' κρητῆρα φαεινὸν
κήρυξ ἰδαῖος, ἠδὲ χρύσεια κύπελλα.
ὦρσεν δ' γέροντα παεισάμενος ἐπέεσσιν
ὄρσο, Λαομεδοντιάδη. καλέουσιν ἄεισοι
τῶν θ' ἱππόδαμον, καὶ ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
ἐς πεδίον καταβῆναι, ἵν' ὅρκια πιστὰ τάμητον,
αὐτὰρ ἀλέξανδρος, καὶ ἀρηΐφιλος μενέλαος,
μαχρῆς ἐγχείῃσι μαχήσονθ' ἀμφὶ γυναικί,
τὸν δ' ὅτι κε νικήσαντι, γυνή, καὶ κτήματ' ἐπάσσω.
οἱ δ' ἄλλοι, φιλότητα, καὶ ὅρκια πιστὰ τάμοντες,
ναίοιμεν Τροίην ἐριβώλακα, οἱ δ' ἐνέοντο
ἄρνε θ' ἑὸς ἱππόβοτον, καὶ ἀχαΐδα καλλιγύναικα.
Ὡς φάτο. τοὶ δ' ἐγέλασσαν ἀρηϊφίλοισι γένεσσιν
ἵππους ἐὺ γνάμπτουσι, τοὶ δ' ὁπαλίσσαν ἰπθόνδε.
οἳ δ' ἄρ' ἔβαν πρίαμός τε, καὶ ἀντήνωρ πεπαλαίε βήσαν δίφρου.
πὰρ δὲ οἱ, αὐτήνωρ πεπαλαίε βήσαν δίφρου.
τὼ, δὲ σφὶν σκαιῶν πεδίον δ' ἔχον ὠκέας ἵππους,
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον μετὰ τρῶας, καὶ ἀχαιούς,
ἐξ ἵππων

ἐξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πολυβοτειρᾶν,
ἐς μέσσον τρώων, καὶ ἀχαιῶν ἔσαν ὀρωρώς.
ὦρνυτο δ' αὐτίκ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων.
αὐτὰρ ὀδυσσεὺς πολύμητις. ἀτὰρ κήρυκες ἀγαυοὶ
ὅρκια πιστὰ θεῶν συνάγον. κρητῆρι δὲ οἶνον
μίσγον. ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν
ἀρειδήος δὲ ἑρυσσάμενος χερσὶν μάχαιραν,
ἣ οἱ παρ ξίφεος μέγαν κολεὸν αἰὲν ἄωρτο,
ἀρνῶν ἐκ κεφαλέων τάμνε θρίχας, αὐτὰρ ἔπειτα
κήρυκες τρώων, καὶ ἀχαιῶν νείμαν ἀρίστοις.
τοῖσι δ' ἀρειδήος μεγάλ' εὔχετο χεῖρας ἀνασχών.
Ζεῦ πάτερ, ἰδηθεν μεδέων, κύδιστε, μέγιστε,
ἠέλιε θ' ὃς πάντ' ἐφορᾷς, καὶ πάντ' ἐπακούεις,
καὶ ποταμοί, καὶ γαῖα, καὶ οἳ ὑπένερθε καμόντας
ὑμεῖς μάρτυροί ἐστε, φυλάσσετε δ' ὅρκια πιστά.
εἰ μέν κεν μενέλαον ἀλέξανδρος κατακτείνῃ,
αὐτὰρ ἔπειθ' ἑλένην ἕξετα, καὶ κτήματα πάντα.
ἡμεῖς δ' ἐν νήεσσι νεώμεθα ποντοπόροισιν.
εἰ δέ κ' ἀλέξανδρον κτείνῃ ξανθὸς μενέλαος,
τῶας ἔπειθ' ἑλένην, καὶ κτήματα πάντ' ἀποδοῦναι,
τιμὴν δ' ἀργείοις ἀποτινέμεν ἥντιν' ἔοικεν,
ἥτε καὶ ἐσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέλητα.
εἰ δ' ἄρα οἱ τιμὴν πριάμῳ πριάμοιό τε παῖδες
τίνειν οὐκ ἐθέλωσιν ἀλεξάνδροιο πεσόντος,
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχήσομαι ἔνθα περ ἄλλοι
ἔνθα μένωμεν, ἕως κε τέλος πολέμοιο κιχείω,
καὶ ἀπὸ σόμαχος ἀρνῶν τάμε νηλεῖ χαλκῷ.
καὶ τοὺς μὲν, κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας,
θυμὸν ἀποπνείοντας. ἀπὸ γὰρ μένος εἵλετο χαλκός.

οἶνον δ' ἐκ κρητῆρος ἀφυσσόμενοι δεπάεσσιν
ἔλειβον, ἠδ' εὐχοντο θεοῖς αἰθογενέτῃσιν,
ὣδέ δέ τις εἶπεσκεν ἀχαιῶν τε φώντε·
ζεῦ κύδιστε, μέγιστε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι
ὁππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια πημήνειαν,
ὧδέ σφ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέοι, ὡς ὅδε οἶνος
αὐτῶν, καὶ τεκέων· ἀλόχοισι δ' ἀλλοισι μιγεῖεν·
ὣς ἔφαν· οὐδ' ἄρα τῶ σφιν ἐπεκραίαινε χρονίων.
Τοῖσι δὲ Δαρδανίδης πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπε·
κέκλυτέ μευ Τρῶες, καὶ δύκνημῖδες ἀχαιοί·
ἦτοι ἐγὼν εἶμι προτὶ ἴλιον ἱερὴν αὖτε,
ἀλλ', ἐπεὶ οὔπως τλήσομ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶσθαι
μαρναμένων φίλον υἱὸν ἀρηΐφιλον μενελάῳ.
ζεὺς μέν που τόγε οἶδε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
ὁππότερῳ θανάτοιο τέλος πεπρωμένον εἰσίν.
ἦ ῥα, καὶ εἰς ὄχεσφιν ἄναξ θέτο ἰσόθεος φώς·
οὐδ' ἄρ ἔβαν οὖκας, κατὰ δ' ἡνία τείνετο σπερχώ.
πὰρ δὲ οἱ οὐτήνωρ πεισαλλίδα βήσατο δίφρου·
τῷ, μὴν ἄρ' ἀφορβῆι προτὶ ἴλιον ἀπονέοντο.
ἕκτωρ δὲ πριάμοιο πάϊς, καὶ δῖος ὀδυσσεύς,
χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον· αὐτὰρ ἔπειτα,
κλήρους ἐν κυνέῃ χαλκήρει πάλλον ἑλόντες,
ὁππότερος δὴ πρόσθεν ἀφεῖη χάλκεον ἔγχος.
λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον·
ὣδέ δέ τις εἶπεσκεν ἀχαιῶν τε, βώοντε
ζεῦ πάτερ ἰδαῖε μεδέων, κύδιστε, μέγιστε,
ὁππότερον τὰ δὲ ἔργα μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκε
τὸν δὸς ἀποφθίμενον δῦναι δόμον Ἄϊδος εἴσω·
ἡμῖν δ' ἄμ φιλότητα, καὶ ὅρκια πιστὰ γενέσθαι.
Ὣς ἄρ ἔφαν· πάλλων δὲ μέγας κορυθαίολος ἕκτωρ,

ἄψ ῥ' ὁρόων· πάλε δὲ θοῶς ἐκ κληρος ὄρουσεν.
οἱ μὲν, ἐπεβ' ἵζοντο κατὰ σφέας, ἦχι ἑκάστῳ
ἵπποι ἀερσιπόδες, καὶ ποικίλα τεύχε' ἔκειτο.
αὐτὰρ ὅγ' ἀμφ' ὤμοισιν ἑῷ σάκος εὖ τετυγμένον ἕλκε
δῖος ἀλέξανδρος ἑλένης πόσις ἠϋκόμοιο.
κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε,
καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας.
θῶρηξ δ' αὖτε περὶ στήθεσσιν ἔσκεν ἑοῖο
κασιγνήτοιο λυκάονος, ἥρμοσε δ' αὐτῷ.
ἀμφὶ δ' ἄρ ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε, σθαρόν τε.
κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν,
ἵππουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὅ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει.
ὡς δ' αὕτως μενέλαος ἀρήϊος ἔντεσιν ἔσσυτο.
οἳδ' ἐπεὶ δὴ σφ' ἑκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν,
ἐς μέσσον βῶον, καὶ ἀχαιῶν ἐσχόωντο,
δεινὸν δερκόμενοι· θαῦμβος δ' ἔχεν εὐρύοπας τε,
βῶάς θ' ἱππόδαμους, καὶ δύκνημῖδας ἀχαιούς.
καί ῥ' ἐγγὺς στάτην διαμπερὲς ἐν μετρῳ,
σείοντ' ἐγχείας, ἀλλήλοισι κοτέοντε.
πρόσθε δ' ἀλέξανδρος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλε περτίδα κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην.
οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός, ἀϋτεν δὲ μύθῳ δὲ οἱ αἰχμὴ
ἀσπίδι ἐν κρατερῇ, ὁ δὲ μενέλαος ὄρουτο χαλκῷ
ἀρείδων μενέλαος ἐπευξάμενος Διὶ πατρί.
ζεῦ ἄνα, δός τίσασθαι ὅ με πρότερος κακὸν ἔρξε,
δῖον ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῇς ὑπὸ χερσὶ δάμασσον·
ὄφρά τις ἐκφύγῃσι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων,
ξεινοδόκην κακὰ ῥέξαι, ὅσον φιλότητα παράσχῃ.

ἦ ῥα· καὶ ἀμπιπαλὼν, προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάγδ' ἐΐσω.
σχὲ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄμβριμον ἔγχος,
καὶ σχὲ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρεισο·
οὐ τιτὺν δὲ παραὶ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
ἔγχος, ὄφ' ἐκλίνθη, καὶ ἀλοιφῇ κύρα μέλαινα.
ἀρεΐδης δὲ ἐρυσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον,
πλῆξεν ἀναχόμενος κόρυθος φάλον ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
βριθύ τι, καὶ τριπλοῦν διαπρὸ φρῖν ἔκπεσε χειρός.
ἀπρεΐδης δ' ὤμωξεν ἰδὼν ὡς οὐρανὸν εὐρύν.
Ζεῦ πάτερ, οὔτις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος·
ἦ τ' ἐφάμην τίσεσθαι ἀλέξανδρον κακότητος·
νῦν δέ μοι ἐν χείρεσσι λάχε ξίφος· ἐκ δέ μοι ἔγχος
ἦλθε πάλαμφιν ἐτώσιον, οὐδ' ἐβαλόν μιν.
ἦ καὶ ἐπαΐξας, κόρυθος λάβεν ἱπποδασείης·
ἕλκε δ' ἐπισπέρχων μετ' Ἀχαιούς· ἐκ δέ μιν ἕλκε
ὃς οἱ ὑπ' ἀνθερεῶνος ὀχεῦσι τετραφυῆς.
καὶ νύ κεν ἐρυσάντε, καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος
εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
ἥ οἱ ῥῆξεν ἱμάντα βοὸς τετραμένοιο.
κενὴ δὲ φυσάλεια ἄμ' ἔπλετο χαρὶ παχείῃ·
τὴν, μὲν ἔπειθ' ἥρως μετ' Ἀχαιούς ἕλκε φέρων
ῥίμφ· ἐπιδευήσας· κομέοντο δ' ἑῖῆρες ἑταῖροι.
αὐτὰρ ὁ, ἅτ' ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων
ἔγχεϊ χαλκείῳ· τὸν δ' ἐξέρπαξ' Ἀφροδίτη
ῥεῖα μάλ', ὡς τε θεὸς· ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ·
καδδ' εἶσ' ἐν θαλάμῳ δυώδεϊ κηώεντι.
αὐτὴ δ' ἄνδ' ἐλίνῳ καλέσσατο· Ἶρι, τέκνον ἐκ Διὸς ἠδ' Ἀνέμοιο
πύργῳ ἐφ' ὑψηλῷ περὶ δ' ῥωαὶ ἄλις ἔσσαν·

χαρὶ

χαρὶ δ' ἐνεκταρέῃ ἑανῷ ἐπήνυξε λαβοῦσα·
ἧρμή δὲ μὲν ἀκμὴ παλαιγενέϊ προσέφατο
ἔρκομόμῳ, ὅ οἱ Λακεδαίμονι ναιεταώσῃ,
ὄφρα κεν εἶεα καλὰ, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε·
τῇ, μὲν ἐεσαμένη, προσεφώνεε δῖ' Ἀφροδίτη·
δεῦρ' ἴθ· ἀλιξόου δόμος σε καλεῖ οἰκόνδε νέεσθαι,
κεῖνος δ' γ' ἐν θαλάμῳ, καὶ ἐνωΐοισι λέχεσσι,
κάλλιτε εἰλῆσθον, καὶ εἴμασιν· ὃ δέ κε φαίης
οὐδὲ μαχεσάμενον τόν γ' ἐλθεῖν, ἀλλὰ χορόνδε
ἔρχεσθ', ἢε χοροῖο νέον λήγοντα καθίζειν.
Ὡς φάτο· τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθε·
καὶ ῥ' ὡς οὖν ἐνόησε θεᾶς πεπνυμένα δαρήν,
στῆθος δ' ἱμείροντα, καὶ ὄμματα μαρμαίροντα,
θάμβησέν τ' ἄρ' ἔπειτα, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·
Δαιμονίη πῇ μὲ ταῦτα λιλαίεαι ἠπεροπεύειν
ἢ πῇ μὲ προτέρῳ πολλῶν εὖ νασσομένῳ
ἄξεις ἢ Φρυγίης, ἢ Μηονίης ἐρατεινῆς,
εἴ τίς τοι καὶ κεῖθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων
οὕνεκα δὴ νῦν δῖον ἀλέξανδρον μενέλαος
νικήσας ἐθέλει συνορῆν ἐμὲ οἰκάδ' ἄγεσθαι,
τὼ οὕνεκα δὴ νῦν δόλον ὀλοφρονέουσα παρίστεο,
ἔσσο παρ' οὐτάμενον. θεῶν δ' ἀπόπαφε κελεύθου·
μή σε πεσοῖσι πόδεσσιν ὑποστρέψασα ὄλυμπον,
ἀλλ' αὖτε πολὺν κεῖνον ὀΐζυε, καί οἱ φύλασσε,
ὅσσόκι σ' ἢ ἄλοχον ποιήσεται, ἢ ὅγε δούλῃ.
κεῖσε δ' ἐγὼν οὐκ εἶμι· νεμεσσητὴν δέ κεν εἴη,
κεῖνην πορσανέουσα λέχος, φωαὶ δέ μ' ὀπίσσω
πᾶσαι μωμήσονται, ἔχω δ' ἄχε' ἄκριτα θυμῷ,
τύνδε χολωσαμένη προσεφώνεε δῖ' Ἀφροδίτη,
μή μ' ἔρυθε κτλίη, μὴ χωσαμένη σε μιθείω·

τῶς δέ σ' ἀπειχθήρω, ὡς νῦν ἐκπαγλ' ἐφίλησε
μίαν δ' ἀμφοτέρων μητίσομαι ἔχθια λυγρὰ
ῥώων, καὶ δυσαῶν, σύ δέ κεν κακὸν οἶτον ὄλησαι.
Ὡς ἔφατ', ἔδδεισαν δ' ἐλένη Διὸς ἐκγεγαῦῖα,
βὴ δὲ καταχομένη ἰοειῷ ἀργέϊ φαεινῷ
σιγῇ, πᾶσας δὲ ῥῶας λάθεν· ἦρχε δὲ δαίμων,
αἶψ' ὅ γ' ἀλεξάνδροιο δόμον πτειχαλίζ' ἵκοντο.
ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θοῶς ἐπὶ ἔργα τράποντο,
ἣ δ' ἐς ὑψόροφον θάλαμον κίε δῖα γυναικῶν,
τῇ δ' ἄρα δίφρον ἐλοῦσα φιλομμειδὴς ἀφροδίτη,
οὔτι ἀλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρουσα,
ἔνθα κάθιζ' ἐλένη κυδρὴ Διὸς αἰγιόχοιο,
ὄσσε πάλιν κλίνασα, πόσιν δ' ἠνίπαπε μύθῳ,
Ἦλυθες ἐκ πολέμου, ὡς ὄφελες αὐτόθ' ὀλέσθαι,
ἀνδρὶ δαμεὶς κρατερῷ, ὅς μοι πρότερος πόσις ἦεν.
ἦ μὲν δὴ πρὶν γ' εὔχεϊ ἀρηϊφίλου μενελάου
σῇ τε βίῃ, καὶ χερσὶ, καὶ ἐγχείῃ φέρτερος εἶναι,
ἀλλ' ἴθι νῦν προκάλεσαι ἀρηίφιλον μενέλαον
ἐξαῦτις μαχέσασθαι ἐναντίον, ἀλλὰ σ' ἐγώγε
παύεσθαι κέλομαι, μηδ' ξανθῷ μενελάῳ
ἀντίβιον πόλεμον πολεμίζειν, μηδὲ μάχεσθαι
ἀφραδέως, μή πως τάχ' ὑπ' αὐτῷ δουρὶ δαμείης.
Τὴν δὲ πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε,
μή μοι γύναι χαλεποῖσιν ἐνέδρατι θυμὸν ἐνίπῃς,
νῦν μὲν γὰρ μενέλαος ἐνίκησε σὺν ἀθήνῃ,
κεῖνον δ' αὖτις ἐγώ· πάρα γὰρ θεοί εἰσι καὶ ἡμῖν,
ἀλλ' ἄγε δὴ φιλότητι παπείομεν εὐνηθέντε,
ἦ γὰρ πώποτέ μ' ὧδε ἔρως φρένας ἀμφεκάλυψεν
ἦ δ' ὅτε σε πρώτιστον ἀπ' ἠγαθέης λακεδαίμονος ἔξ ἐρατεινῆς
ἔπλεον ἁρπάξας ἐν πλοντοπόροισι νέεσσι,

νήσῳ δ'

νήσῳ δ' ἐν κραναῇ ἐμίγην φιλότητι, καὶ εὐνῇ,
ὡς σέο νῦν ἵμερος ἵκανε καὶ μ' γλυκὺς ἵμερος αἱρεῖ.
ἦ ῥα, καὶ ἀρχελέχοσδε κιών, ἅμα δ' ἕσπετ' ἄκοιτις.
τὼ, μὲν ἄρ' ἐν ῥητοῖσι κατευνάσθην λεχέεσσιν,
ἀτρείδης δ' αὖ ὁμίλου φοίτα θηρὶ ἐοικὼς,
εἴπερ τισαφένδοσθεν ἀλίξοον ἄνδρα θοὸν δείσας.
ἀλλ' οὔτις δύνατο τρώων, κλυτοεργῶν ἐπικοῦρων
δίξαι ἀλέξανδρον πάτ' ἀρηϊφίλῳ μενελάῳ,
ἦ μὲν γὰρ φιλότητι ἑκηβόλον, εἴ τις ἴδοιτο.
ἶσον γὰρ σφίν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνῃ.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέφην ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων.
κέκλυτε μευ τρῶες, καὶ δάρδανοι, ἠδ' ἐπίκουροι·
νίκη μὲν δὴ φαίνετ' ἀρηϊφίλῳ μενελάῳ,
ὑμεῖς δ' ἀργείην ἑλένην, καὶ κτήματα ἄμ' αὐτῇ
ἑκάστοτε, καὶ τιμὴν ἀποτίνεμεν, ἥντιν' ἔοικεν
ἦ τε καὶ ἑταμένοισι μετ' ὀψιγόνοισι πέλητα.
Ὣς ἔφατ' ἀτρείδης, ἐπὶ δ' ἤνεον ἄλλοι ἀχαιοί.

ΙΛΙΑΔΟΣ. Δ. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Δοξε δ' ὅις θεοῖς τοῖν ἴλιον ἀλδῆναι, ἠδὲ ἀθηνᾶν, Μενέλαον δ' ἐξωθῆναι ὑπὸ παιδὸς παρεσκευάσθαι· καὶ οὕτω συγχυθέντων τῶν ὅρκων, μαχάων μὲν ἰᾶται Μενέλαον· ἀγαμέμνων δὲ ἀπιὼν θῶν, τὴν στρατιὰν παροτρύνει ὡς τὸν πόλεμον· συμβολῆς δὲ γενομένης, πολλοὶ διαφθείρονται ἀναιρεῖνται.

ΙΛΙΑΔΟΣ. Δ. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Ὅρκων λύσις α βουκολία.

Δίλτα θεῶν ἀγορή, ὅρκων χύσις, ἄρις ἀρχή.

Οἱ δὲ θεοὶ πὰρ Ζηνὶ καθήμενοι ἠγορόωντο,
χρυσέῳ ἐν δαπέδῳ, μετὰ δὲ σφιν ποτνία Ἥβη
νέκταρ ἐφύσσετο τοὶ δὲ χρυσείοις δεπάεσσι
δεξιὰ κὰτ' ἀλλήλους, πρὸς πόλιν ἐσορόωντο.
αὐτίκ' ἐπεφράσθη χρονίδης ἐρεθιζέμεν Ἥρῃ.
κερτομίοις ἐπέεσσι παραβλήδην ἀγορεύων.
δοιαὶ μὲν μενελάῳ ἀρηγόνες ἑστὶ θεάων,
Ἥρη δ' ἀργείη, καὶ ἀλαλκομενηὶς ἀθήνη. ab aede Bœotiæ Alalcomenæ
ἀλλ' ἤτοι ταὶ, νόσφι καθήμεναι ἐσαρόωσαι,
τέρπεσθον δ' ἄρα τε φιλομμειδὴς ἀφροδίτη
αἰεὶ παρμίμβλωκε, καὶ αὐτῆ κῆρας ἀμύνει,
καὶ νῦν ἐξεσάωσεν ὀϊόμενον θανέεσθαι.
ἀλλ' ἤτοι νίκη μὲν ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ·
ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ' ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
ἦ ῥ' αὖτις πόλεμόν τε κακὸν, καὶ φύλοπιν αἰνὴν
ὄρσομεν, ἦ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι βαλώμεθ',
εἰ δ' αὕτως τόδε πᾶσι φίλον, καὶ ἡδὺ γένοιτο,
ναίοι μὲν οἰκήιος πόλις πριάμοιο ἄνακτος,
αὖτις δ' ἀργείη ἑλένη μενέλαος ἄγοιτο.
Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἐπέμυξαν ἀθηναίη τε, καὶ Ἥρη.
πλησίαι αἵ γ' ἧατο, κακὰ δὲ φρεσὶ μήδετο πᾶσι.
ἤτοι ἀθηναίη ἀκέων ἦεν. οὐδέ τι εἶπε
σκυζομένη Διὶ πατρὶ, χόλος δέ μιν ἄγριος ἦρε.

ἤρη δ' οὐκ ἔχαδε σῆθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα·
ὦνοτατε κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
πῶς ἐθέλεις ἄλιον θεῖναι πόνον, ἠδ' ἀτέλεστον
ἔμμεναι, ὅν ἵδρωσα μόγῳ, καμάτῳ δέ μοι ἵπποι
λαὸν ἀγειρούσῃ; πριάμῳ κακά, τοῖσι τε παισὶν
ἤρη δ' ἀτὰρ οὗτοι πάντοθι ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
Ζεὺς δὲ μέγ' ὀχθήσας, προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
δαιμονίη, πύσε πρίαμον, πριάμοιό τε παῖδας
τόσα κακὰ βέβλησιν. ὀτὰρ ἀασχέες μενεαίνεις
ἰλίου ἐξαλαπάξαι εὐκτίμενον πτολίεθρον.
εἰ δέ σύ γ' εἰσελθοῦσα πύλας, καὶ τείχεα μακρὰ,
ὠμὸν βεβρώθοις πρίαμον, πριάμοιό τε παῖδας,
ἄλλους τε τρῶας, τότε κεν χόλον ἐξακέσαιο.
ἔρξον ὅπως ἐθέλεις, μή τοι τόγε νείκεος ὀπίσω
σοί, καὶ ἐμοὶ μέγ' ἐέσσεται ἀμφοτέροισι γένηται.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω. σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν,
ὁππότε κεν καὶ ἐγὼ μεμαὼς πόλιν ἐξαλαπάξω,
τὴν ἐθέλω, ὄθι τοι φίλοι ἀνέρες ἐκγεγάασι,
μήτι διαρρίβδην ἐμὲ μὲν χόλον, ἀλλά μ' ἐάσαι,
καὶ γὰρ ἐγὼ σοὶ δῶκα ἑκὼν ἀείκουσῃ θυμῷ,
ἀεὶ γὰρ ὑπ' ἠλίῳ τε, καὶ οὐρανῷ ἀστερόεντι
ναυτάσι πόλεις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
τάων μοι πρὶ κῆρ πίσυρο ἶλιος ἱρὴ
καὶ πρίαμος, καὶ λαὸς ἐϋμμελίω πριάμοιο,
τῶ γάρ μοι τοτὲ βωμὸς ἰσάσιος δαιτὸς ἐίσης
λοιβῆς τε, κνίσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
τρεῖς μοι ἐριβῶλοι μὲν μάλα φίλταταί εἰσι πόληες,
Ἄργος τε, Σπάρτη τε, καὶ εὐρυάγυια Μυκήνη·
τὰς, ὁππόταν σε κοτέσσωσι, τότ' οἶ τοι ἀπέχθονται πρὶν κῆρ

τάων, οὗτοι ἐγὼ προφέρω ἰέναι, οὐδέ με μογέρᾳ.
ἐπεὶ γὰρ φθονέω τε, καὶ οὐκ ἐὰω διαπέρσαι,
οὐκ ἀνύω φθονέουσ', ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερός ἐστι.
ἀλλὰ χρὴ καὶ ἐμοὶ θέμενα πόνον οὐκ ἀτέλεστον.
καὶ γὰρ ἐγὼ θεός εἰμι, γένος δέ μοι ἔνθεν ὄθεν σοί.
καί με πρεσβυτάτην τέκτο χρόνῳ ἀγκυλομήτης
ἀμφότερον, γενέτε, καὶ οὔνεκα σὴ παράκοιτις
κικλήμαι. σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις,
ἀλλ' ὅδε μὲν ταῦτ' ὑποείξομαι ἀλλήλοισι,
σοὶ μὲν ἐγὼ, σὺ δ' ἐμοί. ἑπὶ δ' ἕψονται θεοὶ ἄλλοι
ἀθάνατοι. σὺ δέ θᾶσσον ἀθ[illegible]αίῃ ἐπιτέλλαι,
ἐλθεῖν ἐς ῥῶας, καὶ ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνήν,
παρᾶσθ' ὅς κεν ῥῶες ὑπερκύδαντας ἀχαιοὺς
ἄρξωσι πρότροοι ὑπερόρκια δηλήσασθαι.
ὣς ἔφατ', ὦδ' ἀπίθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε, θεῶν τε, πατὴρ ἀνδρῶν
αὐτίκ' ἀθηναίῃ ἔπια πτερόεντα προσηύδα.
ἆψα μάλ' ἐς στρατὸν ἐλθὲ, μετὰ τρῶας, καὶ ἀχαιούς,
παρᾶσθ' ὅς κεν τρῶες ὑπερκύδαντας ἀχαιοὺς
ἄρξωσι πρότροοι ὑπερόρκια δηλήσασθαι.
Ὡς ἔφατ'· ὦρσε δὲ πάντα μεμαυῖαν ἀθήνην,
βῆ δὲ κατ' ἠλύσκοιο καρήνων ἀΐξασα.
εἷος δ' ἀστέρα ἧκε κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω,
ἢ ναύτῃσι τέρας, ἠὲ στρατῷ εὐρεῖ λαῶν
λαμπρὸν, τῷ δέ τε πολλοὶ ἀπὸ σπινθῆρες ἴενται,
τὸν, εἰκυῖ' ἠΐξασα, κατ' ἀμφοτέρων ἐπὶ χθόνα πάλλας ἀθήνη,
κὰδ δ' ἔθορ' ἐς μέσσον, θάμβος δ' ἔχεν ἔσορόωντας
ἵππους θ' ἱππόδαμους, καὶ δύκνήμιδας ἀχαιούς.
ὧδέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον.
ἦ ῥ' ἄμοτις πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ
ἔσσεται, ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησι

ξυνὸς ὅστ' ἀνδρώπων ταμίης τολίμοιο τέτυκται
ὡς ἄρα τις ἔπεσκεν ἀχαιῶν τε τρώων τε.
ἦ δ' ὃν ἵκελη πρώων κατεδύσατο ὅμιλον
λαοδόκῳ ὑπὸ νηῒ, κρατερῷ ἀλχμητῇ.
πάγχαρον ὑπτίασεν διϊημένην ἔπος ἰφθίμοισι.
εὗρε λυκάονος ἠΐονα μνήμονά τε, κρατερόν τε,
ἑσταότ' ἀμφὶ δὲ μιν κρατεραὶ σίχες ἀσπιστάων
λαῶν· οἱ οἱ ἕπονθ' ἅπ' ἀσβόλοιο φόβοιο.
ἄγχου δ' ἱσταμένην ἔπια πτερόεντα προσηύδα.
ἦ ῥά νύ μοίτι πύθοιο λυκάονος ἠΐε δαΐφρον,
τλαίης κεν μενελάῳ ἐπιπροέμμεν ταχὺν ἰόν
πᾶσι δέ κεν ῥώεσσι χάρειν, κῦδός τε ἄροιο.
ἐκ πάντων δὲ μάλιστα, ἀλιζώνοισι βασιλῆϊ.
τεύχεα δὴ πέμπρωτα πάρ' ἀγλαὰ δῶρα φέροιο.
αἴ κεν ἴδῃ μενέλαον ἀρήϊον ἄντεα ἠΐον
σοὶ βέλεϊ δμηθέντα, πυρῆς ἐπιβάντ' ἀλεγεινῆς.
ἀλλά γ' ὄϊστευον μενελάου κυδαλίμοιο.
εὖχο δ' ἀπόλλωνι λυκηγενέϊ, κλυτοτόξῳ,
ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην,
οἴκαδε νοσήσας ἱερῆς εἰς ἄστυ ἑλεύσης.
Ὡς φάτ' ἀθηναίη. δολοφρονέων δ' ἄρ' ὁ γ' ἰοὺς
αὐτίκ' ἐσύλα τόξον ἐϋξόον ἰξάλου αἰγὸς
ἀγρίου, ὅν ῥά ποτ' αὐτὸς ὑπὸ στέρνοιο τυχήσας
πέτρης ἐκβαίνοντα δεδεγμένος ἐν προδοκῆσι,
βεβλήκει πρὸς στῆθος· ὁ δ' ὕπτιος ἐμπεσε πέτρῃ
τὸν κέρα ἐκ κεφαλῆς ἐκκοσμηκαδὸν ὥρα πεφυκώς.
καὶ τὰ μὲν, ἀσκήσας κεραοξόος ἤραρε τέκτων
πᾶν δ' εὖ λείνας, χρυσείῳ, ἐπίθηκε κορώνῃ.
καὶ μὲν, εὖ καθέθηκε τανυσάμενος· ὦτον γαίῃ
ἀγκλίνας· πρόσθεν δὲ σάκια σχέθον ἐλθεῖ ἐταῖροι,
μὴ πρὶν

μὴ πρὶν ἀναΐξῃ ἀρηΐοι υἷες ἀχαιῶν,
πρὶν βλῆσθαι Μενέλαον ἀρήϊον, ἀρχὸν ἀχαιῶν.
αὐτὰρ ὁ, σὺλα πῶμα φαρέτρης· ἐκ δ' ἕλετ' ἰὸν
ἀδμῆτα, πτερόεντα, μελαινάων ἕρμ' ὀδυνάων.
αὐτάδ' ἐπὶ νευρῇ κατεκόσμεε πικρὸν ὀϊστὸν,
εὖχετο δ' ἀπόλλωνι λυκηγενέϊ, κλυτοτόξῳ
ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην,
οἴκαδε νοσήσας ἱερῆς εἰς ἄστυ ἑλεύσῃ.
ἕλκε δ' ὁμοῦ γλυφίδας τε λαβὼν, καὶ νεῦρα βόεια.
νευρὴν μὲν μαζῷ πέλασεν, τόξῳ δὲ σίδηρον,
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ κύκλοτερὲς μέγα τόξον ἔτεινε,
λίγξε βίος· νευρὴ δὲ μιν ἴαχεν αἶψα δ' ὀϊστὸς
ὀξυβελὴς, καθ' ὅμιλον ἐπισπέσθαι μενεαίνων.
οὐδὲ σέθεν μνήσαντο θοοὶ μακάρες λιλαίεσθον
ἀθάνατοι, πρώτη δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη,
στοιχάδην σάσσι, βέλεα ἐχεπευκέα ἄμυνεν.
ἦ δὲ τόθ' μὲν ἔρυτο ἀπὸ χροὸς, ὡς ὅτε μήτηρ
παιδὸς ἐρυκακέῃσιν, ὅθ' ἡδέϊ λέξατο ὕπνῳ.
αὐτὴ δ' ἄρα θῶρηξ ἔνθα ἔσαν ἠῶτε ὀχῆες
χρύσεοι, σύνεχον, καὶ δίπλοος ἦεν ὁ θώρηξ.
ἔνθ' ἐπισ' ἰὸς ἔπεσε πικρὸς ἀρηρότι πικρὸς ὀϊστός,
ᾗ μὲν ἄρ' ἔσσυτο ἔλασε δὲ διὰ καλὸν ἄγαλμα,
καὶ ῥ' ἔθωρηξ ἔσχε πολυδμῆτα ἠρήρεσο,
ἵππης θ', ἣν ἐφόρει ἕρυμα χροὸς, ἔρκος ἀκόντων,
ἣ οἱ πλεῖστον ἔρυτο· διὰ δὲ καὶ τῆς ἐπέρησε
ἀκρότατον δ' ἄρ' ὀϊστὸς ἐπέσχεθε χρόα φαεινόν.
αὐτίκα δ' ἐκ τρωὸς ἔρρεεν αἷμα μελαινηφὶς ἐξ οὐτάλης,
ὡς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ φοίνικι μιήνῃ
μηονὶς, ἠὲ κάρη, παρήϊον ἠμμένα ἵππων,
κεῖτο δ' ἐν θαλάμῳ, πολλοὶ δέ μιν ἠρήσαντο

ἵππῃς φορέειν, βασιλῆϊ δὲ κεῖται ἄγαλμα
ἀμφότερον, κόσμῳ θ' ἵππῳ, ἠλακάτῃ τε κύδος,
τοῖοί τοι μενέλαε μάνθλῃ αἵματι μιγροὶ
σῦφύεις, κνῆμαί τε, ἠδὲ σφυρὰ καλὰ ὑπένερθε.
φίγησεν δ' ἄρ' ἵπποτα ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
ὡς εἶδεν μέλαν αἷμα καταῤῥέον ἐξ ὠτειλῆς,
φίγησεν δὲ καὶ αὐτὸς ἀρηΐφιλος Μενέλαος.
ὡς δ' εἶδεν νδυρόν τε, καὶ ὄγκυς ἐκτὸς ἐόντας,
ἄψορῥον δὲ οἱ θυμὸς ἐνὶ στέθεσσιν ἀγέρθη,
τοῖς, δὲ βαρυστενάχων μετέφη κρείων ἀγαμέμνων
χεῖρος ἔχων μενέλαον· ἑπεστενάχοντο δ' ἑταῖροι.
φίλε κασίγνητε, θάνατον νύ τοι ὅρκι' ἔταμον,
οἷον προσῆσας πρὸ ἀχαιῶν φῶσι μάχεσθαι,
ὡς σ' ἔβαλον φῶες, κατὰ δ' ὅρκια πιστὰ πάτησαν
οὐ μέν πως ἄλιον πέλει ὅρκιον, αἷμά τε ἀρνῶν,
σπονδαί τ' ἀκρητοι, καὶ δεξιαί, ἧς ἐπέπιθμεν.
εἰπερ γάρ τε καὶ αὐτίκ' ὀλύμπιος οὐκ ἐτέλεσσεν,
ἐκ τε καὶ ὀψὲ τελεῖ, σὺν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν
σὺν σφῇσιν κεφαλῇσι, γυναιξίτε, καὶ τεκέεσσιν.
ἴδη γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα, καὶ κατὰ θυμόν·
ἔσσεται ἦμαρ, ὅτ' ἂν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρή,
καὶ πρίαμος, καὶ λαὸς ἐϋμμελίω πριάμοιο,
Ζεὺς δὲ σφιν κρονίδης, ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
αὐτὸς ἐπαιγίσσειν ἐριμνὴν αἰγίδα πᾶσι,
τῆς δ' ἀπάτης κοτέων, τὰ μὲν, ἔσσεται οὐκ ἀτέλεστα,
ἀλλά μοι αὐτὸν ἄχος σέθεν ἔσσεται ὦ μενέλαε,
εἴ κε θάνῃς, καὶ μοῖραν ἀναπλήσῃς βιότοιο.
καὶ κεν ἐλεγχίστος πολυδίψιον ἄργος ἱκοίμην·
αὐτίκα γὰρ μνήσουσι ἀχαιοὶ πατρίδ' ἅπασι,
καί κεν ἔπειτα πρίαμος, καὶ φῶσι λιποίμην

ἀργεῖῳ

ἀργείῳ ἐλένῳ. σέο δ' ὀστέα πύαρι ἄρυρε,
κήδεινα ἐν τροίῃ, ἀτελεύτητῳ ἐπὶ ἔργῳ,
καί κέ τις ὧδ' ἐρίηρε φάων ὑπερηνορεόντων,
τύμβῳ ἐπιρρώσσειεν μενελάου κυδαλίμοιο,
αἴθ' οὕτως ἐπὶ πᾶσι χόλον τελέσσῃ ἀγαμέμνων,
ὡς καὶ νῦν ἄλιον σφωὲν ἤγαγεν ἐνθάδ' ἀχαιῶν,
καὶ δὴ ἔβη οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
σὺν κλῃῗσι νηυσὶ, λιπὼν ἀγαθὸν μενέλαον,
ὃς τοτέ τις ἐρίηρε, τότε μοι χάνοι εὐρέα χθών.
τὸν δ' ἐπιθαρσύνων, προσέφη ξανθὸς μενέλαος.
θάρσει, μή δέ τι πω δείδιστο λαὸν ἀχαιῶν.
οὐκ ἐν καρίῳ ὀξὺ πύκη βέλος, ἀλλὰ πάροιθεν
ἐρύσαι ζωστήρ τε παναίολος, ἠδ' ὑπένερθεν
ζωμά τε, καὶ μίτρη, τὴν, χαλκῆες κάμον ἄνδρες.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος, προσέφη κρείων ἀγαμέμνων,
ναὶ μὰ δὴ οὕτως εἶη φίλος ὦ μενέλαε,
ἦλθος δ' ἰητὴρ ἐπιμάσσεται, ἠδ' ἐπιθήσει
φάρμαχ', ἄκεσσι παύσησι μελαινάων ὀδυνάων,
ἦ, καὶ ταλθύβιον θεῖον κήρυκα προσηύδα,
ταλθύβιε, ὅττι τάχιστα μαχάονα δεῦρο καλέσσον
φῶτ', ἀσκληπιοῦ ἧος ἀμύμονος ἰητῆρος,
ὄφρα ἴδῃ μενέλαον ἀρήϊον, ἀρχὸν ἀχαιῶν,
ὄν τις δὴ σοὶ τόξον ἐϋδμήτοις ἐβάλεν
φάων ἢ λυκίων, τῷ μὲν κλέος, ἡμῖν δὲ πένθος.
ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀρα οἱ κῆρυξ ἀπίθησεν ἀκουσας.
βῆ δ' ἴμεν κατὰ λαὸν ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
παπταίνων ἥρωα μαχάονα, τόνδε δ' ἐνόησεν
ἑστεότ', ἀμφὶ δὲ μιν κρατεραὶ σίχες ἀσπιστάων
λαῶν οἵσιν ἕπετο βίκης ἐξ ἱπποβότοιο.
ἆγχοῦ δ' ἐστάμεν, ἦλθε πτερόεντα προσηύδα.

Ὄρσ' Ἀσκληπιάδη, καλέσ' ἡρέων ἀγαμέμνονα,
ὄρφα ἴδῃς μινύλαον ἀρήϊον ἀρίσς ἠδὲ
ὅν τις ὀϊστεύσας ἔβαλεν τόξον ἐν εὐδώς,
ῥώων, ἢ λυκίων, ἠδ' ἀμφὶ κλέος, ἄμμι δὲ πένθος,
Ὡς φάτο, τῷδ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ὄρινε
βάν δ' ἴεναι κατὰ δῖμον ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν ἀχαιῶν,
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον ἄθι ξανθὸς μενέλαος
βλήμενος ἠνορέων περὶ δ' ἀμφὶ ἀγηγέραθ' ὅσοι ἄριστοι
κυκλόσ', ὃ δ' ἐν μέσοισι παρίστατο ἶσόθεος φώς
αὐτίκα δ' ἐκ ζωστῆρος ἀρηρότος εἶλκεν ὀϊστόν,
τῷδ' ἐξελκομένοιο, πάλιν ἄγκυλαι ὦγχι
λῦσε δὲ οἱ ζωστῆρα παναίολον, ἠδ' ὑπένερθε
ζωματα, καὶ μίτρωστήν, χαλκῆες κάμον ἄνδρες·
αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδεν εἶλκος ὀβὲ ἐμπεσε πικρὸς ὀϊστός,
αἷμ' ἐκμυζήσας, ἐπὶ δ' ἤπια φάρμακα εἰδὼς,
πάσατο, τῶ, οἷ πρὸς πατρὶ φίλα φρονέων πόρε χείρων
ὄφρα τοὶ, ἀμφιφέπωνε βοὴν ἀγαθὸν μενέλαον,
τόφρα δ' ἐπὶ ῥώων σίχες ἤλυθον ἀσπιστάων,
οἳ δ' αὖτις κατὰ τεύχε' ἔδυν, μνήσαντο δὲ χάρμης
ἔνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις ἀγαμέμνονα δῖον
οὐδὲ κατακτάμενον, ἤ δ' οὐκ ἐθέλοντα μαχέσθαι·
ἀλλὰ μάλα σπεύδοντα μάχην ἐς κυδιάνειραν,
ἵππους μὲν γὰρ ἔασε, καὶ ἅρματα ποικίλα χαλκῷ
κὰδ τοὺς, μὲν θεράποντ' ἀπάνευθ' ἔχε φυσιόωντας
δύρμιδ' ὠνείδιζε πολεμαίῃ πεπαιδας·
ὦ δύσ, μάλα πόλλ' ἐπέτελλε παεσχέμεν· ὅππότε κεν μὴ
γύια λάβῃ κάματος πολέας διακοσμηράνεντα,
αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἰὼν, ἐπεπαλτὸ σίχας ἀνδρῶν.
καὶ ῥ' οὓς μὲν σπεύδοντας ἴδοι σπουδῇ τ' ἀκαχοῦντας
τοὺς μάλα θαρσύνεσκε παεσάμενος ἐπέεσσιν·

ἀργεῖοι

ἀργεῖοι, μὴπω μεθίετε θούριδος ἀλκῆς·
οὐ γὰρ ἐπὶ ψεύδεσι πατὴρ Ζεὺς ἔστιτ' ἀρωγὸς·
ἀλλ' οἵπερ πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήσαντο,
τῶν, ἤτοι αὐτῶν τέρεα χροὰ γῦπες ἔδονται,
ἡμεῖς δ' αὖτ' ἀλόχους τε φίλας, καὶ νήπια τέκνα,
ἄξομεν ἐν νήεσσιν, ἐπὴν πόλιν ἐξαλαπάξω.
οὕστινας δ' ὖν μεθίεντας ἴδοι συνερύσσατο λαὸς,
τοὺς, μάλα νῆας ἔπεισι χολωτοῖσιν ἐπ' ἐγχεσιν.
Ἀργεῖοι ὁμωροι, ἐλεγχέες, εὖνις σὺ θώς;
τίφθ' οὕτως ἕστητε τεθηπότες, ἠύτε νεβροί;
αἵτ' ἐπεὶ δῶ ἔκαμον πολέος πεδίοιο θέουσαι,
ἔσασ', ἤ δ' ἄρα τίς σφι μετὰ φρεσὶ γίνεται ἀλκή·
ὣς ὑμεῖς ἕστητε τεθηπότες, οὐδὲ μάχεσθε,
ἢ μένετε ῥῶας ἐσσὸν ἐλθέμεν, ἔνθα τε νῆες
εὐρύαται, ἵνα πρυμνοὶ πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης
ὄφρα ἴδητ' αἴκ' ὔμμιν ὑπέρσχῃ χεῖρα κρονίων;
Ὣς ἔφατ' ὄγχ ἡνίοχον, ἐπεπαλτὸ δὲ σίχας ἀνδρῶν.
ἦλθε δ' ἐπὶ κρήτεσσι κιὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν.
οἳ δ' ἀμφ' Ἰδομενῆα δαΐφρονα θωρήσσοντο.
Ἰδομενεὺς μὲν, ἐνὶ προμάχοις συὶ ἴκελος ἀλκήν,
μηριόνης δ' ἄρα οἱ πυμάτας ὤρσεν φάλαγγας,
τοὺς δὲ ἴδεν, γήθησεν ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
αὐτίκα δ' Ἰδομενῆα προσηύδα μειλιχίοισιν·
Ἰδομενεῦ πέρ μιν σε τίω δαναῶν ταχυπώλων,
ἠ μὲν ἐνὶ πολέμῳ, ἠδ' ἀλλοίῳ ἐπὶ ἔργῳ,
ἠδ' ἐν δαιτὸς, ὅτε πέρτ' ἐρεπτόμενοι μέθυ οἶνον
ἄρχειν οἱ ἄριστοι ἐνὶ κρητῆρσι κέρωνται.
εἰ περ γάρ τ' ἄλλοισιν ἀγηνορέων ἀκαχοῖ
δαιτὸς πίνωσιν, σὸν δὲ πλέον δέπας αἰὲν
ἕστηκ' ὥσπερ ἐμοὶ, πίδε δ' ὅτε θυμὸς ἀνώγοι.

ἀλλ' ὄρσου πόλεμόν δ', οἷος πάρος εὐχεαι εἶναι.
Τόνδ' αὖτ' ἰδομενῆος κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον ηὔδα,
ἀτρέϊδη μάλα μέν τοι ἐγὼν ἰρίηρος ἑταῖρος
ἔασομαι, ὡς τὸ πρῶτον ὑπέιξιω, καὶ κατέβησα,
ἀλλ' ἄλλους ὄρσω καρηκομόωντας ἀχαιούς,
ὄφρα τάχιστα μαχώμεθα πρὶν σύγε ὅρκια ἔχθουσαι
ἕωϊς, τοῖσιν δ' ἄν θάνατον καὶ κῆδε ὀπάσω
ἑαυτ' ἐπὶ πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήσασθε.
Ὡς ἔφατ', ἀτρεΐδης δὲ παρώχθω γηθόσυνος κὴρ
ἦλθε δ' ἐπ' αὐτάνταισι κιὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν,
τῷ δὲ κορυσσέσθην, ἅμα δὲ νέφος εἵπετο πεζῶν.
Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδε νέφος αἰπόλος ἀνὴρ
ἐρχόμενον κατὰ πόντον ὑπὸ ζεφύροιο ἰωῆς,
τῷ δέ τ' ἀνοδυθὲν ἔοντι μελάντερον ἠΰτε πίσσα
φαίνετ' ἰὸν κατὰ πόντον, ἄγει δέ τε λαίλαπα πολλὴν·
ῥίγησέν τε ἰδὼν, ὑπότε σφίσι ἦλασε μῆλα,
τοῖσι δ' ἅμ' αὐτάνταισι ἀρηϊθόων ἀνδρῶν
δῆϊον εἰς πόλεμον πυκιναὶ κίνυντο φάλαγγες
κυάνεαι, σάκεσίν τε, καὶ ἐγχείῃσι πεφρικυῖαι.
καὶ τὸς, μὴν γήθησεν ἰδὼν κρείων ἀγαμέμνων,
καὶ σφέας φωνήσας, ἔπτα πτερόεντα προσηύδα.
Αἰαντ' ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων,
σφῶϊ μὲν, ὅ γὰρ ἔοικ', ὀτρύνομεν οὔτε κελεύω,
αὐτὼ γὰρ μάλα λαὸν ἀνώγετον ἔμφι μάχεσθαι·
αἴ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ, καὶ ἀθηναίη, καὶ ἄπολλον,
τοῖος πᾶσιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γένοιτο,
τῷδε κε τάχ' ἡμύσειε πόλις πριάμοιο ἄνακτος
χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσιν ἁλοῦσά τε, πρθομένητε.
Ὡς εἰπὼν, τὸς μὲν λίπεν αὐτοῦ· βῆ δὲ μετ' ἄλλους,
εὗς ἐτάρους

εὗς ἑτάρους εἴλοντα, καὶ ὀτρύνοντα μάχεσθαι.
ἀμφὶ μέγαν πελάγοντα, ἀλάστορά τε, χρομίον τε,
αἰμονά τε κρείοντα, βίαντά τε, τοξοφίλητε,
ἱππῆας μὲν πρῶτα σὺν ἵπποισιν, καὶ ὄχεσφι·
πεζοὺς δ' ἐξόπιθεν σῆσιν τολίεσσι, καὶ ἀσπίδας,
ἔρκος ἐμὸν τολέμοιο· κακεύς δ' ἐς μέσσον ἔλασσεν,
ὄφρα καὶ οὐκ ἐθέλων τις, ἀναγκαίη τολεμίζῃ.
ἱππῆσιν μὲν πρῶτ' ἐπιτέλλιε. θοὺς γὰρ ἀνώγει
σφῆς ἵππους ἔχειν μὴν δὲ κλονέεσθαι ὁμίλῳ,
μή δέ τις ἱπποσύνῃ τε, καὶ ἠνορέῃφι πεποιθὼς,
οἷος πρόσθ' ἄλλων μεμάτω πρῶσσι μάχεσθαι,
μήδ' ἀναχωρείτω· ἀλαπαδνότερος γὰρ ἔσται.
ὃς δέ κ' ἀνὴρ ἀπὸ ὧν ὀχέων ἑτέρ' ἅμαθ' ἵκηται,
ἔγχεϊ ὀρεξάσθω, ἐπεὶ πολὺ φέρτερον οὕτως.
ὣς καὶ οἱ πρότεροι πόλιας, καὶ τείχε' ἐπόρθεν,
τόνδε νόον, καὶ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔχοντες.
ὡς ὁ γέρων ὤρμαινε πάλαι πολέμων ἔϊν ἐδητύν.
καὶ τὸν μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων ἀγαμέμνων.
καὶ μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Ὦ γέρον, εἴθ' ὡς θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλησιν,
ὡς σοι γοῦνατ' ἔποιεν, βίη δέ τοι ἔμπεδος εἴη,
ἀλλά σε γῆρας τείρει δμοίϊον· ὡς ὄφελέν τις
ἄλλος ἔχειν, σὺ δὲ κουρότεροισι μετεῖναι.
Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
ἀτρεΐδη, μάλα μέν κεν ἐγὼν ἐθέλοιμι καὶ αὖτις
ὡς ἔμεν, ὡς ὅτε δῖον Ἐρευθαλίωνα κατέκταν.
ἀλλ' οὔπως ἅμα πάντα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισιν,
ἃ τότε κοῦρος ἔα, νῦν αὖτέ με γῆρας ἱκάνει.
ἀλλὰ καὶ ὣς, ἱππῆσι μετέσομαι, ἠδὲ κελεύσω
βαλλῆ, καὶ μύθοισι· τά, γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων.

ἀχμὰς δ' ἀχμάασι νωΐτερον, οἷπερ ἐμεῖο
δπλότεροι γεγάασι, πεποίθασίν τε βίηφι
Ως ἔφατ', ἀρεΐδης δὲ παρώχετο γηθόσυνος κῦρ·
τοῦ δ' ἦδη πιτνῶντο μενεδηϊκαὶ πλήξιππον
ἑκάστοτ', ἀμφὶ δ' ἀθῆωϊ, μήσωρες ἀϋτῆς·
αὐτὰρ ὁ, πλησίον εἰσήκει πολύμητις ὀδυσσεύς,
πὰρ δ' Αἰακιφαλλήνων ἀμφὶ σίχες οὐκ ἀλαπαδναὶ
ἕστασαν· οὐ γάρ πω σφιν ἀκηδέος λαὸς ἀϋτῆς,
ἀλλὰ νέον σωσεινόμενοι κίνυντο φάλαγγες
Τρῶας θ' ἱπποδάμους, καὶ Ἀχαιῶν, οἵ δὲ μένοντες,
ἕστασαν, ὅππότε πύργος Ἀχαιῶν ἄλλος ἐπελθών·
Τρῶας ὀρμήσαι, καὶ ἀρέσθαι πολέμοιο,
τοὺς δὲ ἴδον νείκεσσαν ἀνὰξ ἀνδρῶν Ἀχαιμένων,
καί σφεας φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ὦ φίλ' ἐπετώδη Διοτρεφὲς Βασιλῆϊ,
καὶ σὺ κακηΐσι δόλοισι κεκασμένε κερδαλεόφρον·
πῇ νῦν καταπτώσοντες ἀφίστεσθε, μίμνετε δ' ἄλλους
σφῶϊν μὲν τ' ἐπίοικε μετὰ πρώτοισιν ἰόντας·
ἑστάμεν, ἢ δὲ μάχης καυσηρῆς ἀνδροδόκησα,
πρώτῳ γὰρ καὶ δαμεὶς, ἀκηδέα θεσμὸν ἐμεῖο,
ὁππότε δαῶτα γέρσιν ἐφοπλίζομεν Ἀχαιοί,
ἔνθα φίλ' ὀπάλια κρέα ἐδμεναι, ἠδὲ κύπελλα
οἶνα πινέμεναι μελιηδέος, ὄφρ' ἐθέλητον,
νῦν δὲ φίλως χ' ὁρόωτε, καὶ ἐ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν
ὑμέων προπάροιθε μαχοίατο νηλεῖ χαλκῷ·
Τὸν δ' ἄρ ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς,
ἀρεΐδη, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
πῶς δὴ φῆς πολέμοιο μεθιέμεν ὀππότ' Ἀχαιοὶ
θῶσιν ἐφ' ἱπποδάμοισιν ἐγείρεμεν ὄξὺν Ἄρηα;
ὄψεαι ἦν ἐθέλῃσθα, καὶ αἴκηστοι τὰ, μιμνήῃ,

Τὴλεμάχοιο φίλην πατέρα προμάχοισι μιγέντα
Τρώων ἱπποδάμων, σὺ δὲ ταῦτ' ἀνεμώλια βάζεις·
Τὸν δ' ἐπιμυθήσας προσέφη κρείων ἀγαμέμνων,
ὡς γνῶ χωόμενος, πάλιν δ' ὄγε λάζετο μῦθον·
δὶ ὀγνὲ Λαερτιάδη πολυμήχαν' ὀδυσσεῦ,
οὔτέ σε νῆκεΐῳ πειρώμεθα, οὔτε κελεύω,
οἶδα γὰρ ὡς τοι θυμὸς ἰνὶ στήθεσσι φίλοισιν
ἔπια δήνεα οἶδε, τὰ, χὰρ φρονέεις ἄτ' ἐγώπερ·
ἀλλ' ἴθι· ταῦτα δ' ὄπιθεν ἀρεσσόμεθ', εἴτι κακὸν νῦν
εἴρηται· τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταμώλια θεῖεν
Ως ἐπὼν, τὸν μὲν λίπεν αὐτοῦ· βῆ δὲ μετ' ἄλλους
εὗρε δὲ Τυδέος υἱὸν ὑπέρθυμον Διομήδεα,
ἑστεὸς ἐνὶ ἵπποισι, καὶ ἅρμασι κολλητοῖσι·
πὰρ δὲ οἱ ἐστήκει ἐϋναίων καπανήϊος υἱὸς
καὶ μιν ἐρεῖνε νείκεσσεν ἰδὼν κρείων ἀγαμέμνων·
καὶ μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ὤμοι Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο
τί πτώσσεις; τί δ' ὀπιπεύεις πολέμοιο γεφύρας;
οὐ μὲν Τυδεΐδῃ γ' ὧδε φίλον πτωχαλέμεν ἦεν,
ἀλλὰ πολὺ πρὸ φίλων ἑτάρων δηϊοισι μάχεσθαι
ὡς φάσαν οἳ μιν ἴδοντο πονεύμενον· οὐ γὰρ ἐγώγε
ἤντησ', οὐδὲ ἴδον· περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι.
ἦτοι μὲν γὰρ ἄτερ πολέμου ἐσῆλθε μυκηνὰς
ξεῖνος, ἅμ' ἀντιθέῳ πολυνείκεϊ λαὸν ἀγείρων,
οἵ ῥα τότ' ἐστρατόωνθ' ἱερὰ πρὸς τείχεα θήβης·
καί ῥα μάλα λίαντο δόμεν κλειτὸς ἐπικούρους·
οἵ δ' ἐθέλον δόμεναι, καὶ ἐπήνεον ὡς ἐκέλευον·
ἀλλὰ Ζεὺς ἐφέηκε, παραίσια σήματα φαίνων·
οἵδ' ἐπεὶ οὖν ὤχοντο, ἴδε πρὸ ὁδοῦ ἐγένοντο,
ἀσωπόν δ' ἵκανε βαθύχοινον λεχεποίην,

ἔνθ' αὖτ' Ἀγχιάλην ἐπὶ Τυδῆϊ σῆλον Ἀχαιοὶ,
ἀὐτὰρ ὁ βῆ, πολίας δὲ κεχύσετο κασμήσωας
δαινυμένους κατὰ δῶμα βίης Ἰτεοκλητίης.
ἔνθ' οὐδὲ ξεινός περ ἐὼν ἱππηλάτα Τυδεΐδης,
πάρφη μῆνος ἐὼν πολίσι μετὰ κασμήσιν.
ἀλλ' ὅγ' ἀεθλεύειν προκαλίζετο· πάντα δ' ἐνίκα
ῥηϊδίως. δίη οἱ ἐπίρροθος ἦεν Ἀθήνη,
οἵδε, χολωσάμενοι κασμήτιοι κέν ῥα ἵππων
ἄν φ' ἁρπαλέων πυκινὸν λόχον ἵσαν ἄλφοντες
πούρους πεντήκοντα· δύω δ' ἡγήτορες ἦσαν
μαίων αἱμονίδης τε ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν,
Ἰός τ' αὐτοφόνοιο μιητὴ πολέμοιο λυκοφόντης,
τυδεΐδης μὲν καὶ τοίσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκε.
πάντας ἐπιφθ'. ἕνα δ' οἷον ἐᾶ οἰκόνδε νέεσθαι.
μαίονα μὲν ἄρα προέηκε θεῶν τεράεσι πιθήσας.
ζῶος ἔην τυδεΐδης αὐτώλιος· ἀλλὰ τὸν ἦδη
γείνατο λιτὸ χέρδια μάχη, ἀγορῇ δὲ τ' ἀμείνων.
Ὡς φάτο· τὸν δ' οὔτι προσέφη κρατερὸς διομήδης,
αἰδεσθεὶς βασιλῆος ἐνιπὴν αἰδοίοιο.
τὸν δ' υἱὸς καπανῆος ἀμείψατο κυδαλίμοιο.
Ἀτρείδη, μή ψεύδε', ἐπισταμένῳ σάφα εἰπεῖν,
ἡμεῖς δ' ἱππάτεραν μὲν ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι
ἡμεῖς καὶ θήβης ἱερὸς εἴλομεν ἐπαπύλοιο,
παυροτέρῳ λαῷ ἀγασσάμενοι ὑπὸ τείχος ἄρεσθαι,
πιθόμενοι τεράεσι θεῶν, καὶ Ζηνὸς ἀρωγῇ.
κεῖνοι δ', σφετέρῃσιν ἀταθαλίῃσιν ὄλεσθε.
Ζεῦ, μή μοι πατέρας τοῦδ' ὁμοίη ἔνθεο τιμῇ·
τόνδ' ἄρ' ὑπόβρα ἴδῃ, προσέφη κρατερὸς διομήδης,
τίτλα, σιωπῇ ἧσο ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ,
οὐ γὰρ ἐγὼ νεμεσῶ ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,

ὀτρύνοντι

ὀτρύνοντι μάχεσθαι ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς.
τούτῳ μὲν γὰρ κῦδος ἅμ' ἕψεται, εἴκεν Ἀχαιοὶ
ἕως δηώσωσιν, ἕλωσί τε Ἴλιον ἱρήν.
τούτῳ δ' αὖ μέγα πένθος Ἀχαιῶν δηϊοθέντων.
ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς,
ἦ ῥα, καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε.
δεινὸν δ' ἴδραχε χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσιν ἄνακτος
ὀρνυμένου. ὑπόκωκε θαλασσίφροιά περ δίφρος.
Ὡς δ' ὅτ' ἐν ἀιγιαλῷ πολυηχέϊ κῦμα θαλάσσης
ὄρνυτ' ἐπασσύτερον ζεφύρου ὑποκινήσαντος·
πόντῳ μὲν τε πρῶτα κορύσσεται, οὐτὰρ ἔπειτα
χέρσῳ δηγνύμενον μεγάλα βρέμει, ἀμφὶ δὲ τ' ἄκρας
κυρτοῦται, ἰὸν, κορυφοῦται, ἀποπτύει δ' ἁλὸς ἀχλύν.
Ὡς τότ' ἐπασσύτεραι δαναῶν κίνυντο φάλαγγες,
πολεμίζειν πόλεμόν δὲ κέλευε δὲ ἕκαστος
ἡγεμόνων. οἱ δ' ἄλλοι, ἀκὴν ἴσαν. οὐδέ κε φαίης
τόσσον λαὸν ἕπεσθαι, ἔχοντ' ἐν στήθεσιν αὐδήν,
σιγῇ δεδιότες σημάντορας. ἀμφὶ δὲ πᾶσι
τεύχεα ποικίλ' ἔλαμπε, τά, εἵμασι εἰσαφόωντο.
πῶλοι δ' ὥς τ' οἶες πολυπάμμονος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ
μυρίαι ἑστήκασιν ἀμολγόμεναι γάλα λευκόν,
ἀΐουσαι μεμακυῖαι, ἀκουάσασαι ὄπα ἀρνῶν,
ὡς τρῶες ἀλαλητὸς ἀνὰ στρατὸν οὐρὺν ὀρώρει.
οὐ γὰρ πάντων ἦν ὁμὸς θρόος· οὐδ' ἰαχῆρες,
ἀλλὰ γλῶσσ' ἐμέμικτο, πολύκλητοι δ' ἔσαν ἄνδρες.
ὦρσε δὲ τοὺς μὲν Ἄρης, τοὺς δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
δεῖμός τ' ἦδὲ φόβος, καὶ ἔρις ἄμοτον μεμαυῖα
Ἄρηος ἀνδροφόνοιο κασιγνήτη, ἑτάρητε,
ἥ τ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
οὐρανῷ ἐστήριξε κάρη, καὶ ἐπὶ χθονί βαίνει,

ὄφιν καὶ τότε νίκησε δμοίϊον ἔμβαλε μέσῳ,
ἐρχομένην καθ' ὅμιλον, ὀφέλλασα σόνον ἀνδρῶν.
οἳ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἵνα ξυνίοντες ἵκοντο,
σύν ῥ' ἔβαλον ῥινοῖς, σὺν δ' ἔγχεα, καὶ μένε' ἀνδρῶν
χαλκιοθωρήκων. ἀτὰρ, ἀσπίδας ἀμφαλόεσσας
ἔπληντ' ἀλλήλῃσι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
ἔνθα δ' ἄμ' οἰμωγή τε, καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν·
ὀλλύντων τε, καὶ ὀλλυμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα.
ὡς δ' ὅτε χείμαρροι ποταμοὶ κατ' ὄρεσφι ῥέοντε
εἰς μισγάγκειαν συμβάλλητον ὄβριμον ὕδωρ
κρουνῶν ἐκ μεγάλων κοίλης ἔνδοθι χαράδρης,
τῶν, δέ τε τηλόσε δῆτον ἐν οὔρεσιν ἔκλυε ποιμήν·
ὣς τῶν, μισγομένων, γίνετ' ἰαχή τε, φόβος τε.
πρῶτος δ' Ἀντίλοχος βῶν ἕλεν ἀνδρα κορυστήν
ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι θαλυσιάδην ἐχέπαλον,
τόν ῥ' ἔβαλον πρῶτος κόρυθος φάλον ἱππιοδασείης·
ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε· πέρησε δ' ἄρ' ὀστέον εἴσω
αἰχμὴ χαλκείη, τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
ἤριπε δ' ὡς ὅτε πύργος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ·
τὸν, δ' ἐς πεσόντα ποδῶν ἕλασε κρείων Ἐλεφήνωρ
χαλκοθωρήκης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων·
εἷλκε δ' ὕπ' ἐκ βελέων λελιημένος, ὄφρα τάχιστα
τεύχεα συλήσῃ· μίνυνθα δὲ οἱ γένετ' ὀρμή·
νιφρὸν γὰρ ῥ' ἐρύοντα ἴδων μεγάθυμος Ἀγήνωρ,
πλευρὰ, τά, οἱ κύψαντι παρ' ἀσπίδα, ἐξεφάανθη
οὔτησε ξυστῷ χαλκήρεϊ· λῦσε δὲ γυῖα.
ὣς τὸν μὲν λίπε θυμός· ἐπ' αὐτῷ δ' ἔργον ἐτύχθη
ἀργαλέον Τρώων, καὶ ἀχαιῶν, οἱ δὲ, λύκοι ὥς,
ἀλλήλοισι ἐπόρνυσαν· ἀνὴρ δ' ἄνδρ' ἐξεπάλιζεν.
Αἶαν Τελαμώνιος ἔβαλ' ἀσπιδιώτην Ὑρτάκου υἱὸν,

Ἀσίθοον, θαλερὸν, σιμοείσιον, ὃν ποτε μήτηρ
ἴδηθεν καλέσασα, παρ' ὄχθῃσι σιμόεντος
γείνατ', ἐπεὶ βοσκῆσιν ἄμ' ἔσπετο μῆλα ἰδ' ἔθεν.
ξυνεκά μιν κάλεον σιμοείσιον, οὐδ' ἐδύναντο
θρέπτα φίλοις ἀπίδωκε· μινυνθάδιος δὲ οἱ αἶσα
ἔπλετ', ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
πρῶτον γὰρ μιν ἔοντα βάλε σάκος, παρὰ μαζὸν
δεξιὸν ἀντικρὺ δὲ δι' ὤμου χάλκιον ἔγχος
ἦλθεν. ὃδ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν ἄντην ἄορ ὥς,
ἤ ῥά τ' ἐν ἐλάμῳ ἕλεος μεγάλοιο πεφύκει
λευκὴ, ἀτάρ τε οἱ ὄζοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύασιν·
τὴν μέν θ' ἁρμαβόπηος ἀνὴρ αἴθωνι σιδήρῳ
ἐξέταμ', ὄφρα ἴτυν καμπὴ πελεκαλλὶς ἵκηται,
ἄ μίν τ' ἀξομένην κεῖται ποταμοῖο παρ' ὄχθας,
ὣς τὸν ἄρ' ἀνθεμίδιον σιμοείσιον ἐξενάριξεν
ἄμας δισγενύς, τὸν δ' ἀνὴφος ἀλοσθώρηξ.
πρὸς μίδιος καθ' ὅμιλον ἀκόντισεν ὀξέϊ δουρὶ·
τὸν, μὲν ἄμαρθ'· ὁ δὲ, λάθετ' ὀδυσσεὺς ἐλθὸν ἐτοῖμος
βιβλήκει βεβαῶτα, νέκυν ἑταίρων ἐρύοντα.
ἔπεσε δ' ἀμφ' αὐτῷ· νεκρὸς δέ οἱ ἔκπεσε χειρός·
τὸν δ' ὀδυσσεὺς μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη·
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
στῆ δὲ μάλ' ἐγγύς· ἴδεν δὲ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
ἀμφὶ ἑ πατρὸς ὑπὸ δὲ βῶες κεκάδοντο
ἀνδρὸς ἀκοντίσαντος· ὁ δ' οὐχ ἅλιον βέλος ἧκεν,
ἀλλ' ἠῶν πριάμοιο νόθον βάλε δημοκόωντα,
ὃς οἱ ἀφνειὸν ἦλθε παρ' ἵπποις ὠκείαις,
τόν ῥ' ὀδυσεὺς ἑτάροιο χολωσάμενος, βάλε δουρὶ
κροσσῶν· ἦρ' ἑτέροιο διὰ προτάφοιο πέρησεν
αἰχμὴ χαλκείη· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε.

δουπησεν δ' πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Χώρησαν δ' ὑπότε προμάχοι, καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ
ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, ἐρρύσαντο δὲ νεκρούς.
ἴθυσαν δὲ πολὺ πρότερ. νεμέσησε δ' Ἀπόλλων
πὰρ Τροίην ἰὼν ἀπὸ δ' ἴδρεα πάντα κάλυψε.
ἔρυσαν δ' ἱππόδαμοι Τρῶες, μὴ δ' εἶκετ' Ἀχαιοῖς
ἀργείοις· ἐπεὶ οὔ σφι λίθος χώσει, οὐδὲ σίδηρος,
χαλκὸν ἀνασχίζειν ταμεσίχροα βαλλομένοισιν·
οὐ μὰν οὐδ' Ἀχιλῆϊ θεοπέσιος παῖς ἠνεκόμοιο
μάρναται, ἀλλ' ἐπὶ νηυσὶ χόλον θυμαλγέα πέσσει,
Ὃς φάτ' ἀπὸ πόλιος δ' ἐνὸς θεὸς· οὐδὲ μὰν Ἀχαιὸς
ὧρσε Διὸς θυγάτηρ κυδίστη Τριτογένεια·
ἐρχομένη κατὰ δῆμον, ὅθι μεθίεντας ἴδοιθ'.
ἔνθ' ἀμαρυγκείδιον Διώρεα μοῖρ' ἐπέδησε·
χρυσαδίῳ γὰρ βλῆτο παρὰ σφυρὸν ὀρυσσέμεν
κνήμιον δεξιτερόν. βάλε δὲ βεβρικὼς ἀγὸς ἀνδρῶν,
πέτρος ἰμβρασίδης, ὃς ἄρ' ἀνόθεν εἰλιλουθὼς
ἀμφοτέρω δὲ τένοντε, καὶ ὀστέα λᾶας ἀναιδὴς
ἄχρις ἀπηλοίησεν. ὃ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
κάππεσον, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἑτάροισι πετάσας,
θυμὸν ἀποπνείων. ὁδ' ἐπέδραμεν, ὅς ῥ' ἐβάλεντο
πείρως. οὗτα δὲ δουρὶ παρ' ὀμφαλόν, ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι
χύντο χαμαὶ χολάδες. τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε.
τὸν δὲ θοὰς ἀτωλὸς ἐπεσεύμενον βάλε δουρὶ
στέρνον ὑπὲρ μαζοῖο. πάγη δ' ἐν πνοιῇσι χαλκός.
ἀγχίμολον δὲ οἱ ἦλθε θοὰς· ἐκ δ' ὄμβριμον ἔγχος
κὰπ' ἀστῷ στέρνοιο· ἐρύσσατο δὲ ξίφος ὀξύ.
τῷ δ', ὅγε γαστέρα τύψε μέσσῳ, ἐκ δ' αἶνυθ' θυμὸν·
τεύχεα δ' οὐκ ἀπέδυσε· πρίσησαν γὰρ ἑταῖροι,
βηΐκται ἀκρόκομοι, δολιχὸν ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες,
οἳ δὲ μέγ

οἳ δὲ μέγα πτερ ἐόντα, καὶ ἴφθιμον, καὶ ἀγαυὸν, terribilem.
ὧσαν ἀπὸ σφείων, ὁ δὲ, χασσάμενος, πτελεμίχθη. Cup. celeriter pedem retulit
ὡς τὼ γ' ἐν κονίῃσι παρ' ἀλλήλοισι τετάσθην·
οἵτοι ὁ μὲν, βεβρικὼς, ὁ δ' ἐπειῶν χαλκοχιτώνων,
ἠγέμονες, πολλοὶ δὲ περικτείνοντο καὶ ἄλλοι.
ἔνθά κεν ἔτι ἔργον ἀνὴρ ὀνόσαιτο μετιὼν,
ὅστις ἔτ' ἀβλήτος καὶ ἀνούτατος ὀξέϊ χαλκῷ
σίνοιτο κατὰ μέσσον· ἄγοι δέ ἑ παλλὰς Ἀθήνη,
χερσὶν ἑλοῦσ', αὐτὰρ βελέων ἀπερύκοι ἐρωήν.
πολλοὶ γὰρ τότε καὶ ἀχαιῶν ἤμαλλε κεένῳ
πρωΐσσε ἐν κονίῃσι παρ' ἀλλήλοισι τίταινε.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ε. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Διομήδης ἀθηνᾶς αὐτῷ συλλαμβανομένης, ἀριστεύει καὶ πολλοὺς ἀναιρεῖ τῶν πολεμίων, τιτρώσκει δὲ ἀφροδίτην κατὰ τῆς χειρὸς, καὶ ἄρεα κατὰ τὸ κοινῶν. ἀνιᾶται δὲ ὑπ' αὐτοῦ πληγέντα λίθῳ, ἀπόλλωνι διασώζει. πληπόλεμον δὲ, ὑπὸ σαρπηδόνος ἀναιρεῖται. τοῦ δὲ ἄρεα Ζεὺς ἐπιπλήττει, ἰᾶται δὲ αὐτὸν παιήων ὁ τῶν θεῶν ἰατρός.

ΙΛΙΑΔ.

ΙΛΙΑΔΟΣ. Ε. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Διομήδους ἀριστεία.

Εἰ βάλε Κυθέρειαν, ἀρήιά τε τυδείδην ἠδέ.

Νθ' ἂν τυδείδῃ Διομήδεϊ
παλλὰς ἀθήνη
δῶκε μένος, καὶ θάρσος, ἵν'
ἐκδηλος μετὰ πᾶσιν
ἀργείοισι γένοιθ', ἰδὲ κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο
δαΐζων οἱ ἐκ κόρυθός τε, καὶ ἀσπίδος ἀκάματον πῦρ,
ἀστέρ' ὀπωρινῷ ἐναλίγκιον, ὅς τε μάλιστα
λαμπρὸν παμφαίνησι λελουμένος ὠκεανοῖο.
τοῖόν οἱ πῦρ δαΐζεν ἀπὸ κρατός τε, καὶ ὤμων.
ὦρσε δὲ μιν κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο.
ἦν δέ τις ἐν τρώεσι Δάρης ἄφνειὸς, ἀμύμων,
ἱρεὺς ἡφαίστοιο, δύω δέ οἱ υἱέες ἦσαν,
φηγεύς τε ἰδαῖός τε, μάχης ἐὺ εἰδότε πάσης.
τὼ, οἱ ἀποκρινθέντε, ἐναντίω ὁρμηθήτην,
τὼ, μὲν, ἀφ' ἵππων. ὁ δ' ἀπὸ χθονὸς ὦρτο πεζός.
οἱ δ' ὅτε δὴ ῥα ἕθεν γε μάλ' ἐγγὺς ἴσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες.
φηγεὺς ῥα πρότερος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος.
τυδείδεω δ' ὑπὲρ ὦμον ἀριστερὸν ἦλυθ' ἀκωκὴ
ἔγχεος. οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν. ὁ δ' ὕστερος ὦρνυθ' ἁλκῇ
τυδείδης, τοῦ δ' οὐχ ἅλιον βέλος ἐκφυγε χειρὸς,
ἀλλ' ἔβαλε στῆθος μεταμάζιον. ὦσε δ' ἀφ' ἵππων.
ἰδαῖος δ' ἀπόρουσε λιπὼν περικαλλέα δίφρον,
οὐ δ' ἔτλη περιβῆναι ἀδελφεῷ κταμένοιο.
οὐδέ γε ῥῦσ' οὐδέ κεν αὖτὸς ὑπέκφυγε κῆρα μέλαιναν.
ἀλλ' ἥφαιστος ἐρυθαίνων δὲ νυκτὶ καλύψας.

ὣς ἄρ' ὅ γ' οἱ μὲν πάγχυ γέρων ἀκαχήμενος ἦεν.
ἵππους δ' ἐξελάσας μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς
δῶκεν ἑταίροισιν κατὰ μὲν κονίας ἐπὶ νῆας.
βῆ δὲ μεταδρόμαδην ἐπεὶ ἴδεν ὄβριμον Ἄρηα,
ἂν μὲν ἀλωὰ μῶλον, ἂν δ' ἐκτάμνον παρ' ὄχεσφιν,
πᾶσιν ὀρίνθη θυμὸς ἀπὸ ἀρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
χερὸς ἑλοῦσ', ἐπέεσσι προσηύδα θοῦρον Ἄρηα.
Ἄρες, Ἄρες βροτολοιγὲ, μιαιφόνε, τειχεσιπλῆτα,
οὐκ ἂν δὴ βῶας ἐάσαιμεν, καὶ ἀκουὰς
μάρναδ' ὁππότεροισι πατὴρ Ζεὺς κῦδος ὀρέξῃ
νῶϊ δὲ χαζώμεθα, Διὸς δ' ἀλεωώμεθα μῆνιν;
Ὣς ἐπέσας, μάχης ἐξήγαγε θοῦρον Ἄρηα.
τὸν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπ' ἠιόνι σκαμάνδρῳ.
βῶας δ' ἐκλιναν Δαναοὶ ἔλε δ' ἄνδρα ἕκαστος
ἡγεμόνων. πρῶτος δὲ ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων
ἀρχὸν ἀλιζώνων ὀδίον μέγαν ἔκβαλε δίφρου,
πρώτῳ γὰρ ῥιφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν
ὤμων μεσσηγύς· ὀξὺ δὲ σήθεσφιν ἔλασσε.
δούπησεν δ' ὄπισθεν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
ἴδομενῆος δ' ἄρα φαῖδιμον ἐνήρατο μήονος υἱὸν
βῶρον, ὃς ἐκ τάρνης ἐεργώλακε ἐλληλουθώς.
τὸν μὲν, ἄρ' ἰδομενῆος δυηκλυτὸς, ἐγχεϊμάχρῳ
νύξ' ἵππων ἐπιβησόμενον κατὰ δεξιὸν ὦμον,
βεῖπε δ' ἐξ ὀχέων· συναρὸς δ' ἀρά μιν σκότος εἷλε,
τὸν μὲν ἄρ' ἰδομενῆος ἑταῖροι θεράποντες
ἦγον δὲ προφυγόντα καμάνδριον αἰπεινὰ θήρης
ἀρεΐδης μενέλαος ἔλ' ἐγχεϊ ὀξυόεντι,
ἐσθλὸν θηρητῆρα· διδάξατο γὰρ ἄρτεμις αὐτὴ
βάλλειν ἄγρια πάντα, τά τε πρέφει οὔρεσιν ὕλη
ἀλλ' οὔ οἱ τότε γ' ἀΐσσε ἄρτεμις ἰοχέαιρα,

οὐδὲ

οὐδὲ ἑκηβολίαι, ἧσιν τὸ πρίν γ' ἐκέκαστο,
ἀλλά μιν ἀρεΐδης δυηκλυτὸς μενέλαος
πρόσθεν ἰθὺς φοβέοντα, μετάφρενον οὔτασε δουρὶ
ὤμων μεσσηγύς, σχεδὸν δὲ σήθεσφιν ἔλασσεν.
βεῖτο δὲ πρηνὴς, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Μηριόνης δὲ, φέρεκλον ἐνήρατο τέκτονος υἱὸν,
ἁρμονίδαο. ὃς χερσὶν ἐπίστατο δαίδαλα πάντα
τεύχειν, ἐξοχα δέ μιν ἐφίλατο παλλὰς Ἀθήνη.
ὃς καὶ Ἀλεξάνδρῳ τεκτήνατο νῆας ἰδούσας
ἀρχεκάκους, αἳ πᾶσι κακὸν Τρώεσσι γένοντο,
οἵ τ' αὐτῷ ἐπεὶ οὔτι θεῶν ἐκπέφραδε ἤθεα.
τὸν μὲν μηριόνης ὅτε δὴ κατέμαρπτε διώκων,
βεβλήκει γλουτὸν κατὰ δεξιὸν, ἦλθε δὲ σχεδὸν
αὐτικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἦλυθ' ἀκωκή,
γνὺξ δ' ἔπεσ' οἰμώξας. θάνατος δέ μιν ἀμφεκάλυψεν.
πηδάλιον δ' ἄρ' ἔπιφνε μέγας αὐτήνορος υἱὸν,
ὃς ῥα νόθος μὲν ἔην, τύχα δ' ἔτρεφε δῖα θεανὼ
ἶσα φίλοισι τέκεσι χαριζομένη πόσει ᾧ.
τὸν μὲν φυλείδης δυηκλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν,
βεβλήκει κεφαλῆς κατὰ ἰνίον ὀξεῖ δουρί.
αὐτικρὺ δ' ὀδόντας ὑπὸ γλῶσσαν τάμε χαλκός.
βεῖτο δ' ἐν κονίῃ. ψυχὸν δ' ἔλε χαλκὸν ὀδόντων.
Εὐρύπυλος δ' αὖ μενοίτιον υἱὸν ὑφόρμου
ἡρῶ ὑπερθύμου Δολοπίονα, ὃς ῥα καμόντα
ἀριπρεπὴς ἐτέτυκτο. θεὸς δ' ὡς τίσατο δῆμον,
τὸν μὲν ἄρ' Εὐρύπυλος Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱὸς
πρόσθεν ἰθὺς φοβέοντα μετὰ βροτὰ δῖα λάσσας ὤμων
φασγάνῳ ἄϊξας, ἀπὸ δ' ἔξεσε χεῖρα βαρεῖαν.
αἱματόεσσα δὲ χεὶρ πεδίῳ πέσε· τὸν, δὲ κατ' ὄσσε
ἔλαβε πορφύρεος θάνατος, καὶ μοῖρα κραταιὴ

ὡς οἱ μὲν, ὠνήσονθ' κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
τυδείδῃ δ' οὐκ ἂν γνοίης ὁτέροισι μετείη
ἢε μετὰ Τρώεσσιν ὁμιλέοι, ἢ μετ' Ἀχαιοῖς·
θῦνε γὰρ ἀμπνδίον ὡσταμῶ πλήθοντι ἐοικὼς
χειμάῤῥῳ, ὅς τ' ὦκα ῥέων ἐκέδασε γεφύρας·
τόνδ' οὔτ' ἄρ τε γέφυραι ἐϋρρεῖος ἰσχανόωσιν,
οὔτ' ἄρα ἕρκια ἴσχει ἀλωάων ἐριθηλέων·
ἐλθόντ' ἐξαπίνης, ὅτ' ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος·
πολλάδ' ὑπ' αὐτοῦ ἔργα κατήρεπε καλ' ἀλωῆων·
ὡς ὑπὸ τυδείδῃ πυκιναὶ κλονέοντο φάλαγγες
Τρώων· οὐδ' ἄρα μιν μίμνον πολλὲς περ ἐόντες.
τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς
θύνοντ' ἀμπνδίον, πρὸ δ' ἴδεν κλονέοντα φάλαγγας,
αὖ ἐπὶ τυδείδῃ ἐπιταίνυτο καμπύλα τόξα,
καὶ βάλ' ἐπαΐσσοντα, τυχὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον
θώρηκος γύαλον· διὰ δ' ἔπτατο πικρὸς ὀϊστός.
ἀλλιχρὺ δὲ διῆκε παλάσσετο δ' αἵματι θώρηξ
τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
ὄρνυσθε Τρῶες μεγάθυμοι κέντορες ἵππων·
βέβληται γὰρ ἄριστος Ἀχαιῶν, οὐδ' ἰ φημὶ
δηθὰ ὀιζυρὸν ἀνάσσεσθαι κρατερὸν βέλος, εἴ τι τόδ' ὄρσεν
ἄνακτι Διὸς υἱὸς ἀπορνύμενον Λυκίηθεν.
Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τόνδ' οὐ βέλος ὠκὺ δάμασσεν·
ἀλλ' ἀναχωρήσας, προὸς ἵππους καὶ ὄχεσφιν,
ἔστη, καὶ Σθενέλῃ προσέφη καπανῆος υἱόν·
ὄρσεο πίπορ καπαϊάδη, καταβήσεο δίφρου,
ὄφρα μοι ἐξ ὤμοιο τερύσῃς πικρὸν ὀϊστόν.
Ὡς ἄρ' ἔφη· Σθένελος δ' ἅμα ἵππων ἆλτο χαμάζε·
παρ δ' ἔστη, βέλος ὠκὺ διαμπερὲς ἐξέρυσ' ὤμου·
αἷμα δ' ὀρυκέως ἐξὲ ἕρυσσε χιτῶνα.

δὴ τότ'

δὴ τότ' ἔπειτ' ἠρᾶτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Κλῦθί μοι αἰγιόχοιο Διὸς τέκος ἀῤῥυτώνη,
ἴπτα τ' ἐμοὶ καὶ πατρὶ φίλα φρονέουσα πάρεστο·
λίτομαί σ' ἐν πολέμῳ· νῦν αὖτ' ἐμὲ φίλτερ' ἀθήνη·
δός δέ τε μ' ἄνδρα ἑλεῖν, καὶ ἐς ὁρμὴν ἔγχος ἑλεῖν,
ὅς μ' ἔβαλε πρόσθεν θ', καὶ ἐπεύχεται· οὐδ' ἐμὲ φησὶ
μηρὸν ἔτ' ὄψεσθαι λαμπτῆρ' ἠελίοιο.
Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος θ', τῷ δ' ἔκλυε παλλὰς ἀθήνη·
γοῦνα δ' ὑπῆκεν ἐλαφρὰ, πόδας, καὶ χεῖρας ὑπερθεν·
ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
θαρσῶν νῦν Διομήδη, ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι·
ἐν γάρ τοι σήθεσσι μένος πατρῴϊον ἧκα
ἄφρονος, οἷόν ἔχεσκε σακέσπαλος ἱππότα τυδεύς·
ἀχλὺν δ' ἄρ τοι ἀπ' ὀφθαλμῶν ἔλαω, ἣ πρὶν ἐπῆεν,
ὄφρ' εὖ γιγνώσκῃς ἠμὲν θεὸν, ἠδὲ καὶ ἄνδρα·
τῷ δ', νῦν αἴκε θεὸς πειρώμενος ἐνθάδ' ἵκηται,
μηδὲ σύγ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἀντίον ἀντιβολήσαι
ἄλλοις· ἀτὰρ εἴκε Διὸς θυγατηρ ἀφροδίτη
ἔλθησ' ἐς πόλεμον, τόνγ' οὔτασε μῶλον ἐς ὀξύ.
ἠμὲν, ἄρ' ὡς ἐπέβη ἀπίβη γλαυκώπις ἀθήνη·
τυδείδης δ' ἐξαῦτις ἴδεν προμάχοισιν ἐμίχθη
καὶ πρίν περ θυμῷ μεμαὼς Τρώεσσι μάχεσθαι.
δὴ τότε μιν τρὶς τόσσον ἔλεν μένος, ὥς τε λέοντα
ὅν ῥά τε ποιμὴν ἀγρῷ ἐπ' ἀροτρώνεσσι δίεται,
χραύσῃ μὲν τ' αὐλῆς ὑπεράλμενον, οὐδέ τε δαμάσσῃ,
τῷ μέν τε σθένος ὦρσεν, ἐπῇξε δέ τ' οὐ προσαμύνει·
ἀλλὰ κατὰ σταθμοὺς δύεται, τὰ δ' ἔρημα φοβεῖται·
αἱ μὲν τ' ἀγχιβῆναι ἐπ' ἀλλήλῃσι κέχυνται,
αὐτὰρ ὁ ἐμμεμαὼς, βαθέης ἐξάλμενος αὐλῆς,
ὧς μεμαὼς, τρώεσσι μίγη κρατερὸς Διομήδης.

ἔνθ' ἦλθον ἀσύνοον, καὶ ὑπέπνορα ὦι μένα λαῶν,
τὸν μὲν, ὑπὲρ μαζοῖο βαλὼν χαλκήρεϊ δουρί,
τὸν δ' ἕτερον ξίφεϊ μεγάλῳ κληῖδα παρ' ὦμον
πλῆξ' ἀπὸ δ' ὠμοχένιος ὦμος ἑὶργαθεν ἠδ' ἀπὸ νώτου,
τὼ μὲν, ἔασ', ὅδ' ἄϱουϱα μετὼχθιζ', καὶ πολύϝδον,
ἡϊάσ' δύϱυδάμαντ' ὀνειϱοπόλοιο γέϱοντος.
τοῖς, οὐκ ἐϱχομένοις, ὁ γέϱων ἐκϱίνατ' ὀνείϱους,
ἀλλάσφεις κϱατεϱὸς Διομήδεος ἐξενάϱιξε.
βῆ δὲ μετὰ ξάνθον τε, Θόωνά τε, Φαίνοπος υἷε
ἄμφω τηλυγέτω· ὁ δ' ἑτέϱῳ γήϱαϊ λυγϱῷ,
ἠόν δ' ὅ τέκετ' ἄλλον ἐπὶ κτεάτεσσι λιπέσθαι,
ἔνθ' ὅγε τὼς, ἐνάϱιξε, φίλον δ' ἐξαίνυτο θυμόν
ἀμφοτέϱοιν, πατέϱι δὲ χόλον, καὶ κήδεα λυγϱὰ
λεῖπ', ἐπεὶ οὔ ἑ ἰόντε μάχης ἐκυσώσαντε,
δέξατο, χϱεῖοι δὲ σφὶν κτῆσιν δατέοντο,
ἔνθ' υἱὸς πϱιάμοιο δύω λάβε δαϱδανίδαο,
ἐν ἐνὶ δίφϱῳ ἰόντας, ἐχέμονάτε, χϱόμιόν τε,
ὡς δὲ λέοντ' ἐν βουσὶ θοϱὼν ἐξ οὐϱέων ἀγέσ
πόϱτιος ἠὲ βοὸς ξύλοχον καταβοσκομένοιο,
ὡς τὼς ἀμφοτέϱους ἐξ ἵππων τυδέος υἱὸς
βῆσε κακῶς ἀέκοντας, ἐπὶ δὲ τεύχε' ἐσύλα.
ἵππους δ' οἷς ἑτάϱοισι διὰ μετὰ νῆας ἐλάυνεν·
τοὺς δ' ἴδεν αἰνείας ἀλαπαδνοῦντα σίχας ἀνδϱῶν,
βῆ δ' ἴμεν ἄντα μάχλω, καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχεϊάων.
πουλυδάμαντ' ἀντίθεον διζήμενος εἶπε φοβῆσαι,
εὗϱε Λυκάονος υἱὸν, ἀμύμονά τε, κϱατεϱόν τε.
στῆ δ' ἐπὶ πϱόσθ' αὐτοῖο ἔπος τέ μιν ἀντίον ηὔδα.
πουλυδάμα, πῆ τοι τόξον· ἰδὲ πτεϱόεντες ὀϊστοὶ,
καὶ κλέος, ᾧ οὔτις τοι ἐϱίζηται ἐνθάδε γ' ἀνήϱ,
οὐδ' ὅς τις ἐν Λυκίῃ, σέο γ' εὔχεται εἶναι ἀμείνων.

ἀλλ' ἄγε

ἀλλ' ἄγε δὴ σὺ ἑῷ ἐφιὼς ἀνὰ βέλος, Διΐ χεῖϱας ἀϱάϱῃς
εἴ τις ὅδε κϱατέει, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοϱγε·
φῶας ἐπὶ πολλῶν τε, καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν
εἰ μή τις θεὸς ἐστὶ κοτεσσάμενος Τϱώεσσιν,
ἱϱῶν μηνίσας· χαλεπὴ δὲ θεὸς ἔπι μῆνις.
τὸν δ' αὖτε πϱοσέειπε λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
ἀντίθεον βῶλον βαλιφόϱε χαλκοχιτώνων·
τυδείδην μὲν ἐγὼγε δαΐφϱονι πάντα ἰΐσκω,
ἀσπίδι γιγνώσκων, αὐλωπῆϊσί τε φυσαλέῃσι,
ἵππους τ' ὠθϱόων· σάφα δ' οὐκ οἶδ' εἰ θεός ἐστιν,
εἰ δ' ὅγ' ἀνήϱ, ὃν φημὶ δαΐφϱονα τυδέος υἱόν,
οὐχ ὅγ' ἄνευθε θεοῦ τάδε μαίνεται, ἀλλά τις ἄγχι
ἕστηκ' ἀθανάτων, νεφέλῃ ἐλυμένος ὤμους,
ὃς τὸν βέλος ὠκὺ κιχήμενον ἔτϱαπεν ἄλλῃ.
ἤδη γὰϱ οἱ ἰφθίμην βέλος, καὶ μιν βάλον ὦμον
δεξιὸν, αὐτιχϱὺ δὲ θώϱηκος γυάλοισι.
καί μιν ἐγὼ ἐφάμην ἀϊδωνῆϊ πϱοϊάψειν,
ἔμπης δ' οὐκ ἐδάμασσα· θεὸς νύ τις ἔστὶ κοτήεις.
ἵπποι δ' οὐ παϱέασι, καὶ ἅϱματα, τῶν, κ' ἐπιβαίην,
ἀλλά πϱ' ἐν μεγάϱοισι λυκάονος ἕνδεκα δίφϱοι
καλοὶ, πϱωτοπαγεῖς, νεοτευχέες, ἀμφὶ δὲ πίπλοι
πέπλανται· παϱὰ δ' ἕστϱιφ' ἑκάστῳ δίζυγες ἵπποι
ἑστᾶσιν, κϱῖ λευκὸν ἐϱεπτόμενοι, καὶ ὀλύϱας,
τὼ μέν μοι μαλὰ πολλὰ γέϱων ἀχμητὰ λυκάων
ἐϱχομένῳ ἐπέτελλε δόμοις ἔνι ναιετάοισιν,
ἵπποισίν μ' ἐκέλευε, καὶ ἅϱμασιν ἐμμεμαῶτα,
ἀϱχεβίην Τϱώεσσι κατὰ κϱατεϱὰς ὑσμίνας.
ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην, ἦ τ' ἂν πολὺ κέϱδιον ἦεν,
ἵππων φεισόμενος καὶ μή μοι δυσίας φοϱβῆς.
ὧν δεῦϱ' ἦλθομεν ἐκ πολέμου ἐς δῆμον ἀϊδήλων,

G 2

ἐς λίπον· αὐτὰρ πεζὸς ἐς Ἴλιον ἐλήλυθας.
τόξοισιν πίσωος· τὰ δέ μ' οὐκ ἄρ' ἔμελλον ὀνήσειν
ἤδη γάρ δοιοῖσιν ἀεικέεσσιν ἀφῆκα,
τυδείδη τε, καὶ ἀτρεΐδῃ· ἐκ δ' ἀμφοτέροιϊν
ἀβλῆχες αἷμ' ἔσσυτο βαλιῶν· ἦγερα δ' μᾶλλον.
τῷδ', ἦ κακὴ αἶσα ἀπὸ παντοίης ἀγκύλα τόξα
θῆκε μολεῖν τῶ ἐλόμην, ὅτε Ἴλιον εἰς ἐρατεινὴν
ἦγε μὲν ἡρώεσσι, φέρων χάριν Ἕκτορι δίῳ·
ἢ δέ κε νοστήσω, καὶ ἐσιδέομαι ὀφθαλμοῖσιν
πατρίδ' ἐμήν, ἀλεγεινόν τε, κοὐ ὑπερφίαλος μέγα δώμα
αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κεφὴν τεμένοι ἀλλοδαποῖος
ἢ μὴ ἐγὼ τοῦδε τόξα φαεινῷ ἐν πυρὶ θείην,
χερσὶ διακλάσας· ἀνεμώλια γάρ μοι ὀπηδεῖ.
Τὸν δ' αὖτ' αἰνείας προσέφη ἀγὲς αὐτίον ὕδωρ·
μηδ' οὕτως ἀχόρευτον· πάρος δ' οὐκ ἔστετο ἄλλως,
πρίν γ' ἐπὶ νώτῳ δ' ἀνδρὶ σὺν ἵπποισι, καὶ ὄχεσφιν
ἀντιβίην ἐλθόντε σὺν ἔντεσι πειρηθῆναι.
ἀλλ' ἄγε μὲν ἐγὼν ὀχέων ἐπιβήσομ', ὄφρα ἴδηαι
οἷοι πρῶτοι ἵπποι ἐπισάμβροι πτολίοιο,
καπνὰ μαλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διωκέμεν, ἠδὲ φεύγειν,
τὼ, καὶ νῶϊ πόλινδε σαώσετον, εἴπερ ἄν ἄντε
Ζεὺς ἐπὶ τυδείδῃ Διομήδεϊ κῦδος ὀρέξῃ.
ἀλλ' ἄγε νῦν μάστυγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα
δίεχ'· ἐγὼ δ' ἵππων ἐπιβήσομαι, ὄφρα μαχώμαι·
ἦε σὺ τόνδε δίεχε· μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε λυκοκτόνος ἀγλαὸς υἱός·
αἰνεία, σὺ μὲν αὐτὸς ἔχ' ἡνία, καὶ τὼ ἵππω·
μᾶλλον ὑφ' ἡνιόχῳ ἑῷ θείῳ καμπύλον ἅρμα
οἴσομεν, εἴπερ ἄν αὖτε φιλῶμεθα τυδέος υἱόν·
μὴ τῷ μὲν δέσαντε, μεταφήσομεν, οὐδ' ἐθέλητον

ἐκφερέμεν

ἐκφερέμεν πολέμοιο, τιὸν φθόγγον πεφίσεται.
εἶσι δ' ἐπαΐξας μεγαθύμου τυδέος υἱός,
αὐτῷ τε κτεάνῃ, καὶ ἐλάσῃ μάνυχας ἵππους.
ἀλλὰ συγ' οὐκ ἔλαυνε τὰ ἅρματα, καὶ τεὸ ἵππω·
τὸν δὲ δ' ἐγὼν ἐπιόντα δυσέξομαι ἐξεῖ δυρί.
Ὡς ἄρα φωνήσαντες ἐς ἅρματα ποικίλα βάντε,
ἐμμεμαῶτ' ἐπὶ τυδείδῃ, ἔχον ὠκέας ἵππους,
τὼς, δὲ ἴδε θέλγε καπανήϊος ἀγλαὸς υἱός·
αἶψα δὲ τυδείδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τυδείδη Διομήδες ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ
ἀνδρὲ δρόω κρατερῷ ἐπὶ σοὶ μεμαῶτε μάχεσθαι,
ἶν' ἀπίλιβρον ἔχοντας, ὃ μὲν, τόξων εὖ εἰδὼς
πάντ' ἄριστος ἐὼς δ' αὖτε λυκάονος υἱὸς ἔασιν.
αἰνείας δ' υἱὸς μεγαλήτορος ἀγχίσαο
ὔχεται ἐκγεγάμεν· μήτηρ δέ οἱ ἐς ἀφροδίτη.
ἀλλ' ἄγε δὴ χαλόωμεν ἐφ' ἵππων· μή δέ μοι οὕτω
θῦνε σῇ προμάχων, μήπως φίλον ἦτορ ὀλέσσῃς.
Τὸν δ' ἂρ ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
μήτι φόβον δ' ἀχόρευτον, ἐπεὶ οὔτε πάσσυμβλα δίεμαι·
οὐ γάρ μοι γενεαὶ ἀλυσκάζουσι μάχεσθαι,
οὐ δὲ κατατρώσειν, ἔτι μοι μένος ἐμπεδόν ἐστιν.
ἔχνεά δ' ἵππων ἐπιδαΐσσομ· ἀλλὰ καὶ αὖτως,
αὐτίον εἶμ' αὐτῶν· φιλέει μὲ οὐκ ἄκοιτις παλλὰς ἀθήνη·
τούτω δὲ οὐ πάλιν ἔστι ἀπειρέσιον ὠκέες ἵπποι,
ἔμπης ἀφ' ὑμείων, ἠὲ ἕτερός γε φύγησιν.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
εἴκει μοι πολύδικλος ἀθήνη κῦδος ὀρέξῃ
ἀμφοτέρω κτεῖναι σύν δὲ τεύς δὲ μὴ ὠκέας ἵππους
αὖτις ἐρυκακίσειν ἐξ ἄντυγος ἡνία τείνας.
αἰνείαο δ' ἐπαΐξαι, μεμνημένος ἵππων.

ἐκ δ' ἐλάσαι Τρώων μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς.
τῆς γάρ τοι γενεῆς, ἧς Τρωΐ περ εὐρύοπα Ζεὺς
δῶχ' υἷος ποινὴν Γανυμήδεος, οὕνεκ' ἄριστοι
ἵππων ὅσοι ἔασιν ὑπ' ἠῶτ', ἠελιόντε,
τῆς γενεῆς ἔκλεψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγχίσης
λάθρῃ Λαομέδοντος ὑποσχὼν θήλεας ἵππους.
τῶν, οἱ ἓξ ἐγένοντο ἐνὶ μεγάροισι γενέθλη,
τοὺς μὲν τέσσαρας αὐτὸς ἔχων, ἀτίταλλ' ἐπὶ φάτνῃ,
τὼ δὲ δύ' Αἰνείᾳ δῶκεν μήστωρε φόβοιο,
εἰ τούτω κε λάβοιμεν, ἀροίμεθά κεν κλέος ἐσθλόν.
ὣς οἱ μὲν, τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
τὼ δὲ τάχ' ἐγγύθεν ἦλθον ἐλαύνοντ' ὠκέας ἵππους.
τὸν, πρότερος προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός,
Καρτερόθυμε δαΐφρον ἀγαυοῦ Τυδέος υἱέ,
ἦ μάλα σ' οὐ βέλος ὠκὺ δαμάσσατο, πικρὸς ὀϊστός.
νῦν αὖτ' ἐγχείῃ πειρήσομαι, αἴ κε τύχωμι.
ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν, προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλε Τυδεΐδαο κατ' ἀσπίδα, τῆς δὲ διαπρὸ
αἰχμὴ χαλκείη πταμένη, θώρηκι πελάσθη.
τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός,
βέβληαι κενεῶνα διαμπερές, οὐδέ σ' ὀΐω
δηρὸν ἔτ' ἀνσχήσεσθαι, ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκας.
Τὸν δ' οὐ ταρβήσας, προσέφη κρατερὸς Διομήδης,
ἤμβροτες, οὐδ' ἔτυχες, ἀτὰρ οὐ μὲν σφῶΐ γ' ὀΐω
πρίν γ' ἀποπαύσεσθαι, πρίν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
αἵματος ἆσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν.
Ὣς φάμενος, προέηκε, βέλος δ' ἴθυνεν Ἀθήνη
ῥῖνα παρ' ὀφθαλμὸν, λευκοὺς δ' ἐπέρησεν ὀδόντας.
τοῦ δ' ἀπὸ μὲν γλῶσσαν πρυμνὴν τάμε χαλκὸς ἀτειρὴς,
αἰχμὴ δ' ἐξεχύθη παρὰ νείατον ἀνθερεῶνα,

ἤριπε

ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ
αἰόλα, παμφανόωντα, παρέτρεσσαν δέ οἱ ἵπποι
ὠκύποδες. τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχή τε, μένος τε.
Αἰνείας δ' ἀπόρουσε σὺν ἀσπίδι, δουρί τε μακρῷ,
δείσας μήπως οἱ ἐρυσαίατο νεκρὸν Ἀχαιοί,
ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖνε λέων ὣς ἀλκὶ πεποιθώς.
πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔσχε, καὶ ἀσπίδα πάντοτε ἴσην.
τὸν, κτάμεναι μεμαὼς, ὅς τις τοῦ γ' ἀντίος ἔλθοι.
σμερδαλέα ἰάχων, ὁ δὲ, χερμάδιον λάβε χειρὶ
Τυδεΐδης μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρε φέροιεν,
οἷοι νῦν βροτοί εἰσ', ὁ δὲ, μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
τῷ βάλεν Αἰνείαο κατ' ἰσχίον, ἔνθά τε μηρὸς
ἰσχίῳ ἐνστρέφεται, κοτύλην δέ τέ μιν καλέουσι,
θλάσσε δέ οἱ κοτύλην, πρὸς δ' ἄμφω ῥῆξε τένοντε,
ὦσε δ' ἀπὸ ῥινὸν τρηχὺς λίθος. αὐτὰρ ὅγ' ἥρως
ἔστη γνὺξ ἐριπὼν, καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ
γαίης, ἀμφὶ δὲ ὄσσε κελαινὴ νὺξ ἐκάλυψε.
καί νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο ἄναξ ἀνδρῶν Αἰνείας,
εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
μήτηρ, ἥ μιν ὑπ' Ἀγχίσῃ τέκε βουκολέοντι,
ἀμφὶ δ' ἑὸν φίλον υἱὸν ἐχεύατο πήχεε λευκώ.
πρόσθε δέ οἱ πέπλοιο φαεινοῦ πτύγμ' ἐκάλυψεν
ἕρκος ἔμεν βελέων, μήτις Δαναῶν ταχυπώλων
χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν, ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο.
ἡ μὲν, ἑὸν φίλον υἱὸν ὑπεξέφερεν πολέμοιο.
οὐδ' υἱὸς Καπανῆος ἐλήθετο συνθεσιάων,
τάων, ἃς ἐπέτελλε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
ἀλλ' ὅγε, τοὺς μὲν ἑοὺς ἠρύκακε μώνυχας ἵππους
νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου, ἐξ ἄντυγος ἡνία τείνας,
Αἰνείαο δ' ἐπαΐξας, καλλίτριχας ἵππους

ἕξειλασε τρῶων μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς.
Ἔνθα δὲ Διϊπύλῳ ἐτάρῳ φίλῳ, ὃν πέρι πάντων
τῖεν ὁμιλικίης, ὅτι οἱ φρονέεσκε ἄριστα ἦδη,
γυμνοῖσιν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· αὐτὰρ ὅ γ' ἵππους
ὧν ἵππων ἐπιβὰς, ἵλαθ' ἑνία σιγαλόεντα·
ἅψα δὲ τυδείδῃσι μίθοπι πρατερώνυχας ἵππους
ἔμμεμαὼς ὃ δ', ἥ τε Κυπρίη ἐπώχετο νηλεῖ χαλκῷ·
γιγνώσκων ὅτ' ἄναλκις ἔην θεὸς οὐ δὲ θνάων,
τάων, αἵτ' ἀνδρῶν πόλεμον κατακηραίνουσιν·
οὔτ' ἄρ Ἀθηναίη, οὔτε πτολίπορθος Ἐνυώ.
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκίχανε πολὺν κατὰ ὅμιλον ὀπάζων,
ἔνθ' ἐπορεξάμενος μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς,
ἄκρῳ οὔτασε χεῖρα μετάλμενος ὀξέϊ χαλκῷ
ἀβληχρήν· εἶθαρ δὲ δόρυ χροὸς αὐτιτόρησεν
ἀμβροσίου δῖᾳ πέπλου, ὃν οἱ χάριτες κάμον αὐταὶ,
πρυμνὸν ὑπὲρ θέναρος. ῥῆξε δ' ἄμβροτον αἷμα θεοῖο
ἰχὼρ, οἷός πέρτε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσι·
οὐ γὰρ σῖτον ἔδουσ', οὐ πίνουσ' αἴθοπα οἶνον·
τὼ οὔνεκ' ἀναίμονές εἰσι, καὶ ἀθάνατοι καλέονται.
ἡ δὲ, μέγ' ἰάχουσα, ἀπὸ ἕο κάββαλεν υἱόν.
καὶ τὸν μὲν μετὰ χερσὶν ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
κυανέῃ νεφέλῃ, μήτις δ' Ἀθαναῖων ταχυπώλων
χαλκὸν ἐνὶ σθέθεσσι βαλὼν, ἐκθυμὸν ἕλοιτο.
τῇσιν δ' ἐπὶ μακρὸν ἀΰσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
εἶκε Διὸς θύγατερ πολέμου καὶ δηϊοτῆτος·
ἦ οὐχ ἅλις ὅττι γυναῖκας ἀναλκίδας ἠπεροπεύεις;
εἰ δὲ σὺ γ' ἐς πόλεμον πολέσσεαι, ἤ τέ σ' ὀΐω
φρίξεσθαι πόλεμόν γε, καὶ εἴ τι τόρρωθι πύθηται.
Ὣς ἔφαθ'· ἣ δ' ἀλύουσ' ἀπεβήσατο· τείρετο δ' αἰνῶς,
τήν, μὴ ἄρ' ἴεις ἐλθοῦσα πολυήνεμον ἔξαγ' ὁμίλου,

ἀχθομένῳ ὀδύνῃσι· μελαίνετο δέ οἱ χρὼς καλὸν
εὖρον ἔπειτα μάχης ἐπ' ἀείρεα θοῦρον Ἄρηα,
ἕσσυτο δ' ἐκ νεφέων ἐκάλιβε, καὶ ταχὺ ἵππω·
κὺν ἐΐσκε, γοὺξ ἐλθοῦσα κατηγορίη φίλοιο,
πολλὰ λιαζομένη, χρυσάμπυκας ἤντεον ἵππους.
φίλε κατίγνητ' ἐκκομισαι τέμε· δός δέ μοι ἵππους,
ὄφρ' ἐς Ὄλυμπον ἵκωμαι, ἵν' ἀθανάτων ἕδος ἐστί,
λίην ἄχθομαι ἕλκος· ὃ μ' βροτὸς οὔτασεν ἀνὴρ
τυδείδης ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διΐ πατρὶ μάχοιτο.
ὣς φάτο· τῇ δ' ἄρης δῶκε χρυσάμπυκας ἵππους·
ἥ δ' ἐς δίφρον ἔβαινεν ἀκηχεμένη φίλῃ ἦτορ.
πὰρ δέ οἱ ἴρις ἔβαινε, καὶ ἡνία λάζετο χερσί·
μάστιξεν δ' ἐλάασε, τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην.
αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανον θεῶν ἕδος ἀκρον Ὄλυμπον·
ἔνθ' ἵππους ἔσχεσε ποδήνεμος ὠκέας ἴρις,
λύσασ' ἐξ ὀχέων· παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλον ἰξᾶρ.
ἣ δ' ἐν γούνασι κίπτε Διώνης δῖ' ἀφροδίτη
μητρὸς ἑῆς. ἣ δ' ἀγκὰς ἐλάζετο θυγατέρα ἣν.
χερὶ τέμιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε·
τίς νύσι τοι τάδε ἔρεξε φίλον τέκος οὐρανίωνε
μαψιδίως, ὡς εἴ τι κακὸν φέριστα ἐνωπῇ;
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα φιλομμειδὴς ἀφροδίτη·
οὔτα μ' τυδέος υἱὸς ὑπέρθυμος Διομήδης,
οὕνεκ' ἐγὼ φίλην υἱὸν ὑπεξέφερον πολέμοιο
ἀνέρα, ὅς μοι πάντων πολὺ φίλτατος ἦεν,
οὐ γάρ ἔτι βώων, καὶ ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή·
ἀλλ' ἤδη δαναοί γε, καὶ ἀθανάτοισι μάχονται,
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διώνη δῖα θεάων·
τέτλαθι τέκνον ἐμὸν, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη περ·
πολλοὶ γὰρ δὴ τλῆμεν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες

ἐξ αὖ δῶν, χαλκῷ δ' ἄλγε' ἐπ' ἀλλήλοισι τίθεντον.
τλὴ μὲν ἄρης, ὅτε μὲν ὧτος, κρατερὸς τ' ἐφίαλτης,
παῖδε ἀλωῆος δῖοσαν κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ,
χαλκείῳ δ' ἐν κεράμῳ δύο δὲ φθιστὴν μῆνας·
καὶ νύκεν ἦνθ' ἀπόλοιτο ἄρης ἄτος πολέμοιο.
εἰ μὴ μητρυιὴ περικαλλὴς ἠρίβοια,
ἑρμέα ἐξήγγελεν, ὁ δ' ἐξεκλίνθη ἄρηα·
ἤδη τε ῥόμβον, χαλκοῦς δ' ἐδάμνα·
τλὴ δ' ἶρη. ὅτε μὲν κρατερὸς παῖς ἀμφιτρύωνος
δεξιτερὸν κατὰ μαζὸν ὀϊστῷ πικρῷ ἐνίπτε
βεβλήκει, τότε καὶ μὲν ἀνήκεστον λάβεν ἄλγος,
τλὴ δ' ἀΐδης ἐν τοῖσι πελώριος ὠκὺν ὀϊστὸν
ἔντε μὲν ὠὺτὸς ἀνὴρ ἦλθε Διὸς αἰγιόχοιο
ἐν πύλῳ ἐν νεκύεσσι βαλὼν ὀδύνῃσιν ἐδωκεν,
αὐτὰρ ὁ, βὴ πρὸς δῶμα Διὸς, καὶ μακρὸν Ὄλυμπον,
κῆρ ἀχέων, ὀδύνῃσι πεπαρμένος, αὐτὰρ ὀϊστὸς
ὤμῳ ἐνὶ σθαρῷ ἠλήλατο, κῆδε δὲ θυμόν.
τοῦ δ' ἐπὶ παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσων,
ἤκισατ'. οὐ μὲν γάρ τι κατὰ θνητὸς γ' ἐτέτυκτο
ἀχίτλιος, ὀβριμοεργός, ὃς οὐκ ὄθετ' αἰσυλα ῥέζων·
ὃς τόξοισιν ἔκηλε θεὸς, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
Ἠίδ' ἐπὶ τοῦρον ἀνῆκε θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη,
νήπιος· οὐ δὲ οἶδε κατὰ φρένα τυδέος υἱός,
" ὅττι μάλ' οὐ δηίοισι, θεοῖς ἀθανάτοισι μάχοιτο.
" οὐδ' ἔτι μιν παῖδός ποτὶ γούνασι παππάζουσιν
" ἐλθόντ' ἐκ πολέμοιο, καὶ ἀνῆς δηϊοτῆτος.
τοῦ, νῦν τυδείδης, εἰ καὶ μάλα καρτερὸς ἔσῃ,
φραζεσθω, μήτις οἱ ἀμείνονα σεῖο μαχηται,
μὴ δήν αἰγιαλὸν περίφρων ἀδρηστίνη
ἐξ ὕπνου γοόωσα φίλους οἰκῆας ἐγείρῃ,

κυρίδιον

κυρίδιον πολέσασα πόσιν, τὸν ἄριστον Ἀχαιῶν,
ἰφθίμη ἄλοχος Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
ἦ ῥα· καὶ ἀμφοτέρηφιν ἀπ' ἰχῶρ χεῖρος ὀμόργνυ·
ἄλγεα χειρ· ὀδύναι δ' κατεπιόωνθο βαρεῖαι·
αἶψ' αὐτ' ἐθρόωσαν ἀθωακίητε, καὶ ἧρη,
κερτομίοις ἐπέεσι Δία κρονίδην ἠρέθιζον·
τοῖσι δ' μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη·
Ζεῦ πάτερ· ἦ ῥά τί μοι κεχολώσεαι οὔ τινα εἶπα,
ἦ μάλα δή τινα κύπρις ἀχαιϊάδων ἀνιεῖσα,
πρόσθ' ἅμ' ἑπέσθαι, τὰς, νῦν ἐκπαγλ' ἐφίλησε
τῶν τινα καρδοίησα ἀχαιϊάδων ἰῦπέπλων,
πρὸς χρυσὴν πόρπην καταμύξασ' χεῖρα ἀραιήν.
Ὡς φάτο, μείδησεν δ' πατὴρ ἀνδρῶν τε, θεῶν τε
καί ῥα καλεσσατο μὸν προσέφη χρυσῆν ἀφροδίτην·
οὔ τοι τέκνον ἐμὸν δέδοται πολεμήια ἔργα·
ἀλλὰ σύ γ' ἱμερόεντα μετέρχεο ἔργα γάμοιο,
ταῦτα δ' ἀρηϊ θοῷ, καὶ ἀθήνῃ πάντα μελήσει.
Ὡς οἱ μὲν, τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
αἶνεία δ' ἐπόρουσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
γιγνώσκων δὲ οἱ αὐτὸς ὑπείρεχε χεῖρας ἀπόλλων,
ἀλλ' οὔ πω δ' θεὸν μέγαν ἄζετο· ἐπὶ δ' αἰνὶ
αἰνείαν κτείνα, καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι,
τρὶς μὲν ἐπηυ' ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων,
τρὶς δ' οἱ ἰσυφέλιξε φαεινὴν ἀσπίδ' ἀπόλλων,
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἶσος
δεινὰ δ' ὁμοκλήσας, προσέφη ἑκάεργος ἀπόλλων·
Φράζεο τυδείδη, καὶ χάζεο, μηδ' θεοῖσιν
" ἶσ' ἐθέλε φρονέειν, ἐπεὶ οὔποτε φῦλον ὁμοῖον
" ἀθανάτων τε θεῶν χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων,
Ὡς φάθ', τυδείδης δ' ἀνεχάζετο τυτὸν ὀπίσω

μᾶλλον ἀλεξάμην ἠὲ ἑκατηβόλον ἀπόλλωνα.
ἀνείλομεν δ' ἀπάτερθεν ἑμεῖο θῆκαν ἀπόλλων
πεζὸς ἀμυνόμενον· ἐμὲ δ' ἔφθιον οἱ νῆες γ' ἐτέτυκτο
ὕστοι ἄρ' ἰητῶτε, καὶ ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
ἦρ μεγάλῳ ἀδύτῳ ἀκέοντό τε, κύδαινόντε·
αὐτὰρ ὅ, εἰδώλοιν τόδ' ἀργυρότοξος ἀπόλλων
αὐτῷ τ' αὐτείκα ἴκελον καὶ τοῦ χρῖσι πεῖον.
ἀμφὶ δ' ἄρ' εἰδώλῳ βῶες, καὶ δῖοι ἀχαιοὶ
δῆριν ἀλλήλων ἀμφὶ σέθεν ἔβαλον αἰεί,
ἀσπίδας ὀβριμόχλους, λαισήϊά τε πέρονταί.
δὴ τότε θοῦρον ἄρηα προσηύδα φοῖβος ἀπόλλων·
ἄρες ἄρες βροτολοιγὲ, μιαιφόνε τειχεσιπλῆτα,
οὐκ ἂν δὴ τόν γ' ἄνδρα μάχης ἐρύσαιο μετελθών
τυδεΐδην, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διΐ πατρὶ μάχοιτο·
κύπριδα μὲν πρῶτον ἀδηκόνα οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ·
αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμονι ἶσος.
Ὡς ἐπὼν, ἀὐτὲς ἕφιζε περήμῳ ἀκρηΐ·
βῶων δ' εἴσχας οὖλος ἄρης ὤρνυτο μετελθών,
Ἑκάβῃ δ' ἀκαμαντιάθοῳ ἠγήτορι δρηκῶν.
ἔνθα σὺ πρωτόμοιο διοτρεφέος κέλευσας
ὦ ἡμῖν πρωτόμοιο διοτρεφὲς βασιλῆος
ἐς τί ἔτι κτείνεσθαι ἐάσομεν λαὸν ἀχαιοῖς;
ἢ ἐσόκεν ἀμφὶ πύλῃς εὖ ποιητῆσι μαχώμεθα,
κεῖται ἀνήρ· ὃν τ' ἴσον ἐτίομεν ἕκτορι δίῳ,
αἰνείαν υἱὸς μεγαλήτορος ἀγχίσαο.
ἀλλ' ἄγε δ' ἐκ φλοίσβοιο σαώσομεν ἑταῖρον,
ὡς ἔπον, ὄφρα μέν ῥα καὶ θυμὸν ἐκόλσον.
ἔνθ' ἂν σαρπηδὼν μάλα νείκεσεν ἕκτορα δῖον·
ἕκτορ· πῆ δὴ τοῦτο μένος οἷ ἔχεαι, ὃ πρὶν ἔχεσκες;
φῆς πού κ' ἄτερ λαῶν πόλιν ἑξέμεν ἠδ' ἐπικούρων
οἷος σὺν

οἷς σὺν γαμβροῖσι, καὶ υἱάσιν οἵ τε σοῖσι.
τῶν νῦν, οὕτινά γ' ἐγὼ ἰδέμεν δύναμαι οὐδ' ἐνοῆσαι.
ἀλλὰ καταπλῶσιν κύνες ὡς ἀμφὶ λέοντα.
ἡμεῖς δ' ἂν μαχέμεσθ', οἱ πέρ τ' ἐπίκουροι ἔασιν,
καὶ γάρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν, μάλα τηλόθεν ἥκω.
τηλῆ γὰρ λυκίη ξάνθῳ ἐπὶ δινήεντι.
ἔνθ' ἀλεγεινόν τε φίλῳ ἔλιπον, καὶ νήπιον ἄλοχον,
καδδέ κτήματα πολλὰ τά τ' ἔλδεται ὅς κ' ἐπιδεύῃς.
ἀλλὰ καὶ ὡς, λυκίῃς ὄρυνω, καὶ μέμονα αὐτὸς
αὐτοῖ μαχέσασθαι· ἀτὰρ οὔτι μοι ἔνθάδε τοῖον,
οἷόν κ' ἓν φέροιεν ἀχαιοὶ ἤκοα ἄγοιεν,
τύνη δ' ἕηκας· ἀτὰρ οὔδ' ἄλλοισι κελεύεις
λαοῖσι μνήσασθαι, καὶ ἀμυνέμεναι ὤρεσσι.
μή πως ὡς ἀφίσι λίνῳ ἁλόντε πανάγρῳ
ἁλφάσι δυσμενέεσσιν ἕλωρ, καὶ κῦρμα γένησθε.
σοί δ', τάχ' ἐκπέρσασ' εὖ ναομένην πόλιν ὑμὴν
σοὶ δ' χρὴ τάδε πάντα μέλειν νύκτας τε, καὶ ἦμαρ,
ἀρχοὺς λιτομένῳ τηλεκλειτῶν γ' ἐπικούρων
νωλεμέως ἐχέμεν· κρατερὴν δ' ἀποθέσθαι ἀνίπην.
Ὡς φάτο σαρπηδών, δάκε δὲ φρένας ἕκτορι μῦθος.
αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἅλτο χαμᾶζε.
πάλλων δ' ὀξέα δοῦρα κατὰ στρατὸν ὤχεο πάντῃ,
ὀρύνων μαχέσασθαι, ἐγεῖρε δὲ φύλοπιν αἰνήν.
οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσταν ἀχαιῶν.
ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες, οὐδ' ἐφοβήθησαν·
ὡς δ' ἄνεμος ἄχνας φορέει ἰερὰς κατ' ἀλωάς,
ὅν τε δηϊοπῶν λικμώντων, ὅτε τε ξανθὴ δημήτηρ
κρίνῃ ἐπηγομένων ἀνέμων καρπόν τε, καὶ ἄχνας,
αἶψ' ὑπολευκαίνονται ἀχυρμιαί, ὡς τότ' ἀχαιοὶ
λευκοὶ ὑπερθ' γίνοντο πονησάμενοι, ὄρυμα δὲ σὺν τῶν

οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον ἐπίπλομον πόδας ἵππων,
ἂψ ἐπιμισγομένων, ὑπόδ' ἔρισφον νἱοχῆος.
οἱ δ', μίνῦθ' ἅρμασιν ἰθὺς φέρον, ἀμφὶ δ' ἐνύκτα
θῶρηξ ἄρηος ἐκάλυψε μάχῃ πρώϊαν ἀρήγων
πάντοσ' ἐποιχόμενος· τῷ δ' ἐκραίαινεν ἐφετμὰς
φοίβου ἀπόλλωνος χρυσαόρου, ὅς μιν ἀνώγει
θωρηχθῆν θυμὸν ἐγεῖραι, ἐπεὶ ἴδε παλλὰς Ἀθήνη
οἰχομένην· ἣ γάρ ῥα πέλεν Δαναοῖσιν ἀρηγών.
αὐτὸς δ' αἰνείαν μάλα πῖον ἐξ ἀδύτοιο
ἧκε, καὶ ἐν στήθεσσι μένος βάλε ποιμένι λαῶν.
αἰνείας δ' ἑτάροισι μεθίστατο, τοί δ' ἐχάρησαν
ὡς εἶδον ζώοντε, καὶ ἀρτεμέα προσίοντα,
καὶ μένος ἐν θυμὸν ἔχοντα μετάλλησάν γε μὲν οὔτοι
οὐ γὰρ ἔα πόνος ἄλλος, ὃν ἀργυρότοξος ἐγεῖρεν,
ἄρης τε βροτολοιγὸς, ἔρις τ' ἀμοτον μεμαυῖα.
τοὺς δ' Αἰνείας δύω, καὶ ὀδυσσεύς, καὶ Διομήδης,
ὤρνυον δαναοὺς πολεμίζεμεν· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
οὔτε βίας ἔτλην ὑπεμεστήσαντο· οὔτε ἰωκὰς,
ἀλλ' ἔμπαλιν νεφέλῃσιν ἐοικότες, ἅς τε κρονίων
νήνεμίης ἔστησεν ἐπ' ἀκροπόλοισιν ὄρεσσιν·
ἄφθιτος ὄφρ' εὐδήσι μένος βορέαο, καὶ ἄλλων
ἐναχρειῶν ἀνέμων, οἵ τε νέφεα σκιόεντα
πνοιῇσι λιγυρῇσι διασκιδνᾶσιν ἀέντες,
ὡς Δαναοὶ πρῶτας μένον ἐμπεδον οὐδ' ἐφίβοντο.
ἀτρεΐδης δ' ἀν' ὅμιλον ἐφοίτα, πολλὰ κελεύων.
Ω φίλοι, ἀνέρες ἔστε, καὶ ἀλκιμον ἦτορ ἔλεσθε,
ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
αἰδομένων τ' ἀνδρῶν πλείονς σόοι, ἢ πέφανται·
φευγόντων δ' οὔτ' ἄρ κλέος ὄρνυται, οὔτέ τις ἀλκή.
ἦ καὶ ἀκοντίσας ἔβαλε στρατὸν ἐν θοὸν ἀνδρα
αἰνείαν

αἰνείαν ἴταρον μεγαθύμου Δηϊκόωντα
Πηγασίδην, ὃν τεῦκρος ὁμῶς πρίαμοιο τέκεσσι
τίον, ἐπεὶ θοὸς ἔσκε μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι.
τόν ῥα κατ' ἀσπίδα δουρὶ βάλε χρείων ἀγαμέμνων·
οὐδ' οὐκ ἔχε χαλκὸς ἐρυσ· ῥῆξε δὲ πρὸ δι' ἔσακε καὶ ἀτρύ.
νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ ῥῆξ ἰφθίμου διὰ ζωστῆρος.
δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχεσι πὰρ αὐτῷ.
ἔνθ' αὖτ' αἰνείας δαναῶν ἕλον ἄνδρας ἀρίστους
υἷε διοκλῆος κρήθωνά τε, ὀρσίλοχόν τε.
τῶν ῥα πατὴρ μὲν, ἔναιεν ἐϋκτιμένῃ ἐνὶ φηρῇ,
ἄφνεὸς βιότοιο· γένος δ' ἦν ἐκ ποταμοῖο
ἀλφειοῦ· ὅστ' εὐρὺ ῥέει πυλίων διὰ γαίης·
ὃς τέκετ' ὀρσίλοχον πολέσιν ἄνδρεσσιν ἄνακτα
ὀρσίλοχος δ' ἄρ' ἔτικτε διοκλῆα μεγάθυμον.
ἐκ δὲ διοκλῆος δίδυμάονε παίδε γενέσθην
κρήθων, ὀρσίλοχός τε μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
τὼ μὲν ἄρ' ἑβήσαντε, μελαινάων ἐπὶ νηῶν,
ἴλιον εἰς ἐυπωλον ἅμ' ἀργείοισιν ἑπέσθην,
ἱμέρτη ἀπριάτῃσ' ἀγαμέμνονι, καὶ μενελάῳ
ἀρνυμένω, τώδ' ἄνθι τέλος θανάτοιο κάλυψαν
ὅιω τώγε λέοντε δύω ὄρεος κορυφῆσιν
ἐκτραφέτην ὑπὸ μητρὶ βαθείης τάρφεσιν ὕλης,
τὼ μὲ, ἅρ' ἁρπάζοντε βόας, καὶ ἴφια μῆλα,
σταθμοὺς ἀνθρώπων κραΐζετον, ὄφρα καὶ αὐτὼ
ἀνδρῶν ἐν παλάμῃσι κατέκταθεν ὀξέϊ χαλκῷ,
τοίω τὼ χείρεσσιν ὑπ' αἰνείαο δαμέντε,
κὰπ πέσετον ἠλάτῃσιν ἐοικότες ὑψηλῆσιν
τὼ δὲ πεσόντ' ἐλέησε βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος·
βῆ δ' ἰθὺς προμάχων, κεκορυθμένος αἰθοπι χαλκῷ,
σείων ἐγχείην, τὸ δ' ὤρμαινε μένος ἄρης,

τὰ φρονέων, ἵνα χερσὶν ὑπ' αἰνείαο δαμείη·
τὸν δ' ἴδεν αὖτίλοχος μεγαθύμου νέστορος υἱός·
βῆ δὲ διὰ προμάχων πίεζε γὰρ δῖτε μιμνέιν λαῶν
μή τι πάθῃ, μέγα δ' ἰσφιας ἀασσοφίλῆς πόνοιο·
τὼ μὲν δὴ, χεῖράς τε, καὶ ἔγχεα ὀξύοεντα,
αὐτίον ἀλλήλων ἐχέτην μιμᾶσθαι μάχεσθαι.
αὐτίλοχος δ' ἄρα μάλ' ἄγχι παρίστο ποιμένι λαῶν·
αἰνείας δ' ὃ μὲν οὐδὲ ποδὸς πρὶν ἴεν πολεμιόων,
ὡς ἴδεν ὀφθαλμῷσι παρ' ἀλλήλοισι μένοντε·
οἱ δ' ἐπὶ ἦσαν νεκρὸς ἔρυσαν μετὰ λαὸν ἀχαιῶν,
τὼ μὲν ἄρα σφιν ἐλὼ καλέτην ἐν χερσὶν ἑταίρων·
αὐτὼ δὲ σφ' ἐφέοντε, μετὰ πρώτοισι μαχέσθην·
ἔνθα πυλαιμένεα ἐλάτην ἀτάλαντον ἄρηϊ,
ἄρχὸν παφλαγόνων, μεγαθύμων ἀσπιστάων·
τὸν μὲν ἄρ' ἀβρείδης δουρικλυτὸς μενέλαος,
ἑστεότ' ἐγχείῃ νύξε κατὰ κληῖδα τυχήσας·
αὐτίλοχος δ' μύδωνα βάλ' ὑνίοχον θρασυμήτην,
ἐσθλὸν ἀτυμνιάδην ὅδ' ὑπέστρεφε μώνυχας ἵππους·
χρμασθίῳ ἀγκῶνα τυχὼν μέσον· ἐκ δ' ἄρα χεῖρῶν
ἡνία λοὺκ' ἐλίφαντι χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν·
αὐτίλοχος δ' ἄρ' ἐπαΐξας ξίφει ἤλασε κόρσῃ·
αὐτὰρ ὃ γ' ἀδμαίνων, σὺν γ' ἔκπεσε δίφρου
κύμβαχος ἐν κονίῃσιν ἐπὶ βρεχμόντι καὶ ὤμῳ
ἧσθ' ἀλλ' εἰσήκε· τύχε γὰρ φαμαθοῖο βαθείης,
ὄφρ' ἵππω πλήξαντε χαμαὶ βάλεν ἐν κονίῃσι·
ζεύς δ' ἵμασ' αὐτίλοχος, μετὰ δ' ὃ σφιν ἤλασ' ἀχαιῶν·
ζεύς δ' ἔκτωρ ἐνόησε κατὰ σίχας, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτοὺς
κεκληγώς· ἅμα δὲ πρῶων εἵποντο φαλαγγες
κρατεραί· ἦρχε δ' ἄρα σφιν ἄρης, καὶ πότνι' ἐννώ,
ἣ μὲν ἔχουσα κυδοιμὸν ὁμαδίην ἠδὲ φοβητὴν,

ἄρης δ'

ἄρης δ' ἐν παλάμῃσι πελώριον ἔγχος ἐνώμα·
ποτὲ μὲν πρόσθ' ἔκτορος, ἄλλοτ' ὄπιθεν·
τὸν δ' ἐιδὼν ἐγήθησε βοὴν ἀγαθὸς διομήδης,
ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀπάλαμνος ἰὼν πολέος πεδίοιο·
σήμῃ ἐπὶ ὠκυρόῳ ποταμῷ, ἅλαδε προρέοντι,
ἀφρῷ μορμύροντα ἰδών, ἀνὰτ' ἐφαμ' ὀπίσσω
ὡς τότε τυδείδης ἀνεχάζετο, εἶπέ τε λαῷ·
ὦ φίλοι οἷον δὴ θαυμαζομεν ἔκτορα δῖον
αἰχμητήν τ' ἔμμεναι, καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν·
ἀεὶ δ' αἰεὶ παρὰ νῆας ἔχει θεὸν, ὃς λεῖγον ἀμύνει·
καὶ νῦν οἱ πάρα κεῖνος ἄρης βροτῷ ἀνδρὶ ἐοικώς·
ἀλλὰ πρὸς φῶας τετραμμένοι αἰὲν ὀπίσσω
εἴκετε· μὴ δὲ θεοῖς μενεαίνεμεν ἶρι μάχεσθαι·
ὡς ἄρ' ἔφη· πρῶθι δὲ μάλα ἀγχίδον ἦλυθεν αὐτῶν·
ἔνθ' ἔκτωρ δύο φῶτε κατέκτανε, τὼ ἐ δότην χαρμης
ἐν ἑνὶ δίφρῳ ἐόντε, μενεάδην, ἀγχιάλόν τε·
τώδε πισόντ' ἐλέησε μέγας τελαμώνιος αἴας·
στῆ δ' ἄγχι σσυγὸς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
καὶ βάλεν ἀμφίον σηλάγχνῃ ἦπαρ· ὃς ῥ' ἐνὶ πασσῷ
ναίε πολυκτήμων, πολυλήϊος, ἀλλὰ οἱ μοῖρα
ἦγ' ἐπικουρήσοντα μετὰ πριάμου τε καὶ υἱας·
τὸν ῥα κατὰ ζωστῆρα βάλε τελαμώνιος αἴας·
νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ πάγη δολιχόσκιον ἔγχος·
δούπησεν δ' πεσών, ὅδ' ἐπέβαμε φαίδιμος αἴας
τεύχεα συλήσων· ῥῶδόν δ' ἐπὶ δοῦρατ' ἔχοντες
δξέα πάμφανόωντα σάκος δ' ἀνεδέξατο πολλά·
αὐτὰρ ὃ λὰξ προσβὰς ἐκ νεκροῦ χάλκεον ἔγχος
ἔσπασε, οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ
ὤμοιϊν ἀφελέσθαι, ἐπεί ῥ' ἔθεν γε βέλεσσι
δηΐοι, δ' ὄγ' ἀμφίβασιν κρατερὴν ῥώων ἀγερώχων,

οἱ πολλοί τε καὶ ἐσθλοὶ ἑφίστασαν ἐγχεῖ ἔχοντες.
οἱ μὲν γὰρ τόντα, καὶ ἴφθιμον, καὶ ἀγαυόν,
ὧσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δ', χαράμδῳ ἐπελήλιχθη,
ὡς οἱ μὲν τόνεον κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην,
πληπόλεμον δ' ἡρακλείδην, ἠύτε, μηλάνδε,
ὧρσαν ἐπ' αὐτιθέῳ σαρπηδόνι μοῖρα κραταιή.
οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐσάδον ἧσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
ἦρσε θ' ἡρακλέος τε διὸς νιφόεντα κάρηνα,
ἐν καὶ πληπόλεμος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Σαρπηδὸν λυκίων βουληφόρε, τίς νύ σε χρὴ
πόλεμον ἐνθάδ' ἐόντι μάχης ἀδαήμονι φάτιν;
ψευδόμυοι δέ σε φασὶ διὸς γόνον αἰγιόχοιο
εἶμεν· ἐπεὶ πολὺ κείνων ἐπιδεύεαι ἀνδρῶν,
οἳ διὸς ἐξεγένοντο, ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων.
ἀλλ' οἷόν που φασὶ βίῃ ἡρακληείῃ
εἶμεν ἐμὸν πατέρα στρασιμέμονα θυμολέοντα.
ὅς ποτε δεῦρ' ἐλθὼν ἕνεκ' ἵππων λαομέδοντος,
ἓξ οἵῃς σὺν νηυσὶ, καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν,
Ἴλιόν ἐξάλωπάξε πόλιν· χήρωσε δ' ἀγυιάς.
σοὶ δ' ἦ κακὸς μὲν θυμὸς, ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί,
οὐδέ τί σε πρώξειν οἴομαι ἀλκαρ ἐόντα
ἐλθόντ' ἐκ λυκίης· νῦν δ' ἐς μάλα παυρότερός ἐσσι,
ἀλλ' ὑπὲκ ἐμεῦ δμηθέντα, πύλας ἀΐδαο περήσειν.
Τὸν δ' αὖ σαρπηδὼν λυκίων ἀγὸς αὐτίον ηὔδα·
πληπόλεμ' ἦ τοι κἀν σὺ ἀπώλεσας ἤλιον ἱρήν,
αἰνῶς ἀφραδίῃσιν ἀγαυῶν λαομέδοντος,
ὃς φάμενός σ' εὖ ῥέξαντα κακῶς ἠνίπαπε μύθῳ,
οὐδ' ἀπέδωκ' ἵππους, ὧν εἵνεκα τηλόθεν ἦλθες.
σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
ἐξ ἐμέθεν τεύξεσθαι, ἐμῷδ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα,

εὖχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Ἀΐδι κλυτοπώλῳ.
Ὣς φάτο σαρπηδών· ὁδ' ἀνέσχετο μείλινον ἔγχος·
πληπόλεμος δ' ἁμαρτῇ ὀδύσατο μακρὰ βαλὼν,
ἐκ χειρῶν δ' ἧκεν, ὁ μὲν βάλεν αὐχένα μέσσον
σαρπηδόνος· ἀμφὶ δὲ διαμπερὲς ἤλυθ' ἀλεγεινή.
ἐν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψε.
πληπόλεμος δ' ἄρα μηρὸν ἀείρετον ἐγχεῖ μακρῷ
βεβλήκει, ἀλλὰ μιν δίεσαν μαιμώωσαι
θεράπαιναι πατρὸς, πατὴρ δέ τοι λοιγὸν ἀμύνων·
οἳ μὲν ἀπὸ τέθεον σαρπηδόνος ἀντίθεοι περ,
ἐξέφερον δὲ μόλεμοιο. βάρυνε δὲ μιν δόρυ μακρὸν
ἑλκόμενον· ἐν μὲν, οὐτις ἐπεφράσατ', ἦδ' ἐνόησε
μηρῷ ἐξερύσαι δόρυ μείλινον, ὄφρ' ἐπιβαίη
ποσὶ δόντων· τοῖον γὰρ ἔχον πόνον ἀμφιέποντο.
πληπόλεμον δ' ἑτέρωθεν ἰὼκυμίδης ἀχαιοί
ἐξέφερον πολέμοιο. νόησε δ' διὸς ὀδυσσεύς,
πλήμονα θυμὸν ἔχων· μαίμησε δὲ οἱ φίλον ἦτορ.
μερμήριξε δ' ἐπάστα κατὰ φρένα, καὶ κατὰ θυμὸν
ἢ προτέρῳ διὸς υἱὸν ἐϋσθενέος διώκοι,
ἢ ὅ γε τῶν πλείονων λυκίων ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο.
ἦ δ' ἄρ ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μοῖρα πέπρωτο
ἴφθιμον διὸς υἱὸν ἀποκτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ.
τῷ ῥ' ἀτὰ κατὰ πληθὺν λυκίων φάτο θυμὸν ἀθήνη·
ἔνθ' ὄγε κοίρανον εἶλεν ἀλαστορά τε, χρομίον τε,
ἀλάστορα δρόνῳ ἄλιόν τε, νοήμονά τε, πρυτανήν τε,
καί νύκ' ἔτι πλείονας λυκίων κτάνε δῖος ὀδυσσεύς,
εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε μέγας κορυθαίολος ἕκτωρ·
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἰθοπι χαλκῷ
δεῖμα φέρων δαναοῖσι· χάρη δ' ἄρα οἱ προσίοντι
σαρπηδὼν διὸς υἱὸς, ἔπος δ' ὀλοφύδνιον ἔειπε·

πριαμίδη, μὴ δή μι ἕλωρ δαναοῖσιν ἐέλσῃς
κεῖσθαι· ἀλλ' ἐπάμυνον, ἑπτά μι καὶ λίσσοι ἄοῦρ
ἐν πόλει ὑμετέρῃ· ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἐμελλον ἐγωγε
νοσήσας οἰκόνδε φίλῳ ἐς παῖδά γε καὶ γαῖαν,
σὺν φανάων ἄλοχόν τε φίλην, καὶ νήπιον υἱόν.
Ὡς φάτο· τὸν δ' οὔτι προσέφη χρυσάορι Ἕκτωρ,
ἀλλὰ παρῴξεον λελιημένον, ὄφρα τάχιστα
ὧσαντ' ἀργείους· τοὶ δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλασσαν
δί μὲν ἄρ' αὐτίθεον σαρπηδόνα δῖοι ἑταῖροι
ἶσοι ὑπ' αἰγιόχοιο διὸς πρὸς Ἰλιον ἠγῷ·
ἐκ δ' ἄρα δι μηρὸν δόρυ μείλινον ὦσε θύραζε
ἆφθιμος πελάγων, ὃς οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος·
τὸν δ' ἔλιπε ψυχή· κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς·
αὖτις δ' ἀμπνύνθη πρὶν δὲ πνοιὴ βορέαο
ζώγρει ἐπιπνείουσα κακῶς κεκαφόντα θυμόν·
ἀργείοι δ' ὑπ' ἄρηϊ, καὶ ἔκτορι χαλκοκορυστῇ
οὔτέ ῥα τοὶ προτέρω μελανάων ἔπι νηῶν,
οὔτε μὲν αὐτιφέροντο μαχὴ, ἀλλ' αἰὲν ὀπίσσω
χάζονθ' ὡς ἐπύθοντο μετὰ φῶτα γίγαντα·
ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξεν
Ἕκτωρ τε πριαμοιο παῖς, καὶ χάλκιος ἄρης,
αὐτίθεον τε θύραντ', ἐπὶ δ' ὀβριμοπάτρην ὀρέστην,
πρηχύνθ', ἁρμονίδην θ' ἕλενον, καὶ ὀρέσβιον ἀσκηπιάδην θ'
οἳ ῥ' ἐν ὕλῃ ναίεσκε μέγα πλουτοιο μεμηλὼς,
λίμνῃ κεκλημένος κηφισίδι, παρ δέ οἱ ἄλλοι
νᾶον βοιωτοὶ μαλακὰ πίονα δήμου ἔχοντες.
ἔνθ' ὅ γ' ὡς οὖν ἴδε νῆας ὀδυσσῆος θείοιο λυκάων
ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
αὐτίκ' ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ὦ πόποι

Ὦ πόποι αἰγιόχοιο διὸς τέκος ἀβρυτώνη·
ἦ ῥ' ἅλιον ἐν μύθῳ ὑπέσημῃν μενελάῳ
ἁλιόντ' ἐκπέρσαντ' οὐτέ τι χρεὼ ἀτωνίσθαι,
εἰ οὕτω μαίνεσθαι ἐάσομεν ἤλυθ' ἄρηα·
ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς·
Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη·
ἡ μὲν ἔπειτα κιόντε χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους
ἥρη πρόσθε θεὰ θυγάτηρ μεγάλοιο κρόνοιο·
ἔβη δ' ἀμφ' ὀχέεσφι θοῶς βαλιὰ καμπύλα κύκλα
χάλκεα ὀκτάκνημα σιδηρέῳ ἀξονι ἀμφίς·
τῶν ὑψοῦ χρυσέη ἴτυς ἄφθιτος· αὐτὰρ ὕπερθεν
χάλκει ἐπίαρωρα προσαρηρότα θαῦμα ἰδέσθαι·
πλῆμναι δ' ἀργύρεαι εἰσὶ περίδρομοι ἀμφοτέρωθεν·
δίφρος δ' χρυσείοισι καὶ ἀργυρέοισιν ἱμᾶσιν
ἐντέτατο· δοιαὶ δὲ περίδρομοι ἄντυγες ἦσαν,
τοῖσι δὲ ἐξ ἀργύρεος ῥυμὸς πέλεν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
δῆσε χρύσεον καλὸν ζυγόν, ἐν δὲ λίπασθαι
κάλ' ἔβαλε χρύσεα, ὑπὸ δ' ζυγὸν ἤγαγεν ἵππους
ἵππους ὠκύποδας μεμαυῖ' ἐέναι κατὰ σῦριγγας·
αὐτὰρ ἀθηναίη κούρη διὸς αἰγιόχοιο
πέπλον ἑανὸν μὲν κατέχυτο ποικίλον ἔργοις
ἐν δ' ἔθετο χιτῶν' ἐνδῦσα διὸς νιφόεντα κάρηνα·
τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα·
ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετ' αἰγίδα θυσανόεσσαν
δεινὴν, ἣν περὶ μὲν πάντῃ φόβος ἐστεφάνωται,
ἐν δ' ἔρις, ἐν δ' ἀλκή, ἐν δ' ἰφθιτα κῆδε' ἐπέσσι·
ἐν δέ τε γοργείη κεφαλὴ δεινοῖο πελώρου
δεινήτε, σμερδνήτε διὸς τέρας αἰγιόχοιο·
κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θῆκε τετραφάληρον

χρυσείῳ, ἑκατὸν πόλεων πρυλίεας ἀραρυίας.
ἕξ δ' ὄχεα φλόγεα ὡσὶ βήσαν· λάζετο δ' ἡνίοχος θεὸς
θεσπέσιος, μέγα, σθεβάρος, τῷ δαμνησι σίχας ἀθανάτων
ἡρώων, τοῖσίν τε κατέστετο βεβεμοπάτρη.
ἤρη δ' μάστιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους.
αὐτόμαται δ' πύλαι μύκηθ' ἑκατὸν, ἃς ἔχον ὧραι,
τῆς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς οὔλυμπός τε,
ἠμὲ ἀναπλῆσαι πυκινὸν νέφος, ἠδ' ἐπιδῦναι.
τῇ ῥα δι' αὐτάων κοσμηκέας ἔχον ἵππους.
εὗρον δ' κρονίωνα θεῶν ἄτερ ἥμενον ἄλλων,
ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος οὐλύμποιο.
ἔνθ' ἵππους σύσσασα θεὰ λευκώλενος ἥρη,
εἶπε δ' ὕπαρχον κρονίδην ἐξείρετο, μή μ' ὀσόμενος·
Ζεῦ πάτερ, ἦ νεμεσίζῃ ἄρεϊ τάδε κάρτεϊ ἔργα;
ὀλωλότα τε καὶ οἷον ἀπώλεσε λαὸν Ἀχαιῶν
μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον· ἐμοὶ δ' ἄλγος· οἱ δὲ νεμεσσῶ
τέρπονται κυδοιμοῦ τε, καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
ἄφρονα τὸν ἀνέντοθ', ὃς οὐδένα οἶδε θέμιστα.
ἦ πάτερ ἦ ῥα τί μοι κεχολώσεαι, αἴκε ἄρηα
λυγρῶς πεπλήγυῖα μαχῆς ἐξαποδίωμαι;
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
ἄλγεα μάν οἱ ἔπορσον Ἀθηναίῃ ἀγελείῃ,
ἥ ῥ' ἐμοῦ υἱὸν ἔωθε κακῇς ὀδύνῃσι πελάζειν.
Ὣς ἔφατ', ἠδ' ἵππους ἐκέλευσε θεὰ λευκώλενος ἥρη,
μωσέσσω δ' ἵππους, τῷ δ' ἦκα ἔαντε πετέσθην
μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
ὅσσον δ' ἠελίου σκοπιὴ, λεύσσων ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
τόσσον ἐπιθρῴσκουσι θεῶν ὑψηχέται ἵπποι.
ἀλλ' ὅτε δὴ τροίην ἐξίδον ὡταμώτι ῥέοντε,

ἔνθ' ἵππους ἔστησε θεὰ λευκώλενος ἥρη
λύσασ' ἐξ ὀχέων· περὶ δ' ἠέρα πυκνὴν ἔχευε.
τοῖσι δ' Ἀμβροσίῃ σιμόεις ἀνέτειλε νέμεσθαι.
αἱ δ' ἴσαν ἔμπεδα βήμαθ' ὁμοῖαι,
ὡς ἅμα πασάων ἀρχὸν μεμαυῖαι ἱκέσθαι.
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον ὅθι πλεῖστοι κὴ ἄριστοι
ἕστασαν, ἀμφὶ βίῃ σιομήδεος ἱπποδάμοιο
ἑλόμενοι, λείοισιν ἐοικότες ὠμοφαγοῖσιν,
ἢ συσὶ καπροσίῃσιν, τῶν τε σθένος ἠκαλάπαδνον·
ἔνθα σάος ἔβιος θεὰ λευκώλενος ἥρη,
Σίντεσι εἰσαμένη μεγαλήτορι χαλκεοφώνῳ,
ὅς τόν γ' ἀνδήσας ἐ, ὅδ' ἄλλοι πεντήκοντα·
ἀδδὼς ἀργαλέοι, κακὸν ἐλέγχεα, ἔδμεν ἀγητοί,
ὄφρα μὲν ἐς πολέμοιο πολίσκου δῖος Ἀχιλλεὺς
ἦ δ' ἐ τότε τρῶσι πρὸ πυλάων δαρδανιάων
ὀΐχνισθεν· κεῖνος γὰρ ἐδείδισαν ὄβριμον ἔγχος·
νῦν δ' ἔκθορεν πόλιος κὴ ἤλιτε ἐπὶ νηυσὶ μάχεσθαι.
Ὣς ἐτοῦσ' ὦρσεν μένος, καὶ θυμὸν ἑκάστου
τυδείδην δ' ἐπόρουσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
εὗρε δὲ τὸν γ' ἄνακτα παρ' ἵπποισι καὶ ὀχέσφιν
ἕλκεα σὰν παφλάζοντα, τὸ μιν βάλε πάνδαρος ἰῷ·
ἰδρὼς γάρ μιν ἔτειρεν ὑπὸ πλατέος τελαμῶνος
ἀσπίδος εὐκύκλου, τῷ τέρετο κώμυε δ' ἀγκών,
αὐτὰρ ἐπ' ἰσχίῳ τελαμῶνα, κελαινεφὲς αἷμ' ἀπομόργνυ.
ἵππους δ' θεὰ ζυγὸν ἦλαε, φώνησέν τε·
ἦ ὀλίζονες οἱ πάσσα ἐοικότα γείνατο τυδεύς·
τυδεὺς μὲν μικρὸς μὲν ἦν δέμας, ἀλλὰ μαχητής·
καί ῥ' ὅτε περ μιν ἐγὼ σολεμίζειν ἧκα ἐάασκον
ἦ ῥ' ἐ παφλάσσειν, ὅτε τ' ἤλυθε νόσφιν ἀχαιῶν

ἄγγελος ἐς θῆβας ὡπλίας μετὰ κυδιόωντας,
Φαίνωδαί μιν ἄκοντον ἐνὶ μεγάροισιν ἐκηλον
αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἔχων ὃν κατ᾽ ἦτορ ὡς τὸ πάρος περ
κύδεϊ καὶ μένεϊ προκαλίζετο. πολλὰ δ᾽ ἐνίκα
φηλίδης. βίη τοι ἐγὼ ἐπιτάρροθός εἰμι.
βίη δή βοι μὲν ἐγὼ παραθήσομαι. ὑμεῖς φυλάσσειν
καί σε προφρονίως κέλομαι πρώτιστα μάχεσθαι,
ἀλλως σευ ἦ κάματος πολυαίξ γένηται ἐέλδωρ
ἢ νύσσειν ὅτεος ἔχεν ἀκήλιον, ἢ σύ γ᾽ ἔπειτα
τυδέος ἐκγονός ἐσσι δαΐφρονος οἰνέιδαο.
Τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς διομήδης.
γινώσκοισθα θεὰ θύγατερ διὸς αἰγιόχοιο.
τῷ δι προφρονίως ἱρίω ἴσας, ὑδ᾽ ἐπικεύσω.
οὔτε τί με δέος ἔχεν ἀκήλιον, οὔτέ πῃ ὄκνος
ἀλλ᾽ ἐπὶ σῶν μέμνημαι ἐφετμέων, ἃς ἐπέτειλας.
οὐ μὲ εἴας μακάρεσσι θεοῖς αὐτιφερύ μάχεσθαι
ἄλλοις. ἀτὰρ εἴκε διὸς θυγάτηρ ἀφροδίτη
ἐλθῆσ᾽ ἐς πόλεμον, τήνγ᾽ οὐτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ.
νύνεκα νῦν αὐτὸς ἀναχάζομαι, ἠδὲ καὶ ἄλλους
ἀργείους ἐκέλευσα ἀλήμεναι ἐνθάδε πάντας.
γινώσκω γὰρ ἄρηα μαχήμονα οἷα κεραίζοντα.
Τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη
τυδείδη διόμηδες ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
μήτε σύ γ᾽ ἄρηα τὸν δειδίσθαι, μητε τιν᾽ ἄλλον
ἀθανάτων. βίη τοι ἐγὼ ἐπιτάρροθός εἰμι.
ἀλλ᾽ ἄγ᾽ ἐπ᾽ ἄρηι πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους.
τύψον δ᾽ ἀχέσιλον, μὴ δ᾽ ἄλιον θῆρον ἄρηα
βύτον μανόωμον τυκτὸν κακὸν ἀλλοπρόσαλλον.
ὃς πρώην μὲν ἐμοίτε καὶ ἥρῃ, σὺτ᾽ ἀγορεύων
βασὶ μαχήσεσθαι, ἀτὰρ ἀργείοισιν ἀρήξειν.

νῦν δ᾽ μετὰ πρώεσσιν ὁμιλεῖ τῶν δὲ λέλασται.
Ὡς φαμένη, ὠθείλετο μὲν ἀφ᾽ ἵππων ὤκε χαμάζε
χειρὶ πάλιν ἐρύσασ᾽. ὁδ᾽ ἄρ᾽ ἐμμαπέως ἀπόρουσε.
ἦλθ᾽ ἐς δίφρον ἐβαινε παρὰ διομήδεα δῖον
ἐμμεμαυῖα θεὰ, μέγα δ᾽ ἔβραχε φήγινος ἄξων
βειθοσύνῃ. δεινὴν γὰρ ἄγεν θεὸν ἁρματ᾽ ἄεισον.
λάζετο δὲ μάσιγα καὶ ἡνία παλλὰς ἀθήνη.
αὐτίκ᾽ ἐπ᾽ ἄρηϊ πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους
ὄβριμον. ὃ μὲν πρίφαντα πελώριον ἐξενάριξεν.
ἀτρωλῶν ὄχ᾽ ἄριστον ὀχησίν᾽ ἀγλαὸν ἡρω.
τὸν μὲν ἄρης ἐνάριζε μιαφόνος. αὐτὰρ ἀθήνη
δῦνε ἄϊδος κυνέην, μὴ νιν ἴδοι ὄβριμος ἄρης,
ὡς ὃ ἴδε βροτολοιγὸς ἄρης διομήδεα δῖον
ἄλλη δ᾽ ἐμ πρόφαντα πελώριον αὐτὸν ἐάσας
κεῖθι πρῶτον κτείνων ἐξαίνυτο θυμόν.
αὐτὰρ ὁ διομήδεϊ ἵππους δάμασε θοὰς
οἳ δ᾽ ὅτε δὴ ῥ᾽ ἴδον ἦσαν ἐπ᾽ ἀλλήλῃσιν ἰόντε,
πρόσθεν ἄρης ὤρεξε δι᾽ ὑπὲρ ζυγὸν ἠνίαβ᾽ ἵππων
ἴγχει χαλκείῳ, μεμαὼς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι
καὶ τὸ γε χερὶ λαβὼν θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη
ὦσεν ὑπ᾽ ἐκ δίφροιο ἐτώσιον ἀϊχθήναι.
δεύτερος αὖθ᾽ ὥρμᾶτο βοὴν ἀγαθὸς διομήδης
ἔγχει χαλκείῳ, ἐπέρεισε δὲ παλλὰς ἀθήνη
μείατον εἰς κενεῶνα, ὅθι ζωννύσκετο μίτρῃ.
τῇ ῥά μιν ὦτα τυχὼν, σχέτο δ᾽ χρόα καλὸν ἐδαφών.
ἐκ δ᾽ ὄρυ᾽ ἀσάσθην αὖτις. ὁδ᾽ ἔβραχε χάλκεος ἄρης,
ὅσσον τ᾽ ἐννεάχιλοι ἐπίαχον, ἢ δεκάχιλοι
ἀνέρες ἐν πολέμῳ, ἐείδε σωάγοντες ἄρηος.
δείους δ᾽ ἄρ᾽ ὑποβρόμιος εἶλεν ἀχαιούς τε τρῶάς τε
δείσαντας, τόσσον ἔβραχ᾽ ἄρης ἀτπος πολέμοιο.

εἶη δ' ἐκ νηῶν ἐρεβεννὴ φαίνεται ἠὴρ
κυμάτων ἐξ ἀϊδίμοιο δυσαέος ὀρνυμένοιο
τοῖος τυδείδῃ διομήδεϊ χαλκὸς ἄρηρε
φαίνῃθ' ὁμᾶ νεφέεσσιν ἰὼν, ἐς οὐρανὸν εὐρύν.
καρπαλίμως δ' ἵκανε θεῶν ἕδος αἰπὺν Ὄλυμπον
πὰρ δὲ Διὶ κρονίωνι καθίζετο θυμὸν ἀχεύων.
δείξας δ' ἄμβροτον αἷμα καταῤῥέον ἐξ ὠτειλῆς.
καί ῥ' ὀλοφυρόμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Ζεῦ πάτερ, ἦ νεμεσίζῃ ὁρῶν τάδε καρτερὰ ἔργα;
αἰνὰ μὲν ἀλλήλοισι θεοὶ τετληότες ἐμὲν
ἀλλήλων ἰότητι χολωόμεθ' οἱ δ' ἀνθρῶποι φέρτεροι.
πάντες μαχόμεθα σὺ γὰρ τέκες ἄφρονα κοῦρον
οὐλόμενον. ὃς τ' αἰὲν ἀΐσυλα ἔργα μέμηλεν.
ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες ὅσοι θεοὶ ἐσμὲν ἐν Ὀλύμπῳ
σοί τ' ἐπιπείθονται, καὶ δεδμήμεθα πάντες.
τοῦτον δ' οὔτ' ἔπεϊ προτιβάλλεαι, οὔτέ τι ἔργῳ,
ἀλλ' ἀνίεις, ὅτι οἱ σὸς ἐγεινάο παῖς ἀΐδηλος.
τὸν νῦν τυδείδης ὑπέρθυμος διομήδης
μαρναίμενον ἀνήκεσεν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
κύπριδα μὲν πρῶτον ὀχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ.
οὐτάμενος δ' ἔπειτ' ἀσχέδιον μοι ἐπέαρτο δαίμονι ἶσος.
ἀλλά μ' ὑπήνεικαν ταχίες πόδες. ἦ τέκε δηρὸν
ὠδῖν πήματ' ἔπασχον ἐν ἀνῇσι νεκάδεσσιν,
ἠὲ μένος ἀμενηνὸν ἔα χαλκοῖο τυπῆσι.
τόν δ' ἄρ' ὑπόφρα ἴδων προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς.
μή τί μοι ἀλλοπρόσαλλε παρεζόμενος μινύριζε.
ἔχθιστος δή μοί ἐσσι θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη, πόλεμοί τε, μάχαι τε.
μητρὸς σοι μένος ἐστὶν ἀάσχετον, οὐκ ἐπιεικτὸν
ἥρης, τὴν μὲν ἐγὼ ἀπαμύνομαι ἔπεσιν περ.

τὸν σ' οἶον κείνης τολμᾷ πάχειν ἐννεσίῃσιν.
ἀλλ' ἤ μοι σ' ἔτι δηρὸν ἀνίξομαι ἄλγε' ἔχοντα.
ἐκ γὰρ ἐμεῦ γέγονας ἐμοὶ δέ σε γείνατο μήτηρ.
εἰ δ' ἐκ τοῦ ἐξ ἄλλης γε θεῶν γένευ ὧδ' ἀΐδηλος,
καί κεν δὴ πολλὰ ἧσσα ἐνέρτερος Οὐρανίωνος.
Ὣς φάτο, καὶ παιήων' ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσεν,
ἧκέσατ' ἤμυ γάρ τι καταθνητὸς γ' ἐτέτυκτο.
ὡς δ' ὅτ' ὀπὸς γάλα λευκὸν ἐπηγάμενος συνέπηξεν
ὑγρὸν ἐόν, μάλα δ' ὦκα πιεσσόμενα κυκόωντι,
ὡς ἄρα καρπαλίμως ἰήσατο βέβρον ἄρηα.
τόνδ' ἥβη λοῦσαν χαρίσατο δὲ εἵματα ἑσθλά.
πὰρ, ἧ δ' ἵζ' ἀγαθοῖο κύδεϊ γαίων
Ἀϊδόσδε πρὸς δῶμα Διὸς μεγάλοιο νέοντο,
ἥρη τ' ἀργείη, καὶ ἀλαλητὸν μνησαμένη
παύσασθαι βροτολοιγὸν ἄρη ἀνδροκτασιάων.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ζ. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Ων θεῶν ἀποσάντων τὴς μαχὴς, διέλληνδε
πολλὸς ἀναρῥῶσι τῶν τρώων. ἐλέγε δὲ συμ
βαλόντος, ἕκτωρ εἰς τὴν πόλιν ἀνέδυ,
καὶ τῇ μητρὶ κελεύθη ἐκόμβη ἐυξάσθαι τῇ ἀθηνᾷ, καὶ ὑ-
ποχέσθαι αὐτῇ δώδεκα βοῶν θυσίαν, ὅπως τὸν διομή
δεα ἀποσήσῃ τ μαχης. τέως δὲ ὄντων αὐτῶν ἐν τῷ
πεδίῳ, ἀλαῦκης καὶ διομήδης ἀναιρήσαντες πα-
τρῴων φιλίαν, διαλλάσσουσι τὰ ὅπλα ἀλλήλοις. ἕκτωρ
δὲ διαλιχθεὶς τῇ μητρὶ ἐκάβῃ, καὶ τῇ γυναικὶ ἀνδρο-
μάχῃ, σὺν τῷ ἀδελφῷ ἀλεξάνδρῳ εἰς τὸν πόλεμον
ἐξέσιν.

ΙΛΙΑΔΟΣ. Ζ. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΙΔΙΑΣ.

Ζητὰ δ' ἄς ἀνδρομάχης καὶ ἕκτορος ἐς δαείσῃς.

Ρώων δ' οἰώθη καὶ ἀχαιῶν φύλο.
πις ἀνή·
πολλὰ δ' ἄρ' ἔνθα καὶ ἔνθ' ἴθυσε
μάχη πεδίοιο,
ἀλλήλων ἰθυνομένων χαλκῷ·
ρια δοῦρα,
μενεκτύπ σιμόεντες ἰδὲ ξανθοῖο ῥοάων.
αἴας δὲ πρῶτος τελαμώνιος ἦρχε ἀχαιῶν,
ῥῶας ῥῆξε φάλαγγα· φόως δ' ἑταροισιν ἔθηκεν
ἄνδρα βαλών, ὃς ἄριστος ἐνὶ βοιωτοισι τέτυκτο
ἡγήτορ ἐϋσσώρ ἀκάμαντ' ἠΰντε μέγαντε.
τόνῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἱπποδασείης·
ἦλθ δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὀστέον εἴσω
χαλκὴ χαλκείη· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε·
ἄξυλον δ' ἄρ' ἔπιφρα βοὴν ἀγαθὸς διομήδης
τυδεΐδης, ὃς ἴναον ἐϋκτιμένην ἐν ἀρίσβῃ
ἄφρασθ' ὅτι ὁμὸν φίλος δ' ἦν ἀνδράσι πᾶσιν,
πάντας γὰρ φιλέεσκεν ὁδῷ ἐπὶ οἰκία ναίων,
ἀλλά οἱ οὔτις τῶν γε δυτ' ἤρκεσε λυγρὸν ὀλεθρον,
πρόσθεν ὑπαντιάσας, ἀλλ' ἄμφω θυμὸν ἀπηύρα,
αὐτόν τε θεράποντα καλήσιον, ὃς ῥα τότ' ἵππων
ἔσκεν ὑφηνιόχ· τὼ δ' ἄμφω γᾶσαν ἐδύτην.
ἆψεν δ' ὀϊστεύσας καὶ ὀφέλπον ἱππαδάμοιο.
δῆ δὲ μετ' ἀσπετον ὦρτο, πάδασσεν, οἷος ποτε νύμφη
νηὶς ἀβαρβαρέη τέκε ἀμύμονι βουκολίωνι,
βουκολίων δ' ἦν υἱὸς ἀγαυῦ λαομέδοντος

πρεσβύτατος γενεῇ, σκότιον δ' ἐγείνατο μήτηρ·
ποιμαίνων δ' ἐπ' ὄεσσι μίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ·
ἥ δ' ὑποκυσαμένη, διδυμάονε γείνατο τέκνε·
καὶ μὲν τῶν ὑπέλυσε μένος καὶ φαίδιμα γυῖα,
μηκιστὸν δὴ καὶ ἄπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα,
ἀσύλλον δ' ἄρ' ἔπεφνε μενεπτόλεμος πολιπόρθης·
πιδύτω δ' ὀδυσσάμενος περικώσιον ἐξεναρίξων,
ἐγχεῖ χαλκείῳ, τεύχος δ' ἀριτάονα δῖον,
αὐτίλοχος δ' ἄβληρον ἐνήρατο δ' ὑρὶ φαεινῷ
νεσορίδης· ἔλαχεν δ' ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων·
ναΐτεν δ' σατνιόεντα διὰ ῥεῖτάο παρ' ὄχθας
πύδαθεν αἰπεννήν· φύλακον δ' ἕλε λύπος ὄρωρε
φεύγοντ' εὐρύπυλος δ' μελανθήτιον ἐξενάριξεν·
ἄδμητον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος
ἵππων ἐλάων, ἵππω γὰρ δὴ ἀτυζομένω πεδίοιο
ὄζῳ ἐνὶ βλαφθέντε μυκήνιφ, ἀγκύλον ἅρμα
ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ, αὐτὼ δ' ἐβήτην
πρὸς πόλιν, ἦπερ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέοντο·
αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παραὶ ῥοχὸν ἐξεκυλίσθη
πρηνὴς ἐν κονίῃσιν ἐπὶ σόμα, πὰρ δ' ὄρθ' ἔστη
ἀρειφίτου μενέλαος, ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος,
ἄδμητος δ' ἄρ' ἔπειτα λαβὼν ἐλίασσε χερούνῳ·
ἴωχμῳ ἀρέος ἦε σύ δ' ἄξια δ' ἔξεα ἄστυνα·
πολλὰδ' ἐν ἀφνειῇ παρὸς κλιμάκια κεῖται,
χαλκός τε, χρυσός τε, πολύκμητός τε σίδηρος·
τῶν κέν τι χαρίσαιτο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
εἴκων ἐμὲ ζωὸν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν ἀχαιῶν·
Ὡς φάτο· τὸν δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ σήθεσσιν ἔπεσθε,
καὶ δ' ἤμιν τάχ' ἔμελλε θοὰς ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν
ἵππους καὶ θεράποντα καταξέμεν, ἀλλ' ἀγαμέμνων

αὐτίος

αὐτίος ἦλθε θέων, καὶ δμοκλήσας, ἔπος ηὔδα·
Ὦ πόπον, ὦ μυλίακι τίη δὲ σὺ κύδεα οὕτω
ἀνδρῶν; ἢ οἱ ἄεσσα πεποίητα κατὰ οἶκον
πρὸς φάος, τῶν, μή τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον,
χεῖρας θ' ἡμετέρας, μηδ' ὄνδια γαίεσι μήτηρ
κῦρον ἐόντα φέροις μηδ' ὃς φύγοι, ἀλλ' ἅμα πάντες
ἰλιόθ' ἐξαπολοίατ' ἀκήδεστοι, καὶ ἄφαντοι.
Ὡς εἰπὼν, ἐρύσσων ἀδελφεὸν φρένας ὄρσε,
αἶσιμα παρφαπόων, ὃ δ' ἀπὸ θρόνου ὦσε θοῷ χερί·
ὄρνυ δ' ἀθρήσων, τὸν δ' ἀρείων ἀγαμέμνων
οὔτασε κατὰ λαπάρην, ὃδ' ἀνεβάλετ'· ἀρβήσας δὲ
λὰξ ἐμ σήθεσι βὰς, ἐξείπασε μείλινον ἔγχος.
νέσορ δ' ἀργείοισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύσας,
ὄφρ' ἥρωες ἀχαιοὶ θεράποντός τ' ἄρηθ',
μή τις νῦν ἐνάρων ἐπιβαλλόμενος μετόπισθεν
μιμνέτω, ὡς κεν πλεῖστα φέρων ἐπὶ νῆας ἵκηται.
ἀλλ' ἄνδρας κτείνωμεν, ἔπειτα δ' ἀνὰ τὰ ἕκηλοι,
νεκροὺς ἀμπεδίον συλήσετε τεθνεῶτας.
Ὡς εἰπὼν, ὤρσεν μὲν, καὶ θυμὸν ἑκάστου,
ἔνθα κεν αὖτε πρῶτος ἀρηΐφιλον ὑπ' ἀχαιῶν
ἴλιον εἰσανέβησαν ἀναλκείῃσι δαμέντες,
εἰ μὴ ἄρ' αἰνείας τε, καὶ ἕκτορε ἔπτι παρασὰς
πριαμίδης ἴλων, οἰωνοπόλων ὄχ' ἄεισε,
αἰνία τε, καὶ ἔκπαγλ', ἐπεὶ πόνος ὕμμι μάλιστα
φώων, καὶ λυκίων ἐγκέκλιται, οὕνεκ' ἄεισε
πᾶσιν ἐπ' ἰθὺν ἴεσθαι μάχεσθαί τε φρονέειν τε,
εἴ τ' αὐτὸς, καὶ λαὸν ἐρυκάκετε πρὸ πυλάων,
πρὶν τινὰ ἐποιχόμενον πρὸς αὖτ' ἐν χερσί γυναικῶν
φεύγοντας πεσέειν, σημήιοισι δ' ἄρμα γενέσθαι,
ὥντ' ἐπεὶ φάλαγγας ἐποτρύνητον ἀπάσας,

ἐ

ἢ μεῖς μὲν δαναοῖσι μαχησόμεθ' αὖθι μένοντες,
καὶ μάλα τερπόμμοι πῦρ· ἀνὰ καίη γὰρ ἐπ' ἠὼ
ἕκτορ ἀτὰρ σὺ πόλιν ἴ μετὰ λεῖο ἔπειτα
μητέρι σῇ καὶ ἐμῇ, ἣ δ' ξωάγρυσα γεραιάς,
νηὸν ἀθηναίης γλαυκώπιδος ἐν πόλῃ ἄκρῃ·
οἴξασα κληῖδι θύρας ἱεροῖο δόμοιο,
πέπλον ὅς οἱ δοκέει χαριέστατος ἠδὲ μέγιστος
ἔμμεν ἐνὶ μεγάρῳ, καὶ οἱ πολὺ φίλτατος αὐτῇ·
θεῖναι ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠϋκόμοιο,
καὶ οἱ ὑποσχέσθαι ἑκατόμβοιην βόα ἠνὶ νηῇ
ἤνις ἡκίστας ἱερευσέμεν αἴκ' ἐλεήσῃ
ἄστυ τε, καὶ ῥῶας ἀλόχους, καὶ νήπια τέκνα,
αἴκεν τυδέος υἱὸν ἀπόαχη ἱλίου ἱρῆς,
ἄλγιον ἀχμήτην, κρατερὸν μένος φόβοιο,
ὅν δὴ ἐγὼ κάρηστον ἀχαιῶν φημὶ γενέσθαι.
ὣδ' ἀχιλῆα τοὺ ὦδε γ' ἐγείνατο ὄρχαμον ἀνδρῶν.
ὃν πίρ φασι θεὰς ἐξ ἐμμεναι· ἀλλ' ὅδε λίην
μαίνεται οὐδ' ἐτὶς οἱ δύναται μένος ἰσοφαρίζειν.
Ὣς ἔφαθ' ἕκτωρ δ' οὔτι κασιγνήτῳ ἀπίθησεν.
αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.
πάλλων δ' ὀξέα δοῦρα, κατὰ στρατὸν ὦχετο πάντῃ,
ὀτρύνων μαχέσασθαι ἐγείρων τε φυλοπιν αἰνήν.
οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσαν ἀχαιῶν.
ἀργεῖοι δ' ὑπεχώρησαν, λῆξαν τε φόνοιο.
φάν δέ ἑ δ' ἀθανάτων ἐξ οὐρανοῦ ἀστιβόωντα
φασὶν ἀλεξήσοντα κατειλήλυθ', ὡς ἐλέλιχθο.
ἕκτωρ τε τρῶσιν ἐνίκλω μαχὴν τ' ἀΐσας.
Τρῶες ὑπέρθυμοι, τλήμεναι θ' ἕπικυροι,
αὖτίς ἐσ' φίλοι μνήσασθε δ' θούριδος ἀλκῆς,
ὄφρ' ἄν ἐγὼ βείω πρὸς ἴλιον, ἠδὲ γέροντι

εἶπω καὶ

εἴπω βουλευτῆσι, καὶ ἠμετέρῃς ἀλόχοισι
κλαίμοσιν ἀρήσασθαι, ὑποσχέσθαι δ' ἑκατόμβας. XII boum
Ὣς ἄρα φωνήσας, ἀπέβη κορυθαίολος ἕκτωρ
ἀμφὶ δ' ἰμὰν σφυρὰ τύπτε, καὶ αὐχένα δ' ἔρμα κελαινεφὲς
ἄντυξ, ἣ πυμάτη θέεν ἀσπίδος ὁμφαλόεσσης.
γλαῦκος δ' ἱππολόχοιο πάϊς, καὶ τυδέος υἱὸς
ἐς μέσον ἀμφοτέρων σωϊτέων μιμαῶτε μάχεσθαι.
οἷσ' ὅτε δὴ ῥ' ἐγγὺς ἦσαν ἰὼν ἐπ' ἀλλήλῃσιν ἰόντε,
τὸν πρότερος προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς διομήδης.
τίς δὲ σύ ἐσσι φέριστε καταθνητῶν ἀνθρώπων;
οὐ μὲν γάρ σε πρὸ τ' ὄπωπα μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ
πρὶν ἀτὰρ μὲν νῦν γε πολὺ προβέβηκας ἁπάντων
σῷ θάρσει· ὀτρύνεις ἐμὸν δολιχόσκιον ἔγχος ἐμμεναι.
δυσφήνωρ δέ τις παῖδας ἐμοὺς μένει ἀντιόωσιν
εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθας
οὐκ ἂν ἐγὼ γε θεοῖσιν ἐπουρανίοισι μαχοίμην
οὐ γὰρ οὐ δηὖτε Διὸς κρατεροῦ λυκόοργος
ἦεν ὅς ἐστ θεοῖσιν ἐπουρανίοισιν ἐριζον.
ὅς ποτε μαινομένοιο διωνύσοιο τιθήνας
σεῦε κατ' ἠγάθεον νυσσήϊον· αἳ δ' ἅμα πᾶσαι
θύσθλα χαμαὶ κατέχυθεν ὑπ' ἀνδροφόνοιο λυκούργου,
θεινόμεναι βουπλῆγι· διώνυσος δ' ἐφοβήθη,
δύσετο δ' ἁλὸς κατὰ κῦμα· θέτις δ' ὑπεδέξατο κόλπῳ
δειδιότα· κρατερὸς γὰρ ἔχε τρόμος ἀνδρὸς ὁμοκλῇ.
τῷ μὲν ἔπειτ' ὀδύσαντο θεοὶ ῥεῖα ζώοντες, beate
καί μιν τυφλὸν ἔθηκε κρόνου παῖς· οὐ δ' ἄρ' ἔτι δὴν
ἦν, ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν.
οὐδ' ἂν ἐγὼ μακάρεσσι θεοῖς ἐθέλοιμι μάχεσθαι.
εἰ δέ τις ἐσσὶ βροτῶν, οἳ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσιν,
ἆσσον ἴθ', ὡς κεν θᾶσσον ὀλίσθου πότμου ἵκηαι.

Τὸν δ' αὖθ' ἱππόλοχοιο προσηύδα φαίδιμος υἱός·
τυδείδη μεγάθυμε, τίη γενεὴν ἐρεείνεις;
οἵηπερ φύλλων γενεή, τοίηδε καὶ ἀνδρῶν·
φύλλα τὰ μὲν τ' ἄνεμος χαμάδις χέει, ἄλλα δ' ὑλεάς
τηλεθόωσα φύει, ἔαρος δ' ἐπιγίνεται ὥρη,
ὡς ἀνδρῶν γενεὴ, ἣ μὲν φύει, ἣδ' ἀπολήγει.
εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' εὖ εἰδῇς
ἡμετέρην γενεήν, πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴασιν,
ἔστι πόλις Ἐφύρη μυχῷ Ἄργεος ἱπποβότοιο,
ἔνθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν, ὃ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν,
Σίσυφος Αἰολίδης· ὃς δ' ἄρα Γλαῦκον τέκεθ' υἱόν·
αὐτὰρ Γλαῦκος ἔτικτεν ἀμύμονα Βελλεροφόντην.
τῷ δὲ θεοὶ κάλλος τε, καὶ ἠνορέην ἐρατεινὴν
ὤπασαν· ἀτὰρ οἱ προῖτος κακὰ μήσατο θυμῷ,
ὅς ῥ' ἐκ δήμου ἔλασσεν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν
Ἀργείων, Ζηνὸς γὰρ ὑπὸ σκήπτρῳ ἐδάμασσε.
τῷ δὲ γαμὴ προῖτος ἐπεμήνατο δῖ' ἄνασσα
κρυπταδίῃ φιλότητι μιγήμεναι, ἀλλὰ καὶ οὔτι
πείθ' ἀγαθὰ φρονέοντα δαΐφρονα Βελλεροφόντην.
ἣ δ' ἐψευσαμένη προῖτον βασιλῆα προσηύδα·
τεθναίης ὦ προῖτ'· ἢ κάκτανε Βελλεροφόντην
ὅς μ' ἐθέλεν φιλότητι μιγήμεναι οὐκ ἐθελούσης.
Ὣς φάτο, τὸν δ' ἄνακτα χόλος λάβεν οἷον ἄκουσε·
τῖναι μὲν ῥ' ἀλίεσσι, σεβάσσατο γὰρ τόγε θυμῷ·
πέμπε δὲ μιν Λυκίηνδ', ἐπόρεσε δ' ὅγε σήματα λυγρά,
γράψας ἐν πίνακι πτυκτῷ θυμοφθόρα πολλά.
δεῖξαι δ' ἠνώγει ᾧ πενθερῷ, ὄφρ' ἀπόλοιτο.
αὐτὰρ ὅ, βὴ Λυκίηνδε θεῶν ὑπ' ἀμύμονι πομπῇ·
ἀλλ' ὅτε δὴ Λυκίην ἶξεν, ξανθόν τε ῥέοντα,
προφρονέως μιν τῖεν ἄναξ Λυκίης εὐρείης.

ἐννῆμαρ

ἐννῆμαρ ξείνισε, καὶ ἐννέα βοῦς ἱέρευσεν·
ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη ἐφάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
καὶ τότε μιν ἐρέεινε, καὶ ἤτεε σῆμα ἰδέσθαι
ὅ, τι ῥά οἱ γαμβροῖο παρὰ προίτοιο φέροιτο.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σῆμα κακὸν παρὰ εἴρατο γαμβροῦ,
πρῶτον μὲν ῥα χίμαιραν ἀμαιμακέτην ἐκέλευσε
πεφνέμεν· ἣδ' ἄρ' ἦεν θείου γένος, οὐδ' ἀνθρώπων·
πρόσθε λέοντες, ὄπιθεν δ' ὄφις, αἰγὰς δὲ χίμαιρα
δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.
καὶ τὴν μὲν κατέπεφνε, θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
δεύτερον αὖ, Σολύμοισι μαχέσατο κυδαλίμοισι·
καρτίστην δὴ τόνγε μάχην φάτο δύμεναι ἀνδρῶν.
τρίτον αὖ, κατέπεφνεν ἀμαζόνας ἀντιανείρας.
τῷ δ' ἄρ' ἀνερχομένῳ, πυκινὸν δόλον ἄλλον ὕφαινε·
κρίνας ἐκ Λυκίης εὐρείης φῶτας ἀρίστους,
ἴσους λόχον· τοῖσιν οὔ πω πάλιν οἰκήσειν ἔμελλε.
πάντας γὰρ κατέπεφνον ἀμύμονα Βελλεροφόντην.
ἀλλ' ὅτε δὴ γίνωσκε θεοῦ γόνον ἦδὲ καὶ ἐόντα,
αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὅγε θυγατέρα ἦν·
δῶκε δέ οἱ καὶ ἔπειτα βασιλήιδος ἥμισυ πάσης.
καί μιν οἱ Λύκιοι τέμενος τάμον ἔξοχον ἄλλων
καλόν, φυταλιῆς, καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμοιτο.
τῷ δ' ἔτεκε τρία τέκνα δαΐφρονι Βελλεροφόντῃ,
Ἴσανδρόν τε, καὶ Ἱππόλοχον, καὶ Λαοδάμειαν.
Λαοδαμείῃ μὲν, παρελέξατο μητίετα Ζεύς·
ὃς δ' ἔτεκ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα χαλκοθώρηκα.
ἀλλ' ὅτε δὴ κἀκεῖνος ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν
ἤτοι ὁ, καππεδίον δὲ κατ' Ἀλήϊον οἶος ἀλᾶτο, p. 184.
ὃν θυμὸν κατέδων, πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων.
Ἴσανδρον δέ οἱ υἱὸν Ἄρης ἀτος πολέμοιο

I 3

παρνάμβυκα σολύμοισι κατάκτανε κυδαλίμοισιν·
τὴν δ' ἑλὼς αμένη χρυσηίῳ ἄρτεμις ἔκτα.
ἑπόλεχος δέμ' ἔλικτε, καὶ ἐκ τῦ, φημὶ γενέσθαι·
πέμπε δέμ' ἐς βοίλν. καί μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν
ἀίσαν ἀειρύσσν, καὶ ὑπείροχον ἐμμεναι ἄλλων,
μηδ' ὄ γένος πατέρων αἰχμωίμν, οἵ μίν ἄρεσσε
ἔνθ' ἐφύρη γένοντο, καὶ ἐν λυκίῃ εὐρείῃ.
ταύτης τοι γυναικός τε, καὶ εὐχόμαι αἵματος εἶναι.
Ὡς φάρ· γήθησεν δ βοὴν ἀγαθὸς διομήδης·
ἔγχος μὲν κατέπηξεν ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρῃ·
αὐτὰρ ὁ μειλιχίοισι προσηύδα ποιμένα λαῶν·
ἦ ῥα νύμοι ξεῖνος πατρώϊός εἰσι παλαιός·
οἰνεὺς γάρ ποτε δῖος ἀμύμονα βελλεροφόντην
ξείνισ' ἐνὶ μεγάροισιν, ἐείκοσιν ἤματ' ἐρύξας·
οἱ δ', καὶ ἀλλήλοισι πόρον ξεινήϊα καλά·
οἰνεὺς μὲν ζωστῆρα δίδν φοίνικι φαεινόν,
βελλεροφόντης δ' χρύσεον δέπας ἀμφικύπελλον·
τοῖ μὲν ἐγὼ κατέλειπον ἰὼν ἐν δώμασ' ἐμοῖσι·
τυδέα δ' οὐ μέμνημαι, ἐπεὶ μ' ἔτι τυτθὸν ἐόντα
κάλλιφ', ὅτ' ἐν θήβῃσιν ἀπώλεθ' λαὸς ἀχαιῶν.
τῷ νῦν σοὶ μὲν ἐγὼ ξεῖνος φίλος ἀργέι μέσσῳ
ἐμμί· σὺ δ' ἐν λυκίῃ, ὅτε κεν τῶν, δῆμον ἵκωμαι,
ἔγχια δ' ἀλλήλων ἀλεώμεθα, καὶ δι' ὁμίλν.
πολλοὶ μὲν γάρ ἐμοὶ ῥῶες, λαοί τ' ἐπίκυροι
κτείνειν, ὄν κε θεός γε πόρῃ, καὶ ποσσὶ κιχείω.
πολλοὶ δ' αὖ σοι ἀχαιοὶ ἐναρίμεν, ὄνκε δύνηαι.
τεύχεα δ' ἀλλήλοις ἐπαμείψομεν, ὄφρα καὶ οἵδε
γνῶσιν ὅτι ξεῖνοι πατρώϊοι εὐχόμεθ' εἶναι.
Ὡς ἄρα φωνήσαντε, καὶ ἵππων αἶξαντε,
χεῖράς τ' ἀλλήλων λάβεσθην, καὶ πίσσαντο

ἔνθ' αὖτε

ἔνθ' αὖτε Κρονίδης φρένας ἐξέλετο Γλαύκῳ,
ὅς πρὸς τυδείδην διομήδεα τεύχε' ἄμειβε·
χρύσεα χαλκείων, ἑκατόμβοι' ἐννεαβοίων.
ἕκτωρ δ' ὡς σημάντο πύλας, καὶ φῆν ὀνέεσθαι,
ἀμφ' ἄραμιν βώων ἄλεχοι θέον, ἠδ' ὁ θύγατρες
ἀρόμνμαι παῦδάς τε, καὶ σιγνώτας τε, ἔτας τε,
καὶ πόσιας· ὅ δ' ἔπειτα θεοῖς εὔχεσθαι ἀνώγει
πάσας· ἐξείης· πολλῇσι δ' κήδε' ἐφῆπτο.
ἀλλ' ὅτε δὴ πριάμοιο δόμον περικάλλὲ' ἵκανε,
ξεστῇσ' αὐθούσῃσι τετυγμένον, αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
πεντήκοντ' ἔνεσαν θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
πλησίον ἀλλήλων δεδμημένοι, ἔνθα δ' πῶλοι
κοιμῶνθ' πριάμοιο παρὰ μνηστῇς ἀλόχοισι.
κουράων δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἔνδοθεν αὐλῆς,
δώδεκ' ἔσαν τέγεοι θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
πλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι. ἔνθα δ' γαμβροί
κοιμῶνθ' πριάμοιο παρ' αἰδοίῃς ἀλόχοισιν,
ἔνθά οἱ ἠπιόδωρος ἐναντίη ἤλυθε μήτηρ,
λαοδίκλν ἰσάγνσα θυγατρῶν εἶδος ἀρίστλν.
ἧρτ' ἄρα οἱ φῦ χειρί, ἔπος τ' φατ', ἐκ δ' ὀνόμαζε·
τέκνον τί πτόλεμον λιπὼν πολεμόνδε βέβηκας;
ἦ μάλα δή τείρουσι δυσώνυμοι υἷες ἀχαιῶν
μαρνάμενοι περὶ ἄστυ σέθεν ἐνθάδε θυμὸς ὀρώρεν,
ἐλθόντ' ἐξ ἀκρης πόλιος δὲ χεῖρας ἀνασχεῖν.
ἀλλὰ μέν' ὄφρα κέ σοι μελιηδέα οἶνον ἐνείκω,
ὡς σπείσῃς δὲ πατρί, καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι
πρῶτον· ἔπειτα δέ κ' αὖτε πίοις ἐπιδεύεσθαι·
ἀνδρὶ δ' κεκμηῶτι μένος μέγα οἶνος ἀέξει·
ὡς τύνη κέκμηκας ἀμύνων σοῖσιν ἑτῦσι.
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος ἕκτωρ·

I 4

μῦμοι οἶνον ἄφρε μελίφρονα πότνια μῆτερ,
μύμ' ἀποχωόσῃς, μένεος δ', ἀλκῆς τε λάθωμαι
χερσί δ' ἀνίπποισι δι' λείβειν αἴθοπα οἶνον,
ἄζομαι· οὐδ' ἔπι ἴσι κελαινηφεῖ κρονίωνι
αἵματι, καὶ λύθρῳ πιπαλαγμένον εὐχετάασθαι.
ἀλλὰ σύ μιν πρὸς νηὸν ἀθηναίης ἀγελείης
ἔρχεο σὺν θυέεσιν, ἀολλίσασα γεραιάς·
πέπλος δ', ὅστις τοι χαριέστατος, ἠδὲ μέγιστος
ἔστιν ἐνὶ μεγάρῳ, καί τοι πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
τὸν, θῆς ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠϋκόμοιο,
καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ,
ἥνις ἠκέστας ἱερεύσεμεν, αἴ κ' ἐλεήσῃ
ἄστυ τε καὶ βῶας ἀλόχους, καὶ νήπια τέκνα,
αἴ κεν τυδέος υἱὸν ἀπόσχῃ ἱλίου ἱρῆς,
ἄγριον αἰχμητήν, κρατερὸν μέσσῳρα φόβοιο.
ἀλλὰ σύ μὲν πρὸς νηὸν ἀθηναίης ἀγελείης
ἔρχεο· ἐγὼ δ' ἴομεν μετιὸν βοῦμον, ὄφρα κελεύσω,
αἴ κ' ἐθέλησ' ἐπόντος ἀκηχέμεν. ὡς κέν οἱ ἄνυδοι
γαῖα χάνοι· μέγα γάρ μιν ὀλύμπιος ἔτρεφε πῆμα,
βασίτε, καὶ πριάμῳ μεγαλήτορι, τοῖσί τε παισίν·
ἔκτορα δ' εἰ κείνοιγε ἴδοιμι κατειλυόντ' Ἄϊδος εἴσω,
φαίην κεν φρένα τερπτ' ὀίζυος ἐκλελαθέσθαι.
Ὡς ἔφαθ'· ἥδε, μολοῦσα θυώδεα δῶτα κιοῦσα
κέκλετο ταὶς δ' ἄρ' ἀολλίσαν κατὰ ἄστυ γεραιάς.
αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον κατεβήσατο κηώεντα.
ἔνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, ἔργα γυναικῶν
σιδονίων, τὰς αὐτὸς ἀλέξανδρος θεοειδὴς
ἤγαγε σιδονίηθεν ἐπιπλὼς εὐρέα πόντον,
τὴν ὁδὸν, ἣν ἐλένην περ ἀνήγαγεν εὐπατέρειαν.
τῶν ἕν' ἀειραμένη ἑκάβη, φέρε δῶρον ἀθήνῃ,

ὃς κάλλιστος

ὃς κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν, ἠδὲ μέγιστος·
ἀστὴρ δ' ὡς ἀπέλαμπεν· ἔκειτο δὲ νείατος ἄλλων.
βῆ δ' ἴεναι πολλαὶ δ' μετεπαύοντο γεραιαί.
εἶδ' ὅτε νηὸν ἵκανον ἀθήνης ἐν πόλει ἄκρῃ.
τῇσι θύρας ὤιξε θεανὼ καλλιπάρῃος,
κισσίς, ἄλοχος ἀντήνορος ἱπποδάμοιο.
τὴν γὰρ τρῶες ἔθηκαν ἀθηναίης ἱέρειαν.
αἱ δ' ὀλολυγῇ πᾶσαι ἀθήνῃ χεῖρας ἀνέσχον·
ἥ δ' ἄρα πέπλον ἑλοῦσα θεανὼ καλλιπάρῃος
θῆκεν ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠϋκόμοιο.
εὐχομένη δ', ἡρῴῃ διὸς κούρῃ μεγάλοιο,
πότνι' ἀθηναίη ἐρυσίπτολι δῖα θεάων,
ἆξον δὴ ἔγχος διομήδεος, ἠδὲ καὶ αὐτὸν
πρηνέα δὸς πεσέειν σκαιῶν πρὸ πύργοιθε πυλάων,
ὄφρά τοι αὐτίκα νῦν δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ
ἥνις ἠκέστας ἱερεύσομεν, αἴ κ' ἐλεήσῃς
ἄστυ τε καὶ βῶας ἀλόχους, καὶ νήπια τέκνα.
Ὡς ἔφατ' εὐχομένη· ἀνένευε δὲ παλλὰς ἀθήνη.
ὡς αἱ μὲν ῥ' εὔχοντο διὸς κούρῃ μεγάλοιο.
ἕκτωρ δ' ἐπὶ δώματ' ἀλεξάνδροιο βεβήκει
καλά· τά ῥ' αὐτὸς ἔτευξε σὺν ἀνδράσιν, οἵ τότ' ἄριστοι
ἦσαν ἐνὶ τροίῃ εὐρυχώρακι τέκτονες ἀνδρῶν,
οἵ οἱ ἐποίησαν θάλαμον, καὶ δῶμα, καὶ αὐλήν.
ἐγγύθι τε πριάμοιο, καὶ ἕκτορος ἐν πόλει ἄκρῃ.
ἔνθ' ἕκτωρ εἰσῆλθε δι' φίλτατος ἐν δ' ἄρα χερσί
ἔγχος ἔχεν δεκάπηχυ· πάροιθε δ' λάμπετο δουρὸς
αἰχμὴ χαλκείη· περὶ δ' χρύσεος θέε πόρκης.
τὸν δ' εὗρ' ἐν θαλάμῳ περικαλλέα τεύχε' ἰόντα,
ἀσπίδα, καὶ θώρηκα, καὶ ἀγκύλα τόξ' ἀφόωντα.
ἀργείην δ' ἑλένην μετ' ἄρα δμωῇσι γυναιξὶν

ἥσο. καὶ ἀμφιπόλοισι περικλυτὰ ἔργα κέλευε.
Τὸν δ' ἕκτωρ νικήσας ἀνδρῶν ἀχροῖς ἐπέεσσι.
δαιμόνι', οὐ μὲν καλὰ χόλῳ τόνδ' ἔνθεο θυμῷ·
λαοὶ μὲν φθινύθουσι, περὶ πόλιν, ἀμπὶ τε τεῖχος
μαρνάμενοι. σέο δ' εἵνεκ' ἀϋτὴ τε, πόλεμός τε,
ἄσυ τόδ'· ἀμφὶ δέ που, σὺ δ' ἄρ μαχέσαιο, κἠ ἄλλῳ,
ὅν τινά που μεθέωντα ἴδοις συνορῇ τολέμοιο.
ἀλλ' ἄνα· μή τάχα ἄσυ πυρὸς δηΐοιο θέρηται.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀλέξανδρος θεοειδής·
ἔκτορ, ἐπεί με κατ' αἶσαν ἐνείκεσας, οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν,
τοὔνεκά τοι ἐρέω, σὺ δ' σύνθεο, καί μευ ἄκουσον.
οὔτοι ἐγὼ κώων τόσσον χόλῳ, οὐδ' ἐνέμεσσα
ἔμμεν ἐν θαλάμῳ, ἔτελον δ' ἄχεϊ προτραπέσθαι.
νῦν δέ με παρφάτῃσ' ἄλοχος μαλακοῖς ἐπέεσσιν
ὄρμησ' εἰς πόλεμον. δοκέει δέ μοι ὧδε, καὶ αὐτῷ
λῴτερον ἔσεσθαι· νίκη δ' ἐπαμείβεται ἀνδρας.
ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἀρήϊα τεύχεα δύω,
ἢ ἴθι· ἐγώ, δ' μέτειμι· κιχήσεσθαι δέ σ' ὀΐω.
Ὡς φάτο, τὸν δ' οὔτι προσέφη κορυθαίολος ἕκτωρ.
τὸν δ' ἑλένη μύθοισι προσηύδα μειλιχίοισι.
δᾶερ ἐμεῖο κυνὸς κακομηχάνου ὀκρυοέσσης,
ὄφρ' ἤμαλ' ἤματι τῷδε, ὅτε μ' πρῶτον τέκε μήτηρ,
εἰ ἄφελε πρόφερσε κακὴ ἀνέμοιο θύελλα
εἰς ὄρος, ἢ ἐς κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
ἔνθά με κῦμα ἀποέρσαι πάρος τάδε ἔργα γενέσθαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ τάδε γ' ὧδε θεοὶ κακὰ τεκμήραντο,
ἀνδρὸς ἐπαυ ὤφελλον ἀμείνονος ἔμμεν ἀκοίτης,
αἴδοῦς τ' ἠδὲ νεμεσσίης τι, καὶ αἴσχεα πολλ' ἀνθρώπων.
τῷ κε δ' οὔτ' ἄρ νῦν φρένες ἔμπεδοι, οὔτ' ἄρ ὀπίσσω
ἔσσονται. τῷ κέν μιν ἐπαυρήσεσθαι ὄΐω.
ἀλλ' ἄγε νῦν εἴσελθε, καὶ ἕζεο δοιὸν ἐπὶ δίφρῳ

Ζ. 70

δᾶερ, ἐπεί σε μάλιστα πόνος φρένας ἀμφιβέβηκεν,
εἵνεκ' ἐμεῖο κυνὸς καὶ ἀλεξάνδρου ἕνεκ' ἄτης.
οἷσιν ἐπὶ Ζεὺς θῆκε κακὸν μόρον, ὡς καὶ ὀπίσσω
ἀνθρώποισι πελώμεθ' ἀοίδιμοι ἐσομένοισι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος ἕκτωρ
μή μ' κάθιζ', ἑλένη φιλέουσά περ οὐδ' με πείσεις.
ἤδη γάρ μοι θυμὸς ἐπέεσσυται ὄφρ' ἐπαμύνω
δῶμαθ', οἵ μεν ἐμεῖο ποθὴν ἀπεόντ' ἐχέουσιν.
ἀλλὰ σύ γ' ὄρνυθι τῦδε, ἐπήγερθω δ' καὶ αὐτός,
ὄς κεν ἐνὶ δῶμαι πόλιος καταμάρψῃ ἐόντα.
καὶ γάρ ἐγὼν οἴκονδ' εἶμι φίλους τε δμῶας τε
οἰκῆας, ἄλοχόν τε φίλην, καὶ νήπιον υἱόν.
οὐ γάρ τιν' οἶδ' ἐ ἔτι σφιν ὑποδρομος ἔσσομαι αὖτις,
ἢ ἤδη μ' ὑπὸ χερσὶ θεοὶ δαμόωσιν ἀχαιῶν.
ὡς ἄρα φωνήσας, ἀπέβη κορυθαίολος ἕκτωρ.
ᾧα δ' ἐπὶ ἴκανε δόμους εὖ ναιετάοντας.
οὐδ' εὗρ' ἀνδρομάχην λευκώλενον ἐν μεγάροισιν,
ἀλλ' ἥ γε σὺν παιδὶ, καὶ ἀμφιπόλῳ ἐϋπέπλῳ
πύργῳ ἐφεστήκει γοόωσά τε μυρομένη τε.
ἕκτωρ δ' ὡς οὐκ ἔνδον ἀμύμονα τίτμεν ἄκοιτιν,
ἔστη ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, μετὰ δ' δμωῇσιν ἔειπεν.
εἰδ' ἄγε μοι δμωαὶ νημερτέα μυθήσασθε.
πῇ ἔβη ἀνδρομάχη λευκώλενος ἐκ μεγάροιο,
εἰ ἢ ἐς γαλόων ἢ εἰνατέρων ἐϋπέπλων,
ἢ ἐς ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθαπερ ἄλλαι
βῶαι ἐϋπλόκαμοι σεμνὴν θεὸν ἱλάσκονται.
Τὸν δ' αὖ ὀβρηὶ ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν.
ἕκτορ, ἐπεὶ μάλ' ἄνωγας ἀληθέα μυθήσασθαι
οὔτε πῃ ἐς γαλόων, οὔτ' εἰνατέρων ἐϋπέπλων

οὔτ' ἐς ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι
βοαὶ ἐϋπλόκαμοι δεννὴν θεὸν ἱλάσκονται
ἀλλ' ἐπὶ πύργον ἶσι μέγαν ἰλίου, οὕνεκ' ἄκουσε
τείρεσθαι βῶας, μίγα δ' κράατος ἐν δαὶ ἀχαιῶν·
ἣ μὲν δὴ πρὸς τεῖχος ἐπεσσομένη, ἀφικάνει,
μαινομένῃ ἐϊκυῖα, φέρει δ' ἅμα παῖδα τιθόνην,
ἣ δ' ἐς γωνὴ ταμίη, ὅ δ' ἀπείαυτο δώματος ἕκτωρ
τὴν αὐτὴν ὁδὸν, αὖτις ἐϋκλείεας κατ' ἀγυιάς,
εὗτε πύλας ἵκανε διερχόμενος μέγα ἄσυ
σκαιάς, τῇ γὰρ ἔμελλε διέξιέναι πεδίονδε,
ἔνθ' ἄλοχος πολύδωρος ἐναντίη ἦλθε θέουσα
ἀνδρομάχη θυγάτηρ μεγαλήτορος ἠετίωνος·
ἠετίων, ὅς ἔναιεν ὑποπλάκῳ ὑληέσσῃ,
Θήβῃ ὑποπλακίῃ, κιλίκεσσ' ἄνδρεσσιν ἀνάσσων,
τοῦ περ δὴ θυγάτηρ ἔχεθ' ἕκτορι χαλκοκορυστῇ.
ἣ οἱ ἔπειτ' ἤντησε, ἅμα δ' ἀμφίπολος κίεν αὐτῇ,
παῖδ' ἐπὶ κόλπον ἔχουσ' ἀταλάφρονα, νήπιον αὖτως,
ἕκτορίδην ἀγαπήνορ, ἀλίγκιον ἀστέρι καλῷ.
τὸν ῥ' ἕκτωρ καλέεσκε σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
ἀστυάνακτ', οἷος γὰρ ἐρύετο ἴλιον ἕκτωρ.
ἤτοι ὁ μὲν, μειδήσας ἐς παῖδα σιωπῇ,
ἀνδρομάχη δέ οἱ ἄγχι παρίστατο δάκρυ χέουσα·
ἔν τ' ἄρα οἱ φῶ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε.
Δαιμόνιε, φθίσει σε τὸ σὸν μένος, οὐδ' ἐλεαίρεις
παῖδά τε νηπίαχον, καὶ ἐμὲ ἄμμορον, ἢ τάχα χήρη
σεῦ ἔσομαι, τάχα γάρ σε κατακτείνουσιν Ἀχαιοί,
πάντες ἐφορμηθέντες, ἐμοὶ δέκε κέρδιον εἴη
σεῦ ἀφαμαρτούσῃ, χθόνα δύμεναι, οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλη
ἔσται θαλπωρὴ, ἐπεὶ ἂν σύγε πότμον ἐπίσπῃς,
ἀλλ' ἄχε· οὐδέ μοι ἐσὶ πατὴρ, καὶ πότνια μήτηρ.
ἤτοι γὰρ

ἤτοι μὲν πατέρ' ἐμὸν ἀπέκτανε δῖος ἀχιλλεύς,
ἐκ δ' πόλιν περσέων κιλίκων εὖ ναιετάοσαν,
θήβην ὑψίπυλον, κατὰ δ' ἔκτανεν ἠτίωνα,
οὐδέ μιν ἐξενάριξε, σεβάσατο γὰρ τόγε θυμῷ,
ἀλλ' ἄραμιν κατέκηε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν,
ἠδ' ἐπὶ σῆμ' ἔχεεν περὶ δ' πτελέας ἐφύτευσαν
νύμφαι ὀρεστιάδες κοῦραι διὸς αἰγιόχοιο,
αἳ δέ μοι ἑπτὰ κασίγνητοι ἔσαν ἐν μεγάροισιν,
οἱ μὲν, πάντες ἰῷ κίον ἤματι εἴσω Ἄϊδος εἶσω.
πάντας γὰρ κατέπεφνε ποδάρκης δῖος ἀχιλλεύς,
βουσὶν ἐπ' ἐλικοβλεφάροισι καὶ ἀργεννῇς ὀΐεσσι,
μητέρα δ' ἣν βασίλευεν ὑποπλάκῳ ὑληέσσῃ,
τὴν ἐπεὶ ἄρ δεῦρ' ἤγαγ' ἅμ' ἄλλοισι κτεάτεσσιν,
τὴν ὅγε τὴν ἀπέλυσε, λαβὼν ἀπερείσι' ἄποινα.
παῖδος δ' ἐν μεγάροισι βάλ' ἀρτεμὶς ἰοχέαιρα.
ἕκτορ, ἀτὰρ σύμοι ἐσὶ πατὴρ, καὶ πότνια μήτηρ,
ἠδ' κασίγνητος, σὺ δέ μοι θαλερὸς παρακοίτης.
ἀλλ' ἄγε νῦν ἐλέαιρε, καὶ αὖτοῦ μίμν' ἐπὶ πύργῳ,
μὴ παῖδ' ὀρφανικὸν θείης, χήρην τε γυναῖκα·
λαὸν δὲ σῆσον παρ' ἐρινεὸν, ἔνθα μάλιστα
ἄμβατός ἐσι πόλις, καὶ ἐπίδρομον ἔπλετο τεῖχος.
τρὶς γὰρ τῆγ' ἐλθόντες ἐπερήσσαντο οἱ ἄριστοι,
ἀμφ' Αἴαντε δύω, καὶ ἀγακλυτὸν Ἰδομενῆα,
ἠδ' ἀμφ' Ἀτρεΐδας, καὶ τυδέος ἄλκιμον υἱόν
ἤπερ τίς σφιν ἐνίαυε θεοπροπίων εὖ εἰδώς,
ἦ νυ καὶ αὐτῶν θυμὸς ἐποτρύνει, καὶ ἀνώγει.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος ἕκτωρ·
ἦ καὶ ἐμοὶ τάδε πάντα μέλει γύναι, ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
αἰδέομαι τρῶας, καὶ τρῳὰς ἑλκεσιπέπλους,
αἴκε κακὸς ὣς νόσφιν ἀλυσκάζω πολέμοιο· evile al. ἓ quod ide.
ὡς

οὐδ' ἐμὲ θυμὸς ἀνωγεν, ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἐσθλὸς
αἰεί, καὶ πρόφρασι μετὰ Τρώεσσι μάχεσθαι.
ἀρνύμην Θ' παρός τε μέγα κλέος, ἠδ' ἐμὸν αὖτε·
εὖ μὲν γὰρ τόδε οἶδα κατὰ φρένα, καὶ κατὰ θυμόν,
ἔσσεται ἦμαρ, ὅτ' ἂν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρή,
καὶ Πρίαμος, καὶ λαὸς ἐϋμμελίω Πριάμοιο.
ἀλλ' οὔμοι Τρώων τόσσον μέλει ἄλγος ὀπίσω,
οὔτ' αὐτῆς ἑκάβης οὔτε Πριάμοιο ἄνακτος,
οὔτε κασιγνήτων, οἵ κεν πολλοὶ καὶ ἐσθλοὶ
ἐν κονίῃσι πέσοιεν ὑπ' ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,
ὅσσον σεῖ, ὅτε κέν τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
δακρυόεσσαν ἄγηται ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας·
καί κεν ἐν Ἄργει ἐοῦσα πρὸς ἄλλης ἰσὸν ὑφαίνοις,
καί κεν ὕδωρ φορέοις μενοεικέος, ἢ ὑπερείης
πόλλ' ἀνακλομένη· χραται δ' ἐπικείσεται ἀνάγκη·
καί ποτέ τις εἴπῃσιν ἰδὼν κατὰ δάκρυ χέουσαν·
Ἕκτορος ἥδε γυνὴ ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι
Τρώων ἱπποδάμων, ὅτε Ἴλιον ἀμφὶ μάχοντο.
ὥς ποτέ τις ἐρέει, σοὶ δ' αὖ νέον ἔσσεται ἄλγος
χήτεϊ τοίῳ δ' ἀνδρὸς ἀμύνειν δούλιον ἦμαρ.
ἀλλά μοι τεθνηῶτα χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτοι,
πρίν γ' ἔτι σῆς τε βοῆς, σεῦ θ' ἑλκηθμοῖο πυθέσθαι.
Ὣς ἔφατ', οὖδας δὲ παῖδ' ὀρέξατο φαίδιμος Ἕκτωρ·
ἂψ δ' ὁ παῖς πρὸς κόλπον ἐϋζώνοιο τιθήνης
ἐκλίνθη ἰάχων, πατρὸς φίλα ἔμπλεος ἀτυχθείς,
ταρβήσας χαλκόν τε ἰδὲ λόφον ἱππιοχαίτην
δεινὸν, ἀπ' ἀκροτάτης κόρυθος νοέοντα νοήσας.
ἐκ δ' ἐγέλασαν πατήρ τε φίλος, καὶ πότνια μήτηρ.
αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κόρυθ' εἵλετο φαίδιμος Ἕκτωρ·
καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφανόωσαν,

αὐτὰρ ὅγ' ὃν φίλον υἱὸν ἐπεὶ κύσε πῆλέ τε χερσίν,
εἶπεν ἐπευξάμενος Διΐ τ' ἄλλοισί τε θεοῖσι·
Ζεῦ ἄλλοι τε θεοὶ, δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι
παῖδ' ἐμόν· ὡς καὶ ἐγὼ περ, ἀριπρεπέα Τρώεσσιν,
ὧδε βίην τ' ἀγαθὸν, καὶ Ἰλίου ἶφι ἀνάσσειν,
καί ποτέ τις εἴπῃσι πατρὸς δ' ὅγε πολλὸν ἀμείνων
ἐκ πολέμου ἀνιόντα· φέροι δ' ἔναρα βροτόεντα,
κτείνας δήϊον ἄνδρα, χαρείη δ' φρένα μήτηρ.
Ὣς ἔφατ', ἀλόχοιο φίλης ἐν χερσὶν ἔθηκε
παῖδ' ἑόν· ὃ δ' ἄρα μιν κηώδει δέξατο κόλπῳ,
δακρυόεν γελάσασα· πόσις δ' ἐλέησε νοήσας,
χεῖρί τε μιν κατέρυξεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε·
Δαιμονίη· μή μοι τι λίην ἀκαχίζεο θυμῷ·
οὐ γάρ τις μ' ὑπὲρ αἶσαν ἀνὴρ ἀΐδι προϊάψει.
μοῖραν δ' οὔτινα φημὶ πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν,
οὐ κακὸν οὐδ' ἐσθλὸν, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται.
ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα, τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε,
ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
ἔργον ἐποίχεσθαι· πόλεμος δ' ἀνδράσι μελήσει
πᾶσιν, ἐμοὶ δ' ὃ μάλιστα τοὶ Ἰλίῳ ἐγγεγάασιν.
Ὣς ἄρα φωνήσας, κόρυθ' εἵλετο φαίδιμος Ἕκτωρ·
ἵππευεν· ἄλοχος δ' οἰκόνδε βεβήκει
ἐννοσιγαιομένη· θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσα.
αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμους εὖ ναιεταόντας,
Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο· κιχήσατο δ' ἔνδοθι πολλὰς
ἀμφιπόλους· τῇσιν δ' ὀλοὸν πολυσήμερον ἐνῶρσεν.
αἱ μὲν ἔτι ζωὸν γόον Ἕκτορα ὤ ἐνὶ οἴκῳ·
οὐ γάρ μιν ἔτ' ἔφασθ' ὑπότροπον ἐκ πολέμοιο
ἔξεσθαι, προφυγόντα μένος, καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν.
οὐ δ' ἄρα Πριάμοιο δόμους ἐρικυδέας ἦλθε

ἀλλ' ὄγ' ἐπεί κατίδυ κλυτὰ τεύχεα ποικίλα χαλκῷ,
σοὶ σεύας' ἔπεται' ἀνὰ ἄσυ πωσὶ κραπνοῖσι πεποιθώς,
ὡς δ' ὅτε τις σταὶς ἵππος ἀκοσήσας ἐπὶ φάτνῃ
δεσμὸν ἀπορῥήξας, θείῃ πεδίοιο κροαίνων,
εἰωθὼς λούεσθαι ἐϋῤῥεῖος ποταμοῖο,
κυδιόων, ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
ὤμοις ἀίσσονται, ὃ δ' ἀγλαΐηφι πεποιθώς.
βίμφα δὲ γοῦνα φέρει μετρητὰ ἔθεια, καὶ νομὸν ἵππων,
ὡς Ἡὼς πριάμοιο πάϊς κατὰ πρυλέεσσιν ἄκρης
τεύχεσι παμφαίνων, ὥστ' ἠλέκτωρ ἰέναχε
καγχαλόων, ταχέες δὲ πόδες φέρον, αἶψα δ' ἵππατε
ἕκτορα δῖον ἔτετμεν ἀδελφεὸν, εὖτ' ἄρ' ἔμελλε
φρίξειν' ἐκ χώρης, ὅθι ἧ ὄχεε γυναικί.
Τὸν πρότερος προσέειπεν ἀλίξανδρος θεοειδὴς
ἦθεῖ', ἦ μάλα δή σε καὶ ἐκ συμβλητον κατερύκω,
σηθύνων, ὃς ἦλθον ἐναίσιμον, ὡς ἐκέλευες.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κορυθαίολος ἕκτωρ·
Δαιμόνι', οὐκ ἄν τίς τοι ἀνὴρ, ὃς ἐναίσιμα εἰδῇ,
ἔργον ἀτιμήσειε μάχης, ἐπεὶ ἄλκιμός ἐσσι,
ἀλλὰ ἑκὼν μεθίεις τε, καὶ οὐκ ἐθέλεις, σὸ δ' ἐμὸν κῆρ
ἀχνυται ἐν θυμῷ, ὅθ' ὑπὲρ σέθεν αἴσχε' ἀκούω
σοὶ δὲ φόων, οἱ ἔχυσι πολὺν πόνον εἵνεκα σεῖο.
ἀλλ' ἴομεν, τάδε δ' ὄπιθεν ἀρεσσόμεθ', αἴ κέ ποθι Ζεὺς
δῴῃ ἐπουρανίοισι θεοῖς αἰωνήσιν
κρητῆρα σήσασθαι ἐλεύθερον ἐν μεγάροισιν,
ἐκ φεῖνας ἐλάσαντες ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Η. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Κτωρ οὖν ἀλεξάνδρῳ τῷ ἀδελφῷ κατιλθὼν ἐς τὴν μάχην, ἐνοήθη τοῖς φασὶ κακμηκόσιν ὕδη, καὶ συμβουλεύοντος ἑλένης τῷ ἀδελφῷ μαντεύεσθαι αὐτὸς τίς ὢν τῷ θεῷ ὁ βούλοιτο τῶν ἑλλήνων μονομαχῆσαι. πολλῶν δὲ προαιρουμένων, αἴας ὁ τελαμώνιος κληρωθεὶς, σωισᾶς, μαχομένους δὲ αὐτοὺς, κήρυκος καταπαύσασι. μὴ νὺξ σχολὴν τῶν μαχῶν, μὴ οἱ μὲ ἀλλήλοις δῶρα διδόασιν· ἐπικηρυκευομένων δὲ φόων περὶ νεκρῶν ἀναιρέσεως, τὰ αὐτὰ γένηται παρ' ἀμφοτέροις θεῖς σρατοῖς, οἵτε ἑλληνες τάφον πολυάνδριον κατασκευάζουσι, καὶ τεῖχος ἔ ναυσάθμιον, ἐφ' ᾧ ὁ ποσειδῶν ἠγανάκτησε. ζεὺς τε αὐτοῖς σῆμα νυκτὸς σημᾶναι κελεύσας τῶν μελλόντων ἐκκυσιν.

Ηπε δ' αἴας πολέμιζε μόνῳ μόνῳ ἕκτορι δίῳ.

Ὣς εἰπὼν, πυλέων ἐξέστυτο
φαίδιμος ἕκτωρ,
τῷ δ' ἄμ' ἀλέξανδρος κί'
ἀδελφεός, ἐν δ' ἄρα θυμῷ
ἀμφότεροι μέμασαν πολεμίζειν, ἠδὲ μάχεσθαι.
ὡς δ' ὅτε ναύτῃσιν ἐελδομένοισιν ἔδωκεν
οὖρον, ἐπὴν κεκάμωσιν ἐϋξέστῃσ' ἐλάτῃσι,
πόντον ἐλαύνοντος καμέτρῳ δ' ὑπὸ γυῖα λέλυται.
ὡς ἄρα τῷ φάνεν ἐελδομένοισι φανήτην.
ἔνθ' ἐλέτην ὁ μὲν, ἠὺν ἀρηϊθόοιο ἄνακτος
Ἄρηϊ ναιετάοντα μενεδήϊον, ὃν χθονιήτης
γείνατ' ἀρηϊθοος, καὶ φιλομείδητα βοῶπις,
ἕκτωρ δ' ἠϊόνηφι βαλ' ἐγχεῖ ὀξυόεντι
αὐχένι, ὑπὸ σεφάνης ἐϋχάλκου· λῦσε δὲ γυῖα.
γλαῦκος δ' ἱππολόχοιο πάϊς, λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,
ἰφθίονον βάλε θυρεὸν κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.
ἁρπάξας δ' ἵππων ἐπιάλμενον ὠκυπόδων,
ὤμον, ὅθ' ἱππάων χαμάδις πέσε· λῦντο δὲ γυῖα.
τοὺς δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη,
ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
βῆ ῥα κατ' οὐλύμποιο καρήνων αἰόλα σα
ἴλιον εἰσ ἱερήν· τῇ δ' αὖτίος ὦρνυτ' ἀπόλλων
πρυλάμιος ἐκ καπνοῦ· φώσιν ἠβούλετο νίκην.
ἀλλήλοισι δὲ τώγε συναντέσθην παρὰ φηγῷ·
τὴν πρότερος προσέειπεν ἄναξ διὸς υἱὸς ἀπόλλων,

τίπτε

τίπτε σὺ δ' αὖ μεμαυῖα διὸς θύγατερ μεγάλοιο,
ἦλθες ἀπ' οὐλύμποιο, μίγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν;
ἦ ἵνα δὴ δαναοῖσι μάχης ἐτεραλκέα νίκην
δῶσεις; ἐπεὶ οὔτοι φῶτας ἀπολλυμένους ἐλεαίρεις.
ἀλλ' εἴμοι κε πίθοιο, τόκεν πολὺ κέρδιον εἴη,
νῦν μὲν παύσασθαι πολέμου, καὶ δηϊοτῆτος·
σύμφορον· ὕστερον αὖτε μαχήσονται, ἐσόκε τέκμωρ
ἰλίῳ εὕρωσιν, ἐπεὶ ὣς φίλον ἔπλετο θυμῷ
ὑμῖν ἀθανάτῃσι διαπραθέειν τόδε ἄστυ.
Τὸν δ' αὖθις προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη·
ὣδ' ἔσεο ἑκάεργε, τὰ γὰρ φρονέω καὶ αὐτή.
ἦλθον ἀπ' οὐλύμποιο μετὰ φῶτας, καὶ ἀχαιούς·
ἀλλ' ἄγε πῶς μίμνοντες πόλεμ) κατάπαυσιν ἄνδρῶν
Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ διὸς υἱὸς ἀπόλλων·
ἔκτορος ὧρσομεν κρατερὸν μένος ἱπποδάμοιο,
ὄφρα καὶ ὃν δαναῶν προκαλέσεται οἷόθεν οἷος,
ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν ἀνδρὶ δηϊοτῆτι,
οἵδέ κ' ἀγαστάμενοι χαλκοκνήμιδες ἀχαιοί,
οἷον ἐπόρσαμεν πολεμίζειν ἕκτορα δίῳ.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη.
τῶν δ' ἕλεν ὄβριμος υἱὸς πρίαμοιο φίλος πῶς, σύνθετο θυμῷ
ἕκτορι· ὦρτο δὲ πρῶτος ἰὼν, καὶ μιν προὸς μῦθον ἔειπεν·
ἕκτορ ἠὲ πρίαμοιο, διὶ μῆτιν ἀτάλαντε,
ἦ ῥα νύμοι τί πίθησθα· κασίγνητος δέ τοι εἰμί·
ἄλλους μὲν κάθιζον ἕδρας, καὶ πάντας ἀχαιούς·
αὐτὸς δὲ προκάλεσαι ἀχαιῶν ὅστις ἄριστος,
ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν ἀνδρὶ δηϊοτῆτι,
οὐ γάρ πω οἱ μοῖρα θανεῖν, καὶ πότμον ἐπισπεῖν,
ὡς γὰρ ἐγὼν οἶδ' ἔπι πάντας θεῶν αἰγιοχοῦων.

Ὡς ἔφαθ', Ἕκτωρ δ' αὖτ' ἐχάρη μέγα, μῦθον ἀκούσας,
καί ῥ' ἐς μέσον ἴων Τρώων, ἀνέργε φάλαγγας
μέσσας δρυὸς ἐλθών· τοὶ δ' ἐβρύθησαν ἅπαντες
καδδ' ἀγαμέμνων ἔσσυτ' ὑπερθύμους ἀχαιούς·
καδδ' Ἄρ' Ἀθηναίην τε, καὶ Ἄρηα πτολεμόφλοιβον
ἵζανεν· ὄρνισιν ἐοικότες ἀκροπίδῃσι,
φηγῷ ἐφ' ὑψηλῇ πατρὸς Διὸς ἀγχόθι νώμων,
αἰθρηταῖσι τρόμεσθαι· τῶν δ' ἰσχὺς ἴαχε πτυχαί,
ἀσπαίρουσι, καὶ χερσὶν ἐπιφέρεσκον ἀπάτας
ὄρνιθες δὲ ἰφθίμοισιν ἐχύρσαν πόνον ἐπὶ φρένας,
ἀρτιμένοιο νέον μιλάνεα δέ τε πόντον ὑπ' αὐτῆς,
ζῶσαι ἄρα σίχες ἴσαν ἀχαιῶν τε, Τρώων τε
ἐν πεδίῳ· Ἕκτωρ δ' ἐμετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπεν·
Κέκλυτέ μευ Τρῶες, καὶ εὐκνήμιδες ἀχαιοί,
ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει,
ὅρκια μὲν προνόησε Κρονίδης ὑψίζυγος ὔκ ἐτέλεσσεν,
ἀλλὰ κακὰ φρονέων τεκμαίρεται ἀμφοτέροισιν,
εἰσόκεν ἢ ὑμεῖς Τροίῃ εὐπυργεῖ ἕλητε,
ἢ αὐτοὶ παρὰ νηυσὶ δαμέντες πόντον ἐπερόησιν,
ὑμῖν μὲν γὰρ ἔασιν ἀρείονες ἔγχεσι πάντων,
τῶν, νῦν ὄφρα θυμὸς ἐμοὶ μαχέεσθαι ἀνώγει.
δεύρ' ἴτω ἐκ πάντων πρόμος ἔμμεναι ἔκτορι δίῳ
ὃς δὴ μυθήσομαι, ἵνα δ' ἄμμι ἐπιμάρτυρος ἔστω·
εἴ μέν κεν ἐμὲ κεῖνος ἕλῃ πανακῆι χαλκῷ,
τεύχεα συλέσας, φερέτω κοίλας ἐπὶ νῆας,
σῶμα δ' οἶκαδ' ἰμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
Τρῶες, καὶ Τρῳὰς ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα,
εἰ δέ κ' ἐγὼ ἐν χερσὶν ἕλω, δώσει δέ μοι εὖχος ἀπόλλων,
τεύχεα συλήσας, οἴσω προτὶ Ἴλιον ἱρήν,
καὶ κρεμόω προτὶ νηὸν ἀπόλλωνος ἑκατηβελέταο.

τόν δ' ἠνίκα ἐπὶ νῆας ἰὼν ἐὺς ἀπολύσω,
ἄφρασι τεύχεα καλὰ φορήσω, οἴκαδε δ' ἐλθών
Ἕκτορος ἐν προτομῇσι τιθήσομαι, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἔσται,
εἰ δὲ μὴ αὖ ἐξάντες ἕλωσι βασιλῆά τ' ἀχαιῶν,
αὐτός τ' ἀρείσσης εὐρυκρείων ἀγαμέμνων,
ἐξετιτηρὶς ἴλε χειρὸς ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ δὲ ὀνόμαζεν·
ἀφραίνεις μενέλαε διοτρεφές, οὐ δέπι σε χρὴ
ταύτης ἀφροσύνης, ἀνάδ' ἴαχε κηδομένοιο πέρ,
μηδ' ἐθέλ' ἐξεύρεσθαι σεῦ ἀμείνονι φωτὶ μαχέσθαι,
Ἕκτορι πριαμίδῃ, τόν τε σχεδὸν ἄλλοι
καὶ δ' ἀχιλεύς· οὕτω γε μαχῆς ἐνὶ κυδιανείρῃ

ἐρρίγ᾽ ὀπιπολήσαι, ὅ πρ᾽ σέο πολλὸν ἀμείνων,
ἀλλὰ σὺ μὲν · ἴζευ ἰὼν μετὰ ἦθος ἑταίρων ·
τούτῳ γ᾽ πρόμον ἄλλον ἀνασήσουσιν ἀχαιοί ·
εἰ περ ἀδηθὴς γ᾽ ἔσι, καὶ ἐ μόθῳ ἐς ἀκόρητος,
φημί μιν ἀσπασίως γουνὰ κάμψαν · αἶκε φύγῃσι
δηΐου ἐκ πολέμοιο, καὶ αὐτῆς δηϊοτῆτος ·
Ὡς ἐπὼν, παρέπεσεν ἀδελφεῷ φρένας ἧρως
αἴσιμα παρφάων. δὴ ἔπειθεν, τὸ μὲν ἔπειτα
γηθόσυνοι θεράποντες ἀπ᾽ ὤμων τεύχε ἕλοντο.
νέσωρ δ᾽ ἀργείοισιν ἀνίστατο, καὶ μετέειπεν ·
ὦ πόποι · ἦ μέγα πένθος ἀχαιΐδα γαῖαν ἱκάνει,
ἦκε μέγ᾽ οἰμώξειε γέρων ἱππηλάτα πηλεύς,
ἴδμεν μυρμιδόνων βουληφόρος, ἠδ᾽ ἀγορητής,
ὃς ποτί μ᾽ ἐρόμενος, μέγ᾽ ἐγήθεεν ᾧ ἐνὶ οἴκῳ
πάντων ἀργείων ἐρίων γενεήντε τόκοντι ·
ἴδμεν, νῦν δ᾽ ἤδη πάντας ὑφ᾽ ἕκτορι πάντας ἀκοντας
πολλάκις ἀθανάτοισι φίλας ἀνὰ χεῖρας ἀείρας,
θυμὸν ἀπὸ μελίων δύμεναι δόμον Ἄϊδος εἴσω.
αἰ γὰρ ἐμοῦ τοι πάτρ, καὶ ἀθωμαίη · μὴ ἀπόλλοι,
ἐβόων ὡς ὅτ᾽ ἐπ᾽ ὠκυρόῳ κελάδοντι μαίονται
ἀγρόμενοι πύλιοί τε καὶ ἀρκάδες ἐγχεσίμωροι,
φαεᾶς πὰρ τείχεσιν, ἰαχὰν ἀμφὶ ῥίεθρα.
ἵζοντο δ᾽ ἐρυθαλίων πρόμος ἴσταν ἰσόθεος φώς.
τεύχε ἔχων ὤμοισιν ἀρηϊθόοιο ἄνακτος,
δῖος ἀρηϊθόος, τόν ἐπίκλησιν κορυθαίολον
ἄνδρες κίκλησκον, καλλίζωνοί τε γυναῖκες,
οὕνεκ᾽ ἄρ᾽ οὐ τόξοισι μαχέσκετο, δουρί τε μακρῷ,
ἀλλὰ σιδηρείῃ κορυνῇ ῥήγνυσκε φαλαγγας.
τὸν λυκόοργος ἔπιφνε δόλῳ, οὐδὲ κρατεῖ γε,
σεναπῇ ἐν ὁδῷ, ὅθ᾽ ἄρ᾽ οὐ κορύνη οἱ ἀλιθέσθην

χαῖσμι

χαῖσμι σιδηρείη · πρὶν γὰρ λυκόοργος ὑποφθὰς
δουρὶ μέσον περόνησεν · ὁδ᾽ ὕπτιος οὐδει ἐρείσθη.
τεύχεα τ᾽ ἐξενάριξε, τὰ οἱ πόρε χαλκοβαρὴς
καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἔπειτ᾽ ἐφορᾷ μετὰ μῶλον ἄρηος ·
αὐτὰρ ἐπὴν λυκόοργος ἐνὶ μεγάροισιν ἐγήρα ·
δῶκε δ᾽ ἑῷ θαλίῃ φίλῳ θεράποντι φορῆναι.
τῷ ὅγε τεύχε ἔχων, προκαλίζετο πάντας ἀρίστους ·
οἱ δὲ μάλ᾽ ἐβόμεον, καὶ ἐδείδισαν, οὐδέ τις ἔτλη ·
ἀλλ᾽ ἐμὲ θυμὸς ἀνῆκε πολυτλήμων πολεμίζειν
θάρσει ᾧ · γενεῇ γὰρ νεώτατος ἔσκον ἁπάντων ·
καὶ μαχόμην οἰ ἐγώ, δῶκαν δέ μοι εὖχος ἀθήνη ·
τὸν δὴ μήκιστον, καὶ κάρτιστον κτάνον ἄνδρα ·
πολλὸς γάρ τις ἔκειτο παρήορος ἔνθα, καὶ ἔνθα ·
εἴθ᾽ ὡς ἡβώοιμι · βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη ·
τῷ κε τάχ᾽ αὐτήσειε μαχὴς κορυθαίολος ἕκτωρ ·
ὑμέων δ᾽ οἵπερ ἔασιν ἀριστῆες πανάχαιοι,
οὐ δ᾽ οἵ προφρονέως μίμαθ᾽ ἕκορ ἀντίον ἐλθεῖν ·
Ὡς νείκεων ὁ γέρων · οἱ δ᾽ ἐννέα πάντες ἀνέσταν ·
ὦρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων ·
τῷ δ᾽ ὦρτο, τυδείδης κρατερὸς διομήδης ·
ἵζοντ᾽ ἐπ᾽ αἴαντοιν θοῦρον ἐπιειμένοι ἀλκήν ·
ἵζοντ᾽ ἐπ᾽ ἰδομενῆς, καὶ ἐπάων ἰδομενῆος
μηριόνης, ἀτάλαντος ἐνυαλίῳ ἀνδρεφόντῃ ·
ἵζοντ᾽ ἐπ᾽ εὐρύπυλος εὐκαίμου ἀγλαὸς υἱός ·
ἂν δ᾽ ἦ θοὰς ἀνδραιμονίδης, καὶ δῖος ὀδυσεύς ·
πάντοθεν ἀρ οἵ γ᾽ ἔθελον πολεμίζειν ἐκπεδὸν ἀλλων ·
ἵζοντ᾽ ὦκυς μετέειπε γερήνιος ἱππόθοος νέστωρ ·
κλήρῳ νῦν πεπάλαχθε διαμπερὲς, ὅς κε λάχῃσι ·
οὗτος γὰρ δὴ ὀνήσει σὺν ἐμοὶ ἀχαιούς
καί δ᾽ ὅστις οὗ θυμὸν ὀνήσεται, αἶκε φύγῃσι

Ἕκτορ ἐκ πολέμοιο, καὶ αὖτις δηϊοτῆτος.
Ὡς ἔφαθ· οἱ δ' ἐκλήρουν ἑοημένην ἔκτορος,
ἣν δ' ἔβαλεν κυνέην ἀραμένου ἀρείδαντος.
λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀΐσσον.
ὧδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
Ζεῦ πάτερ, ἢ αἴαντα λαχεῖν, ἢ τυδέος υἱὸν,
ἢ αὐτὸν βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκήνης.
Ὡς ἄρ' ἔφαν· πολλὸν δὲ γερήνιος ἵππότα Νέστωρ
ἐκ δ' ἔθορε κλῆρος κωπῆς, ἣν ἄρ' ἥθελεν αὐτὸς
αἴαντος· κῆρυξ δὲ φέρων οἳ ὅμιλον ἀπάντῃ
δίξ' ἐνδέξια πᾶσιν ἀείσεσθαιν ἀχαιῶν,
οἳδ' ὃ γνώσκοντο, ἀπηνήναντο ἕκαστος.
ἀλλ' ὅτε δὴ ἐν ἵκανε, φέρων οἳ ὅμιλον ἁπάντῃ,
ὃς μὲν ἐπιχρώψας, κυνέῃ βάλε φαίδιμος αἴας,
ἔχει ὑπέσχετε χεῖρ· ὃδ' ἄρ' ἔμβαλεν, ἄγχι παρασάς,
γνῶ δὲ κλῆρον σῆμα ἰδὼν, γήθησε δὲ θυμῷ·
τὸν μὲν ποδ' ἐὸν χαμάδις βαλε, φώνησέν τε,
Ὦ φίλοι, ἤτοι κλῆρος ἐμὸς, χαίρω δὲ καὶ αὐτὸς
θυμῷ· ἐπεὶ δοκέω νικησέμεν ἔκτορα δῖον,
ἀλλ' ἄγετ', ὄφρ' ἂν ἐγὼ πολεμήϊα τοῦδε δύω,
τόφρ' ὑμεῖς εὔχεσθε δὶ κρονίωνι ἄνακτι
σιγῇ ἐφ' ὑμέων, ἵνα μὴ βοῶσι πιπύθωνται,
ἤε καὶ ἀμφαδίην, ἐπεὶ οὔτινα δείδιμεν ἔμπης·
οὐ γάρ τις μιν βίῃφι ἑκὼν ἀέκοντα δίηται,
οὐδ' ἢν ἀϊδρείῃ, ἐπεὶ νήϊδά γ' οὕτως
ἔλπομαι ἐν σαλαμῖνι γενέσθαι, τεθραμμένον τε.
Ὡς ἔφαθ· οἳδ' εὔχοντο δὶ κρονίωνι ἄνακτι
ὧδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
Ζεῦ πάτερ, ἴδηθεν μεδέων, κύδιστε, μέγιστε,
δός νίκην αἴαντι, καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι·
εἰ δὲ καὶ ἕκτορά πῃ, καὶ κήδεα ἀμφὶ τοὶ αὐτῷ,
ἶσόν ἀμφοτέροισι βίλν, καὶ κῦδος ὄπαζον.
Ὡς ἄρ' ἔφαν, αἴας δ' ἀγαυὸν σθένος ἔγχεϊ χαλκῷ·
ἀμφὶ δ' ἄρ' ἔπειθ' ἅπαντα περὶ χρόϊ ἕσσατο τεύχη·
σὺν δ' ἔπιθ' οἷός τε πέλωρ Ἄρηϊ βροτέτη ἀρχεκακίῃσι,
ὅς τ' εἶσιν πόλεμόν δε μετ' ἀνέρας, οὕς τε κορύσσῃ
θυμοβόρα ἔριδος μένεϊ ξυνιέντε μάχεσθαι,
δεινὸς ἄρ' αἴας ὦρτο πελώριος, ἕρκος ἀχαιῶν,
μειδιόων βλοσυροῖσι προσώπασι, ποσὶ δὲ βαιὴν
ἔστιβε μακρὰ βιβάς, κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος·
τὸν δὲ καὶ ἀργεῖοι μέγ' ἐνήθεον ἐβρόησάν τε,
θῶας δὲ βρόμος ἄνδρα ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον,
ἕκτορί τ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσι πεπτήγει·
ἀλλ' οὔπως ἔτι εἶχεν ὑποχρίσας, ὅδ' ἀνέδυνε
ἐξ λαῶν ἐς ὅμιλον, ἐπεὶ προκαλίσατο χάρμῃ·
αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἠΰτε πύργον,
χάλκειον, ἑπταβόειον, ὅ οἱ τυχίος κάμε τεύχων,
σκυτοτόμων ὄχ' ἄριστος ὕλῃ ἐνὶ οἰκία ναίων,
ὃς οἱ ἐποίησεν σάκος αἰόλον, ἑπταβόειον
ταύρων ἰφθίμων, ἐπὶ δ' ὄγδοον ἤλασε χαλκόν.
τὸ πρόσθεν στέρνοιο φέρων τελαμώνιος αἴας,
στῆ ῥα μολὼν ἔκτορι ἐγγύς· ἀπειλήσας δὲ προσηύδα·
ἔκτορ, νῦν μὲν δὴ σάφα εἴσεαι οἷόθεν οἵ γε
εἶσι καὶ Δαναοῖσιν ἀρίστους μετίασι,
καὶ μετ' ἀχιλλῆα ῥηξήνορα, θυμολέοντα·
ἀλλ' ὁ μὲν, ἐν νήεσι κορωνίσι πουλυπόροισι
κεῖτ' ἀπομηνίσας ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν·
ἡμεῖς δ' ἔμεν εἶοι, οἵ ἄν σέθεν ἀντάσαιμεν,
καὶ πολέσι· ἀλλ' ἄρχε μάχης, ἠδὲ πολέμοιο.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος ἕκτωρ,

εἰ δὲ καὶ ἐκπρὸ πρὸ, καὶ κήδεα αὐτῷ,
ἶσόν ἀμφοτέροισι βίλν, καὶ κῦδος ὄπαζον.
Ὡς ἄρ' ἔφαν, αἴας δ' ἀγαυὸν σθένος ἔγχεϊ χαλκῷ·
ἀμφὶ δ' ἄρ' ἔπειθ' ἅπαντα περὶ χρόϊ ἕσσατο τεύχη·
σὺν δ' ἔπιθ' οἷός τε πέλωρ Ἄρηϊ βροτέτη ἀρχεκακίῃσι,
ὅς τ' εἶσιν πόλεμόν δε μετ' ἀνέρας, οὕς τε κορύσσῃ
θυμοβόρα ἔριδος μένεϊ ξυνιέντε μάχεσθαι,
δεινὸς ἄρ' αἴας ὦρτο πελώριος, ἕρκος ἀχαιῶν,
μειδιόων βλοσυροῖσι προσώπασι, ποσὶ δὲ βαιὴν
ἔστιβε μακρὰ βιβάς, κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος·
τὸν δὲ καὶ ἀργεῖοι μέγ' ἐνήθεον ἐβρόησάν τε,
θῶας δὲ βρόμος ἄνδρα ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον,
ἕκτορί τ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσι πεπτήγει·
ἀλλ' οὔπως ἔτι εἶχεν ὑποχρίσας, ὅδ' ἀνέδυνε
ἐξ λαῶν ἐς ὅμιλον, ἐπεὶ προκαλίσατο χάρμῃ·
αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἠΰτε πύργον,
χάλκειον, ἑπταβόειον, ὅ οἱ τυχίος κάμε τεύχων,
σκυτοτόμων ὄχ' ἄριστος ὕλῃ ἐνὶ οἰκία ναίων,
ὃς οἱ ἐποίησεν σάκος αἰόλον, ἑπταβόειον
ταύρων ἰφθίμων, ἐπὶ δ' ὄγδοον ἤλασε χαλκόν.
στῆ, προσθεν στέρνοιο φέρων τελαμώνιος αἴας,
στῆ ῥα μολὼν ἔκτορι ἐγγύς· ἀπειλήσας δὲ προσηύδα·
ἔκτορ, νῦν μὲν δὴ σάφα εἴσεαι οἷόθεν οἵ γε
εἶσι καὶ Δαναοῖσιν ἀρίστους μετίασι,
καὶ μετ' ἀχιλλῆα ῥηξήνορα, θυμολέοντα·
ἀλλ' ὁ μὲν, ἐν νήεσι κορωνίσι πουλυπόροισι
κεῖτ' ἀπομηνίσας ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν·
ἡμεῖς δ' ἔμεν εἶοι, οἵ ἄν σέθεν ἀντάσαιμεν,
καὶ πολέσι· ἀλλ' ἄρχε μάχης, ἠδὲ πολέμοιο.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος ἕκτωρ,

αἶσαν ὀιογενές, τελαμῶνιε, κοίρανε λαῶν,
μήτι μευ ἤυτε παιδὸς ἀφαυρῦ πρήσσεις,
ὅς τ' ἀγαυὸς ἦ οὐκ οἶδε πολεμήια ἔργα.
οὐτ' ἀρ ἐγὼν εὖ οἶδα μάχας τ', ἀνδροκτασίας τε·
οἶδ' ἐπὶ δεξιά, οἶδ' ἐπ' ἀεικέα νωμῆσαι ἐῶν
ἀζαλίῃ, τόμοι τε σὶ ταλαύεινον πολεμίζειν·
οἶδα δ' ἱππεύσας μόθον ἵππων ὠκειάων·
οἶδα δ' ἐνὶ σταδίῳ δηίῳ μέλπεσθαι ἀρηι·
ἀλλ' ἦ γάρ σ' ἐθέλω βαλέειν βιοῦντα ἐόντα,
λάθρῃ ὀπιπεύσας, ἀλλ' ἀμφαδὸν αἴκε τύχωμι·
ἦ ῥά· καὶ ἀμπεπαλὼν, προΐει δολιχόσκιον ἔγχος·
καὶ βάλεν αἰσσόντος δεινὸν σάκος ἐπαΐξαντος,
ἀκροτάτου κατὰ χαλκόν, ὃς ὄγδοος ἦεν ἐπ' αὐτῷ·
ἓξ δ' ὄλεσ' πύχας ἦλθε διΐπτων χαλκὸς ἀτειρής·
ἐν τῇ δ' ἐβδομάτῃ, ῥινῷ ἔχε δουρὸς ἄκουτα
αἶας διογενὴς προΐεις δολιχόσκιον ἔγχος·
καὶ βάλε πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πουλυβοτείρης·
ὄλεσε μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινὴς ὄβριμον ἔγχος·
καὶ ὄλεσε θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρεσο·
ἀντικρὺ δ' παραὶ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
ἔγχος· ὃδ' ἐκλίνθη, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν·
τώδ' ἐκάσσαμένω δολίχ' ἔγχεα χροὸς ἄμ' ἄμφω·
σὺν δ' ἔπεσον, λέουσιν ἰοικότες ὠμοφάγοισιν·
ἢ συσὶ κάπροισι, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν·
πριαμίδης μὲν ἔπληξε μέσον σάκος οὐτάσας ὀρί·
οὐδ' ἔρρηξε χαλκὸν, ἀνεκλάμφθη δέ οἱ ἀχμή·
αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος, ἦ δὲ διὰ πρὸ
ἦλυθεν ἐγχείη· συφίλιξε δέ μιν μεμαῶτα·
τμήδην δ' ἀὐχέν' ἔπληθε· μέλαν δ' ἀνεκήκιεν αἷμα·
ἀλλ' οὐδ' ὣς ἀπέληγε μαχης κορυθαίολος Ἕκτωρ·

ἀλλ'

ἀλλ' ἄρα γε στάμενος λίθον εἵλκετο χειρὶ παχείῃ
κείμενον ἐν πεδίῳ μέλανα, βηχύν τε, μέγαν τε·
τῷ βάλεν αἰσσόντος ὀμφαλὸν ἔνθα μάλιστα
μέσσον ἐπομφάλιον· περιήχησε δ' ἄρα χαλκός·
λίθος δ' αὖτ' αἴας, πολὺ μείζονα λᾶαν ἀείρας,
ἧκ' ἐπιδινήσας, ἐπέρεισε δὲ ἶν' ἀπέλυσεν·
ἔσω δ' ἀσπίδ' ἔαξε βαλὼν μυλοειδέϊ πέτρῳ·
ἔκλασε δέ οἱ φίλα γούνατ', ὃδ' ὕπτιος ἐξετανύσθη,
ἀσπίδι ἐγχεμαθείς· τὸν δ' αἶψ' ὤρθωσεν ἀπόλλων·
καὶ νύκε δὴ ξιφέεσσ' ἀΐδος κεδνὸν θεράποντα
ἐμὴ κήρυκός θ' ἵππων ἀγγελόν, ἠδ' ὀπάονα·
ἦλθον· ὁ μὲ φρὼν ὁ δ' ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
ταλθύβιός τε, καὶ ἰδαῖος, πεπνυμένω ἄμφω·
μίσσω δ' ἀμφοτέρων σκῆπτρα ἀίσσοντ', εἶπέ τε μῦθον
κῆρυξ ἰδαῖος πεπνυμένα μήδεα εἰδώς·
μηκέτι παῖδε φίλω πολεμίζετε, μήτ' ἂρ μαχέσθον·
ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεύς·
ἄμφω δ' αἰχμητά· τό, γε δὴ καὶ ἴδμεν ἅπαντες·
ἀλλ', νὺξ δ' ἤδη τελέεται, ἀγαθὸν κε νυκτὶ πιθέσθαι·
τὸν δ' αὖτε προσέφη τελαμώνιος αἴας·
ἰδαῖ'· ἦκερα ταῦτα κέλευέ τε μυθήσασθαι·
αὐτὸς γὰρ χάρμη προκαλίσατο πάντας ἀρίστους·
ἀρχέτω· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα πείσομαι, εἴπερ ἂν οὗτος·
τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ·
αἶαν, ἐπεὶ τοι δῶκε θεὸς μέγεθός τε, βίην τε,
καὶ πινυτήν, πέρι δ' ἔγχει ἀχαιῶν φέρτατός ἐσσι·
νῦν μὲν παυσώμεσθα μάχης, καὶ δηιοτῆτος·
σήμερον, ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰόφρ' ἂν ἡμεῖς
ἄμμι διακρίνῃ, δώῃ δ' ἑτέροισί γε νίκην
νὺξ δ' ἤδη τελέῃ, ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι,

ὡς σύ τ' ἐϋφρήνῃς πάντας παρὰ νηυσὶν ἀχαιούς.
σούς τε μάλιστα ἔτας, καὶ ἑταίρους οἵ τοι ἔασιν·
αὐτὰρ ἐγὼ, κατὰ ἄστυ μέγα πριάμοιο ἄνακτος
τρῶας ἐϋφρανέω, καὶ τρωάδας ἑλκεσιπέπλους,
αἵ τέ μοι εὐχόμεναι, θεῖον δύσονται ἀγῶνα.
δῶρα δ' ἄγ' ἀλλήλοισι περικλυτὰ δώομεν ἄμφω.
ὄφρα τις ὧδ' εἴπῃσιν ἀχαιῶν τε, τρώων τε.
ἠμὲν ἐμαρνάσθην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο,
ἠδ' αὖτ' ἐν φιλότητι διέτμαγεν, ἀρθμήσαντε.
Ὣς ἄρα φωνήσας, δῶκε ξίφος ἀργυρόηλον,
σὺν κολεῷ τε φέρων, καὶ ἐϋτμήτῳ τελαμῶνι.
αἴας δὲ ζωστῆρα δίδου φοίνικι φαεινόν,
τὼ δὲ διακρινθέντε, ὁ μὲν, μετὰ λαὸν ἀχαιῶν
ἤϊ', ὁ δ' ἐς τρώων ὅμαδον κίε· τοὶ δ' ἐχάρησαν
ὡς εἶδον ζωόν τε, καὶ ἀρτεμέα προσιόντα,
αἴαντος προφυγόντα μένος, καὶ χεῖρας ἀάπτους.
καί ῥ' ἦγον ποτὶ ἄστυ, ἀελπτέοντες σόον εἶναι.
αἴαντ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐϋκνήμιδες ἀχαιοὶ
εἰς ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον κεχαρηότα νίκῃ.
οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν ἀτρείδαο γένοντο,
τοῖσι δὲ βοῦν ἱέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
ἄρσενα πενταέτηρον ὑπερμενέϊ κρονίωνι.
τὸν δέρον, ἀμφί θ' ἕπον, καί μιν διέχευαν ἅπαντα.
μίστυλλόν τ' ἄρ' ἐπισταμένως, πεῖράν τ' ὀβελοῖσιν,
ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα,
αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα,
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης.
νώτοισι δ' αἴαντα διηνεκέεσσι γέραιρεν
ἥρως ἀτρείδης, εὐρυκρείων ἀγαμέμνων,
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος, καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο.

τοῖς ὁ γέ-

τοῖς, ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν
νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή.
ὅ σφιν ἐϋφρονέων, ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν.
Ἀτρείδη τε, καὶ ἄλλοι ἀριστῆες παναχαιῶν,
πολλοὶ γὰρ τεθνᾶσι καρηκομόωντες ἀχαιοί.
τῶν νῦν αἷμα κελαινὸν ἐΰρροον ἀμφὶ σκάμανδρον
ἐσκέδασ' ὀξὺς ἄρης, ψυχαὶ δ' ἄϊδος δὲ κατῆλθον.
τῷ, σε χρὴ πόλεμον μὲν ἅμ' ἠοῖ παῦσαι ἀχαιῶν.
αὐτοὶ δ' ἀγρόμενοι, κυκλήσομεν ἐνθάδε νεκροὺς
βουσὶ, καὶ ἡμιόνοισιν, ἀτὰρ κατακήομεν αὐτοὺς
τυτθὸν ἀποπρὸ νεῶν, ὥς κ' ὀστέα παισὶν ἕκαστος
οἴκαδ' ἄγῃ, ὅταν αὖτε νεώμεθα πατρίδα γαῖαν.
τύμβον δ' ἀμφὶ πυρὴν ἕνα χεύομεν ἐξαγαγόντες
ἄκριτον ἐκ πεδίου· ποτὶ δ' αὐτὸν δείμομεν ὦκα
πύργους ὑψηλούς, εἶλαρ νηῶν τε, καὶ αὐτῶν.
ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ποιήσομεν εὖ ἀραρυίας
ὄφρα δι' αὐτάων ἱππηλασίη ὁδὸς εἴη.
ἔκτοθεν δὲ βαθεῖαν ὀρύξομεν ἐγγύθι τάφρον
ἥ χ' ἵππον, καὶ λαὸν ἐρυκάκοι ἀμφὶς ἐοῦσα.
μήποτ' ἐπιβρίσῃ πόλεμος τρώων ἀγερώχων.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπῄνησαν βασιλῆες.
τρώων αὖτ' ἀγορὴ γένετ' ἰλίου ἐν πόλει ἄκρῃ
δεινή, τετρηχυῖα παρὰ πριάμοιο θύρῃσι.
τοῖσι δ' ἀντήνωρ πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν.
Κέκλυτέ μευ τρῶες, καὶ δάρδανοι, ἠδ' ἐπίκουροι,
ὄφρ' εἴπω τά, με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
δεῦτ' ἄγετ' ἀργείην ἑλένην, καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ
δώομεν ἀτρείδῃσιν ἄγειν, νῦν δ' ὅρκια πιστὰ
ψευσάμενοι, μαχόμεσθα, τῷ οὔ νύ τι κέρδιον ἡμῖν
ἔλπομαι ἐκτελέεσθαι, ἵνα μὴ ῥέξομεν ὧδε.

ὕπνι οἷ᾽ ὡς ἐπών, κατ᾽ ἄρ᾽ ἵζε. δῖσι δ᾽ ἀνίκη
Δίος ἀλιξανδροιο ἑλίκης πόσις ἠὐκόμοιο.
ὃς μιν ἀμειβόμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Ἀντήνορ, σὺ μὲν ἔκ τε ἐμοὶ φίλα ταῦτ᾽ ἀγορεύεις.
οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα ὄφρα νοῆσαι.
εἰδ᾽ ἐτεὸν δὴ ταῦτα ἀπὸ στομάτων ἀγορεύεις.
ἐξ ἄρα δή τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί.
αὐτὰρ ἐγὼ ῥώεσσι μεθ᾽ ἱπποδάμοις ἀγορεύσω
αὐτοσχεδὸν ἀπόφημι. γνωέμεν ἐκ ἄνωγα.
κτήματα δ᾽ ὅσ᾽ ἀγόμην ἐξ Ἄργεος ἡμέτερον δὲ
πάντ᾽ ἐθέλω δόμεναι, καὶ ἔτ᾽ οἴκοθεν ἄλλ᾽ ἐπιθεῖναι.
ἦτοι ὃ γ᾽ ὡς ἐπὼν, κατ᾽ ἄρ᾽ ἵζε. τῖσι δ᾽ ἀνίκη
Δαρδανίδης πρίαμος θεόφιν μήσωρ ἀτάλαντος,
ὅσφιν ἐὺ φρονέων, ἀγορήσατο, καὶ μετέειπε.
Κέκλυτέ μευ τῶνδε, καὶ Δάρδανοι, ἠδ᾽ ἐπίκουροι.
ὄφρ᾽ εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
νῦν μὲν δόρπον ἕλεσθε κατὰ πόλιν ὡς τὸ πάρος περ.
καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος.
ἠῶθεν δ᾽ ἰδαῖος ἴτω κοίλας ἐπὶ νῆας
ἐπέμψαι ἀρέος ἀγαμέμνονι, καὶ μενελάῳ
μῦθον ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νείκεος ὄρορε,
καὶ ἤ τό δ᾽ ἐπέμψαι πυκινὸν ἔπος, αἴκ᾽ ἐθέλωσι
παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος, ἐσόκε νεκρούς
κήομεν. ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ᾽, ἐσόκε δαίμων
ἄμμε διακρίνῃ. δώῃ δ᾽ ἑτέροισί γε νίκην.
Ὡς ἔφαθ᾽. οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
τοῖσι δὲ δὴ μετέφη βοὴν ἀγαθὸς διομήδης.
μήτ᾽ ἄρ᾽ ἐγὼν τήνδε γε δεξαίμην ἐθέλοντα.
μήθ᾽ ἑλέσθαι. γνωτὸν δὲ κὴ ὃς μάλα νήπιος ἔσται.
ὡς ἤδη πρώεσσιν ὀλέθρου πείρατ᾽ ἐφῆπται.
Ὡς ἔφαθ᾽. οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ἐπῄνεσαν ὕδιος ἀχαιῶν.
μῦθον ἀγασσάμενοι διομήδεος ἱπποδάμοιο.
καὶ τότ᾽ ἄρ᾽ ἰδαῖον προσέφη κρείων ἀγαμέμνων.
ἰδαῖ᾽ ἦτοι μῦθον ἀχαιῶν οὖας ἀκούεις
ὡς ἑτοῖ ὑποκρίνονται. ἐμοί δ᾽ ἐπιεικὲς ἀέθλου
ἀμφὶ δὲ νεκροῖσιν κατακηΐμεν οὔτι μεγαίρω.
βῆ γάρ τε φλέγειν νεκύων κατατεθνηώτων
γίνετ᾽, ἐπεὶκε θάνωσι πυρὸς μεδιήσαμεν ὦκα.
ὅρκια δ᾽ ἴστω ἐγὼ ἰσχεριόδοντος, πόσις ἥρης.
Ὡς εἰπών, τὸ σκῆπτρον ἀνίσχετο πᾶσι θεοῖσιν.
ἄψορρον δ᾽ ἰδαῖος ἔβη πρὸς ἴλιον ἱρήν.

σὰς ἐν μέσοισι, μητιόωντα ἠπύτα κήρυξ.
ἀρείδαί τε, καὶ ἄλλοι ὀυκνήμιδες ἀχαιοί,
ἦνώγει πριάμός τε, καὶ ἄλλοι τρῶες ἀγαυοί
εἰπεῖν, αἴκ᾽ ἔμοιγε φίλον, καὶ ἥδυ γένοιτο,
μῦθον ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νείκεος ὄρορε,
κτήματα μὲν, ὅσ᾽ ἀλέξανδρος κοίλης ἐνὶ νηυσὶν
ἦγ᾽ ἄγετο οἴκαδε, ὡς πρὶν ὤφελλ᾽ ἀπολέσθαι,
πάντ᾽ ἐθέλειν δόμεναι. καὶ ἔτ᾽ οἴκοθεν ἄλλ᾽ ἐπιθεῖναι.
κειμήλιά δ᾽ ἄλεγον μενελάου κυδαλίμοιο
οὔφησιν δώσειν. ἦ μὴν τρῶες γε κέλευνται.
καὶ γὰρ τόδ᾽ ἠνώγεον ἐπιεῖν εἴπως, αἴκ᾽ ἐθέλητε
παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος, ἐσόκε νεκρούς
κήομεν, ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ᾽, ἐσόκε δαίμων
ἄμμε διακρίνῃ, δώῃ δ᾽ ἑτέροισί γε νίκην.
Ὡς ἔφαθ᾽. οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
τοῖσι δὲ δὴ μετέφη βοὴν ἀγαθὸς διομήδης.
μήτ᾽ ἄρ᾽ ἐγὼν τήνδε γε δεξαίμην ἐθέλοντα.
μήθ᾽ ἑλέσθαι. γνωτὸν δὲ κὴ ὃς μάλα νήπιος ἔσται.
ὡς ἤδη τρώεσσιν ὀλέθρου πείρατ᾽ ἐφῆπται.
Ὡς ἔφαθ᾽. οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ἐπῄνεσαν ὕδιος ἀχαιῶν.
μῦθον ἀγασσάμενοι διομήδεος ἱπποδάμοιο.
καὶ τότ᾽ ἄρ᾽ ἰδαῖον προσέφη κρείων ἀγαμέμνων.
ἰδαῖ᾽ ἦτοι μῦθον ἀχαιῶν οὖας ἀκούεις
ὡς ἑτοῖ ὑποκρίνονται. ἐμοί δ᾽ ἐπιεικὲς ἀέθλου
ἀμφὶ δὲ νεκροῖσιν κατακηΐμεν οὔτι μεγαίρω.
βῆ γάρ τε φλέγειν νεκύων κατατεθνηώτων
γίνετ᾽, ἐπεὶκε θάνωσι πυρὸς μεδιήσαμεν ὦκα.
ὅρκια δ᾽ ἴστω ἐγὼ ἰσχεριόδοντος, πόσις ἥρης.
Ὡς εἰπών, τὸ σκῆπτρον ἀνίσχετο πᾶσι θεοῖσιν.
ἄψορρον δ᾽ ἰδαῖος ἔβη πρὸς ἴλιον ἱρήν.

οἵδ' κατ' ἰθὺ ἀγορὴν ἔσαν, καὶ ἀκροσανίοντες,
πάντες δμηγερέες, ὡσπέρ τ' ἐμμορέες ὅππότ' ἂρ ἵληθι
ἴδμαῖος, ὃς ἂρ ἦλθε, καὶ ἀγγελίην ἀπέφηνε,
τὰς ἐν μέσσοισιν, ὅτις δ' ὤπλίζετο μᾶλλ' ὧκα
ἀμφότεροι, νικύας τ' ἀγέμεν, ἕτεροί δὲ μιθ' ὕλην
ἀργεῖοι δ' ἑτέρωθεν ἐϋσσέλμων ἀπὸ νηῶν
ὥρμων νικύας τ' ἀγέμεν, ἕτεροί δὲ μιθ' ὕλην.
ἠέλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας
ἐξ ἁσαλαρρείταο βαθυρρόου ὠκεανοῖο,
οὐρανὸν εἰσανιών, οἵδ' ἤντιον ἀλλήλοισιν,
ἔνθα διαγνῶναι χαλεπὼς ἦν ἄνδρα ἕκαστον,
ἀλλ' ὕδατι νίζοντες ἀπὸ βροτὸν αἷμα τ' ὠσσαν
Laccon. p. 7. θάρσεα θερμὰ χέοντες ἀμαξάων ἐπιωχάν
οἱ δ' ἐΐα κλίναν πρίαμος μέγας· οἱ δ' ἐσιωπῇ
νικῆς πυρκαϊῆς ἐπιωνύμιον ἀχνύμενοι κῆρ,
ἦν δὲ πυρὶ πρήσαντες, ἴσαν ποτὶ Ἴλιον ἱρήν.
ὣς δ' αὖτως ἑτέρωθεν ἰὼν νικήσασες ἀχαιοὶ
νικῆς πυρκαϊῆς ἐπιωνύμιον ἀχνύμενοι κῆρ
ἦν δὲ πυρὶ, πρήσαντες ἴσαν κοίλας ἐπὶ νῆας.
νὺξ δ' οὔτ' ἄρπω ἦεν· ἔπι δ' ἀμφιλύκη νύξ,
τῇμος ἂρ ἀμφὶ πυρὴν κριδὸς ἔζετο λαὸς ἀχαιῶν
τύμβον δ' ἀμφ' αὐτῷ ἕνα ποίον ἐξαγαγόντες
ἄκεσσον ἐκ πεδίου, ποτὶ δ' αὖσεν τεῖχος ἴσαμεν
πύργους ὑψηλοὺς, ἵλαρ νηῶν τε, καὶ αὐτῶν·
ἐν δὲ αὐτοῖσι πύλας ἐνεποίεον εὐαρμύιας·
ὄφρα δι' αὐτάων ἱππηλασίη δόδος εἴη.
ἐκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ἔπ' αὐτῷ τῷφρον ὄρυξαν
εὐρεῖαν, μεγάλην· ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξαν,
ὡς οἱ μὲν πονέοντο κάρηκομόωντες ἀχαιοί·
οἱ δὲ θεοὶ παρ Διὶ καθήμενοι ἀστεροπητῇ,

θηοῦντο

θηοῦντο μέγα ἔργον ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Ζεῦ πότερα δή ῥα τις ἔτι βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν,
ὅς τις ἔτ' ἀθανάτοισι νοον καὶ μῆτιν ἐνίψει;
οὐχ ὁράᾳς ὅτι τεῦχος ἀκάρηκτον ἐτάνυσσαν
τεῖχος ἐτ' ἀχίσαντο νεῶν ὕπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
ἔλασσαν, οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλυτὰς ἑκατόμβας;
τεῦ δ' ἤτοι κλέος ἔσται, ὅσον τ' ἐπικίδναται ἠώς;
τεῦ δ' ἐπιλήσονται, ὅτ' ἐγὼ, καὶ φοῖβος ἀπόλλων
ἦρῳ λαομέδοντι πολίσαμεν ἀθλήσαντε.
Τὸν δ' αὖ μεγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα ζεύς·
ὦ πόποι ἐννοσίγαι, εὐρυσθενές, οἷον ἔειπες.
ἄλλος κέν τις τεῦθ θεῶν δείσειε νόημα,
ὅς σεο πολλὸν ἀφαυρότερος χεράς τε, μένος τε.
σὸν δ' ἦτοι κλέος ἔσται ὅσον τ' ἐπικίδνηται ἠώς.
ἄγρε μάν ὅτ' ἂν αὖτε κάρηκομόωντες ἀχαιοὶ
οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
τεῖχος ὀναρρήξας, τὸ μὲν, ἐς ἅλα πᾶν κατα χεῦαι,
αὖλις δ' ἠϊόνα μεγάλην ψαμάθοισι καλύψαι,
ὄφρα τοι αὖτε μέγα τεῖχος ἀμαλδύνηται ἀχαιῶν.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
δύετο δ' ἠέλιος, τετέλεστο δ' ἔργον ἀχαιῶν.
βυσσόνεον δ' κατὰ κλισίας, καὶ δόρπον ἔλοντο.
νῆες δ' ἐκ λιμένος παρέστασαν οἶνον ἄγουσαι,
πολλαὶ, τὰς προέηκαν ἰηβολίσης ὑπνῳ·
τόν, ῥ' ἔτεχ' ὑψιπύλης ὑπ' ἰηβολι πολιήτι λαῶν·
χαρίς δ' ἀρείδησ', ἀγαμέμνονι καὶ μενελάῳ
δῶκαν ἰηβολίσης ἀγέμεν μέθυ χίλια μέτρα.
ἔνθα ἂρ οἰνίζοντο κάρηκομόωντες ἀχαιοὶ,
ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἰθωνι σιδήρῳ,

L

ἄλλοι δ' ἵπποις, ἄλλοι δ' αὐτοῖσι βόεσσιν,
ἄλλοι δ' αὖ βροτόεσσι πίθωσ' ὑδατα θάλασσαν.
ποσσὶ γὰρ ἴθυσαν μὲν ἐπὶ τάφρον καρηκομόωντο Ἀχαιοί
δαίνυσθ' ἱππῆες δ' κατὰ πόλιν, οὐδ' ἐπίκουροι.
πάννυχοι δ' ἐσφιν κακὰ μήδετο μητίετα Ζεύς,
σμερδαλέα κτυπέων· τοὺς δ' χλωρὸν δέος ἥρει
οἶνον δ' ἐκ δεπάων χαμάδις χέον· οὐδ' τις ἔτλη
πρὶν πίειν, πρὶν λεῖψαι ὑπερμενέϊ κρονίωνι.
κοιμήσαντ' ἄρ' ἔπειτα, καὶ ὕπνον δῶρον ἔλοντο.

ΥΠΟ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ. Θ. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Εὺς ἀπαγορεύσας τοῖς θεοῖς μηδετέρῳ βοηθεῖν τῶν στρατῶν, ἐπὶ τὴν Ἴδην κατέρχεται· καὶ πρότερον ἴδων μαχομένους τοὺς Ἕλληνας, ἐλάττονας τῶν Τρώων καθίστησιν ὕβριν· ὁ δὲ καὶ Ἀθηνᾶν ἐπὶ βοήθειαν τοῖς Ἕλλησιν ἐξιοῦσαν, ἐπέχειν ἔρις, διὸς κελεύσαντος· ἑαυτῷ δὲ γενομένης, ἕκτωρ ἐνημελόρησον ἐν τῷ πεδίῳ, ὃς τε τραυματισθείς, καὶ πῦρ δι' ὅλης νυκτὸς καίει.

ΙΛΙΑΔΟΣ. Θ. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Θῆτα, θεῶν ἀγορὴ, Διὸς ἀμφίπολος. ἔριδος εἶδος.

Ὡς μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν.
Ζεὺς δὲ θεῶν ἀγορὴν ποιήσατο τερπικέραυνος
ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.
αὐτὸς δ' σφ' ἀγόρευε, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἄκουον.
Κέκλυτέ μευ πάντες τε θεοὶ, πᾶσαί τε θέαιναι,
ὄφρ' εἶπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
μήτέ τις οὖν θήλεια θεὸς τόγε, μήτέ τι ἄρσην,
πρόφρων δ' ἰακέρσαι ἐμὸν ἔπος· ἀλλ' ἅμα πάντες
αἰνεῖτ', ὄφρα τάχιστα τελευτήσω τάδε ἔργα.
ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοντα νοήσω
ἐλθόντ', ἢ Τρώεσσιν ἀρηγέμεν, ἢ Δαναοῖσι,
πληγεὶς οὐ κατὰ κόσμον ἐλεύσεται Οὐλυμπόνδε.
ὃν μὲν ἐλὼν, ῥίψω ἐς τάρταρον ἠερόεντα,
τῆλε μάλ', ἔνθι βάθιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον,
ἔνθα σιδήρεαί τε πύλαι, καὶ χάλκεος οὐδός,
τόσσον ἔνερθ' Ἀΐδαο, ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης·
γνώσεται ἔπειτ' ὄφρα ἐμοὶ θεῶν κάρτιστος ἅπάντων.
εἰδ' ἄγε πειρήσασθε θεοὶ ἵνα εἴδετε πάντες,
σειρὴν χρυσείην ἐξ οὐρανόθεν κρεμάσαντες,
πάντες δ' ἐξάπτεσθε θεοὶ, πᾶσαί τε θέαιναι·
ἀλλ' οὐκ ἂν ἐρύσαιτ' ἐξ οὐρανόθεν πεδίονδε
ζῆν' ὕπατον μήστωρ, οὐδ' εἰ μάλα πολλὰ κοπέοιτε.
ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼν πρόφρων ἐθέλοιμι ἐρύσσαι,
αὐτῇ

αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαιμ', αὐτῇ τε θαλάσσῃ.
σειρὴν μὲν κεν ἔπειτα περὶ ῥίον Οὐλύμποιο
δήσαιμι. τὰ δ' ἐκ πάντα μετήορα πάντα γένοιτο.
τόσσον ἐγὼ περί εἰμὶ θεῶν, περί εἰμὶ καὶ ἀνδρῶν.
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσεν.
ἔστι δ' ὅ γ' ἠμετέρῃ περὶ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Ὦ πάτερ ἡμέτερε κρονίδη ὕπατε κρειόντων,
εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν ὅτι σθένεϊ οὐκ ἐπίκοτον.
ἀλλ' ἐμπης δυσανδρῶν ὀλοφυρόμεθ' Ἀργείων,
οἷόν σφ' ἠὲ κακὸν οἶτον ἀναπλήσουσιν Ὄλυμπα.
ἀλλ' ἤτοι μὲν ἐγὼν ἀφεξόμεθ', εἰ σὺ κελεύεις,
βουλὴν δ' ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ὄφρα σφιν ὀνήσῃ.
ὡς μὴ πάντες ὄλωνται, ὀδυναμένοιο τοκῆος.
Τὴν δ' ἐπιμειδήσας, προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς.
θάρσει βριτόμητα, φίλον τέκος· οὐ νύ τι θυμῷ
προφρονέως μυθέομαι· ἐθέλω δέ τοι ἦπιος εἶναι.
Ὡς ἐπὼν ὑπ' ὄχεσφι βιβᾶσκε χαλκόποδ' ἵππω
ὠκυπέτα, χρυσέῃσιν ἐθειρήσιν κομόωντε
χρυσὸν δ' αὖτ' ἔδυνε περὶ χροΐ· γέντο δ' ἰμάσθλην
χρυσείην, εὔτυκτον· ἐπὶ δ' ἔβη ἁρματος ἕδρῃ.
μάστιξεν δ' ἐλάαν τώ γ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην
μεσηγὺς γαίης τε, καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
Ἴδην δ' Ἵκανε πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν
Γάργαρον ἔνθα δέ οἱ τέμενος, βωμός τε θυήεις.
ἔνθ' ἵππους ἔστησε πατὴρ ἀνδρῶν τε, θεῶν τε,
λύσας ἐξ ὀχέων. κατὰ δ' ἠέρα πολλὴν ἔχυσεν.
αὐτὸς δ' ἧστο κορυφῇσι καθίζων κύδεϊ γαίων,
εἰσορόων πόλιν, καὶ νῆας Ἀχαιῶν.

οἵδ' ἄρα δεῖπνον εἶλχθ' καρηκομόωντθ ἀχαιοί
βίμφα κατὰ κλισίας, ἀπὸ δ' αὐτὴ θωρήσσοντθ.
ἵππους δ' ἂν ἑτέρωθεν ἀνὰ πόλιν ὠπλίζοντθ
παυρότεροι· μίμασσον ὃ καὶ ὡς ὕσμινι μάχεσθαι
χρεοῖ ἀναγκαίῃ, πρὸ τε παίδων, καὶ πρὸ γυναικῶν.
πᾶσαι δ' ὠίγνυθ πύλαι· ἐκ δ' ἔσυθ λαός,
πεζοίθ', ἱππῆες τε, πολὺς δ' ὁρυμαγδὸς ὀρώρει.
οἵδ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἔναν ξυνιόντθ ἵκανθ,
σύν ῥ' ἔβαλον ῥίνθς, σὺν δ' ἔγχεα, καὶ μένε' ἀνδρῶν
χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
ἔπλητ' ἀλλήλῃσι· πολὺς δ' ὁρυμαγδὸς ὀρώρει.
ἔνθα δ' ἅμ' οἰμωγή τε, καὶ οὐχολὴ πέλεν ἀνδρῶν
ἀλλύντων τε, καὶ ἀλλυμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα.
ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν, καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπετον· πίπτε δ' ἐλαοί.
ἦμος δ' ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα.
ἔνθ' ἐτίθει δύο κῆρε ταναήκεος θανάτοιο,
τρώων θ' ἱπποδάμων, καὶ ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
ἕλκε δ' μέσα λαβὼν ῥῖπε δ' αἶσιμον ἦμαρ ἀχαιῶν
αἱ μὲν ἀχαιῶν κῆρες ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρῃ
ἔβησαν· τρώων δ' πρὸς οὐρανὸν εὐρὺν ἄρθεν.
αὐτὸς δ' ἐξ ἴδιης μεγάλ' ἔκτυπε· θεσπέσιον δ'
ἧκε σέλας κατὰ λαὸν ἀχαιῶν· οἱ δ' ἰδόντθ,
θάμβησαν, καὶ πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἷλεν.
ἔνθ' οὔτ' ἰδομενεὺς τλῆ μίμνειν, οὔτ' ἀγαμέμνων,
οὔτε δύ' αἴαντθ μενεπτολέμω, θεράποντθ ἄρηος.
νέστωρ δ' οἷος ἔμιμνε γερήνιος, οὖρος ἀχαιῶν.
οὐχ ἑκών, ἀλλ' ἵππος ἑτέρθο, τὸν βάλον ἰῷ
υἱὸς ἀλιξάνδροιο πόσις ἠυκόμοιο,

ἀχρὼ

ἀχρὼ κεκαρυφήν, ὅθι τε πρῶτα θρίχες ἵππων
χραισμῶ ἐμπεφύασι, μάλιστα δ' καιριόων ἔην.
ἀλγήσας δ' ἀνίπαλθ, βίλος δ' ἐς ἐγκέφαλθν δύ-
συν δ' ἵππους ἑτάραξε, κυλινδόμῳ περὶ χαλκῷ.
ὄφρ' ὁ γέρων ἵππουο παρηορίας ἀπέτεμνε
φασγάνῳ ἀίσσων, τόφρ' ἐκθρος ὠκέες ἵπποι
ἦλθον ἀν' ἰωχμὸν θρασύν, ἡνίοχον φορέοντθ
ἐκθρα· καὶ νύ κεν ἐνθ' ὁ γέρων ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσεν,
εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε βοὴν ἀγαθὸς διομήδης·
σμερδαλέον δ' ἐβόησεν, ἐπορθύναν δὲ θυσπῆα.
Διογενὲς λαερτιάδη πολυμήχαν' ὀδυσσεῦ,
πῆ φεύγεις μετὰ νῶτα βαλὼν κακὸς ὡς ἐν ὁμίλῳ;
μήτις τοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δορὶ πήξῃ·
ἀλλὰ μένε, ὄφρα γέροντθ ἀπώσομεν ἄγριον ἄνδρα.
Ὡς ἔφατ' οὐ δ' ἐσάκουσε πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς,
ἀλλὰ παρᾴξεν κίλας ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν.
τυδείδης δ' αὖτός περ ἰὼν, προμάχοισιν ἐμίχθη.
ἐνθ' ὁ πρόσθ' ἵππων νηλητέα θῆκε γέροντ.
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Ὦ γέρον, ἦ μάλα δή σε νέοι τείρουσι μαχηταί·
σὴ δ' βίη λέλυται, χαλεπὸν δέ σε γῆρας ὀπάζει·
ἠπιόδων δ' ὑνὸς θεράπων, βραδέες δέ τοι ἵπποι.
ἀλλ' ἄγ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, ὄφρα ἴδηαι
οἷοι τρῶϊοι ἵπποι, ἐπισάμμοι πεδίοιο
καπνὰ μάλ' ἔνθα, καὶ ἔνθα διωκέμεν, ἠδὲ φέβεσθαι
οὓς τοτ' ἀπ' αἰνείαω ἐλόμην μήστωρα φόβοιο.
τοὺς μὲν θεράποντε κομείτων· τὼ δὲ νέεσ
τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισιν ἰθύνομεν, ὄφρα καὶ ἕκτωρ
εἴσηται, ᾧ καὶ ἐμὸν δόρυ μαίνεται ἐν παλάμῃσιν.
Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε γερήνιος ἱππότα νέστωρ.

νεσορίας μὴν ἐπὶδὲ ἵππους θεράποντε κομέεσθω
ἴφθιμοι δεινὸς τε καὶ εὐρυμέδων ἀγαπήνωρ.
τῶδ' εἰς ἀμφοτέρω διομήδεος ἄρματα βήτω.
νέσωρ δ' ἐν χείρεσι λάβ' ἡνία φοινικόεντα.
μάστιξεν δ' ἵππους, τάχα δ' ἔκτορος ἀγχιμόλοισ.
τὸν δ' ἰδὼς μεμαὼς ἀκόντισε τυδέος υἱός.
καὶ τὸν μὲν ῥ' ἁφάμαρτεν· ὃ δ' ἡνίοχον θεράποντα
ἡνορέην ὑπερθύμου θηβαίου ἡνιοπῆα,
ἵππων ἡνί' ἔχοντα, βάλε στῆθος παρὰ μαζόν,
θέτο δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δὲ οἱ ἵπποι
ὠκύποδες. τὸν δ' ἄνθι λύθη ψυχή τε, μένος τε.
ἔκβρας δ' ἀνὸρ ἄχος πῦκασε φρένας ἡνιόχοιο.
τὸν μὲν, ἔπειτ', ἴασε, καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρῳ,
κεῖθαι· ὃδ' ἡνίοχον μίθπε θρασύν, οὐ δ' ἄρ' ἔλυ δηΐ
ἵππω δινήεντα σημαντορ· αἶψα γὰρ ὗρον
ἰφθίμδιον ἀρχεπόλεμον θρασύν, ὃν ῥα τόθ' ἵππων
ὠκυπόδων ἐπέβησε, δίδυ δέ οἱ ἡνία χερσίν.
ἔνθα κε λυγρὸς ὄλεθρος ἐγένετο καὶ μέγα χάος,
καὶ νύκτ' ἐπήγαγον κατὰ Ἴλιον ἠΰτε ἄρνες,
εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε, θεῶν τε.
βροντήσας δ' ἄρα δεινὸν, ἀφῆκ' ἀργῆτα κεραυνόν.
κὰδδε πρόσ' ἵππων διομήδεος ἧκε χαμᾶζε.
δεινὴ δ' φλὸξ ὦρτο θεείη καιομένοιο.
τὼ δ' ἵππω δείσαντε, κατὰπτήτην ὑπ' ὄχεσφιν·
ἔκπαγλα δ' ἐκ χειρῶν φῦγον ἡνία στιβαρόντα.
δείσας δ' ὄγ' ἐν θυμῷ· διομήδεα δ' προσέειπε.
Τυδείδη, ἄγε δ' αὖτε φόβον δ' ἔχε μώνυχας ἵππους.
ἢ οὐ γινώσκεις ὅτι οἱ κ διὸς οὐχ ἵπετ' ἀλκή;
νῦν μὲν γὰρ τούτῳ κρονίδης ζεὺς κῦδος ὀπάζει
σήμερον· ὕστερον αὖτε καὶ ἡμῖν, αἴκ' ἐθέλησι,

δώσει.

δώσει. ἀνὴρ δ' ἐκ κου οὔτι διὸς νόον εὐρύσσαθ.
οὐ δὲ μάλ' ἴφθιμος ἐπεὶ πολὺ φέρτατός ἐστιν.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς διομήδης.
ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα γέρον κατὰ μοῖραν ἔειπες.
ἀλλὰ τόδ' ἀνὸρ ἄχος κραδίῃ, καὶ θυμῷ ἱκάνει.
ἔκτωρ γάρ ποτε φήσ' ἐνὶ βώεσσ' ἀγορεύων,
τυδείδης ὑπ' ἐμεῖο φοβούμενος ἶκτο νέας,
ὣς πότ' ἀπειλήσ', τάτε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γερήνιος ἱππότα νέσωρ.
ὤμοι τυδείδη ἦ τε δαΐφρονος οἷον ἔειπες.
εἰ περ γάρ σ' ἔκτωρ γε κακὸν, καὶ ἀνάλκιδα φήσῃ.
ἀλλ' οὐ πείθονται βῶες, καὶ δαρδανίωνες,
καὶ βώων ἄλοχοι μεγαθύμων ἀπιστάων,
τάων, ἵν' κενεὴν βουλὴν θαλερὸς παρακοίτας.
Ὣς ἄρα φωνήσας, φύγ-αδ' ἔραπε μώνυχας ἵππους
ἔνθεν ἀν' ἰωχμὸν ἐπὶ δ' βῶες τε, καὶ ἔκτωρ,
ἤλήθ' θεσπεσίη βέλεα σονόεντα χέοντε.
τὸν δ' ὦ μακρὸν ἀϋσε μέγας κορυθαίολος ἔκτωρ.
τυδείδη, πέρι μὲν σε πόρ δαναοὶ ταχύπωλοι
ἴδμεν τε, κρίαίνῃ τε, ἰδὲ πλείοις δεπάεσσι.
νῦν δέ σ' ἀπημύνασι γωνακὸς ἆρ' ἀντιτίτυξο
ἔρρε κακὴ λιὴν ἐπεὶ οὐκ ἐξαντος ἐμεῖο,
πύργων ἡμετέρων ἐπιβήσεαι. οὐ γ' ἐωῦσας
ἀξεῖς ἐν νήεσσι πάρος τοι δαίμονα δώσω.
Ὣς φάβ. τυδείδης δ' διάνδιχα μερμήριζεν
ἵππους τε στρέψας, καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι.
τρὶς μὲν μερμήριξε κατὰ φρένα, καὶ κατὰ θυμόν.
τρὶς δ' ἀπ' ἰδαίων ὀρέων κτύπε μητίετα ζεύς,
σῆμα πόθεις βώεσσι, μαλχῆς ἐτραλίκια νίκλω.
ἔκτωρ δ' βώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύσας.

Τρῶες, καὶ λύκιοι, καὶ δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
ἄνδρες ἐσὶ φίλοι· μνήσασθε δ᾽ ὑμέτερο βίοιο.
γινώσκω δ᾽ ὅτι μοι πρόφρων κατένευσε κρονίων
νίκλω, καὶ μέγα κῦδος, ἀτὰρ δαναοῖσι γε πῆμα.
νήπιοι, οἱ ἄρα δὴ τάδε τείχεα μηχανόωνθο.
ἀβλὴξ δ᾽, οὐδ᾽ ὑπόσωρα, τάδ᾽ οὐ μίνος ἀμὸν ἐρύξει.
ἵπποι δ᾽ ῥεῖα τάφρον ὑπερθορέονται ὀρυκτήν.
ἀλλ᾽ ὅτε κεν δὴ νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι γένωμαι,
μνημοσύνη τις ἔπεσθα πυρὸς δηΐοιο γενέσθω,
ὡς πυρὶ νῆας ἐνιπρήσω, κτείνω δ᾽ καὶ αὐτοὺς
ἀργείους παρὰ νηυσὶν, ἀτυζομένους ὑπὸ καπνῷ.
Ὡς ἔφατ᾽, ἵπποισιν ἐκέκλετο, φώνησέν τε.
ξάνθε τε, καὶ σὺ πόδαργε, καὶ αἴθων, λάμπε τε δίφῳ,
νῦν μοι τὴν κομιδὴν ἀποτίνετον, ἣν μάλα πολλὴν
ἀνδρομάχη θυγάτηρ μεγαλήτορος ἡπιόθου,
δμῖλον πὰρ προτέροισι μελίφρονα πυρὸν ἔθηκεν,
οἶνόν τ᾽ ἐγκεράσασα πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι,
ἠ ἐμοὶ, ὅς περ ἀριστεροὺς πόσις εὐχόμαι εἶναι.
ἀλλ᾽ ἐφομαρτεῖτον, καὶ ταῦτά μοι ὄφρα λάβωμεν
ἀπίδα νισομένω, τῆς, νῦν κλέος οὐρανὸν ἵκει,
πᾶσαν χρυσείην ἐμμεν, καὶ ἀνώνας τε, καὶ αὐτήν.
αὐτὰρ ἀπ᾽ Ἰδομενῆος ἱππόδαμοις ἐπὶ δαμοῖς
δαιδάλεον θώρηκα, τὸν, ἥφαιστος κάμε τεύχων.
εἰ τοῦτ᾽ αἰ λάβοιμεν, ἐλπόμεθα καὶ ἀμφοτέρω κεν
αὖθι νυκτὶ νεῶν ἐπιβησόμεν ὠκυάων.
Ὡς ἔφατ᾽ ὀχόμενος, νεμεσήσατο δ᾽ ποτνια ἥρη.
σείσατο δ᾽ οὐρανὸν ἄνω, ἐλέλιξε δ᾽ μακρὸν ὄλυμπον.
καί ῥα τρισσάθμονα μέγαν θεὸν, ἀντίον ηὔδα.
ὦ πόποι Ἰννοσίγαι, σύρυθμοτε, οὐδ᾽ ἰνὺ σοίπερ
ἀλιμένην δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμός;

εἴ δ᾽ ποτ᾽ ἐς ἰλίκλω τε, καὶ ἀγρὰς, δῶρ᾽ ἀνάγοις,
πολλά τε, καὶ χαρίεντα· σὺ δ᾽ εἰ σφισὶ βούλεο νίκλω.
εἴπερ γάρ κ᾽ ἐθέλοιμι, ὅσοι δαναοῖσιν ἀρωγοί
τρῶας ἀπώσασθαι, καὶ ἐρυκέμεν οὐρύοπα ζῆν᾽,
αὐτῇ κ᾽ ἔνθ᾽ ἀκάχοιτο κατήμενος οἷος ἐν ἴδῃ.
Τὴν δὲ μέγ᾽ ὀχθήσας προσέφη κρονίωνος ἐνοσίχθων.
ἤρη ἀπόειπες, πολλὸν τὸν μῦθον ἔειπες;
οὐκ ἂν ἐγὼ ἐθέλοιμι δὴ κρονίωνι μάχεσθαι
μίμιας τὸς ἄλλες, ἐπεὶ πολὺ φέρτατός ἐσσιν.
ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλας ἀγόρευον.
τῶν δ᾽ ὅσον ἐκ νηῶν ἀπὸ πύργου τάφρος ἔεργε,
πληθὺν δμῶς ἵππων τε, καὶ ἀνδρῶν ἀασιάων
εἰλομένων, ἔβαλε θοὸς ἀτάλαντος Ἄρηϊ
ἕκτωρ πριαμίδης, ὅτε οἱ ζόλος κῦδος ἔδωκε.
καὶ νύκτα ἐπέρησεν πυρὶ κηλέῳ νῆας ἵσας,
αἰμὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε ἀγαμέμνονι πότνια ἥρη,
αὐτῷ ποιπνύσαντα θοῶς ὀρύναι ἀχαιούς.
βῆ δ᾽ ἴέναι παρά τε κλισίας, καὶ νῆας ἀχαιῶν,
πορφύρεον μέγα φᾶρος ἔχων ἐν χερὶ παχείῃ.
στῆ δ᾽ ἐπ᾽ ὀδυσσῆος μεγακήτεϊ νηὶ μελαίνῃ.
ἤ ῥ᾽ ἐν μεσάτῳ ἔσκε, γυγωνέμεν ἀμφοτέρωθεν,
ἠ μὲν ἐπ᾽ αἰάντος κλισίης τελαμωνιάδαο,
ἠδ᾽ ἐπ᾽ ἀχιλλῆος, τοί ῥ᾽ ἔσχατοι νῆας ἐΐσας
εἶρυσαν, ἠνορίῃ πίσυνοι, καὶ κάρτεϊ χειρῶν.
ἔνθεν δ᾽ ἰαπρύσιον δαναοῖσι γυγωνὼς
σὰς ὡς ἀργῆτι, κακὰ ἐλίγματα, εἶδος ἀγητοί,
πῆ ἔβαν οὐχωλαὶ, ὅτε δὴ φάμεν ἔμμεναι ἄεθλοι,
ἄς ὁπότ᾽ ἐν λήμνῳ καναχήσεις ἠγοράασθε
ἔβδομτοθ᾽ κρία πολλὰ βοῶν ἐρθοκραιράων,
πίνοντοθ᾽ κρητῆρας ἐπισφύρια οἰνοίο,

φῶων, οὐδ' ἑκατὸν δὲ διηκοσίωντε ἕκαστος
σήσειν ἐν πολέμῳ· νῦν δ' οὐδ' ἑνὸς ὀξυόωμῆ
ἔκθρῳ. ὃς τοι χαλκὸν ἐνιπλήσῃ πυρὶ κηλέῳ.
Ζεῦ πάτερ, ἠ ῥά νυ ὕδη ὑπόδρα μῶλον ἀρέσσω
τῇ δ' ἄτῃ ἄασας, κείμην μέγα κῦδος Ἀχαιῶν;
εὖ μὲν δή ποτ' ἔφημι τὸν περικαλλέα βωμὸν
νηὶ πολυκληῖδι παρελθέμεν ἐνθάδε ἕρσαν.
ἀλλ' ὦ πᾶσι βοῶν δημόν, καὶ μηρί' ἔκηα,
ἵεμαι ῥοίῳ δύτ' ἔχειον ἐξελάπαξαι.
ἀλλὰ ἰοῦ, τόδε πέρ μοι ἐπικρήηνον ἐέλδωρ,
αὐτὸς δή πέρ ἑκὼν ὑπεκφυγέτω, καὶ ἀλύξαι,
μήδ' οὕτω ῥώεσσιν ἑοῖς δαμναδαι ἀχαιούς.
Ὡς φάτο. τὸν δ' πατὴρ ὀλοφύρατο δακρυχέοντα.
νδύσε δὲ οἱ λαὸν σόον ἔμμεναι, οὐδ' ἀπολέσθαι.
αὐτίκα δ' ἀετὸν ἧκε τελειότατον πετεηνῶν
νεβρὸν ἔχων ὀνύχεσσι τέκος ἐλάφοιο ταχείης.
πὰρ δ' Διὸς βωμῷ περικαλλέϊ, κάββαλε νεβρόν.
ἔνθα πανομφαίῳ ἔνι ῥίζησκον ἀχαιοί.
οἶδ' ὡς δὴ ἴδον ὄρνιν ἀπ' ἐκ Διὸς ἦλυθον ὄρνις,
μᾶλλον δ' ῥώεσσι θόρον μνήσασθε δ' ἀχαρμοῦ.
ἔνθ' οὔτις πρότερος Δαναῶν ἦλτο πολλῶν περ ἐόντων,
εὔξατο τυδείδαο πάρος ἀχέμεν ὠκέας ἵππους
τάφρον τ' ἐξελάσαι, καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι,
ἀλλὰ πολὺ πρῶτος ῥώων ἔλεν ἀνδρα κορυσσὺν
φραδμονίδην ἀγέλαον· δ μὲν, φύγαδ' ἔραπον ἵππους.
τὸν δ' μεταστρεφθέντα, μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν,
ὤμων μεσσηγύς, ἄχρι δ' στέθεσφιν ἔλασσεν.
ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δ' τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
τὸν δ' μετ' ἀρείδαν, ἀγαμέμνονα, καὶ μενέλαον·
τοῖσι δ' ἐπ' αἴσυετο, θέειν ἐπιμαίνοι ἀλκήν.

τοῖσι

τοῖσι δ' ἐπ' ἰδομνῆος, καὶ δπάων ἰδομενῆος
μηριόνης, ἀτάλαντος ἐνυαλίῳ ἀνδροφόντῃ.
τοῖσι δ' ἐπ' εὐρύπυλος εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός.
τεῦκρος δ' εἰνετὸς ἦλθε παλίντονα τόξα πταίνων.
σὺν δ' ἄρ ὑπ' αἴσυετο σάκεϊ τελαμωνιάδαο.
ἔνθ' αἴας μὲν ὑπεξέφυρεν σάκος· αὐτὰρ ὅγ' ὔρως
πανθήνας, ἐπεὶ ἄρπιν ὀϊσεύσας ἐν ὁμίλῳ
βεβλήκει, δ μὲν, ἄνθι πεσὼν, ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσεν.
αὐτὰρ ὅ, ἄντις ἰὼν πάϊς ὡς ὑπὸ μητέρα δύσκων
εἰς αἶσυ. ὁ δ' ἐμὶν σάκεϊ κρύπασκε φαεινῷ
ἔνθα πίνα πρῶτον ῥώων ἔλε τεύκρος ἀμύμων,
ὀρσίλοχον μὲν πρῶτα, κὴ ὄρμενον, ἠδ' ὀφέλεστον,
δαίτορά τε, χρομίον τε, καὶ αὐτόθεον λυκόφοντα,
καὶ πολυκαμονίδην ἀμοπάονα, καὶ μελάνιππον,
πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πυκνοβοείῃ.
τὸν δ' ἰδὼν, γ-θήσεν ἀνακ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
τόξα ἀπὸ κρατερῆ πρῶτα ὀλέκοντα φαλάγγας
σὴν δὲ παρ' αὐτὸν ἰὼν, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπε.
τεῦκρε φίλη κεφαλὴ, τελαμώνιε κοίρανε λαῶν,
βάλλ' οὕτως, αἴκέν τι φόως δαναοῖσι γένηαι
παρί τε σῷ τελαμῶνι, ὅσ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα,
καὶ σε νόθον περ ἐόντα, καὶ ἐσσάμεν ὣς ἐνὶ οἴκῳ.
τὸν καὶ πλέον ἐόντα· διοκλείης ἐπίβησον.
ᾗ δ' ἐγὼ ἐξερέω ὡς καὶ τετελεσμένον ἔσται.
αἴκέν μοι δώῃ ἰεὺς αἰγίοχος, καὶ ἀθήνη,
ἰλίου ἐξαλαπάξαι εὐκτίμενον πτολίεθρον,
πρώτῳ τοι μετ' ἐμὲ προσβήσιον ἐν χερὶ θήσω
ἢ τρίποδ', ἢ δύο ἵππους αὐτοῖσιν ὄχεσφιν.
ἢ γυναῖκ', ἣ κέν τοι ὁμὸν λέχος ἐσαναβαίνοι.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη τεῦκρος ἀμύμων.

ἀρείδῃ κύδιστε, τί μι σοῦδ' ὀντα κελεύεις
ὀρύνειν; οὐ μέν τοι ὅσον δύναμίς γε πάρεστι,
παύομαι, ἀλλ' ἐξοῦ τοτι ἅλιον ὡσάμενθ' αὐτούς.
ἐκ τῦ, δὴ τόξοισι διεκ-μένω ἄνδρας ἐναίρω.
ὀκτὼ δὴ προέηκα τανυηλώχινας ὀϊστούς.
πάντοθ' δ' ἐν χροΐ πῆχθεν ἀριπρεπέων ἀζηῶν.
τῦκαρ δ' οὐ δύναμαι βαλέειν κύνα λυσσητῆρα.
ἦ ῥα, καὶ ἄλλον ὀϊστὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἴαλλεν
ἕκτορ ἀνδροκρύ, βαλέειν δέ ἑ ἶφθι θυμός.
καὶ τῦ, μέν ῥ' ἀφάμαρθ' ὅδ' ἀμύμονα γοργυθίωνα
ἥρω ἰὼν πριάμοιο κατὰ σῆθος βάλεν ἰῷ.
τόν ῥ' ἐξ αἰσύμηθεν ὀπυομένη τέκε μήτηρ,
καλὴ καπάνδρα, δέμας ἐικυῖα θεῇσι.
μήκωνι δ' ὡς, ἑτέρωσε κάρη βάλεν, ἥτ' ἐνὶ κήπῳ
καρπῷ βεβριθυῖα, νοτίῃσί τε ἐαρινῇσιν,
ὡς ἑτέρωσ' ἤμυσε κάρη πήληκι βαρυνθέν.
τοῦκορυθ δ' ἄλλον ὀϊστὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἴαλλεν
ἕκτορος ἀνδροκρύ, βελέειν δέ ἑ ἶφθι θυμός.
ἀλλ' ὄγε καὶ τόθ' ἅμαρτε. παρίσφηλεν γὰρ Ἀπόλλων.
ἀλλ' ἀρχεπτόλεμον θρασύν ἕκτορος ἡνιοχῆα
ἴφθιμον πόλεμόν δε, βάλε σῆθος παρὰ μαζόν.
ἥεπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
ὠκύποδες. τῦδ' ἄνθι λύθη ψυχήτε, μένος τε.
ἕκτορα δ' ἀνδρὸν ἄχος πύκασε φρένας ἠνιόχοιο.
τὸν μὲν ἔπειτ' ἔασε καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρῳ.
κιβδήλῳ δ' ἐκέλευσεν ἀδελφεὸν ἴγγυς ἐόντα,
ἵππων ἡνί' ἑλεῖν. ὃδ' ἄρ οὐκ ἀπίθησεν ἀκουάσας.
αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος,
σμερδαλέα ἰάχων. ὃ δ' ἐγχεμάδιον λάβε χειρί.
βῆδ' ἰθὺς τοῦκορυ. βαλέειν δέ ἑ θυμὸς ἀνώγει.

ἤτοι ὁ μὲν φαρέτρης ἐξείλετο πικρὸν ὀϊστόν,
θῆκε δ' ἐπὶ νευρῇ. τόνδ' ἂν κεραϊστὸν ἐόντα
αὖ ἐρύοντα, παρ' ὦμον, ὀϊστὸν κληῖδος ἀπόρρηξε
ἀγχίνα τε, σῆθός τε, μάλιστα δ' καίειόν ἑ,
τῇ ῥ' ἐπὶ οἱ μεμαῶτα βάλε λίθῳ ὀκριόεντι.
ῥῆξεν δέ οἱ νευρὴν ἀνάρκησε δ' χεὶρ ἐπὶ καρπῷ.
σὺν δ' γνὺξ ἐρεπτῶν, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
αἴας δ' οὐκ ἀμέλησε κασιγνήτοιο πεσόντος,
ἀλλὰ θεὼν περίβη, καί οἱ σάκος ἀμφεκάλυψε.
τὸν, μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δύω ἐρίηρες ἑταῖροι
μηκιστῆς ἐχίοιο πάϊς, καὶ δῖος ἀλάστωρ,
νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς φερέτην βαρέα στενάχοντα.
ἂψ δ' αὖτις βώειαν ὀλυμπίος ἐν μένος ὦρσεν.
οἵδ' ἰθὺς τάφροιο βαθείης ὦσαν ἀχαιούς.
ἕκτωρ δ' ἐν πρώτοισι κίε, θέντο βλεμεαινάν.
ὡς δ' ὅτε πίς τε κύων συὸς ἀγρίου, ἠὲ λέοντος,
ἄπηνα κατόπισθε, ποσὶν ταχέεσσι πεποιθώς,
ἰχνία τε, λαυτούς τε ἑλισσόμενός τε δοκεύει,
ὡς ἕκτωρ ὤπαζε καρηκομόωντας ἀχαιούς.
αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίσσω, οἵδ' ἐφέβοντο.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τε σκόλοπας, καὶ τάφρον ἔβησαν
φεύγοντες, πολλοὶ δ' ἄμμιν ὑπὸ χερσίν,
οἱ μὲν δὴ παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες,
ἀλλήλοισί τε κικλήσκοντες, καὶ πᾶσι θεοῖσι
χεῖρας ἀνίσχοντες, μεγάλ' ἰάχοντο ἕκαστος.
ἕκτωρ δ' ἀμφιπερισκὼς καλλίτριχας ἵππους,
ὀργῆς ὄμματ' ἔχων, ἠδ' ἐρεβεννῇ φ' ἀρηϊ.
τοὺς, δὲ ἰδὼν ἐλέησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
αὐτὰρ δ' Ἀθηναίῃ ἔπια πτερόεντα προσηύδα.
Ω πόποι αἰγιόχοιο διὸς τέκος, οὐκέτι καὶ

ὀλυμένην δοάκων κυσὶ δηϊσόμενθ' ὑσὰ πόρη ϛ
εἴκειν δὴ κακὸν οἶτον ἀνακλήσαντα θ', ὄλωνται
ἀνδρὸς ἐνὸς βίηφι· ὁ δὲ μαίνεται οὐκέτ' ἀνικτῶς
ἕκτωρ πριαμίδης κὰδ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε.
Τὴν δ' ἄρτι προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη·
κὰδ λίην οὗτός γε μένος, θυμόν τ' ὀλέσθαι,
χερσὶν ὕπ' ἀργείων φθίμενον θ' ἑρπηδόν γαίῃ·
ἀλλὰ πατὴρ δύ μοι φρεσὶ μαίνεται οὐκ ἀγαθῇσι
ἀχέτλιος, ἀλίην ἀλιβδόν, ἐμῶν μενέων ἀπερωεύς·
οὐδ' ἴπ τῶν μέμνηται, ὅ οἱ μάλα πολλάκις ἦν
τῆρόμενον σώεσθαι ὑπ' ὀδυρομένοις ἀέθλων.
ἤτοι ὁ μὲν, κλαίουσι πρὸς οὐρανόν· αὐτὰρ ἐμὶ Ζεὺς
Ζεύς, ἐπαλεξήσασαν ἀπ' οὐρανόθεν προΐαλλον·
εἰ γὰρ ἐγὼ τάδε ἤδη ἐνὶ φρεσὶ πᾶσι νοήσω,
οὔτε μιν εἰς ἀΐδαο πυλάρταο προὔπεμψον
ἐξ ἐριβόης, ἀΐξοντα κύνα συναρὴ ἀΐδαο,
οὐκ ἂν ὑπεξέφυγε συνὸς ὕδατος αἰπὰ ῥέεθρα.
νῦν δ' ἐμὲ μὲν συνέηκε θέσπις δ' ἐξήνυσε βυλάς·
ἣ οἱ γούνατ' ἔκυσε, καὶ ἑλλάβε χερὶ γενείου,
λισσομένη τιμήσαι ἀχιλλῆα πολιπορθον.
ἔσσα μὰν ὅτ' ἂρ ἄντε φίλω γλαυκώπιδι εἶπῃ·
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νῶϊν ἐπίσπευσον μάχας ἵππους,
ὄφρ' ἂμ ἐγὼ κατάδυω διὸς δόμον αἰγιόχοιο,
τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήξομαι, ὄφρα ἴδωμαι,
εἰ νῶϊν πριάμοιο πάϊς κθρυθαίολος ἕκτωρ
γηθήσει, προφανέντε μάχης ἐπὶ πολεμιον ἀφύρας·
ἦ τῆς καὶ τρώων κθρέει κύνας, ἠδ' οἰωνούς
σημῷ, καὶ σάρκεσσι, πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν ἀχαιῶν.
Ὡς ἔφατ' οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος ἥρη.
ἡ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους

ἥρη

ἥρη, πρέσβα θεὰ, θυγάτηρ μεγάλοιο κρόνοιο·
αὐτὰρ ἀθηναίη κούρη διὸς αἰγιόχοιο
πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ' οὐδᾷ,
ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο, καὶ κάμε χερσίν·
ἣ δ' ἐς χιτῶν' ἐνδῦσα διὸς νεφεληγερέταο,
τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα·
ἐς δ' ὄχεα, φλόγεα ποσὶ βήσετο, λαῖλαπ δ' ἑτοίμην
δεινὴν, μέγα σιβαρὸν, τὴν δ' ἄμμνησι σέλας ἀνδρῶν
ἡρώων, οἵσίν τε κορύσσεται ὀβριμοπάτρη·
ἥρη δ' ἱππείη θοῶς ἐπὶ μάστιγ' ἄρ' ἵππους.
αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανὸν, ἃς ἔχον ὧραι
τῇς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς, ἠδ' ὄλυμπός τε,
ἢ μὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος, ἠδ' ἐπιθεῖναι·
τῇ ῥα σὺν αὐτάων κιρκιωκίας ἔχον ἵππους.
Ζεὺς δ' πατὴρ ἴδηθεν ἐπεὶ ἴδε χώσατ' ἄρ' ἀνῶς·
ἶριν δ' ἔρρωε χρυσόπτερον ἀγγελίην δε·
βασκ' ἴθι ἶρι τανίσσα, πόλιν βρότεαν μήδ' ἔα αὐτὼ
ἔρχεσθ', ἢ γὰρ καλὰ σωοισόμεθα πολέμοιό δε·
ὧδε γὰρ ἐξερέω, τό δὲ κῆ τετελεσμένον ἔσαι·
γηθήσω μὲ σφῶϊν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους.
αὐτοὺς δ' ἐκ δίφρου βαλέω, κατὰ θ' ἅρματα ἄξω·
ἣ δέ κεν ἐς δεκάτους πειρετελλομένους ἐνιαυτοὺς
ἕλκι' ἀπαλθήσειαθον, ἄκεα μάρπτησι κραυνός·
ὄφρ' εἰδῇ γλαυκῶπις ὅτ' ἂν ὦ πατρὶ μαχηται·
ἥρη δ' οὔτι τόσον νεμεσίζομαι, ἠδὲ χολοῦμαι·
αἰεὶ γάρ μοι ἔωθεν ἐναντία ἔργα τέτυκται.
Ὡς ἔφατ', ὦρτο δ' ἶρις ἀελλόπος ἀγγελίησε.
βῆ δὲ κατ' ἰδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν ὄλυμπον·
πρωτῆσι δὲ πύλῃσι θοὴν πύκα θ' ὑλυμποιο
ὤτρυνεν κατέρυκε, διὸς δ' ἐφ' ἵππους ἔπνευσε μῦθον·

πῆ μέμαεν ; τί σφῶϊν ἐνὶ φρεσὶ μαίνεται ἦτορ ;
ἦκα δάκε κρονίδης ἐπαμυνέμεν ἀργείοισι.
ὧδε γὰρ ἡπέλασε κρόνος πάϊς, ἐν τελέεσσιν,
γυῶσεν μὲν σφῶϊν · ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους
αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέειν, κατὰ ἅρματα ἐξέμεν.
ἦδέ κεν ἐς δηκάτους πολυτιλλομένους ἐνιαυτοὺς
ἕλκε' ἀπαλθήσειδον, ἄκεα μαψηρῇσι κραυγῇς.
ὄφρ' ἐδάης γλαυκῶπι, ὅτ' ἂν σῷ πατρὶ μαχήσα,
ἦρη δ' οὔτι τόσον νεμεσίζεται, ἤ σ' ἐχολῶται.
αἰνὶ γὰρ οἱ ἔωθεν ἐνικλᾶν ὄ, τι νοήσῃ.
ἀλλὰ σύγ' αὐτοτάτη κύον ἀδδήεις, ἐ ἰτεόν γε
βλημήσας, διὸς ἄντα πελώριον ἔγχος ἄειρα.
ἦ μὴν, ἆρ ὡς ἐπύθου, ἀπίδη πόδας ὠκέα ἶεσθαι.
αὐτάρ ἀθηναίη ἦρη πρὸς μῦθον ἔειπεν.
ὦ πόποι αἰγιόχοιο διὸς τέκος, ἠκύτ' ἐγώγε
νῦν ἔω διὸς ἄντα βροτῶν ἕνεκεν πολεμίζειν.
τῶν ἄλλος μὲν ἀποφθίσθω, ἄλλος δὲ βιώτω,
ὅς κε τύχῃ · κτίνος δὲ τὰ, ἃ φρονέων ἐνὶ θυμῷ,
βασίτε, καὶ δανακοῖσι δικάζετω, ὡς ἐπιεικές.
Ὡς ἄρα φωνήσασα, πάλιν βίπε μώνυχας ἵππους.
τὴν δ' ὧραι μὲν ἔλυσαν, καλλίτριχας ἵππους.
καὶ ἐνὶ, μὲν κατέδησαν ἐπ' ἀμβροσίῃσι κάπῃσιν.
ἅρματα δ' ἐκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα,
αὐταὶ ἔ χρυσείοισιν ἐπὶ κλισμοῖσι κάθιζον,
μίγδ' ἄλλοισι θεοῖσι φίλον τετιημέναι ἦτορ.
ζεὺς δ' πατὴρ ἐδηθεν ἐύδροχον ἅρμα καὶ ἵππους,
οὐλυμπόν δ' ἐφίκανε θεῶν δ' ἐξίκετο θώκους.
ζεὺς δ' ἐκ ἵππους μὲν λῦσε κλυτὸς ἐννοσίγαιος,
ἅρματα δ' ἀμφαμοῖσι τίθη, κατὰ λῖτα πετάσας.
αὐτὸς δ' χρύσεον ἕδρονον ἔβη ζεὺς

ἤϊξε, ζεὺς δ' ὑπὸ ποσσὶ μέγας πελεμίζετ' ὄλυμπος.
οἶος δίος ἀμφὶς, ἀθηναίητε, καὶ ἦρη,
ἤδη. ἤδ' ἐτί μιν προσεφώνεον, ἤδ' ἐρέεινε.
αὐτὰρ ὁ ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε.
τίφθ' οὕτω τετιηότον ἀθηναίητε, καὶ ἦρη ;
ἦ μέν θην κάμετόν γε μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ.
ἐλθοῦσαι τρῶας. ἔδοσιν κόρυ αὐτὸν ἔθειρε
πάντως οἷον ἐμόν γε μένος, μὴ χείρονα ἄκπιοι ;
ἦκα ἂν μιν ἔρυσαν ὅθ' θέοιεσσ' ἐν ὀλύμπῳ.
σφῶϊν δὲ πρὶν πρόμος ἔλασκε φαίδιμα γυῖα,
πρὶν πόλεμόν τ' ἰδέμεν, πολεμιστά τε μέρμερα ἔργα.
ἤδη γὰρ ἐρέω. τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσται.
ἦκ ἂν ἐφ' ὑμετέρων ὀχέων πληγέντε κραιπνῶ,
ἄψ ἐς ὄλυμπον ἵκεσθον, ἵν' ἀθανάτων ἕδος ἐστί.
Ὡς ἔφαθ', εἶδ' ἐπέμυξεν, ἀθηναίητε, καὶ ἦρη.
πλησίαι αἵ γ' ἤδην, κατὰ ῥ' βάσαν μεδέων δην.
ἦτοι ἀθηναίη ἀκέων ἦν, ἦ δὲ τι εἶπε,
σκυζομένη δὶ πατρί. χόλος δέ μιν ἄρρητος ἔρπε,
ἦρη δ' ἦκ ἔχασε σῆθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα.
Ἀνόητε κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες ;
νῦν καὶ ἡμεῖς ἴδμεν ὅτι σέθεν ἦκ ἐπιδεύῃς,
ἀλλ' ἐμπης, δανακῶν ὀλοφυρόμεθ' ἀχμητάων,
εἶκον δή κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντος, ὄλωνται.
ἀλλ' ἦτοι πολέμου μὲν ἀφιξόμεθ', ἦ σὺ κελεύεις.
ἕλλήν δ' ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ὄφρα δυνῆσθε,
ὡς μὴ πάντες ὄλωνται, ὀδυσσαμένοιο θεοῖο.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος, προσέφη νεφεληγερέτα ζεύς.
θάρσει δὴ καὶ μᾶλλον ὑπερφίαλα κρονίωνα
ἄψεα, εἰκὲ ἰθείηθα, ἐοῦπις πότνια ἦρη,
ἀλλύγε ἀργείων πολὺν ἔρατὸν ἀχμητάων.

ἤ γὰρ πρὶν βουλῆς ἀποπαύσεται ὀβριμοεργὸς Ἕκτωρ
πρὶν ὄρθια παρὰ ναῦφι ποδώκεα πηλείωνα
ἵματι δῆσαι, ὅτ' ἄν οἱ μὲν ἐπὶ πρύμνῃσι μάχονται,
κτείνει ἐν αὐτοτάτῳ, περὶ παρόκλοιο πεσόντος·
ὡς γὰρ θέσφατόν ἐστι· σέθεν δ' ἐγὼ ἦκα ἀλεγίζω
χωομένης, ὃς εἶκε τὰ νέατα πείραθ' ἵκηαι
γαίης καὶ πόντοιο, ἵν' ἀπτερός τε, χρόνος τε
ἄμμοι, οὔτ' αὐγῆς ὑπερίσχεται ἠελίοιο
τέρσεμεν οὔτ' ἀνέμοισι· βαθὺς δ' τάρταρος ἀμφίς·
ὃς δ' ἦν δὴ ἐθὺ ἀφίκηαι ἀλωμένη, οὔ σευ ἐγώγε
σκυζομένης ἀλέγω, ἐπεὶ ὃ σέο κύντερον ἄλλο·
Ὣς φάτο, τὸν δ' οὔτι προσέφη λευκώλενος Ἥρη·
ἦλθε δ' ἔπειτ' ὠκεανῷ λαμπρὸς φάος ἠελίοιο·
ἕλκεν νύκτα μέλαιναν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν·
φῶτα μὲν ἐξ ἀέκοντα σίνετο φάος, αὐτὰρ Ἀχαιοῖς
ἀσπασίη βίλλιστος ἐπήλυθε νὺξ ἐριβώλη·
φῶτα δ' ἄνυτ' ἀγορὴν ποιήσατο φαίδιμος Ἕκτωρ
νόσφι νεῶν ἀγαγὼν ποταμῷ ἐνὶ δινήεντι·
ἔνθα καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκύων διχθαίνεσκε χῶρος·
ἔνθ' ἵππων δ' ἀποβάντες ἓν χθόνα μῦθον ἄκουσαν
τὸν ῥ' Ἕκτωρ ἀγόρευε διὶ φίλος, ἐν δ' ἄρα χερσὶ
ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυ, πάροιθε δ' λαμπετόων ὀρέων
ἀσπὶς χαλκείη, περὶ δ' χρύσεος θὴκε πόρκης·
ἆλτο δ' ἐρεσσάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Κέκλυτέ μευ τρῶες, καὶ δάρδανοι, ἠδ' ἐπίκουροι·
νῦν ἐφάμην νῆάς τ' ὀλέσας, καὶ πάντας ἀχαιούς,
ἆψ ἀπονοστήσειν ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν·
ἀλλὰ πρὶν κνέφας ἦλθε· τὸ νῦν ἐσάωσε μάλιστα
ἀργείους, καὶ νῆας ἐπ' ῥηγμῖνι θαλάσσης·
ἀλλ' ἴομεν νῦν πᾶσι πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ·

δόρπα

δόρπα τ' ἐφοπλίζωμεν· ἀὐτὰρ καλλίτειχας ἵππους
λύσατε θύπ' ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' σφίσι βάλλετ' ἐδωδήν.
ἐκ πόλιος δ' ἄξασθε βόας, καὶ ἴφια μῆλα
καπαλίμως, οἶνον δ' μελίφρονα δινίζεσθε·
σῖτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δ' ξύλα πολλὰ λίγεσθε·
ὡς κεν παννύχιοι μίσῳ ἤοῦς ἠερτενείης
καίωμεν πυρὰ πολλά, σέλας δ' ἐς οὐρανὸν ἵκῃ·
μήπως καὶ σὺν νύκτα καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
φεύγειν ὁρμήσωνται ἐπ' ὀὐρία νῶτα θαλάσσης·
μὴ μὰν ἀσπασίως γε νεῶν ἐπιβαῖεν ἕκηλοι,
ἀλλ' ὅς τις βούτων γε βέλος καὶ οἴκοθι πέσῃσι·
βλήμενος ἠὲ ἰῷ, ἠὲ ἐγχείῃ ὀξυόεντι,
νηὸς ἐπιθρῴσκων, ἵνα τις συνίησι καὶ ἄλλος
φῶτα ἰφ' ἱπποδάμοισι φέρειν πολυδάκρυα ἄρμη·
κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ διὶ φίλοι ἀγγελλόντων·
παῖδας πρωθήβας, πολιοκροτάφους τε γέροντας
λέξασθαι περὶ ἄστυ, θεοδμήτων ἐπὶ πύργων·
θῆλυς δ' γωϊκῶν, ἑνὶ μεγάροισιν ἑκάστη·
πῦρ μέγα καιόντων, φυλακὴ δέ τις ἔμπεδος ἔστω·
μὴ λόχος ἐσέλθησι πόλιν, λαῶν ἀπεόντων·
ὡδ' ἔστω Τρῶες μεγαλήτορες, ὡς ἀγορεύω·
μῦθος δ' ὃς μὲν νῦν ὑμῖν, ἐρεμνὴν δ' ἔστω·
τὸν δ' ἤοῦς Τρῶεσσι μετ' ἱπποδάμοις ἀγορεύσω·
εὔχομαι ἐλπόμενος διΐ τ', ἄλλοισίν τε θεοῖσιν
ἐξελάαν ἐνθένδε κύνας κηρεσιφορήτους·
οὓς κῆρ δὲ φορέουσι μελαινάων ἐπὶ νηῶν,
ἀλλ' ὄφρα ἐπὶ νυκτὶ φυλασσόμεν ἠμέας αὐτούς·
πρωΐ δ' ὑπ' ἠοῖ σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐγείρομεν ὀξὺν Ἄρηα·
εἰ δ' μοι αἶκε μ' ὁ τυδέος υἱὸς κρατερὸς διομήδης

πὰρ νηῶν πρὸς τεῖχος ἐπώσεται, ἢ κεν ἐγὼ τόν
χαλκῷ δηώσας, ἵνα ἀρητρότοιο φέρωμαι.
ἀὔειον δὴ ἀρετὴν δικάσεται. εἰκὲ ἐμὸν ἔγχος
μείνῃ ἐπερχόμενον. ἀλλ' ἐν πρώτοισιν ὄΐω
κείσεται ὑτηθείς, πολίες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
ἤλιόν αὐτόντος ἐς αὔειον. αἴ γὰρ ἐγὼν ὡς
εἴην ἀθάνατος, καὶ ἀγήραος ἤματα πάντα,
ἶσα θεῷ Φοίβῳ δ' ὡς τίετ' Ἀθηναίη, καὶ Ἀπόλλων,
ὡς νῦν ἡμέρη ἥδε κακὸν φέρει ἀργείοισιν.
Ὣς ἔκτωρ ἀγόρευε, Τρῶες δ' ἐρρώησαν.
οἵδ' ἵππους μὲν λῦσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἱδρώοντας.
δῆσαν δ' ἱμάντεσσι παρ' ἅρμασιν οἷσιν ἕκαστος.
ἐκ πόλιος δ' ἄξαντε βόας, καὶ ἴφια μῆλα
καρπαλίμως. οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζοντο,
σῖτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δ' ὕλακε πολλὰ λέγοντα.
κνίσην δ' ἐκ πυρὸς ἄνεμοι φέρον ἠρανὸν εἴσω.
οἱ δὲ μέγα φρονέοντες, Τρῶες πολέμοιο γεφύρῃ
εἵατο παννύχιοι. πυρὰ δὲ σφίσι καίετο πολλά.
ὡς δ' ὅτ' ἐν οὐρανῷ ἄστρα φαεινὴν ἀμφὶ σελήνην
φαίνετ' ἀριπρεπέα, ὅτε τ' ἔπλετο νήνεμος αἰθήρ,
ἐκ τ' ἔφανον πᾶσαι σκοπιαὶ, καὶ πρώονες ἄκροι,
καὶ νάπαι, οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγη ἄσπετος αἰθήρ,
πάντα δὲ τ' εἴδετο ἄστρα, γέγηθε δέ τε φρένα ποιμήν.
τόσσα μεσηγὺ νεῶν, ἠδὲ ξάνθοιο ῥοάων
Τρώων καιόντων, πυρὰ φαίνετο Ἰλιόθι πρό.
χίλι' ἄρ' ἐν πεδίῳ πυρὰ καίετο. πὰρ δὲ ἑκάστῳ
εἵατο πεντήκοντα, σέλας πυρὸς αἰθομένοιο.
ἵπποι δὲ κρῖ λευκὸν ἐριπτόμενοι, καὶ ὀλύρας
ἑστάότες παρ' ὄχεσφιν, ἐΰθρονον ἠῶ μίμνον.

ΥΠΟΘΕ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ. Ι. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Γαμέμνονος συμβουλεύσαντος βοῖς ἄλλησι φυγεῖν,
ἕ ἵστανται, τῶν ἐναντίαν ἀποφαινόμενοι γνώμην
Διομήδης καὶ Νέστωρ, συμβουλεύσαντος δὲ Νέστορος, πρὸς Ἀχιλλέα πέμπουσι πρέσβεις. μὴ δεηθεῖσιν αὐτοῖς, αὐτίπου Ἀχιλλεύς. οἱ δὲ ἀπαγγέλλουσι. καὶ μετὰ ταῦτα εἰς ὕπνον τρέπονται.

ΙΛΙΑΔΟΣ. Ι. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Ἐξεσίη δ' Ἀχιλῆος ἀπειθέος εἰσὶν ἰοῦσα.

Σοὶ μὲν τῶδε φυλακὰς ἔχον. αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
ἕ πὰρ
θεσσι σὶν ἔχε φύλαξ, φόβος κρυόεντος ἑταίρη.
πίνυθεί δ' ἀτλήτῳ βεβολήατο πολεμόνδε ἄεισαι.

ὡς δ' ἄνεμοι δύο πόντον ὀρίνεον ἰθυσάοντα.
Βορέης καὶ Ζέφυρος, τώ τε θρῄκηθεν ἄητον
ἐλθόντ' ἐξαπίνης. ἅμυδις δέ τε κῦμα κελαινὸν
κορθύεται. πολλὸν δὲ παρὲξ ἅλα φῦκος ἔχουσι.
ὣς ἐδάϊζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
ἀβρύστης δ' Ἀχιλῆι μεγάλῳ βεβολημένος ἦτορ
φοίτα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κελεύων
κλητὸν ἐς ἀγορὴν κικλήσκειν ἄνδρα ἕκαστον,
μὴ δὲ βοᾶν. αὐτὸς δὲ μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι.
ἕζετο δ' αὖ ἀγορῇ τιταπτόμενος. ἀνὰ δ' ἀγαμέμνων

ἵστατο δακρυχέων. ὃς τε κρήνην μελανύδρῳ,
ὅτε κατ' ἀκτίλιτος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ.
ὡς ὃ βαρυστενάχων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Ὦ φίλοι, ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Ζεύς με μέγα κρονίδης ἄτῃ ἐνίδησε βαρείῃ
σχέτλιος, ὃς πρὶν μέν μοι ὑπέσχετο, κῆ κατένευσεν
Ἴλιον ἐκπέρσαντ' οὐτιδίχειον, ἀπονέεσθαι.
νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσας, καί με κελεύει
δυσκλέα Ἄργος ἱκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν.
οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέϊ φίλον εἶναι,
ὃς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κορυφὰς,
ἦδ' ἔτι καὶ λύσει· τὸ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
ἀλλ' ἄγε δὴ ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω πιθώμεθα πάντες·
φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἱρήσομεν εὐρυάγυιαν.
Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
δήν δ' ἄνεῳ ἦσαν τετιηότες υἷες Ἀχαιῶν.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
ἀτρεΐδη· σοὶ πρῶτα μαχήσομαι ἀφραδέοντι·
ἣ θέμις ἐστὶν ἄνακτ' ἀγορῇ, σύ δέ μ' ἢ τι χολωθῇς·
ἀλκὴν μέν μοι πρῶτος ὀνείδισας ἐν Δαναοῖσι,
φὰς ἔμμεν' ἀπολιμον, καὶ ἀάλκιδα· ταῦτα δὲ πάντες
ἴσασ' ἀργείων ἠμὲν νέοι, ἠδὲ γέροντες.
Ζεὺς δέ σ' διάνδιχα δῶκε κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω·
σκήπτρῳ μέν τοι δῶκε τιμὴν ἧς περ πάντων·
ἀλκὴν δ' οὔτοι δῶκεν, ὅτε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
δαμόνι', οὕτω πῃ μαλακὸν ἔλπεαι υἷας Ἀχαιῶν
ἀπολέμους τ' ἔμμεναι, καὶ ἀνάλκιδας ὡς ἀγορεύεις;
εἰ δέ τοι αὐτῷ θυμὸς ἐπέστυτα ὥς τε νέεσθαι·
ἔρχεο, πάρ τοι ὅδε, νῆες δέ τοι ἀγχι θαλάσσης
ἑστᾶσ',

αἵ τοι ἕποντο μυκήνηθεν μάλα πολλαί·
ἄλλοι δ' ἄλλοι μενέουσι καρηκομόωντες Ἀχαιοί·
εἰσόκεν Ἴλιον περ σὺν νηυσὶ φίλῃσι πορήσω·
φευγόντων σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
νῶϊ δ' ἔτι δύω, Σθένελός τε, μαχησόμεθ' εἰσόκε τέκμωρ
Ἰλίου εὕρωμεν· σὺν γὰρ θεῷ ἐλήλαθμεν.
Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ὑπίαχον υἷες Ἀχαιῶν,
μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
τοῖσι δ' Οἰσυάδης μετεφώνεεν ἵππότα νέστωρ·
Τυδείδη, πέρι μὲν πολέμῳ ἐνὶ καρτερός ἐσσι,
καὶ βουλῇ μετὰ πάντας ὁμηλικας ἔπλευ ἄριστος·
οὔτις τοι τὸν μῦθον ὀνόσσεται, ὅσσοι Ἀχαιοί,
οὐ δὲ πάλιν ἐρέει· ἀτὰρ οὐ τέλος ἵκεο μύθων.
ἦ μὴν καὶ νέος ἐσσι, ἐμὸς δέ κε καὶ πάϊς εἴης
ὀπλότερος γενεῇφι, ἀτὰρ πινυμένα βάζεις
Ἀργείων βασιλῆας, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπες.
ἀλλ' ἄγε δὴ ἐγὼν, ὃς σεῖο γεραίτερος εὔχομαι εἶναι,
ἐξείπω, μὴ πάντα διΐξομαι· οὐδέ κε τίς μοι
μῦθον ἀποπρίψας, ὅ τ' ἀρείων ἀγαμέμνων.
„ ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος
„ ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου ὀχρυόεντος.
ἀλλ' ὄφελ' ἤτοι νῦν μὲν πιθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ·
δόρπα τ' ἐφοπλισόμενθα, φυλακτῆρας δ' ἑκάστοι
λεξάσθων παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτός·
κούροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι, αὐτὰρ ἐπ' ἄτρε
Ἀτρεΐδη, σὺ μὲν ἄρχε, σὺ γὰρ βασιλεύτατός ἐσσι.
δαῖτα γέρουσιν· ἔοικε τοι οὔτι ἀφίκες.
πλεῖαί τοι οἶνοι κλισίαι, τὸν νῆες Ἀχαιῶν
ἠμάρτιαι θρῄκηθεν ἐπ' εὐρέα πόντον ἄγουσι.
πᾶσά τοι ἔνδυκέως ὑποδεξίη, πολλὰ δ' ὀνάσθαι

πολλῶν δ' ἀγρομένων, ζωὸν πιέσεται, ὅς κεν ἀρίστῳ
βουλὴν βουλεύσῃ· μάλα δὴ χρεὼ πάντας ἀχαιοὺς
ἐλθεῖν, καὶ πυκινῆς, ὅπῃ δήιοι ἐγγύθι νηῶν
καίουσι πυρὰ πολλά· τίς ἂν τάδε γηθήσαι;
νὺξ δ' ὅδ', ἢ λαὸν σαώσει ἐρατὸν, ἢ σακώσει.
Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μᾶλλα μῦθον κλύον· ἡδ' ἐπίθοντο.
ἐκ δὴ φυλακτῆρος σὺν τεύχεσιν ἐστιχόωντο,
ἀμφίτε νεσορίδην ἑσασυμήδεα ποιμένα λαῶν,
ἠδ' ἀμφ' ἀσκάλαφον, καὶ Ἰάλμενον, υἷας Ἄρηος,
ἀμφίτε μηριόνην, ἀφαρῆά τε, δηΐπυρόν τε·
ἠδ' ἀμφὶ κρείοντες ἐλιὸν. λυκομήδεα δῖον.
ἕπτ' ἔσαν ἡγεμόνες φυλάκων, ἑκατὸν δ' ἑκάστῳ
κοῦροι ἅμ' ἕσπεσθον· ὀλίζονα χῶρον ἔχοντο·
καὶ δὶς μίσγον τάφρον, καὶ τείχεος ἔσσον ἰόντες.
ἔνθα δὲ πῦρ κήαντο, τίθεντο δὲ δόρπον ἕκαστοι.
ἄλφιδνος δ' γέροντας ἀολλέας ἦγεν ἀχαιῶν
ἐς κλισίην· παρὰ δ' ἕσπετο τίθει μήστωρ φυγέειν.
οἷσιν ἐπ' ὀνείατα τοῖμα προκέιμενα χεῖρας ἴαλλον·
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος, καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
τοῖς δ γέρων πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν
νέσσορ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
ὅσφιν ἐὺφρονέων ἀρορήσατο, καὶ μετέφατο·
Ἀτρέιδη κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν ἀγάμεμνον·
τῷ σέ γε μῦθον λέξω· σὲ δ' ἄρξομαι, οὕνεκα πολλῶν
λαῶν ἐσσι ἄναξ, καί τοι Ζεὺς ἐγγυάλιξε
σκῆπτρόν τ', ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βουλεύῃσθα.
τῶ σε χρὴ πίειν μῦθον φάσθαι ἔπος, ἠδ' ἐπακοῦσαι·
κρῆναι δ' καὶ ἄλλῳ, ὅτ' ἂν ἅγνα θυμὸς ὀρώρῃ
ἔπλειν εἰς ἀγαθὸν, σέο δ' ἔξεται ὅττι κεν ἄρξῃ·
αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὡς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
οὔ γάρ τις νόον ἄλλος ἀμείνονα βουλεύσεται

εἶδον ἐγὼ οὐδὲ ἴδωμαι, ἰδ' ἐπὶ καὶ νῦν·
ἔξεπ τῦ· ὅτε διογενὲς βασιλῆα κιχήσω
χωομένην ἀχιλῆϊ, ἕθεν κλισίηθεν ἀπούρας,
οὔτι κατὰ μοῖραν γε νόον· μάλα γάρ τοι ἐγὼγε
πολλὰ ἀπεμυθεόμην, σὺ δ' ἐπεὶ μεγαλήτορι θυμῷ
εἴξας, ἀνδρὶ φίλῳ τε ἕο καὶ ἀθανάτῃσι πιθόμην
τιμήσας· ἐλέγχεα γὰρ ἔχεις γέρας· ἀλλ' ἐπὶ καὶ νῦν
φραζώμεθ' ὡς κέν μιν ἀρεσσάμενοι πεπίθοιμεν
δώροισίν τ' ἀγανοῖσιν, ἐπιρρήτοις μειλιχίοισιν.
Τὸν δ' αὖτε προσέφη ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων·
ὦ γέρον, οὔτι ψεύδεσ' ἐνὶ φρεσὶν ἀτας κατέλεξας.
ἀασάμην· ἐμὸς δ' αὐτὸς ἀνακίνομαι· αὐτὰρ νῦν ἐγὼ
λαῶν εἰμι ἀνήρ, ὃν τε Ζεὺς κῆδε φιλήσῃ·
ὡς νῦν δεῦτον ἔπεσε, δαμασσὲ δὲ λαὸν ἀχαιῶν·
ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην, φρεσὶ λυγαλέῃσι πιθήσας·
ἀλφ ἐθέλω ἀρέσαι, δόμμαί τ' ἀπερείσι' ἄποινα·
ἡμῖν δ' ἂν πάντεσσι περικλυτὰ δῶρ' ὀνομήνω·
ἕπτ' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα·
εἴκοσαι δὲ λέβητας ἐεικοσι, δώδεκα δ' ἵππους
πηγούς, ἀθλοφόρους· οἳ ἄεθλια πολλὰ ἐνεῖκαν·
οὔκουν ἀλήιος εἴη ἀνὴρ, ᾧ τόσα γένοιτο·
ἕ δέ κεν ἀκτήμων ἐετίμοιο χρυσοῖο
ὅσσα μοι ἠνείκαντο ἄεθλια μώνυχες ἵπποι·
δώσω δ' ἑπτὰ γυναῖκας ἀμύμονας ἐργάσσυιας
λεσβίδας, ἃς ὅτε λίσσετο εἶκτιμένην ἐλεν αὐτός
ξεῖνος, ὅτε Λέσβου ἐρικυδέος ἔκτανε Πάμβιος·
τάς μὲν οἱ δώσω, μετὰ δ' ἔσσεται, ἥν τοτ' ἀπήμων
κούρη βασιλῆος, ἐπὶ μίσγαν ὅρκον ὀμοῦμαι.
μήστωρ δ' οὐμῆς ἐπιβήμεναι, ἠδὲ μιγῆναι.

θέμις ἀνθρώπων πίλεσθ' ἀνδρῶν, ἠδὲ γυναικῶν.
ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρίσεται· εἰ δέ κεν ἄντε
ἄσυ μέγα πριάμοιο θεοὶ δώωσ' ἁλαπαξαι·
νῆα ἅλις, χαλκῷ, καὶ χρυσῷ νηησάσθω
εἰσελθών, ὅτε κεν δατεώμεθα λαὸς ἀχαιοί·
βαιοτέρας δ' γυναῖκας ἐελδέσθω πολέεσσιν·
εἰ δέ κεν ἄρχος ἐγὼ μάχεσθαι ἀμύμονα δοῦρα φορήσω
καμβρὸς κέν μοι ἔοι, τίσω δέ μιν ἶφθι ὁρέσσι·
ὅς μοι τηλύγετος βέφεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ·
ἔστι δέ μοι εἰσὶ θύγατρες ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ·
χρυσόθεμις, καὶ λαοδίκη, καὶ ἰφιάνασσα·
τάων, ἥν κ' ἐθέλησι φίλῳ σὺν πατρὶ δόγον ἀγέσθω
πρὸς οἶκον πατρός· ἐγὼ δ' ἐπιμείλια δώσω
πολλὰ μάλ', ὅσ' οὔπω τις ἑῇ ἐπέδωκε θυγατρί·
ἕπτὰ δέ οἱ δώσω εὖ ναιόμενα πτολίεθρα,
καρδαμύλην, ἐνόπην τε, καὶ ἱρὴν πτοιήνιαν·
φηράς τε λασίας, ἠδ' ἀνθειὰν βαθύλειμον·
καλήν τ' αἰπειάν, καὶ πήδασον ἀμπελόεσσαν·
πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἁλὸς νέαται πύλῳ ἠμαθόεντι·
ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηνες πολυβοῦται·
οἵ κέ ἑ δώτινῃσι θεὸν ὡς ἀμφιβέβηκε·
καί οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας·
ταῦτά κέ οἱ τελέσαμι μετ' ἀλλήξαντι χόλοιο·
μιμνήτω δ' ἀΐδης περ ἀμείλιχος, ἠδ' ἀπάλαμος·
οὕνεκα κείνη κείτε βροτῶν ἐχθιστος ἁπάντων·
καί μοι ὑποσσήτω ὅσσον βασιλεύτερός εἰμι,
ἠδ' ὅσσον γενεῇ προγενέστερός εὔχομαι εἶναι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γερήνιος ἱππότα νέστωρ·
Ἀτρεΐδη κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνον·

δῶρα

δῶρα μὲν ἦκ' ἐστὶ ὀνοσὰ δόδοῖς ἀχιλλεῖ ἄνακτι·
ἀλλ' ἄγετε κλητῆρε ὀφύομμω, οἵ κε τάχιστα
ἔλθωσ' εἰς κλισίην πτολιαόδεω ἀχιλῆος·
ἀλλ' ἄγε δεῦρο, ἄνες ἐγὼν ἐπιφραδέω, οἵ δέ κε πιθέσθων
φοίνικι μὲν πρώτιστα διὶ φίλος ἠγησάσθω·
αὐτὰρ ἔπειτ' αἴας τε μέγας, καὶ δῖος ὀδυσσεύς·
κηρύκων δ' ὀδίος τε, καὶ εὐρυβάτης ἀμφιθέσθων·
φέρτε δὲ χερσὶν ὕδωρ, σύφημόν τε κέλευθε,
ὄφρα διὶ κρονίδῃ ἀρησόμεθ', αἴκ' ἐλεήσῃ·
Ὣς φάτο, βῆσε δὲ πᾶσιν ἀκουάζοντα μῦθον ἔειπεν·
αὐτίκα κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν·
κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο·
νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν·
αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαντ', ἔπιον θ' ὅσον ἤθελε θυμός·
ὦρμῶντ' ἐκ κλισίης ἀγαμέμνονος ἀτρεΐδαο·
βῆσαν δὲ πόλλ' ἐπέτελλε γερήνιος ἱππότα νέστωρ,
πολλὰ μὲν ὀδυσῆϊ ἑκάστῳ, ὀδυσσῆϊ δὲ μάλιστα
πατρὸς ὡς πεπίθοιεν ἀμύμονα πηλείωνα·
τοὶ δὲ βάτην παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης·
πολλὰ μάλ' ὀυχόμενοι γαιήοχῳ ἐννοσιγαίῳ·
ῥηϊδίως πεπιθεῖν μεγάλας φρένας αἰακίδαο·
μυρμιδόνας δ' ἐπὶ τε κλισίας, καὶ νῆας ἱκέσθην·
τὸν δ' εὗρον φρένα τερπόμενον φόρμιγγι λιγείῃ·
καλῇ, δαιδαλέῃ, ἐπὶ δ' ἀργύρεος ἦεν ὑγὸς ἧεν·
τὴν ὅ γε θυμὸν ἔτερπεν, ἄειδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν·
πάτροκλος δὲ οἱ οἶος ἐναντίος ἧστο σιωπῇ,
δέγμενος αἰακίδην ὁπότε λήξειεν ἀείδων·
τὼ δὲ βάτην προτέρω, ἡγείτην δὲ δῖος ὀδυσσεύς·
στὰν δὲ πρόσθ' αὐτῆϊ· ταφὼν δ' ὑπόρουσεν ἀχιλλεύς

ὠυτῇ σὺν φόρμιγγι, λιπὼν ἠΐονα Θ, ἔνθα θάασσεν.
195 ὡς δ' αὖτως πάτροκλος, ἐπεὶ ἴδε φῶτας, ἀΰτεε·
τῷ κὰκ θυμόν Θ, προσέφη πόδας ὠκὺς ἀχιλλεύς·
Χαίρετον, ἦ φίλοι ἄνδρε· μάλα χρεὼ
οἴμοι σκυζομένω περ, ἀχαιῶν φίλτατοι ἐσόν.
Ὡς ἄρα φωνήσας, προτέρω ἄγε δῖος ἀχιλλεύς·
200 εἶσεν δ' ἐν κλισμοῖσι, τάπησί τε ποικιλοισιν·
αὖθα δ' πάτροκλον προσεφώνεεν ἐγγύς ἐόντα·
μείζονα δὴ κρητῆρα μυρεπτίη ἔνι καθίστα,
ζωροτέρον δ' κέραρε· δέπας δ' ἔντυνον ἑκάστῳ·
οἱ γὰρ φίλτατοι ἔνδοθέν ἐμῷ ὑπέασι μελάθρῳ.
205 Ὡς φάτ· πατροκλος δ' φίλῳ ἐπιπείθετ' ἑταίρῳ·
αὐτὰρ ὅγε κρέιον μέγα κάββαλεν ἐν πυρὸς αὐγῇ,
ἐν δ' ἄρα νῶτον ἔθηκε δίος, καὶ πίονα δ' αἶγος
ἐν δὲ συὸς σιάλοιο φάχιν τεθαλυῖαν ἀλοιφῇ·
τῶ δ' ἔχεν αὐτομέδων· τάμνων δ' ἄρα δῖος ἀχιλλεύς.
210 καὶ τὰ μὲν εὖ μίσυλλε, κὴ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπηρε·
πῦρ δ' μμοιπάδης δαῖεν μέγα ἰσόθεος φώς.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκάη, κὴ φλὸξ ἐμαράνθη,
ἀνθρακιὴν σορέσας, ὀβελοὺς ἐφύπερθε τάνυσε·
πάσας δ' ἁλὸς θείοιο χρατεντάων ἐπαείρας,
215 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὤπησε, καὶ εἰν ἁλοῖσιν ἔχευεν,
πάτροκλος μ' σῖτον ἐλών, ἐπένεμε δαπέδῃ
καλῇς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν ἀχιλλεύς.
αὐτὸς δ' αὐτίον' ἷζεν ὁδυσσῆος θείοιο
ἔβλεπε τὸ ἑτέροιο· θεοῖσι δ' ὕσσε ἀνώγει
220 πάτροκλον δ' ἐν ἑταῖρον, ὅδ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάς·
οἳδ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον·
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσι Θ, καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἦσαν,
νῶϊν δ' αἶψα φοίνικι, νέεσθ' δ' θεῖος ὁδυσσεύς·

πλησάμεν Θ

πλησάμεν Θ δ' οἴνοιο δέπας, δίδου ἀχιλῆϊ·
225 χαῖρ' ἀχιλεῦ, σαῆς μὲν ἐΐσης ὐκ ἐπιδεύεις
ἦ μὲν ἐνὶ κλισίῃ ἀγαμέμνονι Θ ἀρείσαο,
ἦ δ' ἐκ καὶ ἐνθάδε νῦν· πολλὰ γὰρ μμοσκία πολλά
δαίννυδ'· ἀλλ' ὑ δατὸς ἐπηρώτα ἔργα μέμηλεν,
ἀλλὰ λίην μέγα πῆμα διοτρεφὲς, ἐΘρόωντο,
230 δείδιμεν· ἐν δὴ δὲ Θωσίμμη, ἢ ἀπολέσθαι
νῆας ἐϋσσέλμους, ἐμὴ σύγε δύσεαι ἀλκήν.
ἐγγὺς γὰρ νηῶν, καὶ τείχεΘ· ἄυλιν ἔθεντο
πῶϑ ὑπέρθυμοι, τιλεκλητοί τ' ἐπίκαροι,
κηάμμοι πυρὰ πολλὰ κατὰ στρατόν· ὑδ' ἐπ φασὶν
235 ἀχέσεσθ', ἀλλ' ἐνὶ νυσὶ μιλαίνησι πεσέεσθαι.
ἔνθ' δ' ἔσφιν χρονίδης ἐνδέξια σήματα φαίνων
ἀστράπτει· ἕκτωρ δ' μέγα ἀθηνέϊ ἔλεμαίνων,
μαίνεται ἐκπαγλως πίσυνΘ δ' ἑῷ· ὑδέ τι τίει
ἄνδρας ὑδὲ θεούς, κρατερὴ δέ ἑ λύσσα δέδυκεν.
240 εὔχεται δ' τάχιστα φανήμμεναι ἠῶ δῖαν·
εὔσεται γὰρ νηῶν ἀποκόψεσθαι ἄκρα κόρυμβα,
αὐτάς τ' ἐμπρήσειν μαλερῷ πυρός· αὐτὰρ ἀχαιοὺς
δμῳώσειν παρὰ τῆσιν ὀϊομένους ὑπὸ καπνοῦ.
ταῦτ' ἄνωγα δείδεκα κατὰ φρένα μή οἱ ἀπειλὰς
245 ἐκτελέσωσι θεοὶ, ἠμῖν δ' δὴ αἶσιμον εἶη
φθίσθαι ἐνὶ Τροίῃ ἑκὰς ἄργεος ἱπποβότοιο.
ἀλλ' ἄνα, ἐ μίμονάς γε, κὴ ὀψὲ περ ὔιας ἀχαιῶν
τρομέοντας ἐρύεσθαι ὑπὸ τρώων ὀρυγμαδοῦ·
αὐτῷ δι μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται, ὑδέ τι μῆχΘ
250 φεύγοντος κακοῦ εἰς ἄκρος εὑρεῖν· ἀλλὰ πολὺ πρὶν
φράζευ, ὅπως δαναοῖσιν ἀλεξήσῃς κακὸν ἦμαρ·
ὦ πέπον· ἦ μὲν Θίγα πατὴρ ἐπετέλλετο πηλεύς
ἤματι τῷδ', ὅτε δ' ἐκ φθίης ἀγαμέμνονι πέμπε·

τέκνον ἐμὸν, κάρτος γὰρ ἀθηναίη τε, καὶ ἥρη
δώσουσ', αἲ κ' ἐθέλωσι, σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμὸν
ἴσχειν ἐν στήθεσσι, φιλοφροσύνη γὰρ ἀμείνων,
μηνίμασι δ' ἔασος κακομηχάνε, ὄφρα σε μᾶλλον
τίωσ' ἀργείων ἠμὲν νέοι, ἠδὲ γέροντες.
Ὣς ἐπιτλὰς ὄ γέρων, σὺ δὲ λήθεαι· ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
παῦε, ἔασε δὲ χόλον θυμαλγέα, ὅς τ' ἀγαμέμνονα.
ἄξια δ' ὧρα δίδωσι μεταλλήξαντι χόλοιο,
εἰ δὲ σύ μὲν μευ ἄκουσον, ἐγὼ δέ κε τοι κατὰ λέξω,
ὅσσά τοι ἐν κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῶρ' ἀγαμέμνων·
ἑπτὰ ἀπούρας τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
αἴθωνας δ' λέβητας ἐείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους
πηγοὺς ἀθλοφόρους, οἵ ἄεθλα πολλὰ φορῆσι·
οὐκ ἂν ἀλήιος εἴη ἀνὴρ, ᾧ τόσσα γένοιτο,
ὅς δ' ἐκέκαστ' ἀκτήμων ἐστὶ τίμιος ἠΰτε Ζεύς,
ὅσσ' ἀγαμέμνονι ἵπποι ἀέθλια πολλὰ πάρονται·
δώσει δ' ἑπτὰ γυναῖκας ἀμύμονας, ἔργ' εἰδυίας,
λεσβίδας, ἃς ὅτε λέσβον ὑπεκπρολιπὼν ἕλε δῖος
ἐξελίξ, αἳ τότε κάλλει ὑπείκον φῦλα γυναικῶν·
τὰς μέν τοι δώσει, μετὰ δ' ἔσσεται, ἣν τόδ' ἀπούρᾳ
κουρίδιον δεσποινάν, ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὀμοῦται.
μή ποτε τοι δουνὴς ἐπιβήμεναι, ἠδὲ μιγῆναι,
ἣν θέμις ἐστὶν ἄνακτ', ἠδ' ἀνδράσιν, ἠδὲ γυναιξίν.
ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται, εἰ δέ κεν αὖτε
δόσυ μέγα πριάμοιο θεοὶ δώσωσ' ἁλαπάξαι,
νῆας ἁλὶς χρυσοῦ, καὶ χαλκοῦ νηήσασθαι
εἰσελθὼν, ὅτε κεν δατεώμεθα λήϊδ' ἀχαιοί,
φωτὰς δὲ γυναῖκας ἐείκοσιν αὐτὸς ἑλέσθω
αἴκε μετ' ἀργείην ἑλένην καλλισσαι ἕωσιν,
δωδέκατον ἄργος ἐνιπλησθ' ἀχαϊκὸν οὔθαρ ἀρούρης.

γαμβρὸς

γαμβρὸς κέν οἱ ἔοικε τίσασθ' ὅστις τιν' ὀρίσσῃ,
ὅς οἱ πηλύγετον φίλτατα θαλίῃ ἐνὶ ὠμῇ·
φημὶς δὲ οἱ εἶσι θύγατρες ἐνὶ μεγάρῳ ἐϋπήκτῳ,
χρυσόθεμις, καὶ λαοδίκη, καὶ ἰφιάνασσα·
τάων, ἥντ' ἐθέλησθα φίλην ἀνάεδνον ἄγεσθαι
πρὸς οἶκον πηλῆος, ὅδ' αὖτ' ἐπιμείλια δώσει
πολλὰ μάλ', ὅσ' οὔπω τις ἑῇ ἐπέδωκε θυγατρί·
ἑπτὰ δὲ οἱ δώσει δύνασ' ὀμφὰ πολίεθρα,
καρδαμύλην, ἐνόπην τε, καὶ ἱρὴν ἠδιάειραν,
φηράς τε ζαθέας, ἠδ' ἀνθειαν βαθύλειμον,
καλήν τ' αἰπειαν, καὶ πίδασον ἀμπελόεσσαν.
πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἁλὸς νέαται πύλῳ ἠμαθόεντι,
ἔνδ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηνες, πολυβοῦται,
οἵ κέ σε δωτίνῃσι θεὸν ὡς τιμήσουσιν,
καί τοι ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.
ταῦτά κέ τοι τελέσφ, μεταλλήξαντι χόλοιο.
εἰ δέ τοι ἀρεϊδης μῦθ' ἀπήχθετο κηρόθι μᾶλλον
αὐτὸς, καὶ τὰ δῶρα, σύ δ' ἄλλους πέρ ποθεν ἄλγε' ἀμύνου
τρωμένους ἐλέαιρε κατὰ στρατὸν, οἵ σε θεὸν ὣς,
πόσσον, ἐπὶ γὰρ κέσφι μάλα μέγα κῦδος ἀροιο.
νῦν γὰρ κ' ἕκτορ' ἕλοις, ἐπεὶ ἂν μάλα τοι σχεδὸν ἔλθῃ
λύσσαν ἔχων ὀλοήν, ἐπεὶ οὔτινά φησιν ὁμοῖον
οἱ ἔμμεν δαναῶν, οὓς ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς ἀχιλλεύς·
διογενὲς λαερτιάδη, πολυμήχαν' ὀδυσσεῦ,
χρὴ μὲν δὴ τὸν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποφάσθαι,
ὅπερ δὴ φρονέω τε, καὶ ὡς τετελεσμένον ἔσται,
ὡς μή μοι φύζητι παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος
ἧμενος ἐνθάδε τε, καὶ ἐνθάδε λοιγὸν ἀλάλκῃ.
ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσιν,
ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθῃ ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ εἴπῃ.

αὐτὰρ ἐγὼ ἱρίων, ὥς μοι δόκει εἶναι ἄεισα.
οὔτέ μ' ἀρεϊδίων ἀγαμέμνονα πιδύμιον οἶδα,
οὔτ' ἄλλους δαναοὺς ἐπὶ οὐκ ἄρατις χάεις ἦεν,
μάντιν δ' οἴοισι μετ' ἀνδράσι νολεμίζει ἀεί,
ἶσον μοῖρα μόνον, καὶ ἐ μάλα πις νολεμοῖσι.
ἐγὼ δ' ἰῆ ἐμῇ ἢ μὴν κακὸς ἠδὲ καὶ ἄλλος
καὶ θανὼν δμῶς ὅ, τ' ἀεργὸς ἀνὴρ ὅ, τε νολλὰ ἐοργώς.
οὐ δέ μοι περίκειται ἐπὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ,
αἰεὶ ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος νολεμίζειν.
ὡς δ' ὄρνις ἀπτῆσι νεοσσοῖσι προφέρησι
μάστακ' ἐπεὶ κε λάβησι, κακῶς δ' ὀρέγεται αὐτῇ·
ὡς καὶ ἐγὼ, νολλὰς μὲν ἀϋπνους νύκτας ἔαυον,
ἤματα δ' αἱματόεντα διέπρησσον νολεμίζων,
ἀνδράσι μαρνάμενος ἕνεκα σφετεράων.
δώδεκα δὴ σὺν νηυσὶ νόλις ἀλάπαξ ἀνδρώπων·
πεζὸς δ' ἐνδεκάφημι κατὰ βοίλα ἐριβώλαν.
τάων ἐκ πασέων, κειμήλια νολλὰ, καὶ ἐσθλὰ
ἐξελόμην· καὶ πάντα φέρων ἀγαμέμνονι δόσκον
ἀρεΐδῃ· ὃ δ' ὅπιδε μένων παρὰ νηυσὶ θοῇσι,
δεξάμενος σχεπαῦρα δασάσκετο· νολλὰς δ' ἔχεσκε,
ἄλλα δ' ἀεικίσσασκε διδοὺς γέρα, καὶ βασιλεῦσι.
δῖοσι μὲν ἔμπεδα κεῖται· ἐμεῦ δ' ἀπὸ μούνου ἀχαιῶν,
εἶλιτ', ἔχεσθ' ἀλόχου θυμαρέα, τῇ παρεείσων,
τερπέσθω· τί δὲ δεῖ νολεμίζεμεν φώεσιν
ἀργεῖοι; τί δὲ λαὸν ἀνήγαγεν ἐνθάδ' ἀγείρας
ἀρεΐδης; ἢ οὐχ Ἑλένης ἕνεκ' ἠϋκόμοιο;
ἦ μοῦνοι φιλέουσ' ἀλόχους μερόπων ἀνδρώπων
ἀρεΐδαι; ἐπεὶ ὅς τις ἀγαθὸς καὶ ἐχέφρων,
τὴν αὐτῆ φιλέει, καὶ κήδεται ὡς καὶ ἐγὼ τὴν
ἐκ θυμοῦ φίλεον, δορυκτητὴν περ ἐοῦσαν.

νῦν δ'

δῦν δ' ἐπεὶ ἐκ χειρῶν γέρας εἵλκυσε, καί μ' ἀπάτησε,
μήμυδ' παράτω ἐν ἐμοὶ κατὰ θυμὸν ὀδόντων. οὐδέ με πίσεα.
ἀλλ' ὀδυσσῆϊ σὺν εἶτε, καὶ ἄλλοισι βασιλεῦσι,
φράσσεσθαι πήεσσιν ἀλεξέμεναι δηΐον πῦρ.
ἦ μὴν δὴ μάλα νολλὰ νονήσατο νόσφιν ἐμεῖο.
καὶ δὴ τεῖχος ἔβησε, καὶ ἤλασε τάφρον ὑπ' αὐτήν,
εὖρεῖαν μεγάλως, ἐν δ', σκόλοπας κατέπηξεν.
ἀλλ' οὐδ' ὡς δύναται θεῖος ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
ἴσχειν. ὄφρα δ' ἐγὼ μετ' ἀχαιοῖσι νολέμιζον,
οὐκ ἐθέλεσκε μάχλω ἄπο τείχεος ὀρνύμεν ἕκτορ,
ἀλλ' ὅσον ἐς σκαιάς τε πύλας, καὶ φηγὸν ἵκανεν.
ἔνθά νοτ' οἶον ἐμιμνε, μόγις δέ μεν ἐκφυγεν ὁρμήν.
νῦν δ' ἐπεὶ οὐκ ἐθέλω νολεμίζειν ἐκθορὲ δίῳ,
αὖθεον ἰρὰ θεοῖσι ῥέξας, καὶ πᾶσι θεοῖσι
νηήσας εὖ νῆας, ἐπὴν ἅλαδε προρύσω,
ὄψεαι ἢν ἐθέλησθα, καὶ αἴκεν τοι τὰ μεμήλῃ,
πολλὸν μάλ' ἑλήσοντον ἐπ' ἰχθυόεντα πλεύσας
νῆας ἐμὰς, ἐν δ' ἄνδρας ἐριαύχενας μεμαῶτας.
εἰ δέ κεν εὐπλοίῃσι Διὸς κλυτὸς ἐννοσίγαιος,
τρίτατος φθίῃσι ἐριβώλαν ἐκτὸς ἐμεῖο.
ἔνθ' ἔτι μοι μάλα νολλά, τὰ κάλλιπον ἐνθάδε ἐρρῶν.
ἄλλον δ' ἐνθένδε χρυσὸν, καὶ χαλκὸν ἐρυθρὸν,
ἠὲ γυναῖκας εὐζώνους, νολιόν τε σίδηρον
ἄξομαι· ἄλλ' ἑλαχόν γε γέρας δέ μοι ὄς περ ἔδωκεν,
αὖτις ἐφυβρίζων εἶλκε κρείων ἀγαμέμνων
ἀρεΐδης. ᾧ πάντ' ἀγορεύομεν ὡς ἐπιτέλλω
ἀμφαδόν, ὄφρα καὶ ἄλλοι ἐπισκύζωνται ἀχαιοί·
εἴ τινά που δοκέουσιν ἔτι ἔλπεται ἐξαπατήσειν,
αἰεὶ ἀναιδείῃσι ἐπιειμένον· οὐδ' ἄρ' ἐμοί γε
θυμαλγὴς κύντερός περ ἐὼν, ἐς ὦπα ἰδέσθαι.

Ἥ τί σοι Βλῶας συμφράσομαι, οὐδέ μιν ἔρχον.
ἴκ γὰρ δή μ' ἀπάτησε, καὶ ἤλιτεν οὐδ' ἄν ἔτ' ἄυτῃ
ἐξαπάφοιτ' ἐπίεσιν ἄλις δέ οἱ, ἀλλὰ ἴκηλος
ἐρρέτω· ἐκ γὰρ ἑ φρένας εἵλκε μητίετα Ζεύς.
ἔχθρὰ δέ μοι τῶ δῶρα, πάω δέμιν ἐν καρὸς αἴσῃ.
οὐ γὰρ εἴμοι δεκάκις τε, καὶ εἰκοσάκις τόσα δοίη,
ὅσα τέ οἱ νῦν ἔστι, καὶ ἔκποθεν ἄλλα γένοιτο,
οὐδ' ὅσ' ἐς ὀρχομενὸν προπίεται, οὐδ' ὅσα θῆβας
αἰγυπτίας, ὅθι πλεῖστα δέμοις ἐν κτήματα κεῖται,
αἰθ' ἑκατόμπυλοί εἰσι, διηκόσιοι δ' ἀνὰ ἕκαστα
ἄνδρες ἐξοχέουσι σὺν ἵπποισι καὶ ὄχεσφιν.
οὐ δ' εἴμοι τόσα δοίη ὅσα ψαμάθός τε, κόνις τε
οὐδέ κεν ὧς ἔτι θυμὸν ἐμὸν πείσει ἀγαμέμνων,
πρίν γ' ἀπὸ πᾶσαν ἐμοὶ δόμεναι θυμαλγέα λώβην.
καὶ θύγατρα δ' οὐ γαμέω ἀγαμέμνονος ἀτρέος υἱόν.
οὐδ' εἰ χρυσείη ἀφροδίτῃ κάλλος ἐρίζοι,
ἔργα δ' ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι ἰσοφαρίζοι,
οὐδέ μιν ὧς γαμέω, ὅδ' ἀχαιῶν ἄλλον ἐλέσθω,
ὅς τις οἷ' ἐπίοικον, καὶ ὅς βασιλεύτερός ἐστι.
ἤν γὰρ δή με σόωσι θεοί, καὶ οἶκαδ' ἵκωμαι,
πηλεὺς θήν μοι ἔπειτα γυναῖκα γαμέσσεται αὐτός.
πολλαὶ δ' ἀχαιΐδες εἰσὶν ἀν' ἑλλάδα τε, φθίην τε,
κοῦραι ἀριστήων, οἵτε πτολίεθρα ἔχουσι.
τάων, ὅντινα θέλωμι φίλην ποιήσομ' ἄκοιτιν
ἔνθα δέ μοι μάλα πολλὸν ἐπιέννυται θυμὸς ἀγήνωρ
γήμασθαι μνηστὴν ἄλοχον, ἑκυῖαν ἄκοιτιν,
κτήμασι τέρπεσθαι, τὰ γέρων ἐκτήσατο πηλεύς.
οὐ γὰρ ἐμοὶ ψυχῆς ἀντάξιον, οὐδ' ὅσα φασίν
Ἴλιον ἐκτῆσθαι εὐναιόμενον πολέεσσιν,
πρόπρὶν ἐπ' ἐρήνης, πρὶν ἐλθεῖν ὕιας ἀχαιῶν,
οὐδ' ὅσα

οὐδ' ὅσα λάϊνος οὐδὸς ἀφήτορος ἐντὸς ἐέργει.
φοίβῳ ἀπόλλωνι πυθοῖ ἐνὶ πετρηέσσῃ.
" ληϊσταὶ μὲν γάρ τε βόες, καὶ ἴφια μῆλα,
" κτητοὶ δ' ἠμὲν τρίποδές τε, καὶ ἵπποι ξανθαὶ κολῶναι.
" ἀνδρὸς δὲ ψυχὴ πάλιν ἐλθεῖν οὔτε ληϊστή,
" οὔθ' ἑλετὴ ἐπεὶ ἄρκιον ἀμείψεται ἕρκος ὀδόντων.
μήτηρ γάρ τέ μέ φησι θεὰ θέτις ἀργυρόπεζα
διχθὰ διὰς κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλος δέ.
εἰ μέν κ' αὖθι μένων τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,
ὤλετο μέν μοι νόστος, ἀτὰρ κλέος ἄφθιτον ἔσται.
εἰ δέ κεν οἶκαδ' ἵκωμαι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
ὤλετό μοι κλέος ἐσθλόν, ἐπὶ δηρὸν δέ μοι αἰὼν
ἔσσεται· οὐδέ κε μ' Ὧκα τέλος θανάτοιο κιχείη.
καί δ' ἄρ' ὄϊς ἄλλοισιν ἐγὼ παραμυθήσομαι οἴκαδ' ἀποπλείειν· ἐπεὶ οὐκέτι δήεται τέκμωρ
Ἰλίου αἰπεινῆς· μάλα γὰρ θεὸν ὕβριν ἔφηεν
χεῖρα ἑὴν ὑπέρσχε· τεθαρσήκασι δὲ λαοί.
ἀλλ' ὑμεῖς μὲν ἰόντες ἀεισήεσσαν ἀχαιῶν,
ἀγγελίην ἀπόφασθε, τὸ, γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων,
ὄφρ' ἄλλην φράζωνται ἐνὶ φρεσὶ μήδεα, ἥν κε σφιν νῆάς τε σόῃ, καὶ λαὸν ἀχαιῶν
νήυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι, ἐπεὶ οὖν σφισιν ἥδε γε τέτμη,
ἣν νῦν ἐφράσαντο, ἐμοῦ ἀπὸ μηνίσαντος.
φοίνιξ δ' αὖτ' παρ' ἐμοὶ μίμνων, κατανησιμηθήτω,
ὄφρά μοι ἐν νήεσσι φίλῳ ἐς πατρίδ' ἕπηται
αὔριον, ἢν ἐθέλησιν· ἀνάγκῃ δ' οὔτι μιν ἄξω.
Ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀπείπατο.
τοῖσι δὲ δὴ μετέειπε γέρων ἱππηλάτα φοῖνιξ,
δάκρυ' ὀμορξάμενος· περὶ γὰρ δείδιε νῆας ἀχαιῶν.

ὃν μὴν δὴ νέον γε μετὰ φρεσὶ φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ
βάλλεαι οὐ δίκτι πάμπαν ἀμύνειν νηυσὶ θοῇσι
πῦρ ἐθέλεις ἀΐδηλον ἐπεὶ χόλῳ ἔμπεσε θυμῷ.
πῶς ἂρ ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο φίλον τέκος ἄνθι λιποίμην
οἷος σοὶ δ' ἐμὲ πέμπε γέρων ἱππηλάτα Πηλεύς
ἤματι τῷ ὅτε σ' ἐκ φθίης ἀγαμέμνονι πέμπε
νήπιον, οὔπω ἐδόκεε δμοιΐου πολέμοιο,
οὐδ' ἀγοράων, ἵνα τ' ἄνδρες ἀριπρεπέες τιθέασι.
τῷ νεκά μ' ἐπρόϊηκε, διδασκίμμεν τάδε πάντα,
μύθων τε ῥητῆρ' ἔμμεν' ἠμὲν πηκτῆρά τ' ἐργων.
ὣς ἂρ ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο φίλον τέκος οὐκ ἐθέλοιμι
λείπειν' οὐδ' εἴκων μοι ὑποστὰς θεὸς αὐτὸς
κῆρας ἀποξύσας, θήσειν νέον ἠβώοντα,
οἷον ὅτε πρῶτον λίπον Ἑλλάδα καλλιγύναικα.
φεύγων νείκεα πατρὸς ἀμύνορος ὀρμηθέντα.
ὅς μοι πολλακίδος περιχώσατο καλλικόμοιο.
τὴν αὐτὸς φιλέεσκεν· ἀλιμάξεσκε δ' ἄκοιτιν,
μητέρ' ἐμήν· ὃς δ' αἶψα παρ' ἐμὲ λιτάνευε γούνων
παλλακίδ' ἵν' προμιγῆναι, ἵν' ἔχθεα γείρονται.
τῇ πιθόμην κἀ ἔρεξα· πατὴρ δ' ἐμὸς αὐτίκ' ὀΐδυσθείς.
πολλὰ κατηρᾶτο· συνεχέας δ' ἐπεκέκλετ' Ἐρινύς.
μή ποτε γούνασιν οἷσιν ἐφίζεσθαι φίλον υἱόν
ἐξ ἐμέθεν γεγαῶτα· θεοῖσ' ἔτι λισσόμενόν περ,
ξυσσέ τε κατεχθόνιος· καὶ ἐπαινῆ περσεφόνεια.
ἔνθα μοι οὐκέτι πάμπαν ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμὸς
πατρὸς χωομένοιο κατὰ μέγαρα στρωφᾶσθαι.
ἦ μὴν πολλὰ ἕτα καὶ ἀνέψιοι ἀμφὶς ἐόντες.
αὐτὸν λισσόμενοι κατερήτυον ἐν μεγάροισι.
πολλὰ δ' ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς
ἔσφαζον, πολλοὶ δὲ σύες θαλίθοντος ἀλοιφῇ

εὐόμενοι, πανύσσυδ' ἀγὼν φλογὸς ἡφαίστοιο.
πολλὸν δ' ἐκ κεράμων μέθυ πίνετο τοῖο γέροντος.
ἑπτὰ νύκτας δέ μοι ἀμφ' αὐτῷ παρὰ νύκτας ἴαυον.
οἱ μὲν ἀμοιβαῖοι φυλακὰς ἔχον· οὐδέ ποτ' ἔσβη
πῦρ· ἕτερον μὲν ὑπ' αἰθούσῃ δουρικλυτοῦ αὐλῆς,
ἄλλο δ' ἐνὶ προδόμῳ, πρόσθεν θαλάμοιο θυράων.
ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη μοι ἐπήλυθε νὺξ ἐριβρεμέτης,
καὶ τότ' ἐγὼ θαλάμοιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας
ᾔξας, ἐξῆλθον, καὶ ὑπερθορον ἕρκιον αὐλῆς
ῥεῖα, λαθὼν φύλακάς τ' ἄνδρας, δμῳάς τε γυναῖκας
φόβησαν· ἔπειτ' ἀπάνευθε δὴ ἴλλάδος εὐρυχόροιο,
φθίην δ' ἐξικόμην ἐριβώλακα μητέρα μήλων.
ἐς Πηλῆα ἄνακτα, δ δέ με πρόφρων ὑπέδεκτο,
καί με φίλησ', ὡσείτε πατὴρ ἓν παῖδα φίλον σὸν
μῦνον, τηλύγετον πολλοῖσιν ἐν κτεάτεσσι.
καί μ' ἄφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δέ μοι ὤπασε λαόν,
δαῖον δ' ἐκάτερθεν φθίης, ἐνάλοπτο δ' ἀνάγων.
καί σε τοσόνδ' ἔθηκα θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ
ἐκ θυμοῦ φίλιον, ἐπεὶ οὐκ ἐθέλεσκες ἄμ' ἄλλῳ
οὔτ' ἐς δαῖτ' ἰέναι, οὔτ' ἐν μεγάροισι πάσασθαι,
πρίν γ' ὅτε δή σ' ἐπ' ἐμοῖσιν ἐγὼ γούνασι καθίσασα
ὄψαι' ἀσαίμι προταμών, καὶ οἶνον ἐπισχών.
πολλάκι μοι κατέδυσας ἐπὶ στήθεσσι χιτῶνα
οἴνῳ ἀποβλύζων ἐνηνιπίῃ ἀλιγκίῃ
ὣς ἐπὶ σοὶ μάλα πολλ' ἔπαθον, καὶ πολλὰ ἐμόγησα
τὰ φρονέων· σὸ μοι οὔτι θεοὶ γόνον ἐξετέλεσσαν
ἐξ ἐμέθ'· ἀλλάσε παῖδα θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ
τοιοῦτόν, ἵνα μοι τοτ' ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνῃς.
ἀλλ' Ἀχιλεῦ· δάμασον θυμὸν μέγαν, οὐδέ τοι χρὴ
νηλὲς ἦτορ ἔχειν· πρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί.

τῶν, περ καὶ μέζωσ ἀρετῇ, πιμήτε, βίητε.
καὶ μὴν τοὺς, θυέεσι, καὶ ὀυχωλῇς ἀγανῇσι,
λοιβοῖς τε, κνίσῃτε, παρεζόμενοι δ' ἄνθρωποι
λισσόμενοι, ὅτε κέν τις ὑπερβήῃ, καὶ ἁμάρτῃ.
καὶ γάρ τε λιταὶ εἰσι διὸς κοῦραι μεγάλοιο,
χωλαί τε, ῥυσαί τε, παραβλῶπές τ' ὀφθαλμώ.
αἳ ῥάτε καὶ μετόπιθ' ἄτης ἀλεγεῦσι κιοῦσαι.
ἡδ' ἄτη, θεναρήτε, καὶ ἀρτίπος, οὕνεκα πάσας
τολλὸν ὑπεκπροθέει, φθάνει δέ τε πᾶσαν ἐπ' αἶαν
βλάπτουσ' ἀνθρώπους, αἱδ' ἐξακίοντα ἐπίσω.
ὃς μέν τ' αἰδέσεται κούρας διὸς ἄσσον ἰούσας,
τόνδε μὲν ὤνησαν, καί τ' ἔκλυον εὐξαμένοιο.
ὃς δέ κ' ἀνήνηται, καί τε στερεῶς ἀποείπῃ,
λίσσονται δ' ἄρα ταίγε διὰ χρονίωνα κιοῦσαι,
Ζῆν', ἄτῃσι ἅμ' ἑπεσθαι, ἵνα βλαφθεὶς ἀποτίσῃ.
ἀλλ' ἀχιλεῦ, πόρε καὶ σὺ διὸς κούρῃσιν ἑπεσθαι,
τιμὴν, ἥ τ' ἄλλων περ ἐπιγνάμπτει νόον ἐσθλῶν.
εἰ μὲν γὰρ μὴ δῶρα φέροι, τάδ' ὄπιθεν ὀνομάζοι
ἀρείδης, ἀλλ' αὖτε ἐπιλαφέλθ' ἁλεπαίνοι
οὐκ ἂν ἔγωγέ σε μῆνιν ἀποῤῥίψαντα, κελεύω
ἀργείοισιν ἀμυνέμεναι χατέουσί περ ἔμπης.
νῦν δ' ἄματ' αὐτίκα πολλὰ δίδοῖ, τάδ' ὀπίσθεν ὑπίσχει
ἄνδρας δὲ λίσσεσθαι ἐπιπρόεικεν ἀρίστους,
κρινάμενον κατὰ λαὸν ἀχαϊκὸν, οἵτε οἱ αὐτῷ
φίλτατοι ἀργείων, τῶν μὴ σύγε μῦθον ἐλέγξῃς,
μηδ' ἐπόδας, πρὶν δ' οὔτι νεμεσητὸν κεχολῶσθαι.
οὕτω καὶ τῶν πρόσθεν ἐπιθυμέεσθα κλέα ἀνδρῶν
ἡρώων, ὅτε κέν πὺ ἐπιζώφλοις χόλος εἴκοι,
ὁππόθεν ὀρνυμένη, παραῤῥήτοιτ' ἐπέεσσι.
μίμνημαι πάγχυ ἔμπεδον ἐγὼ παλαιόν, οὔπω νέον ἐσσόμενον,

ὡς ἦν.

ὡς ἦν. ἐν δ' ὑμῖν ἐρέω πάντεσσι φίλοισι.
κυρήτου τ' ἐμάχοντο, καὶ αἰτωλοὶ μενεχάρμαι
ἀμφὶ πόλιν καλυδῶνα, καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον.
αἰτωλοὶ μὲν ἀμυνόμενοι καλυδῶνος ἐραννῆς,
κυρῆτες δ' ἐπαπρᾶθεν μεμαῶτες ἀρῆι.
καὶ γὰρ τοῖσι κακὸν χρυσόθρονος ἤρτεμις ὦρσε
χωομένη. ὃ οἱ οὔτι θαλύσια γουνῷ ἀλωῆς
οἰνοβὸς ῥέξ', ἄλλοι δ' θεοὶ δαίνυθ' ἑκατόμβας.
οἶῃ δ' οὐκ ἐρέξε διὸς κυδρὴ μεγάλοιο.
ἢ λαθετ', ἢ οὐκ ἐνόησεν, ἀάσθη δὲ μέγα θυμῷ.
ἤδη χωομένη δῖον γένος ἰοχέαιρα,
ὧρσεν ἐπὶ χλοώνῳ σὺν ἀγρίον ἀργιόδοντα,
ὃς κακὰ πολλ' ἐρδήσκεν ἐθὼν οἰνῆος ἀλωήν.
πολλὰδ' ὅγε προθέλυμνα χαμαὶ βάλε δένδρεια μακρὰ
αὐτῇσιν ῥίζῃσι, καὶ αὐτοῖς ἄνθεσι μήλων.
τόνδ' ὑὸς οἰνῆος ἀπέκτανεν μειλίχοιος
ἀμφὶ πολλίσσας ἐκ πολίων θηρήτορας ἀνδρας ἀγείρας,
καὶ κύνας, οὐ μὲν γάρ κ' ἰδάμη παύροισι βροτῶσιν
τόσσος ἔην. πολλοὺς γὰρ πυρὴς ἐπέβησε ἀλεγεινῆς.
τῷ δ' ἀμφ' αὐτῷ θῆκε πολὺν κίλαδον, καὶ ἀϋτήν
ἀμφὶ συὸς κεφαλῇ, καὶ δ' ἕρματι λαχνήεντι,
κυρήτων τε μεγηνύ, καὶ αἰτωλῶν μεγαθύμων.
ἔνθα μὲν οὖν μειλίχοιος ἀρηΐφιλος πολέμιζε,
τόφρα δ' κυρήτεσσι κακὸς ἦν. οὐδ' ἐδύνατο
τείχεος ἐκτοσθε μίμνειν, πολέες περ ἐόντες.
ἀλλ' ὅτε δὴ μειλίχοιον ἴδεν χόλος, ὅς τε καὶ ἄλλον
οἰδάνει ἐν στήθεσσι νόον πυκα περ φρονεόντων,
ἤτοι ὅ, μητρὶ φίλῃ ἀλθαίῃ χωόμενος κῆρ,
κεῖτο παρὰ μνηστῇ ἀλόχῳ καλῇ κλεοπάτρῃ,
κυδρῇ μαρπήσσης καλλισφύρου ἰφικλείης,

Ἥφαιστ. ὃς κάρυσσε ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν,
τῶν τότε καὶ ῥ' ἄνακτος ἐναντίον εἵλετο τόξον
Φοίβου ἀπόλλωνος, καλλισφύρου ἣν ἄνακτι νύμφης
τὴν, ὃ τόν' ἐν μεγάροισι πατὴρ, καὶ πότνια μήτηρ,
ἀλκυόνα καλέεσκον ἐπώνυμον· οὔνεκ' ἄρ' αὐτῆς
μήτηρ ἀλκυόνος πολυπότνιος εἶδαρ ἔχουσα
κλαῖ', ὅτε μιν ἑκάεργος ἀνήρπασε φοῖβος ἀπόλλων.
τὴν, ὄγε παρκατέλεκτο, χόλην θυμαλγέα πέσσων.
ἐξ ἀρίων μήδεα κεχολωμένος· ἣ ῥα θεοῖσι
πολλὰ ἀχέεσσ', ἠρᾶτο κασιγνήτοιο φόνοιο,
πολλὰ δὲ καὶ γαῖαν πολυφόρβην χερσὶν ἀλοία
κικλήσκουσ' Αἶσάν τε, καὶ ἐπαινὴν περσεφόνειαν,
πρόχυν καθεζομένη· δεδύκει δὲ δάκρυσι κόλποι,
παιδὶ δόμῳ θάναδον. τῆς δ' ἱεροφοῖτις ἐέννυς
ἔκλυεν ἐξ ἱερῆς βυσσοῦ, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσα.
τῶνδε τάχ' ἀμφὶ πύλας ὅμαδος, καὶ δοῦπος ὀρώρει,
πύργων βαλλομένων. τὸν δ' ἐλίαονος γέροντος
αὐτωλῶν, πέμπον δὲ θεῶν ἱερῆας ἀρίστους
ἐξελθεῖν, καὶ ἀμοιβαῖα ὑποσχόμεναι μέγα δῶρον,
ὅππόθι πιότατον πεδίον καλὸν δεδάωνται
ἐνθάμιν ἤνωγον τέμνειν περικαλλὲς ἐλίσθαι
ποντηκοντόγυον· τὸ μὲν ἥμισυ οἰνοπέδοιο,
ἥμισυ δ', ψιλὴν ἄροσιν πεδίοιο ταμίεσθαι.
πολλὰ δὲ μιν λιτάνευε γέρων ἱππηλάτα οἰνεύς,
οὐδ' ἔπεμβεβαὼς ὑψηρεφέος θαλάμοιο,
σταθμῶν κεκλιμένος, γναμπτὰς ἀγκῶνι θύρας.
πολλὰ δὲ πάντα κασίγνητα, καὶ πότνια μήτηρ,
ἐλίαονδ' ἐκέλευον, μᾶλλον δ' ἀνέγνω, πολλὰ δὲ τοῦγε
οἱ δὲ κεδνότατοι, καὶ φίλτατοι ἦσαν ἁπάντων.
ἀλλ' οὐδ' ὣς τοῦ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον.

πρὶν γ'

πρὶν γ' ὅτε δὴ θάλαμος πύκα βάλλετο, τοῖσι δ' ἐπὶ πύρε
βωμὸν κυρήτου· καὶ ἐνέπρηθον μέγα ἄσυ. (γ-ων
καὶ τότε δὴ μελίαγρον ἐΰζωνον παράκοιτις,
λίαστ' ὀδυρομένη, καὶ ὀϊκτατὲ λεξεν ἅπαντα
κύδεϊ, ὅσσ' οὐβρώποισι πέλει, τῶν ὄσσυ ἀλώᾳ·
ἄνδρας μὲν κτείνῃσι, πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει,
τέκνα δ' ἕτ' ἄλλοι ἄγωσι, βαθυζώνους τε γυναῖκας.
τοῦδ' ὠρίνετο θυμὸς ἀκηδέοντος καὶ ἀεργοῦ·
βοῦς δ' ἐκέλευε χροϊδ' ἕντε' ἐδύσασθαι παμφανόωντα·
ὡς δὴ μὴν αὖτωλεῖσιν ἀπήμων κακὸν ἦμαρ,
εἶξας ᾧ θυμῷ, ζωὸς δ' οὐκέτι δῶρ' ἐτέλεσσαν.
πολλάτε καὶ χαρίεντα κακὸν δ' ἤμυσε καὶ αὐτούς.
ἀλλὰ σύ μήμοι ταῦτα νόει φρεσὶ· μηδέ σε δαίμων
ἐνταῦθα βλάψῃ φίλος· κάκιον δέ κεν εἴη
νηυσὶ κιομένῃσιν ἀμωμήτῳ, ἀλλ' ἐπὶ δώροις
ἔρχεο· ἶσον γάρσε θεῷ πίσυσιν ἀχαιοί.
εἰδέ κ' ἄτερ δώρων πολεμον φθισήνορα δύῃς·
οὐκ ἴδ' ὁμῶς ὑμῖν ἔσσεται πόλεμόν περ ἀλαλκών.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος, προσέφη πόδας ὠκὺς ἀχιλλεύς.
φοινίξ ἄτλα γεραιέ, διοτρεφές, οὔνεκα ταῦτης
χρεὼ ὑμῆς φρονέω ἧ τιμήεσθαι διὸς αἴσῃ,
ἥ μ' ἔξεσ παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, ἐσσόκ' ἀϋτμὴ
ἐν σήθεσσι μένῃ· καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρῃ.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι·
μήμοι σύγχεε θυμὸν ὀδυρόμενος, καὶ ἀχεύων,
Ἀτρεΐδῃ ἥρωϊ φέρων χάριν, οὐδέ νυ σε χρὴ
τὸν φιλέειν, ἵνα μήμοι ἀπεχθήαι φιλέοντι.
καλὸν τοι σὺν ἐμοὶ τὸν κύδιον, ὃς κε μι κύδῃ.
ἴσον ἐμοὶ βασιλῆι, καὶ ἥμισυ μοίρης ὑμῆς.
οὗτοί δ' ἀγγελίησι, σὺ δ' αὐτόθι λέξεο μίμνων

σὺν ἐνὶ μαλακῇ, ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένῃφι,
φραζόμεθ' ἤ κε νεώμεθ' ἐφ' ἡμέτερ', ἦέ μένωμεν.
ἦ καὶ παρκλαφ ὄρ' ἐπ' ὀφρύσι νδῦσε σιωπῇ
φοίνικι σορίσσα πυκινὸν λέχος, ὄφρα τάχιστα
ἐκ κλισίης νόσφιο μιθοίαθ, τοῖσι δ' ἄρ' αἴας
αὐτόθεος τελαμωνίαδης μετὰ μῦθον ἔειπε.
Διογενὲς λαερτιάδη πολυμήχαν' ὀδυσσεῦ,
ἴομεν· οὐ γάρ μοι δοκέει μύθοιο τελευτή.
τῇ δὲ γ' ὀδῷ χραίεσθαι, ἀπαγγεῖλαι δὲ τάχιστα
χρὴ μῦθον δαναοῖσι καὶ οὐκ ἀγαθὸν περ ἐόντα
οἵ περ νῦν ἴαται πολιὸν μένος, αὐτὰρ ἀχιλλεύς,
ἄρρηκτον ἦρ σήθεσσι θέῳ μεγαλήτορα θυμόν,
ἀτέλιος, οὐδὲ μεταβρίπεται φιλότητος ἑταίρων,
τῆς, ἣ μιν παρὰ νηυσὶν ἐπώμοσ' ἔξοχον ἄλλων.
νηλὴς· καὶ μήν τις τ' ἀνδρηϊφόντοιο φόωιο
ποινὴν, ἠὲ οὔ παιδὸς ἐδέξαθ τεθνειῶτος.
καί ῥ' ὁ μὲν, ἦρ δήμῳ μένει αὖτῷ πόλλ' ἀποτίσας·
τῷ δέ τ' ἐρητύσαι κραδίη, καὶ θυμὸς ἀγήνωρ,
ποινὴν δεξαμένῳ, βίδ' ἀλληκτόν τε, κακόν τε
θυμὸν ἐνὶ σήθεσσι θεοὶ θέσαν εἵνεκα κούρης
οἴης, νῦν δέ τοι ἔπλ παρίσχομεν ἔξοχ' ἀρίστας,
ἀλλά τε πολλὰ ἐπὶ τῇσι συδ' ἴλαον ἔνθεο θυμόν.
κέδνατα δ' μίλαθρον, ὑπωρόφιοι δέ τοι ἐμῷ
πληθύος ἐκ δαναῶν μέμαμεν δέ τοι ἔξοχον ἄλλων
κήδιστοί δ' ἐμμεν, καὶ φίλτατοι, ὅσσοι ἀχαιοί.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος, προσέφη πόδας ὠκὺς ἀχιλλεύς.
δαῶν διογενὲς, τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
πάντα τὰ μοι κατὰ θυμὸν ἐείσω μυθήσασθαι.
ἀλλά μοι οἰδάνεται κραδίη χόλῳ, ὅππότ' ἐκείνων
μνήσομαι, ὡς μ' ἀσύφηλον ἐν ἀργείοισιν ἐρυξεν

ἀτρείδης· ὡσείτιν' ἀπήμονα μητιάασθαι.
ἀλλ' ὑμεῖς ἔρχεσθε, καὶ ἀγγελίην ἀποφάσθε.
οὐ γὰρ πρὶν πολέμοιο μεδήσομαι αἱματόεντος,
πρὶν γ' υἱὸν πριάμοιο δαΐφρονος ἐκβαλέειν
μυρμιδόνων ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰόντα
κτείνοντ' ἀργείους, κατάτε σμύξαι πυρὶ νῆας.
ἀμφὶ δ' ἐτοιτὴ μὴ κλισίῃ, καὶ νηὶ μελαίνῃ
ἐκβρα καὶ μεμαῶτα μάχης ἀνέσεσθαι ἐΐω.
Ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἔκαστος ἐλὼν δέπας ἀμφικύπελλον,
σπείσαντες, παρὰ νῆας ἴσαν πάλιν, ἦρχε δ' ὀδυσσεύς.
πάτροκλος δ' ἑταίροισιν ἰδὲ δμωῇσι κέλευσε
φοίνικι σορίσσα πυκινὸν λέχος ὄ, τ' ἴτα χίστα.
αἵδ' ἐπιπειθόμεναι, σόρεσαν λέχος ὡς ἐκέλευσε,
κώὰ τε, ῥῆγός τε, λινοῖό τε λεπτὸν ἄωτον.
ἔνθ' ὅ γέρων κατέλεκτο καὶ ἧος δῖαν ἐμίμνεν.
αὐτὰρ ἀχιλλεὺς, οὖδι μυχῷ κλισίης εὐπήκτου.
ἔνθ' ἄρα παρκατέλεκτο γυναῖ, τ', λεσβόθεν ἦγε
φόρβαντ' θυγατέρ' διομήδη καλλιπάρηον.
πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν ἐλέξατο, πὰρ δ' ἄρα καὶ ἔνδ',
ἔφιε ἐὐζωνος, τὴν οἱ πόρε δῖος ἀχιλλεὺς,
σκῦρον ἑλὼν αἰπεῖαν ἐννῆος πολίεθρον.
οἵδ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν ἀτρείδαο γένοντο,
τοὺς μὲν ἄρα χρυσείοισι κυπέλλοις υἷες ἀχαιῶν
δεξιδέχατ' ἀλλοθεν ἄλλος ἀνασταδόν, ἐκ δ' ἐρέοντο.
πρῶτος δ' ἐξερέεινεν ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων.
ἦπ' ἀγαμ' ὦ πολύαιν' ὀδυσεῦ, μέγα κῦδος ἀχαιῶν
ἦ ῥ' ἐθέλει νήεσσιν ἀμυνέμεναι δηΐον πῦρ,
ἦ ἀπίθησε, χόλος δέ τ' ἔχει μεγαλήτορα θυμόν;
Τόνδ' αὖτε προσέφη πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς.
ἀτρείδη κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνον.

κεῖνος δ' οὐκ ἐθέλεα σθένος ἀσχολον, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
πιμπλάνεται μένεος· σὲ δ' ἀναίνεται. ἦδὲ σὰ θυμῷ
αὐτὸν σὺ φράζεσθαι ἅμα ἀργείοισιν ἄνωγα
ὅππως κεν νῆάς τε σόοις, καὶ λαὸν ἀχαιῶν.
αὐτὸς δ' ἱππείλησον ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι
νῆας ἐϋσσέλμους ἅλαδ' ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας.
καί δ' ἄν τοῖς ἄλλοισιν ἔφη παραμυθήσασθαι
οἶκαδ' ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκέτι δήεται τέκμωρ
Ἰλίου ἀπτεινῆς. μάλα γὰρ ἔθεν ὑψόθεν ἰδὼν
χεῖρα ἑὴν ὑπέρεχε· τεθαρσήκασι δὲ λαοί.
Ὡς ἔφατ', ἐκ δὲ καὶ οἶδε τάδ' ἐπίμβρι', οἷμοι ἔπονθε.
ἆσε δ' ἄρας, καὶ κήρυκι δύω πεπνυμένω ἄμφω.
φοίνιξ δ' ἄνθ' ὁ γέρων κατελέξατο· ὦς γὰρ ἀνώγει
ὄφρά οἱ ἐν νήεσι φίλῳ ἐς πατρίδ' ἵπηται
αὔριον ἢν ἐθέλησιν· ἀνάγκῃ δ' οὔτι μιν ἄξει.
Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
θαῦμα δ' ἀνὼ ἧσαν τετιηότες υἷες ἀχαιῶν.
ὀψὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς διομήδης.
Ἀτρεΐδη κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν ἀγάμεμνον,
μή τ' ὄφελες λίσσεσθαι ἀμύμονα πηλείωνα,
μυρία δ' ὧρα δίδους, ὅ δ' ἀγήνωρ ἐσὶ καὶ ἄλλως.
νῦν δ' ἄνιμεν πολὺ μᾶλλον ἀγλωρίῃσιν ἐνήκας.
ἀλλ' ἤτοι κεῖνον μὲν ἐάσομεν, ἤ κεν ἴησιν,
ἤκε μένῃ· τότε δ' αὖτε μαχήσεται ὁππότε κέν μιν
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγῃ καὶ θεὸς ὄρσῃ.
ἀλλ' ἄγεθ' ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
νῦν μὲν κοιμήσασθε τετραπόμενοι φίλην ἦτορ,
σίτου, καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐσὶ καὶ ἀλκή·
αὖτὰρ ἐπεὶ κε φανῇ καλὴ ῥοδοδάκτυλος ἠὼς

καρπαλίμως πρὸ νεῶν ἐχέμεν λαόν τε, καὶ ἵππους
τοῦς ὄρυων, καὶ δ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μάχεσθαι.
Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες,
μῦθον ἀγασάμενοι διομήδεος ἱπποδάμοιο.
καὶ τότε δὴ σπείσαντες ἕκαστος κλισίηνδε ἕκαστος
ἔνθαδ' ἐκοιμήσαντο, καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Κ. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Γαμέμνων ἀγρυπνήσας, ἀνίσησι βοὺς ἀρίστους τῶν ἑλλήνων, αὐτός τε, καὶ μνηλαος· μὴ ἐπὶ τὴν τάφρον βαλεῖν σάμμοι, πέμπουσι κατασκόπους ἐς τὸ τρῶον στρατόπεδον, ὀδυσσέα, καὶ διομήδεα· οἱ, σὺδωνα μὲν σωσαντήσαντες, ἀναρῦσι· πυθόμενοι δὲ παρ' αὐτῆ ῥήσου ὑνα, καὶ θρᾴκας παρεῖναι ἔνθα ἐστρατοπεδεύσαντο, ἀπελθόντες δολοφονεῦσι. καὶ νοῦς ἵππους ἀπελάσαντες ἐς τὸν ναύσταθμον παραγίνονται.

ΙΛΙΑΔΟΣ Κ. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Δολωνία ς. Δολωνεία. Δολωφονεία. καὶ Κακτεργάσια.

Κάππαδ' ἄρ' ἀμφοτέρων σκοπιαζέμεν ἔλυθον ἄνδρες.

Ἄλλοι μὲν παρὰ νηυσὶν ἀρήϊοι
παννύχιοι μαλακῷ δεδμημένοι
μείλοι ὕπνῳ.
ἀλλ' οὐκ ἀτρείδην ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
ὕπνος ἔχε γλυκερὸς· πολλὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντα.
ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀστραπὴν πόσις Ἥρης ἠὐκόμοιο

τοῦχον ἢ ὠλυν ὄμβρον ἀϊσφαλέν, ἢε χάλαζαν,
ἢ νιφετὸν, ὅτε πίπτε χιὼν ἐπάλωσιν ἀρούρας,
ἢε ποθὶ πολέμοιο μέγα σόμα πόυκισανοῖο,
ὡς πυκινὴν ἐν σήθεσιν ἀνεστενάχιζ' ἀγαμέμνων
νεισθεν ἐκ κραδίης, προμέοντο δὲ οἱ φρένες ἐντός.
ἤτοι ὅτ' ἐς πεδίον τὸ τρωϊκὸν ἀθρήσειε,
θαύμαζε πυρὰ πολλά, τά, καίετ' ἰλιόθι πρό
αὐλῶν, συρίγγων τ' ἐνοπὴν, ὅμαδόν τ' ἀνθρώπων.
αὐτὰρ ὅτ' ἐς νῆας τε ἴδοι, καὶ λαὸν ἀχαιῶν
πολλὰς ἐκ κεφαλῆς προθελύμνους ἔλκεθε χαίτας
ὑψόθ' ἰόντι Διὶ· μέγα δ' ἴετο κυδάλιμον κῆρ.
ἤδη δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή,
νίσεσθ' ἐπὶ πρῶθον νηλήϊον ἐλθέμεν ἀνδρῶν,
εἴ τινά οἱ σὺν μίτρην ἀμύμονα τικτήνατο,
ἤτις ἀλιξήκακος πᾶσι δ' ἀναοῖσι γένοιθε.
ὀρθωθεὶς δ' ἔνδωκε πυρὶ σήθεσι χιτῶνα.
πρασὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα.
ἀμφὶ δ' ἔπετα δαφοινὸν ἐΐσατο δέρμα λέοντος
αἴθωνος, μεγάλοιο, ποδηνεκέες ἔλετο δ' ἔγχος.
ὡς δ' αὔτως Μενέλαον ἔχε τρόμος· οὐδέ οἱ αὐτῷ
ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐφίζανε μήτι πάθοιεν
ἀργεῖοι· τοί δή ῥ' ἕθεν εἵνεκα πολλὸν ἐφ' ὑγρὴν
ἤλυθον ἐς τροίην πόλεμον θρασὺν ὁρμαίνοντες.
παρδαλέῃ μὲν πρῶτα μετάφρενον εὖρυ κάλυψε
ποικίλη, ἀμφὶ δὲ κεφαλὴν κεφαλῆφιν ἄειρας
θήκατο χαλκείην εὖ δ' ἕλετο χερὶ παχείῃ.
βῆ δ' ἴμεν ἀνήσων, ὃν ἀδελφεόν, ὃς μέγα πάντων
ἀργείων ἤνασσε, θεὸς δ' ὡς ἵκετο δήμῳ.
τὸν δ' εὗρ' ἀμφ' ὤμοισι πεθήμενον· ἐν τεύχεα καλὰ
νηὶ παρὰ πρυμνῇ, ἕζετο δ' ἀσπάσιος γένετ' ἐλθών.

τὸν,

τὸν, πρότερος προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος·
τίφθ' οὕτως ἠθεῖε κεδνύσεαι; ἢ ἴν' ἑταίρων
δρῦνες τρώεσσιν ἐπίσκοπον, ἀλλὰ μάλ' αὖως
δείδω, μή τις τοι ὑποδρὴς τάδε ἔργον,
ἄνδρας δυσμενέας σκεπαρνίσσῃ, οἷος ἐπελθών,
νύκτα δι' ἀμβροσίην· μάλα τις θρασυκάρδιος εἴη.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων ἀγαμέμνων·
χρειὼ βουλῆς ἐμὲ, καὶ σέ, διοτρεφὲς ὦ μενέλαε.
κεδάλεαι· ἤ τις κεν ἐρύσαιτο, ἠδὲ σαώσει
ἀργείους, κεῖνάς, ἐπεὶ διὸς ἔβραπτο φρένας,
ἑκτορέοις ἄρα μᾶλλον, ἐπὶ φρένα θῆκε ἰδοῖσιν.
ἦ γὰρ πω δόμιλον, οὔδ' ἔκλυεν αὐδήσαντος
ἀνδρὸς ἑνὸς τοσάδε μερμήριξε πεπᾶσθαι,
ὅσσ' ἑκτωρ ἐρέριξε διὶ φίλος υἷας ἀχαιῶν
αὔτως, οὔτε θεᾶς ἕπος φίλετο, οὔτε θεοῖο·
ἔργα δ' ἔρεξ', ὅσα φημὶ μελησόμεν ἀργείοισι,
δηθάδε, καὶ δολιχόν· τόδε γὰρ κακὰ μήσατ' ἀχαιούς.
ἀλλ' ἴθι νῦν αἴανδε, καὶ ἴδμεναι ἄλλοθεν ἄλλον,
ῥίμφα λέων ἐπὶ νῆας· ἐγὼ δ' ἐμὲ νέστορα δῖον
εἶμι, καὶ ὀρμήσω αὐδήμεναι, αἴ κ' ἐθέλησιν
ἐλθεῖν ἐς φυλάκων ἱερὸν τέλος, ἠδ' ἐπιτεῖλαι.
κεῖνος γὰρ κε μάλιστα πυθοίατο, εἴο γὰρ υἱὸς
σημαίνει φυλάκεσσι, καὶ ἴδμονι πώεσε πάσσων
μηρεσόνης. εἴσιν γὰρ ἐπιτράπτομέν γε μάλιστα.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος·
πῶς γὰρ μοι μύθῳ ἐπιτέλλεαι, ἠδὲ κελεύεις·
αὖθι μένω μετὰ εἴσι δεδεγμένος εἰσόκεν ἔλθῃς,
ἦε θέω μετάσ' αὖτις, ἐπὴν εὖ εἴς ἐπιτείλω;
τὸν δ' αὖτε προσέφη πάναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων·

αὖθι μένειν, μή πως ἀβροτοεξόμεν ἀλλήλοιιν

ἐρχομένω· πολλαὶ γὰρ ἀνὰ στρατὸν εἰσὶ κίλλυθοι,
φθίγγυο δ' ὦκα ἰοῦσα, καὶ ἐγρήγορθα ἀνώγθι,
πατρόθεν ἐκ γενεῆς ὀνομαζέμεν ἄνδρα ἕκαστον,
πάντας κυδαίνων· μὴ δ' ἀμφαλλίζευ θυμῷ·
ἀλλὰ καὶ αὐτοί περ ὀνωμάμεθα· ὧδε γὰρ ἔπλευ
ἴμεν ἐπιφραδέως ἐπὶ νήεσσι κακότητα βαρεῖαν.
Ὡς ἐπὼν, ἀπέπεμπεν ἀδελφεὸν, ὃν ἐπιτέλλας.
αὐτὰρ ὃ βῆ ῥ' ἴεναι μετὰ νέεσσι ποιμένα λαῶν.
τὸν δ' εὗρεν παρά τε κλισίῃ, καὶ νηὶ μελαίνῃ
δύνῃ ἐνὶ μαλακῇ, παρὰ δ' ἔντεα ποικίλ' ἔκειτο,
ἀσπὶς, καὶ δύο δοῦρε, φαεινήτε τυφάλεια·
πὰρ δ' ἴαχε ποιμὴν λαῶν κεῖτο παναίολος ὠκὺς ὀχῆας
ἴππους τ' ἠδὲ καὶ ἄνδρας ἐπιφρασσάμενος πολεμίζειν,
λαὸν ἄγων, ἐπεὶ οὔ μιν ἐπιβρίτη γήραϊ λυγρῷ·
ὀρθωθεὶς δ' ἄρ' ἔπ' ἀγκῶνι, κεφαλὴν ἐπάειρας,
ἀμφὶς δὲ προσέειπε, καὶ ἐξερεείνετο μύθῳ·
τίς δ' οὕτω κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν ἔρχεαι οἶος,
νύκτα δι' ὀρφναίην, ὅτε τε ἔνδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
ἦε τιν' ἠρῶν διζήμενος, ἦε τι ἐπαίρων,
φθίγγυο, μήδ' ἀτέων ἔπ' ἐμ' ἔρχεο· τίπτε δ' ἐσσὶ χρέος;
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
ὦ νέστορ Νηληϊάδη μέγα κῦδος Ἀχαιῶν·
γνῶσαι Ἀτρέος υἱὸν Ἀγαμέμνονα, τόν περ ποθ' ὁπάων
ζωὸν ἐνίεκε πόνοισι διαμπερὲς, ἐσσόκ' ἄυτμη
ἔν σφιν ἔθειρε μένει, καί μοι φίλα γούνατ' ὄρωρε·
πλάζομαι ὧδ', ἐπεὶ οὔ μοι ἔπ' ὄμμασι νήδυμος ὕπνος
ἴζανε, ἀλλὰ μέλει πολεμος, καὶ κήδεα λαῶν·
λίην γὰρ στενάχω περὶ δηΐοις, δδέ μοι ἦτορ
ἔμπεδον, ἀλλ' ἀλύκτημαι, πραδίη δέ μοι ἔξω
στῆθος ἀφ' ἐκπέτεται· τρομέει δ' ὑπὸ φαιδίμα γυῖα.
ἀλλ'

ἀλλ' εἴπερ σφαίνῃς, ἐπεὶ δὴ σέγ' ὕπνος ἱκάνει,
δεῦρ' ἴς Διὸς φυλακὰς καταβείομεν, ὄφρα ἴδωμεν
μὴ δὴ μὰν καμάτῳ ἀδηκότας, ἠὲ καὶ ὕπνῳ
κοιμήσωντε· ἀτὰρ φυλακῆς ἐπιπάγχυ λάθωνται.
δυσμενέες δ' ἀγχοῦ νύκτα μνωομένῃσι μαχέσθαι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Ἀτρέϊδη κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνον,
οὕθ' ὅσα τῶν νῦν ἐέλπεται, ἀλλά μιν ὄϊω
κήδεσι μοχθήσειν καὶ πλέοσιν, εἴκεν ἀχιλλεὺς
ἐκ χόλου ἀργαλέοιο μετατρέψῃ φίλον ἦτορ.
Βὶ δ' μάλ' ἔφομ' ἐγὼ· σοὶ δ' ἄν, κέ ἐγείρομι ἄλλους,
ἦ μὰν Τυδείδην δυοκαίδεκα τὸν, ἠδ' ὀδυσῆα.
ἠδ' αἴαντε πάχυν, καὶ φυλέος ἄλκιμον ἦβην,
ἀλλ' εἶπε καὶ Οὖς δὲ μετοιχόμενον καλέσασθαι·
σοὶ τίθεόντ' αἴσιστα, καὶ ἰδμοσύνῃσι ἄνακτα·
τῶν γὰρ νῆες ἔασιν ἐκάστοτε, δὴ δὴ μάλ' ἐγγύς·
ἀλλὰ φίλον περ ἔοντα, καὶ ὀδδιον μυθέλασθαι,
νῷν ἐέπειν μοι νεμεσήσεται, δὲ ἐπικύσσαι,
ὡς εὕδῃ· Θοὶ δ' οἷῳ ἐπέρεφε πονέεσθαι.
νῦν ὄφελον κατὰ πάντας ἀεικέας πονέεσθαι
λισσόμενοι, χρὼ γὰρ ἱκάνεται θεὸς ἀγχοτός.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων·
ὦ γέρον, ἄλλο τε μέν σε καὶ αἴσιμα θάσσον ἀνώγει·
πολλοὶ γὰρ μεθίᾶσι, καὶ οὐκ ἐθέλει πονέεσθαι,
οὔτ' ὄκνῳ εἴκων, οὔτ' ἀφραδίῃσι νόοιο,
ἀλλ' ἐμεῖ' ἐφρόων, καὶ ἐμὴν πολιὴν ἐγγυόωσ' ἐρέμνην
νῦν δ' ἐμέο πρότερος μάλ' ἐπέρχεο, καί μοι ἐπίσσω
τὸν μὲν ἐγὼ προΐηκα καλήμεναι, ὃς σὺ μεταλλᾷς·

ἀλλ' ἴομεν, κείνυς γὰ κιχησόμεθα πρὸ πυλάων
ἢ φυλακὰς· ἴνα γάρ φαμεν ἐπιφραδὲς ἠγερεθέσθαι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
οὕτως οὔτις οἱ νεμεσήσεται, ὅς δ' ἀπιθήσει
ἀργαλέων ὅτε κέν τιν' ἐποτρύνῃ, καὶ ἀνώγῃ.
Ὡς εἰπὼν, ἐνδῦνε περὶ σφίσιν ἕσσεα καλά·
ὑπὸ δ' ἄρα κνημῖδας ἐδύσατο καλὰ πέδιλα,
ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν πορφυρέην ἐσάμησε φοινικόεσσαν,
διπλῆν ἠκαδίνην, οὐλὴ δ' ἐπενήνοθε λάχνη·
εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξεῖ χαλκῷ·
βῆ δ' ἴεναι κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
πρώτους, οἵ ῥα θοὴν ἐδυσάσθην ὀλέσασθαι
ἐξ ὕπνου· ἀνίγαρε γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
φθεγξάμενος· τὸν δ' αἶψα περὶ φρένας ἤλυθε θώρηξ
ἐκ δ' ἦλθε κλισίης, καὶ σφιέας πρὸς μῦθον ἔειπε·
Τίφθ' οὕτω κατὰ νῆας ἀϋτὰ στρατὸν οἷοι ἀλάασθε,
νύκτα δι' ἀμβροσίην; ὅττι δὴ χρειὼ τόσον ἵκει;
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν' ὀδυσσεῦ,
μὴ νεμέσα· λίην γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιούς·
ἀλλ' ἕπευ, ὄφρα, καὶ ἄλλον ἐγείρομεν, ὅντιν' ἐποίκε
βουλὰς βουλεύειν ἠὲ φυγέμεν, ἠὲ μάχεσθαι.
Ὡς φάθ', ὁ δ' ἐν κλισίῃ δὲ κιὼν πολύμητις ὀδυσσεὺς
ποικίλον ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο, βῆ δὲ μετ' αὐτούς·
βάν δ' ἐπὶ τυδεΐδην διομήδεα, τὸν δ' ἐκίχανον
ἐκτὸς ἀπὸ κλισίης σὺν τεύχεσιν· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
ὗδον· ὑπὸ κροσσὴν δ' ἔχον ἀσπίδας· ἐγχεα δ' ὀξέα πάσσι
ὄρθ' ἔστηρίκτο· σέλας δὲ θεοειδέος ἥλατο χαλκοῦ
λάμπ' ὡς ἀστεροπὴ παρὸς Διός· οὐτὰρ ὅ γ' ὕπνῳ
ὗδε, βοὸς δ' ἔστρωτο ἐρίνεον ἕρκος ἀραιὸν

οὐτὰρ ὑπὸ κροτάφοις τετάνυσται φαεινός·
τὸν, πὰρ δὲς ἀνίγαρε γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
λὲξ ὦδί κινήσας, ὄφρα τε, νείκεσέ τ' ἄντην·
ἔγρεο τυδέος υἱὲ· τί πάννυχον ὕπνον ἀωτεῖς;
ἦκ ἀΐεις ὡς πρῶθι ἐπὶ θρῳσμῷ πεδίοιο
ἵστανται ἀγχιμάχων, ὀλίγος δέ τις χῶρος ἐρύκει;
Ὡς φάθ', ὁ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλα κραπνῶς ἀνόρουσε,
καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ἐτλη ἦσι γεραιέ· σὺ μὲν πόνον οὐ ποτε λήγεις
οὖνυ, καὶ ἄλλοι εἰσὶ νεώτεροι υἷες Ἀχαιῶν,
οἵκοθεν ἔπεται ἕκαστον ἐγείρεσθαι βασιλῆα·
πάντη ἔποιχόμενος, σὺ δ' ἀμήχανός ἐσσι γεραιέ·
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα φίλος κατὰ μοῖραν ἔειπες·
ἔστι μέν μοι παῖδες ἀμύμονες, ἔστι δὲ λαοί
καὶ πολέες· τῶν, κέν τις ἐποιχόμενος, καλέσσαι·
ἀλλὰ μάλα μεγάλη χρειὼ βεβίηκεν Ἀχαιούς·
νῦν γὰρ δὴ πάντεσσιν ἐπὶ ξηρῆς ἴσταται ἀκμὴς·
οὐδὲ μάλα λυγρὸς ἔλεθρος Ἀχαιοῖς, οὐδὲ βιῶναι,
ἀλλ' ἴθι νῦν αἴσυμνα τάχυν, καὶ τυδέος υἱὸν
ἄνστηθι· σὺ γάρ ἐσσι νεώτερος, εἶμι δ' ἐλαίρειν.
Ὡς φάθ' ὁ δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐέσατο δέρμα λέοντος
αἴθωνος, μεγάλοιο, ποδηνεκὲς, εἵλετο δ' ἔγχος,
βῆ δ' ἴεναι, τοὺς δ' ἔνθεν ἀνασταδὸν ἄγεν ἥρως·
οἵδε δ' ὅτε δὴ φυλάκεσσιν ἐν ἀγρομένοισι γένοντο
ἤ ῥ' οἵ μὲν εὗδοντας φυλάκων ἡγήτορας εὗρον,
ἀλλ' ἐπὶ μὲν ἐρρωγότι σὺν τεύχεσιν εἵατο πάντες·
ὡς δὲ κύνες περὶ μῆλα δυσωρήσωνται ἐν αὐλῇ
θηρὸς ἀκουσάντοιν κρατερόφρονος, ὅς τε κατ' ὄλην

ἀνδρῶν, ἠδ' κωῶν, ἀποτέ σφισιν ὕπνος ὅλωλεν,
ὡς τῶν νήδυμος ὕπνος ἀπὸ βλεφάροιιν ὄλωλε
νύκτα φυλασσομένοισι κακὴν, περὶ γὰρ ἄλὶ
τιτράφαθ', ὁππότ' ἔῃ φώων ἄϊσιον ἰόντων.
Τύς δ' ὁ γέρων γήθησεν ἰδὼν, θάρσωίτε θυμῷ·
καί σφιας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
οὕτω νῦν φίλα τέκνα φυλάσσετε, μή δέ πῃ ὕπνῳ
αἱρέἰτω· μὴ χάρμα γενώμεθα δυσμενέεσσιν.
Ὡς ἐπών, τάφροιο διέσυτο, βίδ' ἅμ' ἕποντο
ἀργείων βασιλῆες, ὅϐι κεκλήκοι βουλήν.
Βῆς δ' ἅμα μηριόνης, καὶ νέσορος ἀγλαὸς ἡός.
ἤϊσαν· αὐτὰρ γὰρ κάλεον συμμητιάασθαι,
τάφρον δ' ἐκδιαϐάντος ὀρυκτὴν, ἐμφιόωντο
ἦν καθαρῷ· ὅθι δή νεκύων διεφαίνετο χῶρος
πιπτώντων· ὅθεν ἄνπις ἀπτάπετ' ὄβριμος ἕκτωρ
ὅλλυς ἀργείους, ὅτε δὴ περὶ νὺξ ἐκάλυψεν.
ἔνθα καθεζόμενοι, ἐπὶ ἀλλήλοισι πίφαυσκον.
Τοῖσι δ' μύθων ἦρχε γερήνιος ἱππότα νέσωρ.
ὦ φίλοι, ἦ κ' ἂν δή τίς ἀνὴρ πεπίθοιθ' ᾧ αὐτῷ
θυμῷ ϐλημένῃ μετὰ φῶας μηχαθύμους
ἐλθεῖν, εἴ πνά ϖου δηίων ἔλοι ἠὲ κατόωντα,
εἴ πνα που καὶ φήμιν ἐν φώεσι πύθοιτο,
ἄσσά τε μητίόωσι μετὰ σφίσιν ἢ μεμάασιν
ἤνθι μίνυν παρὰ νηυσὶν ἀποπροθεν, ἦε πόλινδε
ἂψ ἀναχωρήϐουσιν, ἐπεὶ δαμασσάμτό γ' ἀχαιούς.
ταῦτά κε πάντα πύθοιτο, καὶ ἂψ ἐς ἥμιας ἔλθοι
ἀσκηθής, μέγα κέν οἱ ὑπερφίαλον κλέος εἴη,
πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, καί οἱ δόσις ἔσσεται ἐσθλή.
ὅσσοι γὰρ νήεσσιν ἐπικρατέϊσιν ἄριστοι,
τῶν πάντων οἱ ἕκαστος ὅϊν δώϐυσι μέλαιναν,

θήλυν

θήλυν ὑποῤῥέξειεν· τῇ μ' ἐκτελέσας ἤδεν ὁμοίην·
αἰεί δ' ἐν δαίτῃσι κῆ ἐλαπίνῃσι παρέσσι.
Ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
ϐίῃσι δ' κῆ μετέειπε ϐοὴν ἀγαθὸς διομήδης,
νέσορ, ἐμὶ ὀρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ,
ἀνδρῶν δυσμενέων δῦναι σχεδὸν ἐγγύς ἐόντα
φώων· ἀλλ' εἴπερ μοι ἀνὴρ ἅμ' ἕποιτο καὶ ἄλλος,
μᾶλλον θαλπωρή, καὶ θαρσαλεώτερον ἔσται,
σύντε δύ' ἐρχομένω, καίτε πρὸ ὃ ϐῦν ἐνόησεν,
ὄππως κέρδος ἔῃ· μοῦνος δ' εἰπρ τε νοήσῃ,
ἀλλάτε οἱ ϐράσσων τε νόος· λεπτὴ δέτε μῆτις.
Ὡς ἔφαθ'· οἳδ' ἔθελον διομήδεϊ πολλοὶ ἕπεσθαι·
ἤθελέτην αἴαντε λίνω ϑράσοντοϑ ἄρηος,
ἤθελε μηριόνης· μᾶλλα δ' ἤθελε νέσορος ἡός.
ἤθελε δ' ἀρεΐδης δυσκλυτὸς μηϊόνας.
ἤθελε δ' ὀδυσσεὺς κατὰ δῦναι ὅμιλον
φώων, αἰεὶ γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἐτόλμα.
ϐίῃσι δ', καὶ μετέφην ἄνακτ' ἀνδρῶν ἀγαμέμνονα·
Τυδεΐδη διόμηδες ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
τὸν μὲν δὴ ἑτάρων γ' αἱρήσεια· ὄφρ κ' ἐθέλησθα
φαινομένων ἐν ἄεισον, ἐπεὶ μεμαῶσί γε πολλοί·
μή δ' σύ γ' ἀδρόμῳ σῇσι φρεσὶ, τὸν μὲν ἀρείω
καλλείπῃν, σὺ δ' χέρηον ὀπάσσεαι αἶδοῖ εἴκων,
ἐς γενεὴν ὁρόων, μή δ' ἐ ϐασιλεύτερος ἦεν.
Ὡς ἔφατ'· ἐφράσσατο δ' περὶ ξανθῷ μενελάῳ.
ϐῆς δ' ἄνπις μετέφη ϐοὴν ἀγαθὸς διομήδης·
εἴ μὲν δὴ ἑτάρου γε κελεύετέ μ' αὐτὸν ἑλέσθαι,
πῶς ἂν ἔπειτ' ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμιν,
οὗ περὶ μὲν πρόφρων κραδίη, καὶ θυμὸς ἀγήνωρ,
ἐν πάντεσσι πόνοισι, φίλει δέ ἑ παλλὰς ἀθήνη·

Τύτθυ δ' ἑσσομένοιο, καὶ ἐκ πυρὸς αἰθομένοιο
ἄμφω νοσήσαμεν, ἐπεὶ περίοιδε νοῆσαι.
Τόν δ' ἄντε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσεύς,
τυθείδη, μήτ' ἄρμ' ὀλλ' αἶνει, μή τι ἀνείκη.
εὖ δόσι γὰρ τοι ταῦτα μετ' ἀργείοις ἀγορεύειν,
ἀλλ' ἴομεν· μάλα γὰρ νὺξ ἄνεται, ἐγγύθι δ' ἠώς.
ἄστρα δὴ προβέβηκε, παρώχηκε δὲ πλείων νύξ
τῶν δύο μοιράων, τετάτη δ' ἔτι μοῖρα λέλειπται.
Ὡς ἐπόνθ', ὅπλοισιν ἐνὶ λαιοῖσιν ἐδύτην.
τυδείδῃ μὲν δῶκε μινοιπόλεμος θρασυμήδης
φάσγανον ἄμφηκες, τὸ δ' ἐὸν παρὰ νηυσὶ λέλαπτο,
καὶ σάκος· ἀμφὶ δὲ οἱ κυνέῃ κεφαλῇφιν ἔθηκε
ταυρείῃ, ἄφαλόν τε, καὶ ἄλοφον, ἥτε καταίτυξ
κέκληται· ξύτα δὲ κάρη θαλερῶν αἰζηῶν.
μηριόνῃ δ' ὀδυσῆι δίδυ βίον, ἠδὲ φαρέτρην,
καὶ ξίφος· ἀμφὶ δὲ οἱ κυνέῃ κεφαλῇφιν ἔθηκε
ῥινοῦ ταυρείην· πολέσιν δ' ἔνδοθεν ἱμᾶσιν
ἐντέτατο σειρῶς, ἔκτοθεν δὲ λευκοὶ ὀδόντες
ἀργιόδοντος ὑὸς θαμέως ἔχον ἔνθα, καὶ ἔνθα,
εὖ καὶ ἐπισταμένως, μέσση δ' ἐνὶ πῖλος ἀρήρει.
τὴν ῥά ποτ' ἐξ ἐλεῶνος ἀμύντορ ὀρμηθέντος
ἐξέλιτ' Αὐτολύκοιο πυκινὸν δόμον Ἀμπρυσίδος·
σκῆπτρον δ' ἄρα δῶκε κυδιμόῳ ἀμφιδάμαντι,
ἀμφιδάμας δὲ μόλῳ δῶκε ξεινήιον εἶναι.
αὐτὰρ ὅ, μηριόνῃ δῶκεν ὧι παιδὶ φορῆναι.
δὴ τοτ' ὀδυσσῆος πύκασε κάρη ἀμφιθεῖσα.
τὼ δ' ἐπεὶ οὖν ὅπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην,
βᾶν ῥ' ἴεναι· λιπέτην δὲ κατ' αὐτόθι πάντας ἀρίστους,
οἵσι δ' ἐξίον ἦκα Ἐνυαλίοιο ἐγγύς ὀδοῖο
παλλὰς ἀθηναίη· οἳ δ', ἐξ ἴδον ὀφθαλμοῖσι

νύκτα

νύκτα δι' ὀρφναίην, ἀλλὰ κλάξαντες ἄκουσαν.
χαῖρε δ' ἄρ' ὄρνιθι ὀλυμπιάδης, ἥρᾱε δ' ἀθήνη,
κλῦθί μοι αἰγιόχοιο διὸς τέκος, ὅττί μοι αἰεὶ
ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίστασι, ἠδ' ἐνὶ λήθω.
κινύμῳ δ' νῦν ἄντα μάλισά με φίλε ἀθήνη.
δὸς δὲ πάλιν δ' νῆας εὐκλείας ἀφικέσθαι
ῥέξαντας μέγα ἔργον, ὅ κεν τρώεσσι μελήσῃ.
δεύτερον αὖτ' ἠρᾶτο βοὴν ἀγαθὸς διομήδης,
Κέκλυθι νῦν καὶ ἐμοῖο διὸς τέκος ἀρτυτώνη,
αἴ τέ μοι ὡς ὅτε πατρὶ ἄμ' ἕσπεο τυδεΐδῃ δίῳ
ἐς θήβας, ὅτε τε πρὸ ἀχαιῶν ἄγγελος ἦλθ'.
βοῦς δ' ἄρ' ἐπ' ἀσωπῷ λίπε χαλκοχίτωνας ἀχαιούς.
αὐτὰρ ὅ μειλίχιον μῦθον φέρε καδμείοισι
κεῖσ' ἀτὰρ ἀψ ἀπιὼν μάλα μέρμερα μήδετο ἔργα
σὺν σοὶ δῖα θεά, ὅτε δὴ προέφρασας παρίσης.
ὡς νῦν μοι θέλγε παρίστασο, καί με φύλαττε.
σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἦνιν οὐρυμέτωπον
ἀδμήτην, ἣν οὔπω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγον ἀνήρ,
τήν τοι ἐγὼ ῥέξω χρυσὸν κέρασιν περιχεύας.
Ὡς ἔφατ' οὐχόμενοι, τῶν δ' ἔκλυε παλλὰς ἀθήνη.
οἵ δ' ἐπεὶ ἠρήσαντο διὸς κυδρὴ μεγάλοιο,
βὰν ῥ' ἴμεν ὥς τε λέοντε δύω σμὶν νύκτα μέλαιναν
ἀμφοῖν, ἀνὲ κυας διάτ' ἔντεα, καὶ μέλαν αἷμα.
ἠδ' ἐμὲν ἠδ' ἕτερον ἀγήνορας εἰάσου ἴκτωρ
οὔδεν, ἀλλ' ἀμυδις κικλήσκομεν πάντας ἀρίστους,
ὅσσοι ἴσαν τρώων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
βοῦς, ὄγε συγκαλέσας, πυκινὴν ἠρτύνατο βουλήν.
τίς κέν μοι τόδε ἔργον ὑποσχόμενος τελέσειε
δώρῳ μεγάλῳ, μισθὸς δέ οἱ ἄρκιος εἶσα.
ὥς ἔφατ' ἀλλ' ἐμοὶ γὰρ ἀφρονι τε, δύστ' ἐπιειλυχένας ἵππους

εἶκον ἀεικεύουσι θοῆς ὑπὸ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
ὡς δὲ τίς κεν τλαίη, ὅτ' ἂν δὴ κῦδος ἀρέσθαι
νηῶν ὠκυπόρων ἀλεγεινὸν ἐλθέμεν, ἐκ τε πυθέσθαι
ἠὲ φυλοσσόντα νῆας θοὰς ὡς ἔπαρ ἢ πρ,
ἢ ὅδ' ὑδὴ χείρεσσιν ὑφ' ἡμετέρῃσι δαμέντος,
φύξιν βουλεύσει μετὰ σφίσιν, ἠδ' ἐθέλησι
νύκτα φυλακτίμμεν, καμάτῳ ἀδηκότι ἄνδρα.
Ὡς ἔφαθ'. οἳδ' ἄρα πάντες ἀκὴν ὑπέκυσαν σιωπῇ·
Νὴν δὲ τις ἐν Τρώεσσι Δόλων υἱὸς ἠὸς,
κήρυκος θείοιο πολύχρυσος, πολύχαλκος,
ὃς δήμοι εἶδος μὲν ἔην κακὸς, ἀλλὰ ποδώκης,
αὐτὰρ ὁ, μοῦνος ἔην μετὰ πέντε κασιγνήτῃσιν,
ὃς ῥα τότε Τρωσίν τε καὶ Ἕκτορι εἶπε παρασάς.
Ἕκτορ, ἐμὸ δὴ θυμὸς ἀγήνωρ,
νηῶν ὠκυπόρων ἀλεγεινὸν ἐλθέμεν, ἐκτε πυθέσθαι,
ἀλλ' ἄγε μοι σκῆπτρον σὸν ἄναξ, καί μοι ὄμοσσον,
ἦ μὴν ζώς ἵππους τε, καὶ ἅρματα ποικίλα χαλκῷ
δωσέμεν. οἱ φορέουσιν ἀμύμονα πηλείωνα.
Εἰ δ' ἐγὼ ἦχ ἅλιος σκηπὸς ἔαγμαι, ὃδ' ἄπτω δόξης·
τόφρα γὰρ ἐς στρατὸν εἶμι διαμπερὲς, ὄφρ' ἂν ἵκωμαι
νῆ' ἀχαμεμνονίω, ὅθι που μέλλουσιν ἄεισοι
βουλὰς βουλεύειν, ἢ φευγέμμεν, ἠὲ μάχεσθαι.
Ὡς φάθ'. ὅδ' ἐν χερσὶ σκῆπτρον βάλε, καί οἱ ὄμοσσε.
Ἴσω νῦν ζώς οὔτε ῥίγδουπος πόσις ἥρης,
μὴ μὲν ζῶς ἵπποισιν ὀνήσεται ἀλλὰ θοῦρον
τρῶων· ἀλλά σε φημὶ διαμπερὲς ἀγλαὸν εἶδαι.
Ὡς φάτο, καί ῥ' ἐπίορκον ἀπώμοσε. τόνδ' ὀρέθυσεν.
αὐτίκα δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐβάλλετο καμπύλα τόξα.
ἔκτορ δ' ἔκτοθεν ῥινὸν πολιοῖο λύκοιο
κρατί δ' ἔσ κτιδέην κυνέην. ἐλὰς δ' ὀξὺν ἄκοντα.
ἔν δ'

ἔπλ δ' ἴενα ποτὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ. ὃδ' ἄρ' ἔμελλον
ἐλθὼν ἐκ νηῶν ἀγγεῖλαι μῦθον ἀπούσαι.
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵππων τε, καὶ ἀνδρῶν κάλλιφ' ὅμιλον·
ἔνθ' ῥ' αὖ δηὸν μεμαὼς· τὸν δ', φρασατο πρόσθεν ὀντα
διογενὴς ὀδυσεύς, διομήδεα δ' ἀντίον εἶπεν·
οὗτός τοι διόμηδες, ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεται ἀνήρ·
ἦ μὴ οἵδ' ἢ νήεσσιν ἐπίσκοπος ἠμετέρῃσιν,
ἦ ἵνα συλήσων νεκύων κατατεθνειώτων·
ἀλλ' ἐῶμέν μιν πρῶτα παρεξελθεῖν πεδίοιο
τυτθόν· ἔπειτα δ' ἐκ' αὖ ἐπαΐξαντος ἐλεῖν
καρπαλίμως, εἰ δ' ἄμμι παραφθαίησι πόδεσσιν,
ἀείμεν ποτὶ νῆας ἀπὸ στρατόφιν προτὶ ἄλλης
ἔγχεα ἐπαΐσσων, μήπως προτὶ ἄστυ ἀλύξῃ.
Ὡς ἄρα φωνήσαντε, πάρεξ ὁδοῦ ἐν νεκύεσσι
κλινθήτην. ὃδ' ἄρ' ὃν παρέβαινε ἀφραδίῃσιν·
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀπίσω ἔσαν τ' ἐπίεν τε πέλονται
ἡμιόνων, αἵ γάρ τε βοῶν προφερέστεραι εἰσι
ἑλκέμμεναι νειὸν βαθείης πηκτὴν ἄροτον,
τὼ μὲν ἐπεβαμίτην, ὃδ' ἄρ' ἴσαν δηὸν ἀπούσας·
ἔλπετο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀποστρέψοντας ἑταίρους,
ἐκ τρώων ἴενα πολλὴν ἔκτορ ὀρύναντ·
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀπέσαν δορυωκέες, ἢ μὴ ἔλασσον·
γυῶ ῥ' ἀνδρας δηΐους· λαυκανὰ δ' γούνατ' ἐνώμα,
φευγέμεναι. ὑπὸ δ' αἶψα διώκετ' ὠρμήθησαν·
ὡς δ' ὅτε καρχαρόδοντε δύω κύνε εἰδότε θήρης
ἢ κεμάδ', ἢε λαγωὸν ἐπείγετον ἐμμενὲς αἰεί·
χῶρον ἂν ὑλήεντ', ἠδ' εἰ τε προθέησι μεμηκώς·
ὡς τὸν, τυδεΐδης, ἠδὲ πολίπορθος ὀδυσεύς,
λαὸν ἀποτμήξαντε, διώκετον ἐμμενὲς αἰεί.
ἀλλ' ὅτε δὴ τοῦχ' ἐμελλε μιγήσεσθαι φυλάκεσσι

φεύγων ἐς νῆας, τότε δὴ μένος ἐμβαλ' Ἀθήνη
Τυδείδῃ, ἵνα μή τις Ἀχαιῶν καλὸν ἀγητῶν
φθαίη ἐπευξάμενος βαλέειν, ὃδε δ' ὑστερος ἔλθῃ
θῦρσε δ' ἐπαΐσσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης.
Ἠ μέν, ἠ σε θύρσι κιχήσομαι· ἦ δέ σε φημὶ
θῦρσον ἐμῆς ὑπὸ χειρὸς ἀλύξειν αἰπὺν ὄλεθρον.
Ἦ ῥα, καὶ ἐν χερσὶ φάσγανον ἐκών δ' ἡμάρτανε φωτός,
ἀλλ' ἕτερον δ' ὕπαρ ὤμου ἔξω θῦρσον ἀκωκὴ
ἐν καὶῇ ἐπάγη· ὃδ' ἄρ' ἔσπετο ταρβήσέν τε
βαμβαίνων· ἄραβος δ' ἀξὲ σώματος γίνετ' ὀδόντων
χλωρὸς ὑπαὶ θύρσου· τὼδ' ἀθμαίνοντε κιχήτην,
χερσὶν δ' ἀλλάλων· ὁ δέ, δακρύσας, ἴππος ἤυδα.
Ζωγρεῖτ', αὖτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι, ἠέ γὰρ ἔνδον
χαλκός τε, χρυσός τε, πολύκμητός τε σίδηρος
τῶν κ' ὔμμιν χαρίσαιτο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
εἴκων ἠμὲ ζωὸν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
θάρσει, μή δέ τι τοι θάνατος καταθύμιος ἔστω,
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, μὴ ἀφραδέως κατάλεξον
πῇ δ' οὕτως εὖ νῆας ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεαι οἶος
νύκτα δι' ὀρφναίην, ὅτε θ' εὕδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
ἦ τινα συλήσων νεκύων κατατεθνηώτων;
ἦ σ' ἔκτωρ προέηκε διασκοπιάσαθαι ἅπαντα
νῆας ἐπ' ἠλαφυρὰς, ἦ σαυτὸν θυμὸς ἀνῆκε;
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Δόλων, ὑπὸ δ' ἔρεμε γυῖα·
πολλῆσι μ' ἄτῃσι παρηκόνον ἠγαθέη Κ' ἔκτωρ,
ὅς μοι πηλείωνος ἀγαυοῦ μώνυχας ἵππους
δωσέμεναι κατένευσε, καὶ ἅρματα ποικίλα χαλκῷ·
ἠνώγει δέ μ' ἰέντα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
ἀνδράσιν ἐνσυμβλήτην ἀγέμεν ἐλθέμεναι, ἔκτε πυθέσθαι,

ἦε φυλάσσοντα νῆες θοαὶ ὡς τὸ πάρος περ,
ἦ ἤδη χείρεσσιν ὑφ' ἡμετέρῃσι δαμέντες,
φύξιν βουλεύοιτε μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλοιτε
νύκτα φυλασσέμμεναι κακότητ' ὀδυσσήκοτες ἀνδρῶν.
Τὸν ἐπιμαθήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ἦ ῥα νύ τοι μεγάλων δώρων ἐπεμαίετο θυμὸς,
ἵππων αἰακίδαο δαΐφρονος· ὄφρα δ' ἄλεγεινοί
ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι· ἦδ' ὀχέεσθαι
ἄλλῳ γ', ἢ Ἀχιλλῆι, ἓν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, μὴ ἀφραδέως κατάλεξον·
πού νῦν δουρὸς ἀπουρος ἔβης ἕκτορα δῖον;
ποῦ δέ οἱ ἔντεα κεῖται ἀρήϊα· ποῦ δὲ οἱ ἵπποι;
πῶς δ' αἱ τῶν ἄλλων δώων φυλακαί τε, καὶ εὐναί;
ἄσσά τε μητίοωσι μετὰ σφίσιν, ἦε μεμάασιν
αὖθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀποτρωπᾶν, ἦε πόλιν δὲ
αὖ σφιν ἀναχωρήσασιν· ἐπεὶ δαμάσσαντό γ' Ἀχαιούς.
Τὸν δ' αὖτε προσέφη δόλων υἱὸς μήδεος ἠΰς
εἰ γάρ τοι ἐγώ γε ταῦτα μάλ' ἀρεκέως κατάλεξω·
ἕκτωρ μὲν μετὰ βουλὴν, ὅσοι βουληφόροι ἔασιν,
βουλὰς βουλεύει παρὰ σήματι Ἴλου
νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου· φυλακὰς δ', ἅς εἴρεαι ἠρῶες,
οὔπω κεκριμένην δύναται στρατόν, οὐδέ τις αὐτῶν
ὅσσαι γὰρ δώων πυρὸς ἔκλαμπε σέλας αὐγή,
ὅσσ' ἐγρηγόρθασι, φυλασσέμμαί τε κέλευστὶ
ἀλλήλοις ἀτὰρ αὖτε πολύκλητοι ἐπίκουροι
εὕδουσι· φασὶ γὰρ ἐπιβρατέεσσι φυλάσσειν
οὐ γὰρ σφιν παῖδες ἀνηβόωντες ἔασι, καὶ ἀμφιβάκχοι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
πῶς τ' ἄρ νῦν δώεσσι μιμνίσκουσιν ἵπποδάμοισιν

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα δόλων δυμήδεα υἱός·
Εἰ γὰρ ἐγὼ καὶ ταῦτα μάλ' ἀρκίως καταλέξω·
πρὸς μὲν ἀλὸς κάρβω καὶ παίονες ἀγκυλόξεοι,
καὶ Λέλεγες, καὶ Καύκωνες δῖοί τε Πελασγοί,
πρὸς θυμὸν δ' ἔλαχον Λύκιοι, μυρίκ' ἀγέρωχοι,
καὶ Φρύγες ἱπποδάμοι, καὶ μήονες ἱπποκορυσταί·
ἀλλὰ, τίη ἐμὲ ταῦτα διείρεαι ἔκτοθεν ἰόντα;
εἰ γὰρ δὴ μέμακεν Τρώων κατανύσσαι ὅμιλον,
δημόκοον οἷόν τ' ἀπάνευθε νέεσθαι ἔθ' ἅλλων·
ἐν δὲ σφιν, βῆθος βασιλεύς, πάϊς ἠϊόνηος·
τῷ δὴ, καλλίστους ἵππους ἴδον, ἠδὲ μεγίστους,
λευκοτέροις χιόνος, θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοίους·
ἅρμα δέ οἱ χρυσῷ τε, καὶ ἀργύρῳ εὖ ἠσκηται·
τεύχεα δ' χρύσεια πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
ἤλυθ' ἔχων· τὰ μὲν οὔτι καταθνητοῖσιν ἔοικεν
ἀνθρώποισι φορέειν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν·
ἀλλ' ἐμὲ νῦν νηυσὶ πελώσατον ὠκυπόροισιν,
ἢ ἐμὶ δύσαντος, λίπετ' ὠτύθι νηλέϊ δησμῷ·
ὄφρά κεν ἔλθητον, καὶ πρηνθῆτον ἐμεῖο·
ἦε κατ' αἶσαν ἑκὼν ἐν ὑμῖν, ἦε καὶ ἀκί.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόβρα ἰδὼν, προσέφη κρατερὸς δολομήδης·
μὴ δή μοι φύξιν γε δόλων ἐμβάλλεο θυμῷ,
ἐπεὶ πρ ἀγγελίας ἐπὶ νῆας χεῖρας ἐς ἁμάς·
εἰ μὲν γάρ κε σε νῦν ἀπολύσομεν, ἦε μεθῶμεν,
ἦ τε καὶ ὕστερον εἶδα θοὰς ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν
ἦε διοπεύσων, ἦε ἐναντίβιον πολεμίζων,
εἰ δ' ἐκ ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμεὶς, ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσῃς,
οὐκ ἔτ' ἔπειτα σύπημά σ' ἔσται ἀργείοισιν·
ἦ, καὶ ὁ μὲν μιν ἔμελλε γενείου χερὶ παχείῃ
ἁψάμενος λίσσεσθαι· ὃ δ' ὠκέα μίσγον ἔλασε,

φασγάνῳ

φασγάνῳ ἀΐξας· ἀπὸ δ' ἄμφω κίρσε τένοντε.
φθεγγομένω δ' ὄρα τῷ γε, καρη νεύοντε μίχθη.
Τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κυνέην κεφαλῆφιν ἔλαγε,
καὶ λυκέην, καὶ τόξα πολύτονα, καὶ δόρυ μακρόν.
καὶ τὸν ἀθηναίη λαιψηρὸν δῖος ὀδυσσεὺς,
ὑψόσ' ἀνασχόμενος χερὶ, καὶ οὐχόμενον ἔτος ἔνδα·
Χαῖρε θεὰ Διΐδαι, σὲ γὼ πρώτιστα γε δόμπῳ
πάντων ἀθανάτων ἐπιβωσόμεθ'· ἀλλὰ καὶ αὖτις
πέμπον ἐς θρῃκῶν ἀνδρῶν, ἵππους τε, καὶ οὐδας.
Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν· μὴ ἀπὸ ἴθυν ὑψόσ' ἀείρας,
θῆκεν ἀνὰ μυρίκῳ· σκέλεον δ' ἐς σῆμα τέθηκε,
συμμάρψας δόνακας, μυρίκης τ' εὐθηλέας ὄζους,
μὴ λάθοι ἄντις ἰόντε θοὴν σχεδὸν νύκτα μέλαιναν,
τὼ δ', βάτην προτέρω διὰ τεύχεα καὶ μέλον αἷμα.
αἶψα δ' ἐπὶ θρῃκῶν ἀνδρῶν τέλος ἶξον ἰόντε·
οἱ δ' ὕπνον κεκάμοντο· ἔντεα δ' ἐσφιν
καλὰ παρ' αὐτοῖσιν χθονὶ κέκλιτο, εὖ κατὰ κόσμον
τρισσοὶ ἐϋ. παρὰ δ' ἐσφιν ἑκάστῳ ζεύγλη ἵπποι·
φῆρος δ' ἐν μέσῳ εὗδε· παρ' αὐτῷ δ' ὠκέες ἵπποι
ἐξ ἐπιδουρείδης πυμάτης ἱμᾶσι δέδεντο.
τὸν δ' ὀδυσεὺς προπάροιθεν ἰδὼν δολομήδεϊ εἶπεν·
οὗτός τοι δόμηδες ἀνήρ· οὗτοι δέ τοι ἵπποι,
οὓς νῶϊν πίφαυσκε δόλων, ὃν ἐπέφνομεν ἡμεῖς·
ἀλλ' ἄγε δὴ πρόφερε κρατερὸν μένος· σὲ δέ τι σκοπιὴ
ἐσωμονα μέλεον σὺν τεύχεσιν, ἀλλὰ λύ' ἵππους·
ἦε σύγ' ἄνδρας ἔναιρε, μελήσουσι δέ μοι ἵπποι.
Ὡς φάτο, τὸν δ' ἐμπνευσε μένος γλαυκῶπις ἀθήνη·
κτεῖνε δ' ἐπισπόμενος, τῶν δ' σόνος ὤρνυτ' ἀείκης·
ἔκτανε θηνομένους, ἐρυθαίνετο δ' αἵματι γαῖα.
ὡς δ' λέων μήλοισιν ἀσημάντοισιν ἐπελθὼν

αἴγισιν ἢ ὀΐεσσι κακὰ φρονέων ἀνορούσῃ,
ὡς μὲν βρήικας ἄνδρας ἐπώχετο τυδέος υἱὸς,
ἄρρα δυώδεκ' ἔπεφνον· ἀτὰρ ὠλυμπιος ὀδυσεύς,
ὃν τινα τυδείδης, ἄορι πλήξας παρασὰς,
τὸν δ' ὀδυσεὺς μετόπισθε λαβὼν ποδὸς ἐξερύσασκε,
τὰ φρονέων κατὰ θυμὸν, ὅπως καλλίχορυς ἵπποι
ῥεῖα διέλθοιεν μὴ ὀ τρομεοίατο θυμῷ
νεκροῖς ἀμβαίνοντες· ἀήθεσκον γὰρ ἔτ' αὐτῶν.
ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆα κιχήσατο τυδέος υἱὸς,
τὸν ῥίσκασ' ἑκαὸν μελιηδέα θυμὸν ἀπούρας,
ἀδμαίνοντα, κακὸν γὰρ ὄναρ κεφαλῇφιν ἐπέστη
τὴν νύκτ', οἰνείδαο παΐς σχεδὸν μήτιν ἀθήνης,
τόφρα δ' ἄρ' ὁ τλήμων δυσεὺς, λύε μώνυχας ἵππους,
σὺν δ' ἦαρον ἱμᾶσι, καὶ ἐξήλαυνεν ὁμίλῳ
τόξῳ ἀπιπλήσσων· ἐπὶ δ' ἠέλσιχα φαεινὴν
ᾤοιχ' ἐκ δίφροιο νοήσατο χρσὶν ἐλέσθαι,
ξοίησεν δ' ἄρα, πιφαύσκων διομήδεϊ δίῳ·
αὖτὰρ ὁ μαιμήσειε μίνων ὅ, τι κύντερον ἔρδοι,
ἢ ὅ γε δίφρον ἑλὼν ὅθι ᾤοικία τύχῃ ἔκειτο,
θυμοῦ ἐξερύσαι, ἦε ἐκφέροι ὑψόσ' ἀείρας,
ἢ ἐπὶ τῶν πλεόνων βρηκῶν ἀπὸ θυμὸν ἕληται.
ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα, τόφρα δ' ἀθήνη
ἐγγύθεν ἱσταμένη, προσέφη διομήδεα δῖον·
νόσφιν δὴ μνῆσαι μεγαθύμου τυδέος υἱέ,
νῆας ἐπὶ λαφυρὰς, μή μὴ πεφοβημένον ἔλθῃς,
μή τευ πὴ καὶ τρῶας ἐγείρηαι θεὸς ἄλλος.
Ὡς φαθ', ὁ δ' ἔγνω ἑκάεργον ὅππα φωνησάσης·
καρπαλίμως δ' ἵππων ἐπεβήσατο. κόπτε δ' ὀδυσεὺς
τόξῳ, ὄϊσ' ἐπίτονοι θοὰς ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν.
ἦλθ' ἀλαοσκοπίῃσιν ἔχων ἀργυρόξυγος ἀπόλλων,
ὡς ἴδ'

ὡς ἴδ' ἀθηναίῃ μετὰ τυδέος υἱὸν ἕπεσθαι,
τῇ κεν ἐπίσχεσιν, τρώων κατιδύσκετο πολὺν ὅμιλον.
ὧρσεν δ' ἀρηϊφίλων βουληφόρον ἱπποκόωντα,
ῥῆσσε δὲ νιφάδι ἐοικὼς ὄρεσφι· ὃ δ' ἐξέπνυε ἀνορούσας
ὡς ἴδε χῶρον ἔρημον, ὅθ' ἵσταντο ὠκέες ἵπποι,
ἔνθα δ' ἄρ' ἀμφὶ τέρενα φίλην ἐτάρην ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
τρώων δὲ κλαγγήτε, καὶ ἀσπετος ὦρτο κυδοιμὸς
θωυσσόντων ἀμυδις· θηεῦντο δὲ μέρμερα ἔργα,
ὅσσ' ἄνδρες ῥέξουτες ἔσαν κοίλας ἐπὶ νῆας.
οἵ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον ὅθι σκηπτὸν ἔκτορος ἔκτα,
ἔνθ' ὀδυσεὺς μὲν ἔρυξε διὶ φίλος ὠκέας ἵππους,
τυδείδης δὲ χαμᾶζε θορὼν, ἔναρα βροτόεντα
ἐν χείρεσσ' ὀδυσῆϊ πόρε ἐπεβήσατο δ' ἵππων.
μαστίξων δ' ἵππους τώ γ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην
νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς, τῇ γὰρ φίλεν ἔμπεδον θυμῷ.
νέσθη δ' πρῶτος κτύπον ἀΐσας φώνησέν τε·
Ὦ φίλοι ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
ἦ θύομαι ἢ ἔτυμον ἐρέω· κέλεται δέ με θυμός.
ἵππων μὲ ὠκυπόδων ἀμφικτύπος οὖατα βάλλει.
αἴ γὰρ δὴ ὀδυσῆός τε, καὶ ὃ κρατερὸς διομήδης
ἦλθ' ἄφαρ ἐκ τρώων ἐλασαίατο μώνυχας ἵππους.
ἀλλ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα μήπ πάθωσιν
ἀργείων δι' ἀέθλοι, ὑπὸ τρώων ὀρυμαγδῷ.
αὖπω πᾶν εἴρηται ἔπος, ὅτ' ἄρ' ἤλυθον αὐτοί.
ἐν δ' ὀδυσεὺς μὲν κατέβησαν ἐπὶ χθονὶ, τοὶ δὲ χαρέντος
δεξιῆς ἠπαάλουν ἐπεσεύμενοι μελιχίοισι.
Πρῶτος δ' ἐξερέεινε γερήνιος ἱππότα νέστωρ·
ὑπ' ἄγε μὴ ὦ πολύαιν' ὀδυσεῦ, μέγα κῦδος ἀχαιῶν,
ὄφρα ἵππους τοὺς δ' ἵππους λάβρον κατιδύντος ὅμιλον

χρώων. ἦ πῆς σφωϊ πόρων θεὸς ἀνλιβολήσας,
ἀὐτῶς ἀκτίνεσσιν ἰοικότος ἠελίοιο.
ἀὐτὰρ ἐμὸν κῆρ ἐπιμίσχομαι. οὐ δέ τι φημὶ
μιμνάξειν παρὰ νηυσὶ χίρων περ ἰὼν ὠλιμιεύς.
ἀλλ' οὔπω τοίχες ἵππες ἴδον, οὐδ' ἐνόησα.
ἀλλά τιν' ὔμμι ἔἰω δόμμα θεὸν ἀνιάζοντα.
ἀμφοτίρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νηφλιηγερέτα ζεύς.
κεύρητ' ἀγλαόχροι διὸς γλαυκῶπις ἀθήνη.
Τὸν δ' ἀπαμιβόμμος, πρόσφη πολύμητις ὀδυσεύς.
ὦ νέσορ νηλητάδη μέγα κῦδος ἀχαιῶν,
ἔρρεῖα θεός γ' ἰθέλοντα καὶ ἀμένονας ἠὲ περ οἵδε.
ἵππες δ' ὠρήσασ' ἐπὶ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
ἵπποι δ' οἵδε γραικὶ νηλυδὲς οὖς ἐρεείνες,
θρηϊκίοι. τὸν δὲ σφιν ἄνακτ' ἀγαθὸς διομήδης
ἔκτανε, πὰρ δ' ἑταίρες δυοκαίδικα πάντας ἀρίσες.
τὸν δ' ἐν κοιμήσαντα σκοπόν, ἕλομμι ἐγγύθι νηῶν.
τόν ῥα διοπήρα σρατὸς ἔμμμα ἠμὲν ἔροιο,
ἕκτωρ τε πρόμαχοι, καὶ ἄλλοι βῶις ἀχαιοί.
Ὡς ἐπὼν, τάφροιο διήλασε μώνυχας ἵππες
καγχαλόων. ἅμα δ' ἄλλοι ἴσαν χαίροντὸ ἀχαιοί.
οἳ δ' ὅτε τυδείδαο κλισίην ἐὐτυκτον ἵκανον,
ἵππες μὲν κατέδησαν ἐὐτμήτοισιν ἱμᾶσιν
φάτνῃ ἔφ' ἵππειῃ, ὅθι περ διομήδος ἵπποι
ἑσσαον ὠκύποδες μελιηδέα πυρὸν ἔδοντὸ.
νηῖς δ' ἐνὶ πρύμνῃ, ἵνα περ βροτόωντα δόλοιο
θῆκ' ὀδυσεύς, ὄφρ' ἱρὸν ἑἰμαρμένον ἀθήνῃ.
αὐτοὶ δ' ἱδρῶ πολλὸν ἀπομίζοντὸ θαλάσσῃ
ἔσβάντὸ, κνήμας τε, ἰδὲ λόφον, ἀμφί τε μηρούς.
αὐτὰρ ἐπεὶ σφιν κῦμα θαλάσσης ἱδρῶ πολλὸν
εἵλκων ἀπὸ χρωτὸς, καὶ ἀϊσσυμένοισι φίλησι

ἦτορ ἐρ' ἀμφιμίθης βάντὸ ἰὼξέας λοὐσαντὸ.
τὼ δ' λοεσαμένω, καὶ ἀλειψαμένω λίπ' ἐλαίῳ.
δίπνῳ ἐφιζανέτην ἀπὸ δ' κρητῆρος ἀθήνῃ
πλεῖε ἀφυσαμμοι οἰνοβόρον μελιηδέα οἶνον.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ. Λ. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Γαμέμνων αὐτός τε ὁπλισάμμος, καὶ τὺς ἄλλους καθοπλίσας ἐλλήνας, ἐξάγει ἐπὶ τὸν πόλεμον. ἕκτωρ δ' διὸς κελδύσαντος, ἀναχωρεῖ τῆς μάχης, ἕως ἀγαμέμνων ἐπὶ τὸν νοῦσαθμον διασώζει. μετὰ ταῦτα δὲ ὀδυσεὺς κυκλωσάμενον αὐτὸν τῶν τρώων ἀμύνεται αὐτούς, αἰάντος καὶ μενελάου βοηθησάντων αὐτῷ, πρώσκοντα μέντοι τῶν ἐλλήνων οἱ ἄριστοι. ἀγαμέμνων μὲν, ὑπὸ κόωνος ὀδυσεὺς δ', ὑπὸ δ' ἀλιξάνδρου τοξευόντα διομήδης καὶ σθένελος, καὶ μαχάονα, ὃν ἐπανιόντα, σὺν νέσορι θεασάμμος ἀχιλλεύς, διαπέμπεται πάτροκλον μαθησόμμον, τίς εἴη ὁ τερπόμενος. ὃ δὲ ἀφικόμμος καὶ μαθὼν μαχάονα ἔνδον παρὰ τῷ νέσορος, προβίβεται ἐπὶ τὸν ἀχιλλέα πείσας συμμαχῆσαι τοῖς ἐλλησιν, ἢ αὐτὸς γ' ἔνδυς λαβὼν τὴν παντευχίαν τοῦ ἀχιλλέως, ἐξελθεῖν ἐς μάχην. ἐπαμυνόμμος δ' περιτυχὼν σθενέλῳ, καμίζας ἐς τὰς ναῦς θεραπεύει.

ΙΛΙΑΔΟΣ .Λ. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Αριστεια Αγαμεμνονος

λωμβδα δ' ἀειση δοαπῶν βοὴν ἕκτορ ὄνδρις.

Ὡς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυὸν τ
ἣ θωνοῖο,
ὦρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι,
ἠδὲ βροτοῖσι.
ζβὰς δ' εἰς ἀγορὴν προΐαλλε θοὰς ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν
ἀργαλέα, τὰ λίμοιο τέρας μητὰ χερσὶν ἔχουσα.
ἔνθ' ἐπὶ δουρὶ μεγακήτει νηὶ μελαίνῃ
ἕστ' ῥ' ἐν μεσάτῳ ἑστὼς γεγανίμμι ἀμφοτέρωσε,
ἠμὲν ἐπ' ἄκροντ' ὀλισθάνε τελαμωνιάδαο,
ἠδ' ἐπ' ἀχιλλῆος, τοί ῥ' ἔσχατα νῆας ἐίσας
εἴρυσαν, ἠνορέῃ πίσυνοι καὶ κάρτεϊ χερῶν.
ἔνθα στὰς ἠῦσε θεὰ μέγα τε δεινόν τε,
ὄρθι' ἀχαιοῖσιν, μέγα δ' εἰνοσίφυλλον ἐκάσῳ
στέρδίῃ, ἀλλήκτον πολεμίζειν, ἠδὲ μάχεσθαι.
τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ' ἢ νέεσθαι
ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
ἀρτέδησε δ' ἑὸν ἦτορ, ἰδὲ ζώννυθεν ἄνωγεν
ἀργείους, ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσατο νώροπα χαλκόν.
κνημίδας μὲν πρῶτα, περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε
καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἁραρυίας.
δεύτερον αὖ, θώρηκα περὶ στήθεσιν ἔδυνε,
τόν, ποτέ οἱ κλυτὸς δῶκε ξεινήϊον εἶναι.
πεύθετο γὰρ κύπρονδε μέγα κλέος, οὕνεκ' ἀχαιοὶ
ἐς Τροίην νήεσσιν ἀνακτλύσεσθαι ἔμελλον,
τοὔνεκα οἱ ἐν δῶκε χαριζόμενος βασιλῆϊ.

τὴν δ' ἤδη

τὴν δ' ἤδη δέκα οἷμοι ἔσαν μίλανος κυάνοιο,
δώδεκα δὲ χρυσῖο, καὶ εἴκοσι κασσιτέροιο.
κυάνεοι δ' ὄφακόντες ὀρωρέχαθ' ὑπὸ δειρὴν
τρεῖς, ἑκάτερθ' ἴριος ἐοικότες, ἃς τε κρονίων
ἐν νέφεϊ στήριξε τέρας μερόπων ἀνθρώπων.
ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος, ἦρι δὲ οἱ ἦλθε
χρύσεοι πάμφανοι, ἀτὰρ περὶ κωλεὸν ἦεν
ἀργύρεον χρυσείοισιν ἀορτήρεσιν ἀρηρός.
ὤμω δ' ἕλετ' ἀμφιβρότω πολυδαίδαλον ἀσπίδα θούριν
καλὴν, ἣν περὶ μὲν κύκλοι δέκα χάλκειοι ἔσαν.
ἐν δὲ δὶ ὀμφαλοὶ ἦσαν ἐπήορσι κασσιτέροιο
λευκοί, ἐν δὲ μέσῃσιν ἔην μίλανος κυάνοιο.
τῇδ' ἐπὶ μὲν, γοργὼ βλοσυρῶπις ἐστεφάνωτο
δεινὸν δερκομένη, περὶ δ' ἔδμος τε φόβος τε.
τῆς δ' ἐξ ἀργύρεος τελαμὼν ἦεν, αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
κυάνεος ἐλέλικτο δράκων, κεφαλαὶ δέ οἱ ἦσαν
τρεῖς ἀμφισταδίαι, ἐνὸς οὐρῆος ἐκπεφυυῖαι.
κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο, τετραφάλαρον
ἱππουριν, δεινόν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευε.
εἵλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω, κεχορυθμένα χαλκῷ
ὀξέα, τῶν δὲ χαλκὸς ἀπ' αὐτόφιν οὐρανὸν εἶσω
λάμπ', ἐπὶδ' ἐγδούπησαν ἀθηναίη τε καὶ ἥρη,
τιμῶσαι βασιλῆα, πολυχρύσιο μυκήνης.
ἵππον δ' ὄτρυνε προτὶ ἰφι, ἐπίτιλλον ἔκαστος,
ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν ἄντα τάφρου.
αὐτοὶ δ' πρυλέες σὺν τοῖσι θώρηξ ἐόντες,
φώοντ', ἀσβέστος δὲ βοὴ γίνετ' ἠῶθι πρό.
φθάμενοι μὲν ἵππων ἐπὶ τάφρον ἔσαν μενοεικέες
ἵπποι δ' ὀλίγον μετεκίαθον, ἐνδὲ κυδοιμὸν,
ὦρσε κακὸν κρονίδης· κατὰ δ' ὀφθαλμῶν ἄκον ἵεσσε,

αἵματι μυδαλίας ἐξ αὐθέρος, οὐνεκ' ἔμελλον
πολλὰς ἰφθίμους κεφαλὰς, αἴσῃ προϊάψειν.
Τρῶες δ' ἄνθ' ἑτέρωθεν ἐπὶ θρασμῷ πεδίοιο,
ἔκθορε τ' ἀμφὶ μέγαν, καὶ ἀμύμονα πουλυδάμαντα,
Αἰνείαν θ', ὃς Τρωσὶ θεὸς ὡς ἦσο δήμῳ.
Ξάνθιός τ' ἀντηνορίδας, πόλυβός, καὶ ἀγήνορα δῖον.
Ἱππόθοόν τ' ἀκάμαντ', ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν.
Ἕκτωρ δ' ἦρχε πρώτοισι φίλ' ἀσπίδα πάντοσε ἶσον.
Εἷος δ' ἐκ νεφέων αὐαφαίνεται οὔλιος ἀστὴρ,
παμφαίνων, ὅτε δ' ἄντις ἐδὺ νέφια σκιόωντα,
ὡς Ἕκτωρ ὅτε μὲν τε μετὰ πρώτοισι φάνεσκον,
ἄλλοτε δ', ἐν πυμάτοισι κελεύων. πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
λάμπ', ὡς τε στεροπὴ παρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.
οἳ δ', ὡς τ' ἀμητῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισιν,
ὄγμον ἰλαύνωσιν ἀνδρὸς μάκαρος κατ' ἄρουραν.
πυρῶν ἢ κριθῶν, τὰ δ' ἀβλήματα ταρφέα πίπτει,
ὡς Τρῶες καὶ ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορῶντο,
μάχην· οὐδ' ἄρ' ἔτεροι μνώοντ' ὀλοοῖο φόβοιο.
ἵστασαν δ' ὑσμίνην κεφαλὰς ἔχον· οἱ δ' ἀνὰ λαὸν
θῦνον. ἔρις δ' ἄρ' ἔχαρε πολύστονος εἰβροώσῃ,
οἷη γὰρ θεῶν παρετύγχανε μαρναμένοισιν.
οἱ δ' ἄλλοι, οὔσφιν πάρεσαν θεοί, ἀλλὰ ἕκηλοι
εἵατ' ἐνὶ μεγάροισι καθήμενοι, ἦχι ἑκάστῳ
δώματα καλὰ τέτυκτο, κατὰ πτύχας οὐλύμποιο.
πάντοθε δ' ἰτιόωντο κλαγγηφόα κρονίωνα.
οὕνεκ' ἄρα βώεσσιν ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.
τῶν μὲν ἄρ' οὐκ ἀλέγιζε πατὴρ ὁδίτε, νόσφι λιασθείς,
τῶν ἄλλων ἀπάνευθε καθίζετο κύδεϊ γαίων,
εἰβροέων δώων τε πόλιν καὶ νῆας ἀχαιῶν,
χαλκῷ τε στεροπήν, ὀλλύντας τ', ὀλλυμένους τε.

ὄφρα

ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπετον· ἐν δὲ λαοὶ
ἤιπτον ἀρυτόμῳ ἀνέρι ὁπλίσασθ' ὄρπον,
οὔρεϊ ἐν βήσσῃσιν ἐπέτ' ἐκορέσασθε χεῖρας
τάμνων δ' ἐνδρεία μακρά, ἄλσος τε μιν ἴκθο θυμός,
σίτου τε γλυκεροῖο περὶ φρένας ἵμερος αἱρεῖ,
τῇμος σφῇσ' ἀρετῇ δουρικλυτοὶ ἔξοχοι ἔσθλοι
κυκλόμενοι στάροισι κατὰ σίχας· ἐκ δ' ἀγαμέμνων
πρῶτος ὄρουσ'. ἕλεν δ' ἄνδρα βιήορα ποιμένα λαῶν,
αὐτόν· ἕπετο δ' ἑταῖρον ὀϊλῆος πλήξιππον.
ἕτοιμοι γὰρ ἔβαν ἐξ ἵππων κατὰ πάλμυν· αὐτὼ δὲ σφὼ
τὸν δ' ἰδὼς μεμαῶτα μετώπιον ὀξέϊ δουρὶ
νύξ· οὐδὲ στεφάνη σάκεος οἱ ἔχεθε χαλκοβάρεος·
ἀλλὰ διὰ αὐτῆς ἦλθε καὶ ὀστέον, ἐγκέφαλός δέ,
ἔνδον ἅπας πεπάλακτο, δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
καὶ τὸν μὲν λίπον ἔνθ' ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
σεύθεσι παμφαίνοντας, ἐπεὶ περίδυσε χιτῶνας·
αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἴσόν τε, καὶ ἀντίφορον ἐξονομήξων,
ὅν ῥα δύω πριάμοιο νόθον καὶ γνήσιον ἄμφω,
ἐν ἑνὶ ἁρμάτῳ ἑόντας. ὁ μὲν νόθος ἡνιόχευεν.
ἀνὴρ ὃς ἄν, παρίβασκε περικλυτὸς ὦκα ποδοῖν
ἵππους ἐν κονίῃσι διδὴ μόθοισι λύγοισι
σμιλαίνοντ', ἐπὶ θυμὸν ἔλων καὶ ἐλύσσων ἀποίνων,
δὴ τότ' ἀρείονας οὐ ῥυκτάων ἀγαμέμνων,
τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο κατὰ σῆθος βάλε δουρί.
ἀνὴρ φορέων ἄν παρὰ δοῦπον ἔλασε ξίφει, ἐκ δ' ἔβαλ' ἵππων.
ὑπερχόμενον δ' ἀπὸ τοῖιν, ἐσύλατο δύχεα καλά
γινώσκων. καὶ γάρσφι πάρος παρὰ νηυσὶ θοῇσιν
εἶδεν, ὅτ' ἐξ ἴδης ἀγαγεν πόδας ὠκὺς ἀχιλλεύς.
ὡς δ' λίοντ' ἐλάφοιο ταχείης νήπια τέκνα

φηΐδίως ξωΐαξεν λαβὼν κρατεροῖσιν ὀδοῦσιν
ἐλθὼν εἰς σύνηϊ, ἀπαλόφρονά τέ σφ' ἤτορ ἀπήυρα.
ὣδ' εἰπὼν τε τύχησι μάλα σχεδὸν οὐ δύναταί σφιν
χρασμοῖσιν, αὐτὴν γὰρ μιν ὑπὸ δόμῳ ἀνὸς ἱκάνει.
καρπαλίμως δ' ἥιξε σὺν ὁρμῇ θυμὸς πυκινὰ κραδίην
ἀσθύρας ἰφθίμους κρατερῶν θηρὸς ὑπ' ὀρμῆς,
ὡς ἄρα τοῖς, οὔ τις δύναθ' ὑσμίνην ἀλέεσθαι
φώων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπ' ἀργείοισι φίλοντο.
αὐτὰρ ὁ, πέσσων ἁρμὸν τινά, μὴ ἱππόλοχον μιχέμεν
ἡίας ἀνδροφόνοιο διΐφρονος, ὅς ῥα μάλιστα
χυσὸν ἀλεξάνδροιο διΐφρονος ἀγλαὰ δῶρα
φύκιάας' ἐλίνῳ δόμῳ ἐν ξουθῷ μνηλοῦσι,
τῷ περ δὴ δύο παῖδε λάβε κρείων ἀγαμέμνων,
ἐν νηῒ δίφρω ἑόντας. δμῳὰ δ' ἔχον ὠκείας ἵππους.
ἐκ γὰρ σφείων χειρῶν φύγον ὑνία σιγαλόεντα.
τὼ δὲ κυκηθήτην. ὄδ' ἐναντίον ὦρτο λίων ὡς
ἀρείσης. τὼδ' αὖτ' ἐκ δίφρω γυναῖκε δίω. compelebi genua
ᾤχρῃ ἀρεῖος ἠὲ σύδ' ἄξια δ' ἔξα ἐποίνα,
πολλὰδ' ἐν ἀφνειῷ πατρὸς κειμήλια κεῖται,
χαλκός τε, χρυσός τε, πολύκμητός τε σίδηρος.
τῶν κέν τοι χαρίσαιθ πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα
εἴ νῶϊ ζωὸς πυθοίτ' ἐπὶ νηυσὶν ἀχαιῶν.
Ὡς τὼγε κλαίοντε, προσαυδήτην βασιλῆα
μειλιχίοις ἐπέεσιν, ἀμείλικτον δ' ὄπ' ἄκουσε.
εἰ μὲν δὴ σὺ λιμάχοιο διΐφρονος ἠίεις υἱόν,
ὅς σοι ἐνὶ φώων ἀγορῇ μνήιλαον ἄνωγεν
ἀγγελίην ἰλθόντα σύν ὠκυπόδεσσιν ἵπποις
ἄνθι κατακτεῖναι, μὴ δ' ἐξέμμεν ἆψ ἐς ἀχαιούς.
νῦν μὲν δὴ τὰ πρὸς ἠοῦς ἀεικέα πήσετε λαοῖσι.
ἦ. καὶ πείσων φρένα μὲν ἀφ' ἵππων ὦσε χαμάζε,

δουρὶ

δουρὶ βαλὼν πρὸς στῆθος, ὅδ' ὕπτιος οὐδέα τρείθη.
ἱππόλοχος δ' ἀπόρουσε, τὸν ἄν χαμαὶ ἐξενάριξε
χεῖρας ἀπὸ ξίφεϊ τμήξας, ἀπὸτ' ὦμα κόψας.
ὄλμους δ' ὡς, ἔασιν κυλιστοὶ δι' ὁμίλου.
τοὺς μὲν, ἔασ'. ὅδ' ὅθι πλεῖσται κλονέοντο φάλαγγες
τῇ ῥ' ἐνόρουσ', ἅμα δ' ἄλλοι ὀϊχνημιδες ἀχαιοί.
πεζοὶ μὲν πεζοὺς ὄλεκον φεύγοντας ὀιάκτη,
ἱππεῖς δ' ἵππους. ὑπὸ δὲ σφισιν ὦρτο κονίη
ἐκ πεδίου, τὴν ὦρσαν ἐριγδοποι πόδες ἵππων
χαλκῷ δηιόωντος. ἀτὰρ κρείων ἀγαμέμνων,
αἰὲν ἀποκτείνων ἴπτε' ἀργείοισι κελεύων.
ὡς δ' ὅτε πῦρ ἄϊδηλον ἐν ἀξύλῳ ἐμπέσῃ ὕλῃ,
πάντῃ τ' εἰλυφόων ἄνεμος φέρει, ὀϊδέ τε θάμνοι
προῤῥιζοι πίπτουσιν ὑπεμπρήσμενοι πυρὸς ὁρμῇ,
ὡς ἄρ' ὑπ' ἀτρεΐδῃ ἀγαμέμνονι πίπτε κάρηατα
φώων φευγόντων, πολλοὶ δ' ἐρικύδεες ἵπποι,
κενταύρω κοῖλ' ἅρματ' ἀνὰ πτολίεμον ἀμφὶς ἄγοντες.
μήνιος ὣς πωθέοντος ἀμύμονας. οἱ δ' ἐπὶ γαίῃ
κέατο, γύπεσσιν πολυφίλτατοι, ἢ ἀλόχοισιν.
ἐκθορε δ' ἐκ βελέων ὕπαγε ζόνυς, ἐκ τε κονίης
ἐκ τ' αὐτοκτασίης, ἐκ τ' αἵματος, ἐκ τε κυδοιμοῦ.
ἀτρεΐδης δ' ἕπετο σφισὶν ὀτρύνων δαϊκτῆσι κελεύων.
οἵ δ', παρ' ἴλυν σῆμα παλαιοῦ δαρδανίδαο,
μίσσον καππεδίον παρ' ἐρινεὸν ἀπὸ πόληος,
ἵεντο πόλιος δὲ κεκλήγοντες ἴπτε' ἀνὰ
ἀτρεΐδης, λύθρῳ δ' ἐπαλάστο χεῖρας ἀάπτους.
ἀλλ' ὅτε δὴ σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκανον,
ἔνθα ἄρα δὴ ἴσταντο καὶ ἀλλήλους ἀνέμιμνον.
οἵ δ' ἐπὶ καμπῆς πεδίου φοβέοντο βόες ὥς
τε λίονθ' ἑφόβησε μολόντ' ἐν νυκτὸς ἀμολγῷ

πάσας· τῇ δ' ἐτ' ἰῇ ἀναφαίνεται αὐτὺς ὀλιβρος,
τῶς δ' ἐξ αὐχένος ἴαχε λαβὼν κρατεροῖσιν ὀδοῦσιν
πρῶτον· ἐπὶ τὰ δ' ἐβ αἷμα, μὴ ἐγκατὰ πάντα λαφύσσῃ,
ὡς τοὺς ἀρείδης ἐφιπε κρέων ἀγαμέμνων,
αὐτὰρ ἀποκτείνων τὸν ὀπίσσατον, οἵδ' ἐφίεντο.
πολλοὶ δ' πρωεῖς τε καὶ ὕπλοι ἔκπεδον ἵππων
ἀρείδεω ὑπὸ χερσὶ πυρὶ πρὸ χαρ' ἐγχεῖ θοῦρω.
ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλεν ὑπὸ πτόλιν αὖτύ τε τεῖχος
ἵξεσθαι, τότε δή ῥα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
ἴδησ' ἐν χειρυφῆσι καθίζων πιδήεσσης,
οὐρανόθεν καταβὰς ἦλθε δ' πυροπήν μετὰ χερσίν.
ἦεν δ' ὧρθω χρυσόπτερον ἀγγελίησιν.
Βάσκ' ἴθ' ἴσι ταχέως· τὸν ἔκτορα μῦθον ἐνίσσω.
ὄφρ' ἂν μίν κορυθαίολος ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν,
θύνοντ' ἐν προμάχοισιν ἀναίροντα πίχας ἀνδρῶν,
τόφρ' ὑπόδηκε μάχης, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνώχθι
μάρναθαι δηΐοισι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.
αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἢ ἀρὶ τυπεὶς, ἢ βλήμενος ἰῷ,
ὤς ἵππων ἅλεται τότε τοι κράτος ἐγγυαλίξαι
κτείνειν ἐσόκε νῆας ἐϋσέλμους ἀφίκηαι.
δύῃ τ' ἠέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθοι.
ὣ μὴν ἄρ ὡς ἐπῆκα, ἀπέβη πόδας ὠκέα ἶρις.
ἔκτωρ δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἅλτο χαμᾶζε.
πάλλων δ' ὀξέα δοῦρα κατὰ στρατὸν ὤχθω πάντη
ὀρύνων μαχέσασθαι ἐγείρε δ' φύλοπιν αἰνήν.
οἵδ' ἐπαλίγθησάν τε καὶ ἐναντίοι ἔσαν ἀχαιῶν.
ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας.
ἀρτύνθη δ' μάχη· στάν δ' ἀντίοι. ἐνδ' ἀγαμέμνων
πρῶτος ὄρσ' ἐθέλων δὴ πολὺ προμάχεσθαι ἁπάντων.
ἔσπετε νῦν μοι μοῦσαι ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι.
ὅς τις δὴ πρῶτος ἀγαμέμνονος ἀντίος ἦλθεν.
ἢ αὐτῶν ῥώων ἠὲ κλυτῶν ἑπποδάμων.
ἰφιδάμας ἀντηνορίδης εὐτε μέγας τε.
ὃς ῥ' ἐν βρύῃ ἐνὶ βαθείῃ ἐτεθήλακι μητίετι μήλων.
κισσοῦς τὸν γ' ἔβρεψε δόμοις ἔνι τυτθὸν ἐόντα,
μητροπάτωρ ὃς πίκτε θοωπὸ καλλιπάρηον.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἥβης ἐεικυῖ' ἵκετο μέτρον,
αὐτοῦ μιν κατέρυκε δόμοις δ' ὄγε θυγατέρα ἦν.
γήμας δ', ἐκ θαλάμοιο μετὰ κλέος ἵκετ' ἀχαιῶν,
συνδυοκαίδεκα νηυσὶ κορωνίσιν, αἳ δὶ ἐπονθ'.
τὰς μὲν ἐπεὶ τ' ἐν πειρκώπῃ, λίπε νῆας ἰόσας.
αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἰὼν, εἰς ἴλιον ἠλαλύβθη.
ὃς ῥα τότ' ἀρείθοω ἀγαμέμνονος ἀντίος ἦλθεν.
οἵδ' ὅτε δὴ ἀχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
ἀρείδης μὲν ἅμαρτε· παρᾳὶ δ' ἐβάπτετ' ἐγχος.

ἰφιδάμας δ' ἐκ κατὰ ζώνην. θώρηκος ἔνερθε
νύξ' ἐπί δ' ὦμος ἔρεσσε βαρείῃ χειρὶ πιθήσας.
οὐδ' ἔτορε ζωστῆρα πανάιολον· ἀλλὰ πολὺ πρὶν
ἀργύρῳ ἀμβομένη μόλιβδος ὣς ἐφάπτετ' ἀκωκή.
καὶ τόν γε χαρὶ λαβὼν σύρηνφέρεν ἀγαμέμνων
ἕλκε δέ οἱ μεμαὼς ὥς τε λὶς· ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
πάσατο· τόνδ' ἄορι πλῆξ' ὦμον κέν· λῦσε δὲ γυῖα.
ὣς ὁ μὲν αὖθι πεσών, κεφαλὴν καὶ χάλκεον ὕπνον.
εἰκρύς, ἄπο μνηστῆς ἀλόχου καὶ ἀσπασίμην ἀρέσθαι
κεδνῆς, ἧς οὔτι χάειν ἴδε. πολλὰ δ' ἐδῶκε.
πρῶθ' ἑκατὸν βοῦς δῶκεν, ἔπειτα δὲ, χίλι' ὑπέσχε
ἄξας ὅμῦ καὶ ὄϊς, τὰ οἱ ἄσπετα ποιμαίνοντο.
δὴ τότε γ' ἀρείδωσ ἀγαμέμνονι ἐξεκάεξε.
βῆ δ' φέρων οὖ ὅμιλον ἀχαιῶν τεύχεα καλά.
τόνδ' ὡς δὴν ἐνόησε κόμην ἀειδέκοος ἀνδρῶν,
πρισβυγενὴς ἀντιθορίδης, χρατερὸν δά ἑ πένθος
ὀφθαλμὼς ἐκάλυψε, κατηγήτοιο πεσόντος.
σὺν δ' ὀϊρὰξ σὺν δ' ἀρὶ λαθὼν ἀγαμέμνονα δῖον.
νύξε δὲ μιν κατὰ χεῖρα μέσην, ἀγκῶνος ἔνερθεν.
ἀντικρὺ δὲ δι' ἔχε φαεινὴ δηρὸς ἀκωκή.
ῥίγησεν δ' ἄρ ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων.
ἀλλ' οὐδ' ὣς ἀπέληγε μάχης, ἠδὲ πολέμοιο.
ἀλλ' ἐπόρουσε κόωνι ἐΐσκων ἀντιθορίδῃ ἔγχος.
ἤ τοι ὃ, ἰφιδάμαντα κατηγήνορα, καὶ ὄπασον,
ἕλκε πατρὸς μεμαώς, καὶ αὖτε πάντας ἀρίστευε.
τόνδ' ἕλκων τ' ἀν' ὅμιλον ὑπ' ἀσπίδ' ὁμφαλόεσσαν
αὖτησε ξυστῇ χαλκήρει, λῦσε δὲ γυῖα.
τοῖο δ' ἐπ' ἰφιδάμαντι, κάρη ἀπέκοψε παραστάς.
ἕνθ' ἀντήνορ' υἱες ὑπ' ἀρείδῃ βασιλῆϊ
πότμον ἀναπλήσαντος, ἕλοντ' ὀδύνην δ' ἀφέλοντο· ἴσω.

ὣς τὰρ

ὣς τὰρ ὃ, τῶν ἄλλων ἐπιπωλίζε σίχας ἀνδρῶν
ἔγχεϊ τ' ἀορί τε, μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν,
ὄφρα οἱ αἷμ' ἔτι θερμὸν ἀνήνοθεν ἐξ ὠτειλῆς.
ὡς τὰρ ἐπεὶ τὸ μὲν ἕλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἷμα,
ὀξεῖαι δδύναι δύνον μένε· ἀρείδετο.
ὡς δ' ὅταν ὠδίνουσαν ἔχῃ βέλος ὀξὺ γυναῖκα
ᾐμύ, τό, τε προΐεῖσι μογοστόκοι εἰλείθυιαι
Ἥρης θυγατέρες πικρὰς ὠδῖνας ἔχουσαι,
ὡς ὀξεῖ' ὀδύναι δύνον μένε· ἀρείδεσκε.
ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε καὶ ἡνιόχῳ ἐπέτελλε,
νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν. ἤχθετο γὰρ κῆρ.
ὦϋσε δὲ διαπρύσιον δαναοῖσι γεγωνώς.
Ὦ φίλοι ἀργείων ὑπερήνορες, ἠδὲ μέδοντες·
ὑμεῖς μὲν νῦν νῆυσὶν ἀμύνετε ὠκυπόροισι
φύλοπιν ἀργαλέην, ἐπεὶ οὐκ ἐμὲ μητίετα Ζεὺς
ἐᾶσε ῥώεσθαι πανημέριον πολεμίζειν.
Ὡς ἔφαθ', ἡνίοχος δ' ἵμασε καλλίτριχας ἵππους,
νῆας ἔσ' γλαφυρὰς· τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην.
ἄφρειον ᾗ σήθεσι φαίνοντε δὲ νέρθε κονίῃ,
τετρόμμορον βασιλῆα μάχης ἀπάνευθε φέροντε.
ἔκτωρ δ' ὡς ἐνόησ' ἀγαμέμνονα νόσφι κιόντα,
βοῶν τε καὶ λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀΰσας.
Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
ἄνέρες ἔσθ' φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
οἶχετ' ἄριστος, ἐμοὶ δ' μέγ' ἔυχος ἔδωκε
Ζεὺς κρονίδης, ἀλλ' ἰθὺς ἐλάσατε μώνυχας ἵππους
ἐφθίμων Δαναῶν, ἵν' ὑπέρτερον εὖχος ἄρησθε.
Ὡς ἄπων, ὦρσεν μένε· καὶ θυμὸν ἐκόρεσσεν.
ὡς δ' ὅτε τὸν πὶς θήρητὴρ κύνας ἀργιόδοντας
σεύῃ ἐπ' ἀγροτέρῳ συὶ κάπρῳ, ἢὲ λέοντι.

ὣς ἐπ' ἀχαιοῖσι σοῦς ῥῶας μεγαθύμους
ἕκτωρ πριαμίδης, βριθόλεϊ χαλκῷ ἶσος ἄρηι.
αὐτὸς δ' ἐν πρώτοισι μέγα φρονέων ἐλιβήκει
ἔνθ' ἔπιτ' ὑσμίνη ὑπεραίρει ἶσος ἀέλλῃ,
ἤ τε καθαλλομένη ἰοειδέϊ πόντον ἐρίνει.
ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξεν
ἕκτωρ πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.
ἀσπαίῳ μὲν πρῶτα, καὶ αὐτόμοον, καὶ ὀπίτην,
καὶ δόλοπα κλυτίδην, καὶ ὀφέλτιον, ἠδ' ἀγέλαον,
αἴσυμνόν τ' ὠρόν τε, καὶ ἱππόμοον μὲν ἔχαρμον.
τοὺς, ἀρ' ὅγ' ἡγεμόνας δαναῶν ἔλεν· αὐτὰρ ἔπειτα
πληθὺν, ὡς ὁπότε ζέφυρος νέφεα συφελίξῃ,
ἀργέστῃ νότοιο βαθείῃ λαίλαπι τύπτων,
πολλὸν δὲ βρέμει κῦμα κυλίνδεται, ὑψόσε δ' ἀχνὴ
σκίδναται ἐξ ἀνέμοιο πολυπλάγκτοιο ἰωὴ·
ὡς ἄρα πυκνὰ κορύθας, ὕφ' ἕκτορι δάμνατο λαῶν.
ἔνθα κε λοιγὸς ἔην, καὶ ἀμήχανα ἔργα γένοντο,
καὶ νύκτ' ἐν νήεσσι πίεν φόβου ἐντὸς ἀχαιοί,
εἰ μὴ τυδεΐδῃ διομήδεϊ κέκλετ' ὀδυσσεύς.
Τυδεΐδη τί παθὸν τε λελάσμεθα θούριδος ἀλκῆς.
ἀλλ' ἄγε δεῦρο πίπτον, παρ' ἐμὶ ἵστασο· δὴ γὰρ ἐλέγχου
ἔασιτα εἴκων νῆας ἕλῃ κορυθαίολος ἕκτωρ.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς διομήδης.
ἦτοι ἐγὼ μύθῳ καὶ τλήσομαι· ἀλλὰ μίνυνθα
μίμνων ἔασιτα ἦδος, ἐπεὶ νηφελήγερέτα ζεύς,
φωσὶν δὴ ἐθέλειν δόμεναι κράτος ἕκτορι πατρὶ
ἡμῖν· καὶ θυμβραῖον μὲν ἀφ' ἵππων ὤσει χαμᾶζε,
δουρὶ βαλὼν κατὰ μαζὸν ἀείσιρον· αὐτὰρ ὀδυσσεὺς
ἀμφίθορον θεράποντα μολίονα τοῖο ἄνακτος.
τὼς μὲν ἔπειτ' ἴασον, ἐπεὶ πολέμοιο ἀπέπαυσον.

τὼ δ'

τὼ δ' ὁμίλου ἰόντε κυδοίμιον ὦσε ὀπίσσω.
ἦρ κυσὶ θηρευτῆσι μέγα φρονέοντε πίεσθον,
ὡς ὅλεκον φῶας παλινορμένω· αὐτὰρ ἀχαιοὶ
ἀπασίως φόβηθεν· ἀνέπνευσεν δ' ἕκτορα δῖον.
ἔνθ' ἑλέτην δίφρον τε καὶ ἀντία δῆμα ἀρίστω,
δύω μὲν μέροπος πεπνυμένω· ὃς, περὶ πάντων
ἤδη μαντοσύνας, οὐδ' ἐᾷ πάϊδας ἑᾶσκε
στείχειν εἰς πόλεμον φθισήνορα· τὼ δ' οἱ οὔτι
πιθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανι θανάτοιο.
τὼ μὲν τυδείδης δαΐφρων διομήδης,
θυμῷ καὶ ψυχῇς κεχαδὼν, κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα·
ἱππόδαμον δ' ὀδυσσεὺς καὶ ὑπείροχον ἐξενάριξεν.
ἔνθά σφιν κατὰ ἶσα μάχην ἐτάνυσαν κρονίωνες,
ἐξ ἴδης καθορῶντες, οἱ δ' ἀλλήλοις ἐνάριζον.
ἦτοι τυδείδης ἠὲς ἀγασσοφορ οὔτασε δουρὶ
παιονίδην ὦρσε κατ' ἰσχίον· οὐ γὰρ οἱ ἵπποι
ἐγγὺς ἴσαν προφυγεῖν ἀάσκοπος· ἦ μέγα θυμῷ
τὼς μὲν γὰρ θεράπων ἀπάνευθ' ἔχεν· αὐτὰρ ὅ πεζὸς
θοῦνε σχὰ προμάχοντας ἐΐσατο θυμὸν ἔχοντας.
ἕκτωρ δ' ἐξύ νόησε κατὰ στίχας, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτούς
κιχλήσκων· ἅμα δ' ἕπον εἰπόντο φάλαγγες.
τὸν δ' ἰδὼν, ἐφίησι βοὴν ἀγαθὸς διομήδης.
ἔνθα δ' ὀδυσῆα προσεφώνεεν ἐγγύς ἰόντα.
Νῶϊν δὴ τόδε πῆμα κυλίνδεται ὄβριμος ἕκτωρ.
ἀλλ' ἄγε δὴ στομεν καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.
ἦ ῥα καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλεν· οὐδ' ἀφάμαρτε τυπὸς κόμυ· κηφαλῆφιν
ἀκρον ἀκορύθεσσι πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκὸς ἀφ' χαλκός.
οὐδ' ἴκετο χρόα καλὸν· ἐρύκακε γὰρ φυβάλεια
τρὶπτυχος· ἀμφὶ δὲ παλλὰς ἀθηναίη· τὴν, οἱ πόρε φοῖβος ἀπόλλων.

Ἕκτωρ δ' ὣς ἀπέλιθρον ἀνὲ θαμὰ, μικὸς δ' ὁμίλῳ
σὺν δ' γνὺξ ἐριπὼν, καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ
γαίης ἀμφὶ δ' ἄορ κελαινὴ νὺξ ἐκάλυψεν.
ὄφρα δ' Τυδείδης μετὰ δοῦρατ' ὤχετ' ἐρωήν,
τῆλε σφὲ προμάχων, ὅθι δὴ κατανίσατο γαίης,
πόρῃ Ἕκτωρ ἀμπνυθ', καὶ ἄλτο δ' ἐς ἅρμα θοὰς δ' ἐλάσας
ἐξέλασ' ἐς πληθύν, καὶ ἀλδύνατο κῆρα μέλαιναν.
δυρὶ δ' ἐπαΐσσων. προσέφη κρατερὸς Διομήδης.
ἐξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον κύον, ἦ τέ τοι ἄγχι
ἦλθε κακὸν, νῦν αὖ τι σ' ἐρύσσατο φοῖβος ἀπόλλων,
ᾧ μέλλῃς εὐχωλὰ ἰὼν, ἐς δοῦπον ἀκόντων.
ἦ θήν σ' ἐξαύτις γε καὶ ὕστερον ἀνδροφονήσας
εἴπερ τις καὶ ἐμοί γε θεῶν ἐπιτάρροθός ἐστι.
νῦν αὖ τοὺς ἄλλους ἐπιείσομαι ὅν κε κιχείω,
ἦ. καὶ παυσίδιον δυσεκλυτὸν ἐξανύεξεν.
αὐτὰρ Ἀλέξανδρος Ἑλένης πόσις ἠϋκόμοιο,
τυδείδῃ ἐπὶ τόξα τιταίνετο ποιμένι λαῶν,
σήλῃ κεκλιμένος ἀνδροκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ,
ἕλλω δερσαμένου, παλαιοῦ δημογέροντος.
ᾧ τοι ὁ μὲν θώρηκα ἀγασσάμενος ἰφθίμοιο,
αἶψα τὰ ὑπὸ στήθεσφι παναίολον ἀσπίδα τ' ὤμων
καὶ κόρυθα βριαρήν. ὁδὲ τόξα πῆχυ ἀνείλκε
καὶ βάλεν. οὐδ' ἄρα μιν ἅλιον βέλος ἐκφυγε χειρὸς,
ταρσὸν δεξιτεροῦο ποδὸς. διὰ δ' ἄμπεφυε ἰὸς
ἦρ γαίῃ κατέπηκτο, ὁ δὲ μάλα ἡδὺ γελάσας,
ἐκ λοχέων ἀμπήδησε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα.
Βέβληαι οὐδ' ἅλιον βέλος ἐκφυγεν, ὡς ὄφελόν τοι
γυιάτορ ἐς κοιλίην βαλὼν ἐκ θυμὸν ἑλέσθαι.
οὕτω κεν κὰκ τῶνς ἀνέπνευσαν κακότητος.
εἴ τέ σε περφρήσσι, λέοντι ὡς μηκάδες αἶγες.

Τὸν δ'

Τὸν δ' ὑπαρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης.
ἕξετα λωβητὴρ. κέρα ἀγλαὲ παρθενοπῖπα.
εἰ μοὶ δὴ αὐτίβιον σὺν τώχεσι περθέμεν ἔης,
ἦκ ἂν τοι χαίσμησι βίος καὶ παρφάμεν ἰοί.
νῦν δέμ' ἐπιβρόλυας ταρσὸν ποδὸς, εὐχεαι αὔτως,
ἦκ ἀλίγῳ, ὡς εἴ με γυνὴ βουλοιὴ πάϊς ἄφρων.
κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀμαλκιδος οὐδανοῖο.
ἦτ' ἄλλως ὑπ' ἐμεῖο μὴ εἶκ' ὀλίγον πρὶ ἐπαύρῃ.
ὀξὺ δ' ἕλεος πέλεται καὶ ἀκήριον αἶψα τίθησι,
τῷ δέ γ' ὠκυάλοι μὲν ἀμφὶ βρυφοῖ ἔασι παρειαί.
πατὴρ δ' ὀρφανικοί. δ δ' ἐν αἵματι γαῖαν ἐρεύθων,
πύθεται. οἰωνοὶ δὲ περιπλέονθ' ἡὲ γυναῖκες.
Ὣς φάτο δύσ' ὀδυσῆϊ δυσεκλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθών
ἔσῃ πρόσ'. ὅδ' ὄπιθε καθεζόμενος ἕλεος ὠκὺ
ἐκ ὤμοιο σάλκ'. ὀδύνη δ' ἀμφὶ χροὶ πλῆθ' ἀλεγεινή.
ἐς δίφρον δ' ὤρορε καὶ ἡνιόχῳ ἐπέτελλε.
μυσὶν ὦ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν. ἦχθο γὰρ κῆρ.
οἰ ὤθη δ' ὀδυσεὺς δυσεκλυτὸς ὀδὲ περ ὢν
ἀργείων παρέμενον, ὦ φόβος ἕλλαβε πάντας.
ἐχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν.
ὤμοι ἐγὼ τί πάθω μέγα μὴν κακὸν αἶκε φέβωμαι,
πληθὺν ταρβήσας, ὀδ' ἐρίγιον αἶκεν ἀλῶναι
μᾶλλον. ὃς δ' ἄλλος δαναὸς ἐφοβήσε χρονίων.
ἀλλά τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός.
οἶδα γὰρ ὅτ' ἐσθλοὶ μὲν, ἀποίχονται πολέμοιο.
ὃς δέ κ' ἀεικὼήσι μάχῃ ἐνὶ, τὸν δὲ μολπὴ χρὼ
ἐσάμμαι κρατερῶς ἦτ' ἔβλητ' ἦτ' ἔβαλ' ἄλλον,
ἕως ὅ, ταῦθ' ὅρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
τόφρα δ' ὦ φάων εἴχθ' ἤλυθον ἀασιάων.
ἕλσαν δ' ἐν μίσοισι μετὰ σφίσι πῆμα ἰδέντδ.

ὡς δ' ὅτε κάπριον ἀμφὶ κύνες θαλεροί τ' αἰζηοὶ
σεύωνται. ὁ δ' ἔτ' ἶσι βαθείης ἐκ ξυλοχοιο
θήγων λευκὸν ὀδόντα μετὰ γναμπτῆσι γένυσι,
ἀμφὶ δέ τ' ἀΐσσονται. ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων
γίνεται. οἱ δ' μίνυσσιν ἀφαρ δφνόν περ ἐόντα,
ὡς ῥὰ τότ' ἀμφ' ὀδυσῆα δῖ φίλον ἐστεύοντο
τρῶες, ὁ δ' ἐκ πρῶτον μὲν ἀμύμονα δηιοπίτην,
οὖτασεν ὦμον ὕπερθε μετάλμενος ὀξέϊ δουρί.
αὐτὰρ ἔπειτα δόρατα, καὶ ἔννομον ἐξενάριξεν.
Χρομίον ἄμαντα δ' ἔπειτα καθ' ἵππων ἀΐξαντα,
δουρὶ κατὰ πρότμησιν ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλόεσσης
νύξεν, ὁδ' ἐν κονίῃσι πεσὼν, ἕλε γαῖαν ἀλοιφῇ.
ζεύξ μὲν ἔπεσ'. ὁδὸν δὲ ἔ ἵππασίδην χάροπ' οὖτασε δουρί.
αὐχενασίγνιον δύνηνέ τ' ὠμόν τε.
τὸν δ' ἐπαλεξήσων σῶκος κίον ἰσόθεος φώς.
στῆ δ' μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν.
Ὦ ὀδυσεῦ πολύμητι πόλων ἄτ' ἀδέ πόνοιο,
σήμερον ἢ ὀδοιοῖσιν ἐπεύξεαι ἵππασίδῃσι,
ζωὸν ἀνελθε κατακτείνας μὴ τεύχε' ἀποτύρας,
ἤ κεν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσῃς.
Ὡς ἐπὼν, οὔτησε κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην.
σὺν δὲ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος.
καὶ σὺν θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρεσο.
πάντα δ' ἀπὸ πλευρῶν χρόα ἔργαθεν, ἕδσε τ' ἔασε
παλλὰς ἀθηναίη μιχθήμεναι ἐγγασι φωτός.
γνῶ δ' ὀδυσεύς, ὃ δι οὖπι βέλος κατακήριον ἦλθεν.
ἂψ δ' ἀναχωρήσας σῶκον πρὸς μῦθον ἔειπεν.
ὦ φίλ', ἦ μάλα δὴ σὺ κιχάνεται ἀπὸ ὅλιβος.
ἦτοι μὲν ἐμὲ ἔπαυσας ἐῶ τρώεσσι μαχέσθαι,
σοὶ δ' ἐγὼ εὐθὰδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν.
ἔμπαλ τῶν

ἔμπαλ τῶν δ' ἐτάροισιν ἐμῷ δ' ὑπὸ δουρὶ δάμέντα,
εὖχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Ἀΐδι κλυτοπώλῳ.
ἦ, καὶ ὁ μὲν φύγαδ' ἄντης ὑποτρέψας ἐβεβήκει.
τῷ δ' μεταστρεφθέντι, μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν
ὦμων μεσσηγύς. σχὲθ δ' ἐνὶ θέσφιν ἑλάσας.
δούπησεν δ' πεσών, ὄδ' ἐπεύξατο δῖος ὀδυσεύς.
Ὦ σῶκ' ἱππάσιε λίη δαΐφρον ἱπποδάμοιο,
φθῆ σε τέλος θανάτοιο κιχήμενον, ὄφρ' ὑπάλυξας.
ἆ δειλ' οὐδέ σε μοῖρ γε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
ἔσται καθαρήσασι θανόντι πορ, ἀλλ' οἰωνοὶ
ὠμησαὶ ἐρύσσι περὶ πῖρὰ πυκνὰ βαλόντες.
αὐτὰρ ἐπήκε θάνω, κτερίσσομέ σ' ἠΰτοι ἀχαιοί.
Ὡς ἐπὼν, σώκοιο δαΐφρον ὄβριμον ἔγχος,
ἔξω τε χροὸς εἶλκε καὶ ἀσπίδος ὀμφαλόεσσης.
αἷμα δὲ οἱ ἀπαθέντος ἀνέσσυτο, κῆδε δ' θυμόν.
τῶδε δ' μιγάθυμοι ἐπεὶ ἴδον αἷμ' ὀδυσῆος,
κεκλόμενοι κατὰ ὅμιλον ἐπ' αὐτῷ πάντοθεν ἦλθον.
αὐτὰρ ὅδ' ἐξοπίσω ἀνεχώρεε ἔμπεδα ἔμπης.
ἧος μὲν ἐπὶ τ' ἦσαν ὅθ' ἔγχεσι χάλκεα φῶτες
ἧος δ' ἄϊον ἰάχοντος ἀρηϊφίλου μενέλαου,
αἶψα δ' ἄρ' αἰάντα προσεφώνεον ἐγγύς ἐόντα.
αἶαν διογενὲς τελαμώνιε κοίρανε λαῶν,
ἀμφί μ' ὀδυσῆος τάλασίφρονος ἴκετ' ἀϋτή
τῷ ἰκέλη. ὡς εἰ ἐ βιώσατο μῦθον ἐόντα,
ῥῶες ἀποτμήξαντες ἐνὶ κρατερῇσι μάχῃσι.
ἀλλ' ἴομεν καὶ ὅμιλον, ἀλεξέμεναι γὰρ ἄμεινον.
δείδω μὴ πάθησιν ἐνὶ τρώεσσι μονοθεὶς,
ἐσθλὸς ἐών. μέγα λλη δ' ἐπιθὴ δαναοῖσι γένηται.
Ὡς ἐπών. ὁ μὲν ἦρχ', ὃδ' ἅμ' ἕπετο ἰσόθεος φώς.
εὗρον ἔπειτ' ὀδυσῆα δῖ φίλον. ἀμφὶ δ' ὅ γε αὐτῷ

βῶες ἴσαν θ' ὡσάτε δι᾽ αφνειοὶ θῶκον ὁρισφίν,
ἀμφ' ἔλαφον κεραὸν βεβλημένον, ὃν ῥ' ἔβαλε οὐηΐ
ἰῷ ἀπὸ νευρῆς, τὴν μὲν ῥ' ὕλυξε πόδεσσι
φεύγων ἔφρ' αἷμα λιαρὸν καὶ γούνατ' ὀρώρη·
αὐτάρ ἐπὴν δὴ τόν γε δαμασσάμενοι ὠκὺς ὀϊστὸς,
ὠμοφάγοι μὲν θῶκε ἐν οὔρεσι δαῖτ' ὀπάσσαν·
ἐν νέμεϊ σκιερῷ ἐπί τε λὶν ἤγαγε δαίμων
σίγητω, θῶκε μέν τε διέρχεσαν, αὐτὰρ ὁ δούπει,
ὣς ῥὰ τότ' ἀμφ' ὀδυσῆϊ δαΐφρονα ὠρτίλοχός τε
βῶες ἴσαν πολλοί τε καὶ ἄλκιμοι, αὐτὰρ ὅγ' ἥρως
ἀΐσσων ὤϊξε, ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ,
αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἠΰτε πύργον·
στῆ δ' παρὰ ξ. βῆες δὲ διέρεσαν ἄλλυδις ἄλλη.
ἔνθ' ἐν μὲν λύκε ἄρήϊος ἔξαν' ὁμίλει
χέρσὶν ἔχων· εἶος θεράπων ἀφέδον ἔλασεν ἵππους·
αἴας δ' βῶσιν ἐπωλίσθη· ἦλε δ' ὁρυκλον
πρὶν ἀμίδιν νόθον υἱὸν ἑπέτην δ' πάνδοκον οὖτα·
οὖτα δὲ λύσανορα, καὶ πύρασον, ἦδε πυλοῦρτα·
ὡς δ' ὅπότε πλήθων ποταμὸς πεδίονδε κάτεισι
χειμάῤῥους κατ' ὄρεσφιν ὀπαζόμενος Διὸς ὄμβρῳ,
πολλὰς δὲ ἑβῦς ἀζαλέας, πολλὰς δὲ τε πεύκας
ἐσφέρει, πολλὸν δὲ τ' ἄφυσγον ἐς ἅλα βάλλει·
ὣς ἔφερε κλονέων πεδίον τό τε φαίδιμος αἴας,
δαΐξων ἵππους τε, καὶ ἀνέρας, ὧδ' ἑπὼ ἕκτωρ
πευθέτ', ἐπεί ῥα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ μωρυατο πάσης·
ὄχθας παρ ποταμοῖο σκαμώνδρου, τῇ ῥα μάλιστα
ὠθεῦν πίπτε κάρηνα, βοὴ δ' ἄσβετος ὀρώρει,
νίσορά τ' ἀμφὶ μίγαν, καὶ ἀρήϊον ἠδομενῆα·
ἕκτορ μὲν μετὰ βῶσιν ὁμίλει μέρμερα ῥέζων,
ἔγχεϊ ἰσοσύνη τε, νίων δ' ἀλάπαζε φάλαγγας·
ὧδ' ἄν

ὧδ' ἄν πω χάλζοντο κελεύθου δῖοι ἀχαιοί,
εἰμὴ ἀλέξανδρος ἑλένης πόσις ἠϋκόμοιο,
παῦσεν ἀεισύοντα μαχάονα ποιμένα λαῶν,
ἰῷ βιγλώχινι βαλὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον·
ὣς ῥα περίδδεισεν μένεα πνείοντος ἀχαιοί·
μήπως μιν πολέμοιο μεταχλινθέντος ἕλοιεν·
αὐτίκα δ' ἰδομενῆϊ προσεφώνεε νίσορα δῖον·
Ὡς νέσορ νηλειὸς μέγα κῦδος ἀχαιῶν·
ἄρχε σῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, πάρ δὲ μαχάων
βαινέτω, ἐς νῆας ὃ τοι χὲ ἔχε μώνυχας ἵππους·
ἰητρὸς γὰρ ὢνὴρ πολλῶν οὐτάξιος ἄλλων,
ἰοῦσ τ' ἐκτάμνειν ἐπίτ' ἤπια φάρμακα πάσσειν·
Ὡς ἔφαθ', ὧδ' ἀπίθησε γερήνιος ἱππότα νέσωρ·
αὐτίκα δ' ὧν ὀχέων ἐπεβήσατο, πὰρ δ' μαχάων
βαῖν' ἀσκληπιοῦ υἱὸς ἀμύμων ἰητῆρ·
μάστξεν δ' ἵππους, τὼδ' ὐκ ἀέκοντε πετέσθην
νῆας ἔω γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ·
κυδείανης δ' βῶας δεινομένους ἐνόησεν
ἕκτορα παρβεβαὼς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
ἕκτορ νῦν μὲν ἐνθάδ' ὁμιλέομεν ἀναΐσσιν,
ἔργα πολέμοιο δυσηχέος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
βῶες ὀρίνονται ἐπιμιξ ἵπποι τε, καὶ αὐτοί·
αἴας δὲ κλονέῃ τελαμώνιος· εὖ δέ μιν ἔγνων·
δύρυ γὰρ ἀμφ' ὤμοισιν ἔχ' σάκος· ἀλλὰ κὴ ἡμεῖς
κεῖσ' ἵππους τε κὴ ἄρμ' ἰθύνομεν, ἔνθα μάλιστα
ἵππῆς, πεζοίτε, κακὴν ἔεδα προβάλοντες
ἀλλήλους ἀλέκεσσι· βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει·
Ὡς ἄρα φωνήσας ἵμασε καλλίτριχας ἵππους
μωσῆϊ λιγυρῇ, βοὶ δὲ πλημυρὶς ἀΐσσουσα,
ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἅρμα μετὰ βῶας καὶ ἀχαιούς,

κείοντο δὲ νικυάς τε, καὶ ἀσπίδας, αἱμάσσῃ δ' ἄξων
πίρθων ἄππων πιπαλαγκτο καὶ ἀντυγες αἱ περὶ δίφρον.
ἵκες δ' ἀρ' ἀφ' ἵππείων ὀπλέων ῥαθάμιγγες ἵαλλον.
αἶψ' ὀπ' ἐπιαγῶρων. δ δ' ἐς δύναμιν ὁμίλου
ὠθεῦμον. ῥῆξαί τε μετάλμῳ & ἐν ὑ κυδοιμὸς
ἦκε κακὸν δαναοῖσι, μίνυνθα δ' ἀχέζετο δηρός.
αὐτὰρ ὅ, τῶν ἄλλων ἐπιπαλεῖτο σίχας ἀν' ἄμβων,
ἔγχεϊ τ', ἄορί τε, μεγάλῃσί τε χιρμαδίοισιν.
αἴαντος δ' ἀλίῳνε μάχῳ τιλαμωνιάδαο
ἴδμεν ὑ πατὴρ αἶσιμα ὑ φίλυγας ἐν φόβον ὦρσε.
σὴ δ' ταφὼν, ὄπιθεν δ' βάλον σάκος ἐμπαδόφιν.
δίεται δ' παπτήνας ἐφ' ὁμίλου θηρὶ ἐοικὼς
ἐνροπαλιζόμῳ &, ὀλίζον γ' ὀνν γουνὸς ἀμείβων.
ὡς δ' αἴθωνα λέοντα βοῶν ἀπὸ μεγαύλοιο
ἐλαυνόντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀλρεϊῶται.
οἵ τέ μιν οὐκ ἐάσσι βοῶν ἐκ πῖαρ ἐλέσθαι.
πάννυχοι ἐγρήγοντο, δ δ' κρειῶν ἐρατίζων
ἰθύς, ἀλλ' οὔτι πῆγε, θαμὰ δὲ γὰρ ἄκοντες
αὐτίον αἴθωνι θρασειάων ἀπὸ χέρῶν,
καιόμῳαί τε δαταὶ τάς τε ῥιᾶ ἐλυόμενός περ,
ἠῶθεν δ' ἀπὸ νόσφιν ἴδη τετιηκότι θυμῷ.
ὡς αἴας τότ' ἀπὸ φόων τετιημένος ἦτορ,
οὐκ πόλλ' ἀέκων. περὶ γὰρ δίε νηυσὶν ἀχαιῶν.
ὡς δ' ὅτ' ὄνος παρ' ἄρουραν ἰὼν ἐβιήσατο παῖδας
πολλὰς, ὦ δή τολλὰ περὶ ῥόπαλ' ἄμφις ἐάγη,
κείρδτ' εἰσελθὼν βαθὺ λήϊον, οἱ δέ τε παῖδες
τύπτουσι ῥοπάλοισι, βίη δέ τε νηπιὰ αὐτῶν,
ἀσθενέες τ' ἔξηλασαν ἐπεί τ' ἐχθήσαν φορβῆς.
ὡς τότ' ἔπειτ' αἰάντα μέγαν τελαμώνιον ἦλθον
φῶτες ὑπερθύμοι τηλεκλυτοί τ' ἐπίκουροι

νύσσοντο δὲ

νύσσοντο ξυστοῖσι μίδν σάκος αἰὲν ἔσσυτο.
αἶας δ' ἄλλοτε μὲν μνησάσκετο θούριδος ἀλκῆς,
ἄλτο ὑ σοσφιφθεὶς, καὶ ἐρητύσασκε φάλαγγας
φώων ἐπιδρήμων, ὅτε ὑ φοπάσκετο φεύγειν.
πάντας ὑ προίεργε θοὰς ἐπὶ νῆας ὀδυσσῆ.
αὐτὸς ὑ φόων καὶ ἀχαιῶν θῦνε μεσηγύ
ἰσάμῳ & τὰ ὑ δοῦρα ἐκασφάων ἀπὸ χειρῶν,
ἀλλὰ μὲν ἐν σάκεϊ μεγάλῳ πωγων ὁρμᾶτο πρόσω.
πολλὰ ὑ καὶ μεσηγύ, πολὺ & χρόα λευκὸν ἐπαυρεῖν.
ἐν γαίῃ ἵσταν λιλαιόμενα χροὸς ἆσαι.
τό δ' ὡς δὴν ἐνόησε δυσαίμονος ἀγλαὸς υἱὸς
δουρύπυλος πυκινοῖσι διαῤῥόμενον βελέεσσι.
σὴ ῥα παρ' αὐτὸν ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
καὶ βαλε φαυσιόδοντα ἀπισάονα σοιμένα λαῶν.
ἦπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἴθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν.
δουρύπυλος δ' ἐπόρουσε καὶ αἶνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων.
τόνδ' ὡς δὴν ἐνόησεν ἀλίξανδρος θεοειδὴς
τεύχε' ἀπαινύμενον ἀπισάονα & αὐτίκα τόξον
εἵλκεν ἐπ' δουρυπύλῳ καί μιν βάλε μηρὸν ὀϊστῷ
δξυόεντι. ἐχλάδη δ' δόνατι βάρυνε δ' μηρόν.
ἂψ δ' ἐτάρων ἐς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ ἀλεείνων.
ἤυσεν δ' διαπρύσιον δαναοῖσι γεγωνώς.
Ω φίλοι ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες.
σὴ ἐλελιχθέντες, καὶ ἀμύνετε νηλεὲς ἦμαρ
αἰάντι δς βελέεσσι διαῤῥέεται. ἦ δέ τε φημὶ
φεύξεσθ' ἐκ πολέμοιο δυσηχέος &, ἀλλὰ μάλ' ἄντην
ἵστασθ' ἀμφ' αἴαντα μέγαν τελαμώνιον ἦρα.
Ως ἔφατ' δυρύπυλος βεβλημένος &. οἱ δ' παρ' ἄνακτα
πλησίοι ἔστασαν σάκε' ὤμοισι κλινάντες.
θύρσατ' ἀναχόμενοι. τῶν δ' αὖτις ἦλυθεν αἴας.

σὴ δ' ἐμπαρφθεὶς, ἐπεὶ ἴκετο ἔθνος ἐπαίρων,
Ὡς οἱ μὲν μαρναντ' ἀΐδηλα πυρὸς αἰθομένοιο.
νέεσθαι δ' ἐκ πολέμοιο φέρον νηλῆα ἵππω
ἑβδομάτη, ἦγον δὲ μαχαίνα ποιμένα λαῶν.
τὸν δ' ἐδάων, ἐνόησε ποδώκεος Αἰακίδαο
ἐπεύκετο γὰρ οἱ πρύμνῃ μεγακήτει νηΐ,
εὐρέων πόντον ἀπὸν ἰωκά τε δακρυόεσσαν.
αἶψα δ' ἑταίρου τὸν παρακλῆα προσέειπεν,
φθέγξατο μῦθος παρὰ νηός· ὁ δὲ κλισίηθεν ἀκούσας,
ἤκουεν ἴσως Ἄρηι, κακὸν δ' ἄρα οἱ πίλνατο ἀρχή·
τὸν πρότερος προσέειπε μενοιτίου ἀλκιμος υἱός,
Πατρ. Ελλ. γραφ. πῇ μ' κικλήσκεις ἀχιλεῦ, τί δέ σε χρειὼ ἐμεῖο.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς ἀχιλλεύς·
δῖε μενοιπάδη τῷδε κεχαρισμένε θυμῷ,
νῦν δίω περὶ γούνατ' ἐμὰ σέσθαι ἀχαιούς
λισσομένους, χρειὼ γὰρ ἱκάνετον ἀκέτ' ἀνεκτός·
ἀλλ' ἴθι νῦν πάτροκλε διὶ φίλε νίεσσ' ἐρεῖο,
ὄφρα τινα ζώοντα ἄγῃ βεβλημένον ἐκ πολέμοιο·
ὕτοι μὲν τάγ' ὄπιθε μαχαίνοι πάντα ἔοικε
ζωὸν ἀσκηπιάδῃ· ἀτὰρ ἦ κ' ἴδον ὄμματα φαεινὸς,
ἵπποι γάρ μ' ἐπαρήξαν πρόσω μεμαῶτα.
Ὡς φάτο, πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπιπείθετ' ἑταίρῳ,
βῆ δ' ἴθυν παρά τε κλισίας, νῆάς τ' ἀχαιῶν·
οἳ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσι νηλειὲς ἔγχος ἀφίκανε,
αὐτοὶ μὲν ῥ' ἀπίβησαν ἐπὶ χθόνα πολυβοτείρην.
ἵπποις δ' ὑρμιέλαων θεράπων λύε δῖος ἡνίοχος·
ἐξ ὀχέων· διὰ δ' ἔβρεξε παπτήνασα χιτῶνας,
σάντε ποτὶ πνοιὴν παρὰ θῖν' ἁλὸς· αὐτὰρ ἔπειτα
ἐς κλισίην ἐλθόντες ἐπὶ κλισμοῖσι κάθιζον.
δῖον δὲ τοῖς τύχε κυκεῶ ἐϋπλόκαμος ἑκαμήδη.

τὴν ἄρετ'

πολὺ ἄριστ' ἐκ πυθμένος γέρων· ὅτε πέρσεν ἀχιλλεὺς
θυγατέρ' ἀρσινόου μεγαλήτορος, ἣν οἱ ἀχαιοὶ
ἔξελον εὕνεκα βουλῇ ἀείσεσκον ἀπημόνων·
ἣ σφῶϊν πρώτῳ μὲν, ἐπιπροΐηλε βοὴν ἀγαθῷ,
κυλίκιον κυανόπεζαν, ἐΰξοον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῇ,
χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον· οὔατα δ' αὐτῷ,
τέσσαρ' ἔσαν, δοιαὶ δ' ὑπὸ πελλίδες ἀμφὶς ἕκαστον
χρύσεαι νεμέθοντο· δύω δ' ὑποπυθμένιοι ἦσαν·
ἄλλῳ μὲν μοχέων ἀποκινήσασκε βαπείης,
πλεῖον ἐὼν, νέεσθαι δ' ὁ γέρων ἀμογητὶ ἄειρεν·
ἐν δὲ ῥά σφι κύκησε γυνὴ ἐϊκυῖα θεῇσιν,
οἴνῳ πραμνείῳ, ἐπὶ δ' αἶγειον κνῆ τυρὸν
κνίστι χαλκείῃ· ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνε·
πινέμεναι δ' ἐκέλευσον, ἐπεὶ ῥ' ὤπλισε κυκεῶ.
τώδ' ἐπεὶ οὖν πίνον τ' ἀφίτην πολυκαγκία δίψαν,
μύθοισιν τέρποντε πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντο·
πάτροκλος δὲ, θύρῃσιν ἐφίστατο ἰσόθεος φώς·
τὸν δ' ἐσιδὼν ὁ γεραιὸς ἀπὸ θρόνου ὦρτο φαεινῆ·
ἕς δ' ἄγε χεῖρὸς ἕλων, κατάγε ἑ ἐφιάασθαι ἀνώγει·
πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀνίστατο εἰπέ τε μῦθον·
μὴ χ' ἕδος ἔσσ' ἐμοὶ γεραιὲ διοτρεφὲς, μήδ' με πείσεις
αἰδοῖος νεμεσητὸς, ὅ, μ' ἐπροΐηκε πυθέσθαι,
ὄν τινα ζῶντον ἄγεις βεβλημένον ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
γινώσκω· δρόω δὲ μαχαίνα ποιμένα λαῶν.
νῦν δὲ, ἔτι σὲ ῥίεσσι πολὺν ἄγγελος εἶμ' ἀχιλῆϊ·
οἶ δὲ σὺ οἶδα γεραιὲ διοτρεφὲς, οἷος ἐκεῖνος
σθένος ἀμήν, τάχα κεν καὶ ἀνάλκητον ἀπόφατο.

τῶν δ' ἡμέβετ' ἐπφτα γερήνιος ἱππότα νέστωρ.
τίπτε τ' ἄρ ὧδ' ἀχιλεὺς ὀλοφύρεται υἷας ἀχαιῶν.
ὅσσοι δὴ βελέεσι βεβλήατο. ὑδέ τι οἶδε
πένθος. ὅσον ὄρορε κατὰ στρατόν. οἱ γὰρ ἄριστοι
ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι, ὑτάμενοί τε.
βέβληται μὲν ὁ τυδείδης κρατερὸς διομήδης.
οὖτασαι δ' ὀδυσεὺς δουρικλυτὸς, ἠδ' ἀγαμέμνων.
βέβληται δ' καὶ ὀϊὺπυλος κατὰ μηρὸν ὀϊστῷ.
ἕῦτον δ' ἄλλον ἐγὼ νέον ἤγαγον ἐκ πολέμοιο,
ἰῷ ἀπαὶ ἰευρῶς βεβλημένον. αὐτὰρ ἀχιλλεὺς
ἔβλοσε ἐῶν δάκαῶν. ὃ κέδεται ὃν' ἐλαίρει.
ἦ μένη, ἐσόκι δὴ νῆας θοὰς ἀγχι θαλάσσης
ἀργείων ἀίκητι πυρὸς δῖοιο θέρονται,
οὐδί τε κτεινώμεθ' ἐπὶ ἰαχερῷ. ὃ γὰρ ἐμὶ ἶς.
ἔδ' οἵη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν.
εἶθ' ὣς ἠβώοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη,
ὡς ὁπότ' ἠλείοισι καὶ ἡμῖν νεῖκος ἐτύχθη
ἀμφὶ βοηλασίῃ. ὅτ' ἐγὼ κτάνον ἰτυμονῆα
ἔβλον ὑπερχίδιῳ, ὃς ἐν ἤλιδι ναιετάασκεν.
βοῦσί τ' ἐλασσινόμενοι. ὃ δ' ἀμύνων ἦσι βόεσσιν.
ἔβλητ' ἐν πρώτοισιν ἐμῆς ἀπὸ χερὸς ἄκοντι.
καδδ' ἔπεσεν, λαοὶ δὲ περίβρεσαν ἀγροιῶται.
λησίδη δ' ἐκ πεδίου σωσιλαϊδαμὸν ἤλιθα πολλήν.
πεντήκοντα βοῶν ἀγέλας τόσα πώεα οἰῶν.
τόσσα συῶν συβόσια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αὐχῶν.
ἵππους δ' ξανθάς, ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα
πάσας θηλείας, πολλῆσι δ' πῶλοι ἑπῆσαν.
καὶ τὰ μὲν ἠλασάμεσθα πύλην ἀνεῴγομεν ἔσω,
ἵππους δ' χιοι πρότι ἄεθλα, γεγήθει δ' φρένα νηλεύς.
θῦνεκά μοι τύχε πολλὰ νέῳ πολέμου δ' κίοντι.

κήρυκος

κήρυκος δ' ἐλίγαινον ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι.
ζεὺς ἴμμι οἵσι χρέος ὠφείλετ' ἐν ἤλιδι δίῃ.
οἱ δ' σωαγερόμμοι πυλίων ἠγήτορι ἄνδρι,
δαίτρυον, πολέσιν γὰρ ἐπὶ χρέος ὄφλεν.
ὡς ἡμᾶς παῦροι κακακωμένοι ἐν πύλῳ ἦμμι.
ἐλθὼν γὰρ ἐκάκωσε βίῃ ἠρακληείῃ,
τῶν προτέρων ἐτέων, κατὰ δ' ἔκταθεν, ὅσσοι ἄεισοι.
δώδεκα γὰρ νηλῆος ἀμύμονος ἠίσθη ἦμμι.
τῶν, εἷος λιπόμμην, οἱδ' ἄλλοι πάντοθ' ὄλοντο.
ταῦθ' ὑπερηφανέοντο ἐπεὶ χαλκοχίτωνες
ἡμέας ὕβριζοντες ἀτωσάλα μηχανόωντο.
ἐκ δ' ὁ γέρων ἀγέλλωτε βοῶν καὶ πῶϋ μέγ' οἰῶν
ἑλίκων κριν' ἄμμυ θρικόσι, ἠδὲ νομῆας.
καὶ γὰρ ζεὺς χρέος μέγ' ὀφείλετ' ἐν ἤλιδι δίῃ
τέσσαρσι ἀθλοφόροισ ἵπποισ αὐτῇσιν ὀχεσφιν
ἐλθόντες μετ' ἄεθλα. περὶ τρίποδος γὰρ ἔμελλον
θυόεσσαι. ζεὺς δ' ἄνθει ἄναξ ἀνδρῶν αὐγείας,
κωλαχέθε. τὸν δ' ἐλατῆρ ἀφείλ' ἅμαχήμμον ἵππων.
τῶν ὁ γέρων ἐπίεων κιχλομένῳ ἠδὲ καὶ ἔργων,
ἐξέλετ' ἄσσοτα πολλὰ, τὰ δ' ἄλλ' ἐς δῆμον ἔδωκε
δαιτυέμεν. μή πῃ δι ἀθεμβόμμῳ κίοι ἔσης.
ἡμᾶς μὲν τὰ ἕκαστα διείσομμ, ἀμφί τ' ἄεσυ
ἔρδομεν ἱρὰ θεοῖς. οἱ δ' τρίτῳ ἤματι πάντοθ'
ἦλθον, ὁμῶς αὐτοί τε πολῆς καὶ μώνυχες ἵπποι
σπευσάμενοι. μετὰ δ' σφι μολίονι θωρήσσοντο,
πᾶσ' ἔτ' ἐόντ' οὐ μαλλα ἐδ' ὁτε θοὐεσσος ἀλκῆς.
ἔστι δέ πῃ θρυόεσσα πόλις αἰπεία κολώνη,
τηλοῦ ἐπ' ἀλφειῷ, νεώτη πύλῃ ἡμαθόεντι.
πόλῳ, ἀμφεσσατόωντο διαρρῆξαι μεμαῶτες.
ἀλλ' ὅτε πᾶν πεδίον μετεκίαθον, ἄμμι δ' ἀθήνη,

ἄγγελος ἦλθε θεοῖσ᾽, ἀπ᾽ ὀλύμπου θωρήσεσθαι
ἔννυχος, ὄφρ᾽ ἀέκητα πύλην κατὰ λαὸν ἀγείρω.
ἀλλὰ μοὶ ἔστω ἐπιμάρτυρος ὧλκιμίδεω, ὅ τέ μοι ἡνιόχευε
εἶα θωρήσεσθαι, ἀπὶ κρυερὸν δέ μοι ἵππους
ἦ γάρ πω τί μ᾽ ἔφη ἴδμεν πολεμήια ἔργα,
ἀλλὰ καὶ ὧς ἱππῆσι μετέπρεπον ἠμετέροισι·
καὶ πεζὸς πρὸ ἑῶν ἵππων ὧς ἄγχι νεῶν ἀθήνην·
ἔστη δέ τις ὠκυμορώτατος ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι·
ἐγγύθεν ἀρήνης, ὅθι μέναμμι ἦϊε δῖαν,
ἱππῆας πυλίων, τάδ᾽ ἐπέρρεον εἴδεα πεζῶν,
ἔνθεν πασυδίῃ σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες,
ἔνδοθεν ἐκόμεσσ᾽ ἱερὸν ῥόον ἀλφειοῖο·
ἔνθα δὲ βωμὸν ἔρεξαν ὑπερμενέϊ ἑκατόμβας καλάς·
ταῦρον δ᾽ ἀλφειῷ, ταῦρον δ᾽ ὑσμῖνα φάνυσθαι,
αὐτὰρ ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι βοῦν ἀγελείην·
δόρπον ἔπειθ᾽ ἑλόμεθα κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσι·
καὶ κατεκοιμήθημεν ἐν ἔντεσιν εἵμασιν ὕκτου,
ἀμφὶ ῥοὰς ποταμοῖο· αὐτὰρ μεγαθυμοι ἑπηοί,
ἀμφίσαντο δή, ἆσυ διαπραθέειν μεμαῶτες,
ἀλλὰ σφιν προπάροιθε φόβον μέγα ἔργον ἄρηος·
ἔδυτε γὰρ ἠέλιος φαέθων ὑπερέσχετε γαίης,
συμφερόμενθα μάχῃ δίετ᾽ οὐχόμμοι κὴ ἀθήνῃ·
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ πυλίων καὶ ἐπάλξων ἔπλετο νεῖκος,
πρῶτος ἐγὼν ἔλεον ἄνδρα, κόμιζε δὲ μώνυχας ἵππους,
μούλιον ἀχμήτην, γαμβρὸς δ᾽ ἦν αὐγείαο,
πρισβυτάτῳ τῷ ὑ θύγατερ ἔϊχε ξανθὴν ἀγαμήδλω.
ἦτοι ὁ φάρμακα ἤδη, ὅστε φέφε δύρεῖα χθών
τὸν μὲν ἐγὼ προσιόντα, βαλὼν χαλκήρεϊ δορί·
ἤειπε δ᾽ ἐν νεμέῃσιν, ἐγὼ δ᾽ ἐς δίφρον ὀρούσας,
κὴν ἔα μετὰ πρόμοισιν, ἀτὰρ μεγάθυμοι ἑπηοί,

ἔβησαν

ἔβησαν ἄλλυδις ἄλλος, ἐπεὶ ἴδον ἄνδρα πεσόντα
ἄγχιμόν᾽ ἱππήων, ὃς ἀείσυσκε μαχέσθαι.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐνόρουσα κελαινῇ λαίλαπι ἶσος,
πρωτῆχθντα δ᾽ ἔλον δίφρους, δύο δ᾽ ἀμφὶς ἑκαστον
φῶτοῦ δεξάμενον, οὓς ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντοῦ·
καὶ νύ κεν ἀκρεῖόνε μολίονε παῖδ᾽ ἀλαὼ πάξα,
εἰ μή σφωε πατὴρ δύρυκρεῖων ἐνοσίχθων,
ἐκ ωολέμου ἐσάωσε καλύψας ἠέρι ωολλῇ,
ἔνθα ζεὺς πυλίοισι μέγα κράτος ἐγγυάλιξεν
τόφρα γὰρ δὴω ἐπόμεθα δι᾽ ἀσπιδέων πεδίοιο,
κτείνοντές τ᾽ ἀνεύς, ἀνάτ᾽ ἔντεα καλὰ λέγοντοῦ.
ἔφρ᾽ ἐν ὃ βαπρασίῃ ωολυπύργῳ δῆσαμεν ἵππους,
πίσεής τ᾽ ὠλενίης καὶ ἀλησίου, ἔνθα κεχλώνη
κέκλιται, ὄθεν ἄντις ἀπέβαπτε λαὸν ἀθήνη,
ἔνθ᾽ ἄνδρα κτείνας πύμαχον λίτων· αὐτὰρ ἀχαιοί·
ἄψ ἀπὸ βαπρασίοιο, πύλην δ᾽ ἔϊχον ὠκέας ἵππους·
πωντες δ᾽ ὀϊχετόωντο θεῶν δὶ, νίσετο δ᾽ ἀνδρῶν·
ὡς ἔον ἐΐωτ᾽ ἔην γε μετ᾽ ἀνδράσιν, αὐτὰρ ἀχιλλεύς,
οἷος τ᾽ ἀρεϊθόος ἀπονήσεται, ἠὲ τέμεν οἷα,
ωολλὰ μετακλαύσεσθαι, ἐπεί κ᾽ ἀπὸ λαὸς ὄλητα·
ὦ πέπωον· ἦ μὰ Ϝοί γε μνμοίπιος ὧδ᾽ ἐπίτελλεν
ὕματι Ϝῷδ᾽, ὅτε σ᾽ ἐκ φθίης ἀγαμέμνονι πέμπε·
νῶι δ᾽ ἐν᾽ ἔνδον ἐόντοῦ, ἐγὼ καὶ δῖος ὀδυσεύς,
πωντα μάλ᾽ ἐν μεγάροις ἠκουόμμν ὡς ἐπίτελλε
πηλῆος δ᾽ ἐκόμεσθα δόμνς εὖ ναιετοωντας,
λαὸν ἀγειράντοῦ κατ᾽ ἀχαΐδα πυκνοῦτεραν.
ἔνθαδ᾽ ἔπειθ᾽ ἥρως μνμοίπιος εὑρόμμν ἔνδον,
ἤδη σὺ, πὰρ δ᾽ ἀχιλῆα, γέρωνδ᾽ ἱππηλάτα πηλεΐδη
πίονα μηρί᾽ ἔκηε βοὸς δὶ τιρπικεραύνῳ,
ἀμφὶς ἐν χόρτῳ· ἔχε δ᾽ ἀμφίπολον ἀλεθοῦσαν,

ἀϊνὸν ἀϊθοπὶ οἴνῳ, ἷφ' ἀθρόοις ἱεροῖσι.
σφῶϊ μὲν ἀμφὶ βοὸς ἴπεν κρέα· νῶϊ δ' ἔπειτα
κῆμμν ἔνι πρυθύρῃσι ταφὼν δ' αὖτ' ὄρσεσθ' Ἀχιλλεύς.
ἐς δ' ἄγε χέρσ' ἑλέσθαι, κατὰ δ' ἐβρίαασθαι ἀγωγῆ,
ξείνιατ' ἔν παρίθηκεν· ἄτε ξείνοις θέμις εἰήν.
αὐτὰρ ἐπὴν τάρπημεν ἐδητύος, ἡδὲ ποτῆτος,
ἦρχον ἐγὼ μύθοιο κελεύων ὔμμ' ἄμ' ἕπεσθαι.
σφὼ δ' μάλ' ἠθέλετον τώδ' ἄμφω πόλλ' ἐπέτελλον.
πηλεΐδῃ μὲν ἐγὼν ἐπέτελλ' Ἀχιλλῆϊ
αἶσιν ἀείσειν, καὶ ὑπέροχον ἔμμεναι ἄλλων.
Οἱ δ' αὖθ' ὧδ' ἐπέτελλε μενοίπιος ἀκὸρ ἐμός.
τέκνον ἐμὸν, γενεῇ μὲν ὑπέρτερός ἐσσιν Ἀχιλλεύς·
πρεσβύτερος δ' σύ γ' ἐσσι. βίῃ δ' ὅγε πολλὸν ἀμείνων.
ἀλλ' εὖ οἱ φάσθαι πυκινὸν ἔπος, ἠδ' ὑποθέσθαι,
καί οἱ σημαίνειν· ὁ δ' ἐπείσεται εἰς ἀγαθόν περ.
ὣς ἐπέτελλ' ὁ γέρων, σὺ δ' ἐλήθεαι, ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
ταῦτ' ἐνθὼς Ἀχιλῆϊ δαΐφρονι αἴκε πίθηται.
τίς δ' οἶδ' εἰ κέν οἱ σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίναις,
παρφὰς· ἀγαθὴ δὲ παραίφασις ἐσθλὸν ἑταίρῳ.
εἰδὼς ἄνα φρεσὶν ἧσι θεοπροπίῃσ' ἀλεείνῃ.
καί τοι νόος ἔσσεται ἄμμι.
ἀλλὰ σὺ μὲν πρόπερ ἔρχεο· ἅμα δ' ἀλλοι λαοὶ ἕπωνται
μυρμιδόνων, αἴ κέν οἱ φόως δαίνυσθαι γένηαι.
καί τοι τεύχεα καλὰ δότω πολεμοῖό τε φέρεσθαι.
αἴ κέ σε νῶϊ, ἴσκοντε ἀποσχόμενα πολέμοιο
κῶλα δ' ἀναπνύσωσι δ' ἀρήιοι υἷες Ἀχαιῶν
τειρόμενοι, ὀλίγη δὲ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
ἕλκε δ' ἀκοντήτῳ κνημὸν τάνυσσε δ' ἄνεσθαι
ὤκιστα προτὶ ἄστυ νεῶν, ἄσσον κε γένηαι.
Ὣς φάτο. Τοὶ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρουσε.

Κὴν δ' ἐβίην

Κὴν δ' ἐβίην παρὰ νῆας ὑπ' αἰακίδαο Ἀχιλῆος.
ἀλλ' ὅτε δὴ κατὰ νῆας ἐδυάσθην θείοιο
ἵξε θέων πατρόκλος, ἴνα σφ' ἄγορή τε θέμιστο
ἦεν, τῇ δὴ καὶ σφι θεῶν ἐτετεύχατο βωμοὶ,
ἔνθά οἱ υἱὸς ἐὼν ἐβλημένος ἀντιβολήσε,
ἱππαγενὴς εὐαιμονίδης κατὰ μηρὸν ὀϊστῷ,
σκωλὸν ἐκ πολέμου, κατὰ δ' ἀνέμοιο ἰθεῖαν.
ὤμων μὴ κεφαλῆς, ἀπὸ δ' ἔλκεα ἀργαλέοιο
αἵματος ἐλάαν κελάφυζε νόος ἐμπεδος ἦεν.
τὸν δ' ἰδὼν ὤκτιρε μενοιτίου ἀλκιμος ἡρώς.
καί ῥ' ἀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Δηλεὴ δὴ ἄναξ ἡγήτορ ἔμ' ἐμέλλετε.
οἷς ἄρ' ἐμέλλετε τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης,
ἐσσεῦ ἐν τροίῃ ταχέας κύνας ἀργείῃσι.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ διοτρεφὲς εὐρύπυλ' ἄρηος,
ἦ ῥ' ἔτι τοῦ ἀχέουσι πιλώεσσιν ἔκητ' ἀχαιοί.
ἦ ἤδη φθίσυται ὑπ' αὐτῷ δουρὶ δαμέντες;
Τὸν δ' αὖτ' εὐρύπυλος πεπυμένος ἀντίον ηὔδα.
Κεῖνται διογενὲς πατροκλέες ἀλκαρ ἀχαιῶν
ἔασται. ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσι πεσέοντα.
οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντοθ' ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι
ἐν νηυσὶ κέαται βεβλημένοι, ὑταμενοῖτε
χερσὶν ὑπὸ τρώων, τῶν δ' αἶνος ὄρνυται οὐρὺς.
ἀλλ' ἔμε μὲν σὺ νῦν σάωσον ἄγων ἐς νῆα μέλαιναν.
μηρὸν δ' ἔκτα μ' ὀϊσόν, ἀπ' ἀυτῦ δ' αἷμα μελαινὸν
νίζ' ὕδατι λιαρῷ· ἐπὶ δ' ἤπια φάρμακα πάσαι.
ἐσθλά· τά σε προτὶ φασὶν Ἀχιλλῆος γ' ἀδιδαχθαι.
ὃν Χείρων ἐδίδαξε δικαιότατος κενταύρων.
ἡμὲν γὰρ ποδαλείριος, ἠδὲ μαχάων.
ἄν μὲν ἔτι χλισίῃσιν ὀΐομαι ἕλκος ἔχοντα,

χηΐζοντα καὶ ἀυτὴν ἀμύμονος ἱπποσύνης,
κεῖσθαι, ὅθ' ἐν πεδίῳ ῥώων μένος ἐξύν ἄρηται.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μνησίθεος ἀλκιμος υἱός.
πῶς τ' ἄρ' τοι τάδε ἔργα, τί ῥέξομεν ὀξυόπα Ζεῦ
ἔρχομαι ἔρρε ἀχιλῆι δαΐφρονι μῦθον ἐνίσπω,
ἦ, νίσσορ ἐπέτελλε γερήνιος οὖρος Ἀχαιῶν.
ἀλλ' ἦ δ' ὅσπερ σεῖο μεθήσω τερομένοιο.
ἦ. μὴ ὑπὸ σέργοιο λαβὼν ἄγε ὠκυμένα λαῶν
ἐς κλισίας θεράπων δ' ἐδίων, ὑπέχευε βοείας.
ἔνθά μιν ἐκπανύσας ἐκ μηρῶν τάμνε μαχαίρῃ,
ἕξεύ δ' εἶλες πεπιτυκτάς. ἀπ' αὐτῶν δ' αἷμα κελαινὸν
νίζ' ὕδατι λιαρῷ, ἔνδ' ἐρίσαν βάλε πικρὴν
χόσι διαβρίψας ὀδωφόρεν, ἦ οἱ ἄπασας
ἔχ' ὀδύνας, ὁ μὲν εἶλκε ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἷμα.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ν. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Ποβάντες οἱ ῥῶες τῶν ἵππων, διαβαίνουσι τὸν τάφρον. καί τι ἀπασίᾳ αὐτῆς φανέντος οἰωνοῦ, καὶ εἰς πέντε τάξεις διαιρεθέντες, προσβάλλουσι τῷ τείχει τῶν Ἑλλήνων, ἔνθα σκεπασθὲν ἔπαλξιν καταπατᾷ, ἔκτωρ δὲ λίθῳ βαλὼν τὰς πύλας, ἐπίβη ταῖς νωσὶ, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πάντες ῥῶες.

ΙΛΙΑΔΟΣ

μῶν ῥώων παλάμῃσι κατήλεπτε τεῖχος Ἀχαιῶν.

Σ ὁ μὲν ἐν κλισίῃσι μνησίθεος ἀλκιμος υἱός.
ἷατ' εὐρύπυλον βεβλημένον. οἱ δ' ἄρ' ἐμάχοντο
ἀργεῖοι καὶ ῥῶες ὁμιλαδόν. οὐ δ' ἄρ' ἔμελλε
τάφρος ἔτι σχήσειν δουρατέων καὶ τεῖχος ὑπερθεν
εὐρύ· τὸ γὰρ δὴ ἔργον ἀνέρες ὑπερ. ἀμφὶ δὲ τάφρον
ἔβλασον. οὐδ' ἔτι οἵοισι δόσαν κλειτοὶ ἑκατόμβας,
ὄφρα σφιν νῆάς τε θοὰς καὶ λήϊδα πολλὴν
ἐνδὸς ἔχον ῥύοιτο. θεῶν δ' ἀέκητι τέτυκτο
ἀθανάτων. τῷ καὶ οὔτι πολὺν χρόνον ἔμπεδον ἦεν.
ὄφρα μὲν ἔκτωρ ζωὸς ἔην καὶ μήνι' ἀχιλλεύς.
καὶ πριάμοιο ἄνακτος ἀπόρθητος πόλις ἔπλε,
τόφρα δὴ καὶ μέγα τεῖχος ἀχαιῶν ἔμπεδον ἦεν.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μὲν ῥώων θάνον ὅσσοι ἄριστοι,
πολλοὶ δ' ἀργείων δὴ μὲν δάμεν, οἳ δὲ λίποντο,
περθομένη δὴ πριάμοιο πόλις ἔκλυτο ἐνιαυτῷ,
ἀργεῖοι δ' ἐς νῆας ἐὴν φίλην ἐς πατρίδ' ἔβησαν,
δὴ τότε μητίοωντο ποσειδάων καὶ ἀπόλλων,
τεῖχος ἀμαλδύναι ποταμῶν μένος ἐσαγαγόντε,
ὅσσοι ἀπ' ἰδαίων ὀρέων ἅλαδε προρέουσι,
ῥῆσός θ' ἑπτάπορός τε, κάρησός τε, ῥοδίός τε.
γρήνικός τε, καὶ ἄισηπος, δίός τε σκάμανδρος,
καὶ σιμόεις, ὅθι πολλὰ βοάγρια καὶ τυφάλειαι
καὶ πολὺς ἐν κονίῃσι, καὶ ἡμιθέων γένος ἄλεσεν.

τῶν πάντων ὑμόσε σόματ' ἔραπε φοῖβος ἀπόλλων,
ἐννῆμαρ δ' ἐς τεῖχος ἰὼν βροτὸν. εὖ δ' ἄρα ἕζυς
σωειχὴς, ὄφρά κε θάανον ἀλίπλεα τείχεα θείη·
αὐτὸς δ' ἐννοσίγαιος ἐχων χείρεσι φαεινὰν
ἤγειτ'· ἐκ δ' ἄρα πάντα θεμείλια κύμασι πέμπε
φιτρῶν καὶ λάων, τὰ θέσαν μογέοντες ἀχαιοί·
λεῖα δ' ἐποίησεν παρ' ἀγάρροον ἑλλήσποντον·
ἂν δὲ ψάμμον μεγάλην ψαμάθοισι κάλυψε·
τεῖχος ἀμαλδύνας· ποταμοὺς δ' ἐτρέψατο καλλιρόους
καρπαλίμους· ἵπερ πρόσθεν ἴον καλλίρροον ὕδωρ·
ὡς ἄρ' ἔμελλον ὄπιθε ποσὶν θάσσονα καὶ ἀπόλλων
θησέμεναι· τότε δ' ἀμφὶ μάχη ἐνοπή τε δεδήει
τείχεος ἰὺν δμηθὲν· ἀνακλίνθησαν δ' ἐπὶ πύργων
βαλλόμενοι, ἀρχοὶ δ' ἵππους μάστιγι δαμέντες,
νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐελμένοι ἰαχέουσιν,
ἕκτορα θεοειδέα κρατερὸν μένεά τε φόβοιο.
αὐτὰρ ὅ γ' ὅς τὸ πρόσθεν ἐμάρνατο ἶσος ἀέλλῃ·
ὡς δ' ὅταν ἐν κύνεσσι καὶ ἀνδράσι θηρὸς ὑπῆσι,
κάπριος ἢ λέων σρίφιγα δῖνεῖ βλεμεαίνων·
οἳ δέ τε πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντο,
ἀνέροι ἴσαται καὶ ἀκοντήτῃσι θαμειὰς
ἀχμὰς ἐκ χερῶν, τῶ δ' οὔποτε κυδάλιμον κῆρ
πάρβιτ', οὐδέ φοβεῖτο, ἀλωρίτην δὲ μιν ἔκτα-
ταρφία τε σρίφεται σίχας ἀνδρῶν πεπρηγώς·
ὄππη τ' ἰθύσῃ· τῇ τ' εἴκυσι σίχες ἀνδρῶν·
ὡς ἕκτωρ ἀν' ὅμιλον ἴων ἰλίαδὴ ἐτάρυσε,
τάφρον ἐποξύνων διαβαίμεν· οὐδέ οἱ ἵπποι
τόλμων ὠκύποδες· μάλα δ' χρεμίζων ἐπ' ὄκφῳ
χείλεϊ ἵφισάσθην· ἀπὸ γὰρ δείσαντο τάφρος
εὐρεῖα· οὔ τ' ἄρ ὑπερθορέειν ἀκίδην, οὔτε περῆσαι

ῥηϊδίη,

ῥηϊδίη, κρημνοὶ γὰρ ἐπηρεφέες παρὰ πᾶσαν,
ἕστασαν ἀμφοτέρωθεν, ὕπερθεν δ' σκολόπεσσιν
ὀξέσσιν πύκνωτο· τοὺς ἔστασαν υἱες ἀχαιῶν,
πυκινοὺς καὶ μεγάλους, δηΐων ἀμυνέμεν ὁρμήν·
ἔνθ' οὔκεν ῥεία ἵππος ἐύδροον ἅρμα τιταίνων
ἐσβαίη, πεζοὶ δ' μωσίν ὅμοιον ἐτέλεσσι.
δὴ τότε πηλυδάμας θρασὺν ἕκτορα εἶπε παραστάς·
ἕκτορ τ' ἠδ' ἄλλοι τρῶων ἀγοὶ, ἠδ' ἐπικούρων,
ἄφρασίῃσι σῇσι τάφρον ἐλαύνομεν ὠκέας ἵππους·
ἣ δὲ μάλ' ἀργαλέη πέρασαι· σκόλοπες γὰρ ἐν αὐτῇ
ὀξέες ἑστᾶσιν, σωτὴ δ' αὐτὸς τεῖχος ἀχαιῶν,
ἔνθ' οὔπως ἔσι καταβήμεναι οὐδ' ἐπὶ μάχεσθαι
ἵπποισι, στεῖνος γὰρ ὅθι τρώεσσθαι ὀΐω.
εἰ μὲν γὰρ δὴ πάγχυ κακὰ φρονέων ἀλαπάζει
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, τρώεσσι δ' βούλεται ἀρήγειν·
δὴ ἂν ἐγὼν ἐθέλοιμι καὶ αὐτίκα τῶδ' ἐπιεῖσθαι,
ναυσὶν μὲν ἀπολέεσθαι ἀπ' ἄργεος ἐνθάδ' ἀχαιούς·
αὐτὰρ ἐπὴν χ' ὑποδρύψωσι, πάλιν ξέσις δ' γένηται
ἐκ νηῶν, καὶ τάφρῳ ἐνιπλήξωμεν ὀρυκτῇ·
οὐκέτ' ἔπειτ' οἴω, οὐδ' ἄγγελον ἀπονέεσθαι
ἀφραδέως ποτὶ ἄστυ, ἁλισθέντων ὑπ' ἀχαιῶν.
ἀλλ' ἄγε δὴ ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω πεθώμεθα πάντες·
ἵππους μὲν θεράποντες ἐρυκόντων ἐπὶ τάφρῳ,
αὐτοὶ δ' πρυλέες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες,
ἕκτορι πάντες ἑπώμεθ' ἀολλέες, αὐτὰρ ἀχαιοὶ
οὐ μενέουσ', εἰδή σφιν ὀλίζονα πείρατ' ἐφῆπται.
Ὡς φάτο πηλυδάμας, ἄδε ἕκτορι μῦθος ἀπήμων·
αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἅλτο χαμᾶζε·
οὐδὲ μὲν ἄλλοι τρῶες ἐφ' ἵππων ἠγερέθοντο,
ἀλλ' ἀποβάντες ὄρουσαν, ἐπεὶ ἴδον ἕκτορα δῖον.

R 2

ἡνιόχῳ μὴν ἕπτα ἑὼ ἐπὶ τέλλον ἕκαστος,
ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκάμεν ἄνθ' ἐπὶ τάφρῳ.
οἱ δ' ὃ γὰρ σάντ' ὀφέας αὐτὸς ἀρτύνοντο ἕκαστος,
πᾶντα χα κοσμηθέντ', ἄμ' ἠγερμόνευσιν ἕποντο.
οἱ μὲν ἄμ' ἕκτορ' ἴσαν, καὶ ἀμύμονι πάλλε δαμάσσω
οἳ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν. μέμασαν δὲ μάλιστα
τεῖχος ῥηξάμενοι κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχεσθαι.
καὶ σφίσι κυδείοιο βίτος εἵπετο· πὰρ δ' ἄρ' ὄχεσφιν
ἄλλον κυδείοιο χερείονα κάλλιπον ἕκτορ.
τῶν δ' ἑτέρων, πάσεις ἦρχε, καὶ ἀλκάθοος καὶ ἀγήνωρ,
τῶν δ' βίτων, ἕλενος καὶ δηΐφοβος θεοειδής,
υἷε δύω πριάμοιο, βίτος δ' ἦν ἀσίος ἥρως.
ἀσίος ὑρτακίδης, ὃν ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι,
αἰθωνες μεγάλοι ποταμοῦ ἀπὸ σκαμάνδρου.
τῶν δ' τετάρτων ἦρχον υἱὸς πάϊς ἀγχίαο
αἰνείας. ἅμα τῷ γε, δύω ἀὐτήνορ υἷε
ἀρχέλοχός τ', ἀκάμας τε μάχης εὖ εἰδότε πάσης
σαρπηδὼν δ' ἡγήσατ' ἀγακλυτῶν ἐπικούρων.
πρὸς δ' ἕλκε λαοσσόον, καὶ ἀρήϊον ἀσπιδοπάων·
οἱ γὰρ δὴ ἐΐκτο διακριδὸν ἐν ἄεισι
τῶν ἄλλων, μετὰ τ' αὐτὸν· ὅδ' ἐπρέπε καὶ σφιν ἁπάντων·
οἷσ' ἐπὶ ἀλλήλοις ἄραρον τυκτῆσι βόεσσι,
βάν ῥ' ἰθὺς δῃωσάων λελιημένοι· οὐδέ τι φρονέ
ἔμμεναι, ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσι πεσέεσθαι.
ἔνθ' ἄλλοι μὲν ἕποντο τηλεκλυτοί τ' ἐπίκουροι,
βυλὴ πολυδάμαντος ἀμωμήτοιο πίθοντο.
ἀλλ' οὐκ ὑρτακίδης ἐθέλ' ἄσιος ὄρχαμος ἀνδρῶν
ἄνθι λιπεῖν ἵππους τε, καὶ ἡνίοχον θεράποντα.
ἄλλα σὺν αὐτοῖσιν πέλασεν νήεσι θοῇσι
νήπιος· οὐδ' ἄρ' ἐμέλλε κακὸς ὑπὸ κῆρας ἀλύξας,

ἵππους

ἵππους ἠδὲ καὶ ὄχεσφιν ἀγαλλόμενος παρὰ νηῶν,
ἂψ ἀπονοσφίσθη ποτὶ ἴλιον ἠνεμόεσσαν.
πρόσθεν γὰρ μιν μοῖρα δυσώνυμος ἀμφικάλυψεν.
ἔγχει ἰδομενῆος ἀγαυοῦ δουκαλίδαο.
εἶδε γὰρ νηῶν ἐπ' ἀριστερὰ τῇπερ ἀχαιοί
ἐκ πεδίου νίσοντο σὺν ἵπποισι καὶ ὄχεσφιν.
τῇ ῥ' ἵππους τε καὶ ἅρμα διήλασεν. οὐδὲ πύλῃσιν
εὗρ' ἐπικεκλιμένας σανίδας καὶ μακρὸν ὀχῆα.
ἀλλ' ἀναπεπτάμενας ἔχον ἀνέρες ἵππ' ἑτάροιο
ἐκ πολέμου φόβοιο φέροντα θοὰς ἐπὶ νῆας.
τῇ ῥ' ἰθὺς φρονέων ἵππους ἔχε, τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο
θεῖα κεκληγότες. ἔφατο γὰρ οὐκέτ' ἀχαιὸς
ἔσσεσθ'. ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι
νήπιος· ἐν δὲ πύλῃσι δύ' ἀνέρας ἤρετο ἄριστους,
ἴφιας ὑπερθύμους λαπιθάων ἀγχεμαχάων.
τὸν μὲν πειθοάδην υἱὸν κρατερὸν πολυποίτην.
τὸν δὲ λεοντῆα βροτολοιγῷ ἶσον ἄρηι.
τὼ μὲν ἄρα προπάροιθε πυλάων ὑψηλάων
ἕστασαν· ὡς ὅτε τε δρυες οὔρεσιν ὑψικάρηοι.
αἵτ' ἄνεμον μίμνουσι καὶ ὑετὸν ἤματα πάντα,
ῥίζῃσιν μεγάλῃσι διηνεκέσ' ἀραρυῖαι,
ὡς ἄρα τὼ χείρεσσι πεποιθότε ἠδὲ βίῃφι,
μίμνον ἐπερχόμενον μέγαν ἄσιον οὐδ' ἐφέβοντο.
οἳδ' ἰθὺς πρὸς τεῖχος εὐδμήτοιο βόας αὖας
ὑπὸ σ' ὀναχόμενοι, ἠκίον μεγάλῳ ἀλαλητῷ,
ἄσιον ἀμφὶ ἄνακτα καὶ ἰαμενὸν καὶ ὀρέστην,
ἀσιάδην τ' ἀκάμαντα, θοὼ ἀνάτε, οἰνομάοντε.
οἵδ' ἤτοι εἴως μὲν ἐϋκνήμιδας ἀχαιὰς
ὄρνυον, ἐν δόρυ ἔντος ἀμύνεσθαι περὶ νηῶν.
αὐτὰρ ἐπεὶ ἢ τεῖχος ἐπεστυμένην ἴδοσαν

ῥῶας, ἀτὰρ δαναῶν γίνετ' ἰαχὴ τε φόβος τε.
ἐκ δ' τῶ, ἀΐξαντε πυλάων πρόσθε μαχέσθην,
ἀγροτέροισι σύεσσιν ἐοικότες· τώ τ' ἐν ὄρεσσιν,
ἀνδρῶν ἠδ' ἑκυνῶν δ' ἐχάτας κελεσυρτὸν ἴσαντε,
δοχμώσ τ' ἀΐσσοντε περὶ σφίσιν, ἀγνυτον ὕλην
πρυμνήν τε κτάμνοντο, ὑπαὶ δ' τε κόμπος ὀδόντων
γίνετ' ἐσόκε τις βαλὼν ἐκ θυμὸν ἕληται.
ὡς τῶν κόμπεε χαλκὸς ἐπὶ σθένεσφι φαεινός.
ἄντεον βαλλομένων, μάλα γὰρ κρατερῶς ἐμάχοντο
λαοῖσι κεκυφότες πεποιθότες, ἠδὲ βίῃφι.
οἱ δ' ἄρα χερμαδίοισιν ἐϋδμήτων ἀπὸ πύργων
βάλλον ἀμυνόμενοι σφῶν τ' αὐτῶν καὶ κλισιάων
νηῶν τ' ὠκυπόρων, νιφάδες δ' ὡς πίπτον ἐραζε,
ἅς τ' ἄνεμος ζαὴς νέφεα σκιόεντα δονήσας,
πυκναὶ κατχεύῃσιν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
ὡς τῶν ἐκ χειρῶν βέλε' ἐρρέετον ἠμὲν ἀχαιῶν,
ἠδὲ καὶ ἐκ τοίχων· κόρυθες δ' ἀμφ' ἄνδρα ἕκαστον
βαλλόμεναι μυλάκεσσι, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι·
δὴ τότ' ὤμωξέν τε, καὶ ὃ πεπλήγετο μηρώ,
ἄσιος ὑρταχίδης, καὶ ἀλασθεὶς ἔπος ηὔδα·
Ζεῦ πάτερ ἦ ῥά νυ καὶ σὺ φιλοψευδὴς ἐτέτυξο
πάγχυ μάλ', οὐ γάρ ἐγώ γ' ἐφάμην ἥρωας ἀχαιοὺς
χήσειν ἠμετέρην γε μένει καὶ χεῖρας ἀάπτους·
οἵ δ' ὥς τε σφῆκες μέγα οἰκία ἡδὲ μέλισσαι,
οἰκία ποιήσωνται ὁδῷ ἐπὶ παιπαλοέσσῃ,
οὐδ' ἀπολείπουσι κοῖλην δόμον, ἀλλὰ μένουσιν
ἀνδρας θηρητῆρας ἀμύνοντες περὶ τέκνων,
ὡς οἵ γ' οὐκ ἐθέλουσι πυλάων καὶ δύ' ἐόντε
χάζεσθαι, πρίν γ' ἢ κατακτάμεν ἠὲ ἁλῶναι.
Ὡς ἔφατ'

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἔπεσι πείθων φρένας ἔκτανε θοῦρος.
ἕκτορι γὰρ δὴ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.
ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλῃσι μάχην ἐμάχοντο πυλῇσιν.
ἀργαλέον δέ μ' ἔτ' αὖτε θεὸν ὡς πάντ' ἀγορεῦσαι·
πάντῃ γὰρ περὶ τεῖχος ὀρώρει θεσπιδαὲς πῦρ
λάϊνον· ἀργεῖοί γε καὶ ἀχνύμενοί περ ἀνάγκῃ,
νηῶν ἠμύνοντο· θεοὶ δ' ἀκαχήατο θυμὸν
πάντες, ὅσοι δὴ τοῖσι μάχης ἐπιτάρροθοι ἦσαν.
σὺν δ' ἴαλεν λαπίθας πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα·
ἔνθ' Ἄρη πεδάασε Διὸς κρατερὸς τελυπόντης,
Θρηϊκίῳ Βάλου θάμασον κυδοιμῆς σὺν Ἀθήνῃ.
οὐ δ' ἄρα χαλκείην κόρυν ἔσχεθον· ἀλλὰ σὺν πρὸ
αὐχμὴ χαλκείη ἔβη ὀξέον· ἐν κεφαλῇσι δ'
ἔνδορυ ἄπασι πεπάλακτο, θάμασε δέ μιν μεμαῶτα.
αὐτὰρ ἐπειτα πύλωνα καὶ ὄρμον ἐξενάριξεν
υἱὸς δ' αὖ μάχιος Λειοντῆς ὄλεσε ἄρηος,
ἀπόμαχον βάλε δουρὶ κατὰ ζωστῆρα τυχήσας.
ἄψορρος δ' ἐκ κολεοῖο χρυσάμπυκος ξίφος ὀξὺ,
αὐλιφάτῳ μὲν πρῶθι ἐπαΐξας δι' ὁμίλου,
πλῆξ' αὐτοσχεδίῃ. ὁ δ' ἄρ, ὕπνῳ ὀσσε κεκλιμένος
αὐτὰρ ἐπειτα μένωνα καὶ ἱππομέδοντα καὶ ὀρέσβιον,
πάντας ἐπασσυτέρους πέλασεν χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
ὄφρ' οἱ τὸν ἐνάριζον ἀπ' ὤμων μαρμαίροντα,
τόφρ' οἱ πουλυδάμαντι καὶ ἕκτορι κῦρος ἵπτω,
οἵ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν μεμάασιν δὲ μάλιστα
τεῖχός τε ῥῆξαι, καὶ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆας.
οἱ δ' ἔτι μερμήριζον ἐφεστάότα παρὰ τάφρῳ·
ὄρνις γὰρ σφιν ἐπῆλθε περησέμεν μεμαῶσιν,
αἰετὸς ὑψιπέτης ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἐέργων,
φοινήεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον,

ζωὸν ἐτ' ἀασαίροντα· καὶ οὔπω λήθετο χάρμης·
κόψε γὰρ αὐτὸν ἔχοντα κατὰ σφέτερον περὶ θυμόν·
ἰσνασθεὶς ὀπίσω ὤσθ' ἀπὸ ἕθεν ἦκε χαμᾶζε
ἀλγήσας δ' ἀσύνῃσι, μίσῳ δ' ἐνὶ κάββαλ' ὁμίλῳ·
αὐτὸς δὲ κλάγξας πέτετο πνοιῇσ' ἀνέμοιο·
βῶες δ' ἐρρίγησαν, ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν
κείμενον ἐν μέσοισιδιὸς τέρας αἰγιόχοιο·
δὴ τότε πεπλυδάμας θρασύμηλος ἔκτορα εἶπε παραστάς·
ἔκτορ ἀτὰρ μέν πως μοι ἐπιπλήσσεαι ἀχορήστην
ἐσθλὰ φραζομένῳ· ἐπεὶ οὐ δὲ μὴν οὐ δὲ ἔοικεν,
δήμου ἐόντα παρεξ ἀγορεύεμεν οὔτ' ἐνὶ βουλῇ,
οὔτ' ἐποτ' ἐν πολέμῳ, σὸν δ' κράτος αἰὲν ἀέξειν·
νῦν δ' αὖτ' ἐξερέω ὡς μοι δοκεῖ ἔμμεν ἄριστα·
μὴ ἴομεν δηωτῆσι μαχησόμενοι περὶ νηῶν·
ὧδε γὰρ ἐκτελέεσθαι ὀΐομαι, αἴ κε τὸ νῦν γε
βαῖεν ὃ δ' ὄρνις ἐπήλυθε περησέμεναι μεμαῶσιν
αἰετὸς ὑψιπέτης, ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἐέργων·
φοινήεντα δράκοντα φέρων ὀνυχεσι πέλωρον
ζωὸν, ἄφαρ δ' ἀφέηκε πάρος φίλα οἰκί' ἱκέσθαι
οὐδ' ἐτέλεσε φέρων δῶμαι τεκέεσιν ἑοῖσιν·
ὡς ἡμεῖς εἰπερ τε πύλας καὶ τεῖχος ἀχαιῶν
βησόμεθα σθένει μεγάλῳ, ἴξωσι δ' ἀχαιοί·
οὐ κόσμῳ παρὰ ναυσὶν ἐλεύσομεθ' αὖτὰρ ὀπίσσω
πολλὸς γὰρ βώων καταλείψομεν, οὕς κεν ἀχαιοί
χαλκῷ δηϊώσσωσιν ἀμυνόμενοι περὶ νηῶν.
ὣ δ' ἐξ ὑποκρίνατο θεοπρόπος, ὃς σάφα θυμῷ
ᾔδεε τεράων, καί οἱ πεπιθοίατο λαοί·
Τόνδ' ἄρ ὑπ' ὄφρα ἴδοιεν, προσέφη κορυθαίολος ἕκτωρ·
πεπλυδάμα, σὺ μὲν οὐκ ἔτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
οἶδα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τῷ δὲ νοῆσαι·
εἰ δ' ἐτεὸν δὴ πᾶσιν ἀπὸ στρατὸς ἀγορεύεις,

ἐξάρα δή τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί·
ὃ κέλεαι ἡμῖν μὲν ἐείσατον λαθέσθαι
βουλέων· ἅς τέ μοι αὐτὸς ὑπέρσχεο καὶ κατένευσα·
τύνη δ' οἰωνοῖσι τανυπτερύγεσι κελεύεις
πείθεσθαι, τῶν οὔτι μεταφρίσσομ' οὐδ' ἀλεγίζω,
εἴτ' ἐπὶ δεξί' ἴωσι πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιόν τε
εἴτ' ἐπ' ἀριστερά, τοί γε σκοτὶ ζόφον ἠερόεντα·
ἡμεῖς δὲ μεγάλοιο Διὸς πειθώμεθα βουλῇ,
ὃς πάσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει·
εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης·
πῇ σὺ δείδοικας πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα·
εἴπερ γάρ τ' ἄλλοι γε πυρικτιόωμεθα πολλοὶ
νηυσὶν ἐπ' ἀργείων, σοί δ' οὐ δέος ἔσσεται ἀπολέσθαι·
οὐ γάρ τοι κραδίη μενεδήϊος οὐδέ μαχήμων·
εἰ δὲ σύ γε δηϊοτῆτος ἀφέξεαι ἠέ τιν' ἄλλον
παρφάμενος ἐπέεσσιν ἀποβλήδην πολεμίοιο,
αὐτίκ' ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσεις·
Ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο, τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο,
ἠχῇ θεσπεσίῃ, ἐπὶ δ' ἴδρις πέτετο κίρκος
ὄρσας ἀπ' ἰσχαίου ὀρέων ἀνέμοιο θύελλαι,
ὦκα διὰ νηῶν κονίσιν φέρον· αὐτὰρ ἀχαιοὺς
θέλγε νόον· βοὸς ὃ καὶ ἔκβεε κῦδος ὀπάζων·
τὸν πρὸ δὴ τετρώχει πτοιοθόος, ἡ δὲ βίηφι
βήγνυσθαι μέγα τεῖχος ἀχαιῶν πρήνιπλον·
προσσὰς μὲν πύργων ἔρυον, καὶ ἔρεπον ἐπάλξεις,
σύλας τε προβλῆτας ἐμόχλιον· ἆς ἄρ' ἀχαιοὶ
πρῶτας ἐν γαίῃ θέσαν ἔμμεναι ἔχματα πύργων,
τὰς ὀΐγ' ἄν ἔρυον, ἔλπετο δὲ τεῖχος ἀχαιῶν
ῥήξειν· οὐδέ νύπω δάσαντο κελεύθου·
ἀλλ' οἵγε βοῶν φραξάντων ἐπάλξεις
βάλλον ἀπ' αὐτάων δηΐους ὑπὸ τεῖχος ἰόντας·

ἀμφοτέρω δ' αἶσαν ἐκέλευσε κιόντε ἐπὶ πύργον
πάντοσε, φοιτήτω μὲν ὀρύνοντος ἀχαιῶν.
ἄλλον μειλιχίοις, ἄλλον σφετέροις ἐπίεσαν
νείκεον, ὄν πινα πάγχυ μάχης μεθίεντα ἴδοιεν.
ὦ φίλοι ἀργεῖοι, ὅς τ' ἔξοχος, ὅς τε μεσήεις,
ὅς τε χερειότερος ἐπεὶ οὔπω πάντας ὁμοῖοι
ἀνέρες ἐν πολέμῳ, νῦν ἔπλετο ἔργον ἅπασι.
καὶ δ' αὐτοὶ τόδε που γνώσκετε, μήτις ὀπίσσω
τετράφθω πρὸς νῆας ὁμοκλητῆρος ἀκούων.
ἀλλὰ πρόσω ἴτε, καὶ ἀλλήλεσσι κέλεσθε,
αἴκα Ζεὺς δώῃσιν ὀλύμπιος ἀστεροπητής.
νεῖκος ἀπωσαμένους δηΐους προτὶ ἄστυ δίεσθαι.
ὣς τὼ γε προβοῶντε μάχῳ ὥρμαιν ἀχαιῶν.
τῶν δ' ὥς τε νιφάδες χιόνος πίπτουσι θαμειαὶ
θέρμῃ χειμερίῃ, ὅτε τ' ὤρσε μήετα Ζεύς
νιφόμεν ἀνθρώποισι πιφαυσκόμενος τὰ ἃ κῆλα,
κοιμήσας δ' ἀνέμους χέει ἐμπεδον ὄφρα καλύψῃ
ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς· καὶ πρώονας ἄκρους,
καὶ πεδία λωτοῦντα, καὶ ἀνδρῶν πίονα ἔργα,
καί τ' ἐφ' ἁλὸς πολιῆς κέχυται λιμέσι τε κολπήεσσι
κῦμα δὲ μιν πρὸς πλάζον ἐρύκεται· ἄλλα τε πάντα
ἐλύεται κατὰ οὖπερ ὀπιθρίσῃ διὸς ὄμβρος,
ὣς τῶν ἀμφοτέρωσε λίθοι πωτῶντο θαμειαί·
αἱ μὲν ἄρ' ἐς βῶας, αἱ δ' ἐκ βώων ἐς ἀχαιούς
βαλλομέναν, τὸ δὲ τεῖχος ὑπὲρ πᾶν δ' ὦρος ὀρώρει,
οὐδ' ἄν πω τότε γε βῶες καὶ φαίδιμοι ἕκτορες
τεῖχος ἐρρήξαντο πύλας καὶ μακρὸν ὀχῆα,
ἦμὲ ἄρ' ἦον τὸν στερπικέραυνος μήετα Ζεύς,
ὄρσαι ἐπ' ἀργείοισι λέοντε ὡς βυσσοῖν ἐλίξιν.
αὐτίκα δ' ἀσπίδας μὲν πρόσθ' ἔσχον πάντοσε ἴσας,
καλὴν χαλκείην ἐξέλατον· ἦ ἄρα χαλκοῦς

ἔλαφον ἔντοσθε βοείας ῥάψε θαμειάς.
χρυσείοις ῥάβδοισι σὺν ἀργυρέοισι περικλύτοις.
τὴν, ἄρ' ὄγε προθέει ἀσπὶς δ' ὄπερ ἀμφὶ μετάφρου,
βῆ ῥ' ἴμεν ὡς τε λέων ὀρεσίτροφος, ὅς τ' ἐπιδεύῃς
σήμερον ἠμὲν χρεῶν, κέλεται δέ τε θυμὸς ἀγήνωρ,
μῆλων πειρήσοντα, καὶ εἰς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν.
εἴπερ γάρ τ' οὐρῆσι παρ' αὐτόφι βώτορας ἀνδρας
σὺν κυσὶ καὶ δουρείοισι φυλάσσοντας περὶ μῆλα.
οὔ ῥά τ' ἀπείρητος μέμονε στεμέοιο δίεσθαι.
ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἢ ἔρραξε μετάλμενος, ἠὲ καὶ αὐτὸς
ἔβλητ' ἐν πρώτοισι θοῆς ἀπὸ χειρὸς ἀκοντι,
ὣς ῥα τὸ τ' αὐτήθυρον στερπικέραυνος θυμὸς ἀνῆκε
τεῖχος ἐπαΐξαι, διά τε ῥῆξαθαι ἐπάλξεις.
αὐτίκα δ' Αἴαντα προσέφη παῦρ' ἐπολόχιον.
Αἴαντε, πῆ δὴ νῶι τειμήμεθα μαλλιστα,
ἔμβῃ τε, κρίσασίν τε, ἰδὲ πλείοις δεπάεσσιν
ἐν Λυκίῃ· πάντοθεν δὲ θιῶς ὡς εὐφρόσυνοι
καὶ τίμῃ νεμόμεθα μέγα ξανθοῖο παρ' ὄχθας,
καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης πυροφόροιο.
τῶ νῦν χρὴ Λυκίοισι μετὰ πρώτοισιν ἐόντας,
ἐσάμμι, ἠδὲ μάχης καυσιρρῆτος ἀνιβολῆσαι,
ὄφρά τις ὧδ' εἴπῃ Λυκίων πύκα θωρηκτάων·
οὐ μὰν ἀκλειῶς Λυκίην κατανάσσομεν ἡμέτεροι βασιλῆες, ἐδουσί τε πίονα μῆλα.
οἶνον δ' ἐξαίτου μελιηδέα, ἀλλ' ἄρα καὶ ἴς
ἐσθλή, ἐπεὶ Λυκίοισι μετὰ πρώτοισι μάχονται.
ὦ πέπον, εἰ μὴν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντε,
αἶψά κε δὴ μέλλοιμεν ἀγήρῳ τ' ἀθανάτῳ τε
ἔσεσθαι, οὔτέ κεν αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μαχοίμην,
οὔτέ κε σε στέλλοιμι μάχην ἐς κυδιάνειραν.
νῦν δ' ἐμπης γὰρ κῆρες ἐφεστᾶσι θανάτοιο

μυρίαι· ἃς οὐκ ἔστι φυγεῖν βροτὸν οὐδ' ὑπαλύξαι
ἔμμεν, ἥτις τοι κῦδος ὀρέξομεν, ἠὲ καὶ ἡμῖν.
Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀλαοῖσιν ἀπερύκετο οὐδ' ἀπίθησε.
τὼ δ' ἴθυς βήτην λυκίων μέγα ἔθνος ἀγόντε.
τοὺς δ' ἰδὼν ἔρυσε μνηστὸς πατρὸς μνησάμενος.
τὸν γὰρ δὴ πρὸς πύργον ἴσαν κακότητα φέροντες.
πάπτηνεν δ' ἀνὰ πύργον ἀχαιῶν, εἴ πιν' ἴδοιεν
μνήμονας, οἵ τις οἱ ἀρὴν ἐτάροισιν ἀμύναι,
ἕς δ' ἴδον ἑστεότας, δολιχόν τε νέον κλισίηθεν ἰόντας,
ἔγγυθεν· ἀλλ' οὔπως οἱ ἔτι βώσασιν γε γανεῖν.
τόφρα γὰρ κτύπος ἦεν ἀϋτῆς οὐρανὸν ἶκε.
βαλλομένων ἀκέων τε καὶ ἱπποκόμων τυφαλέων,
καὶ πυλέων· πάσας γὰρ ἐπέσχεθον, τοὶ δ' ἀπ' αὐτὰς
ἵστάμενοι πειρῶντο βίῃ ῥήξαντες ἐσελθεῖν.
αἶψα δ' ἐπ' ἄκοντα προΐει κήρυκα θοώτην·
ἔρχεο δὴ θοῶτα, θέων ἀκόντι καλλιεσσον,
ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον, ὅ γὰρ κ' ὄχ' ἄριστον ἀπάντων
εἴη, ἐπεὶ τάχα τῇδε τετεύξεται αἰπὺς ὀλέθρος.
ὡδὲ γὰρ ἴδεσαν λυκίων ἀγοί, οἵ τ' πάρος περ
ἰαχῆεις, τελέεσσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
ἐν δ' ἴσφι καὶ κεῖθι πόνος καὶ νεῖκος ὄρωρεν.
ἀλλά περ ὧδ' ἴτω τελαμώνιος ἄλκιμος αἴας
καὶ δι τρῦκρος ἄμ' ἑπόμενος τόξων εὖ εἰδώς.
Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἄρα δι κῆρυξ ἀπίθησεν ἀκηδάσας.
βῆ δὲ θέειν παρὰ τεῖχος ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
στῆ δὲ παρ' αἀντιασι κιὼν· ἐνθαρσὲ δὲ προσηύδα.
Αἴαντ' ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων.
ἐννώσειν πιστῶν διοτρεφέος φίλος ἡώς.
κεῖσ' ἴμεν, ὄφρα πόνοιο μίνυνθά περ αὖ πάσηαι
ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὅ γὰρ κ' ὄχ' ἄριστον ἀπάντων

εἴη, ἐπεὶ τάχα κεῖθι τετεύξεται αἰπὺς ὀλέθρος.
ὡδὲ γὰρ ἴδεσαν λυκίων ἀγοί, οἵ τ' πάρος περ
ἰαχῆεις, τελέεσσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
ἐν δ' ἴσφι καὶ κεῖθι πόνος καὶ νεῖκος ὄρωρεν
ἀλλά περ οἷος ἴτω τελαμώνιος ἄλκιμος αἴας
καὶ δι τρῦκρος ἄμ' ἑπόμενος τόξων εὖ εἰδώς.
Ὡς ἔφαθ', οὐδ' ἀπίθησε μέγας τελαμώνιος αἴας.
αὐτὰρ ὁ λιάδ' ἴσαν πυκινὰ πτερόεντα προσηύδα.
αἴαν, σφῶϊ μὲν αὖθι σὺν καὶ κρατερὸς λυκομήδης,
ἑστάτον ἀνέρας ὄρνυτε θαρσαλέον πολεμίζειν.
αὐτὰρ ἐγὼ κεῖσ' εἶμι καὶ αὖτόθεν πολεμίοις
αὖθι δ' ἐλεύσομαι ἄνπτις ἐπὴν εὖ τοῖς ἑταμύνω.
Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη τελαμώνιος αἴας,
καὶ δι τρῦκρος ἅμ' ἕπετ' ἀσίγητος καὶ ὄπατρος
τοῖς δ' ἅμα πανδίων τρῦκρος φέρε καμπύλα τόξα.
εὖτε μνησαίμην μεγαθύμου πύργου ἵκοντο.
τείχεος ἐντὸς ἰόντος, ἐπεσσυμένοισι δ' ἴκοντο.
εἵδ' ἐπ' ἐπάλξεις βαῖνον ἐρεμνῇ λαίλαπι ἴσοις
ἴφθιμοι λυκίων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες.
σὺν δ' ἐβάλοντο μάχεσθαι, νοστήσαι δ' αὖτε.
ἔνθ' αἴας μὲν πρῶτος τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα,
σαρπηδόνος ἑταῖρον ἐπικλῆα μεγάθυμον
μαρμάρῳ ὀκριόεντι βαλών, ὅρα τείχεος ἐντός,
κεῖτο μέγας παρ' ἐπάλξι ὑπέρτατος, οὐδέ κε μὴν ᾔσε
χερσὶν ἐπ' ἀμφοτέρῃσ' ἐχέμεν ἀνὴρ οὐδὲ μάλ' ἥβων.
οἷοι νῦν βροτοί εἰσ', ὅσ' ἄρ' ὑψόθεν ἔμβαλ' ἀείρας.
θλάσε δὲ τε φάλαρον κωτίλιον, σύνδησε δὲ κεφαλήν.
πάντ' ἀμυδις κεφαλῆς, ὅσ' ἄρ' ἀρυβδητῇσι ἔοικως.
κάππεσ' ἀφ' ὑψηλῆς πύργου, λίπεν δὲ θυμός.
τρῦκρος δ' ἕλαβεν κρατερὸν πᾶσ' ἱπποδόκοιο,
ἰῷ ἐπεσσύμενον βάλε τείχεος ὑψηλοῖο.

Ἕκτορ' Ἰλιοχυμνωθέντα βραχίονα, πᾶσι δὲ χαῦμα,
ἂψ δ' ἀπὸ τείχεος ἆλτο λαθών, ἵνα μήτις Ἀχαιῶν
βλήμενον ἀφρήσηι καὶ ὀιστεύσας ἐπίσπηι.
σαρπήδοντι δ' ἄορος γένυος λάκεν ἀπιόντος.
αὐτὰρ ἐπεὶ τ' ἐνόησεν ὅμως δ' οὐ λήθετο χαρμης.
ἀλλ' ὄγε θεοπρόπιον Διὸς ἀλκιμέοντα προτὶ τυχήσας.
νύξ', ἐκ δ' ἔπασσεν ἐγχος. ὃδ' ἐπασσύμενον πίσυνε προτὶ
πρωμής, ἀμφὶ δὲ οἱ βροτέη τόνυχα σποιλα χαλκῶι.
σαρπηδὼν δ' ἄρ' ἐπάλξεις ἐλὼν χερσὶν σιβαρῆσιν.
εἷλχε, νέμε δ' ἐπὶ πᾶσι διαμπερὲς, αὐτὰρ ὕπερθεν
τεῖχος ἐγυμνώθη, πολέεσσι δὲ θῆκε κέλευθον.
τὸν δ' αἶας καὶ τεῦκρος ὁμαρτήσαντε. ὁ μὲν ἰᾶι
βιβλήκει τελαμῶνα περὶ σήθεσφι φαεινόν
ἀσπίδος ἀμφιβρότης, ἀλλὰ βόος κῆρας ἀμυνε
παιδὸς ἑῆος, μὴ νηυσὶν ἐπὶ πρυμνήσι δαμείη.
αἶας δ' ἀσπίδι νύξεν ἐπάλμενος ἔγχεϊ μακρῶι,
ἔλυθεν ἐγχείη, συφέλιξε δὲ μιν μεμαῶτα.
χώρησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἐπάλξεος, οὐ δ' ὄγε πάμπαν
χάζετ', ἐπεὶ δι θυμὸς ἐέλπετο κῦδος ἀρέσθαι.
κέκλετο δ' ἀνδρὸς ἐοῖσιν ἐλιξάμενος λυκίοισιν.
ὦ λύκιοι, πῆ δὴ τὸ πάρος ὧδε μεθίετε θούριδος ἀλκῆς.
ἀργαλέον δέ μοι ἐστι καὶ ἰφθίμωι περ ἐόντι.
μοῦνον ῥηξάμενον θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον.
ἀλλ' ἑπόμαρτεῖτον, πλεόνων δὲ τοι ἔργον ἄμεινον.
Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄνακτος ὑποδδείσαντος δμοκλήν,
μᾶλλον ἐπίεσσαν βωλητῆρσιν ἀμφὶ ἄνακτα.
ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐναρτύναντο φάλαγγας.
τείχεος ἔντοσθεν, μέγα δ' ἔσφισι φαίνετο ἔργον.
οὐ γὰρ ἔφθιμοι λύκιοι δύναντο ἐδύοντο
τεῖχος ῥηξάμενοι θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον.
οὐ τι ὧτε ἀχμηταὶ δύναντο λυκίης ἐδύοντο

τείχεος ἆψ ὤσασθαι, ἐπὶ τὰ πρῶτα πέλασθαι.
ἀλλ' ὅς τ' ἀμφ' οὔροισιν ἰὼν ἀνέρι δηιάσασθον
μίτρ' ἐν χερσὶν ἔχοντον ἐπιξύνω ἐν ἀρούρηι.
ὅτ' ὀλίγωι ἐνὶ χώρωι ἐρίζητον περὶ ἴσης,
ὡς ἄρα τοὺς, διέεργον ἐπάλξεις, οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
δηίων ἀλλήλων ἀμφὶ σήθεσι βοείας.
ἀσπίδας εὐκύκλους, λαισήϊά τε πήρόωντα.
πολλοί δ' οὐτάζοντο κατὰ χρόα νηλέϊ χαλκῶι.
ἢ μὲν ὅτ' ἐν φρεσὶν μετάφρενα γυμνωθείη
μαρναμένων, πολλοὶ δὲ διαμπερὲς ἀσπίδος αὐτῆς.
πάντῃ δὴ πύργοι καὶ ἐπάλξεις, αἵματι φωτῶν
ἐρράδατ' ἀμφοτέρωθεν ἀπὸ βαλέων καὶ ἀχαιῶν.
ἀλλ' οὐ δ' ὡς ἐδύναντο φόβον ποιῆσαι Ἀχαιῶν.
ἀλλ' ἔχον ὡς τε τάλαντα γυνὴ ἐριθος ἀληθὴς.
ἥ τε σταθμὸν ἔχουσα καὶ ἔριον ἀμφὶς ἀείρει
ἰσάζουσ' ἵνα παισὶν ἀεικέα μισθὸν ἄρηται.
ὡς μὲν τῶν ἐπὶ ἶσα μαχὴ τέτατο, πόλεμός τε.
πρὶν γ' ὅτε δὴ βοὺς κῦδος ὑπέρτερον ἔκτορι δῶκε
πρηϋμίδῃ, ὃς πρῶτος ἐσήλατο τεῖχος Ἀχαιῶν.
θοῦρον ἐὸν διαπρύσιον βώσας γεγωνώς.
ὄρνυσθ' ἱπποδάμοι Τρῶες, ῥήγνυσθε δὲ τεῖχος
ἀργείων καὶ νῆας ἐνίπτετε θεσπεσίοις πῦρ.
Ὡς φάτ' ἐποτρύνων. οἳ δ' οὔασι πάντοθεν ἄκουον
ἠύσαντα δ' ἐπὶ τεῖχος ἀολλέες, δι μὲν ἔπειτα
προμάχοντο ἐπιβαινον ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες.
ἔκτωρ δ' ἁρπαλέας λάβεν ἀφέρεν ὅς ῥα πυλάων
ἵστηκει πρόσθεν πρυμνὸς παχύς, αὐτὰρ ὕπερθεν
ἕξυς ἦεν, τόνδ' οὔκεθ' ὁμῶς ἀνέρι δήμωι ἀρίστωι
ῥηϊδίως ἐπ' ἄμαξαν ἀπ' οὔδεος ὀχλίσσειαν,
οἷοι νῦν βροτοί εἰσ', ὅδε μιν ῥέα πολλὰ καὶ οἷος
τόν δὲ λαφρὸν ἔθηκε κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω.

ὡς δ' ὅτε ποιμὴν ῥεῖα φέρει πόκον ἄρσεν ἰόντα
χερσὶ λαβὼν ἑτέρῃ, ὀλίγον δέ μιν ἄχθος ἐπείγει·
ὡς ἕκτωρ ἰθὺς σανίδων φέρε λᾶαν ἀείρας,
αἳ ῥα πύλας εἶρυσθ' πύκα σταθερῶς ἀραρυίας,
δικλίδας ὑψηλὰς, δοιοὶ δ' ἔντοσθεν ὀχῆες
ἔσχον ἐπημοιβοί, μία δ' κληὶς ἐπαρήρει.
στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν καὶ ἐρεισάμενος βάλε μίτρας
εὖ διαβάς, ἵνα μὴ δι, ἀφαυρότερον βέλος εἴη.
ῥῆξε δ' ἀπ' ἀμφοτέρας θαμειάς, πέσε δὲ λίθος ἔσω
βριθοσύνῃ, μέγα δ' ἀμφὶ πύλαι μύκον, οὐδ' ἄρ ὀχῆες
ἔσχεθ' ἑτὼ, σκεδόθησαν ὑπ' ἔντεμαχον ἄλλυδις ἄλλη,
λᾶας δ' ὑπαὶ ῥιπῆς, δὲ ἄρ' ἔβαρε φαίδιμος ἕκτωρ,
νυκτὶ θοῇ· ἀτάλαντος ὑπώπιος, ἀμπτὶ δὲ χαλκῷ
σμερδαλέῳ, τόν, ἕεσσο περὶ χροΐ, δοιὰ δὲ χερσὶ
δοῦρ' ἔχεν, οὐκ ἄνεπτε μιν ἐρυκάκειν ἀνδρῶν ἑταίρων
νόσφι θεῶν, ὅτ' ἐσᾶλτο πύλας, πυρὶ δ' ἔκδαε δῆσεν,
κίκλῃσκε δ' ῥώεσσιν ἑλιξάμενος καθ' ὅμιλον,
τεῖχος ὑπερβαίνειν, τοὶ δ' ὄρνυντο πίθοντο.
αὐτίκα δ' οἱ μὲν τεῖχος ὑπέρβασαν, οἱ δὲ, κατ' αὐτὰς
ποιητὰς ἐσέχυθο πύλας, δρυαοὶ δ' ἐφόβηθεν,
νῆας ἀνὰ γλαφυράς, ὅμαδος δ' ἁλίαστος ἐτύχθη.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ. Ν. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Ὅσα δῶν νικωμένων ἑλλήνων τὸς Ἕλληνας, ὁμοίωται
μὴ κάλχαντι, μὴ ἀμφοτέρους τὸς ἅπαντας παρορμᾷ,
ἕπεται δὲ μὴ τὸς ἄλλους, μετὰ ταῦτα ἰδομωνεὺς ἀριστεύει, καὶ
ἀναιρεῖ Θρασυνίαν, καὶ πάνας ἄλλους, πολλοὶ δὲ αὖτ' ἀνῃρέντο,
τιθῶσκονται δὲ Φοίβος, καὶ ἕλενος, τὸς δὲ ὑπηκόους σωσα-
γαγών, ἕκτωρ ἐπάγεται τοῖς πολεμίοις, καὶ μεγάλη ἀμφοτέ-
ρωθεν ἀνῃρῶνται.

ΙΛΙΑΔΟΣ. Ν. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Ναυμαχία.

Νῦν δὲ πόσσδ' ἀνὰ δαναοῖς κρατὸς ὤπασε λοίβιος.

Ζεὺς δ' ἐπεὶ δῶκε βῶας τε, καὶ ἕκτορα
νηυσὶ πέλασσεν,
ζ Ζεὺς μὲν ἔα παρὰ τῇσι πόνον τ' ἔχε'
μῶν καὶ ὀϊζύν.
νωλεμέως, αὐτὸς δὲ παλίντροπος ἔπτετο
ὄσσε φαεινώ,
νόσφιν ἴφ' ἱπποπόλων θρῃκῶν καθορώμενος αἰχμὴ
μυσῶντ' ἀγχεμάχων, μὴ ἀγαυῶν ἱππημολγῶν.
γλακτοφάγων ἀβίωντε, δικαιοτάτων ἀνθρώπων.
ἐς τροίην δ' οὐ πάμπαν ἐπέτρεπεν ὄσσε φαεινώ.
οὐ γὰρ οἵ γ' ἀθανάτων τιν' ἐέλπετο, ὃν κατὰ θυμὸν
ἐλθόντ' ἢ ῥώεσσιν ἀρηγέμεν ἢ δαναοῖσιν.
οὐδ' ἀλασκοπιὴν εἶχε κρείων ἐνοσίχθων.
καὶ γὰρ ὁ θωυμάζων ἧστο, πτολίεθρόν τε μάχην τε,
ὑψοῦ ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς σκωμ ὑλήεσσης
θρηικίης. ἔνθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶσα μὲ ἰδη.
φαίνετο δὲ πριώμοιο πόλις καὶ νῆες ἀχαιῶν.
ἔνθ' ἄρ' ὅγ' ἐξ ἁλὸς εἷστ' ἰὼν, ἐλέαιρε δ' ἀχαιοὺς
ῥωσὶν δαμναμένους, δὴ ὃ κρατερῶς ἐνέμασσε.
αὐτίκα δ' ἐξ ὄρεος κατεβήσατο παιπαλόεντος,
ἠκα πὰ ποσὶ προβιβὰς, ἔμιδε οὔρια μακρὰ κὰι ὕλη
σσαν ὑπ' ἀθανάτοισι ποσὶ δώων ἰόντες.
βῆς μὲν ὀρέξασθ' ἰών· τὸ δὲ τέτρατον, ἵκετο τέκμωρ
αἰγὰς, ἔνθα οἱ κλυτὰ δώματα ἔντεθεν λίμνης
χρύσια μαρμαίροντα τετεύχατο ἄφθιτα αἰεί.

ἐνθ' ἐλθών, ὑπ' ὄχεφι πτύσσκε χαλκόποδ' ἵππω
ὠκυπέτα χρυσέηισιν ἐθείρῃσιν κομόωντε.
χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροΐ, γίνε δ' ἰμάσθλω
χρυσείῃ εὐτυκτον, ἐοῦ δ' ἐπεβήσατο δίφρου.
βῆ δ' ἐλάων διὰ κύματ'· ἄτασσε δ' κήτε' ὑπ' αὐτῆς
πάντοθεν ἐκ κευθμῶν, γδ' ἠγνοίησεν ἄνακτα·
γηθοσύνη δ' ὑπὸ θάλασσα διΐστατο, τὼ δ' ἐπέτοντο
θῖμφα μάλ' οὐδ' ὑπένερθε διαίσσοντο χαλκὸς ἄξων
τόνδ' ἐς Ἀχαιῶν νῆας ἐΰσσελμους φέρον ἵπποι.
ἔστι δέ τις σπέος εὐρὺ βαθείῃς βένθεσι λίμνης
μεταξὺ Τενέδοιο καὶ Ἰμβρου παιπαλοέσσης.
ἔνθ' ἵππους ἔστησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
λύσας ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἄμβροσιον βάλεν ἔδμεν
ἔδμεναι ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδας ἔβαλε χρυσείας
ἀρρήκτους ἀλύτους, ὄφρ' ἔμπεδον ἄνθι μένοιεν
νοσήσαντα ἄνακτα, ὅθ' ἐς Σπρακὴν ὤχετ' Ἀχαιῶν.
βῶλος δὲ φλογὶ ἶσος ἀολλέες ἠὲ θύελλαι,
ἔκθορε πρυμνήσιος ἄμοτον μεμαῶτες ἕπεσθαι,
ἄβρομοι· ἀνίαχοι, ἔλιπον δὲ νῆας Ἀχαιῶν
αἰρήσειν, κτενέειν δὲ παρ' αὐτόφι πολλοὺς Ἀχαιούς.
ἀλλὰ Ποσειδάων γαιήοχος ἐννοσίγαιος,
ἀργέϊος ὤρορε βαθείης ἐξ ἁλὸς ἐλθών,
θεσπεσίου κάλεσσε, δ' ἰμερτὴ φωνήσας·
αἶαντε πρῶτα προσέφη μεμαῶτε καὶ αὖτω·
Αἴαντε σφὼ μὲν κε σαώσετε λαὸν Ἀχαιῶν·
ἀλκῆς μνησαμένω μηδ' ἐκ πρυερὸν φόβοιο·
ἄλλη μὲν γὰρ ἔγωγ' ὑπερήσια χεῖρας Ἀχαιῶν
φῶτα, οἳ μέγα τάχος ὑπερκατέβησαν ἐμεῖο·
ἔξεσσιν γὰρ οἱ πάντες ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί·
τῆδε δὲ καὶ αὐτόθεν περιδείσια μᾶλλ' ἀναείρω·

μὴ δὴ ὅλον σάωσι φλογὶ εἴκελος ἠγεμονεύῃ
Ἕκτωρ, υἱὸς Πριάμοιο κυδιάνειρα γείνατο·
σφῶϊν δ' αὖ θεὸν ἔμπεδον ἐν φρεσὶ θυμὸν ἐείσω,
αὐτώ θ' ἑσάμενον κρατερῶς, καὶ ἄνωγε καὶ ἄλλους·
καὶ κε καὶ ἀπρόφατον πρὸ ἑῆς ἀναείρεσθον ἀπὸ νηῶν
ὠκυπόρων, εἰ καί μιν ὀλύμπιος αὐτὸς ἐγείρει
ἔμμεναι, μὴ σκηπανίῳ γαιήοχος ἐννοσίγαιος
ἄμφοτέρω κεκόπῃσι πλήσῃσι μένεος κρατεροῖο·
γοῦνα δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεν·
αὐτὸς δ' ὅστ' ἴρηξ ὠκύπτερος ὦρτο πέτεσθαι
ὃς ῥά τ' ἀπ' αἰγιλίπος πέτρης πεσεμήκεος ἀρθεὶς
ὄρμησεν πεδίοιο διώκειν ὄρνιν ἄλλο·
ὡς ἀπὸ τῶν ἴκετο Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
τοῖιν δ' ἔγνω πρόσθεν διΐλλος ταχὺς αἴας·
αἶψα δ' ἄρ' αἴαντα προσέφη τελαμωνίον υἱόν·
Αἶαν, ἐπεὶ σὺ νῶι θεῶν οἱ Ὄλυμπον ἔχουσι
μάντιν ἰδόμην κέλεται παρὰ νηυσὶ μαχέσθαι,
δ' ὄγε κάλχας ἐστὶ θεοπρόπος, ἰανίσης
ἔσχια γὰρ μετόπισθε ποδῶν ἠδὲ κνημάων
ῥεῖ' ἔγνων ἀπιόντ', ἀρίγνωτοι δὲ θεοί περ·
καί δ' ἐμοὶ αὖ μᾶλλον θυμὸς ἐνὶ στήθεσι φίλεται
μᾶλλον ἐφορμᾶται πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
μαμώωσι δ' ἔνερθε, πόδες δὲ καὶ χεῖρες ὕπερθεν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη τελαμώνιος αἴας·
οὕτω νῦν κῆ ἐμοὶ πρὶν δύρατι χεῖρες ἄκοποι
μαμμῶσιν, καί μοι μένος ὄρορε, νέρθε δὲ ποσσὶν
ἔαυμαι ἀμφοτέροισι, μετοιδέω δὲ καὶ οἵω,
ἕκτορα πριαμίδην ἄμοτον μεμαῶτ' ἐπιόντα.
Ὣς οἱ μὲν θοιῶντε πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
χάρμῃ πηθόσωσι τὸν σφιν θεὸς ἐμβαλε θυμῷ·

τόφρα δ' ἐὺς, ὄπιθεν γαιήοχος ὤρσεν ἀχαιούς
οἳ παρὰ νηυσὶ θοῇσιν ἀϋτμένον ἦτορ.
τῶν ῥ' ἄματ' ἀργαλέῳ καμάτῳ φίλα γυῖα λέλυντο·
καί σφιν ἄχος κατὰ θυμὸν ἐγίνετο δερκομένοισιν
Τρῶας, ὃι μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ἁμίλλῃ·
ἐὺς δὲ γ' ἐς Τρώοντας, ὑπ' ὀφρύσι δώματα λᾶϊν·
εἰ γὰρ ἴδον φυζηθέντας ὑπ' ἐκ κακοῦ, ἀλλ' ἐνέσιχθον
ἔνθα μετισάμενοι καὶ κρατέρας ὤρνυσθ' ἁλαλυγγας·
τοὔνεκρον δὴ πρῶτον κὰδ λήϊον ἦλθε κελεύων·
πηλείωνι δ' ἥρωϊ, θοὰς ἅτε ἵππους ἐλάσσαι,
μηκεόνως τε καὶ αὖτις ἔχον μήσωρας ἀϋτῆς·
ἐὺς, ὃς τ' ἐτορύνων· ἐπὶ πρόσσω πρόσθε νεφέλης·
Αἰδῶς ἀργεῖοι κοῦροι νέοι, ὔμμιν ἔγωγε
μαρναμένοισι, πέποιθα σακεσπάλοισι νέεσθαι
ἐὺν ὑμῖν πολέμοιο μεθήσετε λευγαλέοιο
νῦν δὴ εἰδέτω ἦμαρ ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι·
ὧδε πόθι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
δεινόν· ὃ οὔποτ' ἔγωγε τελευτήσεσθαι ἐφασκον·
Τρῶας ἐφ' ἡμετέρας ἴέναι νέας· οἱ περ ἄρα πρὶν
φυλακίνῃς ἀλάφοισιν ἐοίκεσαν, ἅτε κυβ' ὕλλω
θῶες, ὑποδδαλίοντε, λύκοντ' ἠΐα πίλνοντε,
αὐτὼς ἠλδανόωσα δυσαλκέα θῆρ' ἔπι χάρμῃ·
ὣς Τρῶες Δηρὶν γε μένος καὶ χεῖρας ἀχαιῶν·
μίμνειν δὲ ἐθέλεσκον ἐναντίον ἔμπαλιν ἰόντες·
νῦν δ' ἐκάθεν πόλιος, καὶ ἐλᾶς ἔπι νηυσὶ μάχονται
ἀτρεμέως κακότητι, μεθημοσύνῃσί τε λαῶν·
οἳ κέν σφ' ἐρίσαντες ἀμυνέμεν ἔκ ἐθέλησι
νηῶν ὠκυπόρων, ἀλλὰ κτείνοντας δὼ αὐτούς·
ἀλλ' εἰδὴ καὶ πάμπαν ἐτήτυμον αἵματός ἐστιν
ὅρσας ἀρείδμης δουρικλυτὸς ἀγχεμάχοιο,

οὔνεκ'

ὄφρα κε ἀπιτίμησι ποδώκεα πηλείωνα,
ἡμέας γ' οὔπως ἐσὶ μεθιέμεναι πολέμοιο·
ἀλλ' ἀκεώμεθα θᾶσσον, ἀκεσταί τοι φρένας ἐλθεῖν·
ὑμεῖς δ' ἠκέπι καλὰ μεθίετε θούριδος ἀλκῆς,
πάντοθεν ἄειροι ἰόντες ὀπὰ σπαδὸν, ὃ δέ κ' ἄνδρα ἑκάστον
ὀφρὶ μαχεσαίμην, ὅς τις πολέμοιο μεθίῃ
λυγρὸς ἐών· ὑμῖν δ' ἐμενεπαῖμαι περὶ κῆδε.
ὦ πέπονθε, τάχα δή τι κακὸν ποιήσετε μᾶλλον,
ἢ δὲ μεθημοσύνη, ἀλλ' ἐν φρεσὶ θέσθε ἕκαστος
ὀδμὴ καὶ νέμεσιν, δή γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν.
ἕκτωρ δὴ παρὰ νηυσὶ βοὴν ἀγαθὸς, πολεμίζειν
καρτερὸς, ἔρρηξε δὲ πύλας καὶ μακρὸν ὀχῆα.
Ὣς ἄρα κελευτιόων, γαιήοχος ὦρσεν ἀχαιούς·
ἀμφὶ δ' Αἴαντας δοιοὺς ἵσταντο φάλαγγες
καρτεραί· τὰς οὔτ' ἂν κεν Ἄρης ὀνόσαιτο μετελθών·
οὔτέ κ' Ἀθηναίη λαοσσόος· δὴ γὰρ ἄειροι
κριθέντες, βᾶσάς τε κὴ ἔγχεα δῖον ἐμιμνον·
φραξάντων δ' ὁρμὴ ὁρμὴν, σάκος σάκεϊ προθελύμνῳ,
ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ·
ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες, λαμπροῖσι φαάνθησι
νευόντων, ὡς πυκνοὶ ἔφισταμεν ἀλλήλῃσιν,
ἔγχεα δ' ἐπτύαντο θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
σεύμενοι· ὄφρ' ἴδον ἰθὺς φρένας, μεμαῶτε δὲ μαρνᾶσθαι.
βῶλοι δὲ προὔτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' ἕκτωρ
οὐτηκὼ μεμαὼς ὀλοόφρονος ὡς ἀπὸ πέτρης,
ἥν τε κατὰ σφόδρα ποταμὸς χειμάρρους ὤσῃ·
ῥῆξας ἀπείτῳ ὄμβρῳ ἀναδὲς ἔχματα πέτρης
ὑψόσε ἀναβρώσκων πέτεται, κτυπέῃ δ' ὑπ' αὐτῇ
ὕλη, ὅδ' ἀσφαλέως θέῃ, ἐμπεδὸν ὄφρ' ἂν ἵκηται
ἰσόπεδον, τότε δ' οὔτι κυλίνδεται ἐτύμοιό περ,

ὣς ἕκτωρ εἶως μὲν ἀπείλεε μέχρι θαλάσσης,
ἕλκε δ' ἐλεύσεσθαι κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν
κτείνων, ἀλλ' ὅτε δὴ πυκινῆς ἐνέκυρσε φάλαγξι,
τῇ ῥὰ μάλ' ἐγχεμαθεῖς, οἵδ' αὖτοί γ' ἦσαν Ἀχαιῶν,
νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἐγχεσιν ἀμφιγύοισιν,
ὧσαν ἀπὸ σφείων, ὁδὲ χαραδμὸς πελεμίχθη.
ἤϋσεν δ' ἀπερύσιον ἴδμεναι γηγενώς.
Τρῶάς τε καὶ λυκίους, καὶ δαρδανοι ἀγχιμαχηταὶ
πρεμίνετ', οὔπω δηρὸν ἐμὲ χρήσουσιν Ἀχαιοί,
ἢ μάλα πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντος
ἀλλ' ὅτε χωσονται ὑπ' ἐγχεος, εἰ ἐτεόν με
ἔρσε θεῶν ὤρεσος ἐρίδουπος πόσις Ἥρης.
Ὡς ἐφάμην. ὤρωρε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
δηίφοβος δ' ἐν θῖσι μέγα φρονέων ἐβεβήκει
πρηϋμίδης, πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσε ἴσην,
κωθωνι σσοι προβιβὰς, καὶ ὑπασπίδια προσσείων.
μηριόνης δ' αὖτε τιτύσκετο δηρὶ φαεινῷ
ἢ βαλέειν, ἠδ' ἀφαμαρτε κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην
ταυρείην, τὴν δ' οὔπω δήλασεν ἀλλὰ πολὺ πρὶν
ἐν καυλῷ ἐάγη δολιχὸν δόρυ, δηίφοβος δέ
ἀσπίδα ταυρείην ἀπέθ' ἀπὸ οἱ, δείσε δὲ θυμῷ
ἔγχος μηριόναο δαΐφρονος, αὐτὰρ ὅ γ' ὦρσε
ἂψ ἐτάρων εἰς ἦθος ἀχάζετο, χώσατο δ' ἀνῶγε
ἀμφότερον νίκης τε καὶ ἐγχος ἑοὶ ἀρέσθαι.
βῆ δ' ἴεναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν
δισσάμενος δόρυ μακρὸν, ὅ οἱ κλισίηφι λέλειπτο.
οἵδ' ἄλλοι μάρναντο, βοὴ δ' ἀσβεστος ὀρώρει.
τεῦκρος δὴ πρῶτος τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα
ἴμβριον ἀκμητὴν σωλήσσορα μέντορος ἠΐου.
ὃς ποτε δὴ πύδασον πρὶν ἐλθεῖν ὕιας Ἀχαιῶν,

κούρῃ δὴ

κούρῃ δὴ πρεσβυτάτῃ γένετο μηδεσικάστῃ.
αὐτὰρ ἐπεὶ δαναῶν νέας ἤλυθον ἀμφιέλισσαι,
ἔνθ' ὅ γε κεκλήγων ἐνὶ πρώτοισι μετῆλθε
ναῖε δὲ πὰρ πριάμῳ δόσαν μιν τίον ἴσα τέκεσσι.
τὸν ῥ' ἠΐος τελαμώνιος ὑπ' οὐλαμὸν ἔγχει μακρῷ
νύξ' ἐκὰς ἐλάσσων ἐγχος, ὁδ' ἄντ' ἐπέσων μελίη ὤς
ἤτ' ὄρεος κορυφῇ ἐκάθεν πεφυκυῖα μένοιο
χαλκῷ τμηθεῖσα τέρενα χθονὶ φύλλα πελάσσῃ,
ὣς πέσεν, ἀμφὶ δὲ βρόχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
τεῦκρος δ' ὁρμήθη μεμαὼς ἀπὸ τεύχεα δῦσαι.
ἕκτωρ δ' ὁρμηθέντι ἀκόντισε δηρὶ φαεινῷ.
ἀλλ' ὁ μὲν ἀντα ἰδὼν, ἠλύσκαζε χάλκιον ἐγχος
τυτθὸν, ὅδ' ἀμφίμαχον κτείνατο υἱὸν ἀκτορίωνα,
νιαόμβριον πόλεμόν δε κατὰ σῆθος βάλε δηρὶ,
δύπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχεσιν περ ὠκέως.
ἕκτωρ δ' ὁρμήθη κόρυθα κροτάφοις ἀραρυῖαν.
κρατὸς ἀφαρπάξαι μεγαλήτορος ἀμφιμάχοιο.
αἴας δ' ὁρμηθέντι, ἀκόντισε δηρὶ φαεινῷ
ἕκτορος, ἀλλ' οὔπω χροὸς εἴσατο, πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
σμερδαλέῳ κεκάλυπτο. ὅδ' ἄρ' ἀσπίδος ὀμφαλὸν οὔτα.
ὦσε δέ μιν θέντι μεγάλῳ, ὁ δὲ χάσατ' ὀπίσω.
νεκρῶν ἀμφοτέρων, ὃν δ' ἐξέρυσαν ἀχαιοί
ἀμφίμαχον μὲν ἄρα σίλιος δῖός τε μνησθεύς.
ἀρχοὶ ἀθηναίων κόμισαν μετὰ λαὸν ἀχαιῶν.
ἴμβριον δ' αὖτ' αἴαντε μεμαῶτε θούριδος ἀλκῆς,
ὅς τε δύ' αἶγα λέοντε κυνῶν ὑπὸ καρχαροδόντων
ἁρπάξαντε φέρητον ἀνὰ ῥωπήια πυκνά.
ὑψοῦ ὑπὲρ χαίης μετὰ χαμφηλῆσιν ἔχοντε.
ὣς ῥὰ τὸν, ὑψοῦ ἔχοντε δύω αἰχμητὰ κορυστὰ
τεύχεα συλήτην, κεφαλὴν δ' ἀπὸ δαρὸν

κόψων δ' Ἰλιάδης κεχολωμένῳ ἀμφιμαχητὴ,
οὐκ ἐθέλων μιν σφαριήσειν ἐλιξάμενος δι' ὁμίλου.
ἵκετο δ' ἐς προπάροιθε πυλάων ἠνεμοέντων,
ἔνθα δὲ μιν στρατὸς ἄλλος ἐπέσσυτο τεύχεσι λαμπρὸς
ἀμφὶ Μενεσθῆα Πετεῶο φίλον καὶ Ἀθήνην
καὶ Φείδαν Ἀσκάλαφόν τε, τοὺς ἐν μάλα πολλοὶ
ἑστασαν Ἀργείων· ἐπὶ δὲ Βοιωτοὶ ἔσαν καὶ Ἐπειοί.
Μηριόνης δ' ἐπόρουσε Μενεσθῆι ἐπ' ἀτρομέτῃ ἶσος
Ἄρηϊ φθισήνορι, ὅς τε κιὼν πολεμήϊον εἶσι
παῖδα βίην ἀφαυρὸν ἀμαιμακέτην τε μέγαν τε
Φόβον, ὃς οὐ τρέσσει βροτῶν ἀνδρῶν ἐναρίθμων,
ἀλλὰ μάλα πρόφρων ἐπὶ τε στίχας ἔρχεται ἀνδρῶν·
τὼ ῥα καὶ ἐκ Θρήκης ἐπὶ Φλεγύας ἐριβώλακας ἦλθον
ἀμφοτέρω, τοὺς δ' οὔ τι προτιβάλλετο λισσομένοισιν·
ὣς τὼ Μηριόνῃ τε καὶ ἀντιθέῳ Μενεσθῆϊ
ἐστάτην· ὁ δὲ πρῶτος ἐνάριξε Φέρεκλον ἑταῖρον
Ἁρμονίδην, ὃς δαίδαλα πάντα ἐπίστατο χερσὶν ἀραρὼς
ἐκ γάρ οἱ Παλλὰς περὶ πάντων κύδος ἔθηκε
καὶ νῆας κάλλιστα κορωνίσσας ἐπονήσει
Ἀλεξάνδρῳ· αἳ δή ῥα μετὰ πρώτοισι κακοῖσιν
ἔσσαν ἀπ' εὐρείης Τροίης· ὁ δὲ λάθετο δίης
τέκτονος, ὃς οἱ ἔρεξε κακὰ νήεσσι μέλαινα.
τὸν ῥ' ἐδίωκε κιχήσατο δ' ἀγλαὸν υἱὸν Ἀρέθοντα
ἐσθλὸν ἐπ' ἀμφοτέρῃσι· τὸ δεξιὸν οὖς ἐκ κόπτε
ἀκμὴν ἐγχείῃ· ὁ δὲ πρηνὴς ἐπὶ γαῖαν ἔπεσε
ἐκ δ' ἔβαλε κλόνον ἀνδρῶν· ὁ δὲ μάρψας ἐν χερὶ μέσσῃ
ἀγκῶνος Μενεσθῆος ἐρύσσατο δουρὶ καὶ ἀορι
ἐγγὺς ἐπιστὰς, ὄφρα μεταΐξειε μαχητύν.
ἀλλ' οὐκ ἐξέφυγε Μενεσθῆος ταχὺς ἀκὺς ἐταῖρος,
ἀλλ' ἐπορούσας ἔπληξε μέσον κατὰ νείατον ὦμον
ἐγγὺς ἐπιστὰς δουρὶ τανυήκεϊ· τὸν δ' ἀπὸ νώτου
ἔκβαλε· τὸν δ' ἔλυσε βαρὺς ἀδινός τε κάματος.
τοὺς δ' Ἀμφιάδης τε Σάκος καὶ Ἀκάμας Ἀντιφατίδης
ἐξ ὀχέων ἐρύσαντε μάχην ἐνέβαλλον ἀρηϊ.
ὡς δ' ὅτε τε σταφυλῇσι δύω λέοντε νομῆες
ἐν κορυφῇσ' ὀρέων ὑλήεντων ἀφύσσουσι
μήλων ἐξ ἐρατεινῆς ἐπιδρομάδην ἀγέλοντες,
ὣς τὼ ἐπιστάντε κτείνετον ἀμφὶς ἀρούρας
ἀνδρῶν ἐκ πολέων· ἐπὶ δὲ σφεας ἔγχεε Νέστωρ
καὶ Θρασυμήδης ἀντίθεος ἐπὶ δὲ Φαίστον ἔπεφνον
Ἀμφιάδης τε Σάκος καὶ Ἀκάμας Ἀντιφατίδης
Θρασυμήδης δ' Ἀρέθοντα μετὰ πρώτοισι κιόντα
ἔκβαλε δουρὶ τυχὼν, ἀπὸ δὲ ῥέε θυμὸν ἀκωκὴ
ἀντικρὺ κατὰ μέσσον· ὁ δὲ πρηνὴς ἐπὶ γαῖαν ἔπεσε
ἐκ δ' ἔβαλε κλόνον ἀνδρῶν· ὁ δὲ μάρψας ἐν χερὶ μέσσῃ
ἀγκῶνος Μενεσθῆος ἐρύσσατο δουρὶ καὶ ἀορι
ἐγγὺς ἐπιστὰς, ὄφρα μεταΐξειε μαχητύν.
ἀλλ' οὐκ ἐξέφυγε Μενεσθῆος ταχὺς ἀκὺς ἐταῖρος,
ἀλλ' ἐπορούσας ἔπληξε μέσον κατὰ νείατον ὦμον
ἐγγὺς ἐπιστὰς δουρὶ τανυήκεϊ· τὸν δ' ἀπὸ νώτου
ἔκβαλε· τὸν δ' ἔλυσε βαρὺς ἀδινός τε κάματος.
τοὺς δ' Ἀμφιάδης τε Σάκος καὶ Ἀκάμας Ἀντιφατίδης
ἐξ ὀχέων ἐρύσαντε μάχην ἐνέβαλλον ἀρηϊ.
ὡς δ' ὅτε τε σταφυλῇσι δύω λέοντε νομῆες
ἐν κορυφῇσ' ὀρέων ὑλήεντων ἀφύσσουσι
μήλων ἐξ ἐρατεινῆς ἐπιδρομάδην ἀγέλοντες,
ὣς τὼ ἐπιστάντε κτείνετον ἀμφὶς ἀρούρας
ἀνδρῶν ἐκ πολέων· ἐπὶ δὲ σφεας ἔγχεε Νέστωρ
καὶ Θρασυμήδης ἀντίθεος ἐπὶ δὲ Φαίστον ἔπεφνον
Ἀμφιάδης τε Σάκος καὶ Ἀκάμας Ἀντιφατίδης
Θρασυμήδης δ' Ἀρέθοντα μετὰ πρώτοισι κιόντα
ἔκβαλε δουρὶ τυχὼν, ἀπὸ δὲ ῥέε θυμὸν ἀκωκὴ
ἀντικρὺ κατὰ μέσσον· ὁ δὲ πρηνὴς ἐπὶ γαῖαν ἔπεσε

ἐκ τοίης, ἀλλ' ἄνθι κιὼν μίλπησθα γένειον
ὃς πεζὸς ἥματι τῷδ' ἐκὼν μεθίησι μαχητὰς.
ἀλλ' ἄγε τεύχεα δεῦρο λαβὼν ἴθι· ταῦτα δ' ἄμα χρὴ
αὐτοῦ δῆν, αἴκ' ὄφελός τι γνωώμεθα καὶ δύ' ἐόντε.
συμφερτὴ δ' ἀρετὴ πέλει ἀνδρῶν, καὶ μάλα λυγρῶν·
νῶϊ δὲ καὶ κ' ἀγαθοῖσιν ἐπισσώμεσθα μάχεσθαι.
Ὣς ἐπὼν, ὁ μὲν ἆψτις ἔβη θεὸς ἀμπόνοιο ἀνάσσων·
Ἰδομενεὺς δ' ὅτε δὴ κλισίηνδε ἐΐσκετο καλὴν,
δύσετο τεύχεα καλὰ περὶ χροΐ, γέντο δὲ δοῦρε,
βῆ δ' ἴμεν ἀσπερχὴς ἐναλίγκιος, ὅν τε κρονίωνι
χειρὶ λαβὼν ἐτίναξεν ἀπ' αὐλήεντος ὀλύμποιο,
δῆκενύς σῆμα βροτοῖσιν, ἀριζήλοισι δ' ὀϊωαί.
ὣς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ σώματι θέοντος·
Μηριόνης δ' ἄρα οἱ θεράπων ἐΰς ἀντεβόλησεν,
ἐγγὺς ἐπὶ κλισίης, μετὰ γὰρ δόρυ χάλκειον ἦεν
θοισόμενος· ἐν δὲ προσέφη ἀΐνων Ἰδομενῆα.
Μηριόνη μόλυβδε ποδώκεα ταχὺ φίλταθ' ἑταίρων·
τίπτ' ἦλθες πολέμου τε λιπὼν καὶ δηιοτῆτα;
ἦπ βέβληαι, βέλος δέ σε τέρεν ἀκάκητα
ἤέτευ ἀγγελίης μετ' ἐμ' ἦλυθες, ἥδε τοι αὐτῷ
ἥδομαι ἐνὶ κλισίῃσι λιλαίομαι, ἀλλὰ μαχέσθαι.
Τόνδε δ' ἂυ μηριόνης πεπνυμένος, ἀντίον ηὔδα·
Ἰδομενεῦ κρητῶν βαλιφόρε χαλκοχιτώνων·
ἔρχομαι εἴ τι ἐμεῖο ἐνὶ κλισίῃσι λέλειπται,
θοισόμενος τόνγε κατεδέξαμην ὃ πρὶν ἔχεσκον·
ἀκοντίδα δηιφόβοιο βαλὼν ὑπερηνορέοντος.
Τόν δ' ἂυτ' Ἰδομενεὺς κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον ηὔδα·
σοὶ ῥατὰ γ' αἴκ' ἐθέλησθα κῆ ἔνι κῆθι δήεις,
ἴσασ' ἐν κλισίῃ πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα
δώϊα, τὰ κταμένων ἀποαίνυμαι, ἃ γὰρ δίω

οὐδ' ἀβῶν δυσμενέων ἐκὰς ἱσάμυος πολεμίζειν.
ὣς μοι δούρατ' ἐσὶ καὶ ἀσπίδες ὁμφαλόεσσαι.
καὶ κόρυθες καὶ θώρηκες λαμπτὴρες γανόωντες.
τόν δ' ἂν μειδήσας προσφώνεε μῆνος ἀγαυοῦ.
καί κε ἐμοὶ παρά τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ,
πολλὸν ἐναρίζων, ἀλλ' ὑπεδδέχεσθαι.
ὃς δ' ἐγὼ ἂν δύ' ἐμὶ φημὶ λελασμένον ἐμμεναι ἀλκῆς.
ἀλλὰ μετὰ πρώτοισι μαχὴν οὐτὰ κυδιάνειραν
ἵσταμαι. ὁππότε νεῖκος ὀρώρηται πολέμοιο.
ἄλλον τὸν γε μᾶλλον ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
λήθω μαρναμένους, σὲ δ' ἰδμοσύνη οὐκ ἐὶν ὀΐω
τόν δ' αὖτ' ἰδομενεὺς κρητῶν ἀγὸς, αὐτίον ηὔδα.
οἶδ' ἀρετὴν οἷός ἐσσι τί σε χρὴ ταῦτα λέγεσθαι;
εἰ γὰρ νῦν παρὰ νηυσὶ λιχοίμεθα πάντες ἄριστοι
εἰς λόχον. ἔνθα μάλιστ' ἀρετὴ διαείδεται ἀνδρῶν.
ἔνθ' ὅ,τε δύσλος ἀνὴρ, ὅς τ' ἄλκιμος ἐξεφαάνθη.
τῷ μὲν γάρ τε κακὼ τρέπεται χρὼς ἄλλυδις ἄλλῃ
οὐδ' ἐκ οἱ ἀρίεμαι ἥδεται. ἐρητύει δ' ἐν φρεσὶ θυμός.
ἀλλὰ μετοκλάζει, κὴ ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας ἵζει.
ἐν δὲ τί οἱ κραδίη μεγάλα σέρνοισι πταλαφᾷ
κῆρας ἐϊομένῳ. πάταγος δ' ἐκ γίνετ' ὀδόντων.
ἐσθλὸν δ' ἀγαθὸν, οὔτ' ἂρ ῥέπεται χρὼς οὔτέ τε τελίλυται
παρεΐ, ἐπεὶ δὰν πρῶτον ἐσίζηται λόχον ἐς δηΐων
ἀρᾶται δ' τάχιστα μιγ-ήμεναι ἐν δαὶ λυγρῇ.
ὃς δ' ἐκ ἐνθα τεόν γε μένος καὶ χεῖρας ὄνοιτο.
εἴπερ γὰρ κεβλῆϊ ποσὶ μιμνόμενος, ἠὲ τυπείης,
οὐκ ἂν ἐν αὐχένι ὄπιθε πίσω ἔϊσος ἐὼν νώτῳ.
ἀλλάκεσ' ἢ σέρνων, ἢ μηδύος ἀμφὶς ἀΐσσοι
πρόσσω ἰὼν μενέοις μετὰ πρωμάχων ἀρείων.
ἀλλ' οὔ σε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα νηπύτιοι ὡς
ἴσα ἀγορεύοντε.

ἴσακότις, μήπου τις ὑπερφιάλως νεμεσήσῃ.
ἀλλὰ σύγε κλισίηνδε κιὼν ἕλευ ὅβριμον ἔγχος.
Ως φάτ'. μηριόνης δ' ὠκὺς ἀτάλαντος ἄρηι
καρπαλίμως κλισίηθεν ἀνείλετο χάλκεον ἔγχος.
βῆ δ' μετ' ἰδομενῆα μέγα πτολίεθρο μεμηλώς.
οἷος δὲ βροτολοιγὸς ἄρης πόλεμόν δε μετέρχεται.
τῷ δ' φόβος φίλος ἕπετ' ἅμα κρατερὸς καὶ ἀταρβὴς
ὅς τ' ἐφόβησε καὶ ἀλάφρονα περ πολεμιστήν.
τὼ μὲν ἄρ' ἐκ βουλῆς ἐφόρεον μεταθωρήσσεσθον,
ἦλθε μετὰ φλέγυας μεγαλήτορας. τὸν δ' ἄρα τώγε
ἔκλυον ἀμφοτέρων, ἑτέροισι δ' κῦδος ἐδώκαν,
ζῶοι μηριόνης τε καὶ ἰδομενεὺς ἀγὸς ἀνδρῶν,
ἤϊξαν ἐς πόλεμον κεκορυθμένοι αἰθοπι χαλκῷ.
τὸν καὶ μηριόνης πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπε.
Δευκαλίδη, πῆ τ' ἄρ μέμονας κατὰ δῦναι ὅμιλον,
ἦ ὄ γε δεξιόφιν πανὸς στρατὸν ἢ αὐτὰ μέσαυον,
ἦ ἐπ' ἀριστερόφιν, ἔνθα σύ περ θέλτατα οὔτω
δύεσθαι πολέμοιο κεκηδομένοντας ἀχαιούς.
τόν δ' αὖτ' ἰδομενεὺς κρητῶν ἀγὸς, αὐτίον ηὔδα.
νηυσὶ μὲν ἐν μέσῃσιν ἀμύνειν ἐσὶ καὶ ἄλλοι,
αἴθ' ἑτέρωθι τε δύω, τιῦκρος θ' ὃς ἄριστος ἀχαιῶν
ἔξοσύνη, ἀγαθὸς δ' καὶ ἐν σταδίῃ ὑσμίνη.
οἵ μιν ἀδην ἐλόωσι κὴ ἐρύκανον πολεμοιο
ἔγχεϊ πρὶν μίδην, καὶ ἐ μάλα κάρτερός ἐσσι,
ἐλθόντ' ἐν νηυσὶ μολεῖν πρ μεμαῶτ' ἀνδρὸς ἀγαυοῦ
κείνου νικήσαντ' μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους.
νῆας ἐνιπρήσαι, ὅτε μὴ αὐτὸς γε κρονίων
ἔμβαλοι ἀθόμενον δαλὸν νήεσσι θοῇσιν.
οὐδὲ μὲν δ' ἔκ' ἄκ' εἴξειε μέγας τελαμώνιος αἴας.
ὃς θνητός τ' εἴη, καὶ ἐδοι δημήτερος αὐτήν.

χαλκῷ τε ῥηκτὸς, μιγάλθησί τε χρυσαδίοισιν·
ἦδ' ἂν ἀχιλλῆϊ ῥηξήνορι χαρήσαιεν.
ἓν γ' αὐτοστάδίῃ, ὡσεὶ δ' οὔπω ἴσιν ἐρίζειν
νῶϊν ὧδε δ' ἐπ' ἄεθλα θέωμεν, ὄφρα τάχιστα
ἴδωμεν, ἥτερ εὐχος ὀρίξομεν, ἢε τις ἡμῖν.
Ὡς φάτο, μειδιόων δὲ θοὰς ἀτάλαντος ἀρηι
ἦρχ' ἴμεν· ὄφρ' ἀφίκοντο κατὰ στρατὸν, ἡμῖν αὖθι
οἷσιν ὡς ἴδομενῆα ἴδον φαεσιμβρότοιο
αὐτὸν μὴ θεράποντα σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισι
κικλόμενοι κατὰ ὅμιλον, ἐπ' αὐτῷ πολλὸν ἔβησεν.
τῶν δ' ὁμὸν ἵστατο νεῖκος, ὃ πρύμνῃσι νέεσσιν·
ὡς δ' ὅτε πὺξ ὑπὸ λιγέων ἀερχάσιν ἄελλαι,
ἤματι ᾧδε. ὅτε τε πλείστη κονὶς ἀμφὶ κελεύθοις,
δὴν δ' ἀμυδὶς κονίης μεγάλω ἐσάσιν ὁμίλω,
ὡς ἄρα τῶν ὁμόσ' ἦλθε μαχη, μίμαυσε δ' ἐνὶ θυμῷ,
ἀλλήλοις κατὰ ὅμιλον ἰὼν ἀρέμεν ὀξέϊ χαλκῷ.
ἔνθεν ἔπειτα δὲ μαχη φθισίμβροτος ἐγκειήσι
μαχρῆς, ἃς εἶχον ταμεσίχροας, ὅσσε δ' ἀμερδεν
αὐγη χαλκείη κορύθων ἀπὸ λαμπομενάων
θωρήκων τε νεοσμήκτων· σακέων τε φαεινῶν·
ἐρχομένων ἀμυδὶς, μάλα κεν θρασυκαρδίων ἴδηι,
ὡς τότε γηθήσαιεν ἰδὼν πόνον, ἦδ' ἀκαχοιτο
τῷ δ' ἀμφὶς φρονέοντε δύω κρείων υἷε κρατερὼ
αἰνεφάτην ἥρωϊ τετεύχετον ἄλγεα λυγρὰ.
ζεὺς μὲν ἄρα τρώεσσι καὶ ἕκτορι βούλετο νίκην
κυδαίνων ἀχιλῆα πόδας ταχὺν, ἦδ' ὅγε πάμπαν
ἤθελε λαὸν ὀλέσαι ἀχαικὸν ἰλιόθι πρό·
ἀλλὰ θέτιν κύδαινε· καὶ ἧος καρτερὸθυμον·
ἀργείους δὲ ποσειδάων ἐρέθεσκε μετελθών·
λαθρῃ ὑπεξαναδὺς πολιῆς ἁλός· ἦχθετο γὰρ σφι
τρωσὶν δαμναμένοις, διὰ δ' ἀκρατέως ἐνέμεσσα.

ἦμὲν, ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένος ἠδ' ἰαπάρ·
ἄλλα ζεὺς πρότερος γεγόνει καὶ πλείονα ἴδηι.
τῷ ῥα κὴ ἀμφαδίην μῆχ' ἀλιξόμμαι ἀλέεινε·
λάθρῃ δ' αὖεν ἔπαρε κατὰ στρατὸν, ἀνδρὶ ἐοικώς·
τῶδ' ἔειδος κρατερῆς καὶ ὁμοίῃ πολέμοιο,
πείραν ἐπαλλοξωτες, ἐπ' ἀμφοτέροισι τανύσαν,
ἀρρηκτόν τ' ἄλυτόν τε· τὸ πολλῶν γούνατ' ἔλυσεν·
ἔνθα μεταστολίος πρὶν ἐὼν δαναοῖσι κελεύσας,
ἴδομενεὺς τρώεσσιν ἐπαμμύνων, ἐν φόβον ὦρσε·
πίφνε γὰρ ὀβριμοεργὸν καθησόμενον ἴδον ἐόντα·
ὃς ῥα νέον πολέμοιο μετὰ κλέος εἰλυλούθει·
ἤτοι ὁ πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστω·
κατάκαμψεν ἀνάιδυον, ὑπέιχθο δὲ μίγα ἔργον
ἐκ ῥοίης ἀίκοντας ἀπωσέμμεν υἷας ἀχαιῶν·
τῷδ' ὁ γέρων πρίαμος ὑπέιχθο, καὶ κατένευσε
σωσέμεναι· ὁ δὲ μάρναθ' ὑποχθονίῃσι πιθήσας·
ἴδομενεὺς δ' αὐτὸν τυτύσκετο δουρὶ φαεινῷ·
καὶ βάλεν ὕψι βιβάντα τὸ χεῖρ, ἦδ' ἔρκεσε θώρηξ
χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μίσῃ δ' ἐν γαστέρι πῆξε·
δούπησε δὲ πεσών, ὃδ' ἐπεύξατο φώνησέν τε·
θρεχυονεῦ, πέρι δή σε βροτῶν αἰνίζομ' ἀπάντων·
εἰ ἐτεὸν δὴ πάντα τελευτήσεις ὅσ' ὑπέσχου
δαρδανίδῃ πριάμῳ ὅδ' ὑπέιχθο θυγατέρα ἦν·
καί κε τοι ἡμᾶς ταυτά γ' ὑποσχόμενοι τελέσαιμεν·
δοίμεν γ' ἀρετῆφι θυγατρῶν εἶδος ἀρίστω,
ἄργος ἐξαγαγόντες ὀπυίεμεν, εἶκε σὺν ἄμμιν
ἰλίῳ ἐκπέρσῃς δύναισ' ἀμύνων περιμόρους.
ἀλλ' ἕπευ, ὄφρ' ἤ σφιν νηυσὶ σωώμεθα σὺν τοι πόροισιν
ἀμφὶ γάμῳ, ἐπεὶ οὔτι τεὸν γε κακὸν ἐμέγε.

Ὡς ἐφάμην, τοῦδὸς εἶλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην
ἥρως Ἰδομενεύς, ἠΰτε δαΐτιος ἦλθεν Ἀμύντωρ.
πεζὸς πρόσω ἵππων, τὼ δ' ἐπνείοντε κατ' ὤμων
αἰὲν ἔχ' ἡνίοχος θεραπὼν, ὅδε ἴσχε θυμῷ,
ἱδρῶσιν βαλέειν, ὅδε μιν φθάμενος βάλε δουρί.
λαμὸν ὑπ' ἀθηρεῶνα, διαπρὸ δ' χαλκὸν ἔλασεν·
ἔπεσε δ' ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν ἢ ἀχερωΐς
ἢ πίτυς βλωθρὴ τὴν τ' οὔρεσι τέκτονες ἄνδρες
ἐξετάμοντι πελέκεσι νηΐην ἐΐν.
ὣς ὁ πρόσω ἵππων καὶ δίφρου κεῖτο τανυδείς
ἕβδρυ χὼς κόνις δεδραγμένος αἱματόεσσα.
ἆκα δὲ οἱ ἡνίοχος πλήξ' ἡνία καλὰ φαεινὰ
ἆψ ἵππους τρίψαι τόν δ' αὐτίλοχος μνησιάρμης
δουρὶ μέσον περόνησε τυχών, ὦσεν δ' ἔρκεσε θώρηξ
χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' ἐνὶ γαστέρι πῆξεν.
αὐτὰρ ὃ γ' ἀθμαίνων δύσ' ἐκ θυμὸν ἀίσσων.
ἵππους δ' αὐτίλοχος μεγαθύμου νίσορ' Ἰφίτου
ἐξέλασε θώων μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς.
δὴ ἰφθοβος δ' μᾶλλα ἀγηδὸν, ἤλυθον Ἰδομῆος
ἀσὶν ἀχνύμενος καὶ ἀκουπσι δουρὶ φαεινῷ.
ἀλλ' ὁ μὲν ἀντασίδων, ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
Ἰδομενεύς, κρύφθη γὰρ ὑπ' ἀσπίδι παντοσε ἴσῃ
τὴν, ἄρ' ὅγ' ἐν ῥινοῖσι βοῶν καὶ νώροπι χαλκῷ.
δινωτὴν φορέεσκε, δύω κανόνεσσ' ἀραρυῖαν.
τῇ ὕπο πᾶς ἐάλη, τόδ' ὑπερπάτο χάλκεον ἔγχος·
παρφαλίον δὲ δι ἀσπὶς ἐπιβὰς ἐξάντιος ἄϋσεν
ἔγχεος ὦκ' ἀλιόν ῥα βαρείης χεῖρὸς ἀφῆκεν·
ἀλλ' ἔβαλ' ἱππασίδιον ὑψήνορα σωμένα λαῶν·
ἵππαρ ὑπὸ πραπίδων, εἴθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσε·
δηίφοβος

δηίφοβος δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο μακρὸν ἀύσας·
ὦ μὰν δὴ τάδε πέρ κε κατὰ θυμὸν ἀρέσσῃ·
ὡς ἐπιδεύεσθον καὶ ἀμύνονε καρτεροθύμω·
γήθησεν κατὰ θυμόν· ἐπεὶ δοι ὧδε γε πολλοὶ
ὡς φράτ' ἀρηγόσι δ' ἄχος γένετ' ὀξυόεντος·
αὐτὰρ ὁ χωόμενος ἰθὺς βάλε δουρὶ φαεινῷ·
ἀλλ' ἁρ' ἀχνυμένοιο πρὸ οἱ ἀμείλησεν ἐταίρου·
ἀλλὰ δι' ὠΐξαντος ἐπὶ στέρνον ἐρύσσατο δουρὶ
μηκιστεὺς ἐχέπλου πάϊς καὶ δῖος ἀλαστωρ·
νῆας ἔπ' γλαφυρὰς φερέτην βαρέα πενθήσοντας·
ἰδομενεὺς δ' ὃ λίην μὲν μέγα ἶφι βεβήκει·
ἥλατο μὲν ἵππου ἀπὸ δύσετο δ' ἔντεα καλά·
ἦλθε γὰρ ἠριθέην νυκτὶ καλύψας·
ἦ αὐτὸς δηώσαι ἀμύνονα λοιγὸν ἀχαιοῖς·
ἔνθα οἱ υἱὸν ἔτλη δισσήφεος φίλον ἦτορ
ἔρχ' ἀλκάθοον γαμβρὸς δ' ἦν ἀγχίστος·
πρεσβυτάτῳ δ' ὤπυιε θυγατρῶν εἰδομάνῃ·
τῷ πρὶ κῆρ φίλησε πατήρ, καὶ πότνια μήτηρ
ἣν μεγάρῳ, πᾶσαν γὰρ ὁμηλικίην ἐκέκαστο,
κάλλεϊ ἠδ' ἔργοισιν, ἰδὲ φρεσί, τ' οὔνεκα καὶ μιν
γήμῳ ἀνὴρ ὤκιστος ἐνὶ εὐρείῃ ἀρούρῃ.
τὴν τόθ' ὑπ' ἰδομῆι ποσσάλλαν ἰδμάσατε,
θέλξας ὄφρα φαείνῳ, πέσῃσι δ' φαίδιμα γυῖα·
οὔτε γὰρ ἐξ ὀπίσω φυγέειν δύνατ' οὔτ' ἀλέξασθαι·
ἀλλ' ὅστις σήλῳ, ἢ δένδρεον ὑψιπέτηλον·
ἕστηκεν ἐσσύτα, σῆθος μέσσον οὔτασε δουρί·
ἔρρηξεν δὲ δι ἀμφὶ χιτῶνα
χάλκεον, ὅς οἱ πρόσθεν ἀπὸ χροὸς ἔρκος ἄλεξεν·
δὴ τότε γ' ἄϋσεν ἀϋσσων ἐρεικόμενος πρὶ δουρί,
δούπησεν δ' πεσὼν, δόρυ δ' ἐν κραδίῃ ἐπεπήγει·

Ὣς ἄρα δι' ἀμφαίρεσα, καὶ ἔρικαχον πελέμιξεν
Λ ἔγχεος, ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίδ' μένος ἔβεμος ἄρης.
Ἀμφὶς ἰδομενεύς δ' ἔκπαγλον ἐπιδέξατο μακρὸν ἀΐσσας.
Δηΐφοβ', ἦ ἄρα δή πω ἴσασμεν ἄξιον ἔμμεν,
ᾧτις ἑνὸς ὀπιπεύσεται, ἐπεὶ σύ περ ἔμμορε αὔτως
δαίμονι, ἀλλὰ καὶ ὧδε ἐναντίος ἵστασ' ἐμοῖο,
ὄφρα ἴδῃς, ὅσσοι γενόμεσθ' ἐνθάδ' ἐκάνω.
Ὣς πρῶτα μήνατ' ἔκτε κρήτῃ ἐπίουρον.
μίνως δ' ἄν τέκετ' ἰδομενῆα μυκαλίωνα,
μυκαλίων δ' ἐμὲ τίκτε, πολέεσσ' ἀνδράσιν ἄνακτα,
κρήτῃ ἐν εὐρείῃ. νῦν δ' ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν
σοί τε κακὸν, καὶ πατρὶ, καὶ ἄλλοισι τρώεσσιν.
Ὣς φάτο. δηΐφοβος δὲ διάνδιχα μερμήριξεν
ἢ ἑνὰ τῶν τρώων ἑταρίσσατο μεγαθύμων,
ἀψ ὀπαχωρήσας, ἢ πειρήσαιτο καὶ οἷος.
ὧδε δέ οἱ φρονέοντι, δοάσσατο κέρδιον ἔμμεν
αἶναι ἐπ' αἰνείαν, τόνδ' ὕστατον εὗρεν ὁμίλῳ
ἑστεότ'. αἰεὶ γὰρ πριάμῳ ἐπεμήνιε δίῳ.
σφῶϊν δ' ἄρ' ἐβλάβη ἐόντε μετ' ἀνδράσιν οὔτε τίσασθαι.
ἀγχοῦ δ' ἰσάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
αἰνεία τρώων βουληφόρε, νῦν σε μάλα χρή,
γαμβρῷ ἀμυνέμεναι εἴπερ τί σε κῆδος ἱκάνει.
ἀλλ' ἔπιθ' ἀλεξάνδρου ἐπαμύνομεν, ὅς σε πάρος περ
γαμβρὸς ἐὼν, ἔθρεψε δόμοις ἔνι, τύτθον ἐόντα,
ἐν δὲ βιήσεσθαι δηϊωτῆτι ἐξενάριξεν.
Ὣς φάτο. τῷ δ' ἄρα θυμὸν, ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινεν.
βῆ δ' μετ' ἰδομενῆα μέγα πτολέμοιο μεμηλώς.
ἀλλ' οὐκ ἰδομενῆα φόβος λάβε τηλύγετον ὡς,
ἀλλ' ἔμεν' ὡς ὅτε τις σῦς οὔρεσιν ἀλκὶ πεποιθώς,
ὅς τε μένει κελάδοντα πολὺν ἀνδρῶν ἐπιχώμενον

χώρῳ

χώρῳ ἔνι οἰοπόλῳ, φρίσσει δέ τε νῶτον ὕπερθεν.
ὀφθαλμὼ δ' ἄρα οἱ πυρὶ λάμπετον· αὐτὰρ ὀδόντας
θήγει ἀλέξασθαί τε μαχὼς καὶ ἄνδρας.
ὣς μένεν ἰδομῆος δυσκλυτὸς, οὐδ' ὑποχώρει
αἰνείαν ἐπιόντα βοὴ θοὸν· ἀλλὰ ἑταίρους
ἀσκάλαφόν τ' ἐφέρωνα ἀφαρήτους δηΐπυρόν τε
μηριόνην τε, καὶ αἰολοχον μήστορας ἀϋτῆς.
τοὺς ὃ γ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
δεῦτε φίλοι καὶ μοι σῶϊ ἀμύνετε· δείδια δ' αἰνῶς
αἰνείαν ἐπιόντα ποδὰς ταχύν, ὅς μοι ἔπεσσιν
ὃς μάλα καρτερός ἐστι μάχῃ ἐνὶ φῶτας ἐναίρειν.
καί δ' ἔχει ὥβης ἄνθος, ὅτε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
εἰ γὰρ ὁμηλικίη γενοίμεθα τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ,
αἶψά κεν ἢ φέροιτο μέγα κράτος· ἢὲ φεροίμην.
Ὣς ἔφατ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἑνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες.
πλησίοι ἔσταν σάκε' ὤμοισι κλινάντες.
αἰνείας δ' ἑτέρωθεν ἐκέκλετο, οἵς ἑτάροισι.
δηΐφοβόν τε, πάριν τ' ἐφέρωνα καὶ ἀγήνορα δῖον.
οἵ οἱ ἄμ' ἡγεμόνες τρώων ἕσαν, αὐτὰρ ἔπειτα
λαοὶ ἕποντ', ὡσεί τε μετὰ κτίλον ἤματα μῆλα
πίνωσιν ἐκ ποτάνης, γάνυται δ' ἄρατι φρένα ποιμήν·
ὣς αἰνείᾳ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γεγήθει,
ὡς ἴδε λαῶν ἔθνος ἑπισπόμενον οἱ αὐτῷ.
οἵ δ' ἀμφ' ἀλιαθόῳ αὐτοκασιγνήτῳ ὡρμήθησαν.
μακροῖσι ξυσοῖσι, πυρὶ στήθεσσι δὲ χαλκός.
σμερδαλέον κεκάβιζε τιτυσκομένοισι καθ' ὅμιλον
ἀλλήλων, δύο δ' ἄνδρε ἀρήϊοι ἔξοχον ἄλλων,
αἰνείας τε καὶ ἰδομενεὺς ἀτάλαντοι ἄρηϊ,
ἤστην ἀλλήλων ταμέειν χρόα νηλεῖ χαλκῷ.
αἰνείας δὲ πρῶτος ἀκόντισεν ἰδομενῆος.

ἀλλ' ὁ μὲν ἄγχι ἰδὼν, ἠλεύατο κάλλιστον ἔγχος.
οὐχ μὴν δ' αὖνέατο κραδαινόμενη κατὰ γαίης,
ὦχετ' ἐπεὶ ῥ' ἄλιον σιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσεν.
ἰδομενεὺς δ' ἄρα οἱ νόμαον βάλε γαστέρα μίαλων.
ῥῆξε δὲ διὰ θώρηκος γύαλον σχέτο δ' ἔντερα χαλκὸς
θῦφι, ὅθ' ἐν κονίῃσι πεσών, ἕλε γαῖαν ἀγοσῷ.
ἰδομενεὺς δ' ἐκ μὲν νέκυος ὁλιχόσκιον ἔγχος
ἐσπάσατ' οὐ δ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δύνησε θοὺς χεῖρας καλὰ
ὤμοιϊν ἀρηϊδαι, ἐπέιγετο γὰρ βιλέεσθαι.
οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπλην γύια ποδῶν ἦν ὁρμηθέντι.
οὐτ' ἄρ ἐπαίξας μετ' ἰὸν βάλτο, οὔτ' ἀλέασθαι.
ἕσθ' ῥά, καὶ ἐν σταδίῃ μὲν ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ.
ἔσπασε δ' οὐκέτι ῥίμφα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο.
τῶ ὁ βάδην ἀπιόντα· ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
δηΐφοβος. δὴ γάρ οἱ ἔχεν κότον ἔμμενες αἰεί.
ἀλλ' ὅγε καὶ τόθ' ἅμαρτεν, ὅδ' ἀσκάλαφον βάλε δουρὶ
ἠῶον ἰνυαλίοιο. δι' ὤμου δ' ὄβριμον ἔγχος
ἔσχεν, ὅδ' ἐν κονίῃσι πεσών, ἕλε γαῖαν ἀγοσῷ.
οὐ δ' ἄρα πῶπ πέπυστο, βοὴν πολύδεμος ἄρης,
υἱὸς ἑοῖο πεσόντος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἀκρῳ ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσείοισι νέφεσσιν
ἧστο σὺν ἄλλοις βουλῇσιν ἐελμένος ἔνθα περ ἄλλοι
ἀθάνατοι θεοὶ ἦσαν ἐρητύμενοι πολέμοιο.
οἱ δ' ἄμφ' ἀσκαλάφῳ ὠτρυνέσθην ὁρμηθῆσαι·
δηΐφοβος μὲν ἀπ' ἀσκαλάφου πήληκα φαεινὴν
ἥρπασε, μειονίδης δ' ὁπλὴν ἀτάλαντος ἄρηϊ
δουρὶ βραχίονα τύψεν ἐπαλμένῳ. ἐκ δ' ἄρα χεῖρες
ὠλλῶπις τρυφάλεια χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα.
μειονίδης δ' ἐξαῦτις ἐπάλμενος ἀζυγιόεις ὡς
ἐξέρυσε πρυμνοῖο βραχίονος ὄβριμον ἔγχος.

ἂψ δ' ἐπάρων ἐς ἴθυνε ἐχάλκησε· τὸν δ' ὀλίτην
αὐτοκασίγνητος περὶ μέσσῳ χεῖρε πιτνάσας,
ἐξῆγεν πολέμοιο δυσηχέος· ὄφρ' ἵκανε ἵππους
ὠκείας· οἱ δὲ οἱ ὄπιθε μάχης ἠδὲ πολέμοιο
ἕστασαν, ἡνίοχόν τε καὶ ἅρματα ποικίλ' ἔχοντε.
οἱ τόν γε πρὸς ἄστυ φέρον βαρέα στενάχοντα
τρόμῳ μοῦνον· κατὰ δ' αἷμα νεβρότατο ἔρρεε χειρός.
οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο· βοὴ δ' ἀσβεστος ὀρώρει.
ἔνθ' ἐπαρηϊδα καλλιτρίχων ἐπορούσας,
λαμὸν τύψ'· ἐπὶ δὲ τεθαμμένον ὄξεϊ δουρὶ,
ἔκλίνθη δ' ἑτέρωσε κάρη· ἐπὶ δ' ἀσπὶς ἐάφθη
καὶ κόρυς· ἀμφὶ δὲ θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
αὐτὰρ ὁ τὸν μετασηφθέντα δοκεύσας
οὔτασ' ἐπαίξας· ἀπὸ δ' φλέβα πᾶσαν ἔκερσεν.
ἕστ' αὖ νῶτα θέουσα διαμπερὲς ὤμφεν ἑκάνε.
τὴν ἀπὸ πᾶσαν ἔκερσεν· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
κάππεσεν ἄμφω χεῖρε φίλῃσι ἑταίροισι πετάσας.
αὐτὰρ ὁ τὸν μετιόντα καὶ αἶνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων
παπλαίνων· φῶτες δ' περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλος,
οὔταζον σάκος εὐρὺ ποδαιτέων, οὐδ' ἐδύναντο
ἶσον ἐπιγράψαι τέρενα χρόα νηλέϊ χαλκῷ
αὐλὸν ἀχ· πρὶν γάρ ῥα ποσὶ δράσσων ἐνοσίχθων,
νίσορος ἠΐονα ἐρυθρὸν καὶ ἐν πολλοῖσι βέλεσσιν
οὐ μὲν γάρ ποτ' ἄνευ δηΐων ἦεν· ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς
σφῶϊν ἀτρεκέως οὐ δὲ οἱ ἔγχος ἔχ' ἀρέμεν, ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
σφόμμορον ἐλίλιχθ', πτύσκοντο δὲ φρεσὶν ἦσιν
ἄντιον ἀντήσασθαι ἠὲ ἀχεσθὸν ὁρμηθῆναι.
ἀλλ' οὐ λῆθ' ἀδάμαντα τιτυσκόμενος καθ' ὅμιλον
ἀσπίδ' ἔλων, ὅς οἱ οὔτασε μίζον ὄξεϊ χαλκῷ.
ἐγγύθεν ὁρμηθείς, ἀμύμονα δ' ἔσσυτο ἰὸς ἀχμήν.

κυανοχαίτα ποσιδάων βιότοιο μεγήρας.
καὶ τὸ μὲν αὖτε μεῖον ὣς τε σκῶλος πυρίκαυς·
ἐν σάκεϊ ἀμφιλόχοιο, θοὸν δ' ἤμισυ κεῖτ' ἐπὶ γαίηι
αὖ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ ἀλιείνων,
μηριόνης δ' ἀπιόντο μεταφρομένω βάλε δουρί
αἰδοίωντε μεσηγύ, καὶ ὁμφαλὸν ἔνθα μάλιστα
γίνετ' ἄρης ἀλιγεινὸς ὀϊζυροῖσι βροτοῖσιν.
ἔνθα οἱ ἔγχος ἔπηξεν, ὃ δ' ἐσσυμένως περὶ δουρὶ
ἔσσυτο, ὡς ὅτε βοῦς, τόν τ' οὔρεσι βυκολίωνες
ἀγραύλοιν οὐκ ἐθέλοντα βίηι δήσαντε ἄγουσιν·
ὡς ὁ τυπεὶς ἤσσυτο μίνυνθά περ οὔ τι μάλα δήν·
ὄφρα οἱ ἐκ χροὸς ἔγχος ἀνασπάσατ' ἐγγύθεν ἐλθών
ὥρως μηριόνης, τὸν δ' σκότος ὄσσε κάλυψε.
δηΐπυρον δ' ἔλασε ξιφεῖ ἀκαχὸν ἤλασε κόρσηι
ἐρρηκὶ μεγάλωι, ἀπὸ δ' ἔρριφε θυμὸν ἄρουρα.
ἵ μὲν ἀποπλαγχθεὶς ἀμαιμάκετον ἀλάλησε,
μαρναμένων μετὰ δουρὶ κυλινδομένω ἐκομίσσατο.
τὸν δ' ἐκατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψεν·
ἀρέϊθοος δ' ἄρα τεῖλε βοὴν ἀγαθὸν μενέλαον·
βῆ δ' ἐπαφὴ σὰς ἐλέσθαι ἠρωϊ ἀνακτι
ὀξὺ δόρυ κραδάων, ὁ δέ οἱ τόξωι πιθόμενος ἦκε.
τῶι δ' ἄρ' ὁ μὲν ἀστοχήσας, ὁ μὲν ἔγχει ὀξυόεντι·
ἀτρεΐδης δ' ἀκόντισε, δῖον δ' ἀπὸ νευρῆφιν ἔπτη·
πριαμίδης μὲν ἔπειτα κατὰ σῆθος βάλεν ἰῶι
θώρηκος γύαλον, ἀπὸ δ' ἔπτατο πικρὸς ὀϊστός·
ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος πτυόφιν μεγάλωι κατ' ἀλωὴν
βῶσκησι κύαμοι μελανόχροες ἢ ἐρέβινθοι
πνοιῆι ὑπὸ λιγυρῆι καὶ λικμητῆρος ἐρωῆι,
ὡς ἀπὸ θώρηκος μενελάου κυδαλίμοιο
πολλὸν ἀποπλαγχθεὶς ἴκετ' ἔπτατο πικρὸς ὀϊστός.

ἀρέϊθοος δ' ἄρα χεῖρα βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος
τὴν βάλεν, ἥρ' ἔχε τόξον ἰὺξοον, ἐν δ' ἄρα τόξωι
ἀντικρὺ σχὰς χειρὸς ἐλήλατο χάλκεον ἔγχος·
αὖ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ ἀλιείνων
χεῖρα παραφθίμενος· τὸν δ' ἐφίλκετο χάλκεον ἔγχος
καὶ ὃ μὲν ἐκ χειρὸς ἔρυσσε μεγάθυμος ἀγήνωρ.
αὐτὴν δὲ ξυστίδα περὶ στέρνοισιν ἑοῖσιν
σφενδόνη, ἣν ἄρα οἱ θεραπὼν ἔχε ποιμένι λαῶν.
πέσσων ἆλτο δ' ἰοὺς μενέλαος κυδαλίμοιο,
υἱὲ τὸν δ' ἄγε μοῖρα κακὴ, θανάτοιο τέλος δὲ
σοὶ μενέλαε δαμῆναι ἐν αἴνηι δηϊοτῆτι.
οἳ δ' ὅτε δὴ ῥα σφὼ δόρυ δῖον ἔσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντε.
ἀρέϊθοος μὲν ἄμαρτε, παρὰ δὲ ζωστῆρα βέβακτο ἔγχος·
πέσσων ἆλτο δὲ σάκος μενελάου κυδαλίμοιο
οὔτασεν, οὐδ' ἐδύσετο χαλκὸν ἐλάσσας·
ἔσχε γὰρ σάκος οὖρον, κατεκλάσθη δ' ἐνὶ κανλῶι
ἔγχος· ὁ δὲ φρεσὶν ἦσι χάρη καὶ ἐλέπτετο νίκηι·
ἀρέϊθοος δ' ἐρυσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον,
ἆλτο πεσάνδρωι· ὅδ' ὑπ' ἀσπίδος ἔλθε καλὴν
ἀξίνηι ἐὺ χαλκῆι ἐλαΐνηι ἀμφιπελέκκωι,
μακρῶι εὐξέϊ· ἄμα δ' ἀλλήλων ἐφίκοντο.
ἦτοι ὁ μὲν κόρυθος φάλον ἤλασεν ἱππιοχαίτης
ἄκρον ὑπαὶ λόφον αὐτὸν· ὁ δὲ προσιόντα μίτωπον
ῥινὸς ὑπὲρ πυμάτης· λάκε δ' ὀξέα, τὼ δὲ οἱ ὄσσε
πάρ ποσὶν αἱματόεντι χαμαὶ πέσον ἐν κονίηισιν.
ἰδνώθη ὁ πεσών· ὁ δὲ λὰξ ἐν σήθεσι βαίνων,
τεύχεα τ' ἐξενάριξε, καὶ οἱ κόμαων ἔπος ηὔδα·

λείψετέ θ' ὧν οὕτω γε νέας δαναῶν ταχυπώλων
ῥῶες ὑπερφίαλοι δαΐφρονος ἀκόρητοι ἀϋτῆς.
ἄλλης μὲν λώβης τε καὶ αἴσχεος οὐκ ἐπιδευῆς·

ἤν τέ μιν λωβήσαδαι κακὰ κύντ. οὐδέ τι θυμῷ
ξείνιος ἐιβρεμέτεω χαλιπὴν ἐδδείσατε μῆνιν
ξείνιε, ὅς τε ποθ' ὑμῖ διαφθέρσῃ πόλιν ἀπύν,
εἶμεν κτεδίων ἀλεγον, καὶ κτήματα πολλά
μὰψ οἴχεδ' ἀνάγοντος, ἐπὶ φιλείδαι παρ' αὐτῇ.
νῦν δ' αὖτ' ἐν νηυσὶν μυρίαινετε πόντον πορὸισι.
πῦρ δ' ἐλθὸν βαλέειν, κτείναι δ' ἥρωας ἀχαιούς.
ἀλλά ποτι ὀχήσεδε καὶ ἐναύμυοί περ ἄρηος.
ἰδὲ πάτερ, ἤ τέ σε φασὶ περὶ φρένας ἐμμεμαέναι ἄλλων
ἀνθρώπων ἠδὲ θεῶν, σὺ δ' ἐκ τοῦδε πάντα πέλονται.
οἷον δὴ ἀνδρεσσι, χαρίζεαι ὑβρισῆσι
ἕωσιν, τῶν μὲν αἶψα ἀτασθαλιῃ, οὐδ' ἐδύναντο
φυλόπιδος κεκρίδαδα δμοΐῃ πολέμοιο.
πάντων μὲν κόρος ἐστὶ καὶ ὕπνου καὶ φιλότητος.
μολπῆς τε γλυκερῆς, καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο,
τῶν περ τις καὶ μᾶλλον ἐέλδεται ἐξ ἔρον εἶναι,
ἢ πολέμοιο, βόες δ' μοὶ χῆς ἀκόρητοι ἔασιν.
Ὡς ἐπών, τὰ μὲν ἔντια ἀπὸ χροὸς αἱματόεντα
συλήσας, ἑταίροισι δίδου μωλῆναι ἀμύμων.
αὐτὸς δ' αὖτ' ἐξαῦτις ἰὼν προμολὼν ἐμίχθη
ἔνθά δι ὑὸς ἐπάλδο πυλαιμένεος βασιλῆος.
ἀρπαλίων, ὅ ῥα πατρὶ φίλῳ ἕπετο πολεμίζων
ἐς ῥοΐδιον, οὐδ' ἄρ' ἄντις ἀρίκετο πατρίδα γαῖαν,
ὅς ῥα, πότ' ἀρείδατο μέσον σάκος οὔτασε δ' ἠρὶ
ἐγγύθεν, οὐδ' ἐδύνδο πρὸ δωκήσδο χαλκὸν ἐλάσσαι.
ἀλλ' ἐτάρους ἐς ἔθνος ἐλάζετο κῆρ' ἀλεείνων
πάντοσε παπταίνων, μήπῃ χρόα χαλκῷ ἐπαύρῃ.
μηριόνης δ' ἀπιόντ' ἰδε χαλκήρει ὀϊσῷ.
καί ῥ' ἔβαλε λαιστὸν κατὰ δεξιόν, ὦμον ἀΐσσων.
ὦμον ἐρεψ κατὰ κύστιν ὑπ' ἰσίον ἐξεπέρησεν.
ἐξόμνυ δ' ἑτάρους

ἐξόμνυ δ' κατ' ἄνθι φίλας ἐν χερσὶν ἑταίρων,
θυμὸν ἀποπνείων, ὅς τε σκώληξ ἐπὶ γαίῃ.
κεῖδ' ταθείς, ἐκ δ' αἷμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γοῦνα.
τὸν μὲν παφλαγόνες μεγαλήτορες ἀμφεπίνυδο.
ἐς δίφρον δ' ἀνίσαντες ἄγον προτὶ Ἴλιον ἱρήν.
ἀχνύμενοι, μετὰ δ' αὐτοὶ πατὴρ κίε δάκρυα λείβων.
ποινὴ δ' οὔτις παιδὸς ἐγίνδο τεθνεῶτος.
τῷ δὲ πάεσι, μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώδη.
ξεῖνος γὰρ δὴ Ἴλιον πολίεσσιν μετὰ παφλαγόνεσσι.
τῷ ὄγε χωόμενος προΐει χαλκήρεϊ ὀϊσῷ.
ἦρ δέ τις δυχένωρ πολυΐδου μάντις ἐδός.
ἀφνειός τ' ἀγαθός τε, κεραιδόδι οἰκία ναίων.
ὃς ῥ' εὖ εἰδὼς κῆρ' ὀλοὴν ἐπὶ νηὸς ἔβαινε.
πολλάκι γάρ δὲ ἔπεσι γέρων ἀγαθὸς πολυΐδος.
νούσῳ ὑπ' ἀργαλέῃ φθίδαι οἷς ἦν μεγάροισιν.
ἢ μετ' ἀχαιῶν νηυσὶν ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι.
τὸν ῥ' ἄμαδ' ἀργαλέων θωὴν ἀλέεινον ἀχαιῶν.
νῶτον τε συγερύν, ἵνα μὴ πάδοι ἄλγεα θυμῷ.
τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος, ὦκα δ' θυμὸς
ἔκδετ' ἀπὸ μελέων, σύγερὸς δ' ἀρά μιν σκότος εἶλεν.
ὣς δὶ μὲν μάρναντ' δ' ἀμφὶ πυρὸς αἰθομένοιο.
Ἕκτωρ δ' οὐκ ἐπέπυστο δὶ φίλους, οὐδ' ὅτι νῦσε
ὅσσοι ἔσαν δὶ νηῶν ἐπ' ἀριστερὰ δηϊόωντο
λαοὶ ὑπ' ἀργείων, τάχα δ' ἂν καὶ κῦδος ἀρέσδαι
ἔπλδο, τοῖος γὰρ μαίνετο ἐννοσίγαιος
ὥρῳ' ἀργείοις, πρὸς δ' αὐτὸς ἄμυνεν αὐτοῖς,
ἀλλ' ἔχεν ᾗ περ πρῶτα πύλας καὶ τεῖχος ἐσᾶλτο
ἔηξάμενος δάναῶν πυκινὰς σίχας ἀσπιδάων.
ἕνδ' ἔσαν αἰδυτός τε νέες καὶ πρωτοσιλάων.
θῖν' ἐρ' ἁλὸς πολιῆς ἐρυμένου, αὐτὰρ ὑπερθεν

τεῖχος ἐδύσετο χθαμαλώτατον, ἔνθα μάλιστα
βαχμὴ γίνοιθ' μάχη, αὐτοί τε καὶ ἵπποι.
ἔνθα δὲ βοιωτοὶ, καὶ ἰάονες ἑλκεχίτωνες,
λοκροὶ καὶ φθῖοι, καὶ φαίδιμοι ἔντεσιν ἑπτοί,
αὐτὸν δὴ ἑπαΐσσοντα νεῶν ἔχον· οὐδ' ἐδύναντο
ὦσαι ἀπὸ σφείων φλογὶ εἰκελον ἔγχεα δῖον.
οἱ μὲν ἀθηναίων προλελεγμένοι ἔνδον ἄρα τοῖσιν
ἦρχ' ἠὸς πετεῶο μενεπτόλεμος· οἷσι δ' ἅμα ἕποιθε
φείδας τε, σίχιός τε, βίας τ' ἐὺς· αὐτὰρ ἑπηῶν
φυλεύς τε, μέγης, ἀμφίων τε, βοαδικός τε.
προφθίων τε, μέδων τε, μενεσθεύς τε θοὸς ὀρμὴς·
αὐτοὶ δὲ μὲν νόθος ἦεν ὀϊλῆος θείοιο.
ἐσκε μέδων αἴαντος ἀδελφεός· οὐτὰρ ἔναιεν
ἐν φυλάκῃ γαίης ἀπὸ πατρίδος, ἀνδρα κατακτάς,
γναῖκα μητρυιῆς ἠεωπίδος, ἣν ἔχ' ὀϊλεύς.
αὐτὰρ ὁ ἰφίκλοιο παῖς τῷ φιλακίδαο.
οἱ μὲν προφθίων μεγαθύμων θωρηχθέντος,
ναῦφιν ἀμωόμενοι μετὰ βοιωτῶν ἐμάχοντο.
αἶψα δ' οὐκέτι πάμπαν ὀϊλῆος ταχὺς ἠὸς
ἕστατ' ἀπ' αἰαντος τελαμωνίου· οὐδ' ἠθαιόν·
ἀλλ' ὅς τ' ἐν νειῷ βόε οἰνοπι πικρὸν ἄροτρον
ἴσον θυμὸν ἔχοντε ταΐνετον, ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
πρυμνοῖσιν κεράεσσι πολὺς ἀνακηκὶε ἱδρώς,
τὼ μέν τε ζυγὸν οἷον ἰὼν ἑξείης ἀμφὶς ἐέργει,
ἑμένω κατὰ ὦλκα, τ' ἐμνὴ δέ τε τέλσον ἀρούρης·
ὣς τὼ παρβεβαῶτε μάλ' ἑστασον ἀλλήλοισιν.
ἀλλ' ἤτοι τελαμωνιάδῃ πολλοί τε καὶ ἐσθλοί,
λαοὶ ἕποντ' ἄλλοι, οἳ δι σάωσε ἑξεδέχοντο,
ὁππότε μιν καμάτοῦ τε, καὶ ἱδρὼς γούνατ' ἴκοιτο.
ὣδ' ἄρ' ὀϊλιάδῃ μεγαλήτορι λοκροὶ ἕποντο

οὐ γὰρ

οὐ γὰρ σφι στᾶναι ὑσμίνῃ μίμνε φίλοιν κῆρ·
οὐ γὰρ ἔχον κόρυθας χαλκήρεας ἱππιοδασείας·
ἢ δ' ἔχον ἀσπίδας εὐκύκλους, καὶ μείλινα δῦρα.
ἀλλ' ἄρα τοξοσύνῃ καὶ ἐϋστροφῳ οἰὸς ἀώτῳ,
ἴλιον εἰς ἅμ' ἕποντο πεποιθότες ὄφρα ἑκάστη
ταρφέα βάλλοντες, ῥωγὰς ῥήγνυντο φάλαγγας.
δὴ τότε οἱ μὲν πρόσθε σὺν ἔντεσι δαιδάλεοισι,
μάρναντ' ἀμφ' ἀτρεΐωνι καὶ ἑκτορι χαλκοκορυστῇ.
οἱ δ' ὄπιθεν βάλλοντες ἀλάνθανον, οὐδέ τι χάρμης
ῥῶγες μιμνήσκοντο, σωικλόνεον γὰρ ὀϊστοί.
ἔνθά κε λοιγαλέως νηῶν ἄπο καὶ κλισιάων,
τῶες ἐχώρησαν πρὸς ἴλιον ἠνεμόεσσαν,
εἰ μὴ πανδάμας θρασὺν ἕκτορα εἶπε παραστάς,
ἕκτορ ἀμηχάνοις ἔσσι παρὰ ῥηϊτοῖσι πιθήσας.
οὔνεκά τοι πέλεται δῶκε θεὸς πολεμήϊα ἔργα,
τοὔνεκα καὶ βουλῇ ἐθέλεις περιίδμεναι ἄλλων ἐ
ἀλλ' οὔπως ἅμα πάντα δυνήσεαι αὐτὸς ἑλέσθαι.
ἄλλῳ μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμήϊα ἔργα·
ἄλλῳ δ' ὀρχηστύν, ἑτέρῳ κίθαριν καὶ ἀοιδήν,
ἄλλῳ δ' ἐν στήθεσι τίθει νόον εὐρύοπα Ζεὺς
ἐσθλόν, τοῦ δέ τε πολλοὶ ἐπαυρίσκονται ἀνθρωποι,
καί τε πόλεις ἐσάωσε, μάλιστα δ' ἐκ αὐτὸς ἀνίγνω.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ ἔμμεν ἄριστα.
πάντῃ γάρ σε πυρὶ εἴκελον ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι
ῥῶες δ' μιγάδες μοι ἐπὶ κατὰ τεῖχος ἔβησαν
οἱ μὲν ἀφισσάμενοι σὺν τοῦ χεσι, οἱ δ' μαχονται
παυρότεροι πλεόνεσσι κεδασθέντοι κατὰ νῆας.
ἀλλ' ἀναχασσάμενος κάλει ἐνθάδε πάντας ἀρίστους·
ἔνθεν δ' ἂν μάλα πᾶσαν ἐπιφρασαίμεθα βουλήν,
ἤκοντ' ἐπὶ νῆεσσι πολυκλήϊσι πέσωμεν,

οὐκ ἐθέλησι θεὸς δόμμα κρήτ☉, ἠ κεν ἔπειτα
πὰρ νηῶν ἔλθοιμι ἀπήμονός, ἦ γὰρ ἔγωγε
δείδω, μὴ τὸ χθιζὸν ἀποπήσωνται ἀχαιοὶ
χρεῖος, ἐπεὶ παρὰ νηυσὶν ἀνὴρ ἄτος ὠλίμοιο
μίμνει, ὃν οὐκέτι πάγχυ μάχης ἀχέσεσθαι ὀΐω.
Ὡς φάτο Πηλυδάμας, ἄδε δ' ἴκτορι μῦθος ἀπήμων.
αὐτίκα δ' ἐξ ὄχεων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε,
καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Πηλυδάμα, σὺ μέν αὖτε ἐρύκακε πάντας ἀρίστους
αὐτὰρ ἐγὼ κείσε εἶμι καὶ αὖτιόω πολέμοιο.
αἶψα δ' ἐλεύσεσθαι ἄνυτο, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτέλλω.
ἦ ῥά, καὶ ὡρμήθη ὄρει νιφόεντι ἐοικώς.
κικλήσκων, σχεδὸν ἦλθε Πριάμου πάϊς ἠδ' Ἐπικούρων.
δεῖ δ' ἐς πανθοΐδην Ἀγακλυτὸν ἔνδοθι δώμων,
πάντοθι ἐπειγόμενον. ἐπεὶ ἴκτορ☉ ἐκλυεν αὐδήν.
αὐτὰρ ὅ, δηΐφοβόν τε βίην θ' ἑλένοιο ἄνακτ☉.
ἀσιάδην τ' ἀδάμαντα καὶ ἄσιον ὑρτάκου υἱόν.
φοίτα δὰ προμάχους διζήμεν☉ εἶπε δὲ φῶτας.
τοὺς δ' οὔ πω οὐκέτι πάμπαν ἀπήμονας οὐδ' ἀνολέθρους.
ἀλλ' οἱ μὲν δὴ νηυσὶν ἐπὶ πρύμνῃσιν Ἀχαιῶν.
χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέαδε ψυχὰς ὀλέσαντος.
οἵδε δ' ἐν τείχει ἔασαν βεβλημένοι, οὐτάμενοί τε.
τὸν δ' οὔ πω τάχ' ἔμελλε μετ' ἀσκελέεσσι δαφοινὸς
Ἄρης βαλέειν, ἀλλ' ἔτι πόλλ' ἐνέπω πόσιν κυκόμοιο.
θαρσύνων τ' ἐτάρους, καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι.
ἀγχοῦ δ' ἐστάμεν☉, προσέφη δὲ μιν ἔγχεϊ φαίνων.
Δύσπαρι εἶδος ἄριστε γυναιμανὲς, ἠπεροπευτά.
ποῦ τοι δηΐφοβός τε, βίη θ' ἑλένοιο ἄνακτ☉.
ἀσιάδης τ' ἀδάμας ἠδ' ἄσιος ὑρτάκου υἱός.
ποῦ δέ τοι ὀβριμοδίης, νῦν πᾶσα κατ' ἄκρης

Ἴλιος αἰπεινή, νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπον ἀλέξανδρος θεοειδὴς.
ἕκτορ ἐπεί τοι θυμὸς ἀναίτιον αἰτιάασθαι.
ἄλλο τε δή ποτε μᾶλλον ἐρωῆσαι πολέμοιο
μέλλω, ἐπεὶ δὴ ἐμὲ πάμπαν ἀνάλκιδα γείνατο μήτηρ.
ἐξ ἧς γὰρ παρὰ νηυσὶ μάχῃ ἤγερας ἑταίρους,
ἐκ τοῦ δ' ἐνθάδ' ἐόντος ὁμιλέομέν τε δυναιοῖσι
νωλεμέως· ἑταροι δὲ κατέκταθεν οὓς σὺ μεταλλᾷς.
οἶον δηΐφοβός τε βίη θ' ἑλένοιο ἄνακτ☉.
οἴχεσθον μακρῇσι τετυγμένω ἐγχείῃσιν.
ἀμφοτέρω κατὰ χεῖρα, φόνον δ' ἤμυνε κρονίων.
νῦν δ' ἀρχὸν ὅππη σε κραδίη θυμός τε κελεύει.
ἡμεῖς δ' ἐμεμαῶτε ἅμ' ἕψόμεθ· οὐ δέ τε φημὶ
ἀλκῆς δηὖτε δεύεσθαι, ὅση δύναμίς γε πάρεστι.
πὰρ δύναμιν δ' οὐκ ἔστι καὶ ἀσπάμενον πολεμίζειν.
Ὡς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφεὸν φρένας ἥρως.
βὰν δ' ἴμεν, ἔνθα μάλιστα μάχη καὶ φύλοπις ἦεν.
ἀμφί τε κεβριόνῃ καὶ ἀμύμονα πηλυδάμαντα.
φάλκῃ ὀρθαίῳ τε, καὶ ἀντιθέῳ πολυφοίτῃ.
πάλμυν', ἀσκάνιόν τε, μόρυν θ' ἵππωνά☉.
οἳ ῥ' ἐξ ἀσκανίης ἐριβώλακος ἦλθον ἀμοιβοί.
τοῖ τῇ πρωτέρῃ, τότε δ' ἆρσε μάχεσθαι.
οἳ δ' ἴσαν ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλλῃ.
ἥ ῥά θ' ὑπὸ βροντῆς παφὸς υἱὸς εἶσι πέδονδε,
θειοτέρῳ δ' ὁμάδῳ ἁλὶ μίσγεται, ἣν δέ τε πολλὰ
κύματα παφλάζοντα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
κυρτὰ φαληριόωντα, πρὸ μὲν τ' ἄλλ' αὐτὰρ ἔπ' ἄλλα.
ὣς τῶν πρὸ μὲν ἄλλοι ἀρηρότο, αὐτὰρ ἔπ' ἄλλοι
χαλκῷ μαρμαίροντο σὺν ἡγεμόνεσσιν ἕποντο.
ἕκτωρ δ' ἡγεῖτο βροτολοιγῷ ἶσος Ἐνυαλίῳ

πρὶν μιῆναι, πρὸ ἕθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσε ἶσην,
βύρσινον πτύκτην· πολλὸς δ' ἐπελήλατο χαλκός.
ἀμφὶ δέ οἱ κροτάφοισι φαεινὴ σείετο πήληξ.
πάντῃ δ' ἀμφὶ φάλαγγας ἐπέρα ἔδρεπε προσοδίζων
εἶπως οἱ εἴξειαν ὑπασπίδια προβιβῶντι.
ἀλλ' οὐ σύγχα θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἀχαιῶν.
Αἴας δὲ πρῶτος προκαλέσατο μακρὰ βιβάσθαν.
Δαιμόνι' ἀχεδόρ ἐλθέ, τίη δηθύεται οὕτως
Ἀργείους, οὔτοί π μάχης ἀδαήμονες ἐμὴν.
ἀλλὰ Διὸς μάστιγι κακὴ ἰδαίμηθεν ἀχαιοί.
ἦ θήν πᾳ τοι θυμὸς ἐέλπεται ἐξαλαπάξειν
νῆας, ἄφαρ δέ τε χεῖρες ἀμύνειν ἐσὶ καὶ ἡμῖν
ἢ κε πολὺ φθαίη κῦ ναιομένη πόλις ἡμή,
χερσὶν ὑφ' ὑμετέρῃσιν, ἀλύσσά τε περθομένη τε.
σοὶ δ' αὖτ' ὦ φημὶ ἀχεδόρ ἐμμεναι, ὅππότε φεύγᾳς
ἀρήσῃ Διὶ πατρὶ, καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι,
θάσσονας ἰρήκων ἐμμεν καλλίτριχας ἵππους.
ὅι σε πόλιν δ' οἷσουσι κονίοντός περ ἰόντα.
ὣς ἄρά οἱ ἐπόρουσε καὶ ἐπέπατο δξιὸς ὄρνις,
αἰετὸς ὑψιπέτης· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ἀχαιῶν,
θούρσωος οἰωνῷ· ὁ δ' ἀμείβετο φαίδιμος ἕκτωρ.
Αἶαν ἀμαρτοεπὲς βεβαῖε, ποῖον ἔειπες;
εἰ γὰρ ἐγὼν οὕτω γε Διὸς πάϊς αἰγιόχοιο
εἰμὶ μήματα πάντα, τίκοι δέ μεπότνια ἥρη,
τιοίμην δ' ὡς περ Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων·
ὡς νῦν ἡμέρη ἥδε κακὸν φέρει Ἀργείοισι
πᾶσι μάλ'· ἐρέεις δὲ σὺ τοῖσι πιφήσεαι, αἴκε ταλάσσης
μεῖναι ἐμὸν δόρυ μακρὸν, ὅ τοι χρόα λειριόεντα
δάψει· ἀτὰρ φώων χαρίσεται κύνας ἠδ' οἰωνούς,
ἥμῳ καὶ σαρκῶσι πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν ἀχαιῶν.
Ὡς ἄρα

Ὡς ἄρα φωνήσας ἤγήσατο· τοῖσδ' ἄμ' ἕποντο
ἠχῇ θεσπεσίῃ, σὺν δ' ἴαχε λαὸς ὄπισθεν.
ἀργείοι δ' ἐτέρωθεν ἐπίαχον, οὐδ' ἐλάθοντο
ἀλκῆς, ἀλλ' ἔμενον φώων ἐπιόντας ἀρίστους.
ἠχὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' αἰθέρα καὶ Διὸς αὐγάς.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ. Ξ. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Γαμέμνων συμπαραλαβὼν τοὺς βασιλεῖς καὶ νέα ἔρρα σὺν αὐτοῖς, ἔξεισιν ἐπὶ τὸν πόλεμον, ὕβρει δὲ τὸν κεστὸν λαβοῦσα παρὰ τῆς ἀφροδίτης κατέρχεται, καὶ τὸν ὕπνον κρατήσασα κωμίζει τὸν Διά. ποσειδῶν δὲ, τοῖς ἕλλησι βοηθεῖ, καὶ πολὺς φόνος γίνεται τῶν φώων. αἴας δὲ λίθῳ βαλὼν ἕκτορα πλήττει, ὁ δὲ ἀγαγὼν αἷμα λιποψυχεῖ.

ΙΛΙΑΔΟΣ. Ξ. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Ξῖ χρονίδην ὕπνῳ λεχέεσσιν τ' ὕπαφον ἠρη.

Ἔσορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ πίνοντ'
τύ περ ἔμπης.
ἀλλ' ἀσκηπιάδην ἔπεα πτερόεντα
προσηύδα.
φράζεο δὴ μαχάων ὅπως ἔσεται τάδε ἔργα
μείζων δὴ παρὰ νηυσὶ βοὴ θαλερῶν αἰζηῶν.
ἀλλά σὺ μὲν νῦν πῖνε καθήμενος αἴθοπα οἶνον
ἐς ὅκι θερμὰ λοετρὰ ἰὼν πλόον ἁμὸν ἵκηαι
θερμήνῃ καὶ λούσῃ ἀπὸ βρότον αἱματόεντα.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐλθὼν τάχα εἴσομαι εἰς ἐφεσωπόν.
Ὡς ἐπών, σάκος εἶλε τετυγμένον υἱὸς ἰοῖο.
κέκμηκεν δ' ἐν κλισίῃ ἐϋσσωμήδεος ἱπποδάμοιο,
χαλκῷ παμφαίνων, ἄδην δ' ἔχ' ἀσπίδα παρὸς ἰοῖο.
εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξεῖ χαλκῷ.
σεῦε δ' ἐκπρὸ κλισίης, τάχα δ' ἴσιδεν ἔργον ἀεικές.
τοὺς μὲν δεινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὀπίσσω.
τεῖχος ὑπερθύμους, ῥεῖε πρὸ δὲ τεῖχος ἀχαιῶν.
ὡς δ' ὅτε πορφύρῃ πέλαγος μέγα κύματι κωφῷ
ὄρσασθον λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα
αὔτως, οὐδ' ἄρα τε προκυλίνδεται, οὐδ' ἑτέρωσε
πρίν πνα κιχρημένον καταβήμεναι ἐκ Διὸς οὖρον.
ὡς ὁ γέρων ὄρμαινε, διαῤῥόμβῳ κατὰ θυμὸν
ἠὲ μετ' ἀτρεΐδην ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν.
ὥ ἢ δὲ δὶ φρονέων δοάσατο κέρδιον εἶν, ἢ

βῆναι ἐπ'

βῆναι ἐπ' ἀτρεΐδῃσιν, οἵ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον
μαρναμένοι, λάκε δὲ σφι περὶ χροῒ χαλκὸς ἐκτυπὸς
νυσσομένων ξιφέων τε, καὶ ἐγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
νίσσετο δ' ξύμβλητο διοτρεφέεσι βασιλεῦσι.
πὰρ νηῶν ἀνιόντος, ὅθι βεβλήατο χαλκῷ.
τυδείδης δουρατός τε καὶ ἀτρεΐδης ἀγαμέμνων.
πολλὸν γὰρ ἀπάνευθε μάχης ἐρύατο νῆες.
θῖν' ἐφ' ἁλὸς πολιῆς τὰς γὰρ πρώτας πεδίονδε
εἵρυσαν, αὐτὰρ τεῖχος ἐπὶ πρυμνῇσιν ἔδειμαν.
οὐ δέ γὰρ οὐδ' ὀλύρους περ ἐών ἐδυνήσατο πάσας
αἰγιαλὸς νῆας χαδέειν, εἰνόσῳ δ' λαοί.
τῷ ῥα προκφέρσας ἐρύσαν καὶ πλῆσαν ἀπάσης
πηῖόνος σόμα μακρὸν, ὅθι σφιν σωτήριον ἦκαρ.
τῷ δ' οἵγ' ὀφέοντος ἀϋτῆς καὶ κολέμοιο.
ἕστασαν ἐρῳδιόμοι κίον ἀθρόοι, ἀχνυμένῳ δ' ἰσοφὴ
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν, ὃ δὲ ξύμβλητο γεραιὸς
νέσσορ, πῆξε δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἀχαιῶν.
τὸν καὶ φωνήσας προσέφη κρείων ἀγαμέμνων.
Ὦ νέσορ νηλητάδη μέγα κῦδος ἀχαιῶν.
πῆλε λιπὼν πόλεμον φθισήνορα δεῦρ' ἀφικάνεις.
δείδω, μή δή μοι τελέσῃ ἔπος ὄβριμος ἕκτωρ.
ὡς ποτ' ἐπηπείλησεν ἐνὶ φώτεσσ' ἀγορεύων.
μὴ πρὶν πὰρ νηῶν πρῆσαι ἶλιον ἀπονέεσθαι.
πρὶν πυρὶ νῆας ἐνιπρῆσαι, κτεῖναι δὲ καὶ αὐτοὺς
κεῖνος θ' ὡς ἀγόρευε, τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
ὤ πόποι, ἦ ῥα καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες ἀχαιοί
ἦρ θυμῷ βάλλονται ἐμοὶ χόλον, ὡς περ ἀχιλλεύς,
οὐδ' ἐθέλουσι μάχεσθαι ἐπὶ πρυμνῇσι νέεσσι.
Τὸν δ' ἀμείβετ' ἔπειτα γερήνιος ἱππότα νέσωρ.
ἦ δὴ ταῦτά γ' ἐτοίμα τετεύχαται οὐδ' ἔτι κεν ἄλλως

βοὸς ὑψιβρεμέτης αὐτὸς παρατεκτήναιθ.
τεῖχος μὲν γὰρ δὴ κατερήεπεν ὦ ἐπέπιθμεν
ἄῤῥηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἰλάρ ἔσεσθαι
ὄφρ' ἐπὶ νηυσὶ θοῇσι μάχῃ ἁλίαστον ἔχωσι
νωλεμές, οὐδ' ἂν ἔπ γυίοις μάλα περ σκοπιάζωμ.
ὅππότερ ὧθεν ἀχαιοὶ δεινὸν ὀμβρήσαντες,
ὡς ἐπιμὶξ κτείνοντα. ἀϋτὴ δ' οὐρανὸν ἵκει.
ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ ὅπως ἔσαι τάδε ἔργα.
εἴπ νόος ἕξει, πόλεμον δ' οὐκ ἄμμι κελεύω
δυμμαχιοῦ γάρ πως βεβλημένον ἐσὶ μάχεσθαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέφη ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων.
νέσορ, ἐπεὶ δὴ νηυσὶν ἐπὶ πρύμνῃσι μάχονται,
τείχος δ' οὐκ ἔχρασμε τετυγμένον οὐδέ τι τάφρος
μέ ἔπι πολλ' ἔπαθον δαναοὶ, ἐλπουζ ὀ θυμῷ
ἄῤῥηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἰλαρ ἔσεσθαι,
αὖτω πῃ δὴ μέλλε ὑπερμενέϊ φίλον εἶναι
νωνύμνους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἄργεος ἐνθάδ' ἀχαιούς
ἤδεα μὲν γὰρ, ὅτε προφρων δαναοῖσιν ἀμύνῃ,
οἶδὲ δὲ νῦν ὅπ τὸς μὲν ὁμῶς μακάρεσι θεοῖσι
κυδάνει, ἡμέτερον δὲ μένο καὶ χεῖρας ἔδησεν.
ἀλλ' ἄγε δὴ ὡς ἂν ἐγ-ὼ εἴπω, πιθώμεθα πάντες.
νῆας ὅσαι πρῶται ἐρύσαται ἀγχι θαλάσσης,
ἕλκωμεν, πᾶσας δὲ ἐρύσαμεν ἐς ἅλα δῖαν.
ἄγκι δ' ἐπ' ἐυνάων ὁρμήθωμεν, ἐσόκεν ἔλθῃ
νὺξ ἀβρότη, ἥμ καὶ τῇ ἀπόσχονται πολέμοιο
φῶες, ἔπειτα δὲ κεν ἐρυσαίμεθα νῆας ἁπάσας.
οὐ γὰρ πς νέμεσις φυγέειν κακὸν, οὐδ' ἀνὰ νύκτα
βέλτερον, ὃς φόβυγων προφύγῃ κακὸν, ἠὲ ἑλώῃ,
Τὸν δ' ἄρ ὑπόβλαισῶν προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς.
ἀρεῖον πολὺ σείπες φύγων ἔρχος ὀδόντων

αὐλόμην. αἶψ ὤφελλε ἀλκιλίη σραπῦ ἄλλη
σημαίνειν, μὴ δ' ἄμμιν ἀναστήμεν οἷσιν ἄρα ζεὺς
ἐκ νεότητος ἔσηκε, μὴ ἐς γῆρας πολυπενθέ
ἀργαλέως πολέμοιο. ὄφρα φθιόμεθα ἕκαστος.
οὕτω δὴ μέμονας φάων πόλιν αὖρυαγυῖαν
καλλέψειν ἧς εἵνεκ' ὀϊζύομεν κακὰ πολλά,
σίγα, μήπς ἄλλος ἀχαιῶν ταῦτα ἀκούσῃ
μῦθον. ὃν οὔκον ἀνήρ γε φέρ' ἐν σόμα πάμπαν ἄγοιτο,
ὅς πς ἐπίσαιτο ἦσι φρεσὶν ἄρπα βάζειν.
σκηπτοῦχός τ' εἴη καί οἱ πειθοίατο λαοὶ,
τόσσι δ' ὄσσοισιν σύ μετ' ἀργείοισιν ἄνασσες,
νῦν δὲ σε ὦνοσάμην πολλ-ὸν φρένας, οἷον ἔειπες,
ὃς κέλεαι πολέμοιο σαωτῆος καὶ ἀϋτῆς,
νῆας ἐυσελμους ἅλα δ' ἐλκέμεν. ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
φασὶ μὲν ὀκτὰ γένηται, ἐπικρατέωσί πρ' ἔμπης.
ἡμῖν δ' αἰπὺς ὄλεθρος ἐπιῤῥέπῃ, ἢ γὰρ ἀχαιοὶ
ἀχεύσιν πόλεμον, νηῶν ἅλα δ' ἕλκομενάων.
ἀλλ' ἀτρεπέως, ἐρωήσουσι δὲ χάρμης,
ἔνθά κε σὴ βλὴ δηλήσεται ὄρχαμε λαῶν.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
ὦ ὄσυσεῦ, μᾶλλα πέρ μι καθίκετο θυμὸν ἐνίπῃ
ἀργαλέῃ, ἀτὰρ ἢ μ' ἐγ-ὼ ἀέκοντα σάνωγα
νῆας ἐυσελμους ἅλαδ' ἐλκέμεν ὕιας ἀχαιῶν,
νῦν δ' εἴη ὅς πς δεῦρ' ἀμείνονα μήπν ἐνίσσοι,
ἢ νέος, ἠὲ παλαιὸς, ἐμοὶ δὲ κεν ἀσμένῳ εἴη.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέφη, βοὴν ἀγαθὸς διομήδης.
ἐγγὺς ἀνὴρ ὃ δηθὰ ματεύσομαι αἴκ' ἐθέλητε
πείθεσθαι, καὶ μήπ κοτ' ἀγάσησθε ἕκαστ.
οὕνεκα δὴ γενεῇφι νεώτατός εἰμι μεθ' ὑμῖν
πατρὸς δ' ἐξ ἀγαθοῦ μὴ ἐγ-ὼ γένος εὔχομαι εἶναι

τυΦλὸν Θ', ὃν θήβησι χυτὴ κατὰ γαῖα κάλυψε.
τῶρθεῖ γὰρ βίης παῖδος ἀμύμονος ἐξεγένοντο.
ὤκεον δ' ἐν πλευρῶνι καὶ ἀμφιφ καλυδῶνι.
ἄγριος ἦδὲ μέλας, βίατος δ' ἦν ἱππόται οἰνεύς
πατρὸς ἐμοῖο πατήρ. ἀρετῇ δ' ἦν ἔξοχος αὐτῶν.
ἀλλ' ὁ μὲν αὐτόθι μᾶνε, πατὴρ δ' ἐμὸς ἀργεϊ νάιων
πλαγχθείς, ὡς γάρ του Ζεὺς ἤθελε καὶ θεοὶ ἄλλοι.
ἀλφησίοιο δ' ἐγημε θυγατρῶν, ναΐδ' ἐὺ δῶμα
ἀφνειὸν βιόμενο. ἄλις δέ οἱ ἦσαν ἄρουραι
πυροφόροι, πολλοὶ δ' φυτῶν ἦσαν ὄρχατοι ἀμφίς.
πολλὰ δέ οἱ πρόβατ' ἔσκε, κέκασσο δ' ἁπάντας ἀχαιούς
ἔγχεϊη, τὰ δ' ἐμὲ μέλλετ' ἀκουέμεν ὡς ἐτεόν περ.
ζεῦ ἦ ἄν μ' ἐνὶ θυμὸν κακὸν καὶ ἀάλκιδα φάντες
μῦθον ἀπημύσητε πιφαυσκόμενον, ὃν κεν ἐὺ εἰπω.
δεῦτ' ἴομεν πολεμόνδε, καὶ ὑπτιόωμεν περ ἀνάγκη.
ἔνθα δ' ἔπειτ' αὖτοὶ μὲν ἐχώμεθα δηϊοτῆτος,
ἐκ βελέων, μή που πεφ βλημένοι ἕλκεα θέωμεν.
ἄλλους δ' ὀρμαίνοντας ἐνὶ θυμῷ, οἵ τ' ὀπάρουσι
θυμῷ ἦρα φέροντας ἀφισάσ', ὑδὲ μάχονται.
Ὡς ἔφαθ', οἳδ' ἄρα τῷ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο,
βὰν δ' ἴμεν, ἦρχε δ' ἄρα σφιν ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων.
ὣδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχον κλυτὸς ἐννοσίγαιος.
ἀλλὰ μετ' ἀνδρὸς ἦλθε παλαιῷ φωτὶ ἐοικώς.
δεξιτερὴν δ' ἕλε χεῖρ' ἀγαμέμνονος ἀτρεΐδαο.
καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἀτρεΐδη, νῦν δή πού σ' ἀχιλλῆος δολοφρὴν
ἥθεα ἐνὶ σήθεσι φόνον καὶ φύζαν ἀχαιῶν
δρηχμαίνει. ἐπεὶ οὔ δὲ νὶ φρένας ἔμπεδος ἐσσί.
ἀλλ' ὅ μὲν ὡς ἀπόλοιτο. θεὸς δέ τε σίφλωσε θεῖναι.
σοὶ δ' οὔπω μοῖρα πάγχυ θεοὶ μάκαρες κατέκηραν.

ἀλλ'

ἀλλ' ἤδη τῶν φῶτε γ' ἤτορος ἠδὲ μένοντος,
ὅτις πρόφρων μὲν ἀρήγει ἠδ' ἀναχάζεται ἄλλον,
ὃν δὲ κακὸν φρεσὶν ἧσι νοήσεται, οὐδ' ἐπιφέρεται αὐτὸς
φεύγοντας πρὸς νῆας, ἵνα πρύμναι τε καὶ ἁλιάδες νῆες.
Ὡς εἰπὼν, μὲν ἄϋσεν ἐπισμύξας πεδίοιο.
δεσμοὶ δ' ἐννεάχειλοι ἐπιάχον, ἠὲ δεκάχειλοι
ἀνέρος ἐν πολέμῳ ἐειδὰ ξυνάγοντος ἄρηϊ,
τόφρα οἱ ἐκ στήθεσφιν ὄπα, κρείων ἐνοσίχθων
ἧκεν, ἀχαιοῖσιν δ' μέγα δένος ἐμβαλ' ἑκάστῳ
καρδίῃ, ἀλλήκτου πολεμίζειν ἠδὲ μαχέσθαι.
ὦρτο δ' ἐπειτ' ἐκ χρυσόθρονος ὀφθαλμοῖσι,
ἐσσυμένως ἐξ ἠλύμποιο ἀπὸ ῥίον αὐτίκα δ' ἵκνει,
τὸν μὲν ποιπνύοντα μάχῃ ἀνὰ κυδιάνειραν
αὐτοκασίγνητον κοὶ δάϊρα, χάρμη δ' θυμῷ.
ἔνθα δ' ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς πολυπίδακος ἴδρης,
ἵζανε δ' ἐπειτα βοῶπις πότνια ἥρη,
ὄφρα μὲν ἐξεπόθοιε διὸς νόον αἰγιόχοιο.
ἦδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλὴ
ἐλθεῖν εἰς ἴδην εὖ ἐντύνασαν ἑαυτήν
εἴπως ἱμείραιτο παρακλιθέμεν φιλότητι
ᾗ χροΐ, ᾧ δ' ὕπνον ἀπὸ μελέων τε, λιαρόν τε
κοιμῆσαι βλεφάροισιν, ἰδὲ φρένι πευκαλίμῃσι.
βῆ δ' ἴμεν εἰς θάλαμον, τόν οἱ φίλος υἱὸς ἐτεύξεν
Ἥφαιστος, πυκινὰς δ' θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσε
κλῃδὶ κρυπτῇ, τὴν δ' ἄλλος θεὸς οὐκ ἐπιβήσετο.
ἔνθ' ἦγ' ἐσελθοῦσα θύρας ἐπέθηκε φαεινάς.
ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτα ἀπὸ χροὸς ἴμερον ἕσπε,
λύματα πολλὰ κάθηρεν, ἀλείψατο δ' λίπ' ἐλαίῳ,
ἀμβροσίῳ ἑδανῷ. τό ῥα δι' αὐθομένοιο μάλα
ἔσκε καὶ κιρνάμενον διὸς ἐντὶ χαλκοβατὲς δῶ

ἕλμης ἐς γαῖαν τε καὶ οὐρανὸν ἶκτ' ἀϋτμή,
τὼ δ' ἤγε χρόα καλὸν ἀλεψαμένη ἰδὲ χαίτας
πέξαμένη, χρυσὶ πλοκάμους ἐπλέξε φαεινούς·
καλοὺς ἀμβροσίους ἐκ κρατὸς ἀθανάτοιο·
ἀμφὶ δ' ἄρα ἀμβρόσιον ἑανὸν ἕσατ'· ὃν δι' Ἀθήνη
ἕξυσ' ἀσκήσασα· τίθει δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλά·
χρυσείης δ' ἐνετήσι κατὰ στῆθος πρόνασε,
ζώσατο δὲ ζώνῃ ἑκατὸν θυσάνοις ἀραρυίαν,
ἐν δ' ἄρα οἱ ῥήματα ἔκαον ἰύγξ ἠδὲ λαβοῖσι·
ἵμερα μορόεντα· χάρις δ' ἀπελώβητο πολλή·
κρηδέμνῳ δ' ἐφύπερθε καλύψατο δῖα θεάων,
καλῷ νηγατέῳ· λευκὸν δ' ἦν ἠέλιος ὡς,
ποσσὶν ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περὶ χροῒ θήκατο κόσμον
ἦ ῥ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο, καλεσαμένη δ' Ἀφροδίτην
τῶν ἄλλων ἀπάνευθε θεᾶν, πρὸς μῦθον ἔειπεν·
ἦ ῥά νύ μοι τί πίθοιο φίλον τέκος οὕνεκα εἶπω;
ἦε κοτεσσαμένη τόγε θυμῷ, τοὔνεκα
οὐκ ἐγὼ ἀρήγω Δαναοῖσι· σύ δὲ φῶσιν ἀρήγῃς·
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
Ἥρη πρέσβα θεὰ θύγατερ μεγάλοιο Κρόνοιο·
αὐδᾶ ὅ, τι φρονέουσα τελέσσαι δέ με θυμὸς ἀνώγει·
εἰ δύναμαί γε τελέσαι γε καὶ ἐτετελεσμένον ἐστί·
Τὴν δὲ δολοφρονέουσ' ἠμείβετο ποτνία Ἥρη·
δὸς νῦν μοι φιλότητα καὶ ἵμερον, ᾧ τε σὺ πάντας
δαμνᾷ ἀθανάτους ἠδὲ θνητοὺς ἀνθρώπους,
εἶμι γὰρ ὀφομένη πολυφόρβης πείρατα γαίης·
Ὠκεανόν τε θεῶν γένεσιν καὶ μητέρα Τηθύν,
αἵ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν ἐΰτροφον ἠδ' ἀτίταλλον·
δεξάμεναι ῥείης ὅτε, Ζῆνα κρόνον εὐρύοπα γαίης

γαίης

γαίης νέρθε καθῆστο καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης·
Ἐς ἵμ' ὀφομένη καί σφ' ἄκεστα νείκεα λύσω·
ἤδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
εὐνῆς καὶ φιλότητος· ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ
οἷ κείνω· ἐπίειται παραπαιπήσασα φίλον κῆρ·
εἰς εὐνὴν αὖτίς με μιγήμεναι φιλότητι;
καί κέ σφι φίλητε καὶ ἀλλοίη καλεοίμην·
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη·
οὐκ ἔστ' οὐδ' ἔοικε τεὸν ἔπος ἀρνήσασθαι·
ἐπεὶ σὸς γὰρ ἕζεο ἐν ἀγκοίνῃσι Κρονίωνος·
ἦ· καὶ ἀπὸ στήθεσφιν ἐλύσατο κεστὸν ἱμάντα,
ποικίλον, ἔνθα δέ οἱ θελκτήρια πάντα τέτυκτο,
ἔνθ' ἔνι μὲν φιλότης ἐν δ' ἵμερος ἐν δ' ὀαριστὺς
πάρφασις· ἥ τε κλέπτει νόον πύκα περ φρονεόντων·
τόν ῥ' ὅ γε μιν βάλε χερσὶν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
τῇ νῦν δεῦτον ἐμοῦντα, τεῷ δ' ἐγκάτθεο κόλπῳ
ποικίλον, ᾧ ἔνι πάντα τετεύχαται· ἦ δέ σε φημὶ
οὐ πρήξειν γενέσθαι ὅ τι φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς·
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
μειδήσασα δ' ἔπειτα τῷ ἐγκάτθετο κόλπῳ·
ἐν μὲν ἔβη πρὸς δῶμα διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
Ἥρη δ' αἶψα λίπεν βίον ἠλύμποιο,
πιερίην δ' ἐπιβᾶσα καὶ ἠμαθόεντα διῆλθεν,
σεύατο δ' ἐφ' ἱπποπόλων θρῃκῶν ὄρεα νιφόεντα,
ἀκροτάτας κορυφάς, ἦ δὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖιν·
ἐξ ἀθόου δ' ὦρτο πόντου ἐδύσετο κυμαίνοντα·
λῆμνον δ' εὖ ναίουσαν πόλιν θείοιο θόαντος,
ἔνθ' ὑπῆρ ξύμβλητο κασιγνήτῳ θανάτοιο·
ἔντ' ἄρα οἱ φῶ διὰ χεῖρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

Ὕπνε ἄναξ πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων·

ἦ μὲν δὴ ὥστ' ἐμὸν ἦτορ ἐκλυθὲ ἠδ' ἐπὶ καὶ νῦν
πέσθευ, ἐγὼ δ' αἱ καί τοι ἐδίσεο χαλκὸν ἐνῆκα
καιμησόν μοι ἕλωσιν ὑπ' ὀφρύσιν ὄφρα φαείνω
αὐτίκ' ἐπείκων ἐγὼ παραλίξομαι ἐν φιλότητι.
ἦ ῥα δ' ἔτοι ἤώσω, καλὸν θρόνον ἀφθίτου αὐτοῦ,
χρύσεον, ὅν ῥά οἱ κὲ ἐμὸς πάϊς ἀμφιγυήεις
τευξέ τ' ἀσκήσας· ὑπὸ δ' θρῆνυν ὧσεν ἑῆσι
ἕλκε κεν ἐπτάβοιος λιπαροὺς πόδας ἐλαπίναζων.
Τὴν δ' ἀπαμείβετο μῦθος προσφώνεων νέφεληγερέτα Ζεύς·
ἦρη πρίσβα θεὰ βύγατερ μεγαλοίο κρόνοιο.
ἄλλον μέν κεν ἐγωγε θεῶν ἀπαγηνετεώων
εἶπα κατευνήσασθαι, καὶ ἄν ῥα τοταμοῖο ῥέεθρα
ὠκεανοῖο, ὅς περ γένεσις πάντεσσι τέτυκται.
ἕλιος δ' ἦκ' ἄν ἐγωγε κρονίονος ἄσσον ἰκοίμην,
τῷ δέ κε κατευνήσαιμι· ὅτε μή μοι αὐτὸς γε κελεύοι.
ἦδη γάρ με καὶ ἄλλο τεὴ ἐπίφρασσαν ἰφθίμη
ἤματι τῷ, ὅτ' ἐκεῖνος ὑπέρθυμος διὸς υἱὸς
ἔπλεεν ἰλιόθεν τρώων πόλιν ἐξαλαπάξας.
ἤτοι ἐγὼ μὲν ἔθελξα διὸς νόον αἰγιόχοιο·
νέφεσιν ἀμφιχυθεὶς, σὺ δέ οἱ κακὰ μήσαο θυμῷ·
ὄρσασ' ἀργαλέων ἀνέμων ἐπὶ πόντον ἀήτας·
καί μιν ἔπειτα κόων δ' εὖ ναιομένην ἀπέπεμψας·
κόσφι φίλων πάντων, ὅλ' ἐπεμπόμενος χαλέπαινε
ἡρακλῆϊ κατὰ δῶμα θεούς· ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
ἵμεν, καί κε μ' ἄϊσον ἀπ' αἰθέρος ἐμβαλε πόντῳ·
ἐμὴ νύξ δ' μήτηρ θεῶν ἐσάσατο καὶ ἀνέφρων,
τὴν ἰκόμην φεύγων· ὅδ' ἐπεύθετο χωόμενος περ
ἄζετο γὰρ μὴ νυκτὶ θοῇ ἀτιτήσειε θυέλλαις·
νῦν αὖ ἐμὸν θυτόμ' ἀνώγας ἀμὴ χάνον ἄλλο τελέσσαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε, βοῶπις πότνια ἥρη.

ὕπνε τίη δὲ σὺ ταῦτα μετὰ φρεσὶ μυρία βάζεις;
ἦ φὴς ὥς τρώεσσιν ἀρηγέμεν οὐρύοπα ζῆν,
ὡς ἡρακλῆος πάϊ χώσατο παιδὸς ἑοῖο.
ἀλλ' ἴθ' ἐγὼ δέ κε καί τοι χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων
δώσω ὀπυιέμεναι καὶ σὴν κεκλήσεται ἄκοιτιν
παμπρεπέως, ἧς αἰὲν ἰμείρεαι ἤματα πάντα.
Ὡς φάτο, χήρατο δ' ὕπνος, ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα.
ἄρχε νῦν μοι ὅμοσον ἄατον συνὸς ὕδωρ.
χερὶ δὲ τῇ ἑτέρῃ μὲν ἕλε χθόνα πολυβότειραν.
τῇ δ' ἑτέρῃ ἅλα μαρμαρέην, ἵνα πάντες ἀκούσῃ
μάρτυροι ὅσσοι ὑπὸ τιτῆνες ναίουσι περ ἐόντες.
ἦ μὲν ἐμοὶ δώσειν χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων
πασιθέην· ἧς τ' αὖτος ἐέλδομαι ἤματα πάντα.
Ὡς ἔφατ'. οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος ἥρη.
ὤμοσε δ' ὡς ἐκέλευε θεοὺς δ' ὀνόμηνεν ἅπαντας
τοὺς ὑποταρταρίους, οἳ πτῆνυγος καλέονται.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὅμοσέν τε, τελεύτησέν τε ἔπος ὅρκου,
τῷ βήτην λήμνου τε καὶ ἴμβρου ἄσυ λιπόντε,
ἠέρα ἐσαμένω ῥίμφα προήσσοντε κέλευθον.
ἷξον δ' ἰκέσθην, ποτνιπίδακα μητέρα θηρῶν,
λεκτὸν ὅπη πρῶτον λιπέτην ἄλα· τῷ δ' ἐπὶ χέρσου
βήτην, ἀκροτάτη δ' ὑπὸ ποσσὶν ὑπεσείετο ὕλη.
ἔνθ' ὕπνος μὲν, ἐμεινε πορὼν διὸς ὄφρα ἴδοιτο,
ἐς ἔλατον δὲ βὰς πριμήκεα, ἤ τοτ' ἐν ἴδῃ
μακροτάτη πεφυυῖα διὶ ἤερι φαίνετο μᾶλλον·
ἔνθ' ἥ γ' ὄρεσιν πεπυκασμένη ἐλατίνοισιν,
ὄρνιθι λιγυρῇ ἐναλίγκιος, ἥντ' ἐν ὄρεσσι
χαλκίδα κικλήσκουσι θεοί, ἀνδρῶν δὲ κύμινδιν.
ἦρη δ' ὑψόθεν ἥστο, περὶ δὲ νεφέλην ἐρύσασα
ἕζετο· τῇ δ' ἄμβροτα δῶκε γάργαρον ἄνθος,
ἕδνα ὑφαινέσθην· ἕδε δὲ νεφελογερέτα ζεύς.

ὣς δ' ἄλλοτε ὣς μὲν ἔρως πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν·
οἷον ὅτε πρώτιστον ἐμισγέσθην φιλότητι,
εἰς δύνην φοιτῶντε φίλους λήθοντε τοκῆας·
καὶ δ' αὐτῆς προπάροιθεν, ἔστη τ' ἔφατ' ἔκτ' ὀνόμαζεν·
ἦρη· πῆ μεμαυῖα κατ' ἠλύμπου τόδ' ἱκάνεις;
ἵπποι δ' ἢ παρέασι καὶ ἅρματα τῶν κ' ἐπιβαίης;
Τὸν δ' ὀλοφρονέουσα προσηύδα πότνια ἦρη,
ἔρχομαι ὀφομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης·
ὠκεανόν τε θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα τηθύν,
αἵ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν ἐΰτρεφον ἠδ' ἀτίταλλον,
δύς εἶμ' ὀφομένη καί σφ' ἄκεσσα νείκεα λύσω,
ἤδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
δύνης καὶ φιλότητος ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ·
ἵπποι δ' ἐν πρυμνωρείῃ πολυπίδακος Ἴδης
ἕστασ', οἵμ' οἱ Ζεὺς δῶ φερέμεν καὶ ὑγρὴν
αὖν δὲ σὺν ἵππεσσι δύρου κατ' ἠλύμπου τόδ' ἱκάνω,
μήπως μοι μετέπειτα χολώσεται αἴσχε σιωπῇ
οἶχωμαι πρὸς δῶμα βαθυῤῥόου ὠκεανοῖο·
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
ἦρη κεῖσε μὲν ἔπι καὶ ὕστερον ὁρμηθῆναι,
νῶι δ' ἄγ' ἐν φιλότητι καπέσσομεν εὐνηθέντε.
οὐ γάρ πώποτέ μ' ὧδε θεᾶς ἔρος ἔνδοθι γυιοῖς
θυμὸν ἐνὶ σήθεσσι περιπροχυθεὶς ἐδάμασσε,
οὐδ' ὁπότ' ἠρασάμην ἰξιονίης ἀλόχοιο
ἥτε τέκε πτολίπορθον ἐείκελον ἀθανάτοισιν
οὐδ' ὅτε Δανάης καλλισφύρου ἀκρισιώνης
ἥτε τέκε πρόσωπα πολυτρόπου ἀμφιγυήεν
οὐδ' ὅτε Φοίνικος εὐρὺς τηλεκλειτοῖο,
ἥτε τέκε μοι μίνωτα καὶ αὐτίθεον ῥαδάμανθυν·
οὐδ' ὅτε περ σεμέλης, οὐδ' ἀλκμήνης ἐνὶ θήβῃ,

ἦρ'

ἦρ' ἡρακλῆα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
ἣδὲ διώνυσον σεμέλη τέκε χάρμα βροτοῖσιν·
οὐδ' ὅτε δήμητρος καλλιπλοκάμοιο ἄνακτος·
οὐδ' ὁπότε λητοῦς ἐρικυδέος· οὐδὲ σεῦ αὐτῆς,
ὡς σέο νῦν ἔραμαι· καί με γλυκὺς ἵμερος αἱρεῖ·
Τὴν δ' ὀλοφρονέουσα προσηύδα πότνια ἦρη· expressus hic locus totus a Homero in Tristia in carmine epico (Hecuba liberata).
ἀνόστατε κρονίδη ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
εἰ νῦν ἐν φιλότητι λιλαίεαι εὐνηθῆναι
ἴδμεν ἐν κορυφῇσι τὰ δ' προπέφανται ἅπαντα
πῶς κ' ἔοι· εἶπες νῶϊ θεῶν αἰθηγενετάων
εὕδοντ' ἀφρήσδε θεοῖσι δὲ πᾶσι μιτεῖλθε
πειρωσόμεθ· ἦ κ' ἄν ἐγωγε τεὸν πρὸς δῶμα νεοίμην
ἐξ εὐνῆς αὐσᾶσα· νεμεσσήσειε δέκοντι
ἀλλ' εἰ δή ῥ' ἐθέλεις καί τι φίλον ἐπλεο θυμῷ·
ἔστιν τι θάλαμος, τόν τοι φίλος υἱὸς ἔτευξεν
ἥφαιστος, πυκινὰς δ' θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσεν·
ἔνθ' ἴομεν κείοντε, ἐπεὶ νύ τι εὐνάσθαι δύνῃ·
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
ἦρη μή τε θεῶν τό γε δείδιθι μήτε τιν' ἄλλων
ὄφρα σε. τοῖόν τοι ἐγὼ νέφος ἀμφικαλύψω
χρύσεον· οὐδ' ἂν νῶϊ διαβήσεται ἠέλιος περ,
οὔτε καὶ ὀξύτατον πέλεται φάος ἐφοράασθαι·
ἦ ῥα, καὶ ἀγκὰς ἔμαρπτε χρόνῳ παῖς ἣν παράκοιτιν·
ἔδδι δ' ὑπὸ χθὼν δῖα φύων νεοθηλέα ποίην,
λωτόν θ' ἑρσήεντα ἰδὲ κρόκον ἠδ' ὑακίνθον
πυκνὸν καὶ μαλακόν, ὃς ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἐφῆκε.
τῷ δ' ἐνὶ λιξάσθην, ἐπὶ δ' νεφέλην ἐσάναντε,
καλὴν χρυσείην, εἱλπναὶ δ' ἀπέπιπτον ἐέρσαι.
ὡς ὁ μὲν ἀβρέμας εὗδε πατὴρ ἀνὰ γαιήοχος ἄκρῳ
ὕπνῳ καὶ φιλότητι δαμείς· ἐχέν δ' ἀγκὰς ἀκοίτην·

Εἰ δ' ὅτε θέειν ἔδ νῆας ἀχαιῶν νήδυμος ὕπνος
ἀγγελίῃ ἀρίων γαμφηλάτῃ ἴννοσιγαίῳ
ἀγχοῦ δ' ἰσάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Πρόφρων νῦν δαναοῖσι τανύσσαο ἠπάμωρον,
καί σφιν κῦδος ὄπαζε μίνυνθά περ ὄφρ' ἔτι νῦδθ
ζεύς· ἐπεὶ οὐκέτι δηρὸν ἐγὼ μελανὸν περὶ κῶμα κάλυψω.
ὄρνυτο δ' ἐν φιλότητι παρήπαφον ὀτρύνθην αι.
Ὡς ἐπών, ὃ μὲν ὦχετ' ἔδ κλυτὰ φύλ' ἀνθρώπων.
τὸν δ' ἔτι μᾶλλον ἀνῆκεν ἀμαιμάκετα δαναοῖσιν.
αὐτίκα δ' ἐν πρώτοισι μέγα προθορὼν ἐκέλευσεν.
Ἀργεῖοι καί δ' αὖτε μεθέμμεν ἔκτοσε νίκης
πριαμίδῃ, ἵνα νῆας ἕλῃ καὶ κῦδος ἄρηται·
ἀλλ' ὃ μὲν οὕτω φησὶ καὶ εὔχεται οὔνεκ' ἀχιλλεὺς
νηυσὶν ἔδ γλαφυρῇσι μένῃ κεχολωμένος ἦτορ.
κεῖνος δ' οὔτι λίην ποθὴ ἔσσεται, εἴκεν δὲ ἄλλοι
ἡμεῖς ὀρσώμεθ' ἀμαιμάκεμμεν ἀλλήλοισιν.
ἀλλ' ἄγε δ' ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω πεθώμεθα πάντες.
ἀσπίδας ὅσσαι ἄριστοι ἐνὶ στρατῷ ἠδὲ μέγιστα
ἔστωμεμμοι· κεφαλὰς δὲ παναίθῃσιν κορύθεσσι
κρύπτοντες, κόρσίν τε τὰ μακρότατ' ἐγχεῖ ἑλόντες
ἴομεμμ· αὐτὰρ ἐγὼν ἡγήσομαι, ὄφρ' ἔτι φημὶ
ἔκτορα πριαμίδην μεμνέειν μάλα περ μεμαῶτα·
ὃς δέκ' ἀνὴρ μεμάχαρμος ἐχεῖ δ' ὀλίγον σάκος ὤμῳ
κέκρουται φασὶ σότω· ὃδ' ἐν ἀσπίδι μέζονι σύτω.
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τῶ μάλα μὲν κλύον· ἡδ' ἐπίθοντο.
βοῦς δ' αὐτοὶ ἐκέλευσε κόσμον, ὑτάμμοί περ.
τυδείδης ὀδυσεύς τε, καὶ ἀρείδης ἀκαμέμνων·
οἱ χόμμοι δ' ἔδ πάντας, ἀρήϊα τεύχε' ἀμείβον.
ἐσθλὰ μὲν ἐσθλὸν ἔδυνε· χέρηα δὲ χείρονι δόσκεν.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔστησε περὶ χροῒ νώροπα χαλκὸν.

βάν ῥ'

βάν ῥ' ἴμμεν, ἦρχε δ' ἄρα σφι ποσειδάων ἐνοσίχθων.
δεινὸν ἄορ ταναύηκες ἔχων ἐν χερὶ παχείῃ·
ἴκελον ἀστεροπῇ, τῷ δ' οὔ θέμις ἐστὶ μιγῆναι,
ἐν δηϊοτῆτι, ἀλλὰ δέος ἴσχανδ' ἀνθρώπους.
βῶας δ' ἄνθ' ἑτέρωθεν ἐκόσμεε φαίδιμος ἕκτωρ.
δὴ ῥα τότ' ἀλλοτόωτον ἔμελλε πόλεμόιο τάνυσσαν
κυανοχαῖτα ποσιδάωνι καὶ φαίδιμος ἕκτωρ.
ἤρχε δὲ τρώεσσιν, ὃδ' ἀργείοισιν ἀρήγων.
ἐκλύθη δ' ὑάλασσα ποτὶ κλισίας τε νέας τε
ἀργείων. οἱ δ' ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.
οὔτε θαλάσσης κῦμα τόδον βοάᾳ προτὶ χέρσον
πόντοθεν ὀρνύμμενον πνοιῇ βορέῃ ἀλεγεινῇ,
οὔτε πυρὸς τόσος τε ποτὶ βρόμος αἴθομένοιο,
οὔρεος ἐν βήσσῃς ὅτε τ' ὤρσε καίμμεν ὕλην.
ὄτ' ἄνεμος τόσος γε ποτὶ δρυσὶν ὑψικόμοισιν
ἤπύει· ὅστε μάλιστα μέγα βρέμεται χαλεπαίνων,
τόσσῃ ἄρα τρώων καὶ ἀχαιῶν ἔπλετο φωνή
δεινὸν ἀϋσάντων, ὅτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
αἰάνεος δ' πρῶτος ἀκόντισε φαίδιμος ἕκτωρ
ἐγχεῖ· ἐπεὶ τέτραπτο πρὸς ἰδὺ δι μὴδ' ἀφάμαρτε.
τῇ ῥα δύω τελαμῶνε περὶ σήθεσι πετάσθην.
ἤτοι ὃ μὲν σάκεος, ὃ δ' φασγάνου ἀργυροήλου.
τὼ δι ῥυσάσθην τέρενα χρόα χώσατο δ' ἕκτωρ.
ὅτ' ἰθὺ ῥά δι βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός.
ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχώσατο κῆρ ἀλιείνων.
τὸν μὲν ἔπειτ' ἀπιόντα μέγας τελαμώνιος αἴας
κὰδ μασίῳ, τά ῥα πολλὰ θοάων ἔλματα νηῶν
πὰρ ποσὶ μαρναμένων ἐκυλίνδετο. τῶν ἐν ἀείρας,
σῆθος ἔβαλλ' ἐκέτι ὑπὲρ ἄντυγος ἀγχόθι δίφρης.
δρόμβον δ' ὡς ἔστυνε βαλών, περὶ δ' ἔβραμε πάντῃ·

ὣς δ' ὅθ' ὑπὸ ῥιπῆς πυρὸς ἀίσσῃ ἀζὼς
πρόῤῥιζος · δεινὴ δ' θειὰ γίνεται ὁρμὴ
ἐξ αὐτῆς , τόν δ' οὔπῃ ἔχει ῥεφάων ὅς κεν ἴδηται
ἔγγυς ἰών · χαλεπὸς δ' ὁ διὸς μεγάλοιο κρατυνός ·
ὡς ἔπεσ' ἔκπορ ὧκα χαμαὶ μένος ἐν κονίῃσι ·
χερσὶ δ' ἔκβαλον ἔγχος ἐπ' αὐτῷ δ' ἀσπὶς ἀάφθη
καὶ κόρυς · ἀμφὶ δέ οἱ βράχι τεύχεα ποικίλα χαλκῷ ·
δι δέ μιγα ἰωχητὸν ἐπίῤῥαμον ἵεσθ' ἀχαιῶν ·
ἐλπόμενοι ἑρύσσασθαι , ἀκόντισον δ' ἐς θαμειὰς
ὰσπίδας , ἀλλ' οὔτις ἐδυνήσατο ποιμένα λαῶν
ἔγχεϊ νύξαι ἠδὲ βαλεῖν · πρὶν γὰρ περίβησαν ἄριστοι ,
πυλυδάμας τε καὶ αἰνείας κὴ δῖος ἀγήνωρ ,
σαρπηδών τ' ἄρχὸς λυκίων καὶ γλαῦκος ἀμύμων ,
τῶν δ' ἄλλων οὔτις ὑπ' ἀκήδησεν , ἀλλὰ πάροιθεν
ἀσπίδας εὐκύκλους χέθον αὐτῶ · τόνδ' ἄρ' ἑταῖροι
χερσὶν ἀείραντες φέρον ἐκ πόνου ὄφρ' ἵκεθ' ἵππους
ὠκείας · οἱ δι ὄπιθε μάχης ἠδὲ πολέμοιο
ἕστασαν , ἡνίοχόν τε καὶ ἅρματα ποικίλ' ἔχοντες ·
οἵ τόν γε πρὸτὶ ἄστυ φέρον βαρέα στενάχοντα ·
ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἵξον ἐυῤῥεῖος ποταμοῖο
ξάνθου δινήεντος , ὃν ἀθάνατος τέκετο ζεύς ,
ἔνθα μιν ἐξ ἵππων πέλασαν χθονὶ , καδδέ δι ὕδωρ
χεῦαν , ὃδ' ἀμπνύνθη κὴ ὀπὶ βλακὼ ὀφθαλμοῖσιν ·
ἕζετο δ' ἐς γούνατα κλαυνιφὶς αἷμ' ἀπομύσσων ·
ἄψ τις δ' ἐξ ὀπίσω πλῆτο χθονὶ , κὰδδέ δι ὄσσε
νύξ ἐκάλυψε μέλαινα , βέλος δ' ἔπι θυμὸν ἐδάμνα
ἀργείοι δ' ὅτε δὴ ὧν ὡς ἴδον ἔκπρο νόσφι κίοντα ,
μᾶλλον δὴ ῥώσαντο θόρον μνήσαντό τ' ἀρήμης .
ἔνθα πολὺ πρώτιστος ὀϊλῆος ταχὺς αἴας
σαυτίον οὔτασε δουρὶ μετάλμενος ὀξυόεντι

ἀνοπαίων , ὃν ἄρα νύμφη τέκε νηὶς ἀμύμων ,
ἀνοπαίῃ βοσκομένην παρ' ἄχθιας ἀτνιόεντι ·
τὸν μὲν ὀϊλιάδης δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν ·
οὔτα κατὰ λαπάρην · ὃδ' ἀνατρόπατ' , ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
ἕῶτες καὶ δμῶες σύναγον κρατερὴν ὑσμίνην .
τὸν δ' αὖ πυλυδάμας ἐγχεσπαλὴς ἦλθεν ἀμύντωρ
παυθοίδης , βάλε δ' προθοήνορα δεξιὸν ὦμον
ἦιον ἀρηιλύκειο . δι' ὤμου δ' ὄβριμον ἔγχος
ἦκεν . ὁδ' ἐν κονίῃσι πεσὼν , ἕλε γαῖαν ἀγοσῷ ,
πυλυδάμας δ' ἐκκλυτὸν ἐπεύξατο μακρὸν ἀΰσας
Ὦ μὰν δὴ τὸ μεγαθύμου παυθοίδαο
χερὸς ἀπὸ σφαρὴς , ἅλιον πιδήσας ἀκοντα ,
ἀλλά τις ἀργείων κομίσει χροΐ · καί μιν ὀΐω
αὐτῷ σκηπτόμενον κατὶμεν δόμον Ἄϊδος εἴσω .
Ὡς ἔφατ' ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' ὀξυόεντι ,
αἰάντι δ' μάλιστα δαϊφρονι θυμὸν ὄρινε ,
τὸν τελαμωνιάδην · τῷ γὰρ πέσον ἀγχι μάλιστα ·
καρπαλίμως δ' ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ ·
πυλυδάμας δ' αὐτὸς μὲν , ἀλιάστεν κῆρα μέλαιναν ,
λιχριφὶς ἀΐξας , κόμισσε δ' αὐτήνορ ὑὸς
ἀρχέλοχος , τῷ γὰρ ῥὰ θεοὶ βούλευσαν ὄλεθρον .
τὸν ῥ' ἔβαλεν κεφαλῆς τε καὶ ἀυχένος ἐν στυφελιγμῷ ,
νείατον ἀσπίδος ἄκρης , ἀπὸ δ' ὄμφω κίρσε τένοντε
τῷ δὲ πολὺ πρότερη κεφαλὴ , σόματι , ῥῖνές τε ,
οὐδὶ πλῆντ' ἦπαρ κνῆμαι καὶ γοῦνα πεσόντι .
αἴας δ' ἄντε γένετον ἀτειμότατον πυλυδαμαντι .
Φράζεο πυλυδάμα , καί μοι νημερτὶς ἔειπε .
ἦ ῥ' ἔχ οὔτας ἀνὴρ προθοήνορ' ἀνὶπεφάσθαι
ἄξιος , ὅ μίν μοι κακὸς ἐδέετα ἔ δὲ κακῶν ἐξ .
ἀλλὰ κασίγνητος αὐτήνορ ἠδὲ ἑταῖρος ,
ὁμοφρονέστατος

ἢ πάϊς αὐτῷ γὰρ γενεὴν ἀγχίστα ἐώικε.
Ἦ ῥ' οὐ γινώσκων βῶας ἐλάβε θυμῷ·
ἔνθ' ἀκάμας πρόμαχον βοιώπιον οὖτασε δουρὶ,
ἀμφὶ κασιγνήτῳ βιβάως, δόρυ ὑφλίκι πωδοῖιν·
τῷ δ' ἀκόμας ἐκπαγλον ἐπεύξατο μακρὸν ἀείσας·
Ἀργεῖοι ὀτόμωροι ἀπφλάων ἀκόρητοι.
Ἤθλω οἵοισίν γε πόνος τ' ἔσται καὶ ὀιζὺς
ἡμῖν, ἀλλὰ πῶ ὧδε κατακτανέεσθε καὶ ὔμμες,
φραδέες ὡς ὑμῖν πρόμαχος δεδμημένος ἔνδον
ἐγχεϊ ἐμῷ, ἵνα μή τι κασιγνήτοιό γε ποινὴ,
δηρὸν ἄλοχος ἔῃ, τῷ καί κε τις εὐχέται αὐτὴρ,
γνωτὸν ἐνὶ μεγάροις ἄρεως ἀλκτῆρα λιπέσθαι.
Ὣς ἔφατ'· ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' ὀξαμένοιο·
πωλέεσθαι δ' μᾶλιστα θάρσυνε θυμὸν ὄειναν.
ὥρμήθη δ' ἀκάμαντος ὅτ' ἤχ' ὑπέμεινεν ἐρωὴ
πωλείοιο ἄνακτος· ὅτ' οὔτασεν ἰλιονῆα,
ἠῖον φόρβαντος πολυμήλου· τόν ῥα μάλιστα
ἑρμείας φῶτων ἐφίλα, καὶ κτῆσιν ὄπαζεν·
τῷ δ' ἄρ' ὑπωμήτην μόλον τέκεν ἰλιονῆα,
ἦν τόθ' ὑπ' ὀφρύσι οὖτα κατ' ὀφθαλμοῖο θέμεθλα·
ἐκ δ' ὄσσε γλήνας δόρυ δ' ὀφθαλμοῖο διαπρὸ
καὶ σχεδὸν ἰνίου ἦλθεν, ὅτ' ἰξύος χέρε πετάσας
ἄμφω, πωλείεως δ' ἐρυσάμενος ξίφος ὀξύ,
αὐχένα μέσσον ἔλασεν, ἀπὸ ῥαξεν δ' ἄχεμάξε·
αὐτῇ σὺν πήληκι, ἐπὶ δ' ὄβριμον ἔγχος
ἦρυ ἐν ὀφθαλμῷ, δ δ' φῆ κόνιφιν ἀναιδὴς·
πέφραδέ τε βώτῃσι, καὶ ὀχόμενος ἔπος ηὔδα·
ἐπίμπραί μοι βῶν ἀγαυὴ ἰλιονῆς,
πατρὶ φίλῳ καὶ μητρὶ γοήμονα ἐν μεγάροισιν·
ὄφρ' ὄ γε ἢ προμάχοιο δαΐφρονος ἀλγεσιδώρου,

ἀνδρὶ φίλῳ ἐλθόντι γαμύσεται ὀπποτε κεν δὴ
ἐκ ποίης, σὺν νηυσὶ νεώμεθα κοῦροι ἀχαιῶν.
Ὣς φατο· βοῦς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἷλεν·
πωλήτωρ γὰρ ἕκαστος, ὅστις φύλοι αἰπὺν ὄλεθρον.
Ἔστητε νῦν μοι μῶσται ὀλυμπία δώματ' ἔχουσαι,
ὅς τις δὴ πρῶτος βροτοέντ' ἀνδρὸς ἀχαιῶν
ὕρατ', ἐπεὶ ἔκλινε μαχὴν κλυτὸς ἐννοσίγαιος·
αἴας φὰ πρῶτος τελαμώνιος ὕρτον οὗτα,
γυρτάσιν μυσῶν ἡγήτορα καρτεροθύμων·
φάλκιν δ' αὖτ' ἔλεχος καὶ μέρμερον ἐξενάριξεν·
μηεσόνης δ' μόρωτε, νὺ ἵπποτίωνα κατέκτα·
τεῦκρος δ' ἐκ προθόωνά' ἐνήρατο καὶ πεδίφιλον·
ἀφείδης δ' ἄρ' ἔπφθ', ὑπερήνορα τοιμένα λαῶν,
οὗτα κατὰ λαπάρην, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς ἄφυσε·
δηώσας, ψυχὴ δ' κατ' ὐταμένην ὤτειλήν,
ἑαυτ' ἐπεγομένη, τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε.
πλείστους δ' αἴας ἕλεν ὄϊλῆος ταχὺς ἑκὸς·
ἦ γὰρ δὶ πὶς ὁμοῖος ἐπιστέσθαι ποσὶν ἦεν
ἀνδρῶν φεταόντων, ὅτε τε ξυὸς ἐν φόβον ὦρσῃ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ. Ο. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Ζεὺς ἐγρεθεὶς νὴ θεασάμενος βοῦς βῶας νικωμένους, ἥρωα ἐπιπλήσσει, νὴ ἕλεν μετεπέμπετο πρὸς ποσειδῶνα κελεύων ἀφίστασθαι τῦ πολέμυ, ἀπόλλωνα δ', ὅπως ἀναῤῥώσῃ τὸν ἕκτορα· ὃς ἀναλαβὼν αὖτις βοῦς ἕλλησας ἐς φυγὴν τρέπει· καὶ μέχρι τῶν νεῶν σωθέντων. αἴας δ τελαμώνιος πολλὺς ἀναιρεῖ τῶν πολεμίων, βοῦς ταῖς ναυσὶ πῦρ ἐπιφέροντας.

ΙΛΙΑΔΟΣ.Ο. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Ο κρονίδης κεχόλωτο τωσσιδάωνι καὶ ἥρῃ.

Ὑπὲρ ἐπεὶ δίατι σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
φεύγοντες, τολλοὶ δὲ δάμεν δάιφρονες ἀνδρες
νεῶν ὑπὸ χερσίν.
ὀϊμῶξαι δ' ἢ πατὲρ ὄχεσφιν ἐρητύνατο μένοντες,
χλωροὶ ὑπαὶ δίνης περφυκυίης. ἦρχε δ' ἰὼν
ἴδης ἐν κορυφῇσι παρὰ χρυσόρνε ἥρης
σῆ δ' ἄρ' ἀναίξας ἵδρυ ἔβας καὶ ἀχαιούς.
τοὺς μὲν ὀρινόμενος, ζεύς δὲ κλονέοντας ὄπιθεν
ἀργείους. μετὰ δ' ἴσφι τωσσιδάωνα ἄνακτα,
ἕκτορα δ' ἐν πιδίῳ ἴδε κείμενον, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
ἷζαν δ' ἀργαλέῳ ἔχετ' ἄσθματι κῆρ ἀπινύσας,
αἶμ' ἐμέων, ἐπεὶ οὔμιν ἀφαυρότατος βάλ' ἀχαιῶν.
τὸν δὲ ἰδὼν ἐλέησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
δεινὰ δ' ὑποδρα ἰδὼν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
ἦ μάλα δὴ κακότεχνος ἀμήχανος ὄλεθρος ἔρηαι,
ἕκτορα δῖον ἔπαυσε μάχης ἐφόβησε δὲ λαούς.
ἢ μὰν οἶδ' ἢ ἄντε, κακῇ ἐρεφίης ἀλιγενὴς
πρώτῃ ἐπαύρηαι, καί σε πλησσόμενον ἰμάσω,
ἣ θ' ἡμένη ὄτρε' ἐκρέμω ὑψόθεν ἐκ δ' ἐδήσω
ἄκμονας ἠμὲν δύω πυρὶ χερσὶ δὲ δεσμὸν ἧλα
χρύσειον ἄῤῥηκτον. σὺ δ' ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν
ἐκρέμω, ἠλάστορ δὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν ὄλυμπον.
λῦσαι δ' οὐκ ἐδύναντο. παρασταδὸν, οὓς δὲ λαβοίμι
ῥίπασκον τιταῆνα ἀπὸ ζηλοῦ. ὄῤῥ' ἂν ἵκηται

γ῎ῆμαρ

γ῎ῆμαρ ὀλιγαπτιλίσιν. ἐμίσ' οὐ δ' ὡς θυμὸς ἀνίει
ἀλλ' ἔχεσκε δδύνη ἡρακλῆϊ θείοιο.
τὸν σὺ ξὺν βορέῃ ἀνέμῳ πεπιθοῦσα θυέλλαις
πέμψας ἐπ' ἀβύσσεον πόντον κακὰ μητιόωσα.
καί μιν ἔπειτα κόων δ' εὖ ναομένῳ ἀπένεικας
τὸν μὲν ἐγὼ ἔνθεν ῥυσάμην καὶ ἀνήγαγον ἄντην
ἄργος ἐς ἱπποβοτον καὶ πολλά περ ἀθλήσαντα.
τῶν σ' ἄντην μνήσω ἵν' ἀπολλήξῃς ἀπατάων,
ὄφρ' εἰδῇς ἤντοι χαίσμη φιλότης τε καὶ εὐνή,
ἣν ἐμίγης ἐλθοῦσα θεῶν ἄπο, καί μ' ἀπάτησας
Ὡς φάτο, ῥίγησεν δὲ βοῶπις πότνια ἥρη.
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
ἴσω νῦν τόδε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθεν
καὶ ὃ κατῤῥέεθρον συγὸς ὕδωρ, ὅς τε μέγιστος
ὅρκος, δεινότατός τε μέλῃ μακάρεσσι θεοῖσι
σοὶ δὲ ἱερὴ κεφαλὴ, καὶ νώτερον ἠδὲ καὶ ἔμπης
χρῆσθαι, ὃ μὴ οὐκ ἂν ἐγώ ποτε μάψ ὀμόσαιμι
μὴ δὴ ἐμῇ ἰότητα τωσσιδάων ἐνοσίχθων,
κηλείνεφ τεύξας τι, καὶ ἕκτορα, τοῖσι δ' ἀρήγειν
ἀλλά πῃ αὐτὸν θυμὸς ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.
τῇ ὀρόμενος δ' ἐπὶ νηυσὶν ἐδὼν ἐλίσσοιτ' ἀχαιούς.
αὐτὰρ τοι καὶ κεἰνῳ ἐγὼ παραμυθησαίμην,
τῇ κε μάλ' ὠκέως δὴ σὺ κλαυσιφόις ἡγεμονεύοις.
Ὡς φάτο, μέδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
ἢ μὰν δὴ σύγ' ἔπειτα βοῶπις πότνια ἥρη,
ἶσον ἐμοὶ φρονέουσα μετ' ἀθανάτοισι καθίζοις,
ὣς καὶ τωσσιδάων γε, καὶ εἰ μάλα βούλεται ἄλλῃ
ὦφελε μετασπερχὲς νόον μετὰ σὸν, καὶ ἐμὸν κῆρ.
ἀλλ' εἰ δὴ ῥ' ἐτεόν γε καὶ ἀφραδίας ἀγορεύεις

ἔρχεο νῦν μετὰ φῦλα θεῶν καὶ δεῦρο κάλεσσον
ἐμέ τ' ἐλθεμεναι καὶ Ἀπόλλωνα κλυτότοξον,
ὄφρ' ἡ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
ἔλθῃ, καὶ εἴπῃσι τρωσθέμεναι ἀνακῖ,
πωσάμενον τολέμοιο, τὰ δ' ἂρ δόμεναι ἐκέλεσθαι.
ἕκτορα δ' ὀρύνησι μάχλω ἐς, φοῖβος Ἀπόλλων
ἆψ ἐς δ' ἐμπνύσησι μένος, λελάθῃ δ' ὀδυνάων·
αἶψα νῦν μιν τείρουσι κατὰ φρένας, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
αὖτις ἀποστρέψησιν, ἀναλκίδα φύζαν ἰόντας·
φεύγοντες δ' ἐν νηυσὶ πολυκλήϊσι πέσωσι
πηλείδαο Ἀχιλῆος, ὃ δ' αὖσήσει ὃν ἑταῖρον.
πάτροκλον, τὸν δὴ κτανεῖ ἐγχεῖ φαίδιμος ἕκτωρ,
ἰλίου προπάροιθε τολεῖς ὀλέσασκε δ' ἀρούρας
τοὺς ἄλλους, μετὰ δ' υἱὸν ἐμὸν ἀρπηδόνα δῖον·
τῷ δὴ χολωσάμενος κτανεῖ ἕκτορα δῖος Ἀχιλλεύς.
ἐκ τοῦ δ' αὖτε ἑπὶ τρωσὶ παλίωξιν παρὰ νηῶν,
ὣς ἐγὼ τοῦχοιμι διαμπερές, ἐσόκε Ἄχαιοὶ
Ἴλιον ἀπὸ εἶσαι, ἀθλωσάμενοι σέο βουλάς.
τὸ πρίν δ' οὔτ' ἄρ ἐγὼ παύσω χόλον, οὔτέ τιν' ἄλλον
ἀθανάτων, δμωσὶν ἀμυνέμεν ἔνθάδ' ἰόντα,
πρίν γε τὸ πλεῖσθαι τελευτηθῆναι ἐέλδωρ.
ὣς ὅ γ' ὑπέσσυτο πρῶτον, ἐμῷ δ' ἐπίεντο κάρητι
ὄμματι ἴδρ, ὅτ' ἐμεῖο θοὰ θέτις ὕπατο γούνων,
λιαομένην τιμῆσαι ἀχιλλῆα πτολίπορθον.
Ὡς ἔφατ' οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
βῆ δὲ κατ' ἰδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν Ὄλυμπον.
ὡς δ' ὅτ' ἀναΐξῃ νόος ἀνέρος, ὅς τ' ἐπὶ πολλὰ
γαῖαν ἐληλεδὼς φρεσὶ πευκαλίμῃσι νοήσῃ
ἔνθ' εἶην, ἢ ἔνθα μνοιήσεαί τε πολλά,
ὧδε κραπνῶς μεμαυῖα φίλατο πότνια Ἥρη.

ἶκτο

ἶκτο δ' ἀπὸν Ὄλυμπον, ὅμηγερέεσθαι δ' ἐπήλθεν
ἀθρωάτοισιν θεοῖσι διὸς δόμῳ· δι δ' ἰδόντες,
πάντες ἀνὴ ἔξαν, καὶ δαιτυσίοισιν ἔπασαν
ἥ δ' ἄλλης μὲν ἔασε, θέμιστι δ' καλλιπαρήῳ
ἶκτο δέπαϊ, πρώτη γὰρ ἐναντίη ἦλθε θέασθαι·
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Ἥρη, τίπτε βέβηκας ἀτυζομένη δ' ἔοικας;
ἦ μάλα δή σε φόβησε κρονίδης πάϊς, ὃς τοι ἀκήρης;
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
μή μοι θεὰ θύμει ταῦτα διείρεο, οἶσθα καὶ αὐτή.
οἷος ἐκείνου θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπλητός.
ἀλλὰ σύγ' ἄρχε θεοῖσι δόμοις ἐνὶ δαιτὸς ἐίσης·
ταῦτα δὴ καὶ μετὰ πᾶσιν ἀκηδύσια ἀθανάτοισιν,
οἷα βροτοὺς κακὰ ἔργα πιφαύσκεται, οὐ δέ τι φημὶ
πᾶσιν δμῶς θυμὸν κεχαρησέμεν, οὔτε βροτοῖσιν
οὔτε θεοῖς, εἴπερ τις νῦν δαίνυται εὐφρων.
ἦ μὴν ἄρ ὣς ἐπύθε, καθεῖζε δὲ πότνια Ἥρη.
ὤχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα διὸς θεοὶ ἡδ' ἐγέλασσε
χείλεσιν, οὐ δὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέῃσιν
ἰάνθη, πᾶσιν δ' νεμεσητὸν μετηύδα.
Νήπιοι, οἱ ζωὸν μαινόμεθ' ἀφρονέοντες,
ἢ ἔτι μιν μέμαμεν καταπαυσέμεν ἄσπετον ἔντος,
ἢ ἔπεσ', ἢὲ βίῃ, ὃ δ' ἀφήμενος οὐκ ἀλεγίζει
οὐδ' ὄσσεται, φησὶν γὰρ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
κάρτεϊ τε σθένεϊ τε διακριδὸν εἶναι ἄριστος.
ἀλλ' ἔχετ' ὅττι κε ὔμμι κακὸν πέμπῃσιν ἑκάστῳ
ἤδη γὰρ νῦν ἔλπομ' ἀρηϊ γε πῆμα τετύχθαι,
ἠὲ γὰρ οἱ ὅλωλε μάχῃ ὑὸν φίλτατον ἄνδρῶν
ἀσκάλαφος, τὸν φησὶν ὅμ' ἐμμεναι ὄβριμος ἄρης.
Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἄρ' ἄρης θαλερῷ πεπλήγετο μηρῷ·

χερσὶ κατασπήνιαν, ὀλοφυρόμενος δὲ προσηύδα.
Μὴ νῦν μοι νεμεσήσετ' Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
τίφθαι φόνον υἱὸς ἑοῦ τ' ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν
εἶπερ μοι καὶ μοῖρα διὸς πλησίνῃ κεραυνῷ
κεῖσθαι ὁμῶ νεκύεσσι μεθ' οἵμαι καὶ κονίῃσιν.
Ὡς φάτο· καὶ ῥ' ἵππους κέλετο, δουπόν τε, φόβον τε
ἔδυνε μὲν, αὐτὸς δ' ἐντὶ ἑδύσετο παμφανόωντα.
ἔνθα κέ τις μείζων τε καὶ ἀργαλεώτερος ἄλλος
πὰρ διὸς ἀθανάτοισι χόλος καὶ μῆνις ἐτύχθη.
εἰμὴ ἀθήνη πᾶσι νοεῖ δεδάασα θεοῖσιν,
ἔρρε δὶ ἐκ προθύρου, λίπε δ' ἕδρονον ἔνθα θάασσε.
τοῖσδ' ἀπὸ μὲν κεφαλῆς κόρυθ' εἵλετο· καὶ σάκος ὤμων
ἔγχος δ' ἔσσυτο βαρὺς ἐκ χειρὸς ἑλοῦσα
χαλκιον, ὅσ' ἐπέεσσι καθάπτεται ἔρκος ἄρηος.
Μαινόμενε, φρένας ἠλεέ, σὶ ἔφθορας· ἢ νύ τοι αὖτε
οὖατ' ἀκουέμεν ἐσὶ νόος ἀπόλωλε καὶ αἰδὼς
οὐκ αἴσχιον ἄτε φησὶ θεὰ λευκώλενος ἔρις.
ἢ δὴ νῦν πὰρ ζηνὸς ὀλυμπίου ἐλήλυθον.
ἦε θέλεις ἀνδρῶν μὲν ἀναπλήσας κακὰ πολλὰ,
ἄλλ' ἦμὲν οὐλυμπόν δε καὶ ἀχνύμενός περ ἀνάγκῃ
αὐτὰρ ἔτοις ἄλλοισι κακὸν μέγα πᾶσι φυτεύσω.
αὐτίκα γὰρ φᾶσας μὲν ὑπερθύμους καὶ ἀχαιούς
λείψω. ὅδ' ἐμέας ἔσσι κυδοιμήσων ἐς ὄλυμπον,
μάρψω δ' ἐξέθεν ὅς τ' αἴτιος, ὅς τε καὶ οὐκί.
τῷδ' σ' ἄν νῦν κέλομαι μεθιέμεν χόλον υἱος ἑοῖος.
ἤδη γάρ τις τῶδε βίῃ καὶ χεῖρας ἀμείνων,
ἢ πέφατ' ἢ καὶ ἔπειτα περφήσεται. ἀργαλέον δὲ
πάντων ἀνθρώπων ῥῦσθαι, γενεήν τε τόκων τε.
Ὡς ἐπέων, ἴδυσε βρονῷ ἐνὶ θέρμον ἄρηα.
ἔρκος δ' ἀπόλλωνα κλίνατο δώματος ἐκτὸς,

ἴαυθι

ἴεντο δ' ὑπὸ θεοῖσι μεταγγελος ἀθανάτοισι,
καί σφιας φωνήσασ' ἔπτα πτερόεντα προσηύδα.
Βῶς σφῶ ἐς ἴδην κίετ' ἰοῦσα δὲ τάχιστα,
αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθητε διός τ' ἐς ὦπα ἰδηθε,
ἔρδειν ὅ, τι κε κεῖνος ἀποφθίνη καὶ ἀνώγῃ.
ἡ μὲν ἄρ' ὡς ἐπόησα, πάλιν κίε πότνια ἥρη.
ἕζετο δ' ἀγχόθι βρόνου, τῶδ' ἀΐξαντε πετέσθην.
ἵκοντο δ' ἴδην πολυπίδακα μητέρα θηρῶν,
νύσσαν δ' ἰδυόπα κρονίδην ἀνὰ γαργάρῳ ἄκρῳ
ἄμβροτον· ἀμφὶ δε μιν θυόεν νέφος ἐστεφάνωτο.
τὼ δὲ πάροιθ' ἐλθόντε διὸς νιφόεντα κάρηνα
ἥστην, οὐ δὲ σφῶϊν ἰδὼν ἐχολώσατο θυμῷ·
ὅτι δι ὦκ' ἐπέεσσι φίλης ἀλόχοιο πιθέσθην.
ἶσαν δὲ πρότερόν ἔπτα πτερόεντα προσηύδα.
Βῶσκ' ἴθι ἶρι ταχεῖα ποσὶ σβάσαι ἄνακτι
πάντα τά δ' ἀγγεῖλαι, μὴ δὲ ψευδάγγελος ἔστην,
παυσάμενον μὲν μιν ἀνωχθι μάχης ἠδὲ πολέμοιο
ἔρχεσθ' μετὰ φῦλα θεῶν. ἢ ἐς ἅλα δῖαν.
ἢ δέ μοι οὐκ ἐπέεσσι πεπείσεται ἀλλ' ἀλεγεσθ.
φραζέσθω δ' ὅπτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
μὴ οὐ δὲ κρατερός περ ἐὼν ἐπιόντα τελάσσῃ
μεῖναι, ἐπεὶ ὃ φημὶ βίῃ πολὺ φέρτερος εἶναι,
καὶ γενεῇ πρότερος. τῷδ' οὐκ ἔθελεται φίλον ἦτορ
ἶσον ἐμοὶ φάσθαι, τόν τε συνέεσι καὶ ἄλλοι.
Ὡς ἔφατ', οὐ δ' ἀπίθησε ποδήνεμος ὠκέα ἶρις,
βῆ δὲ κατ' ἰδαίων ὀρέων ἐς ἴλιον ἱερήν.
ὡς δ' ὅταν ἐκ νεφέων πῆγνυται νιφὰς, ἠὲ χάλαζα
ψυχῇ ὑπαὶ βιπῆς αἰθριηγενέος βορέαο,
ὡς ῥαπινῶς μεμαυῖα ποδήνεμος ὠκέα ἶρις.
ἀγχοῦ δ' ἱσταμένην, προσέφη κλυτὸν ἐννοσίγαιον,

ἀγγελίῃ τινά τοι γαμήσομεν ἀντιόωσαν.
ἦλθον Λῆμνον φέρων παρὰ δ' ἶος ἀγρόχοιο
παυσάμενον σ' ἐκέλευσε μάχης ἠδ' ἐς πολεμίζειν
ἔρχεσθ' ἢ μετὰ φῦλα θεῶν ἢ ἐς ἄλα δῖαν.
ἐλθὲ δὶ οὐκ ἐπίειστο ἐπιπείσεσθαι ἀλλ' ἀλγήσειν.
ἦπείλει κἀκεῖνος ἐναντίβιον πολεμίζων
ἐλθὰ δ' ἐλεύσεσθαι σὲ δ' ὑπεξαλιάσθαι ἀνώγει
χείρας, ἐπεὶ σέο φησὶ βίῃ τολυφέρτερος εἶναι.
καὶ γενεῇ πρότερος, σὸν δ' οὐκ ὄθετο φίλον ἦτορ
ἴσον οἷ φάσθαι, τὸν τε συγείσονται καὶ ἄλλοι.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κλυτὸς ἐννοσίγαιος.
ὦ πόποι, ἦ ῥ' ἀγαθὸς περ ἐὼν ὑπέροπλον ἔειπεν,
εἰμὶ ὁμότιμον ἰόντα, βίῃ ἀέκοντα καθίζειν.
εἰ γὰρ τ' ἐκ κρόνου ἐσμὲν ὁμοσπλαγχνοί, οὔς τέκε ῥείη
Ζεύς τε καὶ ἐγώ, τρίτατος δ' Ἀΐδης ἐνέροισιν ἀνάσσων.
τριχθὰ δ' πάντα δέδασται, ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς.
ἤτοι ἐγὼν ἐλάχον πολιὴν ἅλα παντοσε δῖαν
πάλλοντι κλήροισιν, ἀΐδης δ' ἔλαχε ζόφον ἠερόεντα.
Ζεὺς δ' ἔλαχ' οὐρανὸν εὐρύν, ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσι.
γαῖα δ' ἔτι ξυνὴ πάντων καὶ μακρὸς Ὄλυμπος.
τῷ δ' ἔγ' οὐκέτι δίω βίοιμι φρεσίν, ἀλλὰ ἑκήλω
καὶ κρατερὸς περ ἐών, μενέτω τριτάτῃ ἐνὶ μοίρῃ.
χερσὶ δ' μή τι μ' ἐπάγχυ κακὸν ὡς δεδαΐσθαι ἐάσω.
θυγατέρι ταῦτα γάρ τε καὶ υἱάσι κέρδιον εἶπες.
ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν ἐνίσσεμεν οὐδ' ἔτικεν αὐτόν.
δὶ ἴθεν ὀρνυμένοιο ἀκηδέα καὶ ἀνάλκη.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.
οὕτω γὰρ δὴ τοι γαμήσομεν ἐνοσίχθονα.
τὸν δὲ φρένα δὶ ἰῇ μῦθον ἀπιθήσατε, κρατερόντε,
ὄφρ' ἔτι μεταφρίσσῃς, ἑρητῇσί μὲν τερφθῆναι ἑῶν

οἷδ' ὡς πρόσθυτέροισιν ἐεννύεις ἀλκὴν ἔπονται.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.
ἦ θαὰ μάλα ταῦτ' ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες.
ἐλθὸν καὶ τὸ τέτυκται, ὅτ' ἄγγελος αἴσιμα εἰδῇ.
ἀλλὰ τόδ' αὖθι ἄχος κραδίῃ καὶ θυμὸν ἰκάνει,
ὅππόταν ἰσόμορον καὶ ὁμῇ πεπρωμένον αἴσῃ
νεκρὸν ἐελμένον ἐλθὲμεν χολωτοῖσιν ἐπειρεῖν.
ἀλλ' ἤτοι νῦν μὲν κε νεμεσσηθεὶς ὑποείξω.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, καὶ ἀπόλλησω τό γε θυμῷ.
αἴκεν ἄνευ ἐμέθεν καὶ ἀθλωαίης ἀγαλέης.
ὄρνις, ἐρεμνάωτε, καὶ ἠφαίστοιο ἄνακτος.
ἐλθὲ ἀπεπνεῖς πεφιδήσεται, οὐδ' ἐθελήσει
ἐκπέρσαι, δέννα ὄ μέγα κράτος ἀργείοισιν.
ἴσω τοῦθ' ὅτι σῶιν ἀνήκεστος χόλος ἔσται.
Ὡς ἔφατ', λίπε λαὸν ἀχαϊκὸν ἐννοσίγαιος.
δύνε δ' πόντον ἰὼν, πόθησαν δ' ἥρωες ἀχαιοί.
καὶ τότ' ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς.
ἔρχεο νῦν φίλε φοῖβε μετ' ἕκτορα χαλκοκορυστήν.
ἦδη μὲν γάρ τοι γαμήσομος ἐννοσίγαιος.
οἴχεται ἐς ἅλα δῖαν, ἀλιτύπαμόν τε χόλον αἰπὺν
ἀμείτερον, μάλα γάρ κε μάχης, ἐπιθόνου καὶ ἄλλοι.
εἴπερ νέρτεροί εἰσι θεοί, χρόνον ἀμφὶς ἐόντος.
ἀλλὰ τό δ', ἢ μὲν ἐμοὶ πολὺ κέρδιον ἢ δέ οἱ αὐτῷ
ἔπλετο, ὅττι πάροιθε τεμεσσηθεὶς, ὑπόειξε
χείρας ἐμάς, ἐπεὶ οὔκουν ἀνεφώτι γ' ἐτελέσθη.
ἀλλά συγ' ἐν χείρεσσι λάβ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν.
τὴν μάλ' ἐπαστήσων, φοβέειν ἥρωας ἀχαιούς.
σοὶ δ' αὖτῷ μελέτω ἑκατηβόλε φαίδιμος ἕκτωρ.
τόφρα γὰρ δύρ δὶ ἐγεῖρε μένος μέγα, ἔρρ' ἂν ἀχαιοὶ
φοβέοντός νῆας τε καὶ ἑλλήσποντον ἵκωνται.

κεῖθεν δ' αὖτὸς ἐγὼ φράσσομαι ἔργον τε ἔπος τε
ὥς κε καὶ ἄψις ἀχαιοὶ ἀπαμύνωσι πόνοιο,
Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἄρα παρὸς ἀνήκουσεν ἀπόλλων,
βῆ δὲ κατ' ἰδαίων ὀρέων ἴρηκι ἐοικὼς
ὠκείῃ φασγανόφωνος, ὅς τ' ὠκιστος πετεηνῶν,
εὖρε δὲ Πριάμοιο δαΐφρονος Ἕκτορα δῖον,
ἥμενον οὐδέτι κεῖθι, νέον δ' ἐξεγέροντο θυμόν,
ἀμφί τε γινώσκων ἑτάρους, ἀτὰρ ἄσθμα καὶ ἱδρὼς
παύετ' ἐπεί μιν ἔγειρε διὸς νόος αἰγιόχοιο.
ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος προσέφη ἑκάεργος ἀπόλλων.
Ἕκτορ υἱὲ Πριάμοιο τίη δὲ σύ νόσφιν ἀπ' ἄλλων
ἧσσο ὀλιγηπελέων, ἥπτε τί σε κῆδος ἱκάνει;
Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ.
τίς τ' σθ' ἰσσι φέριστε θεῶν ὅς μ' εἴρεαι αὐτῶν,
οὐκ ἄϊες ὅμιλον ὑπὸ πρυμνῇσιν ἀχαιῶν
οὔς ἑτάρους ὀλέκοντα βοὴν ἀγαθὸς βάλον αἰχμῆ
χερμαδίῳ πρὸς σῦθος, ἐπασσύτερος δὲ θοὸς ἀλκὴ
καὶ δή ἑ ἐγὼ ἐφάμην νέκυας καὶ δῶμ' ἀΐδαο
ἥμαρ τῷ δ' ὄφελόν ἐπὶ φίλον ἦτορ ἰδέσθαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἑκάεργος ἀπόλλων.
θάρσει νῦν, τοῖόν τοι ἀοσσητῆρα κρονίων
ἐξ ἰδίης προέηκε παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν
φοῖβον ἀπόλλωνα χρυσάορον, ὅς σε πάρος περ
ῥύομαι· ὅμως αὖτόν τε καὶ ἀπενὸν πολέμιζον.
ἀλλ' ἄγε νῦν ἵππους ὠκυπόδους ὀτρύνετον ὀλέσαι.
ὑποσσόμεθα δὲ καὶ αὐτὼ ἐπὶ πρυμνῇσιν ἀνάξω
ὥς κε φόβον πάσῃσι βάλω δ' ἔρωας ἀχαιούς,
Ὡς εἰπὼν ἐνέπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν,
ὡς δ' ὅτε τις κατὰ ἵππος ἀταρτηρὸς ἐπὶ φάτνῃ

λσμὸν ἀποῤῥήξας θείῃ πιδήσιος ἡνίοχος
ὥθῳ λυσσήσας ἰῦῤῥέος ποταμοῖο
κυδιόων, ὑλῆ δ' ἥκαρη ἔχετ', ἀμφὶ δὲ χαῖται
ὤμοις ἀΐσσονται ὁ δ' ἀγλαΐῃφι πεποιθώς,
ῥίμφα ἑ γοῦνα φέρει μετὰ τ' ἤθεα καὶ νομὸν ἵππων
ὡς Ἕκτωρ λαιψηρὰ πόδας καὶ γοῦνατ' ἐνώμα.
ὀρύνων ἵππῃας ἐπὶ θεῦ ἐκλυεν αὐδήν.
οἵδ' ἔς τ' ἦ ἔλαφον κραιὸν ἢ ἄγριον αἶγα
ἔασθ' οὖς κύνες τε καὶ ἀγρόται ἀγροιῶται,
τὸν μέν τ' ἠλίβατος πέτρη, καὶ δάσκιος ὕλη
ἐρύσατ' οὐδ' ἄρα τέσφι κιχήμεναι αἴσιμον ἦεν,
τῶν δέ θ' ὑπαὶ ἰαχὴν ἐφάνη λὶς ἠϋγένειος
ὡς ὄδον, αἶψα δὲ πάντας ἀπέφθαπε καὶ μεμαῶτας.
ὡς δοῦποι. ἐέως μὲν ὁμιλαδὸν αἰὲν ἕποιθε
νύσσοντάς ξίφεσίν τε καὶ ἐγχείῃσιν ἀμφιχύσοισιν,
αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδον Ἕκτορ ἐποιχόμενον σίχας ἀνδρῶν.
τάρβησαν, πᾶσι δὲ παρὰ φρεσὶ κάππεσε θυμός,
τοῖσι δ' ἔπατ' ἀγλαὸν θάος ἀνδραίμονος υἱὸς
αὐτολέων ὄχ' ἄειστος ἐπιστάμεν ἠμὲ μάχεσθαι,
ἠλλὸς γ' ἐν σταδίῃ, ἀγορῇ δέ τε παῦροι ἀχαιῶν
νίκων, ὁππότε κῦροι ἐρίσσειαν περὶ μύθων
ὄφρ' ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν.
ὦ πόποι ἦ μέγα θαῦμα τό δ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι
οἷοι δ' αὖτ' ἐξ αὖτις ἀνέστη κῆρας ἀλύξας
Ἕκτωρ, ἦ θήν μιν μᾶλλ' ἔλπετο θυμὸς ἑκάστου
χερσὶν ὑπ' αἰσυμνητῶν θανέειν τελαμωνιόδῃσι,
ἀλλά τις αὖτε θεῶν ἐρύσατο καὶ ἐσάωσεν
Ἕκτορ ὅ δὴ πολλῶν δηναιῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν.
ὡς καὶ νῦν ἔσεσθαι ὀΐομαι, οὐ μὰν ἀτερ γε
μηνὸς ἐειδομένου πρόμος ἵσταται ὥδε μεμαυῖαν.

ἀλλ' ἄγε δὴ ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω πεθώμεθα πάντες.
πληθὺν μὲν ποτὶ νῆας ἀνώξομεν ἀπονέεσθαι.
αὐτοὶ δ' ὅσοι ἄριστοι ἐνὶ στρατῷ ὑψορόοιο
μείνομεν, εἴκων πρῶτον ἐρύξομεν αὐλιάζεντας.
θοῦρατ' ἀναχόμενοι, τὸν δ' ὀΐω καὶ μεμαῶτα
θυμῷ δείσεσθαι δηναιῶν κατατυγῆναι ὀμίλῳ.
Ὣς ἔφαθ' οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο.
δὴ μὲν ἄρ' ἀμφ' αἴσωτα, καὶ ἱδρόμυιᾳ ἀνακτα,
τεύχεα μηριόωντο τε μίγ-ηντ' ἀταλαντον ἀρηΐ.
ὑσμίνην δ' ὄρτυον ἀεικέας καλέεσαντες.
ἵκτορι καὶ βώεσιν ἰναντίον, οὐδὲ τὰρ ὀπίσω
πληθὺς ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν ἀπονίεσθαι.
βῶες δ' προὔτυφον ἀολλέες ἠδὲ καὶ ἵκτωρ
μακρὰ βιβάς, πρόσθεν δὲ κὶ' οὐτῆ φοῖβος ἀπόλλων.
ἠμένος ὤμοιϊν νεφέλην, ἔχε δ' αἰγίδα θέσπιν
δεινὴν ἀμφιδάσσασθαι ἀεικρηπίδα, τὴν ἄρα χαλκεύς
ἤφαιστος δῖος δῶκε φορέμμεναι ἐς φόβον ἀνδρῶν.
τὴν ἄρ' ὅγ' ἐν χείρεσιν ἔχων, ὑψοῦτο λαῶν.
ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες, ὦρτο δ' ἀϋτὴ
ὀξεῖ' ἀμφοτέρωθεν, ἀπὸ νυρὴν δ' ὀϊστοὶ
θῦσκον, πολλὰ δ' ὅβρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν.
ἄλλα μὲν ἐν χροὶ πήχυνε ἀρηϊδόων αἰζηῶν.
πολλὰ δ' καὶ μεσάτου πάρος χρόα καλὸν ἐπαυρεῖν
ἐγγαίη ἵσταθ' λιλαιόμενα χροὸς ἆσαι.
ὄφρα μὲν αἰγίδα χερσὶν ἔχ' ἀρέμα φοῖβος ἀπόλλων.
τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπεφο. πίπτε δ' λαός.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατόπισθε παρὲξ δρυὸς ἀκρεμόνα
σεῖσ' ἐπὶ δ' αὐτὸς ἄϋσε μάλα μίγα, τοῖσι δὲ θυμὸν
ἐν στήθεσσιν ἔθελξεν ἀλάθονδ' ἠδὲ θοάδας.
δὴ δ' ὥς τ' ἢ βοῶν ἀγέλαι ἢ πῶϋ μέγ' οἰῶν

θῆρε δύω κλονέεσι μελαίνης νυκτὸς ἀμολγῷ
ἐλθόντ' ἐξαπίνης σημάντορος οὐ παρεόντος.
ὣς τρόμεθον ἀχαιοὶ ἀνάλκιδες, ἦν γὰρ ἀπόλλων
ἧκε φόβον, βῶσι δὲ κῦδος ὄπαζεν.
ἐνθάδ' ἄνηρ ἕλεν ἄνδρα κλυταὸς ὑσμίνης.
ἵκτωρ μὲν σίχιόν τε καὶ ἀρκεσίλαον ἐπιφλε.
τὸν μὲν βοιωτῶν ἡγήτορα χαλκοχιτώνων.
τὸν δ', μνεσθῆος μεγαθύμου πεισήνορος υἱόν.
ὠκείας δ' μέδοντα καὶ ἴασον ἐξονομάξεν.
ἥστην δ μὲν νόθος υἱὸς δίλῆος θείοιο,
ἔσκε μέδων, αἰαντος δ' ἀδελφεὸς, οὐδὲ τὰρ ἔναιεν
ἐν φυλάκῃ γαίης ἄπο πατρίδος, ἀνδρα κατακτάς.
γνωτὸν μητρυιῆς ἐεισάμενος, ἣν ἔχ' δίλῆος.
ἴασος αὖτ' ἀρχὸς μὲν ἀθηναίων ἐτέτυκθο.
υἱὸς δ' σφήλοιο κλεισκθο βοιωτίδαο.
μηκιστῆν δ' ἕλε πηλυδάμας, ἐχίον δ' ὠλέσθην
πρώτῃ ἐν δυσμένῃ, κλόνιον δ' ἕλε δῖος ἀγήνωρ.
δηϊόχον δ' πάρεις βάλε νέατον ὄμον ὄπιθεν,
φοβέοντ' ἐν προμάχοισι, σῆμ' πρὸ δ' χαλκὸν ἔλασσε.
ὄφρ' δι τὸς ἐναείρῃ ἀπ' ἔντεα τόφρα δ' ἀχαιοὶ
τάφρῳ καὶ σκολόπεσσιν ἐνιπλήξοντο θρυκτῇ.
ἔνθα καὶ ἔνθα φέβοντο, δύονθ' δ τεῖχος ἀνάγκη.
ἵκτωρ δ' βώεσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὐδᾶς.
μνησίν ἐπισεύασθαι, ἔᾶν δ' ἔναρα βροτόεντα.
ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε νεῶν ἐτέρωθι νοήσω,
αὐτῆ δι θάνατον μητίσομαι, οὐ δέ νυ τόν γε
γνωτοί τε γναταί τε πυρὸς λιλάσσοντ' θανόντα.
ἀλλὰ κύνες ἑρύσσι πρὸ ἄστεος ἠμαθόεντος.
Ὣς ἔφατ', μάσσε κατωμαδὸν ἤλασεν ἵππους.
κινήσας δ' βώεσι κατὰ σίχας, δὴ δ' σὺν αὐτῷ

πάντοθε δ' ὁμοκλέοντο, ἔχον ἐρυσάρματας ἵππους.
ὦκα θοὰς ἐπάειρε, προπάροιθε δ' ὁ φοῖβος ἀπόλλων
ῥεῖα δ' ὄχθας κατέτριτο βαθείης πυρὸς ἰρήπων,
ἰς μέσον κατέβαλλε· γεφύρωσεν δὲ κέλευθον
μακρὴν ἠδ' εὐρεῖαν, ὅθ' ὤρνυτ' ἐπὶ δηρὸν ἐρωὴ
γίνεται, ὁππότ' ἀνὴρ εἴσιν θ' ἱερώμενον εἶσι
τὴν ῥ' ὅτε πρόχοισθε φαλαγγηδὸν, πρόδ' ἀπόλλων
αὐτὴδ' ἔχων ἐρίτιμον, ἔλεπτε δὲ τεῖχος ἀχαιῶν,
ῥεῖα μάλ', ὡς ὅτε τις ψάμαθον παῖς ἀρτι θαλάσσης,
ὅς τ' ἐπὶ δὶν πιέσσει ἀθύρματα νηπιέησιν
ἄψ ἄυτις σώει χεῖρε σὺν ἠδὲ ποσὶν καὶ χερσὶν ἀθύρων·
ὡς ῥα σύ ἦϊε φοῖβε πολὺν κάματον καὶ ὀϊζύν,
σύγχεας ἀργείων, αὐτοῖσι δὲ φύζαν ἐνῶρσας.
ὡς δὶ μὲν παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντδε·
ἀλλήλοισί τε κικλόμενοι καὶ πᾶσι θεοῖσι
χεῖρας ἀνίσχοντδε μεγάλ' ὀλόλυζε ἕκαστος,
νέσσαρ δ' αὖτε μάλιστα γερήνιος ἔρδας ἀχαιῶν,
εὐχόμενος χεῖρ' ὀρέγων ἐς οὐρανὸν ἀστερόεντα.
Ζεῦ πάτερ· ἤποτέ τις τοι ἐν ἀργείῃ περ πολυπύρῳ,
ἠδὲ βοὸς ἠδ' οἰὸς, κατεπίονα μηρία κῆαν
εὐχόμενος νοσφίσαι, σύδ' ὑπίσχεο καὶ κατένευσας·
τῶν μνῆσαι· καὶ ἄμυνον ὀλυμπιε νηλεὲς ἦμαρ·
μηδ' οὕτω ῥῶσαι σφιν ἐᾷ δάμναδαι ἀχαιούς.
Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα ζεύς,
ἀρῶν αἴσιον νηλεὲς ἄλγος γέροντος·
ῥῶσις δ' ὦς ἐπύθοντο διοτρεφέος ἀγελείης·
μᾶλλον ἐπ' ἀργείοισι θόρον, μυθήσατο δ' ἔπεα,
ὄτρυν' ὥς τε μέγα κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο
νηὸς ὕπερ τοίχων καταβήσεται ὁππότ' ἐπείγῃ
ἴς ἀνέμων, ἦ γάρ τε μάλιστά γε κύματ' ὀφέλλει,

Ὡς ῥῶες

Ὡς ῥῶες μεγάλῃ ἰαχῇ κατὰ τεῖχος ἔβαινον.
ἵππους δ' ἐστέλλασαν θοὺς, ἐπὶ πρύμνῃσι μάχονθ',
ἐν χερσὶν ἀμφιγύοισιν αὐτοσχεδὸν, οἱ μὲν ἀφ' ἵππων,
οἱ δ' ἀπὸ νηῶν ὑψιμελαινάων ἐπιβάντες,
μαχροῖσι ξυσοῖσι τὰ ῥάσφ' ἐπὶ νηυσὶν ἔκειτο
ναύμαχα κολλήοντα, κατὰ σῶμα ἑμένα χαλκῷ.
πάρ κλος δ' ἔως μὲν ἀχαιοὶ τεῖς τε
τείχεος ἀμφεμάχοντο θοάων ἔκτοθι νηῶν,
τόφρ' οὐ ἐνὶ κλισίῃ ἀγαπήνορος εὐρυπύλαιο,
ἕσσό τε καὶ τὸν ἕταρε λόγοις, ἐπὶ δ' ἕλκεϊ λυγρῷ
φόρμακ' ἀκέσματ' ἔπαειρε μελαινάων ὀδυνάων.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῖχος ἐπισσυμένους ἐνόησεν
ῥῶας, ἀτὰρ δοναῶν γένετ' ἰαχή τε φόβος τε,
ἤμοξεν δ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὦ πεπλήγετο μηρὼ
χερσὶ κατηφήνιας, ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ηὔδα·
Εὐρύπυλ' οὐκέτι τοι δύναμοι κατέχουτό περ ἔμπης,
ἐνθάδε παρμολέμῳ, δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν·
ἀλλὰ σὲ μὲν θεράπων ὧδε τρέφιτω· αὐτὰρ ἐγώ γε
ὧδ' ἔσομαι ἐς ἀχιλῆα, ἵν' ὀρθώω πολεμίζειν,
ἦς δ' οἷός εἰκὼν δὶ σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίνω
παρθεπών, ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἑταίρῳ.
Τόν μὲν ἄρ' ὡς ἐπόντα, πόδες φέρον, αὐτὰρ ἀχαιοὶ
ῥῶας ἐπερχομένους εἶνον ἔμπεδον, οὐ δὲ δύναντο
παυροτέρους περ ἐόντας ἀπώσασθαι παρὰ νηῶν·
οὔτ' ἄρα τοὺς ῥῶες δοναῶν ἐδύναντο φάλαγγας
ῥηξάμενοι κλισίῃσι μιγήμεναι, οὔ δὲ νέεσθαι·
ἀλλ' ὥς τε σάθμην ὄρυ νύσιον ἐξιθύνῃ
τέκτων ἐν παλάμῃσι δαήμων ὅς ῥά τε πάσης
εὖ ἴδῃ σοφίης ὑποθημοσύνῃσιν Ἀθήνης·
ὡς μὲν τῶν ἐπὶ ἶσα μάχη τέτατο, πολέμοιό τε

ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλῃσι μάχῃ ἐμάχοντο νέεσσιν·
Ἕκτωρ δ' αὖτ' αἴσσων ἐείκτο κυδαλίμοισι
τεύχεσι μιμνάζων πυρὶ νηὸς ἔχων πόνον, οὐδ' ἐδύνατο
αὖθι ὁ τὸν ἐξελάσαι καὶ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆας.
αὖθι ὁ τὸν Ἄτ' ὤρσεν ἰὼ πολεμάδα κρατερὸν δ' ἐμάνη
ἵππους τε κλυτίοισι καλήτορα φαίδιμος αἴας
πῦρ ἐς νῆα φέροντα κατὰ σῆθος βάλε δουρί·
δούπησεν δ' πεσὼν, σκάλοψ δέ οἱ ἔκπεσε χειρός·
Ἕκτωρ δ' ὡς ἐνόησεν ἀνιφλὸν ὀφθαλμοῖσι
ἐν κονίῃσι πεσόντα νηὸς πρυμνοῦροιθε μελαίνης·
βῆσέ τε καὶ λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύσας·
Τρῶες, καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί·
μὴ δὴ πω χαλεπῶς μαχέσασθε ἐν εἰνῇ τοῦδε.
ἀλλ' ὦ κλυτίοιο ῥώετε, μή μιν ἀχαιοί
τεύχεα συλήσωσι, νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.
Ὡς εἰπών, αἴσσων ἀκόνησε δουρὶ φαεινῷ.
τὸν μὲν ἄμαρθ· ὃ δ' ἔπειτα λυκόφρονα μαίσορος ἥρω
αἴσσων θερσίποντα κυθήρειον, ὅς ῥα παρ' αὐτῷ
ναῖε, ἐπεὶ ἄνδρα κατέκτα κυθήροισι ξαθέοισιν,
τὸν ῥ' ἔβαλεν κεφαλὴν ὑπὲρ οὔατ' ὀξεῖ χαλκῷ,
ἑστάότ' ἄγχι αἴσσων, ὃ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
νηὸς ἀπὸ πρύμνης χαμάδις πέσε, λῦτο δὲ γυῖα.
αἴας δ' ἐβρίγησε, κασιγνήτοιο δὲ προσηύδα.
Τεῦκρε πέπον, δή νῶϊν ἀπέκταθ' ἀνδρὸς ἑταῖρος
μαστορίδης, ὃν νῶϊ κυθηρόθεν ἔνδον ἐόντα,
ἶσα φίλοισι τοκεῦσιν ἐτίομεν ἐν μεγάροισιν.
τὸν δ' Ἕκτωρ μεγάθυμος ἀπέκτανε, πᾶσι τοι ἤδη
θυμοροι καὶ τόξον, ὃ τοι πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων.
Ὡς φάθ', ὁ δ' ξυνίηκε, θέειν δέ οἱ ἄγχι παρίσχε,
τόξον ἑλὼν ἐν χερί παλίντονον ἠδὲ φαρέτρην
ἰοδόκον, πάλαι δ' ὧκα βέλη ῥώοντο ἰφθίμων.

καί ῥ' ἔβαλε κλυτὸν πεσσήνορος ἀγλαὸν ἡνίον
πυλυδάμοντος ἑταῖρον ἀγαυοῦ παυθοίδαο,
ἔνια χερσὶν ἔχοντα, ὁ μὲν πεπόνητο καθ' ἵππους·
τῇ γὰρ ἔχ' ἦ ῥὰ μάλ' πλεῖσα κλονέοντο φάλαγγες
Ἕκτορι καὶ Τρώεσσι χαεζόμενοι, τάχα δ' αὐτῷ
ἦλθε κακὸν, τό οἱ οὔτις ἐρύκακεν ἐσσυμένῳ περ.
αὐχένι γὰρ οἱ ὄπιθεν μάλ' ἐπιστὰς ἐμπεσεν ἴος·
ἤκε δ' ἐξ ὠμοιῶν ὑπερώρησεν δέ οἱ ἵπποι,
κεῖν' ὄχεα κροτέοντος, ἄναξ δ' ἐνόησε τάχιστα
πυλυδάμας, καὶ πρῶτ' ἐναντίον ἤλυθεν ἵππων·
τὰς μὲν ὄγ' ἀσυφόῳ προτιάσσετο θυμὸν ἐνῖκε·
πολλὰ δ' ἐπώρουσε κακὸν ἔχειν ἐσορόωντας,
ἵππους, αὐτὸς δ' ἄντις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη·
τεύκρος δ' ἄλλον δίσον ἐφ' Ἕκτορι χαλκηρυσῇ
αἶψ' ἕτοιμον, καί κεν ἐπάσσε μάχης ἐπὶ νηυσὶν ἀχαιῶν
εἰ μὴν ἀσκελέως βαλὼν ἐξείλετο θυμόν.
ἀλλ' οὐ λῆθε Διὸς πυκινὸν νόον, ὅς ῥ' ἐφύλασσεν
Ἕκτορ' ἀτὰρ τεύκρον τελαμώνιον ὦμος ἀπούρας·
ὅς δ' ἰὺν ῥιφίαν νευρὴν ἐν ἀμύμονι τόξῳ,
ἧκε δ' ἐπὶ τῷ ἱερώντι, παριπλάγχθη δ' ὀϊστὸς
ἴος χαλκοβαρής, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός·
τεύκρος δ' ἐβρίγησε κασιγνήτοιο δὲ προσηύδα·
ὦ πόποι, ἦ δή πάγχυ μάχης ἐπὶ μήδεα κέρσε
δαίμων ἡμετέρης, ὅ τε μοι βίον ἐκβαλε χειρός·
νευρὴν δ' ἐξερρῆξε νεοστροφον, ἣν ὀλ ἔδησα
πρωΐον, ὄφρ' ἀνέχοιθ' ἅμα θεώσσεσθαι δίσους·
τόν δ' ἤμεθεν ἔπειτα μέγας τελαμώνιος αἴας·
ὦ πέπον, ἀλλὰ βίον μὲν ἔα καὶ ταρφιὰς ἰοὺς
κεῖσθαι ἐπεὶ σωΐχυιε θεὸς δαναοῖσι μεγήρας.

ὣς τὰρ χαρσὶν ἐλὼν σθλιχὸν σῦρ καὶ σάκος ὤμῳ
μάρναθ' ὁτὲ τρώεσσι καὶ ἄλλοις ἄρνυθι λαοὺς,
μὴ μάν ἀσπουδεί γε, δαμασσάμενος πυρ ἔληται
νῆας ἐϋσσέλμους, ἀλλὰ μνησώμεθα χάρμης.
Ὡς φάθ' ὁ δ' ἐς πόλεμον μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔθηκεν·
ὣν τὰρ ὅγ' ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο τερπόλεμοιο·
κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην ἐύτυκτον ἔθηκεν,
ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος νεύοντο θύσθεν ἔνερθεν,
εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ·
βῆ δ' ἴεναι, μάλα δ' ὦκα θεὼν αἰδοῖα πάρεικεν,
ἕκτορ δ' ὡς εἶδεν τοὔκορυ βλαφθέντα βέλεμνα,
φωσί τε καὶ λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύσας·
Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δαρδανοι ἀγχιμαχηταί·
ἀνέρες ἔστε φίλοι, μνήσασθε δ' ὑμετέρου ἀλκῆς·
νῆας ἀνὰ γλαφυράς, δή ῥα ἔσσον ὀφθαλμοῖσιν,
ἀνδρὸς ἀεικέος δι' ὀϊόθεν βλαφθέντα βέλεμνα·
φεῖα δ' ἀρίγνωτος διὸς ἀμφὶ γίνεται ἀλκή·
ἢ μὲν δὴ τοίοισιν κῦδος ὑπέρτερον ἔγγυαλίξει·
ἦδ' ὅτινας μενύθητε καὶ οὐκ ἐθέλησιν ἀμύνειν·
ὣς νῦν ἀργείων μενύθει μένος, ἄμμι δ' ἀρήγει·
ἀλλὰ μάχεσθ' ἐπὶ νηυσὶν ἀολλέες, ὅς δ' ἕκαστος ὑμέων
βλήμενος ἠὲ τυπεὶς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ·
τεθνάτω, οὔ οἱ ἄεκὶς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης
τεθνάμεν, ἀλλ' ἄλοχός τε σόη καὶ παῖδες ὀπίσσω,
καὶ οἶκος καὶ κλῆρος ἀκήρατος, εἴκοι ἀχαιοὶ
εἶχονται σὺν νηυσὶ φίλῃ ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὡς εἰπὼν, ὤρωρε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου,
αἶψα δ' ἄντ' ἐτέρωθεν ἐκέκλετο δῖος ἑτάροισιν,
αὖθις ἀργείοισιν ἄρκιον, ἢ ἀπολέσθαι,
ἢ σαωθῆναι, καὶ ἀπώσασθαι κακὰ νηῶν.

ἢ ἐλπὲ

ἢ ἐλπὲ δ' ἣν νῆας ἑλεῖν χερυθαίολος ἕκτωρ·
ἣμβασ' ὃν ἐξέσθαι ἣν πατρίδα γαῖαν ἕκαστον,
ἢ δ' ὃκ ὀρύνοντος ἀκηδέτε λαὸν ἅπαντα
ἕκτορος, ὃς δὴ νῆας ἐνιπρῆσαι μενεαίνει,
ᾗ μὰν ἔσ γε χορὸν κίδνει ἑλθέμεν, ἀλλὰ μάχεσθαι
αὐτῇ δ' οὔπω δοῦλε νόος καὶ μῆτις ἀμείνων,
ἢ αὐτοχυδὸν μῆξαι χάρας τε, μένος τε
βέλτερον, ἢ ἀπολέσθαι ἕνα χρόνον· ἢε σαῶναι·
ἢ δηθὰ σρωγῶσθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι,
ὡδ' αὔτως παρὰ νηυσὶν ὑπ' ἀνδράσι χειροτέροισιν.
Ὡς ἐπὼν· ὤρωσε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου,
ἔνθ' ἕκτωρ μὲν ἕλε κεδνὸν πυκεμήδεος υἱὸν,
ἄρχον φωκήων, αἶσαν δ' ἕλε λαοδάμαντα
ἡγεμόνα πρυλέων, αὐτήνορ' ἀγλαὸν υἱόν·
πυλὸν δ' ἄμας δ' ὧκα κυλλήνιον ἐξενάριξε,
φυλείδην τ' ἀταρον· μεγαθύμων ἄρχον ἐπιθῶν·
τοὺς δὲ μέγας ἐπόρουσεν ἰδὼν, ὅδ' ὑπαὶ λιδδη
πρυλοδάμας, καὶ τὸ μὲν ἀπὸ μβροτον, ἢ γὰρ ἀπόλλων
εἶα πολυθρήνητον ἐνὶ προμάχοισι δαμῆναι·
αὐτὰρ ὅ γ' ἐκ φοίσμιν σῆθος μέσσον οὔτασε δουρὶ
δύπησεν δ' ἐπὶ σῶν, ὃδ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.
τόφρα δ' ἐπόρουσε δολοφρ' ἀχιλῆος ἑταῖρος,
λαμπετίδης· ὃν λάμπος ἐγείνατο φέρτατος ἀνδρῶν
λαομεδοντιάδης ἠδ' ἐθέτην θυγατέρος ἀλκῆς,
ὅς τοτε φυλείδαο μέσσον σάκος οὔτασε δουρὶ
ἐγγύθεν ὁρμηθείς· πυκινὸν δ' οἱ ἔρκεσε θώρηξ·
τὸν ῥ' ἐφορεῖ μαλθησιν ἀρηρότα, τὸν ποτε φυλεὺς
ἤγαγεν ἐξ ἐφύρης ποταμοῦ ἄπο σιλλήεντος·
ξεῖνος γὰρ οἱ ἔδωκεν ἄναξ ἀνδρῶν βριφήτης,
ἔμμεν πολέμου φορέειν δηίων ἀνδρῶν ἀλιωρήν·

Υ

ὃς δι᾽ ἀκὴ τό τε πᾶσιν ἀπὸ χροὸς ἔρκος ἔλεσθαι·
Ζῶν ὁ μέγας κόρυθος χαλκήρεος ἱπποδασείης,
κύμβαχον ἀκρότατον νύξ᾽, ἐγχεῖ ὀξυόεντι·
ῥῆξε δ᾽ ἀφ᾽ ἵππειον λόφον αὖτις, πᾶσι δ᾽ ἀχαιοῖς
κωφὸν ἐποίησεν κονίῃσι, νέον φοίνικι φαεινὸν·
ἕως ὅτῳ πολέμιζε μένων, ἔτι δ᾽ ἤλπετο νίκην·
τόφρα δὲ δι᾽ μενέλαον ἀρήιος, ἔλθεν ἀμύντωρ·
στῆ δ᾽ ὑραξ σὺν δορὶ λαθὼν, ἐκλὰς δ᾽ ὄπιθεν·
εἰλχμὴ ὁ σίφνιος δι᾽ ἐσυτο μαμάων·
πρόσθεν ἐμεῖνε· τοῦ δ᾽ ἄρα πρῶτος ἐλιάσθη·
τῷ μὲν ἐδοκέσθην χαλκήρεα τεύχε᾽ ἀπ᾽ ὤμων
συλήσειν· ἕκτωρ δ᾽ ἀσπιστῆρισι κέλευε
πᾶσι μάλα πρῶτον δ᾽ ἐκιτανίδην ἐνένιπεν,
ἄρθμιον μελάνιππον, ὃς ὄφρα μὲν ἐλίσσετο δοῦς
βόσκ᾽ ἐν πιερικῇ δημίῳ ἀπονόσφιν ἑοῦσαν,
αὐτὰρ ἐπεὶ δαναῶν νῆας ἔλυθον ἀμφιλίγειαν,
ἂψ εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δ᾽ ἵπποισιν·
καί ῥ᾽ ὁ πὰρ πρῳράμῳ· ὁ δὲ μιν τίον ἶσα τέκεσσι·
τόν ῥ᾽ ἕκτωρ ἐνένιπεν· ἔσω τ᾽ ἔφατ᾽ ἔκτ᾽ ὀνόμαζων·
οὕτω δὴ μελάνιππε μεθήμων, ὄφρ᾽ ἐνὶ σοί πῆ
ἐν ῥιπῇσι φίλον ἦτορ ἀνιηθεῖσ᾽ κταμένοιο;
ἦ οὐ ὁρᾷς οἷον δόλοπες περὶ τεύχεσι ἔπσιν,
ἀλλ᾽ ἔπιθ᾽ ἦ γὰρ ἔτ᾽ ἐσὶν ἀπωτάσθ᾽ ὃν ἀργείοισι
μοῦνον ἀναιδέα, πρὶν γ᾽ ἢ ἐπικατακτάμεν, ἢ τε κατ᾽ ἄκρης
Ἴλιον αἰπεινὴν ἑλέειν· κτᾶσθαί τε πολίτας.
Ὡς ἔφαθ᾽ ὁ μὲν ἦρχε, δέδ᾽ ἅμ᾽ ἕσπετο ἰσόθεος φώς
ἀργείους δ᾽ ὦρσε μέγας τελαμώνιος αἴας·
Ὦ φίλοι, ἀνέρες ἔστε καὶ αἰδέσθητε θοὸν περὶ
ἀλλήλους τ᾽ αἰδεῖσθε, κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
αἰδομένων δ᾽ ἀνδρῶν, πλείονες σόοι, ἢ ἐπέφαντο·
φευγόντων

δ᾽, φευγόντων δ᾽ οὔτ᾽ ἄρ κλέος ὄρνυται, οὔτέ τις ἀλκή.
Ὡς ἔφαθ᾽ οἱ δ᾽ ἐκὰ αὐτοὶ ἀλίξασθαι μενέαινον.
ἦν θυμῷ ὁ βάλοντ᾽ ἔπος, φράξαντο ὁ νῆας,
ἔρκεϊ χαλκείῳ, τῷ ὁ ζεὺς τεῶας ἐγείρων.
αὐτίλοχον δ᾽ ὦρσεν κρείων ἐνοσίχθων·
Αὐτίλοχ᾽, οὔτις σεῖο νεώτερος ἄλλος ἀχαιῶν·
οὔτε ποσὶν θάασσον, οὔτ᾽ ἄλκιμος ὡς σὺ μολοιεῖν·
εἰπνά πῃ τῶων ἐξάλμενος ἄνδρα βολήσειας·
ὡς ἐπέων, ὁ μὲν αὖτις ἀπίσσυτο· τὸν δ᾽ ὀρόθυνεν·
ἐκ δ᾽ ἔθορε προμολὼν καὶ ἀκόντισε δορὶ φαεινῷ·
ἀμφὶ ἑ πακτήνας ὑπὸ ὁ τῶδε κεκάδοντο
οὐκ ἄφρὸς ἀκοντίσαντος, ὅτ᾽ ἦ ἄλιον βέλος ἧκεν·
ἀλλ᾽ ἑκτορίδην ἠὺν ὑπέρθυμον μελάνιππον,
νιὸν ὁμῶ πόλεμόν δε βολὴ ἐκ θώρηκος παρὰ μαζόν,
ὀδύπησεν ὁ πεσὼν ἀρουβήσας ὁ τύχεϊ ἐπ᾽ αὐτῷ·
αὐτίλοχον δ᾽ ἐπόρουσε κύων ὡς. ὅς τ᾽ ἐν νεβρῷ
ἐλαμένῳ ἀΐξῃ, τόν τ᾽ ἐξ οὐνῆφι θορόντα
θηρητὴρ ἔτυχε βαλὼν ὑπὸ λυσσῃ ὁ γυίων·
ὡς ἐν ἐπ᾽ ἐμελανιππίδῃ θορ᾽ αὐτίλοχος μενεχάρμης,
τεύχεα συλήσων, ἀλλ᾽ ὃ λάθον ἔκπαγλον ἰόντα.
ὃς ῥά δι᾽ αὐτίος ἦλθε θέων ἀνὰ δημοτῆτα.
αὐτίλοχος δ᾽ ὃ μὲν οὐκ ἔμιμνε θοὸς πρὶν ἐὼν πολεμιστής·
ἀλλ᾽ ὅ γ᾽ ἄρ ἔβησε θηρὶ κακὸν φρεσὶν οἰκοῦντι·
ὅς τε κύνας κτείνας ἠὲ βουκόλον ἀμφὶ βόεσσι·
φεύγει, πρὶν πρὸ ὅμιλον ἀολλισθῆμεναι αὐτῶν·
ὡς ἔβησε νεοτρίδης, ὃν ὁ τῶδε τε καὶ ἕκτωρ
ἠχῇ θεσπεσίῃ βέλεα σφόωντα χέοντο.
καὶ ὁ μετατρεφθείς, ἐπεὶ ἵκετ᾽ ἔθνος ἑταίρων·
τῶδε ὁ λέεσκεν ἐοικότα ὠμοφάγοισιν·
μυσὶν ἐπειαυῖαν, δι᾽ ἰόν ἐτέλεσσε φερτιμάς·

ὃ σφιν αὖεν ἐνὶ φρεσὶ μένος μέγα. θέλγε δ' θυμὸν
ἀργέων, καὶ κῦδος ἐπαίνυτο, ὄφρ' ὀρόθυνεν
ἔκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι
πρηϊμιδῆ, ἵνα νηυσὶ κορωνίσι θεσπιδαὲς πῦρ
ἔμβαλῃ ἀκαμάτην, θεσπὸς δ' ἐξαίσιον ἀρὴν
πᾶσιν ἐπικρήνῃσε, τὸ γὰρ μένε μητίετα Ζεύς,
νηὸς καιομένης σέλας ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι.
ἐκ γὰρ δὴ τῆς ἔμελλε παλίσσυτον παρὰ νηῶν
θήσεμεν ἀκάματον, δὴ ναίεσκον ὑπὸ κῦδος ὀρέξαν.
τὰ φρονέων, νήεσσιν ἐπ' ἀγλαὸν ἔγχος ἔπειρεν
ἔγχεϊ πρηϊμιδῆ, μάλα πὴξ μεμαῶτα καὶ αὖτις.
μαίνετο δ', ὡς ὅτ' ἄρης ἐγχεσπαλος ἢ ὀλοὸν πῦρ
οὔρεσι μαίνηται βαθέης ἐνὶ πάρφασιν ὕλης,
ἀφλεισμὸς δ' περὶ στόμα γίνετο, τὼ δέ οἱ ὄσσε
λαμπέσθην, βλεσυρῇσιν ὑπ' ὀφρύσι, ἀμφὶ δὲ πήληξ
σμερδαλέον κροτάφοισι λυάσσετο μαρναμένοιο
ἔκτορι, ὡὼς γάρ οἱ ἀπ' αἰθέρος ἦεν ἀμύντωρ
Ζεύς, ὅς μιν πλεόνεσσι μετ' ἀνδράσι μοῦνον ἔοντα
τίμα καὶ κύδαινε, μινυνθάδιος γὰρ ἔμελλεν
ἤδη γὰρ οἱ ἐπώρνυε μόρσιμον ἦμαρ
Παλλὰς Ἀθηναίη, ὑπὸ Πηλείδαο δαμῆναι,
καί ῥ' ἐθέλων ῥῆξαι σίχας ἀνδρῶν πολεμίζων,
ᾗ δὴ πλεῖστον ὅμιλον ὅρα, καὶ τεύχε' ἄριστα
ἀλλ' οὐδ' ὣς δύνατο ῥῆξαι μάλα περ μενεαίνων.
ἔσχον γὰρ πυργηδὸν ἀρηρότες, ἠΰτε πέτρη
ἠλίβατος, μεγάλη, ὠκεῖαν ἅλὸς ἐγγὺς ἐοῦσα,
ἥτε μένει λιγέων ἀνέμων λαφηρὰ κέλευθα,
κύματά τε τροφόεντα, τοὶ τε πρόσφευγόντα μάλιστα.
ὣς Δαναοὶ θῶρηκας ἐνιπεδον οὐδὲ φέβοντο.
αὐτὰρ ὁ λαμπόμενος πυρὶ, πολύτροπον ἔνθορε δῆμῳ,

ἦλθε δ' ἐπεσσ' ὡς ὅτε κῦμα θοὴ ἐν νηὶ πίσησι
λαῖφος ὑπαὶ νεφέων ἀνεμοτρεφὲς, ἠδέ τε πᾶσα
ἀχνὴ ὑπεκφύφθη· ἀνέμοιο δ' ἀΰτμενος ἁπτὴς
ἰσίῳ ἐμβρέμεται· φρίσσουσι δέ τε φρένα ναῦται
δείσαντες τόδε· τυτθὸν γὰρ ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρονται,
ὡς ἐδάη ἔνθ' ἔβη θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀχαιῶν,
αὐτὰρ ὅ γ', ὥς τε λέων ὀλοφώϊος ὠρσὶν ἐπιθὼν
αἶ ῥά τ' ἐν εὐκεράμῳ ἕλεος μεγάλοιο νέμονται
μυρίαι, ἐν δέ τε τῇσι νομεὺς οὔπω σάφα ἔδδεε
θηρὶ μαχέσασθαι ἑλίκεσσι βόεσσιν ἀμφὶ φονῇσιν,
ἔρχεται ὅ μὲν πρώτῃσι, κὴ ὑστατίῃσι βόεσσιν
αὖθι δομοσχοΐσῃ, ὅ δέ τ' ἐν μέσσῃσιν ὀρούσας
βοῦν ἔδμη· αἱ δέ τε πᾶσαι ὑπέρθορον, ὡς τότ' Ἀχαιοὶ
θεσπεσίως ἐφόβηθεν ὑφ' ἕκτορα, καὶ Διὶ πατρὶ
πάντοθεν, οὐδ' οἷον ἐπέφνε μενεπτόλεμον πεδάασθαι
καὶ πρὸς φίλον ἦτορ ἰόν, ὃς σύρεσθαι ἄνακτος
ἀγγελίης οἱ χρῆσε, βίῃ ἡρακληείῃ,
τοῦ γένετ' ἐκ παρὸς πολὺ χείρονος ἠὲ καὶ ἐσθλοῦ
παντοίας ἀρετὰς ἔμεν πόδας ἠδὲ μάχεσθαι,
νῷ νόον ἐν πρώτοισι μηκωμένοισι τέτυκτο·
ὃς ῥα τόθ' ἕκτορι κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυάλιξεν
ἐρεφθεὶς γὰρ μετόπισθεν, ἐν ἀσπίδος ἀντυγι πάλτο
πολλῶν ἀνδρῶν φορέοντος ὠκυπόδων ἑτάρων,
τῇ ὄγ' ἐνιβλαφθείς, πέσον ὕπτιος, ἀμφὶ δὲ πήληξ
σμερδαλέον κονάβησε περὶ κροτάφοισι πεσόντος·
ἕκτωρ δ' ὀξὺ νόησε, θέων δι' ἀγχι παρίστη,
καί ῥ' ἐν στήθεσσι δόρυ πῆξε, φίλων δὲ μιν ἐγγὺς ἑταίρων
κτεῖνε· διὰ δ' ἂκ ἠδύναντο καὶ ἀχνύμενοί περ, ἑταίρου
χραισμεῖν, αὐτοὶ γὰρ μάλ' ἐφεύδοντ' ἔκτορα δῖον,
ἐσσυμένως δ' ἐγένοντο νεῶν, πρὶν δ' ἔχεθον ἄκρας,

νῆες ὅσσα πρῶτα ἐρύσατ᾽, ὑπὲκ δ᾽ ἔπεχωτο·
ἀργεῖοι δ᾽ ἀνὰ νῶϊν μνῆσαν καὶ σὺν ἀγωγῇ·
τῶν προτέρων, αὐτοῦ δὲ πολὺ κλισίῃσιν ἰάνθη
ἀθρόοι, ἦδ᾽ ἐκέδασθεν ἀν᾽ ἀγρετόν· ἶσχε γὰρ αἰδὼς
καὶ δέος· ἀλλήλοισι δὲ μύθους ἔλεγον ἕκαστοι·
νέσσαρ δ᾽ αὖτε μᾶλλα γερήνιος οὖρος ἀέξει·
λίαντο ὑπὲρ βουλῆς γενόμην δ᾽ ἀνὰ πᾶσαν ἕκαστος·
ὦ φίλοι ἀνέρες ἐστὲ καὶ ἀνδρῶν θεῖοι ἐν θυμῷ
ἄλλων ἀνθρώπων, οὓς δὲ, μνήσασθε ἕκαστος
παίδων ἠδ᾽ ἀλόχων καὶ κτήσιος, ἦδὲ βοκήων·
ἥ μὴν ὅττεω ζώουσι καὶ ὧν κατατεθνήκασι·
τῶν ὕπερ, ἐνθάδ᾽ ἐὼν γενόμην δ᾽ ἀπρεπτομαι ἄλλων·
ἐσθλὰ μὲν κρατερῶς μὴ δ᾽ ἀποκάδεσθε φόβονδε.
Ὡς εἰπὼν ὄρσας μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου
βῆσαν δ᾽ ἀπ᾽ ὀφθαλμῶν νέφος ἀχλύος ὦρσεν Ἀθήνη
θειοτέρη, μάλα δ᾽ ἀφὶν φόως γένετ᾽ ἀμφοτέρωθεν·
ἦ μὴν πρὸς νῆάς τε καὶ ὁμοίῃ πτολέμοιο·
ἔκρα δ᾽ ἐφράσαντο ξυνὴν ἀγαθὸν καὶ ἑταίρῃς·
ἦ μὴν ὅ γε μετόπισθεν ἀφίστασαν ἦδ᾽ ἐμάχοντο,
ἦδ᾽ ὅσοι πὰρ νηυσὶ μολὼν ἐμάχοντο θοῇσιν
ἦδ᾽ ἄρ᾽ ἔτ᾽ αἰζηὶ μεγαλήτορι ἔνδοθεν θυμῷ·
ἐσάμβλη, ἔνθά πρ᾽ ἄλλοι ἐφίσταον ὕστατοι ἀχαιῶν·
ἀλλ᾽ ὅγε νηῶν ἴκρι᾽ ἐπώχετο μακρὰ βιβάσθων·
νώμα δ᾽ ξυστὸν μέγα, ναύμαχον ἐν παλάμῃσι,
κωλήεν βλήδροισι, δύω καὶ εἴκοσιπήχυ·
ὥς δ᾽ ὅτ᾽ ἀνὴρ ἵπποισι κελητίζειν εὖ ἐδὼς
ὅς τ᾽ ἐπεὶ ἐκ πολέων πίσυρας σωακτῆρι ἵππους
σεύας ἐκ πεδίοιο μέγα πρὸς ἄστυ διώκει·
λαοφόρου κατὰ δ᾽ ὁδὸν πολέσι τε βεβήκασιν
ἀνέρες ἠδὲ γυναῖκες, ὅδ᾽ ἐμπεδὸν ἀσφαλὲς αἰεὶ

ἐρώσκων ἄλλοτ᾽ ἐπ᾽ ἄλλον ἀμείβεται, ὁππότε πέτηται·
ὣς αἵας εὖ πολλὰ θοάων ἴκρια νηῶν
φοίτα μακρὰ βιβάς· φωνὴ δὲ διὰ αὐθὶ ἵκανεν·
αἰεὶ δ᾽ σμερδνὸν βοόων δαναοῖσι κέλευε
νηυσί τε καὶ κλισίῃσιν ἀμυνέμεν, ἦδὲ μ᾽ ἕκτωρ
μίμνων ἐνὶ βώων δμάασθ᾽ πύκα θωρηκτάων·
ἀλλ᾽ ὥς τ᾽ ὀρνίθων πετεηνῶν αἰόλος αἶθων
ἔθνος ἐφορμᾶται πωτανὸν πάρα βοσκομένοιο
χηνῶν, ἢ γεράνων ἢ κύκνων δηλιοδέρμων·
ὣς ἕκτωρ ἴθυσε νεὸς κυανοπρῴροιο,
αὐτίος αἰόξας· νὺ δ᾽ ζυὶς ὦρσεν ὄπιθε·
χθαρὶ μάλα μεγάλῃ, ὥρωσε δὲ λαὸν ἅμ᾽ ὀπίσθω·
αὐτὴ δ᾽ ἀθανάτη μάχη παρὰ νηυσὶν ἐτύχθη·
φαίνοσκ᾽ ἀκμήτας καὶ ἀτρέας ἀλλήλοισιν
αὐτὼ δ᾽ ἐν πολέμῳ ὡς ἐστυμένως ἐμάχοντο·
ζῶσι δὲ μαρναμένοισιν ὅδ᾽ ἦν νόος, ὄφρα ἀχαιοὶ
οὐκ ἔφασσον φεύξεσθαι ὑπ᾽ ἐκ κακοῦ ἀλλ᾽ ὀλέεσθαι·
βῶσιν δ᾽ ἔλπετο θυμὸς ἐνὶ σήθεσσιν ἑκάστε
νῆας ἐνιπρήσας κτενέειν θ᾽ ἥρωας ἀχαιούς·
δὶ μὲ τὰ φρονέοντε ἐφίστασαν ἀλλήλοισιν·
ἕκτωρ δ᾽ πρύμνης νεὸς ἔφαπτε ὠκυπόροιο,
καλῆς ὠκυάλης, ἣ πρατοσίλαον ἐνῆκεν
ἐς ροίην, ἦδ᾽ αὖτις ἀπήγαγε πατρίδα γαῖαν·
ζῷ πρ᾽ δὴ περὶ νηὸς ἀχαιοί τε βῶές τε·
δηίῳ ἀλλήλους αὐτοσχεδόν· ἦδ᾽ ἄρα βίγα
τόξων αἰκὰς ἀμφὶς μένον ἦδὲ τ᾽ ἀκόντων
ἀλλ᾽ ὅγ᾽ ἐγγύθεν ἰσάμβλοι ἵνα θυμὸν ἔχοντε·
ἔξεσι δὴ πελέκεσσι καὶ ἀξίνῃσι μάχοντο,
καὶ ξίφεσιν μεγάλοισι, καὶ ἐγχείῃσιν ἀμφιγύοισι·
πολλὴ δὲ φάσγανα καλὰ μελάνδετα καπήσεται·

ἀλλα μὴν ἐκ χειρὸς χαμαὶ δῖς πίσων, ἀλλα δ' ἀπ' ὤμάων
ὠν ὀφρῶν μαρναμένων. ῥέεν δ' αἵματι χαῖα μέλαινας
ἕκτωρ δ' πρύμνηθεν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει,
ἀφλαστον μετὰ χερσὶν ἔχων. φασὶν δ' ἐκέλευεν
οἶσέτε πῦρ. ἅμα δ' αὐτοὶ ἀολλίδες ὄρνυτ' ἀϋτήν,
νῦν ἡμῖν παύντων ζεὺς ἄξιον ἦμαρ ἔδωκε
νῆας ἑλεῖν. αἱ δ' ἤδη θιῶν ἀέκητι μολοῦσαι.
ἡμῖν πήματα πολλὰ ἔτευχον κακότητι γερόντων.
οἷμ' ἐθέλοντα μαχέσθαι ἐνὶ πρύμνῃσι νέεσσιν,
αὐτόν τ' ἰοχανάσσην. ἐρητύοντό τε λαοί,
ἀλλ' ὅτε δή ῥα τότ' ἔκλαπεν φρένας δύρος υἱὸς
ἡμετέρας, νῦν αὖτε ἐπουρίνει καὶ ἀνώγει.
Ὡς ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα μᾶλλον ἐν ἀργείοισιν ὄρυσσον,
αἶψα δ' ἤκετ' ἐμιμνε διαμπερὲς γὰρ ἐκέαστο,
ἀλλ' οὐκ ἀίσσω τυτθὸν ὄτομος θανέεσθαι
φρῆνας ἐφ' ἑπταπόδῃσι, λίπε δ' ἴκρια νηὸς ἐΐσης
ἔνθ' ἄρ' ὅγ' εἰσήκε δαϊκτάμενος. ἐν χερσὶ δ' αἰεὶ
δῶρας ἄμωε νεῶν. ὃς πὶς φέρει ἀκάματον πῦρ,
αἰεὶ δ' σμερδνὸν βοάων δαναοῖσι κέλευεν.
Ὦ φίλοι Ἥρωες δαναοὶ θεράποντες Ἄρηος
ἀΐετε ἐστε φίλοι, μνήσασθε δ' ὑπερφιάλου ἀλκῆς.
ἦ τινας φαμὲν εἶναι ἀοσσητῆρας ὀπίσσω,
ἦ πᾶχος ἄρειον ὅκ' ἀνδράσι λειβόμεν ἀμύνειν,
ἦ μὲν πὶς ἀλεωρὸν ἔσσ πόλις πύργοις ἀραρυῖα,
ἦ κ' ἀπαμυναίμεθ' ἐτεραλκέα δῆμον ἔχοντες,
ἀλλ' ἐν γὰρ δῶν περίῳ πύκα θωρηκτάων,
πόντῳ κεκλιμένοι, ἐκὰς ἤμεθα πατρίδος αἴης,
ζεὺς ἐν χερσὶ φόως θ' μελιχίη πολέμοιο,
ἦ. καὶ μαιμώων ἐφιεὶ ἐγχεῖ ὀξυόεντι.
ὃς πὶς δ' ἐ δῶων κοίλας ἐς νῆας ἄγοιτο.

σὺν πυρὶ

σὺν πυρὶ κηλείῳ χαλεπὸν ἕκτορ ὄρυσσετον,
τόν δ' αἶχς οὔτασκε διὲκ μέσσον ὀξεῖ χαλκῷ.
θώρηκα ὃ πρόσθ' ἄρθροιθε νεῶν, αὐτὸν ἐόντα.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ. Π. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Ἀτρόκλῳ δὲ νηθέντι, ἀχιλλεὺς τὴν ἑαυτοῦ πανοπλίαν ἐπιβάλλεται αὐαλαβεῖν, καὶ ζοὺς μυρμιδόνας ἐξάγειν εἰς τὸν πόλεμον, οὗτοι δὲ ἐξελθόντες, ἐρεφαν ζοὺς τρῶας. πάτροκλος δὲ σαρπηδόνα τὸν διὸς αὐαιρεῖ, τὸν παρήορον ἵππον ἀχιλλέως αὐελόντα πύδασος. ἐπὶ τα δὲ πάτροκλον ἕκτωρ αὐαιρεῖ πλησίντα πρότερον ὑπὸ φοίβου ἀπόλλωνος, ἀφελομένου τὼν πανοπλίαν αὐτοῦ.

ΙΛΙΑΔΟΣ. Γ. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Πατροκλεια.

Γῖ πάτροκλον ἐπιφρων ἀρηΐον ἔκφερος ἀχμή.

Σ δι μὲν, περὶ νηὸς ἰὼ σὰν ἔλμοιο
μάχονε.
Ω πάτροκλος δ' ἀχιλῆϊ παρίσατο
ποιμένι λαῶν.
δωχρυα θρμὰ χέων, ὡς τε κρήνη
μελάνυδρος.
ὅτε κατ' ἀγκλίτος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ
τὸν δὲ ἰδὼν ὤκτειρε ποδώκης δῖος ἀχιλλεύς,
καί μιν φωνήσας ἔπια πτερόεντα προσηύδα.
Τίπτε δὴ δάκρυσσα πάτροκλες ἥυτε κοῦρη
νηπίη, ἥθ' ἅμα μητρὶ θέειν ἀνελέσθαι ἀνώγει.
εἰαν ἔ ἀπομίνη, καί τ' ἰανυμένω κατερύκει.
δακρυόεσσα δέ μιν ποτιδέρκεται, ὄφρ' ἀνέληται.
τῇ ἴκελος πάτροκλε τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβεις.
ἦε πη μυρμιδόνεσσι πιφαύσκεαι, ἢ ἐμοὶ αὐτῷ.
ἦε πυ ἀγγελίην φθίης ἐξ ἐπλυδος οἷος.
ζώειν μὰν ἔτι φασὶ μυρμιδόνων ἐν ὁμίλῳ.
ζώει δ' αἰακίδης πηλεὺς μετὰ μυρμιδόνεσσι.
τῶν κε μάλ' ἀμφοτέρων ἀκαχήμεθα τεθνειώτων.
ἦε σύ γ' ἀργείων ὀλοφύρεαι ὡς ὀλέκονται
νηυσὶν ἔπ' ἀγλαφυρῇσιν ὑπερβασίης ἕνεκα σφῆς.
ἔξεσσε μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα εἴδομεν ἄμφω.
Τὸν δ' βαρυστενάχων προσέφης πάτροκλες ἱππεῦ.
ὦ ἀχιλεῦ πηλέος υἱὲ μέγα φέρτατ' ἀχαιῶν.
μὴ νεμέσα, οἷον γὰρ ἄχος βέβηκεν ἀχαιούς.
δι μὲν γὰρ

δι μὲν γὰρ δὴ πάντες ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι.
ἦν νηυσὶν κέαται, βεβλημένοι ἠὲ τυμμοί τε.
βέβληται μὲν ὁ τυδέος υἱὸς κρατερὸς διομήδης.
οὐτασαι δ' ὀδυσεὺς μεγαθυμος, ἠδ' ἀγαμέμνων.
βέβληται δ' καὶ ὀδυσπυλος κατὰ μηρὸν ὀϊστῷ.
ὠκὺς μέν τ' ἰητροὶ πολυφάρμακοι ἀμφιπένονται.
ἕλκε' ἀκεσόμενοι, σὺ δ' ἀμήχανος ἔπλευ ἀχιλλεῦ.
μὴ ἐμὲ χρὴ οὕτως γε λοιθοι χόλος ἔνδυε φυλάξαι
ἀνάρετη, τίς σεῦ ἄλλος ὀνήσεται ὀψιγόνος περ
αἴκε μὴ ἀργείοισιν ἀμύνῃς λοιγὸν ἀμύνῃς
νηλεές. ἦ κ' ἄρα σοί γε πατὴρ ἦν ἵππότα πηλεύς.
μῆτηρ δὲ θέτις, γλαυκὴ δέ σε τέκτε θάλασσα.
πέφρα τ' ἠλίβατοι, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής.
εἰ δέ τινα φρεσὶ σῇσι θεοπροπίην ἀλεείνεις.
καί πνά τι πὰρ διὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ.
ἀλλ' ἐμὲ πρὸ πρόβου ὦϊξ ἅμα δ' ἄλλον λαὸν ὄπαζε
μυρμιδόνων, ἵν' πῦ ἁ φόως δαναοῖσι γένωμαι.
δός δέ μοι ὤμοισιν τὰ σὰ τεύχεα θωρηχθῆναι.
αἴκ' ἐμὲ βιήσωντο ἀπόχωνται πολέμοιο
τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήϊοι υἷες ἀχαιῶν
τερόμνοι, ὀλίγη δέ τ' ἀπαντωσις πολέμοιο.
ῥεῖα δέ κ' ἀκμῆτες, κεκμηότας ἀνδρας ἀϋτῇ.
ὅσσα μὲν ὠστὶ ἄσυ νεῶν ἄπο καὶ κλισίάων.
ὡς φάτο λισσόμενος μέγα νήπιος, ἦ γ' ἐμελλεν
ὀϊ αὐτῷ θάνατόν τε κακὸν, καὶ κῆρα λιτέσθαι.
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς ἀχιλλεύς.
Ω μοι διογενὲς πατροκλες οἷον ἔειπες.
οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι ἥν πνα οἶδα.
οὔτέ τι μοι πὰρ διὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ.
ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει.

ὁππότε δὴ τὸν ὅμοιον ἀνὴρ ἐθέλησιν ἀμέρσαι,
καὶ γέρας ἀψ ἀφελέσθαι ὅτε κρατὶ προβιβήκῃ·
ἀνὸν ἄχος τό μοι ἐσσὶν, ὦ πόθον ἄλγεα θυμῷ·
κούρῃν μὲν γέρας ἐξέλετ' υἱὸς ἀχαιῶν,
δουρὶ δ' ἐμῷ κτεάτισσα, πόλιν δύτ' ἐχεα πέρσας·
τὴν αὖ ἐκ χειρῶν εἵλετο κρείων ἀγαμέμνων
ἀρεΐδης, ὡσεί πὴ ἀτίμητον μετανάστην·
ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν· ἦ δ' ἄρα πῇ νῦν
ἀασχέσσι κεχολῶσθαι ἐνὶ φρεσίν, ἠὲ ἴσασιν
ἢ πρὶν μνησάμενοι κατὰ θυμόν, ἀλλ' ὁπότ' ἂν δὴ
νῆας ἐμὰς ἁφίκηται ἀϋτήτη, πόλεμός τε·
τύνη δ' ὦμοιϊν μὲν ἐμὰ κλυτὰ τεύχεα δῦθι,
ἄρχε δὲ μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι μάχεσθαι·
ἦ δὴ κυάνεον φάος ἀμφιβέβηκε·
νηυσὶν ἐπικρατέως, οἱ δ' ἐξ ἁλὸς ἐσσεῖται ἀνὴρ
κεκλίαται, χώρης ὀλίγῳ ἔτι μοῖραν ἐχόντες·
ἀργεῖοι, φάων δὲ πόλις καὶ πᾶσα βέβηκε·
θάρσησε, ἢ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσουσι μέτωπον
ἐγγύθι λαμπομένης, τάχα κεν φύγοντές γ' ἐναύλους
πλήσειαν νεκύων, εἴ μοι κρείων ἀγαμέμνων
ἤπια εἰδείη· νῦν δ' ἐσσεῖται ἀμφιμάχονται·
ἦ γὰρ τυδείδεω διομήδεος ἐν παλάμῃσι,
μαίνεται ἐγχείη δαναῶν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι,
δὴ ἐπὶ ἀρείδεω ὄπιθεν ἐκλύσειν ἀὐδήσαντος·
ἐχθρῆς ἐκ κεφαλῆς· ἀλλ' ἔκπροσ ἀνὴρ ὀφθαλμοῖσι
φάσσι κελεύοντος περιάγνυται· οἷσιν ἀλαλητῷ
πᾶν πεδίον κατέχουσι, μάχη νικῶντός ἀχαιούς,
ἀλλὰ μὴ ὣς πάρροκλε, νοῶν ἄπο, λοιγὸν ἀμύνων
ἔμπεσ' ἐπικρατέως· μή δὴ πυρὸς αἰθομένοιο
νῆας ἐνιπρήσωσι, φίλον δ' ἄπο νόστον ἕλωνται.

πείθεο δ' ὡς ἐγὼ μύθῳ τέλος ἐν φρεσὶ θέω·
ὡς ἂν μοι τιμὴν μεγάλων καὶ κῦδος ἄρηαι
πρὸς πάντων δαναῶν, ἀτὰρ οἱ περικαλλέα κούρην
ἂψ ἀπονάσσασιν, ὥστε δ' ἀγλαὰ δῶρα πόρωσιν·
ἐκ νηῶν ἐλάσασ' ἴεναι πάλιν· εἰ δέ κεν ἄμμι
δώῃ κῦδος ἀρέσθαι ἐρίγδουπος ποσὶς Ἥρης,
μή σύ γ' ἄνευθεν ἐμοῖο λιλαίεσθαι πολεμίζειν
φωσὶ φιλοπτολέμοισιν, ἀπημοτέρους δέ με θήσεις·
μή δ' ἐπαγαλλόμενος πολέμῳ καὶ δηϊοτῆτι
πῶσαν ἐναρόμενος τὴν ἴλιον ἡγεμονεύῃς,
μή τις ἀπ' ὀλύμπου θεῶν αἰγιοχεταόων
ἐμβήῃ· μάλα γάς γε φιλεῖ ἑκάεργος ἀπόλλων·
ἀλλὰ πάλιν κεκαδεῖν ἐπὴν φάος ἠνεμόεσσαν
θείης, ζώους δὲ δύω ἔκ πεδίοιο κατακτείνασθαι·
αἵ γὰρ ἐμῷ τε πατρὶ, καὶ ἀθηναίῃ καὶ ἀπόλλωνι,
μή τέ τις ὧν τρώων θάνατον φύγοι ὅσσοι ἔασι,
μή τέ τις ἀργείων νῶϊν δ' ἐκδύμεν ὄλεθρον,
ὄφρ' οἷοι φοίνιξ ἠδὲ κρήδεμνα λύσωμεν·
Ὡς οἱ μὲν διάττητα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
αἶψα δ' ἵκεν ἐς μίμνε βιάζων γὰρ ἐλέαιρε·
δάμνα μὲν ἵππους τε νόος, καὶ τρῶας ἀγαυοὺς
βάλλοντες, σεύην δὲ πρὶ κροτάφοισι φαάνῃ
πήληξ βαλλομένη καναχὴν ἔχε· βάλλε δ' ἀεὶ
καπφάλαρ' οὐποίηθ'· ὃς ἀείσερον ὦμον ἐκαμνε
ἔμπεδον αἰὲν ἔχων σάκος αἰόλον, ὅς ἑ σύνασκε
ἀμφ' ὤμῳ πελεμίξαι, ἐρείδοντός ἑλίσσεσθαι·
αἰεὶ δ' ἀρχαλέῳ ἔχετ' ἄσθματι· κὰδ δέ οἱ ἱδρὼς
πολλὸς ἔρρεεν ἐκ μελέων πολυΐδρειαν δὲ καὶ ἰσχὺν
ἀμπνεύσας, πολλὴν ἢ κακὸν κακῷ ἠσήρατο.

Ἔστε νῦν μοι μῦσαι ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι

ὅππως δὴ πρῶτον πῦρ ἔμπεσε νηυσὶν ἀχαιῶν·
ἕκτωρ δ' αἴαντος δόρυ μείλινον ἀγχι παρασὰς
πλῆξ' ἄορι μεγάλῳ κὰ χμῆς παρὰ κωλεὸν ὄπιθεν·
αὐτίκα δ' ἀπάραξε, τὸ μὲν τιλαμωνίου αἶας
πλῆ' αὔτως ἐν χερὶ κόλον δόρυ, τῆλε δ' ἀπ' αὐτῶ
αἰχμὴ χαλκείη χαμάδις βόμβησε πεσοῦσα.
γνῶ δ' αἴας κατὰ θυμὸν ἀμύμονα, φίλησίν τε
ἔργα θεῶν, ὅ ῥα πολλὸν μάχης ἐν μήδεα κείρει·
ζεὺς ὑψιβρεμέτης, τῶν ἄλλων βούλετο νίκην.
χάζετο δ' ἐκ βελέων, βίδ' ἐμβαλον ἀκάματον πῦρ,
νηὶ θοῇ, τῆς δ' αἶψα κατ' ἀσπίδος κέχυτο φλόξ.
ὣς τὼ μὲν πρύμνῃ πῦρ ἀμφέπεν, αὐτὰρ ἀχιλλεὺς
μηρῷ πληξάμενος, παφλαγόνα προσέειπεν·
ὄρσο διογενὲς παφλαγονάων ἱπποκέλευθε·
λεύσσω δή μιν παρὰ νηυσὶ πυρὸς δηίοιο ἑρωήν·
μὴ δὴ νῆας ἕλωσι, καὶ ἐκ ἔλῃ φυκτὰ πέλονται·
ἀλλ' ἄγε δύσεο τεύχεα θᾶσσον, ἐγὼ δέ κε λαὸν ἀγείρω.
ὣς φάτο παφλαγόνων ὃ κορύσσετο νώροπι χαλκῷ·
κνημῖδας μὲν πρῶτον περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε·
καλὰς ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε·
ποικίλον ἀστερόεντα ποδώκεος αἰακίδαο·
ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλλε ξίφος ἀργυρόηλον
χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα, σάκος μέγα τε σιβαρόν τε·
κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκε·
ἵππουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν·
εἵλετο δ' ἄλκιμα δοῦρα τά οἱ παλαμῇφιν ἀρήρει·
ἔγχος δ' οὐχ ἕλετ' οἷον ἀμύμονος αἰακίδαο
βεβρύ, μέγα σιβαρόν, τὸ μὲν, ὃ δύνατ' ἄλλος ἀχαιῶν
πάλλειν, ἀλλ' αὐτὸς μιν ἐπίστατο πῆλιον ἄορ
πηλιάδος

πηλιάδος μελίης, τὴν περὶ φίλῃ πόρε χειρὶ
πηλίης ἐκ κορυφῆς φόνον ἐμμεναι ἡρώεσσιν.
ἵππους δ' αὐτομέδοντα θοῶς ζευγνύμεν' ἄνωγε·
τὸν μετ' ἀχιλλῆα δῃοῖνορα τίε μολλισα·
πιστοτατος δὲ οἱ ἵετο μάχῃ ἐνὶ μείονα δμοκλὴν·
ζωὸς δὲ καὶ αὐτομέδων ὑπαγε ζυγὸν ὠκέας ἵππους,
ξανθὸν, καὶ βαλιὸν, τὼ ἅμα πνοιῇσι πετέσθην·
ζεὺς τέκε ληφύρῳ ἀνέμῳ ἄρπυιά ποδάργην·
βοσκομένην λειμῶνι παραὶ ῥόον ὠκεανοῖο·
ἐν δὲ παρηορίῃσιν ἀμύμονα πήδασον ἵεν,
τόν ῥά ποτ' ἠετίωνος ἐλὼν πόλιν, ὕψαγ' ἀχιλλεύς·
ὃς καὶ θνητὸς ἐὼν, ἵπποισ' ἀθανάτοισι.
μυρμιδόνας δ' ἄρ' ἔποι χόμῳ, θώρηξεν ἀχιλλεύς,
πωνητας ἀνὰ κλισίας σὺν τεύχεσιν, οἳ ῥ' ὑπὸκυκλοι
ὠμοφάγοι βίῃσι τε περὶ φρένας ἄσχετος ἀλκή,
οἵτ' ἔλαφον κεραὸν μέγαν οὔρεσι δηώσαντε
δασσάσθην· πᾶσιν δὲ παρήϊον αἵματι φοινὸν
καίτ' ἀγεληδὸν ἴασιν ἀπὸ κρήνης μελανύδρου,
λοψοντες γλώσσῃσιν ἀραιῇσι μέλαν ὕδωρ,
ἄκρον ἐρευγόμενοι φόνον αἵματος· ἐν δέ τε θυμὸς
ἐνθεσιν ἄφοβός ἐστι, περιστένεται δέ τε γάστηρ·
τοῖοι μυρμιδόνων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος αἰακίδαο
ἕστασαν· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν ἀρήϊος ἵστατ' ἀχιλλεύς,
ὄρνυσ' ἵππους τε, καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας.
πεντήκοντ' ἦσαν νῆες θοαὶ ἣν ἀχιλλεὺς
εἰς ἰθάκην ἤγαγε διὶ φίλος, ἐν δὲ ἑκάστῃ
πεντήκοντ' ἔσαν ἀνέρες ἀγλαΐηφι κλυτοῖο ἑταῖροι.
πέντε δ' ἄρ' ἡγεμόνας ποιήσατο, τοῖς ἐπιτοίθη
σημαίνειν, αὐτὸς δὲ μέγα κρατέων ἔνασσε

τῆς μὲν ἰῆς ἐπιχὼς ἦρχε μενέθιος ἀολθώρηξ·
ἧος ἀπ' ἀχαιοῖο διϊπτέος ὠκυμορώο,
ἐν τέκε πηλῆος θυγάτηρ καλὴ πολυδώρη·
ἀρχῷ ἀκάμαντι γωνὴ θεῷ σύνθετος ἦεν·
αὐτὰρ ἐπὶ κλῆσιν βώρῳ πτελέηος ὑΐῃ
ὃς ῥ' ἀναφανδὸν ὄπιζε θορὼν, ἀπερείσια εἰδώς·
τῆς δ' ἐτέρης, ἐΰδωρος ἀρηΐφιλος ἡγεμόνευε
παρθένιος, ἐν ἐπικτε χορῷ καλὴ πολυμήλη
φύλαντος θυγάτηρ, τῷ ὃ κρατὺς ἀργειφόντης
μίσγεσκε' ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν μετὰ μιλτωπίδα κούρην
ἐν χορῷ ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου κελαδεινῆς,
αὐτίκα δ' ἐς ὑπερῷ' ἀναβὰς, παρελέξατο λάθρῃ·
ἑρμείας ἀκάκητα πόρεν δ' ὅ γε λαὸν ἰδόντι
ἐΰδωρον, περὶ μὲν θείειν ταχὺν, ἠδὲ μαχητὴν·
αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τόν γε μογοστόκος εἰλείθυια
ἐξάγαγε πρὸ φόως δὲ καὶ ἠελίῳ ἴδεν αὐγὰς,
τῷ μὲν ἐχεκλῆτος κρατερὸν μένος ἀκτορίδαο·
ἡγεμόνευε πρὸς δῶματ', ἔνθ' ἔσαν ἄφρονα μῆλα·
τὸν δ' ὅ γ' ἐρῶν φύλας εὗ ἔρεφεν, ἠδ' ἀτίταλλεν·
ἀμφαγαπαζόμενος ὡσείτε ἰὸν ἰῷ τέκοντα·
τῆς δὲ τρίτης, πείσανδρος ἀρηΐφιλος ἡγεμόνευε,
μαιμαλίδης, ὃς πᾶσι μετέπρεπε μυρμιδόνεσσιν
ἐγχείῃ μάρνασθαι μετὰ πηλείωνος ἑταῖρον·
τῆς δ' τετάρτης ἦρχε γέρων ἱππηλάτα φοίνιξ·
πέμπης δ' ἀλκιμίδων, λαέρκεος υἱὸς ἀμύμων·
αὐτὰρ ἐπὴν δὴ πάντας ἄμ' ἡγεμόνευσιν ἀχιλλεὺς
σῆσιν ἐν φρίνας, κρατερὸν δ' ὦρσεν μῦθον ἑταῖροι·
Μυρμιδόνες, μήτις μοι ἀπειλάων λελαθέσθω,
ἃς ὦ νηυσὶ θοῇσιν ἀπηλάτε ῥώεσθε,
πάντ' ὑπὸ μυθισμὸν, καί μ' ἠπιάσθε ἕκαστοι·

ἀχίλλι πηλέος υἱὲ χόλῳ ἄρα σ' ἔφερε μήτηρ
νηλὴς, ὃς παρὰ νηυσὶν ἐέργεις ἀέκοντας ἑταίρους·
οἵῃ δέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα πόντοπόροισιν
αὖτις, ἐπεὶ ῥάτοι ὧδε κακὸς χόλος ἔμπεσε θυμῷ·
ταῦτά μ' ἀγηφόμοι, θάμ' ἐβάζετε, νῦν δ' ἐπίφαντα
φυλόπιδ' μέγα ἔργον ἔης ἐπὶ γ' ἐράασθε·
ἔνθά τις ἄλκιμον ἦτορ ἔχων, βώεσι μαχέσθω·
Ὡς ἔφατ', ὦρσε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου·
μᾶλλον δ' ἴσχε ἄρθμιον ἐπὶ βασιλῆος ἄκουσαν·
ὡς δ' ὅτε τοῖχον ἀνὴρ ἀράρῃ πυκινοῖσι λίθοισι
δώματος ὑψηλοῖο βίας ἀνέμων ἀλεείνων,
ὡς ἄραρον κόρυθές τε καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι·
ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ·
φαῦον δ' ἱπποκόμοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι,
νευόντων, ὡς πυκινοὶ ἵζεσκον ἀλλήλοισι,
πολλῶν δ' προπάροιθε δύ' ἄνδρε θωρήσσοντο,
πολέμοκλός τε καὶ ἀντομέδων ἔγε θυμὸν ἔχοντε,
πρόσθεν μυρμιδόνων πολεμίζεμεν, αὐτὰρ ἀχιλλεύς,
βῆ ῥ' ἴμεν εἰς κλισίην, κλῆε δ' ἀπὸ πῶμ' ἀνίωγε,
καλῆς δ' ἀδαλίης· τὴν δὲ θέτις ἀργυρόπεζα
θῆκ' ἐπὶ νηὸς ἀγινέα, ἐμπλήσασα χιτώνων
λλαινάων τ' ἀνεμοσκεπέων, οὐλῶν τε ταπήτων·
ἔνθα δὲ δίφρος ἵστο τετυγμένος, οὐδέ τις ἄλλος
οὔτ' ἀνδρῶν πίνεσκεν ἀτ' αὐτὴ αἴθοπα οἶνον,
οὔτέ τιν ἀθανάτων θεῶν, ὅτε μὴ διὶ πατρί·
τὸ ῥα τότ' ἐκ χηλοῖο λαβὼν ἐκαθήρατο θείῳ
πρῶτον, ἔπειτα δὲ νίψ' ὕδατι καλῇσι ῥοῇσι,
νίψατο δ' αὐτὸς χεῖρας, ἀφύσσατο δ' αἴθοπα οἶνον·
στῆ δ' ἔπειτα κὰς μέσσῳ ἔρκεϊ, λεῖβε δ' ἔπειτα
οὐρανὸν εἰσανιδὼν, διὸς δ' οὐ λάθε τερπικέραυνον·

Ζεῦ ἄνα Δωδωναῖε, Πελασγικέ, τηλόθι ναίων
Δωδώνης μεδέων δυσχειμέρου, ἀμφὶ Σ' Σελλοὶ
σοὶ ναίουσ' ὑποφῆται ἀνιπτόποδες χαμαιεῦναι
ἦ μὲν δήποτ' ἐμὸν ἔπος ἔκλυες ἠὲ καὶ ἐμέο γε
τίμησας μὲν ἐμὲ, μέγα δ' ἴλαο λαὸν Ἀχαιῶν·
ἦδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήηνον ἐέλδωρ.
αὐτὸς μὲν γὰρ ἐγὼ μενέω νηῶν ἐν ἀγῶνι,
ἀλλ' ἔταρον πέμπω πολέσι μετὰ μυρμιδόνεσσι
μάρναθαι. Ζεῦ κῦδος ἄμα πρόες ἠυγένεια βοῦ.
θάρσυνον δ' ὄρι θυμὸν ἐνὶ φρεσίν, ὄφρα καὶ Ἕκτωρ
ἴσεται, ἢ ῥα καὶ οἶος ἐπίσταται πολεμίζειν
ἠμὲ τεὸν θεράποντ', ἦ ὄρι τότε χεῖρες ἄπηροι
μαίνον θ' ὁππότ' ἐγὼ περ ἴω μετὰ μῶλον Ἄρηος.
αὐτὰρ ἐπεί κ' ἀπὸ ναῦφι μάχην ἐνοπήν τε δίηται
ἀσκηθὴς μοι ἔπειτα θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκοιο
τεύχεσί τε ξὺν πᾶσι καὶ ἀγχεμάχοις ἑτάροισιν.
Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος. τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεύς.
Ζεὺς δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατήρ, ἕτερον δ' ἀνένευσεν·
νηῶν μὲν ὄ γ' ἀπῶσε θοὸν πόλεμόν τε μάχην τε
δῶκε, σόον δ' ἀνένευσε μάχης ἐξαπονέεσθαι.
ἦτοι ὁ μὲν σπείσας τε καὶ εὐξάμενος Διὶ πατρὶ
ἄψ κλισίηνδε βεβήκει δίπας δ' ἀπέθηκ' ἐνὶ χηλῷ·
ἦ δ' ἐκ πάροιθ' ἐλθὼν κλισίης, ἔτι δ' ἤθελε θυμῷ
εἰσιδέειν φῶτας καὶ ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνήν.
οἳ δ' ἅμα παρσκλῳ μεγαλήτορι θωρηχθέντες
ἔσχον, ὄφρ' ἐν φῶσι μέγα φρονέοντε ὄρωρεν.
αὐτίκα δὲ σφήκεσσιν ἐοικότες ἐξεχέοντο
ἐνοδίοις, οὓς παῖδες ἐείδμαίνουσιν ἔθοντες
ἀεὶ κερτομέοντες ὁδῷ ἔπι οἰκί' ἔχοντας
νηπίαχοι, ξυνὸν δὲ κακὸν πολίεσσι τίθεῖσι·

τοῦς δ' εἰ περ παρά τίς τε κιὼν ἄνεφ ὠπος ὁδίτης
κινήσει ἀέκων, οἱ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες
πρόσω πᾶς πέτεται, καὶ ἀμύνει οἷσι τέκεσσι·
τῶν τότε μυρμιδόνες κραδίην καὶ θυμὸν ἔχοντες
ἐκ νηῶν ἐχέοντο, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
πάτροκλος δ' ἑτάροισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύσας·
Μυρμιδόνες ἕταροι πηλητιάδαο ἄχιλῆος
ἄνερες ἐσθλοὶ φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς·
ὡς ἂν πηλείδῃ τιμήσομεν ὃς μέγ' ἄριστος
ἀργείων παρὰ νηυσὶ καὶ ἀγχεμάχοι θεράποντος·
γνῶ δὲ καὶ ἀτρεΐδης εὐρυκρείων ἀγαμέμνων
ἣν ἄτιμ', ὅτ' ἄριστον ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.
Ὡς ἐπὼν, ὦρτο μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
ἐν δ' ἔπεσον βῶκαγν ἀολλέες, ἀμφὶ δὲ νῆες
σμερδαλέον κονάβησαν, ἀϋσάντων ὑπ' ἀχαιῶν.
τρῶες δ' ὡς εἶδον μνμοιτίδην ἀλκιμον ἠΰν,
αὐτὸν καὶ θεράποντα σὺν ἔντεσι μαρμαίροντας,
πᾶσιν ὀρίνθη θυμὸς, ἐκίνηθεν δὲ φάλαγγες.
ἦλπόμενοι παρὰ ναῦφιν ταχέως κακὸν ἔσσεσθαι
μνιμιδόνων μὲν ἀποβρίψαι, φιλότητα δ' ἐλέσθαι·
πάπτηνε δὲ ἕκαστος ὅπη φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.
πάτροκλος δὲ πρῶτος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
ἀντικρὺ κατὰ μέσσον ὅτι πλεῖστοι κλονέοντο·
νηὶ παρὰ πρύμνῃ μεγαθύμου πρωτομεΐδαο
καὶ βάλε πυραίχμην. ὃς Παίονας ἱπποκορυστὰς
ἦγε μετὰ πρώτους, Ἀξιὸν εὐρὺ ῥέοντα·
τὸν βάλε δεξιὸν ὦμον, ὃ δ' ὑπτιος ἐν κονίῃσι
κάππεσεν οἰμώξας, ἑτάροι δὲ μιν ἀμφεφόβηθεν
Παίονες, ἦν γὰρ πάτροκλος φόβον ἦκεν ἅπασιν·
μνημόνα κτείνας, ὃς ἀριστεύεσκε μαχέσθαι.

ἐκ νηῶν δ' ἐλάσσαν κατὰ δ' ἔσθεσαν αἰθόμενον πῦρ·
μίμβλης δ' ἄρα νηῦς λίπεν αὐτόθι, τοί δ' ἐφόβηθεν
φῶτες θεσπεσίῳ δμαδῷ δαμασσάμενοι δ' ἐπέχυθεν
νῆας ἀνὰ γλαφυράς, ὅμαδος δ' ἁλίαστος ἐτύχθη.
ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο
κινήσῃ πυκινὴν νεφέλην στεροπηγερέτα Ζεύς,
ἐκ τ' ἔφανον πᾶσαι σκεπαὶ καὶ πρώονες ἄκροι
καὶ νάπαι, οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερρήγνυται αἰθήρ·
ὡς δαμασσάμενοι νηῶν μὲν ἀπεσσεύαντο δ' ἥϊον πῦρ
τυτθὸν ἀϋπνεῦσαν, πολέμου δ' οὐ γίνετ' ἐρωή·
οὐ γάρ πω τι φῶτες ἀρηΐφιλον ὑπ' ἀχαιῶν
προφοβηθέντες φόβῳ μιλαινάων ἀπὸ νηῶν
ἀλλ' ἔτ' ἄρ' οἵστανδ', νεῶν δ' ὑπόεικον ἀνάγκῃ.
ἔνθα δ' ἀγὴν ἔλεεν ἀνδρα, κιδνάσκετο δ' ὁμίλου
ἡγεμόνων, πρῶτος δ' υἱὸς ἀλκιμος ἠοῦς
αὐτίκ' ἄρα στρεφθέντα ἀρηΐλυκα βάλε μηρὸν
ἐγχεϊ δεξιόφιν, σχεδὸν πρὸ δ' χαλκὸν ἔλασεν.
ἔρριξε δ' ὀπίσω ἔγχος, ὁ δ' ἐπ' ἠμύσησ' ἐπὶ γαίῃ
καππεσ', ἀτὰρ μιμέλαος ἀρήϊος ὦρτο θοάσσας.
στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα· λῦσε δ' ὑῖα.
φυλείδης δ' ἄμφιχυλον ἐφορμηθέντα δοκεύσας
ἔφθη ὀρεξάμενος πρυμνὸν σκέλος ἔνθα πάχιστος
μηρῶν ἀνθρώπῳ πέλεται, περὶ δ' ἔγχεος ἄκμὴ
νεῦρα διεκρίαθη, τὸν δ' σκότος ὄσσε κάλυψε.
νεοπρίδα δ' ὁ μὲν οὔτασ' ἀτύμνιον ὄξεϊ δουρὶ
αὐτίλοχος, λαπάρης δ' ἀμέλασε χάλκεον ἔγχος,
ἦεπε δ' προπάροιθε· μάεις δ' αὖτος ἐχεσπόρος ἀνδρὶ
ἀντιλόχῳ ἐπόρουσε, κασιγνήτοιο χολωθείς.
πὰς πρόσθεν νέκυος. τῷ δ' ἀντίθεος θρασυμέδης
ἔφθη ὀρεξάμενος πρὶν οὐτάσαι, οὐδ' ἀφαμάρτη
ὦμον ἄφαρ, πρυμνὸν δ' βραχίονα δουρὸς ἀκωκὴ
ἐξέυ ἀπὸ μυώων, ἀπὸ δ' ὀστέον ἄχρις ἔραξε.
δούπησεν δ' πεσών, κατὰ δ' σκότος ὄσσε κάλυψεν.
ὡς τὼ μὲν ῥοιοῖσι κασιγνήτοισι δαμέντε
βῆτην εἰς ἔρεβος, ἁρπηδόνε ἐσθλὼ ἑταίρω
υἷες ἀκοντιστᾶ ἀμισωλάρω, ὅς ῥα χίμαιραν
βρίθουσαν ἀμαιμακέτλων, πολίοισι κακὸν ἀνθρώποισιν.
αἷας δ' κλεόβουλον ὀϊλιάδης ἐπορούσας,
ζωὸν ἔλε βλαφθέντα κατὰ κλόνον· ἀλλοῖ δὲ ἄνθη
λῦσε μένος πλήξας ξίφει ἀμφήκει παλάμῃφι.
πᾶν δ' ὑπερμάνθη ξίφος αἵματι, τὸν δ' κατ' ὄσσε
ἔλαβε πορφύρεος θάνατε καὶ μοῖρα κραταιή.
πηνέλεως δὲ λύκωνα τε σωέσθραμον, ἐγχεσι μὲν γὰρ
ἤμβροτον ἀλλήλων, μέλεον δ' ἐκόντισαν ἄμφω·
τὼ δ' αὖτις ξίφεσι σωέσθραμον· ἔνθα λύκων μὲν
ἵππουρον κόρυθος φάλον ἤλασεν ἀμφὶ δὲ καυλὸν
φῶς γανόων ἐρύεσθαι, ὁ δ' ὑπ' οὔατε ἀμφὶ δὲ χεῖρα θείνε
πηνέλεως, πᾶν δ' ἔσω ἔδυ ξίφος, ἔσχε δ' ὀϊστὸν
δέρμα, παρηέρθη δὲ κάρη, ὑπέλυσε δὲ γυῖα.
μηκεσύνης δ' ἀκάματα κλυτὸς ὣς ἁρπαλίμοισι,
νύξ' ἵππων ἐπιβησόμενον κατὰ δῆϊον ὦμον.
ἤειρε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς.
ῥωμβωδὸς δ' ἐρύμοατα κατὰ σῶμα νηλεῖ χαλκῷ
νύξε, τὸ δ' αὐτιφὺ δόρυ χαλκεον ἐξεπέρησε.
νέρθεν ὑπ' ἐγκεφάλοιο, κέασε δ' ἄρ' ὀστέα λοβοκαλ-
ἐκ δ' ἐτίναχθεν ὀδόντες, ἐνέπλησθεν δέ οἱ ἀμφω
αἵματε ὀφθαλμοί, τοὶ δ' ἀνὰ σῶμα καὶ κατὰ ῥῖνας
πρῆσε χαλῶν, θανάτοι δ' μέλεον νέφος ἀμφεκάλυψεν.
οὗτοι ἄρ' ἡγεμόνες δαναῶν ἔσαν ἄνδρα ἕκαστος,
ὡς δ' λύκοι ἀρνειοῖσι ἐπέχραον ἠὲ ἐρίφοισι,

σίνται ὑπ' ἐκ μήλων αἰρεύμενοι, αἴτ' ἐν ὄρεσφι
ποιμένι ἀφραδίῃσι φίλτμαγεν, δὲ ἰδόντες
ὦκα διαρπάξωσιν ἀνάλκιδα θυμὸν ἔχοντας.
ὡς Δαναοὶ τρώεσσιν ἐπέχραον, δὲ ἢ φόβοιο
δυσκελάδου μνήσαντο, λάθοντο ἢ θούριδος ἀλκῆς.
αἶας δ' ὁ μέγας ἀίξη ἐφ' ἔκτορι χαλκοθώρηξ
ἵετ' ἀκοντίσαι, ὃ ἢ ἴδρείη πολέμοιο
ἀσπίδι ταυρείῃ κεκαλυμμένῳ ὠμοιϊν ἄμυς
σκέπε' ὀϊσῶν τε ῥοίζον καὶ δοῦπον ἀκόντων.
ἢ μὴν δὴ γίνωσκε μάχης ἐτεραλκέα νίκην.
ἀλλὰ καὶ ὣς ἀνέμιμνε, σάω δ' ἑτάρους ἐτάρους.
Ὡς δ' ὅτ' ἀπ' οὐλύμπου νέφος ἔρχεται οὐρανὸν εἴσω
αἰθέρος ἐκ δίης ὅτε τε ζόφος λαίλαπα τείνει,
ὡς τῶν ἐκ νηῶν γίνετο φυγὴ τε φόβος τε.
οὐδ' ἔτι κατὰ μοῖραν πέρασ πάλιν, ἔκτορα δ' ἵπποι
ἔκφερον ὠκύποδες σὺν τεύχεσι, λιπτοὶ δὲ λαὸν
τρωϊκόν, οὓς ἀέκοντας ὀρυκτὴ τάφρος ἔρυκε.
πολλοὶ δ' ἐν τάφρῳ ἐρυσάρματος ὠκέες ἵπποι,
ἄξονι ἐν πρώτῳ ζυμῷ, λίπον ἅρματ' ἀνάκτων.
πάτροκλος δ' ἔπτο σφεδανὸν δαμάσσιος κελεύων
τρωσί τε καὶ φρονέων, δὲ ἢ ἰαχῇ τε φόβῳ τε,
πάσας πλῆσαν δαΐδας ἐπὶ ἅρ τμάγεν, ὕψι δ' ἄελλη
σκίδναθ' ὑπαὶ νεφέων, ταν Ζεὺς ὀνέ ἢ μάνυχες ἵπποι
ἄφορον πρὸς ἄστυ, νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
πάτροκλος δ' ᾗ πλεῖστον ὀρινόμενον ἴδε λαόν,
τῇ ῥ' ἔχ' ὁμοκλήσας, ὑπὸ δ' ἄξονι φῶτ' ἔπιπτον.
πρῳρεῖς ἐξ ὀχέων, δίφροι δ' ἀνεκυμβαλίαζον.
ἀντικρὺ δ' ἀνὰ τάφρον ὑπέρθορον ὠκέες ἵπποι
ἄμβροτοι, οὓς πηλεῖ θεοὶ δόσαν ἄλλα δ' ὄπασσε,
πρόσσω ἴεμενοι, ἐπὶ δ' ἔκτορι κέκλετο θυμός.
ἴσχε γὰρ βαλέειν, τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι

ὡς δ' ὑπὸ λαίλαπι πᾶσα κελαινὴ βέβριθε θάλασσα
ὄμματ' ὀπωπευῷ, ὅτε λαβρότατον χέει ὕδωρ
ζηνὸς, ὅτε δὴ τ' ἀνθρώποισι χολωτερὰ μῆνιν ὀρίνῃ,
οἳ βίῃ ἐν ἀγορῇ σκολιὰς κρίνωσι θέμιστας,
ἐκ δὲ δίκην ἐλάσωσι, θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλεγοντες·
τῶν δὲ τε πάντων μὲν ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες,
πολλὰς δὲ κλιτὺς τόρ' ἀποτμήγουσι χαράδρας,
εἰς δ' ἅλα ποικρὴν μεγάλα ῥοθέουσαι ῥέουσαι
ἐξ ὀρέων ἐπὶ κάρ, μινύθει δέ τε ἔργ' ἀνθρώπων·
Ὡς ἵπποι ῥωσὶ μεγάλα στενάχοντο θέουσαι.
πάτροκλος δ' ἐπὶ δοῦρ πρῶτας ἐπέκερσε φάλαγγας
αὖ ἐπὶ νῆας ἴεν καλιπάπτεις, οὐδὲ πόλη
εἶα ἐμέμνεσ ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ μεσηγύ
νηῶν καὶ ποταμοῦ καὶ τείχεος ὑψηλοῖο
κτεῖνε μεταΐσσων, ποινὴν δ' ἀπετίννυτο ποινήν.
ἔνθ' ἤτοι πρόσσοον πρῶτον βάλε δουρὶ φαεινῷ
εἴρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα, λῦσε δὲ γυῖα.
δούπησεν δὲ πεσών, δ δὲ θέσπορα ἤνοπα εἰδὼς
δεύτερον ὁρμηθείς, δ μὲν ἐξέσῳ ἐνὶ δίφρῳ
ἧστο ἀλείς, ἐκ χαῖρ πλήγη φρένας ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
ἡνία πίχθησαν, ὅδ' ἐγχεῖ νύξε παρασχὼν
γναθμὸν δεξιτερὸν, σχῖσε δ' ὀδόντων πεῖρον ὀδόντων
εἶλκε δὲ δουρὸς ἑλὼν ὑπὲρ οὖτυγος· ὡς δ' ὅτε τις φῶς
πέρῃ ἐπὶ προβλῆτι κατηφόμῳ ἱερὸν ἰχθύν,
ἐκ πόντοιο θύραζε λίνῳ καὶ ἤνοπι χαλκῷ·
Ὡς εἷλκ' ἐκ δίφροιο κεχηνότα δουρὶ φαεινῷ.
καδδ' ἄρ' ἐπὶ σομὸ ἔωσε, πεσόντα δὲ μιν λίπε θυμός.
αὐτὰρ ἐπεὶ τ' ἐρύσαθ' ἑπὶ σὺμμορον βάλε πέρῃ
μέσσῳ κακκεφαλῆν, ἧδ' ἄνδιχα πᾶσα κάδη·
ἦρ κόρυθι βεβαρηῖ, δ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ

κάππεσεν. ἀμφὶ δ' ἐμὶν θάνατ@ καὶ χὺ θυμορᾳὶ σῆς.
ὡὐτὰρ ἔπειτ' ἐρύμαντα καὶ ἀμφοτερὸν, καὶ ἐπάλτω
τλητὸν ἐλεμόν τε δαμασσορίδιω, ἐχίοντι πύρλω τε,
ἴφια τ' ἐνὶ στόν τε, καὶ ἀργακάδην πολύμιλον.
πωντας ἀπασυτίρυς πίλασε χθονὶ πυλυβοτείρη.
σαρπηδὼν δ' ὡς δῶν ἴδ' ἀμιβοχίτωνας ἑταίρυς,
χέρσ' ὑπὸ παρόκλοιο μυοιτιάδαο δαμέντας,
κέκλιετ' ἄρ' ἀντιθέοισι καθαπτόμεν@ λυκίοισιν.
Αἶδὼς ὦ λύκιοι πόσι φοβύγετε, νῦν θοοὶ ἐσέ.
οὐτήσω γὰρ ἐγὼ τὸ δ' ἀνίρος ὄφρα δαείω,
ὅστις ὅδε κρατέει καὶ δὴ κακὰ πωλλὰ ἔοργε
φῶας· ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν.
ἦ ῥὰ, καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.
πάρκλος δ' ἐτέρωθεν ἐπεὶ ἴδεν ἐκθορε δίφρυ.
οἵ δ' ὡς τε ἀζυπιοὶ γαμψώνυχες ἀγκυλοχείλαι
πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλοτζοντε μάχοντα
ὡς οἵ κεκλήγοντε, ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
Τὸν δ' ἰδὼν ἐλέησε κρόνυ παῖς ἀγκυλομήτεω.
Ἥρῃ δὲ πρόσεφη κασιγνήτῃ ἄλοχόν τε,
ὤ μοι ἐγὼν ὅτε μοι σαρπηδόνα φίλτατόν ἀνδρῶν,
μοῖρ ὑπὸ παρόκλοιο μυοιτιάδαο δαμῆναι.
δίχθα δέ μοι κραδίη μέμονε φρεσὶν ὁρμαίνοντι.
ἦ μιν ζωὸν ἑόντα μάχης ἀπὸ δακρυόεσσης
θείω ἀναρπάξας λυκίης ἐνὶ πίονι δήμῳ,
ἦ ἤδη ὑπὸ χερσὶ μυοιτιάδαο δαμάσσω.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη.
αἰνότατε κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
ἄνδρα θνητὸν ἑόντ' πάλαι πεπρωμένον αἶσῃ.
ἆψ ἐθέλεις θοανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι;
ἔρδ', ἀτὰρ οὔτοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.

ἄλλο δ'

ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν.
αἶκε ζωὸν πέμψῃς σαρπηδόνα δῦναδε δόμονδε,
φράζεο μήτις ἔπειτα θεῶν ἐθέλησι καὶ ἄλλος
πέμπειν δῦ φίλον υἱὸν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης.
πολλοὶ γὰρ περὶ ἄστυ μέγα πριάμοιο μαχονται
υἱέες ἀθανάτων, τοῖσιν κότον ἐννέσεις.
ἀλλ' εἰ τοι φίλος ἐστὶ τέον δ' ὀλοφύρεται ἦτορ.
ὅττοι μὲν μιν ἔασον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
χέρσ' ὑπὸ παρόκλοιο μυοιτιάδαο δαμῆναι.
αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τὸν γε λίπῃ ψυχή τε καὶ αἰών,
πέμπειν μιν θάνατόν τε φέρειν καὶ νήδυμον ὕπνον.
ἐσόκε δὴ λυκίης δῦρέης δῆμον ἵκωνται.
ἔνθα ἑ ταρχύσουσι κασίγνητοί τε, ἑταῖροι
τύμβῳ τε στήλῃ τε, τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
Ὡς ἔφατ' οὐδ' ἀπίθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
αἱματόεσσας δὲ φιάδας κατέχευεν ἐραζε.
παῖδα φίλον τιμῶν, τὸν ὁ πάρκλος ἔμελλε
φθίσειν ἐνὶ βοίῃ ἐεικοστῷ ἐκ πάτρης.
ἕως δ' ὅτε δὴ ἀχνὸν ἕσσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντος,
ἔνθ' ἤτοι πάρκλος μὲν ἀγακλειτὸν θρασυμήδεα
ὄσσε φίλους θεράποντ@ σαρπηδόν@ ἕλεν ἄνακτ@.
βάλε νείαιρα κατὰ γαστέρα, λῦσε δὲ γυῖα.
σαρπηδὼν δ' αὖτε μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῷ
δεύτερος ὁρμηθείς. ὁ δὲ πήδασον οὐτασεν ἵππον
ἡνιοχεῖ δεξιὸν ὦμον. ὁ δ' ἴβραχε θυμὸν ἀΐδων.
κὰδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακὼν ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός.
τὼ δὲ διασήτην, χρὶς δὲ ζυγὸν ἦνία δὲ σφι
σύγχυτ' ἐπεδὴ κεῖτο παρήορος ἐν κονίῃσι.
τοῖο μὲν αὐτομέδων δουρικλυτὸς ὦρσε τέκμωρ.
ἀσπασάμεν@ ταυήκεα ἄορ παχὺς παρὰ μηροῦ.

ἄξας ἀπὸ νεὸς παρὰ ὅρον οὐδοῦ ἐμάτησε.
τῷ δ' ἰθὺς θήτων, ἐν ᾗ βυτίρσι τάνυσθεν.
τῶ δ' ἄντις σωίτων ἴειδος περὶ θυμοβόροιο·
ἔνθ' ἄν Ἀρπηδὼν μὲν ἀπήμβροτε, δῆρι φαεινῷ·
παβρόκλω δ' ὑπὲρ ὦμον ἀειρὸν ἤλυθ' ἀκωκή·
ἔγχος, οὐ δ' ἔβαλ' ἀντόν, ὃ δ' ὕστερος ὤρνυτο χαλκῷ
πάβροκλος, τῷ δ' οὐχ' ἅλιον βέλος ἐκφυγε χειρὸς.
ἀλλ' ἔβαλ' ἔνθ' ἄρα τε φρένες ἱρχαται ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ·
ὕεπε δ' ὡς ὅτε τις δρῦς ὕεπεν, ἢ ἀχερωὶς
ἢ πίτυς βλωθρὴ, τήν τ' οὔρισι τέκτονες ἀνδρὲς
ξέξεαμον πελέκεσι νεήκεσι νήϊον ἔντος,
ὡς ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου ταναοδὶς
βεβρυχὼς, κόνιος δεδραγμένος αἱματοέσσης.
ἡνίοχον μὲν ἔπειτα λίων ἀγέλης ἀπὸ μετέλθων·
κάββαλε μεγαθύμου ἐν ἐλπίδεσσι βοείαις·
ἄλετό τε σπεύδοντε ὑπὸ γαμφηλῇσι λέοντε.
ὡς ὑπὸ παβρόκλῳ λυκίων ἀγὸν ἀσπιστάων·
κτεινόμην μνήσαντο, φίλην δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον.
κλαῦκε πίπων πολεμίζων μετ' ἀνδράσι νῦν σε μάλα χρὴ
ἀχμητὴν τ' ἔμμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν.
νῦν τοι ἐελδέω πόλεμος κακὸς, ἐ θοὸς ἔασι.
πρῶτα μὲν ὤρσεν λυκίων ἡγήτορας ἀνδρας.
πάντη ἐποιχόμην Ἀρπηδόν' ἀμφιμάχεσθαι.
αὐτὰρ ἔπειτα καὶ αὐτὸς ἐμεῦ πίερ μάρναο χαλκῷ
σοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα κατηφείη καὶ ὄνειδος
ἔσσομαι ἤματα πάντα διαμπερὲς, εἴ κε μ' ἀχαιοὶ
τεύχεα συλήσωσιν ἐῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.
ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὤρσεν δ' ἅπαντα λαὸν ὄπασσον.
Ὡς ἄρα μὲν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν
ὀφθαλμούς, ῥῖνας θ', ὃ δὲ λὰξ ἐν σήθεσι βαίνων.

ἐκ χροὸς

ἔκ χροὸς ὦκα δόρυ, πρυτὶ δὲ φρένες αὖτῷ ἔπονθε.
τοῖο δ' ἅμα ψυχήν τε, καὶ ἔγχεος ἐξέρυσ' ἀχμήν.
μυρμιδόνας δ' αὐτῷ κέλετο ἵππους φυσιόωντας
ἐλάειν· φοβέεσθαι, ἐπεὶ λίπον ἄρματ' ἀνάκτων.
γλαυκῷ δ' αὖθι ἄχος γένετο φθογγῆς ἀίοντι.
ὠρίνθη δὲ δι ἦτορ ὅτ' οὐ δύνατ' προσαμῦναι.
χερσὶ δ' ἔλων, ἐπίεζε βραχίονα, τιῆρε γὰρ αὐτῶς
ἕλκος, ὃ δή μιν τεῦκρος ἐπισσύμενον βάλεν ἰῷ
τείχεος ὑψηλοῖο ἀρὴν ἑτάροισιν ἀμύνων.
εὐχόμην δ' ἄρα εἶπον ἑκηβόλῳ ἀπόλλωνι.
Κλῦθι ἄναξ, ὅς πε Λυκίης ἐν πίονι δήμῳ
εἶς, ἢ ἐνὶ Τροίῃ δύνασαι δέ τε πάντ' ἀκέεσθαι
αὐτέω κηδομένῳ, ὡς νῦν ἐμὲ κῆδος ἱκάνει.
ἕλκος μὲν γὰρ ἔχω τό δὲ καρτερόν, ἀμφὶ δέ μοι χεὶρ
ὀξείης δύνησιν ἐλήλατα, οὐδέ μοι αἷμα
τερσῆναι δύναται, βαρύθει δέ μοι ὦμος ὑπ' αὐτῆ.
ἔγχος δ' οὐ δύναμαι χείρ' ἔμπεδον οὐδὲ μάχεσθαι
ἐλθὼν δυσμενέεσσιν, ἀνὴρ δ' ὤκιστος ὄλωλεν.
Ἀρπηδὼν Διὸς υἱὸς, ὃς αὐτὸς ἑὸν παῖδ' ἀμύνει.
ἀλλὰ σύ περ μοι ἄναξ τόδε καρτερὸν ἕλκος ἄκεσαι.
κοίμισον δ' ὀδύνας, δός δέ μοι κράτος ὄρσαι ἑταίρους
καὶ μάλιστα μὲν λυκίοισιν, ἐποῦνα πολεμίζειν.
αὐτός τ' ἀμφὶ νέκυϊ κατατίθεσθαι τεύχεα καλά.
Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε φοῖβος ἀπόλλων.
αὐτίκα παῦσε δ' ὀδύνας ἀπὸ δ' ἔλκεος ἀργαλέοιο
αἷμα μέλαν τέρσωσε, μένος δέ οἱ ἐμβάλε θυμῷ.
γλαῦκος δ' ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ γηθήσεν τε.
ὅτι οἱ ὦκ' ἤκουσε μέγας θεὸς εὐξαμένοιο.
πρῶτα μὲν ὤρσεν λυκίων ἡγήτορας ἀνδρας.
πάντη ἐποιχόμενον Ἀρπηδόν' ἀμφιμάχεσθαι.

αὐτὰρ ἔπειτα μετὰ ῥῶας καὶ μακρὰ βιβῶντας.
πολυδάμαντ' ἐπὶ πωθοδόλῳ καὶ ἀγήνορα δῖον
βῆ δὲ μετ' αἰνείαν τε καὶ ἕκτορα χαλκοκορυστήν,
ἄγχι δ' ἴστάμεν' ἐπιπρὸ πεφυότα προσηύδα.
ἕκτορ, νῦν δή πάγχυ λελασμένε εἰς ἐπικούρων.
οἵ σέθεν ἕνεκα τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης,
θυμὸν ἀποφθινύθουσι, σύ δ' οὐκ ἐθέλεις ἐπαμύνειν,
κεῖται ὑπὸ Αἰακίδῃσι λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων,
ὃς λυκίῃ ἴρυσε δικαιότατα καὶ ἀρείῃ.
τὸν δ' ὑπὸ παφλαγόνα δάμασ' ἔγχεϊ χάλκιος Ἄρης,
ἀλλὰ φίλοι πάρστητε, νεμεσσήθητε δ' θυμῷ.
μὴ ἀπὸ τεύχε' ἕλωνται, ἀεικίσωσι δ' νεκρόν,
μυρμιδόνες δ' ἀχαιῶν κεχολωμένοι ὅσσοι ὄλεθρον
τεύς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἐπέφνομεν ἐγχείῃσιν.
Ὡς ἔφαθ', ῥῶας δ' κατακρήθεν λάβε πένθος
ἄλαστον οὐκ ἐπιεικτόν, ἐπεὶ σφίσιν ἤρμα πόληος
ἔσκε καὶ ἀλλοδαπός περ ἐὼν· πολίεσσι γὰρ ἄμμι αὐτῷ
λαοὶ ἕποντ'· ἐν δ' αὐτοὺς ἀείσυσκε μαχέσθαι.
βάν δ' ἰθὺς δ' ἀχαιῶν λελῃημένοι· ἦρχε δ' ἄρα σφιν
ἕκτωρ χωόμενος Ἀρπηδόνι· αὐτὰρ ἀχαιοὺς
ὦρσε μυρμιδόνων πατροκλῆος λάσιον κῆρ.
αἰ αὖτε πρῶτα προσέφη μενεπτόλεμόν περ καὶ αὐτόν·
Αἰακίδη, νῦν σφῶϊν ἀμύνεσθαι φίλον ἦεν,
οἷοί περ πάρος ἦτε μετ' ὀβριμοεργὸν ἰὼ καὶ Ἄρηα,
κεῖται δὴν ὃς πρῶτος ἐσήλατο τείχος ἀχαιῶν
Ἀρπηδών, ἀλλ' εἰ μιν ἀεικίσαιμεν ὀλόντες.
τεύχεα τ' ὤμοιϊν ἀφελοίμεθα, καί τιν' ἑταίρων
αὖτε ἀμυνομένων, δαμάσαιμεθα νηλεῖ χαλκῷ.
Ὡς ἔφαθ' οἳ δ' ἐκ καὶ αὐτοὶ ἀλίεσθαι μεμάασιν.
φίλῳ ἐπὶ ἀμφοτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας,
ῥῶας καὶ

ῥῶες καὶ λύκιοι καὶ μυρμιδόνες καὶ ἀχαιοὶ
σύμβλητην ἀμφὶ νεκυῖ κατατιθέμενοι μαχέσθαι.
δεινὸν ἀΰσαντες, μέγαν δ' ἔβραχε τεύχεα φαεινά.
ζεῦς δ' ὄμβρον νυκτὸς ὀλοὴν τάνυσε κρατερὴν ὑσμίνην.
ὄφρα φίλῳ περὶ παιδὶ μολὼν ὀλοὸς πόνος εἴη,
Σαρπηδόνος πρώτιστον ἐλίκωπας ἀχαιούς.
βλῆτο γὰρ οὔτι κάκιστος ἀνὴρ μετὰ μυρμιδόνεσσιν
υἱὸς ἀγακλῆος μεγαθύμου δῖος ἐπευγμός.
ὃς ῥ' ἐν βραδείῃ ἐυκαμόμενον ἔβαλε
τοπρὶν, ἀτὰρ τότε γ' ἐσθλὸν ἀνιψιὸν ἐξεναρίξας
ἐς πτολιὴν ἰκέτευσε, καὶ ἐς θέσπιν ἀργυρόπεζαν.
οἱ δ' ἄμ' ἀχιλλῆϊ ῥηξήνορι πέμπον ἕπεσθαι
Ἴλιον ἐς εὔπωλον, ἵνα ῥώεσσι μάχοιτο,
τὸν ῥα τότ' ἀπόμορον νίκης βάλε φαίδιμος ἕκτωρ.
χερμαδίῳ κεφαλήν, ἣ δ' ἀνδρεϊκα πᾶσα κιάδη
ἐν κόρυθι βεβαρηῶς, ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ νεκρῷ
κάππεσεν, ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χυτὸν θυμοραϊστής.
παφλάγων δ' ἄρ' ἀχὼ γένετο φθιμένοιο ἑτάροιο,
θῦσεν δ' ὀϊστεύσας προμάχων ἱππηλάτα ποιμὴν
ὠκέϊ· ὃς τ' ἐφόβησε κελαινούς τε λῖπάρας τε
ὡς ἰθὺς λυκίων παφλαγόνας ἱππόκροτον ὦθει.
ἔνθα καὶ ῥώων, κεχολωμένος κῆρ ἑταίρου,
καί ῥ' ἔβαλε ἀντίθεον ἰθαμένην φίλον ἦτορ
αὐχένα κερμαδίῳ· ῥῆξεν δ' ἀπὸ τοῖο τένοντε.
χώρησαν δ' ὑπό γε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος ἕκτωρ
ὅσσην δ' αἰγανέης ἵησιν τοσσαῖοι τέτυκτο.
ἔνθ' ἄρ' ἔπειτ' ἀνὴρ ἀφίει πειρώμενος ἦε ἐν ἀέθλῳ
ἦε καὶ ἐν πολέμῳ δηΐων ὑπὸ θυμοραϊστέων.
πόσσον ἐχώρησαν ῥῶες· ὅσσοι δ' ἀχαιοί,
πλεῦσαν δ' πρῶτος λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων

ἐβάπτε τ' ἔκτανε δ' Βαθυκλῆα μεγάθυμον,
Χάλκωνος φίλτρον ἦον, ὃς ἐλλάδι οἰκία ναίων
ὄλβῳ τε πλούτῳ τε μετέπρεπε μυρμιδόνεσσι.
τὸν μὲν ἄρα γλαῦκος, ἐῢθρονος ἀντασσάμενος δορὶ
ὀξυόεντι ἐξαπίνης ὅτε μιν κατέμαρπτε διώκων·
δουπήσων δ' ἔπεσόν, πυκινὸν δ' ἄχος ἔλλαβ' ἀχαιούς·
ὡς ἔπεσ' ἐσθλὸς ἀνήρ, μέγα δ' ἔβλητο κελάρυζε.
πὰρ δ' ἄμφ' αὐτὸν ἴοντδ' ἀολλέες, οὐδ' ἄρ' ἀχαιοὶ
ἀλκῆς ἐξελάθοντδ', μένος δ' ἰθὺς φέρον αὐτῶν.
ἔνθ' ἄν μηριόνης φῶτ' ἔλεν ἄνδρα χρυσηΐν
λαοτόνον θρασύμηλον ἑὸν ἐνήτορ', ὃς δὴ ἔρεικε
ἰσάίῳ ἐπέτυκτδ', θοὸς δ' ὡς τίφυ δίμῳ.
τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο κὰτ οὔατ'· ὦσε δ' ὀιστὸς
ᾧχετ' ἀπὸ μελίων, συνερύσσατο δ' ἄρα μιν σκότ' εἰλύσ
αἰνείας δ' ἐπὶ μηριόνῃ δόρυ χάλκεον ἧκεν,
ἐλπὸ γὰρ τδ' ἔξεσθαι ὑπασπίδια προβιβῶντ'.
ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν, ἠλεύατδ χάλκεον ἔγχος·
πρόσσω γὰρ κατέκυψε, τὸ δ' ἐξόπισθεν δόρυ μακρὸν
οὔδει ἐνὶ σκίμφθη, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμίχθη
ἔγχος, ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὠκέες ἄρης.
ἀλχμὴ δ' αἰνείαο κραδαινομένη κατὰ γαίης
ᾧχετ' ἐπὶ ῥ' ἄλλον σιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὀρεσσιν·
αἰνείας δ' ἄρα θυμὸν ἐχώσατδ, φώνησέν τε.
Μηριόνη τάχα κέν σε καὶ ὀρχηθμόν περ ἐόντα
ἔγχος ἐμὸν κατέπαυσε διαμπερές, εἰδ' ἐβαλόν περ·
τόν δ' ἄν μηριόνης δρεικλυτὸς ἀντίον ἦυδα.
αἰνεία, χαλεπόν σε καὶ ἴφθιμόν περ ἐόντα,
πάντων ἀνθρώπων σθένεα μένοντ', ὅς κέ σευ ἄντα
ἔλθῃ ἀμυνόμενον, θνητὸς δ' ἐὼν καὶ σὺ τέτυξαι.
εἰ καὶ ἐγώ σε βάλοιμι τυχὼν μέσον ὀξέϊ χαλκῷ·

αἶψά κε καὶ κρατερός περ ἐὼν καὶ χερσὶ πιποιθὼς
ἔχθος ἐμοὶ δώσῃς, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπώλῳ.
Ὣς φάτο τὸν δ' ἐνένειπε μενοιτίου ἄλκιμος υἱός·
μηριόνη, τί σὺ ταῦτα καὶ ἐσθλὸς ἐὼν ἀγορεύεις·
ᾔ πέπον, οὔτι τῷδε ἐνηέϊοις ἐπέεσσι
νεκρὸν χωρήσουσι πάρος τινὰ γαῖαν ἑλέσθαι.
ἐν γὰρ χερσὶ τέλος πολέμου, ἑπέων δ' ἐνὶ βυθός·
ἔστι, οὔτι χρὴ μῦθον ὀφέλλειν, ἀλλὰ μάχεσθαι.
Ὣς ἐπών, ὁ μὲν ἦρχε· δ' ἄμ' ἕσπετο ἰσόθεος φώς.
τῶν δ' ὥστε σφυτόμων ἀνδρῶν ὀρυγμαδὸς ὄρνυται ἔργου
οὔρεος ἐν βήσσῃς, ἑκάθεν δέ τε γίγνετ' ἀκωή·
ὡς τῶν ὄρνυθ' ὅπος ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης.
χαλκῆϊ τε ῥινῇ τε, βοῶντ' ἐυποιητάων.
νυσσομένων ξίφεσίν τε καὶ ἐγχείῃσιν ἀμφιδύοισιν
οὐδ' ἂν ἔτι φράσσαιο περ ἀνήρ, ἐρεπτδνα δίεν·
ἔγνω, ἑπεὶ βελέεσσι καὶ αἵματι καὶ κονίῃσιν.
ἐκ κεφαλῆς εἵλυθ διαμπερὲς ἐς πόδας ἄκρους·
οἱ δ' αἰνὶ περὶ νεκρὸν δμίλιον, ὡς ὅτε μῦες
ἐκθεμᾶς ἐπὶ βρομέωσι περιγλαγέας κατὰ πέλλας
ἔρρη ἐν εὐεννῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει.
ὡς ἄρα τοὶ περὶ νεκρὸν δμίλιον, οὐδ' ἔτι ἔσθ'
ἔστε ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης ὄρτο φαεινώ.
ἀλλὰ κατ' αὐτῶς αἰεν ὄρα καὶ φράζεο θυμῷ.
πολλὰ μάλ' ἀμφὶ φόνῳ παρὸς ἕλκε μερμιρίζων·
ἢ ἤδη κἀκεῖνον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
αὐτῷ ἐπ' ἀντιθέῳ ἐρεπτδνι φαίδιμος ἕκτωρ
χαλκῷ δηϊώσῃ, ἀπό τ' ὤμων τδύχε' εἵληται·
ἢ ἔτι καὶ πλεόνεσσιν ὄφελλε δὴ πόνον αἰπὺν·
ὣδε δέ οἱ φρονέοντι, δοάσσατο κέρδιον εἶναι·
ὄφρ' ἥνις θρᾴκεσσιν ἐπιλήθηται ἀκωῆς.

ἐξαῦτις ῥῶας τε καὶ ἕκτορα χαλκοχορυστήν,
ὥσατο πρὸτὶ ἄστυ, σολίεσσι δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλασσε
ἕκτορι δ' πρωτίστῳ ὦρσε κλυτὰ δούρατα θυμὸν ἐνῆκεν.
ἐς δ' ἴφθιμον δ' ἀναβὰς φύγαδ' ἔβαπτε κέλευθον δ' ἄλλους
ῥῶας φοβεύμενον, γνῶ γὰρ ῥ' ἴδεν ἰρὰ τελεύτα.
ἔνθ' οὐ δ' ἴφθιμοι λύκιοι μένον, ἀλλ' ἐφόβηθεν
πάντοθ' ἐπεὶ βασιλῆα ἴδον βεβλαμμένον ἦτορ,
κείμενον ἐν νεκύεσσι· σολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ
κοπτέσον ἔντ' ἐείδε κρατερὴν ἐτάνυσε προνίην,
εἶδ' ἄρ' ἀπ' ὤμοιϊν ἀσπίδ' ἔντε' ἔλυσε,
χάλκια μαρμαίροντα, τά μὶν κεῖλας ἐπὶ νῆας
δῶκε φέρειν ἑτάροισι μνοιτίῳ ἄλκιμον υἱόν.
καὶ τότ' ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
βᾶδ' ἄγε νῦν φίλε φοῖβε κιχαυήεις αἷμα καθήρο,
ἔλθων ἐκ βελέων ἀσπιδόνα, καί μιν ἔπειτα
σολλὸν ἀπὸ προφέρων, λῦσον σοταμοῖο ῥοῆσι,
χρίσον τ' ἀμβροσίῃ περὶ τ' ἄμβροτα εἵματα ἕσσον.
πέμπε δέ μιν σομποῖσιν, ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
ὕπνῳ, καὶ θοωάτῳ διδυμάοσιν, οἵ ῥά μιν ὦκα
θήσουσιν λυκίης εὐρείης πίονι δήμῳ.
ἔνθά ἑ ταρχύσουσι κασίγνητοί τε, ἕταί τε,
τύμβῳ τε σήλῃτε, τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἄρα παῖδὸς ἀμηχάνησεν ἀπόλλων,
βῆ δὲ κατ' ἰδαίων ὀρέων, ἐς φύλοπιν αἰνήν.
αὐτίκα δ' ἐκ βελέων ἀσπιδόνα δῖον ἀείρας,
σολλὸν ἀπὸ προφέρων λῦσεν σοταμοῖο ῥοῆσι,
χρίσωτ' ἀμβροσίῃ, περὶ δ' ἄμβροτα εἵματα ἕσσεν
πέμπε δέ μιν σομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
ὕπνῳ καὶ θοωάτῳ διδυμάοσιν, οἵ ῥά μιν ὦκα
καθῆσαν ἐν λυκίης εὐρείης πίονι δήμῳ.

πάτροκλος

πάτροκλος δ' ἵπποισι καὶ αὐτομέδοντι κελεύσας,
ῥῶας καὶ λυκίους μετεκίαδε, καὶ μέγ' ἄασθη
νήπιος, εἰ δ' ἔτι οἱ πυλιγίδαο φύλαξεν,
μή τ' ἂν ὑπέκφυγε κῆρα κακὴν, μέλανος θανάτοιο,
ἀλλ' αἰεί τε διὸς φρεσὶν ἀρείονες νόοι ἦσι σρὸ ἀνδρῶν
ὅς τε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ, καὶ ἀφέλκετο νίκην
ῥηϊδίως, ὅτε δ' αὖτὸς ἐσουρήσι μάχεσθαι,
ὅς οἱ καὶ τότε θυμὸν ἐνὶ σήθεσσιν ἔνησεν,
ἔνθα τίνα σρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξεν
πάτροκλος, ὅτε δή σε θεοὶ θάνατόν γε κάλεσσαν
ἄδρηστον μὶν σρῶτα, καὶ αὐτόμεδοντα, καὶ ἔχεκλον,
καὶ πέριμον, μεγάθυμον, καὶ ἐπίσορα μὴ μελόνιππον
αὐτὰρ ἔπειτ' ἔλασεν, καὶ μούλιον, ἠδ' ἐπύλαρτιν,
ζεύς ἴλεω, δὶ δ' ἄλλοι φύγαδ' ἐμνώοντο ἕκαστος
ἔνθά κεν ὑψίπυλον ῥοίην ἔλεν υἷος ἀχαιῶν
πάτροκλος ὑπὸ χρσί· πέρι σρὸ γὰρ ἐγχεῖ θῦεν
εἰ μὴ ἀπόλλων φοῖβος ὑδ' ἐμέτρησ ἐν πύργῳ
ἕση, ζεὺ ὀλοὰ φρονέων, ῥώσατο δ' ἀρήϊφιν,
ἔνθ' ἐνὶ μὶν σρῶτον βῆ τείχεος ὑψηλοῖο
πάτροκλος, ἔνθ' ἐπὶ ἀγκῶνος βῆ τέτρατος ὑψηλοῖο
χείρεσσιν ἀθανάτῃσι φαεινὴν ἀσπίδα νύσσων.
ἀλλ' ὅτε δὴ ἔ τέτρασε ἐπέσσυτο δαίμονι ἶσος,
δεινὰ δ' ὁμοκλήσας, σροσέφη ἑκάεργος ἀπόλλων·
Χάλκιο διογενὲς σάτροκλες ἢ νύτοι αἶσα
σῷ ὑπὸ δουρὶ, πόλιν σέρθαι ῥώων ἀγρώχων·
οὐδ' ὑπ' ἀχιλλῆος, ὅς σφ σέο σολλὸν ἀμείνων·
Ὡς φάτο πάτροκλος δ' ἀνεχάζετο σολλὸν ὀπίσσω
μῆνιν ἀλευόμενος ἑκατηβόλου ἀπόλλωνος·
ἕκτωρ δ' ἐν σκαιῇσι σύλῃς, ἔσχε μώνυχας ἵππους,
δίζε γὰρ ἢ ἐ μάχοιτο κατὰ κλόνον ἦθις ἐλάσσας

ἦλαοὺς ἐς τεῖχος ὁμοκλήσαιεν ἀλῆναι.
ταῦτ' ἄρα οἱ φρονέοντι παρίστατο φοῖβος ἀπόλλων
αὐτῷ ἐσάμενος αἰζηῷ τε κρατερῷ τε
ἀσίῳ, ὃς μέτρως ἦεν ἑκηβόλος ἰπποδάμοιο
αὖτε κασιγνήτης ἐκεκάδης, ἠὲ δ' ὑμάων
ὃς φρυγίῃ ναίεσκε ῥοῇς ἐν σαγγαρίοιο.
τῷ μὲν ἐσάμενος προσεφώνεε φοῖβος ἀπόλλων·
ἕκτορ τίπτε μοι ἧσο ἀτασθαλίῃσι ἐοικὼς·
αἰθ' ὄφελον ἤεσαν ἐμοὶ τόφρα σοὶ φίλτερος εἶναι.
τῷ κε τάχα συγερῶς πολέμου ἀπερύκοιμι ἔπεσσι,
ἀλλ' ἄγε παρόκλῳ ἔφεπε κρατερώνυχας ἵππους,
αἴκέν πως μιν ἕλῃς δώῃ δέ τοι ὗδος ἀπόλλων.
ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἴεν θυέος ἀμπνοον ὀφρῶν·
κεβριόνῃ δ' ἐκέλευσε δαΐφρονι φαίδιμος ἕκτωρ,
ἵππους ἐς πόλεμον τραπληγίμεν, αὐτὰρ ἀπόλλων
δύσετο δμιλεῖν ἰών, ἐν δ' ὄκλασεν ἀργείοισιν
ἦκε κακὸν, φοβέων δὲ κὰδ ἔκτορα κῦδος ὄπαζεν.
ἕκτωρ δ' ἄλλους μὲν δαναοὺς ἐᾶ θὴν ἐνάριζεν.
αὐτὰρ, ὃ, παρόκλῳ ἔπεχε κρατερώνυχας ἵππους·
πατροκλος δ' ἑτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἅλτο χαμᾶζε,
σκαιῇ ἐν χειρὶ ἔχων· ἑτέρῃφι δ' λάζετο πέτρον,
μαρμαρον ὀκριόεντα, τόν οἱ διαπρὲς χεῖρ' ἐκάλυπτε·
ἧκε δ' ἐρεσσάμενος θὴν δ' ἐσσεν ἄζετο φωτός.
θὴν δ' ἁλίωσε βέλος, βάλε δ' ἡνιόχοιο κεβριόνην, νόθον υἱὸν ἀγακλῆος πριάμοιο.
ἵππων ἠνί' ἔχοντα μετώπιον ὀξὺ λαΐ.
ἀμφοτέρας δ' ὀφρῦς σύνελεν λίθος, οὐδέ οἱ ἴσχε
ὀστέον, ἀθφαλμοὶ δὲ χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν
αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν, ὃ δ' ἀρ' ἀριστεύεσκε ἐοικώς.
κάππεσε δὴ δύπτησι δίφρου, λίπε δ' ὀξέα θυμόν.

τὸν δ'

τὸν δ' αὖ κρατερὸν πρόσφης παρόκλης ἱππευ·
ὦ πόποι, ἦ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνὴρ ὃς ῥεῖα κυβιστᾷ·
εἰ ἦσπου καὶ πόντῳ ἐνὶ ἰχθυόεντι γένοιτο,
πολλοὺς ἂν κατέρεισεν ἀνὴρ ὅδε τήθεα δυφῶν
νηὸς ἀποβρώσκων, εὖ κεν δυσπέμφελος εἴη
ὡς νῦν ἐν πεδίῳ ἐξ ἵππων ῥεῖα κυβιστᾷ.
ἦ ῥα καὶ ἐν ῥώεσσι κυβιστητῆρσι τέτασται.
ὣς εἰπὼν ἐπὶ κεβριόνῃ ὦρσε βιὴν ἠκέ,
οἶμα λέοντος ἔχων, ὃς τε σταθμοὺς κεραΐζων·
βλῆτο πρὸς στέρνοισιν ἑὴ τέ μιν ὤλεσεν ἀλκή,
ὣς ἐπὶ κεβριόνῃ πατρόκλης ἄλτο μεμαώς.
ἕκτωρ δ' ἄνω ἐτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἅλτο χαμᾶζε·
τὼ περὶ κεβριόνῃ λέοντε ὡς δηιοθήτω,
ἤτ' ὄρεος κορυφῇσι περὶ κταμένης ἐλάφοιο,
ἄμφω πεινάοντε μέγα φρονέοντε μαχέσθην·
ὡς περὶ κεβριόνῃ δύο μήστορε δουρὸς ἀμύστα
πάτροκλός τε μενοιπάδης καὶ φαίδιμος ἕκτωρ,
ἐν τ' ἀλλήλων ταμέτην χρόα νηλεῖ χαλκῷ
ἕκτωρ μὲν κεφαλῆφιν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει
πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν ἔχεν ποδός, οἱ δ' ἐπὶ δὴ ἄλλοι
τεύχεσι κὰδ δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὑσμίνην.
ὡς δ' εὖρός τε νότος τ' ἐρεβαίνετον ἀλλήλοισιν
οὔρεσιν ἐν βήσσῃς βαθείῃσι πτελέμιζε μάλα ὕλην·
φηγόν τε μελίην τε τανύφλοιόν τε κράνειαν·
αἵτε πρὸς ἀλλήλας ἔβαλον τανυήκεας ὄζους·
ἠχῇ θεσπεσίῃ, πεφύασι δέ τε ἀγχυμάχοντε·
ὣς τρῶες καὶ ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες
ἐμάχοντο, δαὶ δ' ἑτεροιωθεν ὀλοιὸν φόβοιο.
πολλὰ δὲ κεβριόνῃ ἀμφ' ὀξέα δοῦρα πεπήγει
ἰοὶ τε πυκιναὶ ἀπὸ νευρῆφι θορόντες

πολλὰ δὲ χερμάδια μεγάλ' ἀσπίδας ἐστυφέλιξε·
μαρναμένων ἀμφ' αὐτόν· ὁ δ' ἐν στροφάλιγγι κονίης
κεῖτο μέγας μεγαλωστὶ λελασμένος ἱπποσυνάων,
ὄφρα μὲν ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει.
τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο, πῖπτε δὲ λαός·
ἦμος δ' ἠέλιος μετενίσετο βουλυτόνδε,
καὶ τότε δή ῥ' ὑπὲρ αἶσαν ἀχαιοὶ φέρτεροι ἦσαν.
ἐκ μὲν κεβριόνην βελέων ἥρωα ἔρυσαν
τρώων ἐξ ἐνοπῆς, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἕλοντο,
πάτροκλος δὲ τρωσὶ κακὰ φρονέων ἐνόρουσε.
τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε θοῷ ἀτάλαντος ἄρηϊ·
σμερδαλέα ἰάχων, τρὶς δ' ἐννέα φῶτας ἔπεφνεν.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἶσος,
ἔνθ' ἄρα τοι πάτροκλε φάνη βιότοιο τελευτή·
ἤντετο γάρ τοι φοῖβος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
δεινός, ὁ μὲν τὸν ἰόντα κατὰ κλόνον οὐκ ἐνόησεν.
ἠέρι γὰρ πολλῇ κεκαλυμμένος ἀντεβόλησε·
στῆ δ' ὄπιθε, πλῆξεν δὲ μετάφρενον εὐρέε τ' ὤμω·
χειρὶ καταπρηνεῖ, στρεφεδίνηθεν δέ οἱ ὄσσε.
τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κρατὸς κυνέην βάλε φοῖβος ἀπόλλων·
ἡ δὲ κυλινδομένη καναχὴν ἔχε ποσσὶν ὑφ' ἵππων
αὐλῶπις τρυφάλεια, μιάνθησαν δὲ ἔθειραι,
αἵματι καὶ κονίῃσι πάρος γε μὲν οὐ θέμις ἦεν,
ἱππόκομον πήληκα μιαίνεσθαι κονίῃσιν,
ἀλλ' ἀνδρὸς θείοιο κάρη χαρίεντε μέτωπον,
ῥύετ' ἀχιλλῆος, τότε δὲ ζεὺς ἕκτορι δῶκεν
ᾗ κεφαλῇ φορέειν, σχεδόθεν δέ οἱ ἦεν ὄλεθρος.
πᾶν δέ οἱ ἐν χείρεσσιν ἄγη δολιχόσκιον ἔγχος·
βριθὺ μέγα στιβαρὸν κεκορυθμένον, αὐτὰρ ἀπ' ὤμων
ἀσπὶς σὺν τελαμῶνι χαμαὶ πέσε τερμιόεσσα.

λῦσε δὲ

λῦσε δέ οἱ θώρηκα ἄναξ διὸς υἱὸς ἀπόλλων.
τὸν δ' ἄτη φρένας εἷλε, λύθεν δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα,
στῆ δὲ ταφών· ὄπιθεν δὲ, μετάφρενον ὀξέϊ δουρὶ
ὤμων μεσσηγὺ σχεδόθεν βάλε δάρδανος ἀνήρ·
πανθοΐδης εὔφορβος· ὃς ἡλικίην ἐκέκασο,
ἔγχεΐ θ' ἱπποσύνῃ τε· πόδεσσί τε καρπαλίμοισι.
καὶ γὰρ δή ποτε φῶτας ἐείκοσι βῆσεν ἀφ' ἵππων
πρῶτ' ἐλθὼν σὺν ὄχεσφι διδασκόμενος πολέμοιο·
ὅς τοι πρῶτος ἐφῆκε βέλος πατρόκλεις ἱππεῦ.
οὐδὲ δάμασσ'· ὁ μὲν αὖθις ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὁμίλῳ.
ἐκ χροὸς ἁρπάξας δόρυ μείλινον· οὐδ' ὑπέμεινε
πάτροκλον γυμνόν περ ἐόντ' ἐν δηϊοτῆτι.
πάτροκλος δὲ θεοῦ πληγῇ καὶ δουρὶ δαμασθεὶς,
ἂψ ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων,
ἕκτωρ δ' ὡς ἴδεν πατροκλῆα μεγάθυμον
ἂψ ἀναχαζόμενον βεβλημένον ὀξέϊ χαλκῷ,
ἀγχίμολόν ῥά οἱ ἦλθε κατὰ στίχας οὖτα δὲ δουρὶ,
νείατον ἐς κενεῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε.
δούπησεν δὲ πεσών μέγα δ' ἤκαχε λαὸν ἀχαιῶν.
ὡς δ' ὅτε σῦν ἀκάμαντα λέων ἐβιήσατο χάρμῃ.
τώτ' ὄρεος κορυφῇσι μέγα φρονέοντε μάχεσθον
πίδακος ἀμφ' ὀλίγης, ἐθέλουσι δὲ πιέμεν ἄμφω,
πολλὰ δέ τ' ἀσθμαίνοντα λέων ἐδάμασσε βίηφι.
ὣς πολέας πέφνοντα μενοιτίου ἄλκιμον υἱόν,
ἕκτωρ πριαμίδης σχεδὸν ἔγχεϊ θυμὸν ἀπηύρα.
καί οἱ ἐπευχόμενος, ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε.
πάτροκλ', ἦ που ἔφησθα πόλιν κεραϊξέμεν ἀμήν,
τρωϊάδας δὲ γυναῖκας ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας
ἄξειν ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
νήπιε, τάων δὲ πρόσθ' ἕκτορος ὠκέες ἵπποι.

ὣς ἄρα μιν ἔφατο, τέλος θανάτοιο κάλυψε.
ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη, Ἄϊδόσδε βεβήκει,
ὃν πότμον γοόωσα, λιποῦσ' ἀδροτῆτα καὶ ἥβην.
καὶ νεκρῷ τεθνηῶτι, προσηύδα φαίδιμος Ἕκτωρ·
Πάτροκλες, τίνυμοί μαντεύεαι ἀπτὺν ὀλεθρον,
τίς δ' οἶδ' εἰ καὶ Ἀχιλλεὺς θεὶ πρὸς πάϊς ἠὺκόμοιο
φθήῃ ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς, ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι.
Ὣς ἄρα φωνήσας δόρυ χάλκειον ἐξ ὠτειλῆς
εἵρυσε λὰξ προβὰς, ἐν δ' ὕπτιον ὦσ' ἀπὸ δουρὸς,
αὐτίκα

αὐτίκα δ' ξὺν δουρὶ μετ' ἀντομίδυτα βεβήκει,
αὐτίθεον θεράποντα, τοδμώκεος ἀκακίδαο.
ἵκετο γὰρ βαλέειν τόνδ' ἐκ φέρον ὠκέες ἵπποι.
ἄμβροτοι, οὓς πηλῆϊ θοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ρ. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Περὶ τοῦ πατρόκλου σώματος, κρατερὰ συνίσταται μάχη, καθ' ἣν μὴ ῥᾳδίως ἀναρπαζόμενον ὑπὸ μὲν λαοῦ ἐκτωρ ἦ τῶν Ἀχιλλέως ἐνδύεται πανοπλίαν. μὴ αὐθὶς στῶσι δὲ εἰς ἔλλησιν. διὸ δὴ μωμένων, αὐτὶ λυχον διαπέμπονται, πρὸς Ἀχιλλέα, τὸν πατρόκλου θάνατον ἀγγέλλοντα, ὕστε δύντος ἤ μὴ ἀράμενοι τὸ σῶμα εἰς ὤμους φέρειν. οἱ δὲ ἄραντες προμαχοῦσι καὶ ἀπέργουσι ζοὺς πολεμίους.

Ρῶ, δαναοὶ βῶϊς τι, περὶ νέκυι ἀμφιμάχοντο.

Ὑδ' ἴλαθ' ἀρίστον ἰὸν ἀρηίφιλον
μενέλαον.
πάτροκλος βῶιαν δαμεὶς ἐν δηϊοτῆτι.

βῆ δ' ὀξὺ προμολὼν κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ.
ἀμφὶ δ' ἄρ' οὖλος βαῖν', ὅς τις πίειε πόρτακι μήτηρ
πρωτοτόκος κιουρή, ὃ πρὶν ἐδδυία τόκοιο,
ὣς περὶ πατρόκλῳ βαῖνε ξανθὸς μενέλαος.
πρόσθε δέ οἱ δόρατ' ἶσχε, καὶ ἀσπίδα πάντοσ' ἴσην,
τὸν κτάμεναι μεμαὼς, ὅς πις τῶ γ' ἀντίος ἔλθοι,
ὣδ' ἄρα πάνθ' ὑπὸς ἴυμελίης ἀμύνησι,
πατρόκλοιο πισύντος ἀμύμονος, ἄγχι δ' ἄρ' αὐτῆ
ἕστη, καὶ προσέειπεν ἀρηίφιλον μενέλαον,
ἀρείδη μενέλαε, διοτρεφὲς ὄρχαμε λαῶν.
χάζεο, λῆγε δ' ἔπειτα, ἐᾶ δ' ἔναρα βροτόεντα.
ὃ γάρ πις πρότερος τρώων κλητῶν τ' ἐπικούρων
πατρόκλον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην,
τῶδ' μεῖα κλέος ἐσθλὸν ἐνὶ τρώεσιν ἀρέσθαι.
μή σε βάλω, ἀπὸ δ' μελινδέα θυμὸν ἕλωμαι.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς μενέλαος.
ζεῦ πάτερ, ὃ μὴν καλὸν ὑπέρβιον οὐ χέτλιος ἀνὴρ
οὔτ' οὖν παρδάλιος τόσον μένος, οὔτε λέοντος
οὔτε συὸς, κάπρου ἐλεφάροιο, οὔτε μέγιστος
θυμὸς ἐνὶ σήθεσι μέγα θέλει βλεμεαίνειν,
ὅσσον πάνθ' ὑπὸς ἐὺ μυλίαι φρονέουσιν.

ὣδ' μὲν

ὣδ' μὲν βὴν ὑπερήνορος ἱπποδάμοιο,
ὃς μὲν ἔβης ἀπόνηθ' ὅτε μ' ὤναο καί μ' ὑπέμεινε.
καί μ' ἔφατ' ἐν δαναοῖσιν ἐλεγχίστον πολεμιστὴν
ἔμμεναι ὣδέ οἱ φημὶ πόδεσί γε δίσι κιόντα,
ὄφρ' ἥκω καὶ σὸν ἐγὼ λύσω μένος, ἠδὲ μιν ἄντα
εἴπης, ἀλλοσ' ἐγὼ ὀπαχαρίζοντα κελεύω
ἐς πληθὺν ἰέναι, μήδ' αὐτίος ἴσταο ἐμοῖο.
πρὶν κακὸν παθέειν. ἔρεχθεν δέ τε νῆπιος ἐνθά.
Ὡς φάτο τὸν δ' ὃ πιθήσας, ἀμείβετο δῖος ἀχιλλεύς.
νῦν μὴν δὴ μενέλαε διοτρεφὲς, ἢ μάλα τίσεις
γναμπτὸν ἐμὸν τὸν ἔπεφνες, ἐπευχόμενος δ' ἀγορεύεις.
χήρωσας ὃ γυναῖκα μυχῷ θαλάμοιο νέοιο,
ἄρρητον δὲ ὀκυδυσι γόον καὶ πένθος ἔθηκας,
ἦ κέ σφιν δηλῆσι γόον κατὰ παυμάνα γυναίμων.
εἶκον ἐγὼ κεφαλήν τε τιθὴν καὶ τευχέ' ἐνέηκας.
πολυθῶ ἐν χείρεσι βάλω καὶ φρόντιδι δίῃ,
ἀλλ' ὃ μὰν ἔπ δηρὸν ἀπείρητος πόνος ἔσαι.
ὣδέ τ' ἀρήϊστος οὔτ' ἀλκῆς οὔτε φόβοιο.
Ὡς εἰπὼν οὔτησε κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἴσην.
ὣδ' ἐρύσσε χαλκὸν. ἀπεναμφθη δέ οἱ αἰχμὴ
ἀσπίδι ἐνὶ κρατερῇ. ὃ δὲ δεύτερος ὦρνυτο χαλκῷ
ἀρείδης μενέλαος ἐπευξάμενος διὶ πατρὶ,
ἆψ δ' ἀναχαζόμενος κατὰ σομαχοιο θέμεθλα.
νύξ, ἣν δ' ἀμφὶς ἔρεισε βαρείῃ χερὶ πιθήσας,
ἀντικρύ δ' ἀκαλεῖτο δι' ἀντίχνος ἦλυθ' ἀκωκή.
ὀδόντησε δὲ πισῶν. ἀράβησε δὲ τυχὲ ἐπ' αὐτῷ.
αἵματι δὲ δεύοντο κόμαι χαρίτεσσιν ὁμοῖαι.
πλοκάμοιϐ οἳ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο,
εἷον δὲ τρίφυ ἔρνος ἀνὴρ ἐὺθηλὶς ἐλαίης

χωρῷ ἐν οἰοπόλῳ , ὅθ' ἅλις σὺαβέβρυχεν ὕδωρ
καλὸν τηλεθάον, ἔ δ' ἑπτὰ πνοιαὶ δονέουσι
παντοίων ἀνέμων καί τε βρύει ἀνθεϊ λευκῷ·
ἐλθὼν δ' ἐξαπίνης ἄμυμος σὺν λαίλαπι πολλῇ·
βόρβορόν τ' ἐξεσσεύε καὶ ἐξετάνυσσ' ἰῷ γαίῃ·
ὣς τὸν πάνθ' ἡγὸν ὑμιλίῳ ὑφορβὸν
ἀτρεΐδης μενέλαος ἐπεὶ κτάνε τεύχε' ἐσύλα·
ὡς δ' ὅτε τίς τε λέων ὀρεσίτροφος ἀλκὶ πεποιθώς·
βοσκομένης ἀγέλης βοῦν ἁρπάσῃ , ἣ τοι ἀρίστη·
τῆς δ' αὐχέν' ἔαξε λαβὼν κρατερῇσιν ὀδοῦσι
πρῶτον , ἔπειτα δὲ θ' αἷμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσῃ
δμῳῶν , ἀμφὶ δὲ τόν γε κύνες τ' ἄνδρες τε νομῆες
πολλὰ μάλ' ἰύζουσιν ἀπὸ προθορόντες , ὃ δ' ἔθελεν περ
αὐτίον ἐλθέμεναι· μάλα γὰρ χλωρὸν δέος αἱρεῖ·
ὣς τῶν οὔ τινι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἔτολμα
αὐτίον ἐλθέμεναι μενεκλόου κυδαλίμοιο·
ἔνθα κε βεῖα φέροι κλυτὰ τεύχεα πανθοίδαο
ἀτρεΐδης , εἰμὴ δι' ἀγάασατο φοῖβος ἀπόλλων·
ὃς ῥά οἱ , ἐκκὲ ἐπῶρσε θοῷ ἀτομλάνεν ἄρηι·
ὀτρύνει δ' ἑσσυμένως κικόνων ἡγήτορα μέντην·
καί μιν φωνήσας , ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ἕκτορ νῦν σὺ μὲν ὧδε θέεις ἀκίχητα διώκων
ἵππους ἀκαμάτους δύσφορους , οἳ δ' ἀλεγεινοὶ
ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι ἠδ' ὀχέεσθαι·
ἄλλῳ γ' ἢ ἀχιλῆϊ , τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ·
τόφρα δὲ δὴ μενέλαος ἀρήϊος ἀτρέος υἱός·
πατρόκλῳ πεπεδὼς , τρώων ἐν ὄβριμον ἔπιφνεν
πανθοίδην ὑφορβὸν ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς·
Ὡς ἐπὼν , ὁ μὲν ἄνθος ἔβη θεὸς ἀμπνυον ἀνδρῶν·
ἕκτορα δ' ἀνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἀμφὶ μιλαίνας

πάπηνον

πάπηνον δ' ἄρ' ἵππετα κατὰ σίγας , αὐτίκα δ' ἔγνω
ἐν μὲν , ἀπαυνύμενον κλυτὰ τεύχεα , τόνδ' ὦ γαίῃ
κείμενον ἔρρεα δ' αἷμα , κατ' ὄβριμον ὤτειλήν·
βῆ δὲ σχὲ προμάχων κεκορυθμένος αἰθοπι χαλκῷ·
ὀξέα κεκληγὼς φλογὶ ἴκελος ἠϊκέλοισ
ἀσβέσῳ , ὅν τ' ἠὲν λάθων ἀτρέος ὀξὺ βοήσας·
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
ὤμοι ἐγὼν , εἰ μέν κε λίπω κατὰ τεύχεα καλὰ
πάτροκλον θ' , ὃς κεῖται ἐμῆς ἕνεκ' ἐνθάδε τιμῆς·
μή τις μοι δαναῶν νεμεσήσεται ὃς κεν ἴδηται·
εἰδέ κεν ἕκτοεϊ μοῦνος ἐὼν , καὶ τρωσὶ μάχωμαι
αἶδεσθεὶς μήπως με πεσεῖσιν ἕνα πολλοί·
τρῶάς δ' ἐνθάδε πάντας ἄγει κορυθαίολος ἕκτωρ·
ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός·
ὁππότ' ἀνὴρ ἐθέλῃσι πρὸς δαίμονα φωτὶ μαχέσθαι
ὃν κε θεὸς τιμᾷ , τάχα δὴ μέγα πῆμα κυλίσθη·
τὸν μή τις δαναῶν νεμεσήσεται , ὃς κεν ἴδηται
ἕκτορι χωρήσαντ' ἐπεὶ ἑκηβόλῳ πολεμίζει·
εἰδέ που αἰγυπιός γε βοὴν ἀγαθὸς πυθοίμην ,
ἀμφὼ κ' ἄυπτε ἰόντε ἐπιμνησαίμεθα χάρμης·
καὶ πρὸς δαίμονα πῦρ εἴπως ἐρυσαίμεθα νεκρὸν
πηλείδῃ ἀχιλῆϊ , κακῶν δέ κε φέρτερον εἴη·
ἕως ὅ γε ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν ,
τόφρα δ' ὦ τρώων σίχες ἦλυθον , ἦρχε δ' ἄρ' ἕκτωρ·
αὐτὰρ ὅγ' ἐξαπίσω ὤχαζε , λιπὼν ὃ νεκρὸν
ἦν τροπαλιζόμενος , ὥς τε λὶς ἠϋγένειος
ἔν τε παλιζόμενος , ὥς τε λὶς ἠϋγένειος
ἔν τε κύνες τε καὶ ἀνδρῶν ἀπὸ σταθμοῖο διώκται·
ἐγχεσι καὶ φωνῇ , τῶ δ' ἐνὶ φρεσὶν ἀλκιμον ἦτορ
πεχνῦται· ἀίκιαν δέ τ' ἔβη ἀπὸ μεσσαύλοιο ,
ὣς ἀπὸ πατρόκλοιο κίε ξανθὸς μενέλαος·

ἐκ δὲ μιτραφορθεὶς ἐπεὶ ἵκετο ἔθνος ἑταίρων.
παπταίνων ἀΐσσοντα μέγαν τελαμώνιον υἱόν,
τὸν δὲ μάλ' αἶψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀεικέρα πωλεῖσθαι
θαρσύνων θ' ἑταίρους καὶ ἐπορούοντα μάχεσθαι.
θεσπέσιον γὰρ σφιν φόβον ἔμβαλε φοῖβος ἀπόλλων,
ἢ ῥ' ὃ θέειν, εἶδάρ τ' ὃ παείσατμόν τ' ἔτος ὕδωρ.
Αἶαν, δεῦρο πίπτον περὶ πατρόκλοιο θανόντος·
αὖτῳ μοι· αἶκε νέκυν πρὶν ἀχαιλλῆι προφέρωμεν
γυμνὸν, ἀτὰρ τάχα τεύχε' ἔχει κορυθαίολος ἕκτωρ.
Ὡς ἔφατ' αἴαντι δ' ἀΐφρονι θυμὸν ὄρινε.
ἢ δὲ σχὲ προμάχων, ἅμα δ' ξανθὸς μενέλαος,
ἕκτορ μὴν πατροκλον ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα·
ἔλχ'· ἴν' ἀπ' ὤμοιϊν κεφαλὴν τάμοι ὀξέϊ χαλκῷ·
τόν δ' ἕνεκ' ῥωῆσιν ἐρυσσάμμην καὶ σοῖσι.
αἶας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἠΰτε πύργον·
ἕκτωρ δ' ἂψ ἐς ὅμιλον ἰὼν ἀνεχάζετ' ἑταίρων,
ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε, δίδου δ' ὄγε τεύχεα καλὰ,
τρωσὶ φέρειν προτὶ ἄστυ, μέγα κλέος ἔμμεναι αὐτῷ.
αἶας δ' ἀμφὶ μοι ὦμοι ἀλὶ σάκος εὖρυ καλύψας.
ἔστη κε ὡς τίς τε λέων περὶ οἷσι τέκεσσιν,
ὅν ῥά τ' ἐν ὕπατι ἄγοντι σὺν αντίβιον ἐν ὕλῃ
ἄνδρε δύω ἐπακτῆρε· ὃ δ' ἔτ' ἀέκητι βλεμεαίνων,
πᾶν δέ τ' ἐπισκύνιον κάτω ἕλκεται ὄσσε κρυπτάων.
ὣς αἴας περὶ πατρόκλῳ ἥρωϊ βεβήκει.
ἀτρεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἀρηΐφιλος μενέλαος
ἔστη μέγα πένθος ἐνὶ σήθεσσιν ἀέξων.
γλαῦκος δ' ἱππολόχοιο πάϊς, λυκίων ἀγὸς ἠδὲ μάχης
ἔκποδ' ὑποδδείσας, χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ.
ἔκτορ ὦ εἶδος ἄριστε, μάχης ἄρα τοι μὰλ' ὀλίζων
ἠδὲ καὶ οὕτως κλέος ἐσσὶ μετὰ φρεσὶν ἠδὲ σὺ φασίν.

φράζεο

φράζεο νῦν ὅππως κε πόλιν καὶ ἄστυ σαώσῃς.
εἶος σὺν λαοῖσι, σὺν ἱλίῳ ἐγγυάασιν·
ἦ γὰρ τις λυκίων γε μαχησόμενος δυνάσεται
ἴσοι περὶ πόλιος, ἐπεὶ ἦκα ἄρα τὶς χάρις ἦεν·
μάρναο δὴ οἴοισι μετ' ἀνδράσι νωλεμὲς αἰεὶ,
πῶς κε σὺ χήρονα φῶτα σαώσῃς μηδ' ὁμίλῳ
κείτλι ἐπὶ σαρπηδόνι, ἅμα ξάνθον καὶ ἑταῖρον,
κάλλιπες ἀργείοισιν ἕλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι,
ὃς κοι πόλλ' ὄφελος γένετο πολεῖτε καὶ αὐτῷ.
ζωὸς ἐὼν, νῦν δ' οὔ οἱ ἀλαλκέμεναι κύνας ἔτλης
τῷ νῦν εἴ πῃς ἐμοὶ λυκίων ἐπιπείσεται αὐδῇ,
οἴκαδ' ἴμεν, ποίῃ δὴ πιφήσεται ἀπτὺς ὀλέσσαι·
ἦ γὰρ νῦν θώρηκι μένος πολυθαρσὲς ἐνείη
ἄφρονι, εἰόντ' ἀνδρὸς ἐσ' ἐρχεται, ὅς περὶ πάσης
ἀνδράσι δυσμενέεσσι πόνου καὶ δῆριν ἔθηκε.
εἶφα κε πατροκλον ἐρυσσάμεθα ἴλιον εἴσω.
ὡς δ' οὗτος πρότι ἄστυ μέγα πριάμοιο ἄνακτος
ἤλθοι τιθηνεῶς, καὶ μιν ἐρυσσάμενθα χάρμης,
αἶψα κεν ἀργείοι σαρπηδόνος ἔντεα καλὰ
λύσοιεν, καί κ' αὐτὸν ἀγοίμεθα ἴλιον εἴσω,
εἰ γὰρ θεράπων πέφατ' αὐτῷ, ὃς μέγ' ἄριστος
ἀργείων παρὰ νηυσὶ, καὶ ἀγχέμαχοι θεράοντο.
ἀλλὰ σύγ' αἴαντος μεγαλήτορος ἠὲ τάλαντας
σήμασι' αὐτὰ, κατ' ὄσσε ἰδὼν δηίων ἐν ἀϋτῇ·
ἤδ' ἰθὺς μαχίσασθαι, ἐπεὶ σέο φέρτερός ἐστι.
Τὸν δ' ἀρ' ὑπόδρα ἰδὼν, προσέφη κορυθαίολος ἕκτωρ·
γλαῦκε, τίη δ' σὺ βίοτος ἐὼν ὑπέροπλον ἔειπες,
ὦ πέπον, ἦ τ' ἐφάμην σε περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων,
τῶν ὅσοι λυκίην ἐριβώλακα ναιετάουσι,
νῦν δ' σεῦ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον ἔειπες.

ὃς τε μιν φῆς αἴαντα πελώριον ἠχ' ὑπομεῖναι
οὔτοι ἐγὼ ἔριδι μάχομ' ἀδμήτῃσιν ἵπποις.
ἀλλ' αἴθε σὺ ἴδοις κρείσσων νόος ἀγχιόχοιο
ὅστε καὶ ἀλκιμον ἄνδρα φοβεῖ, καὶ ἀφέλῃο νίκλω
ξηιδίως, ὅτε δ' αὖτος ἐποτρύνει μαχέσασθαι.
ἀλλ' ἄγε δεῦρο πίσων παρ' ἐμ' ἵστασ', καὶ ἴδε ἔργον·
ἢ τε παγημέριος κακὸς ἔασομαι ὡς ἀγορεύεις,
ἢ ἴνα καὶ δαναῶν ἀλκῆς μέγα πῆμα πεσσῶται
αὐτίκα, ἀμυνόμενος περὶ πατρὸς κλοιὸ θανόντος.
Ὡς ἔπων φώσασιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀΰσας.
βῶες καὶ λύκοι καὶ δεδρᾶκοι ἀγχιμαχηταί·
οἵ τέ ῥοδ' ἐσὲ φίλοι, μνήσασθε ὑὸ θούριδος ἀλκῆς·
ὄφρ' ἂν ἐγὼν ἀχιλῆος ἀμύμονος ἔντεα δύω,
καλὰ τὰ πατρόκλοιο βίλω ἐναλείξα κατακτάς·
Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος ἕκτωρ.
δηΐῳ ἐκ πολέμοιο, θέων δ' ἐκίχανε ταίρους
οἳ πρὸ τάφου φέρον κλυτὰ τεύχεα πηλείδαο.
τοὺς δ' ἀπάνευθε μάχης πολυδακρύτου, ἔνθ' ἀμεθύνθη
ἵππει ὁ μὲν τὰ ἃ δῶκε φέρειν προτὶ ἴλιον ἱρήν.
βῶσι φιλοπολέμοισιν, ὃδ' ἄμβροτα τεύχε' ἔδυνε
πηλείδεω ἀχιλῆος, ἃ οἱ θεοὶ ὐρανίωνες,
πατρὶ φίλῳ ἔπορον, ὃδ' ἄρα ᾧ παιδὶ ὄπασε
γηρὰς, ἀλλ' οὐχ ἧος ἐν ἔντεσι πατρὸς ἐγήρα.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἀπολωνιθεν ἴδεν νεφεληγερέτα ζεύς
τεύχεσι πηλείδαο κορυσσόμενον θείοιο.
κινήσας ῥα κάρη προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν·
ἆ δείλ' οὐδέ τι θανάτος κατατθυμίδιός ἐσσι.
ὃς δή τοι ἀχεδόν ἐστι, σὺ δ' ἄμβροτα τεύχεα δύνεις
ἀνδρὸς ἀρίστου, τόν τε βρομίεσσι καὶ ἄλλοι

ἥρ δὴ ἐταῖρον ἐπιφυσὶ ἐνηείατε κρατερόν τε.
τύχεα δ' ὑ κατὰ κόσμον ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων
εἶλθ', ἀταρ τοι νῦν γε μέγα κράτος ἐγγυαλίξω·
τῶν σοι νηΐν ὅπι οὔπι μαχῆς ἐκνοσήσαντι·
δίξεται ἀνδρομάχη κλυτὰ τεύχεα πηλείωνος,
ἦ, καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρυσὶ νεῦσε κρονίων,
ἕκτορι δ' ἄρμοσε τεύχε' ἐῷ χροΐ· δῦ δὲ μιν Ἄρηϊ
φύνος ἐνυαλίοις πλῆσθεν δ' ἄρα οἱ μέλε ἔνδον,
ἀλκῆς καὶ θάρσεος, μετὰ δὲ κλητοὺς ἐπιθύρσας·
βῆ ῥα μέγα ἰάχων ἐνοσίχθονι δίσφισι πᾶσι,
τεύχεσι λαμπόμενος μεγαθύμου πηλείωνος.
ὧρσεν δ' ἵππους ἐπιποίχομένους ἐπίεσσι.
μίδλλω τε γλαύκην τε, μιδοντά τε θρασίλεχόν τε·
ἀστεροπαῖόν τε θησίνορά θ' ἱππόθοόν τε.
φόρκυν τε χρομίον τε, καὶ ἔννομον οἰωνιστήν·
οὓς δ' ἐπορύνων· ἔπια πτερόεντα προσηύδα·
Κίκλυτε μυρία φῦλα πτεικπόνων ἐπιθύρων·
ὔ γάρ ἐγὼ πληθὺν διζήμενος ὧδε χατίζων·
ἔνθάδ' ἀφ' ὑμετέρων πολίων ἤγειρα ἕκαστον·
ἀλλ' ἵνα μοι ῥώων ἁλόχους καὶ νήπια τέκνα
προφρονέως ῥύοισθε, φιλοπτολεμίων ἀπ' ἀχαιῶν.
τὰ φρονέων δ' ὧρσοισι καταβύσω καὶ ἐδωδῇ
λαθύς· ὑμέτερον δ' ἑκάστῳ θυμὸν ἀέξω.
ζωὸς πὶς νῦν ἰθὺς τεθραμμένος, ἢ ἀπολέσθω.
ἢ τε σαωθήτω, ἢ γάρ πολέμῳ ἀκεισὺς.
ὃς δ' ἔκτε πάτροκλος καὶ τεθνεῶτά περ, ἔμπης
ῥῶας ἐς ἱπποδάμους ἱρύσῃ, ἐξέῃ δὲ οἱ αἴας
ἥμισυ ζωὸς ἐνώρων ἀποδάσομαι, ἥμισυ δ' αὐτός
ἔξω ἐγὼ τό γ' ὀϊκλέος ἔσσεται ὅσσον ἐμοί περ.
Ὡς ἔφαθ' οἱ δ' ἰθὺς δαναῶν ὄρνυντο φάλαγγας·

δδύρατ' ἀναχόμμοι, μαλλα δὲ σφισιν ἔληθο θυμὸς ὁ
νεκρὸν ὑπ' αἰαντος ἐρύειν τελαμωνιαδαο.
νήπιοι, ἦτε πολέεσσιν ἐπ' αὐτῷ θυμὸν ἀπηύρα.
ἦ τόν' ἄρ' αἴας ἦπτε βοὴν ἀγαθὸν μενέλαον.
ὦ πέπον ὦ μενέλαε διοτρεφὲς, ἦ ῥ' ἐπὶ νῶϊ
ἔλπομαι αὖθι πρὸ νοσφιδίμῳ ἐκ πολέμοιο,
οὖρεϊ τόν γε νέκυος πέλεν ἀσπίδια παρὸκλοιο,
ὅς κε τάχα φῶας ἠρέτα κύνας ἠδ' οἰωνοὺς,
ὅσσον ἐμὴ κεφαλὴ πέλεν ἀσπίδια μήτε παθοῦσα
καὶ σὴ, ἐπεὶ πολέμοιο νέφος πεπαλυνται καλύπτῃ
ἔκτωρ, ἡμῖν αὖτ' αὐαφαίνεται αἰπὺς ὀλεθρος·
ἀλλ' ἄγ' ἀεικίσας δαναῶν κολλεε, ἤντις ἀκωὴ.
ὣς ἔφατ', ὐδ' ἀπίθησε βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος·
ἤϊσσε δ' ἀμφιπρύσιον δαναοῖσι γεγωνώς,
ὦ φίλοι ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες·
οἵτε παρ' ἀτρείδην ἀγαμέμνονα κὴ μενέλαον,
δήμια πίνυσιν, κὴ σημαίνουσιν ἕκαστον
λαοῖς, ἐκ δ' ἰὸς τιμὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ·
ἀργαλέον δέ μοί ἐστι διακρεπιᾶδαι ἕκαστον·
ἠμὲ μόνων, τόσση γὰρ ἔις πολέμοιο μέδηαι·
ἀλλά τις αὐτὸς ἴτω νεμεσιζέσθω δ' ἐνὶ θυμῷ·
πάρροκλον φῶῆσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι.
ὣς ἔφατ', ὀξὺ δ' ἄκουσεν ὀϊλῆος ταχὺς αἴας·
πρῶτος δ' αὖτ' ἦλθε θέων ἀνὰ δηιοτῆτα·
τὸν δ' μετ' ἰδομενεὺς καὶ ὀπάων ἰδομῆϊ
μηριόνης· ἀτάλαντος ἐνυαλίῳ ἀνδρηϊφόντῃ.
τῶν δ' ἄλλων τίς κεν ἦσι φρεσὶν οὐνομα εἴποι
ὅσσοι δὴ μετόπισθε μάχλω ὑγρῆφιν ἀχαιῶν,
φῶτο δ' πρόσθ' ὐτυφθεν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' ἔκτωρ.
ὡς δ' ὅτ' ὲν πρόχοῇσι διηνεκέϊ ποταμοῖο

βίβρυχε

βίβρυχε μέγα κῦμα ποτὶ ῥόον, ἀμφὶ δ' ἄκραι
οἴονες βοόωσιν ἐρυδρομένης ἁλὸς ἔξω. Plato I. Iolen.
τόσση ἄρα φῶτων ἰαχὴ γένετ', αὐτὰρ ἀχαιοὶ
ἔστασαν ἀμφὶ μνηϊτιάδην, ἵνα θυμὸν ἔχοντες,
φραχθέντος σάκεσι χαλκήρεσιν, ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
λαμπρῇσι κορύθεσι κρονίων ἤέρα πολλὴν
χεῦ', ἐπεὶ οὔ δ' ἐμνᾶτο ἰδὼν ὄχθησε πάρος γε
ὄρρα ἔτ' ὠὸς ἐὼν θεράπων ἦν αἰακίδαο.
μίσησε δ' ἄρα μιν σφίσιν κυσὶ κύρμα γενέσθαι
φῶῆσιν, ἔδ' καὶ οἱ ἀμυνέμεν ὤρσεν ἑταίρους
ὅσσον ὁ πρότεροι φῶτες ἐλίκωπας ἀχαιούς.
νεκρὸν ὁ προλιπόντος ὑπέρθυμοι ἔλαθ' ἐγχεσιμωμοίπερ.
ἀλλὰ νέκων ἐρύοντο, μίνυνθα δ' ἀπ' αὐτῶν ἀχαιοὶ
μέλλον ἀπέσσεσθαι, μάλα γὰρ σφέας, ὧκ' ἐλέλιξεν
αἴας, ὃς περὶ μὲν εἶδος περὶ δ' ἔργα τέτυκτο,
τῶν ἄλλων δαναῶν μετ' ἀμύμονα πηλείωνα
θῦσεν ὁ σφὸν πρόμαχον, συὶ ἴκελος ἀλκὴν
καπρίῳ, ὅς τ' ἐν ὄρεσι κύνας θαλερούς τ' ἀλκοῦς
ῥηϊδίως ἐκέδασσεν ἐλιξάμενος σφὸν βήσας·
ὡς ἕκτορος τελαμώνιος ἀγχοῦ φαίδιμος αἴας
ῥῖα μετεσσάμενος φώων ἐκέδασσε φάλαγγας,
οἳ περὶ πατρόκλῳ βίβασαν, φρόνεον δ' ἁλίεσσι
δῆσυ ποτὶ σφέτερον ἐρύειν, καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
ἤτοι τὸν, λήθοντα πελασγοῦ φαίσιμος ἕκτωρ
ἔππόθοος, ποδὸν εἶλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην,
σπερχόμενος τελαμῶνι παρὰ σφυρὸν ἀμφὶ τένοντας
ἕκτορι, καὶ φῶεσι χαριζόμενος, τάχα δ' αὐτῷ
ἦλθε κακὸν, τό οἱ οὔτις ἐρύσσατο ἰεμένων περ.
τὸν δ' ἧος τελαμῶνος ἐπαΐξας δι' ὁμίλου

πλῆξ' αὐτοχόλῳ, κωΐτης δ' ἐξ χαλκοπαρῄων.
ἔθεκε δ' ἱπποδάσεια κόρυς πυρὶ δ' ὑρὸς ἀκωκὴ,
πληγεῖσ' ἐν χειΐ τε μεγάλῳ καὶ χερὶ παχείῃ.
ἐγκέφαλος δ' παρ' ἄυλον ἀνέβραμεν ἐξ ὠτειλῆς
αἱματόεις, τὸ δ' ἄνθι λύθη μενεαίνων, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
παρὸς κλοιὸ πόδα μεγαλήτορος ἧκε χαμᾶζε
κεῖσθαι, ὅδ' ἄγχ' αὐτοῖο πέσε πρηνὴς ἐπὶ νεκρῷ.
τὴλ' ἀπὸ λαρίσσης ἐεδώλαχος, οὔ δέ τοκεῦσι
φείπα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δέ οἱ αἰὼν
ἔπλετ' ὑπ' αἴσυτο μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
ἔκτωρ δ' ἄντ' αἴσυτο ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν, ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
τυτθόν, ὁ δ' ἀρ' ἐδίωκε μεγάθυμον ἰφίτονον
φωκήων ὄχ' ἄριστον, ὃς ἐν κλειτῷ πανοπῆϊ
οἰκία ναιετάασκε, πολιήσι δ' ἀνδράσιν ἄνασσεν,
τὸν βάλ' ὑπὸ κληῖδα μέσῳ, σχὰς δ' ἀμπτύξε ἄκρη
ἀχμὴ χαλκείη, παρὰ νείατον ὦμον ἄνεχε,
δουπήσας δ' πεσών, ἀράβησε δ' τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
κῖας δ' ἄν φόρκυνα διΐφρονα φαίνοπος ἦν
ἱππόθοῳ πεδάοντα, μίσῳ κατὰ γαστέρα τύψας.
ῥῆξε δ' θώρηκος γύαλον, σχὰς δ' ἔντερα χαλκὸς
ὦφυσ', ὅδ' ἐν κονίῃσι πεσὼν, ἕλε γαῖαν ἀγοσῷ,
χώρησαν δ' ὑπότε προμαχοι, καὶ φαίδιμος ἔκτωρ·
ἀργεῖοι δ' μὲν ἔαχον, ἐρύσσαντο δ' νεκρούς.
φόρκυνα, ἱππόθοόν τε, λύσθη δ' τοὶ χὲ ἀπ' ὤμων
ἔνθά κεν ἄντε τρῶες ἀρηΐφιλοι ὑπ' ἀχαιῶν,
ἴλιον εἰσάνιβησαν ἀναλκίῃσι δαμέντες,
ἀργεῖοι δέ κε κῦδος ἕλον καὶ ὑπὲρ διὸς ἆσαν,
καρτεῖ καὶ θείνει σφετέρῳ, ἀλλ' αὐτὸς ἀπόλλων,
φαίνετο ὥρμενος, δίμας περιφωτι ἐοικὼς

κήρυκι

κήρυκι ἤπυτι σῇ, ὅς οἱ παρὰ παλὶ γέροντι
κηρύσσων, γήμασκε φίλα φρεσὶ μήδεα εἰδὼς,
ὄφρ' μὲν ἐεισάμενος προσέφη διὸς υἱὸς ἀπόλλων,
Αἰνεία πῶς ἂν καὶ ὑπὲρ θεῶν ἐρύσαιο
ἶλιον αὖτ' φίν ὡς δὴ ἴδον ἀνέρας ἄλλυς
καρτεῖ τε θείνεῖ τε πεποιθότας, ἠνορίῃ τε,
πλήθεῖ τε σφετέρῳ, καὶ ὑπερδίᾳ δῆμον ἔχοντας.
ἡμῖν δ' ζοὺς μὲν πολὺ βούλεται ἢ σαωσοῖσι
νίκλω, ἀλλ' αὐτοὶ ῥιῖτ' ἄσσον ἴοῦ δὲ μάχεσθε.
Ὡς ἔφατ', αἰνείας δ' ἑκατηβόλον ἀπόλλωνα
ἔγνω ἐσάντα ἰδών, μέγα δ' ἔκτορα εἶπε βοήσας.
ἔκτορ τ' ἦδ' ἄλλοι βώων ἀλοί, ἦδ' ἐπικούρων.
αἰδὼς μὲν νῦν ἦδε γ' ἀρηΐφιλων ὑπ' ἀχαιῶν.
ἶλιον εἰσανάβημεν ἀναλκίῃσι δαμέντες.
ἀλλ' ἔτι γάρ τίς φησι θεῶν ἐμοὶ ὄγχι παραστὰς,
ζῆν ὕπατον μήσωρα μάχης ἐπιτάρροθον εἶναι.
τὼ ῥ' ἰθὺς δαναῶν ἴομεν, μή δ' οἷδε ἑκηλοι
πύργου κλονέωσιν πελασθέντες τεθυῶτες.
Ὡς φάτο, καὶ ῥα πολὺ προμάχων ἐξάλμενος ἔστη,
οἳδ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίον ἔσαν ἀχαιῶν
ἔνθ' αὖτ' αἰνείας λεωκρίτου οὖτασε δουρὶ
ἥρον ἀρίσβαντ' λυκομήδε ἐΰθρονον ἐτάρον.
τὸν δ' πεσόντ' ἐλέησεν ἀρηΐφιλος λυκομήδης.
στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
καὶ βάλεν ἱππασίδην ἀμυθάονα τοιμένα λαῶν,
ἧπαρ ὑπὸ πραπίδων εἶδαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν.
ὃς ῥ' ἐκ παιονίης εὐεδώλακος, εὐλιγύθης.
καὶ δὲ μετ' ἀστεροπαῖον, ἀρείονα μάχεσθαι.
τὸν δ' πεσόντ' ἐλέησεν ἀρηΐφιλος ἀστεροπαῖος.
ἤθυσεν δ' καὶ ὁ πρόφρων δαναοῖσι μάχεσθαι.

ἀλλ' οὔπως ἔτι εἶχε σάκεσι γὰρ ἔρχατο πάντῃ
ἑσταότος περὶ πατρόκλῳ, πρὸ δ' ὅ γ' οὐρας ἔχοντο,
αἶας γὰρ μάλα πάντας ἐπώχετο, ὠτλὰ κελεύων.
οὔ τέ τιν' ἐξοπίσω νεκρὸν χάζεσθαι ἀνώγει.
οὔ τέ τινα προμάχεσθαι ἀχαιῶν ἔξοχον ἄλλων
ἀλλὰ μάλ' ἀμφ' αὐτῷ βιβάμεν, ἀκοντίσθην δ' μάχεσθαι.
ὣς αἶας ἐπέτελλε πελώριος αἱματι δ' χθών,
δεύετο ποδφυρεῖς, τοὶ δ' ἀγχεσίνοι ἔπιπτον
νεκροὶ δμῶες τρώων, καὶ ὑπερμενέων ἐπικούρων
καὶ δωναῶν, οὔδ' οἱ γὰρ ἀναμαιμάτιν ἐμάχοντο.
πανρότεροι δ' πολὺ φθίνυθον μέμνηθ' γὰρ αἰεί,
ἀλλήλοις ἀρὴν ὅμιλον ἀλεξέμεναι πόνον αἰπύν.
ὣς δὶ μὴν μάρναντο δαΐμας πυρός, οὐδέ κε φαίης
οὔτ' τί ποτ' ἠέλιον σόον ἐμμεναι, οὔτε σελήνην.
ἠέρι γὰρ κατέχοντο μάχης, ἔπεσι δ' ὅσοι ἄριστοι
ἕστασαν ἀμφὶ μενοιτιάδῃ κατατεθνηῶτι,
οἱ δ' ἄλλοι τρῶές τε καὶ εὐκνήμιδες ἀχαιοί,
εὐκηλοι πολέμιζον ὑπ' αἰθέρι. πῖπτε δ' αὐγὴ
ἠελίου ὀξεῖα, νέφος δ' οὐ φαίνετο πάσης
γαίης οὐδ' ὀρέων, μεταπαυόμενοι δ' μάχονθ'
ἀλλήλων, ἀλεείνοντο βέλεα στονόεντα,
πολλὸν ἀφεστάτοθ', τοὶ δ' ἐν μέσῳ ἀλγεῖ ἔπασχον.
ἠέρι καὶ πολέμῳ, τέρενθ' δ' ὑπὸ χαλκῷ
ὅσσοι ἄριστοι ἔσαν, δύο δ' οὔπω φῶτε πυθέσθην
ἀνέρε κυδαλίμω, θρασυμήδης τε καὶ ἀντίλοχός τε.
πατρόκλοιο θανόντος ἀμύμονος ἀλλ' ἔτ' ἐφαντο
ζωὸν ἐνὶ πρώτῳ δμάδῳ τρώεσι μάχεσθαι.
τὼ δ' ἐπιστομένω θάνατον καὶ φύλοπιν αἰπὴν
κόσφιν ἐμαρνάσθην, ἐπεὶ ὣς ἐπετέλλετο νέσθαι
φεύγων πόλεμόν δὲ μιλαγκόλον ἀπὸ νηῶν.

τοῖς δ' πανημερίοις, ἑασθος μέγα νεῖκος ὀρώρει
ἀργαλέης, καμάτῳ δ' καὶ ἱδρῷ νωλεμὲς αἰεί,
γούνατά τε, κνῆμαί τε, πόδες δ' ὑπένερθεν ἑκάστου
χεῖρες τ' ὀφθαλμοί τε, παλάσσετο μαρναμένοιϊν,
ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος αἰακίδαο.
ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ταύροιο βοὸς μεγάλοιο βοείην
λαοῖσιν δώῃ ταμένην μεθύεσθαι ἀλοιφῇ,
ἑξάμμυοι δ' ἄρα τοίγε διασταθὸν ταμύσσι
κυκλόσ' ἀφαρ τε ἱκμὰς ἕδῃ, δύνει δέ τ' ἀλοιφὴ
πολλῶν ἑλκόντων, τανύνται δέ τε πᾶσα διαπρό,
ὡς οἵγ' ἔνθα καὶ ἔνθα νέκυν ὀλίγῃ ἐνὶ χώρῃ
εἵλκεον ἀμφότεροι, μᾶλλα γὰρ σφίσιν ἔπλετο θυμός,
τρῶσιν μὲν ἑρύειν πρὸτὶ ἴλιον, αὐτὰρ ἀχαιοῖς
νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς. περὶ δ' αὖ μῶλος ὀρώρει
ἄγριος, οὐ δέ κ' ἄρηι λασαίοσ οὐδ' ἐκ ἀθήνη
τὴν γε ἰδοῦσ', ὀνόσαιτ' οὐδ' ἐ μᾶλα μιν χόλος ἴσχει
τοῖον ζοὺς ἐπὶ πατρόκλῳ ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων
θῆκατι ζοῦ ἐτάνυσσε κακὸν πόνον οὐ δ' ἄρα πώτε
θῆκε πάτροκλον τεθνηότα δῖος ἀχιλλεύς.
πολλὸν γὰρ ἀπάνευθε νεῶν μάρναθ' θοάων.
τεύχεα ὑπὸ τρώων, τό μιν οὔποτε ἤλπετο θυμῷ
τεθνάμεν, ἀλλὰ ζωὸν ἐνιχεμφθέντα πύλῃσιν.
ἀψ ἀπονοσήσειν, ἐπεί οὐ δὲ ἔ ἔλπετο παμπαν
ἐκπέρσειν. πτολίεθρον ἄνευ ἵππων, οὐδ' σὺν αὐτῷ,
πολλάκι γὰρ τό γε μήτρὸς ἐπεύθετο νόσφιν ἀκούων
ἥ οἱ ἀπαγγέλλεσκε διὸς μεγάλοιο νόημα.
δὴ τότε γ' οὔ οἱ ἔειπε κακὸν τόσον ὅσσον ἐτύχθη
μήτηρ, ὅτ' ἐρέθιζε πολὺ φίλτατον ἑταίρου
οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες
πωλεῖτις ἐχρίμπτοντο, καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον.

ὥλε δ' ἐς τις εἰπεσκεν ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
Ω φίλοι οὐ μὰν ἡμῖν ἰῶκλεὲς ἀπονέεσθαι
νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς, ἀλλ' αὖτὸν γαῖα μέλαινα
πᾶσι χάνοι, τό κεν ἡμῖν ἄφαρ αὐτῶ κέρδιον εἴη.
ἢ τὸν τόσσον φάσαν μυθήσασθαι ἀμοιβόν.
ἄσυ φοτὶ σφίτερον ἐρύσαι καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
ὥλε δ' ἐς τις ἄν φῶν μεγαθύμων αὖδήσασκεν.
ὦ φίλοι ἐὲ καὶ μοῖρα παρ' αἰεὶ τῷδε δαμῆναι
πάντας ὁμῶς, μήπω τις ἐρωείτω πολεμοιο.
Ως ἄρα τις εἰπεσκε, μένος δ' ὄρσασκεν ἑκάστω.
ὡς δὲ μάρναντο, σιδήρεος δ' ὀρυγμαδὸς
χάλκεον οὐρανὸν ἷκε, δι' αἰθέρος ἀτυγέτοιο.
ἵπποι δ' αἰακίδαο μάχης ἀπάνευθεν ἐόντος.
κλαῖον, ἐπεὶ δὴ πρῶτα πυθέσθην ἡνιόχοιο
ἓν κονίῃσι πεσόντ' ὑπ' ἕκτορος ἀνδροφόνοιο.
τὸν μὲν ἀυτομέδων διίφιος ἀλκιμος ἠός,
πολλὰ μὲν ἀρ μάστιγι θοῇ ἐπεμαίετο θείνων,
πολλὰ δ' μειλιχίοισι προσηύδα, πολλὰ δ' ἀρειῇ,
τὼ δ' οὔτ' ἂψ ἐπὶ πλατὺν ἑλλήσποντον,
ἤθελέτην ἴεναι, οὔτ' ἐς πόλεμον μετ' ἀχαιούς.
ἀλλ' ὥς τε στήλη μένει ἔμπεδον, ἥτ' ἐπὶ τύμβῳ
ἀνέρος εἰσήκε τεθνηότος ἢ γυναικός.
ὡς μένον ἀσφαλέως πεσεκαλλέα δίφρον ἔχοντε,
οὔδει ἐνισκήψαντε κάρηατα, δάκρυα δ' ἐσφιν
θερμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδις ῥέε μυρομένοισιν
ἡνιόχοιο πόθῃ, θαλερὴ δ' ἰαίνετο χαίτη,
ζεύγλης ἐξεειπῶσ' παρὰ ζυγὸν, ἀμφοτέροισι.
μυρομένω δ' ἄρα τὼ γε, ἰδὼν ἐλέησε κρονίων.
κινήσας δ' κάρη προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν.
ἆ δειλὼ, τί σφῶϊ δόμεν πηλῆϊ ἄνακτι

θνητῷ,

θνητῷ, ὑμεῖς δ' ἐσὸν ἀγήρω τ' ἀθανάτω τε.
ἦ ἵνα δυσήνοισι μετ' ἀνθρώποισιν ἄλγε' ἔχητον.
οὐ μὲν γὰρ τί πω ἐστὶν ὀϊζυρώτερον ἀνδρὸς
πάντων ὅσσατε γαῖαν ἐπιπνείετε καὶ ἕρπετ'.
ἀλλ' οὐ μὰν ὑμῖν γε καὶ ἅρμασι δαιδαλέοισιν,
ἕκτορ πριαμίδης ἐποχήσεται· οὐ γὰρ ἐάσω,
ἢ οὐχ ἅλις ὥς καὶ τοῦ ἐχε καὶ ἐπεύχεται αὐτῶς.
σφῶϊν δ' ἐν γούνασι βαλὼ μένος, ἠδ' ἐνὶ θυμῷ.
ὄφρα καὶ αὐτομέδοντα σαώσομεν ἐκ πολέμοιο.
νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ἔτι γὰρ σφίσι κῦδος ὀρέξω.
κτεῖναι, ἐσόκε νῆας ἐϋσσέλμους ἀφίκωνται.
δύῃ τ' ἠέλιος, καὶ ἐπὶ κνέφας ἐρέβεννὸν ἐλθῃ.
Ως ἐπὼν, ἵπποισιν ἐνέπνευσε μένος ἀῦτε.
τὼ δ' ἀπὸ χαιτάων κονίην δυσάσ' ἀλόντε,
βίμφ' ἔφερον θοὸν ἅρμα μετὰ τρῶας καὶ ἀχαιούς.
σὺν δ' ἵπ' αὐτομέδων μάχετ' ἀχνύμενος περὶ ἑταίρῳ
ἵπποις αἴσσων, ὥς τ' αἰγυπιὸς μετὰ χῆνας.
ῥεῖα μὲν γὰρ φοβέεσκεν ὑπ' ἐκ τρώων ὀρυγμαδόν.
ῥεῖα δ' ἐπαΐξασκε πολὺν κατὰ ὅμιλον ὀπάζων.
ἀλλ' οὐχ ἧρει φῶτας ὅτ' ἐσσύτο διώκειν.
οὐ γάρπως ἦν οἷόν τόνθ' ἵππῳ ἐνὶ δίφρῳ.
ἔγχει ἐφορμᾶσθαι, καὶ ἐπιχερὶ ὠκέας ἵππους.
ἆψε δ' ἄρ' ἐκ νεφέων ἑτάρου ἀνὴρ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν
ἀλκιμέδων υἱὸς λαέρκεος αἰμονίδαο.
στῆ δ' ὄπιθεν δίφροιο καὶ αὐτομέδοντα προσηύδα.
Αὐτόμεδον, τίς τοι νυ θεῶν νηκερδέα βουλὴν
ἐν στήθεσσιν ἔθηκε, καὶ ἐξέλετο φρένας ἐσθλάς.
οἷον πρὸς τρῶας μάχεαι πρώτῳ ἐν ὁμίλῳ
μοῦνος, αὐτὰρ τοι ἑτάρους ἀπέκταθ', τοὺς μὲν ἕκτωρ
αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται αἰακίδαο.

τὸν δ' αὖτ' αὐτομέδων προσέφη διὸς υἱὸς ἑταῖρος·
ἀλκίμεδον, τίς γάρ τοι ἀχαιῶν ἄλλος ὁμοῖος
ἵππων ἀθανάτων ἠδὲ μετὰ στίχας ἀνδρῶν τε μένος τε,
εἰ μὴ πάτροκλος θεοφὶν μήσαρ' ἀτάλαντος,
ζωὸς ἐὼν, νῦν δ' αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.
ἀλλὰ σὺ μὲν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα
δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι, ὄφρα μαχοίμαι.
ὣς ἔφατ', ἀλκιμέδων δ' ὑπὸ βοηθόον ἅρμ' ἐπορούσας
καρπαλίμως μάστιγα, καὶ ἡνία λαβέσθην χερσίν.
αὐτομέδων δ' ἀπόρουσε, νόησε δὲ φαίδιμος ἕκτωρ·
αὐτίκα δ' αἰνείαν προσιφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα·
αἰνεία τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων,
ἵππω τὼδ' ἐνόησα νεοδμήκεος αἰακίδαο.
ἐς πόλεμον προφανέντε σύν ἡνιόχοισι καθῖσαι
ἐλπομαι καὶ λίην περ ἐπίφρονε· ἀλλὰ σὺ μὲν νῶϊ
σῷ ἐθέλῃς, ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐφορμηθέντε γε νῶϊν
πλαζέμεν ἐναντίβιον στάντοσ μαχέσαιτο ἄρηϊ.
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησεν ἐϋσθενὴς αἰνείας·
τὼ δ' ἰθὺς βήτην βοέης ἐλαφηβολοιῶ·
αὐτὰρ ἐπὶ στέρνοισι θοὸν δ' ἐπελήλατο χαλκός,
τοῖσι δ' ἅμα χρομός τε καὶ ἄρμενον θοὸν ἔδυνε·
ἵππω δ' ἀμφοτέρω μάλα δ' ἐν σφίσιν ἔλπετο θυμός·
αὐτῶν τε κτενέειν, ἐλάσαντ' ἐς ναύας ἵππους·
νήπιος οὐδ' ἄρ' ἔμελλον ἀναμοτίγι νίεσθαι
αὖτις ἀπ' αὐτομέδοντος, ὃν ἐξάμμορος διὶ παρὰ
ἀλκῆς καὶ θέινος πλῆθε φρένας ἀμφιμελαίνας.
αὐτίκα δ' ἀλκιμέδοντα προσηύδα πισὸν ἑταῖρον·
ἀλκίμεδον· μὴ δή μοι ἀπὸ πρόσθεν ἰαχέμεν ἵππους,
ἀλλὰ μάλ' ἐμπνείοντε μεταφρένῳ· οὐ γάρ ἐγωγε
ἕκτορα πρὶν ἁμῖδίς γε μένος καὶ ἐπήσιμον ἔμμεν,

πρίν γ' ἐπ' ἀχιλλῆϊ καλλίτριχε βήμεναι ἵππω
νῶϊ καταχτείνοντα, φοβῆσαι δ' εἴσχας ἀνδρῶν
ἀργείων, ἦ κ' αὖτος ἐνὶ πρώτοισιν ἀλώῃ.
ὣς ἔφαθ', αἰόντε καλέσατο καὶ μνήλαον·
αἴαντ' ἀργείων ἠγήτορε καὶ μενέλαε,
ὔμμε τοι μὲν ἐγὼν ὀπιπράσκω ὅσσοι ἀείσω
ἀμφ' αὐτῷ· βίβαμεν καὶ ἀμύνεσθαι εἴσχας ἀνδρῶν·
νῶϊν δ' ἴσον ἀμύνετε νηλεὲς ἦμαρ,
τῇ δὲ χάρ' ἔβεισαν πόλεμον κατὰ δακρυόεντα·
ἕκτωρ αἰνείας θ' οἳ ῥώων εἰσὶν ἄεισοι,
ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται·
ἔσσομαι γάρ καὶ ἐγὼ τὰ δὲ καὶ δὶ πάντα μεμήσω·
ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος·
καὶ βάλεν ἀρήτοιο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἴσην·
ἦ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ χαλκὸς ἔβαινε·
μέσῃ δ' ἐν γαστρὶ σάκος ἔλασεν·
ὡς δ' ὅτε δξὺν ἔχων πέλεκυν αἰζηὸς ἀνήρ
κόψας ἐξόπιθεν κεράων βοὸς ἀγραύλοιο,
ἵνα τάμῃ σάρξ πᾶσα, ὃ δ' ἐκπροθορὼν ἐρίπησιν,
ὡς ἄρ' ὅγε, προθορών, πίσεν ὕπτιος, ἐν δὲ οἱ ἔγχος
μηδυίοισι μάλ' ὀξὺ κραδαινόμενον λύε γυῖα.
ἕκτωρ δ' αὐτομέδοντος ἀκόντισε δῖον ἀπ' ὄσσων·
ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος,
πρόσσω γὰρ κατέκυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
ἔπτη ἐνισκίμφθη· ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμίχθη
ἔγχεος, ἔνθά περ ἀφίεν μένος ὠκὺ θέειν τε ἄρηϊ,
καὶ νύκε δή ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν ὡρμηθῆτην·
ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται·
ἄλλοτε δ' ὑποταρβήσαντος, ἐχώρησαν πάλιν αὖτις,

Ἕκτωρ, αἰνείας τ' ἠδὲ χρόμιος θεοειδής.
ἄρητον δ' ὃ κατ' ἄνθι, λίπον δ' ἁδαΐζ-μένον ἤτορ
κείμηον, αὐτομέδων δ' ὑπασπίδιος θοὸς ἦρι,
τοῦ χάριν ἐξελάειε, καὶ ὑγρὸμος ἵππος ἄειρε.
ἦ δ' ἡ μὰν ὀλίγον γε μνηοτιάσατο θωρήσσειν.
κῆρ ἄχεος μεθέηκε, χερείονά περ κατα πίφνων.
Ὡς δ' ὅτε τις σίφρον ἵλων ἵναρα βροτόεντα,
θῆκε, σὰν δ' αὐτὸς ἔβαινε πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεν
αἱματόεις, ὡς τίς τε λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδώς.
ἂν δ' ἐπὶ παρόκλῳ τέτατο κρατερὴ ὑσμίνη,
ἀργαλέη πολύδακρυς, ἐγειρε δὲ νεῖκος ἀθήνη,
οὐρανόθεν καταβᾶσα, προΐκε γὰρ ὦρσε βοῦς.
ὄρνυμθαι δ' ἀνάουσ', δὴ γὰρ νόος ἐτράπετ' αὐτῆ.
ἠύτε πορφυρίων ἴεται θηητοῖσι τανύπτερ
βοῦς ἐξ οὐρανόθεν τέρας ἐμμεναι ἠ πολέμοιο,
ἠ καὶ ἐμῶν δυσαλκέος, ὅς ῥά τε ἔργον
ἀνθρώπους ἀνέπαυσεν, ἐπὶ χθονί, μῆλα δὲ κύσας.
ὣς ἡ πορφυρέη νεφέλη πυκάσασα ἑαυτὴν
δύσετ' ἀχαιῶν ἔθνος, ἐγειρε δὲ φῶτα ἕκαστον.
πρῶτον δ' ἄρεος ἦλθ' ὑποδύνασα προσιόντα,
ἴφθιμον μηριόνην, ὅ γὰρ ῥά οἱ ἐγγύθεν ἦεν,
ἐξαμένην φοίνικι δέμας, καὶ ἀτρέα φωνήν.
σοὶ μὲν δὴ μηριόνη, κατηφείη καὶ ὄνειδος
ἕαται, εἰκ' ἀχιλῆος ἀγαυὸ πιὸν ἑταῖρον
τείχεα ὑπὸ τρώων ταχέες κύνες ἑλκύσσουσιν.
ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὦρσεν δὲ λαὸν ἅπαντα.
τόν δ' αὖτε προσέφη βοὴν ἀγαθὸς μηριόνης.
φοῖνιξ ἄτλα γεραιὲ παλαιγενὲς, εἰ γὰρ ἀθήνη
δοίη κάρτος ἐμοὶ βελέων δ' ἀπερύκοι ἐρωήν,
τῷ κεν ἐγὼ ἐθέλοιμι παρισταμμαι καὶ ἀμύνειν

παρόκλῳ,

παρόκλῳ, μίγα γάρ με θοωὴν ἰσομάσαθε θυμόν.
ἀλλ' ἕκτωρ πυρὸς αἰνὸν ἔχει μένος οὐδ' ἀπολήγει,
χαλκῷ δηϊόων, τῷ γὰρ βοὸς κῦδος ὀπάζει.
Ὡς φάτο, γήθησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη,
ὅτι οἱ πρὶν πάμπρωτα θεῶν ἠρήσατο πάντων.
ἦρ δὲ βίῃ ὤμοισι, καὶ ἐν γούνασιν ἔθηκε.
καί δι μενὶς θάρσε ἐνὶ στήθεσιν ἐνήκεν.
ἔνθ' ἔτε καὶ ἐργομένην μάλα περ χροὸς ἀμφομένοις,
ἰὸς ἀμάσασκεν, λαρὸν τί δι αἷμ' ἀνθρώπω,
τοίῃ μὲν θάρσεος πλῆσεν φρένας ἀμφιμελαίνας.
βῆ δ' ἐπὶ παρόκλῳ, καὶ ἀκόντισε δ' ἠρὶ φαεινῷ.
ἔσκε δ' ἐνὶ φῶσι πωδὴς υἱὸς ἠετίωνος,
ἀφνειός τ' ἀγαθός τε μάλιστα δὲ μιν τίεν ἕκτωρ
δήμῳ, ἐπεὶ δι ἑταῖρος ἦεν φίλος ἐλαπινάζ-τός.
τόν ῥα κατα ζωστῆρα βάλε ξανθὸς μενέλαος,
ἀΐξαντα φόβον δὲ σχέθε πρὸ ὃ χαλκὸν ἐλάσας.
δουπήσεν δὲ πεσὼν, οὐπαὶ ἀρεΐθοος μενέλαος.
νεκρὸν ὑπ' ἐκ φώων ἔρυσεν, μετὰ ἦθος ἑταίρων.
ἕκτορα δ' ἐγγύθεν ἰσάμενος ὤρουσεν ἀπόλλων
φαίνοπι ἀσκάδνῃ ἐναλίγκιος, ὅς δι ἀπάντων
ξείνων φίλτατος ἔσκεν ἀδυδόθι οἰκία ναίων.
τῷ μὲν ἐισάμενος προσέφη ἑκάεργος ἀπόλλων.
ἕκτορ, τίς κέ σ' ἔτ' ἄλλος ἀχαιῶν ταρβήσειεν.
εἶδον δὴ μενέλαον ὑπέρβιος, ὃς τὸ πάρος περ
μαλθακὸς αἰχμητὴς, νῦν δ' οἴχεται οἷος ἀείρας
νεκρὸν ὑπ' ἐκ φώων σόν δ' ἔκτανε πιὸν ἑταῖρον,
ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισιν, ποδώκεα υἱὸν ἠετίωνος.
Ὡς φάτο, τὸν δ' ἄχος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα.
βῆ δ' ὄρμα προμάχων, κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ.
καὶ τότ' ἄρα κρονίδης, ἕλετ' αἰγίδα θυσανόεσσαν

μαρμαρέλω, ἴδωλον ὃ κατωπήεσσι κάλυψεν,
ἀσπάσιος δ' ἄκλα μεγάλ' ἴκτυπε, τὴν δ' ἐτίναξε.
νίκλω δ' Τρῶεσσι διδοὺς, ἐφόβησε δ' Ἀχαιούς.
πρῶτος Πωίλεως βοιώτιος ἦρξε φόβοιο,
βλῆτο γὰρ ὦμον, ὄπερ πρόσω τετραμμένος ἀεὶ,
ἄκρον ἐπιλίγδην, γράψεν δέ οἱ ὀστέον ἄχρις.
ἔγχεϊ πληξάμενος· ὁ γὰρ βάλε κεδόθεν ἐλθών,
λᾶϊτον ἄνθ' ἵκτωρ κεδνὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
ἦλον ἀλικρυόνος μεγαθύμου, παῦσε δ' Ἄρηος,
Τρῶας δ' Παπήνας ἐπὶ οὐκέτι βλῆτο θυμῷ
ἔγχος ἔχων ἐν χερὶ, μαχήσεσθαι Τρώεσσιν.
ἔκτορα δ' Ἰδομενῆος μετὰ λᾶϊτον ὀρμηθέντα
βιβλήκει θώρηκα κατὰ στῆθος παρὰ μαζόν,
ἐν κυλίκῃ δ' ἄχη δολιχὸν δόρυ, τοί δ' ἐφόβηθεν
Τρῶες, ὅ δ' Ἰδομενῆος ἀκόντισε δυσκελάδοο
δίφρῳ ἐφεστάοτα, τῷ μὲν ῥ' ἀπὸ τυτθὸν ἅμαρτεν.
αὐτὰρ ὁ μηριόναο ὀπάονα θ', ἡνίοχόν τε
Κοίρανον, ὅς ῥ' ἐκ Λύκτου εὐκτιμένης ἕπετ' αὐτῷ·
πεζὸς γὰρ τὰ πρῶτα λιπὼν νέας ἀμφιελίσσας
ἦλυθε, καί κε Τρωσὶ μέγα κράτος ἐγγυάλιξεν,
εἰ μὴ Κοίρανος ὦκα ποδώκεας ἦλασεν ἵππους,
καὶ δὴ μιν φάος ἦλθεν, ἄμωμα δ' ὑνλίες ἦμαρ,
αὐτὸς δ' ὤλισε θυμὸν ὑφ' ἵκτορος ἀνδροφόνοιο·
τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος, ἐκ δ' ἄρ' ὀδόντας
ἔσσεν ὁδὸν πρυμνὸν, σχίζε δ' ἀμφοτέρωθεν τάμε μέσσην,
ἔκπεσε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἡνία χεῦεν ἐραζε.
καὶ τὰγε μηριόνης ἐλάβεν χείρεσι φίλῃσι,
κύψας ἐκ πεδίοιο, καὶ Ἰδομενῆα προσηύδα.
Μάστι νῦν εἴως κε θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκηαι,
γινώσκεις δ' καὶ αὐτὸς ὅτ' οὐκέτι κάρτος Ἀχαιῶν.

Ὣς ἔφατ',

Ὣς ἔφατ', Ἰδομενῆος δ' Ἴμασεν καλλίτριχας ἵππους,
νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς, δὴ γὰρ δέος ἔμπεσε θυμῷ.
οὐδ' ἔλαθ' Αἴαντα μεγαλήτορα καὶ Μηρίονον
Ζεὺς, ὅτε δὴ Τρῶεσσι διδοὺς ἐτραπλκία νίκλω.
τοῖσι δ' μύθων ἦρχε μέγας τελαμώνιος Αἴας.
Ὦ πόποι, ἤδη μέν γε καὶ ὃς μάλα νήπιός ἐστι,
γνοίη ὅτι Τρῶεσσι πατὴρ Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.
τῶν μὲν γὰρ πάντων βέλε' ἄπεται ὅς τις ἀφείη,
ἢ κακὸς, ἢ ἀγαθὸς, Ζεὺς δ' ἔμπης πάντ' ἰθύνει.
ἡμῖν δ' αὖτως πᾶσιν ἐτώσια πίπτει ἔραζε.
ἀλλ' ἄγε δὴ αὐτοί περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
ἣ μὲν ὅπως τὸν νικῆρον ἐρύσσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
κέρδεα φίλοισι ἑτάροισι γνοίμεθα νοεῦσαντες,
ὄφρα δὲ νῦν ὀρόωντες ἀκηχέαθ' οὐδέ τι φασὶν
Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους
ἔμμεν, ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεποίθασι
ἦμεν δ' ὅς τις ἑταῖρος ἀπαγγείλειε τάχιστα
Πηλεΐδῃ, ἐπεὶ οὔ μιν ὀΐομαι οὐδὲ πεπύσθαι
λυγρῆς ἀγγελίης, ὅτι οἱ φίλος ὤλετο ἑταῖρος.
ἀλλ' οὔπω δύναμαι ἰδέειν τοιοῦτον Ἀχαιῶν
οἷος γὰρ κατέχονται ὁμῶς αὐτοί τε, καὶ ἵπποι,
Ζεῦ πάτερ ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι ὑπ' ἠέρος υἷας Ἀχαιῶν·
ποίησον δ' αἴθρην, δὸς δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι·
ἐν δὲ φάει, καὶ ὄλεσσον, ἐπεὶ νύτοι εὔαδεν οὕτως.
Ὣς φάτο, τὸν δὲ πατὴρ ἐλεήσας δάκρυ χέοντα.
αὐτίκα δ' Ἥρην μὲν σκέδασεν, καὶ ἀπῶσεν ὁμίχλην·
Ἠέλιος δ' ἐπέλαμψε μάχην δ' εἶδε πᾶσι φαάνθη,
καὶ τότ' ἄρ' Αἴας εἶπε βοὴν ἀγαθὸν Μηρίονον.
Σκέπτεο νῦν Μηρίονες διοτρεφὲς αἴκην ἴδηαι,
εἰ ἔτι καὶ σὺ ἑταῖρον ἐμοὶ μεμαῶτα μάχεσθαι

ἤμωον δ' ἀχιλῆϊ δαΐφρονι θάνατον ἰόντα,
ἐπεὶ ἦ ὅτ' ἰφθίμους ἐνάριζε μάχῃ ἐνὶ πίονι δήμῳ.
Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος.
βῆ δ' ἴεναι, ὡς τίς τε λέων ἀπὸ μεταύλιος,
ὅς τ' ἐπεὶ ἆρ κυάμησι κύνας τ' ἀνδρας τ' ἐρεθίζων
ὅς τε μὴν οὐκ ἐᾶσι βοῶν ἱκ πίαρ ἑλέσθαι
πωλυτόχοι ἰθύσαντος, ὁ δ' ἐς κρῆν ἐρατεί ζων
ἰθύει, ἀλλ' οὔτι πρήσσει, θαμέες γὰρ ἀκοντὸς
αὐτοῖσι ἀΐσσουσι βασσάων ἀπὸ χειρῶν
καὶ ὀμφαὶ τε δραὶ τὰς τε βέλη ἐκ νώμησε πυρὸς
ἠῶθεν δ' ἀποπρόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ,
ὡς ἀπὸ παρόκλοιο βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος,
δείσας μὴ πολὺ ἄεικες, πιέσι γὰρ δίε μή μιν ἀχαιοὶ
ἀργαλέῳ πρὸ φόβοιο ἔλωρ δηΐοισι λίποιεν.
πολλὰ δ' μενοίνησε τε καὶ ἀάντεσσι κέλευε.
Αἴαντ' ἀργείων ἡγήτορε, μενοίνα τε
νῦν τις ἑνηέης παρόκλιος δρηλεῖο
μνησάσθω, πᾶσιν γὰρ ἐπίστατο μείλιχος εἶναι
ζωὸς ἐών, νῦν δ' αὖ θάνατον καὶ μοῖρα κιχάνει.
Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη ξανθὸς μενέλαος.
πάντοσε παπταίνων ὥς τ' αἰετός, ὅν ῥά τε φασὶν
ὀξύτατον δερκέσθαι ὑπαιθρηϊῶν πετεηνῶν,
ὅν τε καὶ ὑψόθ' ἐόντα πόδας ταχὺς οὐκ ἐλαθε πῆξαι,
θάμνῳ ὑπ' ἀμφικόμῳ κατακείμενον, ἀλλά τ' ἐπ' αὐτῷ
ἕστηκε, καί τε μιν ὦκα λαβὼν ἐξείλετο θυμόν,
ὡς τότε σοὶ μενέλαε διοτρεφὲς ὄσσε φαάνθη.
πάντοσε δινεύοντι πολέων κατὰ ἔθνεα ἑταίρων,
εἴ πῃ νέστορος ἡγὸν ἔτι ζώοντα ἴδοιο.
τὸν δ' μάλ' ἄρ' ἐν πρώτοισι μάχης ἐπ' ἀείρετο πάσης
θαρσύνοντ' ἑταίρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι.

ἀγχοῦ δ' ἵστατο πρόσφρων ξανθὸς μενέλαος.
Ἀντίλοχ' ἦ ῥά νύ τοι ἐπιτάρροθος ἔσκε θεῶν τις
λυγρὴς ἀγγελίης, ἣ μὴ οὔ φίλλι γενέσθαι.
ἤδη μέν σε καὶ αὐτὸν ὀΐομαι εἰδορόωντα,
γινώσκειν ὅτι πῆμα θεὸς δαναοῖσι κυλίνδει.
νίκη δ' βώων, πέφατται δ' ὤεισος ἀχαιῶν
πάτροκλος, μεγάλη δ' ὠκὺς δαναοῖσι τέτυκται.
ἀλλά σύγ' αὖτ' ἀχιλῆϊ θέων ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν,
εἰπὲ μάλ' αἴκε τάχιστα νέκυν ἐπὶ νῆα σάωσι
γυμνόν, ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος ἕκτωρ.
Ὡς ἔφατ', ἀντίλοχος δ' κατέδυ κακὸν οὖδας ἀκούσας.
δὴν δέ μιν ἀμφασίη ἐπέων λάβε, τὼ δέ οἱ ὄσσε
δάκρυσιν πλῆσθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔχλασε φωνή.
ἀλλ' οὐδ' ὣς μενέλαον ἐφημοσύνης ἀμέλησε.
βῆ δ' θέειν, τὰ δ' τεύχε' ἀμύμονι δῶκεν ἑταίρῳ
λαοσσόῳ, ὅς οἱ ἀσπὸν ἔσσυτο μώνυχας ἵππους.
τὸν μὲν δάκρυ χέοντα πόδας φέρον ἐκ πολέμοιο,
πηλεΐδῃ ἀχιλῆϊ κακὸν ἵπποι ἀγγελέοντα.
οὐδ' ἄρα σοὶ μενέλαε διοτρεφὲς ἤθελε θυμὸς
τῶν ἑτάροισιν ἀμυνόμενον, ἔνθα ἄπιθεν
ἀντίλοχος, μεγάλη δ' πολίοισιν ἐτύχθη.
ἀλλ' ὅ γε τοῖσι μὲν ἐσσυμένως δίον ἀνῆκεν.
αὐτὸς δ' αὖτ' ἐπὶ πάτροκλῳ ἥρωϊ βεβήκει.
ἦ δ' ἄρ' ἐπ' αἰάντεσσι κίεν, εἶδαρ δ' προσπύδα.
κεῖνον μὲν δὴ νηυσὶν ἐπιπροέηκα θοῇσιν
ἐλθεῖν, ἐς ἀχιλῆα πόδας ταχύν, οὐ δέ μιν οἴω
νῦν ἴεναι μάλα περ κεχολωμένον ἕκτορι δίῳ.
οὐ γάρ πως ἂν γυμνὸς ἰὼν φώησι μάχεσθαι.
ἡμεῖς δ' αὐτοί περ, φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην
ἠμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ

φῶρι ἐξ ἐνοπῆς, θάνατόν τε καὶ κῆρα φύγοιμι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας τιταμώνιος Αἴας·
πάντα κατ' αἶσαν ἔειπες, ἀγακλεὲς Ὀδυσῆος·
ἀλλὰ σύ μοι καὶ μηδὲν ὑποδδύντε μάλ' ὦκα,
νεκρὸν ἀείρωντόν φέρετ' ἐκ πόνου, αὐτὰρ ὀπίσσω
αὖτε μαχησόμεθα φασίν τε καὶ ἔκτοθεν ἰόν
ἶσον θυμὸν ἔχοντόν δμώνυμοι, οἵ τε πάρος περ
μίμνομεν ὀξὺν Ἄρηα, παρ' ἀλλήλῃσι μένοντόν,
Ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα νεκρὸν ἀπὸ χθονὸς ἀγκάζοντο
σὺν μάλα μεγάλως· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὀπίσθεν
φωϊκός, ὡς ἴδον νέκυν ἀΐροντας ἀχαιούς,
ἔθυσσαν δ' ἐπὶ κύνεσσιν ἰοικότον, οἵτ' ἂν κάπρῳ
βλημένῳ ἀΐξωσι πρὸ ἠυκόμων θηρητήρων.
τόφρα μὲν γάρ τε θέουσι διαῤῥαῖσαι μεμαῶτον,
ἀλλ' ὅτε δούρ' ἐν τοῖσιν ἑλίξατα ἀλκὶ πεποιθώς,
ἄψ τ' ἀνεχώρησαν, διά τ' ἔβρυσαν ἄλλυδις ἄλλος·
ὡς φῶες, εἵως μὲν δμιλαδὸν ἀίεν ἐόντε,
νύσσοντόν ξίφεσίν τε καὶ ἐγχείῃσιν ἀμφιγύοισιν,
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' αἶψ' αὖτε μεταστρεφθέντε κατ' ὤμους
ταίησαν, τῶν δ' ἔβαπτο χρώς· οὐδέ τις ἔτλη
προσσω ἀΐξας, περὶ νεκρῷ δηριάασθαι.
Ὡς ὅ γε μεμαῶτε, νέκυν φέρον ἐκ πολέμοιο
νῆας ἐπὶ γλαφυράς· ἐπὶ δ' πόλεμος τέτατο σφιν
ἄτρυτος· ἠΰτε πῦρ, τό, τ' ἐπαύμενον πόλιν ἀνδρῶν
ὄρμενον ἐξαίφνης φλεγέθει, μινύθουσι δ' οἶκοι
ἐν σέλαϊ μεγάλῳ, τό δ' ἐπιβρέμει ἶς ἀνέμοιο·
ὡς μὲν τοῖς, ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν ἀχμητάων
ἀϊσσόντων ὀρυγμαδὸς ἐπῄει ἐρχομένοισιν,
οἳ δ' ὡς θ' ἡμίονοι κρατερὸν μένος ἀμφιβαλόντε,
ἕλκωσ' ἐξ ὄρεος κατὰ παπταλόεσσαν ἀταρπὸν,
ἢ ἁγκόλου

ἢ ὀκρυόεν ἢ ἐς δόρυ μέγα νίσσον· ἐν δέ τε θυμὸς
τάρβεϊ δμᾶϊ καμάτῳ τε καὶ ἱδρῷ αὐχυδόντεσσιν·
ὣ δί γε μεμαῶτε νέκυν φέρον, αὐτὰρ ὄπισθεν
αἰὲν ἐφ' ἑξάντεσσι μάχην ἔχον ἠΰτε πυρὴ
ὑλέος ἀδρύτοιο διαπρύσιον τε κυχηκώς·
ὅς τε καὶ ἰφθίμων τιταμῶν ἀλιγηνὰ ῥίεθρα.
ἶσοι, ἀφαρ δέ τε πᾶσι ῥόον πεδίονδε τίθησι
πλαζόν, ὑδὲ τὴ μὲν θεινεῖ ῥηγνῦσι ῥέοντος,
ὣς αἰεὶ αἴαντε μάχην ἔχον ὀπίσσω
φῶων, οἵδ' ἄμ' ἕποντο. σύων δ' ἐν ἔδσι μάλιστε
αἰνείας τ' ἀγχίσαο, καὶ φαίδιμος ἕκτωρ,
τῶν δ' ὡς τε ψαρῶν νέφος ἔρχεται ἠὲ κολοιῶν
οὖλον κεκλήγοντος ὅτε προΐδωσιν ἰόντα
κίρκον, ὅς τε σμικρῆσι φόνον φέρει ὀρνίθεσσιν,
ὣς ἄρ' ὑπ' αἰνείᾳ τε καὶ ἕκτορι κωφοὶ ἀχαιῶν,
οὖλον κεκλήγοντος ἴσαν, λήθοντο δὲ χάρμης.
πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ πίπτον περί τ' ἀμφί τε τάφρην
φευγόντων δηναιῶν. πολέμου δ' ἄϊστος ἐρωή.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Σ. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Α Χιλλεὺς ἐν παρόκλῃ θάνατον ἐπιγνοὺς δηΐου-
ται, ἀναλθοῦσα δὲ ἡ Θέτις ἐκ θαλάσσης, πα-
ρηγορεῖ αὐτῷ, μὴ παραινεῖ ἀπέχεσθαι τοῦ πολέμου, ἕως
ἂν αὐτῷ ὅπλα κομίσῃ παρὰ τοῦ Ἡφαίστου, κελευσάσης
δὲ Ἤρας, ἀνοπλος προσελθὼν τῷ τάφρῳ, ἐπιφαίνε-
ται τοῖς πολεμίοις, καὶ αὐτοὺς ἐκπλαγέντας φεύγουσι,
καὶ κατὰ τὴν φυγὴν πολλοὶ διαφθείρονται, ἐκ δὲ παρὸ
κλου σῶμα διασώσαντος οἱ μυρμιδόνες λούσαντες, ἤφια
σος δὲ Ἀχιλλεῖ πανοπλίαν κατασκευάζει.

ΙΛΙΑΔΟΣ Σ. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Σῖγμα θέτις ἀχιλῆι παρ' ἤφαιστον φέρεν ὅπλα.

Σ οἱ μὲν μάρναντο δίμας πυ-
ρὸς αἰθομένοιο.
αὐτίλοχος δ' ἀχιλῆι πόδας ταχὺς ἄγγελος ἦλθε.
τὸν δ' εὗρε πρόπαροιθε νεῶν ὀρ-
θοκραιράων,
τὰ φρονέων' ἀνὰ θυμὸν ἃ δὴ τετελεσμένα ἦεν.
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν.
ὤμοι ἐγώ, τίπτ' ἄρ' αὖτε κατανεύσομαι ὀτρυνόντοιν
νηυσὶν ἐπικλεϊζόμενα ἀτυζομένοισι πιδήοιο.
μὴ δή μοι τελέσωσι θεοὶ κακὰ κήδεα θυμῷ.
ὡς ποτέ μοι μήτηρ διεπέφραδε κεἰ μοι ἔειπε.
μυρμιδόνων τὸν ἄριστον ἔτι ζώοντος ἐμεῖο,
χερσὶν ὑπὸ τρώων λείψειν φάος ἠελίοιο.
ἦ μάλα δὴ τέθνηκε μενοιτίου ἀλκιμος υἱὸς
ἀφραδίῃσιν ἑῇσιν, ἐπεὶ κέλευον ἀπωσάμενον δήϊον πῦρ
νῆας ἐσῶσαι, μηδ' ἐκπεῖσαι μάχεσθαι.
ἕως ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν.
τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθεν ἀγαυοῦ νέσορος υἱός.
δάκρυα θερμὰ χέων φάτο δ' ἀγγελίην ἀλεγεινήν.
ὤμοι πηλέος υἱὲ δαΐφρονος, ἦ μάλα λυγρῆς
πεύσεαι ἀγγελίης, ἣν μὴ ὄφελλε γενέσθαι.
κεῖται πατροκλος, νέκυος δ' ἀμφὶ μάχονται
γυμνοῦ, ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος ἕκτωρ.

Ὡς φάτο, τὸν δ' ἄχος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα.

ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἐλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν.
χεύατο κὰκ κεφαλῆς, χάρισαν δ' ἤσχυνε πρόσωπον.
νεκταρέῳ δὲ χιτῶνι μέλαιν' ἀμφίσσατε τέφρη.
αὐτὸς δ' ἐν κονίῃσι μέγας μεγαλωστὶ τανυσθεὶς
κεῖτο, φίλῃσι δὲ χερσὶ κόμην ἤσχυνε δαΐζων.
δμωαὶ δ' ἃς ἀχιλλεὺς λήσατο πάρος τε.
θυμὸν ἀκηχέμεναι, μεγάλ' ἴαχον, ἐκ δὲ θύραζε
ἔθορον ἀμφ' ἀχιλῆα δαΐφρονα χερσὶ δὲ πᾶσαι
εἴθια πεπλήγοντο, λύθεν δ' ὑπὸ γοῦνα ἑκάστης,
αὐτίλοχος δ' ἔτερωθεν ὀδύρετο δάκρυα λείβων,
χεῖρας ἔχων ἀχιλῆος, ὅδ' ἔσσυτο κυδάλιμον κῆρ.
δείδιε γὰρ μή λαμὸν ἀποτμήξῃ σιδήρῳ.
σμερδαλέον δ' ὤμωξεν ἄκουσε δὲ πότνια μήτηρ,
ἥμενη ἐν βένθεσσιν ἁλὸς, παρὰ πατρὶ γέροντι.
κώκυσεν τ' ἄρ' ἔπειτα, θεαὶ δέ μιν ἀμφαγέροντο
πᾶσαι, ὅσαι κατὰ βένθος ἁλὸς νηρηίδες ἦσαν.
ἔνθ' ἄρα οἱ γλαύκη τε θάλεια τε, κυμοδόκητε,
νησαίη τε, θοῆτε, ἁλίη τε βοῶπις.
κυμοθόη τε καὶ ἀκταίη καὶ λιμνώρεια.
καὶ μελίτη, καὶ ἴαιρα καὶ ἀμφιθόη, καὶ ἀγαύη.
δωτώ τε, πρωτώ τε, φερουσά τε, δωριμένη τε.
δεξαμένη τε, καὶ ἀμφινόμη, καὶ καλλιάνειρα.
δωρὶς καὶ πανόπη, καὶ ἀγακλειὴ γαλατεια.
νημερτής τε, καὶ ἀψευδὴς, καὶ καλλιδυναεια.
ἔνθα δ' ἔην κλυμένη, ἰάνειρά τε, καὶ ἰάνασσα,
μαῖρα καὶ ὠρείθυια ἐϋπλόκαμός τ' ἀμάθεια.
ἄλλαι θ' αἱ κατὰ βένθος ἁλὸς νηρηίδες ἦσαν.
τῶν δὲ καὶ ἀργύφεον πλῆτο σπέος, αἱδὲ ἅμα πᾶσαι
εἴθια πεπλήγοντο, θέτις δ' ἐξήρχε γόοιο.
κλῦτε κασίγνηται νηρηίδες, ὄφρ' εὖ πᾶσαι

εἶλε· τὴν ἀκηδύσασα, ὃσ' ἐμῷ ἐνὶ κήδια θυμῷ.
ὤμοι ἐγὼ δηλή, ὤμοι δυσαριστοτόκεια,
ἦ τ' ἐπεὶ ἄρ τέκεν υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε
ἔξοχον ἡρώων, ὃσ' ἀνείρατο ἔργετ' ἴσος
τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα φυτὸν ὡς τ' ἀγλαὸν ἄλσος
νηυσὶν ἐπιπροέηκα χαρωπίσιν Ἴλιον εἴσω
φῶσι μαχησόμενον, τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὖτις
οἴκαδε νοστήσαντα δόμον πηλήιον εἴσω,
ὄφρα δέ μοι ζώει καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο,
ἄχνυται, οὐδέ τι οἱ δύναμαι χαρσὶν ἐοῦσα,
ἀλλ' εἶμ' ὄφρα ἴδωμαι φίλον τέκος ἦδ' ἐπακούσω,
ὅττιμιν ἵκοιτο πένθος· ἀπὸ πτολέμοιο μένοιτα.
Ὡς ἄρα φωνήσασα λίπε σταθμούς, αἰδοῖ σὺν ἀὐτῇ,
δακρυόεσσα ἴοῦσα, πυρὶ δὲ σφι κῦμα θαλάσσης
ῥήγνυε, ταὶ δ' ὅτε δὴ ῥοιὴν ἐρίβωλον ἵκοντο,
ἀκτὴν ἐστιβάουσαν ἐπιρρῶ, ἔνθα θαμιαὶ
μυρμιδόνων εἴρυντο νέες, ταχὺν ἀμφὶ Ἀχιλῆα.
τοῖ δ' ἐβαρυσταχέοντι παρίστατο ποτνια μήτηρ·
ὀξὺ δ' ὃ κωκύσασα κατ' ἠλάβε παιδὸς ἑοῖο,
καί ῥ' ὀλοφυρομένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Τέκνον τί κλαίεις, τίδέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
ἐξαῦδα μὴ κεῦθε τὰ μὲν δή τοι τετέλεσται
ἐκ Διός, ὡς ἄρα δὴ πρίν γ' εὔχεο χεῖρας ἀνασχών
πάντας ἐπ' εὐπύμνησιν ἀλέμμεναι υἷας Ἀχαιῶν,
σεῦ ἐπιδευομένους παθέειν τ' ἀεικέα ἔργα.
Τὴν δὲ βαρυστενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
μῆτερ ἐμή, τὰ μὲν ἄρ μοι ὀλύμπιος ἐξετέλεσεν·
ἀλλὰ τί μοι τῶν ἧδος, ἐπεὶ φίλος ὤλεθ' ἑταῖρος
Πάτροκλος, τὸν ἐγὼ περὶ πάντων τίον ἑταίρων
ἶσον ἐμῇ κεφαλῇ, νέον ἀπώλεσα, τεύχεα δ' ἑκτωρ

δηιώσας ἀπέδυσε πελώρια θαῦμα ἰδέσθαι
καλά, τὰ μὲν πηλῆι θοοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
ἤματι τῷδ', ὅτε σε βροτῷ ἀνέρι ἔμβαλον ὐνῇ·
ὡς ὄφελες σύ μὲν ἄνθι μετ' ἀθανάτῃς ἁλιῇσι
ναίειν, πηλεὺς δὲ θνητὴν ἀγαγέσθαι ἄκοιτιν,
νῦν δ' ἵνα καὶ σοὶ πένθος ἐνὶ φρεσὶ μύριον εἴη
παιδὸς ἀποφθιμένοιο· σὲ γὰρ οὐδὲ νέεσθαι ἄνωγε
οἴκαδε νοσήσαντ' ἐπεὶ ἦ δὲ μιν θυμὸς ἄνωγε
ἕσθλ', ἦ δ' ἀμφαρέειν μετέμμεναι αἴκε μὴ ἕκτωρ
πρῶτος ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπείς, ἀποθυμὸν ὀλέσσῃ,
πατρόκλοιο δ' ἕλωρα μνοιπάσεσθαι ἀποτίσῃ.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θέτις, κατὰ δάκρυ χέουσα·
ὠκύμορος δή μοι τέκος ἔσσαι, εἰ ἄρα μύθεις·
αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μετ' ἕκτορα πότμος ἑτοῖμος.
Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
αὐτίκα τεθναίην, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἑμέλλον ἑταίρῳ
κτεινομένῳ ἐπαμῦναι, ὃ μὴν μάλα τηλόθι πάτρης
ἔφθιτ' ἐμεῖο δ' ἕκητι ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι.
νῦν ἐπεὶ οὐ νέομαί γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
οὐδέ τι πάτροκλῳ γενόμην φάος, οὐδ' ἑτάροισι
τοῖς ἄλλοις, οἳ δὴ πολέες δάμεν ἕκτορι δίῳ.
ἀλλ' ἧμαι παρὰ νηυσὶν ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης,
τοῖος ἐὼν, οἷός οὔτις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
ἐν πολέμῳ· ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι.
ὡς ἔρις ἔκ τε θεῶν ἔκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιτο
καὶ χόλος, ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι,
ὅστε πολὺ γλυκίων μέλιτος κατατέγγομένοιο
ἀνδράσιν ἐν στήθεσσιν ἀέξεται ἠύτε καπνός,
ὡς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσεν, ἄνακτ' ἀνδρῶν ἀγαμέμνονα·
ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομέν περ ἀχνύμενοί περ,

θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκῃ.
νῦν δ᾽ εἶμ᾽ ὄφρα φίλης κεφαλῆς ὀλετῆρα κιχείω
ἕκτορα, κῆρα δ᾽ ἐγὼ τότε δέξομαι ὁππότε κεν δὴ
ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι ἠδ᾽ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίη ἡρακλῆος φύγε κῆρα.
ὅς περ φίλτατος ἔσκε διῒ κρονίωνι ἄνακτι.
ἀλλά ἑ μοῖρα δάμασσε καὶ ἀργαλέος χόλος ἥρης.
ὣς καὶ ἐγὼν εἰ δή μοι ὁμοίη μοῖρα τέτυκται,
κείσομ᾽ ἐπεί κε θάνω, νῦν δὲ κλέος ἐσθλὸν ἀροίμην.
καί τινα τρωϊάδων καὶ δαρδανίδων βαθυκόλπων.
ἀμφοτέρῃσιν χερσὶ παρειάων ἁπαλάων
δάκρυ ὀμορξαμένην ἀδινὸν στοναχῆσαι ἐφείην.
γνοῖεν δ᾽ ὡς δὴ δηρὸν ἐγὼ πολέμοιο πέπαυμαι.
μὴ δέ μ᾽ ἔρυκε μάχης φιλέουσά περ οὐδέ με πείσεις.
Τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα θεὰ θέτις ἀργυρόπεζα.
ναὶ δὴ ταῦτά γε τέκνον ἐτήτυμον οὐ κακόν ἐστι
τειρομένοις ἑτάροισιν ἀμυνέμεν αἰπὺν ὄλεθρον.
ἀλλά τοι ἔντεα καλὰ μετὰ τρώεσσιν ἔχονται.
χάλκεα μαρμαίροντα τὰ μὲν κορυθαίολος ἕκτωρ
αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται, οὐδέ ἕ φημι
δηρὸν ἐπαγλαϊεῖσθαι, ἐπεὶ φόνος ἐγγύθεν αὐτῷ.
ἀλλὰ σὺ μὲν μήπω καταδύσεο μῶλον ἄρηος.
πρίν γ᾽ ἐμὲ δεῦρ᾽ ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδηαι.
ἠῶθεν γὰρ νεῦμαι ἅμ᾽ ἠελίῳ ἀνιόντι.
τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ᾽ ἡφαίστοιο ἄνακτος.
Ὣς ἄρα φωνήσασα πάλιν τράπεθ᾽ υἷος ἑοῖο.
καὶ στραφθεῖσ᾽, ἁλίῃσι κασιγνήτῃσι μετηύδα.
ὑμεῖς μὲν νῦν δῦτε θαλάσσης εὐρέα κόλπον.
ὀψόμεναί τε γέρονθ᾽ ἅλιον, καὶ δώματα πατρὸς.
καί οἱ πάντ᾽ ἀγορεύσατ᾽, ἐγὼ δ᾽ ἐς μακρὸν ὄλυμπον

εἶμι παρ᾽ ἥφαιστον κλυτοτέχνην, αἴκ᾽ ἐθέλῃσιν
υἱεῖ ἐμῷ δόμεναι κλυτὰ τεύχεα παμφανόωντα.
Ὣς ἔφαθ᾽, αἱ δ᾽ ὑπὸ κῦμα θαλάσσης αὐτίκ᾽ ἔδυσαν.
ἡ δ᾽ αὖτ᾽ οὔλυμπόν δε θεὰ θέτις ἀργυρόπεζα
ἤιεν, ὄφρα φίλῳ παιδὶ κλυτὰ τεύχε᾽ ἐνείκοι.
τὴν μὲν ἄρ οὔλυμπόν δε πόδες φέρον, αὐτὰρ ἀχαιοὶ
θεσπεσίῳ ἀλαλητῷ ὑφ᾽ ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
φεύγοντες, νῆάς τε καὶ ἑλλήσποντον ἵκοντο.
οὐδέ κε πάτροκλόν περ, ἐϋκνήμιδες ἀχαιοὶ
ἐκ βελέων ἐρύσαντο νέκυν θεράποντ᾽ ἀχιλῆος.
αὖτις γὰρ δὴ τόν γε κίχον λαός τε καὶ ἵπποι
ἕκτωρ τε πριάμοιο πάϊς φλογὶ εἴκελος ἀλκήν.
τρὶς μέν μιν μετόπισθε ποδῶν λάβε φαίδιμος ἕκτωρ
ἑλκέμεναι μεμαώς, μέγα δὲ τρώεσσιν ὁμόκλα.
τρὶς δὲ δύ᾽ αἴαντες θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκήν.
νεκροῦ ἀπεστυφέλιξαν, ὁ δ᾽ ἔμπεδον ἀλκὶ πεποιθὼς.
ἄλλοτ᾽ ἐπαΐξασκε κατὰ μόθον, ἄλλοτε δ᾽ αὖτε
στάσκε, μέγα ἰάχων, ὀπίσω δ᾽ οὐ χάζετο πάμπαν.
ὡς δ᾽ ἀπὸ σώματος οὔ τι λέοντ᾽ αἴθωνα δύνανται
ποιμένες ἄγραυλοι μέγα πεινάοντα δίεσθαι.
ὥς ῥα τὸν οὐκ ἐδύναντο δύω αἴαντε κορυστὰ
ἕκτορα πριαμίδην ἀπὸ νεκροῦ δειδίξασθαι.
καί νύ κεν εἴρυσσέν τε καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος.
εἰ μὴ πηλείωνι ποδήνεμος ὠκέα ἶρις
ἄγγελος ἦλθε θέουσ᾽ ἀπ᾽ ὀλύμπου θωρήσσεσθαι.
κρύβδα διὸς ἄλλων τε θεῶν. πρὸ γὰρ ἧκε μιν ἥρη.
ἀγχοῦ δ᾽ ἱσταμένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
ὄρσεο πηλείδη πάντων ἐκπαγλότατ᾽ ἀνδρῶν.
πατρόκλῳ ἐπάμυνον οὗ εἵνεκα φύλοπις αἰνὴ
ἕστηκε πρὸ νεῶν οἱ δ᾽ ἀλλήλους ὀλέκουσιν

αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς ὦρτο δι' ἰφθίμους ἑτάρους, ἀμφὶ δ' ἄθηνη
ὦμοισιν φθίμοισι βάλ' αἰγίδα θυσανόεσσαν·
ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλὴν νέφος ἔστυφε δῖα θεάων
χρύσεον, ἐκ δ' αὐτῆς δαῖε φλόγα παμφανόωσαν·
ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστεος αἰθέρ' ἵκηται
τηλόθεν ἐκ νήσου, τήν τε δῆιοι ἀμφιμάχωνται,
οἵτε πανημερίοις σὺν Ἄρηϊ κρίνωνται ἀρηι·
ἄστεος ἐκ σφετέρης, ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι,
πυρσοί τε φλεγέθουσιν ἐπήτριμοι, ὑψόσε δ' αὐγὴ
γίγνεται αἴσσουσα περικτιόνεσσιν ἰδέσθαι
αἴ κέν πως σὺν νηυσὶν ἄρεος ἀλκτῆρες ἵκωνται,
ὡς ἀπ' Ἀχιλλῆος κεφαλῆς σέλας αἰθέρ' ἵκανε.
ἕστη δ' ἐς τάφρον ἰὼν ἀπὸ τείχεος· οὐδ' ἐς Ἀχαιοὺς
μίσγετο, μητρὸς γὰρ πυκινὴν ὠπίζετ' ἐφετμήν·
ἔνθα στὰς, ἤϋσε· ἀπάτερθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
φθέγξατ' αὐτὰρ Τρῶεσιν ἐνώπαδον ὦρσε κυδοιμόν·
ὡς δ' ὅτ' ἀεὶρ ἠλὴ φωνὴ, ὅτε τ' ἴαχε σάλπιγξ
ἄσυ πεπλημένων δηΐων ὑπὸ θυμοραϊστέων·
ὡς τότ' ἀείρετο φωνὴ γίνετ' αἰακίδαο,
δὴ δ' ὡς οὖν ἄϊον ὄπα χάλκεον αἰακίδαο·
πᾶσιν δ' ὀρίνθη θυμὸς, ἀτὰρ καλλίτριχες ἵπποι,
ἆψ ὄχεα τρόπιον ὅτ' ἄρουρ' ἴαχε θυμῷ·
ἡνιόχοι δ' ἔκπληγεν, ἐπεὶ ἴδον ἀκάμαντα πῦρ
δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμου πηλείωνος,
δαιόμενον· τὸ δ' ἔδαιε θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη.
τρὶς μὲν ὑπὲρ τάφρου μεγάλ' ἴαχε δῖος Ἀχιλλεὺς,
τρὶς δ' ἐκυκήθησαν βῶδοι κλυτοὶ ἐπίκουροι·
ἔνθα δὴ καὶ τότ' ὄλοντο δυώδεκα φῶτες ἄριστοι,
ἀμφὶ σφοῖς ὀχέεσι καὶ ἐγχεσιν, αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
ἀσπασίως πάτροκλον ὑπ' ἐκ βελέων ἐρύσαντες,

ἧκαν ἐϋσσώτρῳ νεκύων πὲρι τεθνεώτα·
τοῖ δ' ἐρύσαντα ταχὺ Ἴλιον ἠνέμεσαν,
βῶδον ἐπιθύοντι, μάλιστα δὲ φαίδιμος ἕκτωρ,
τὸν μὲν μεμαὼς μένος καὶ θυμὸς ἀνῆκε
πῆξαι ἀνὰ σκόλοπεσι, τάμοι δ' ἀκαλὴς ἀπὸ δερῆς,
ἀλλ' ἄνα μὴ δέ τι κεῖθι σίβας δέ σε θυμὸν ἐκείδω,
πάτροκλον βωῆσι κυδίστην μέλπηθρα γενέσθαι.
Ἦλθε δὲ λώβη· ἄϊ κύντι νέκυς ἠρᾳμμένος ἕλθῃ,
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα, ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
ἴδε θεὰ, τίς τ' ἄρ σε θεῶν ἐμοὶ ἀγκάλεσεν ἥκει;
τὸν δ' αὖτε προσέειπε, ποδήνεμος ὠκέα ἴρις·
ἦρη μι προέηκε δι' ὸς κυδρὴ παρακοίτις,
οὐδέ τις ἄλλος ἀθανάτων, οἵ τ' ὄλυμπον ἀγάννιφον ἀμφινέμονται·
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος, προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
πῶς τ' ἄρ ἴ' ὡς μετὰ μῶλον· ἔχασι δὲ τυχὲ ἐκεῖνοι,
μήτηρ δ' οὔμε φίλη πρίν γ' εἴα θωρήσεσθαι,
πρίν γ' αὐτὼ ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδῶμαι,
εὐῦν γὰρ ἠφαίστοιο παρὲξ οἴσεμεν ἔντια καλά.
ἄλλου δ' οὔθ' οἶδα τεῦ ἂν κλυτὰ τεύχεα δύω,
εἰμὴ αἴαντός γε σάκος τελαμωνιάδαο,
ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὄγ' ἔλπομ' ἐνὶ πρώτοισιν ὁμίλεῖ,
ἐγχεῖ δηϊόων πὲρι πατρόκλοιο θανόντος.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε, ποδήνεμος ὠκέα ἴρις·
εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴσμεν, ὅτι κλυτὰ τεύχεα ἔχονται
ἀλλ' αὔτως σὺ τάφρον ἰὼν, Τρῶεσι φανήθι·
αἴκα ὑποδείσαντός ἀπόσχωνται πολέμοιο
Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρηι εἶες Ἀχαιῶν
τειρόμενοι, ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο·
ἦ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα ἴρις·

κάθισαν ἐν λειμῶνι φίλοι δ' ἀμφὶς τὸν ἑταῖροι
μυρόμενοι, μετὰ δὲ σφι ποδώκης ἦλθε Ἀχιλλεύς.
ὀξέα θρμὰ χέων, ἐπὶ εἴσατο πιστὸν ἑταῖρον
κείμενον ἐν φερέσῳ ὀδυσσάμενον ὀξεῖ χαλκῷ.
ἦ ῥ' ἤτοι μὲν ἔπεμπε σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
ἐς πόλεμον, ὕδ' ἄνδρας ἐδέξατο νοστήσαντας.
ἠέλιον δ' ἀκάμαντα βοῶπις πότνια Ἥρη
πέμψεν ἐπ' ὠκεανοῖο, ῥοὰς ἀέκοντα νέεσθαι.
ἠέλιος μὲν ἔδυ, παύσαντο δ' ἄρα Τροες ἀχαιοὶ
φυλόπιδος κρατερῆς, καὶ ὁμοίῃ πολέμοιο.
Τρῶες δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης
χωρήσαντες, ἕλυσαν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους.
ἐς δ' ἀγορὴν ἀγέροντο, πάρος δ' ὄρθωτο ἕκαστος
ὀρθῶν δ' ἐκάοτων, ἀγορὴ γένετ', οὐδέ τις ἔτλη
ἕζεσθαι, πάντας γὰρ ἔχε τρόμος, οὕνεκ' Ἀχιλλεὺς
ἐξεφάνη δηρὸν δὲ μάχης ἀπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
Ἕκτορα δ' ἀντίβιον πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν
πανθοίδης, ὅ γὰρ οἷος ὁρᾶν πρόσσω καὶ ὀπίσσω.
ἔκρεε δ' ἦεν ἑταῖρος, ἰῇ δ' ἐν νυκτὶ γένοντο.
ἀλλ' ὅ μὲν ἆρ μύθοισιν, ὅσ' ἐν χερὶ πολλὸν ἐνίκα.
ὃς σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν.
ἀμφὶ μοὶ λα φράζεσθαι φίλοι. κέλομαι γὰρ ἔγωγε
ἄσυδις νῦν ἴέναι, μὴ μίμνειν ἠῶ δῖαν.
ἐν πεδίῳ παρὰ νηυσίν, ἑκὰς δ' ἀπὸ τείχεος ἐμεῖο.
ὄφρα μὲν οὔρεσι δῖος ἀνὴρ ἀγάλ' ἐμμενοι μήνι δίῳ.
τόφρα δ' ἔτι τροι πολεμίζειν ἦεν ἀχαιοί.
χαίρεσκεν γὰρ ἔγωγε θοῆς ἐπὶ νηυσὶν ἰαύων,
ἐλπόμενος νήας γ' αἱρησέμεν ἀμφιελίσσας.
νῦν δ' αἰνῶς δείδοικα ποδώκεα πηλείωνα.
οἷος ἐκείνου θυμὸς ὑπέρβιος οὐκ ἐθελήσει

μίμνειν ἐν πεδίῳ ὅθι περ δῶν καὶ ἀχαιοί,
ἀλλ' ἐν μέσῳ ἀμφοτέροιν μένος ἄρνυσθαι ἐέλσει.
ἀλλὰ περὶ πόλιός τε μαχήσεται ἠδὲ γυναικῶν.
ἀλλ' ἴομεν προτὶ ἄστυ, πίθεσθέ μοι, ὧδε γὰρ ἔσται.
νῦν μὲν νὺξ ἀπέπαυσε ποδώκεα πηλείωνα,
ἀμβροσίη, ἐπὶ δ' ἄμμε κιχήσεται ἐνθάδ' ἰόντας
αὖτε ὁρμηθείς σὺν τεύχεσιν, εὖ νύ τις αὐτὸν
γνώσεται, ἀσπασίως γὰρ ἀφίξεται Ἴλιον ἱρήν.
ὃς κε φύγῃ, πολλοὺς γε κυνῶν καὶ γυπῶν ἔδοντας
βώων, αἴ γὰρ δήμοι ἀπ' οὔατος ὧδε γένοιτο.
εἰ δ' ἂν ἐμοῖς ἐπέεσι πιθώμεθα κηδόμενοί περ.
νύκτα μὲν ἐν ἀγορῇ δίεν ἔχωμεν, ἄσυ δὲ πύργοι
ὑψηλαί τε πύλαι, σανίδες τ' ἐπὶ τῇς ἀραρυῖαι
μακραὶ ἐύξεστοι ἐζευγμέναι ἐρύσονται.
πρωὶ δ' ὑπ' ἠοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες,
ἐπὶ σμὲν ἀν πύργον, ὡς δ' ἄλγιον αἶψ' ἐθέλησιν
ἐλθὼν ἐκ νηῶν περὶ τείχεος ἄμμι μάχεσθαι.
ἂψ πολιν εἶσ' ἐπεὶκ ἐλάσῃ νήας ἐπείκ' ἐλάσῃ ἵππους
πανσυδίῃ ἀρόμην ἄσῃ ὑπὸ πόλιν ἠλασκολόζων.
εἴσω δ' οὔμιν θυμὸς ἐφορμηθῆναι ἐάσει.
ἦδέ κεν ἐκπέρσῃ πρίν μιν κύνες ἀργοὶ ἔδονται.
Τὸν δ' ἄρ ὑποδδραδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ
πολυδάμα, σὺ μὲν ἔκ τ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις.
ὅς κέλεαι κατὰ ἄστυ ἀλήμεναι αὖτις ἰόντας.
ἦ οὔπω κεκόρησθε ἐελμένοι ἔνδοθι πύργων.
πρὶν μὲν γὰρ πρόσθεν πολιν μέροπες ἄνθρωποι
πολλοὶ μυθέσκοντο πολύχρυσον, πολύχαλκον.
νῦν δ' ἤδη ἐξαπόλωλε δόμων κειμήλια καλά.
πολλὰ δ' ἤδη φρυγίην καὶ μηονίην ἐρατεινὴν
κτήματα πολλὰ μέμακε, τὰ οἱ μέγας ὠδύσατο Ζεύς.

νῦν δ' ὅτε πέρ μοι ἔδωκε κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω
κῦδος ἀρέσθαι Ἀχαιοῖσι, θαλάσσῃ τ' ἔλασσαι Ἀχαιούς
νήπιε, μὴ ἔπι ταῦτα νοήματα φαῖν' ἐνὶ δήμῳ,
ἢ γάρ πῃ φρώων ἐπιπείσεται, ἢ γὰρ ἐώσω.
ἀλλ' ἄγε θῶς ἂν ἐγὼ εἴπω πεθώμεθα πάντες.
νῦν μὲν δόρπον ἕλεσθε κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσι
καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος,
φώων δ' ὅς κτεάτεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάᾳ
συλλίξας λαοῖσι, δότω κατὰ δημοβορῆσαι.
τῶν πινα βέλτερόν ἐστιν ἐπαυρέμεν ἠὲ Ἀχαιούς.
πρωΐ δ' ὑπ' ἠοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες,
νηυσὶν ἐπ' ἀμφιελίσσῃσιν ἐγείρωμεν ὀξὺν Ἄρηα.
αὐτὰρ ἐγὼν παρὰ νηῒ θοῇ Πηλείωνι μετελθὼν
ἄλκιμον αἰχμὴν ἐθέλησι δόμεν ἔμπεδα. οὐ μὲν ἔγωγε
φεύξομαι ἐκ πολέμοιο δυσηχέος, ἀλλὰ μάλ' ἄντην
εἴσομαι, ἤν τε φέρησι μέγα κράτος ἠὲ φεροίμην
ζωὸς ἐνυαλίῳ καί τε κτανέοντα κατέκτα.
Ὡς ἔκτωρ ἀγόρευεν, ἐπὶ δ' ἤμβροτε κελάδησεν
νήπιοι, ἐκ γὰρ σφέων φρένας εἵλετο παλλὰς Ἀθήνη,
ἔκτορι μὲν γὰρ ἐπήνησεν κακὰ μηδόεντι.
πασσυδίῃ δ' ἄρ οὗτος, ὃς ἐσθλὴν φρονέῃσι βαλέσθαι,
δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο κατὰ στρατόν. αὐτὰρ Ἀχαιοί,
παννύχιοι πωλέκλεα ἀνεστεναχοντο γοῶντες,
τῶν δ' ὁ πολεμάρχης ἀδινοῦ ἐξήρχε γόοιο,
χεῖρας ἐπ' ἀμφοφόνους θέμενος στήθεσσιν ἑταίρου,
πυκνὰ μάλα στενάχων, ὥς τε λὶς ἠϋγένειος,
ᾧ ῥά θ' ὑπὸ σκύμνους ἕλαφηβόλος ἁρπάσῃ ἀνήρ,
ὕλης ἐκ πυκινῆς, ὃ δέ τ' ἄχνυται ὕστερος ἐλθών.
πολλὰ δέ τ' ἀγκὶ ἐπῆλθε πιτ' ἀνέρος ἴχνι' ἐρευνῶν
εἴ ποθεν ἐξεύροι, μάλα γάρ βριμὺς χόλος αἰρεῖ.

ὣς ὅ βαρυστονέων μετεφώνεε μυρμιδόνεσσιν,
ὤ πόποι, ἦ ῥ' ἄλιον ἔπος ἐμβάλον ἤματι κείνῳ
θαρσύνων ἥρωα μενοίπιον ἐν μεγάροισι,
φὴν δ' ὅ γε εὖ ὀπάσσειν ἀριστεύοντα ἑκηβόλον ἠδὲ καὶ ἄλλους,
Ἴλιον ἐκπέρσαντα, λαχόντα τε κλῆρος ἑαῖσιν.
ἀλλ' ἦ τοι νεφεσιγενέτα νοήματα πάντα τελευτᾷ.
ἄμφω γὰρ πίπρωται ὁμοίως γαῖαν ἐρυσσαι,
αὖτις ἐνὶ βοιῇ, ἐπεὶ ἦ μέ νοσήσαντα
λίσσεται ἐν μεγάροισι γέρων ἱππηλάτα Πηλεύς.
ἦ δὲ θέτις μήτηρ, ἀλλ' αὖτις γαῖα καθέξει.
νῦν δ' ἐπεὶ οὖν πολέμοιο σεῦ ὕστερος εἶμ' ὑπὸ γαῖαν,
οὐδέ πρὶν κτεῶ πρίν γ' ἔκτορ' ἐνθάδ' ἐνείκαι
τεύχεα καὶ κεφαλὴν μεγαθύμου σείο φονῆος.
δώδεκα δ' υἱῶν πρωπάροιθε πυρῆς, ἀπορθήτορα μήσω
τρώων ἀγλαὰ τέκνα σέθεν κταμένοιο χολωθείς.
τόφρα δέ μοι παρὰ νηυσὶ κορωνίσι κείσεαι αὔτως.
ἀμφὶ δέ σε τρῳαὶ καὶ δαρδανίδαο θυώκλωτοι
κλαύσονται, νύκτας τε καὶ ἤματα δακρυχέουσαι.
τὰς αὖτε καμόμεθα βίηφί τε δουρί τε μακρῷ,
πτέρσας πέρθοντε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων.
Ὡς ἔφατ', ἐτάροισιν ἐκέκλετο δῖος Ἀχιλλεύς,
ἀμφὶ πυρὶ σῆσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα τάχιστα
πάτροκλον λεύσειαν ἀπορθρότου αἰμοτόεντα.
δὴ δ' ἀλεπτρόχοον τρίποδ' ἵσταν ἐν πυρὶ κηλέῳ,
ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχυναν, ὑπὸ δ' ξύλα δαῖον ἑλόντες.
γάστρην μὲν γὰρ τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ ῥέεσεν ὕδωρ ἐνὶ ἤνοπι χαλκῷ,
καὶ τότε δὴ λοῦσάν τε καὶ ἤλειφαν λίπ' ἐλαίῳ.
ἐν δ' ὠτειλὰς πλῆσαν ἀλείφατος ἐννεώροιο,
ἐν λεχέεσσι δ' θέντος ἐανῷ λιτὶ κάλυψαν.

ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς καθυπερθε ὑὸ φάρεϊ λευκῷ·
παννύχιοι μὲν ἔπειτα ποδώκεας ταχὺν ἀμφ' Ἀχιλῆα
μυρμιδόνες πεδόκλεον ἀνστειδχοντο γοῶντες·
τοῖσιν δ' Ἥρη πρόσθεν πέμπε κασιγνήτην ἀλοχόν τε.
Ἔπηξας καὶ ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
ὦ σέο πάσας ταχύν, ἢ ῥά νυ σεῖο
ἐξ αὐτῆς ἐγένοντ' κατηκομόωντες Ἀχαιοί.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
αἰνότατε κρονίδη ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
καὶ μὲν δή πῃ τις μίλητι βροτὸς ἀνδρὶ τελέσσαι
ὅς περ θνητός ἐστι καὶ οὐ τόσα μήδεα οἶδε.
πῶς δὴ ἐγὼ γ' ἢ φημὶ θεάων ἔμμεν ἀρίστη,
ἀμφότερον, γενεῇ τε καὶ οὔνεκα σὴ παράκοιτις
κέκλημαι, σὺ δ' ὑπάσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις,
ἦκ ὄφελον φώεσι κατατεθμένη κακὰ φρονέειν.
Ὣς δὶ μὲν ταῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
ἡφαίστοιο δ' ἵκανε δόμον θέτις ἀργυρόπεζα
ἄφθιτον ἀστερόεντα μεταπρεπέ' ἀθανάτοισι
χάλκειον, ὃν ῥ' αὐτὸς ποιήσατο κυλλοποδίων·
τὸν δ' εὗρ' ἱδρώοντα ἑλισσόμενον περὶ φύσας
σπεύδοντα· πρίποδας γὰρ ἐείκοσι πάντας ἔτευχε,
ἑσάμενα περὶ εἶχον, ἐῢ σταθίοις μεγάροιο
χρύσεια δ' ὑπὸ κύκλα ἑκάστῳ πυθμένι θῆκεν,
ὄφρα δι' αὐτόματοι θεῖον δύσοντο ἀγῶνά.
ἦδ' αὖτις πρὸς δῶμα νεοίατο θαῦμα ἰδέσθαι.
οἵδ' ἤτοι τόσσον μὲν ἔχον τέλος, οὔατα δ' οὔπω
δαιδάλεα προσέκειτο τά ῥ' ἤρτυε κόπτε τε δεσμούς.
ὄφρ' ὅγε ταῦτ' ἐτώσιον ἰδυίησι πραπίδεσσι·
τόφρα δὶ ἐγγύθεν ἦλθε θεὰ θέτις ἀργυρόπεζα.
τὴν δ' ἴδε πρόμολοῦσα χαρίεις λιπαροκτήμων

καλὴ, τὴν ὦπυιε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις.
ἔνθ' ἄρα δὶ φῦ χειρὶ, ἔποσ' ἔφατ' ἔκτ' ὀνόμαζε.
τίπτε θέτι ταν ὑπέπλε, ἱκάνεις ἠμέτερον δῶ;
αἰδοίη τε φίλη τε πάρος γε μὲν οὔτι θαμίζεις.
ἀλλ' ἕπευ πρότερον, ἵνα δι παρξείνια θείω.
Ὣς ἄρα φωνήσασα, πρόσω ἄγε δῖα θεάων.
τὴν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐὸν θρόνον ἀργυροήλον.
καλὸν δαιδάλεον, ὑπὸ δ' θρῆνυς ποσὶν ἦεν.
κέκλητο δ' ἤφαιστον κλυτοτέχνην, εἶπέ τε μῦθον.
ἤφαιστ' πρόμολ' ὧδε, θέτις νύπι σεῖο χατίζει.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις.
ἦ ῥαλυν μοι δὴν τε μὴ αἰδοίη θεὸς ἐνδον.
ἔμ' ἐσάωσ' ὅτε μ' ἄλγος ἀφίκετο τηλε πεσόντα.
μητρὸς ἐμῆς ἰότητι κυωπίδος, ἣμ' ἐθέλησε
κρύψαι χωλὸν ἐόντα, τότ' ἂν πολλὸν ἀλγεα θυμῷ.
ἐμὴ μὲ δύρωσμη τε θέτις θ' ὑπεδέξατο κόλπῳ.
δύρωσμη θυγατηρ ἀψορρόου ὠκεανοῖο.
τῇσι παρ' ἐννέωτον χαλκεύον δαίδαλα πολλά.
πόρπας τε, γναμπτάς θ' ἕλικας, κάλυκάς τε καὶ ὅρμους.
ἓν ἄντρῳ λαφύρῳ, περὶ δ' ῥόος ὠκεανοῖο
ἄφρῳ μορμύρων ῥέεν ἀσπετος, οὐδέ τις ἄλλος.
ᾔδεεν οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
ἀλλὰ θέτις τε καὶ δύρωσμη ἔσαν αἰμὲ ἐσάωσαν.
τὴ νῦν ἠμέτερον δόμον ἵκει. τῷ μὲ μάλα χρὼ. Bos. El. Br. μτφ.
πάντα θέτι καλλιπλοκάμῳ ῥωάγρια τίνειν.
ἀλλὰ σύ μὲν νῦν δὶ παρὼν δύσ ξεινίη καλά.
ὄφρ' ἂν ἐγὼ φύσας ἀσπιθέωμαι, ἔπλα τε πάντα.
ἦ καὶ ἀπ' ἀκμοθέτοιο, πέλωρ αἰπὴν ἀνέσση
χωλεύων. ὑπὸ δ' κνῆμαι ῥώοντο ἄρασαι.
φύσας μὲν ῥ' ἀπόωσε πυρὸς ἔπλα τε πάντα

λάργακ' ἰς ἀργυρέῳ συλλίξασ'. ὄϊς ἔπονεῖτο.
ὠσσίγγῳ δ' ἀμφὶ πρόσωπα κὴ ἀμφω χεῖρ' ἀπομόρξω.
ἀὐχένα τε σιβαρὸν, καὶ σίφια λαχνήοντα.
δῦ δὲ χιτῶν' ἕλες σκῆπτρον τ' αχύ. ἐκ δὲ θύραζε
χωλιάων, ὑπὸ δ' ἀμφίπονοι ἐφόων' ἀνακτι
χρύσεια ζωῇσι, νεήνισιν ἐοικυῖαι.
τῇς ἐν μὲν νόος ἐσὶ μετὰ φρεσὶν, ἐν δ' καὶ ἀὐδὴ.
καὶ θεῖνος, ἀθανάτων δ' θεῶν ἀπὸ ἔργα ἴσασιν,
οἱ μὲν ὕπαιθα ἄνακτος ἐπωΐπνυον, αὐτὰρ ὁ ἵππων
πλησίον ἔνθα θέπτ πρῶ φρονέων. ἶξε φαεινοῦ,
ἐντ' ἄρα δὶ φῦ χάρις ἔπλετ' ἔρατ' ἐκτ' ὀνομάζε.
Τίπ' θέπτ ταυσίπεπλε ἑκάεργ' ἡμέτερον δῶ,
αἰδοίη τε φίλητε, πόθος γε μὲν οὔτι θαμίζεις,
οὕνεκ' ὄπ φρονέεις, τελέσαι δέ με θυμὸς ἀνώγει
ἐ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ ἐ τετελεσμένον ἔσται.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θέπτ καταδακρυχέουσα,
ὄφρα ἢ ἄρα δή πτε ὅσσα θεαὶ ἴσ' ἐν ὀλύμπῳ.
τόσσ' δ' ἐνὶ φρονὶ ἦσιν αὐτοσχέδια κήδια λυγρά,
ὅσσ' ἐμοὶ ἐκ πασέων, χρονίδης ζεὺς ἀλγε' ἔδωκεν,
ἐκ μέν μ' ἀλλάων ἀλιάων ἀμφὶ δάμασεν,
ἀκίδῃ πηλῖ, καὶ ἔπλιν αὐέρος δύνῃ,
πολλὰ μάλ' ἐκ ἐθέλουσα. ὁ μὲν δὴ γήραϊ λυγρῷ,
κεῖτα ἐνὶ μεγάροις ἀρημένος, ἄλλα δέ μοι νῦν
ἠὸν ἐπεί μοι δῶκε γενέσθαι τε. ταφέμεν τε
ἔξοχον ἡρώων. ὃδ' αὖ ἀμβρόσιν ἴπτ ἴσος,
τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα φυτὸν ὡς ἀλωῇ ἀλωῆς.
νηυσὶν ἐπιπρόεικα κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω.
μῶσοι μαχησόμενον, τὸν δ' ἔχ' ὑποδέξομαι αὖτις.
αἶψα δὲ νοσήσαντα, δόμον πολῆος ἵσω.
ὄφρα δέ μοι ζώῃ καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο

ἔχυτα.

ἔχυτα, οὐ δέ τι δὶ δύναμαι χραισμῆσαι ἰοῦσα
κουρίδιῳ, ὃν ἄρα δὶ γέρας ἐξέλετ' υἷες ἀχαιῶν.
τὴν δ' ἀφ' ἑκ χθρῶν ἕλκε κρείων ἀγαμέμνων,
ἤτοι ὁ, τῆς ἀχέων φρένας ἐφθίνεν, αὐτὰρ ἀχαιοὺς
ἔῶες ἐπὶ πρυμνῆσιν ἐείλιον, οὐδὲ θύραζε
ἴέναι ἐξίενται, τὸν δ' ἐλίασονθ' ἱερεντῆς
ἀργείων, καὶ τολλὰ πιεκλυτὰ δῶρ' ὀνόμαζον,
ἔνθ' αὐτὸς μὲν ἔπειτ' ἠνίαβ' ἐγχεσπάλον ἀμῦναι,
αὐτὰρ ὁ πάτροκλον περὶ μὲν τὰ δὲ τοῦχρα ἔταιρον,
πέμπε δέ μιν πόλεμόν δε, τολύν δ' ἄμα λαὸν ὄπαζε.
πᾶρ δ' ἦμαρ μάρνονθ' περὶ σκαιῇσι πύλῃσι,
καὶ νύκτ' αὐτῆμαρ πόλιν ἔπραθον, εἰμὴ ἀπόλλων
πολλὰ κακὰ ῥίξαντα μνοιτίῃ ἄλκιμον ἦτορ,
ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι καὶ ἕκτορα κῦδος ἔδωκε.
τοὔνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἱκάνομαι αἴκ' ἐθέλησθα
υἱῇ ἐμῷ ὠκυμόρῳ δόμῳ ἀπίδα καὶ τεφάλῃσιν.
καὶ καλὰς κνημίδας ἐπισφυρίοις ἀραρυίας.
καὶ θώρηχ', ὃ γὰρ ἦν δὶ ἀπώλεσε πιστὸς ἑταῖρος,
ῥωσὶ δαμεὶς, ὁ δ' κεῖτα ἐπὶ χθονὶ θυμὸν ἀχεύων.
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πιεκλυτὸς ἀμφιγυήεις.
θαῤῥεῖ, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
ἦ γὰρ μὴν θανάτοιο δυσηχέος ὦδε δυναίμην
νόσφιν ἀποκρύψαι, ὅτε μὴν μόρος ἀνὸς ἱκάνοι.
ὡς δὶ τοῦχρα καλὰ παρίσταται δίά τις ἀυτε
ἀνθρώπων πολίων θαυμάσεται, ὅς κεν ἴδηται.
Ὡς ἐπὼν τὴν μὲν λίπεν αὐτῆ, βῆ δ' ἐπὶ φῦλας.
τὰς δ' ἐς πῦρ ἵππους ἐλέλυσε, κελόμενος ἐρύσασθαι,
φῦσαι δ' ἐν χάνεσσιν ἐείκοσι πᾶσαι ἐφύσων,
παντοίῃ εὐπρήσσουν ἀϋτμὴν ἐξανιεῖσαι,
ἄλλοτε μὲν τοσσὸν δρόμον παρέμμεναι, ἄλλοτε δ' ἄυτε

ὅππως ἴφθιμός γ' ἐθέλησι καὶ ἔργον ἀνοῖξαι.
χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτάρβεα καστίτερόν τε,
καὶ χρυσὸν τιμῆντα καὶ ἄργυρον, αὐτὰρ ἔπειτα
θῆκεν ἐν ἄκμοθέτῳ μέγαν ἄκμονα, γείρατο δ' ἄρα χερσὶ
ῥαιστῆρα κρατερὸν, ἑτέρῃφι δὲ γείρατο πυράγρῃ.
ποίει δὲ πρώτιστα σάκος μέγα τε σθαρόν τε,
πάντοσε δαιδάλλων, περὶ δ' ἄντυγα βάλλε φαεινὴν
τρίπλακα μαρμαρέην, ἐκ δ' ἀργύρεον τελαμῶνα.
πέντε δ' ἄρ' αὐτοῦ ἔσαν σάκεος πτύχες· αὐτὰρ ἐν αὐτῇ
ποίει δαίδαλα πολλὰ ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν.
ἐν μὲν γαῖαν ἔτευξε, ἐν δ' οὐρανὸν, ἐν δὲ θάλασσαν,
ἠέλιον τ' ἀκάμαντα, σελήνην τε πλήθουσαν.
ἐν δὲ τὰ τείρεα πάντα τάτ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται,
πληιάδας θ' ὑάδας τε, τό τε σθένος Ὠρίωνος,
ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἅμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν,
ἥ τ' αὐτοῦ στρέφεται, καί τ' Ὠρίωνα δοκεύει·
οἴη δ' ἄμμορός ἐστι λεχεσπόλων ὠκεανοῖο.
ἐν δὲ δύω ποίησε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων
καλάς, ἐν τῇ μὲν ῥα γάμοιτ' ἔσαν εἰλαπίναι τε·
νύμφας δ' ἐκ θαλάμων δαΐδων ὑπολαμπομένάων
ἠγίνεον ἀνὰ ἄστυ, πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει.
κοῦροι δ' ὀρχηστῆρες ἐδίνεον, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
αὐλοὶ φόρμιγγές τε βοὴν ἔχον, αἱ δ' ἀγυῖαι
ἱστάμεναι θαύμαζον ἐπὶ προθύροισιν ἑκάστη.
λαοὶ δ' ἐν ἀγορῇ ἔσαν ἀθρόοι· ἔνθα δὲ νεῖκος
ὤρορε, δύω δ' ἄνδρες ἐνείκεον εἵνεκα ποινῆς
ἀνδρὸς ἀποφθιμένου· ὁ μὲν ὔχετο πάντ' ἀποδοῦναι
δήμῳ πιφαύσκων, ὁ δ' ἀναίνετο μηδὲν ἑλέσθαι.
ἄμφω δ' ἰέσθην ἐπὶ ἴστορι πεῖραρ ἑλέσθαι.
λαοὶ δ' ἀμφοτέροισιν ἐπήπυον ἀμφὶς ἀρωγοί.
κήρυκες

κήρυκες δ' ἄρα λαὸν ἐρήτυον, οἱ δ' γέροντες
εἵατ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοις ἱερῷ ἐνὶ κύκλῳ.
σκῆπτρα δ' κηρύκων ἐν χερσὶ ἔχον ἠεροφώνων,
τοῖσιν ἔπειτ' ἤϊσσον ἀμοιβηδὶς δ' ἰδίκαζον.
κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δύο χρυσοῖο τάλαντα,
τῷ δόμεν ὃς μετὰ τοῖσι δίκην ἰθύντατα εἴπῃ.
τὴν δ' ἑτέρῃ πόλιν ἀμφὶ δύω στρατοὶ εἴατο λαῶν,
τοῦ χρεσὶ λαμπόμενοι, δίχα δὲ σφίσιν ἤνδανε βουλή·
ἠὲ διαπραθέειν ἢ ἄνδρα πάντα δάσασθαι
κτῆσιν ὅσην πολίεσσιν ἐπήρατον ἐντὸς ἐέργει.
οἳ δ' οὔπω πείθοντο, λόχῳ δ' ὑπιθωρήσσοντο.
τεῖχος μὲν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι καὶ νήπια τέκνα
φύλαπ' ἐφεστάοτον, μετὰ δ' ἀνέρες οὓς ἔχε γῆρας·
οἳ δ' ἴσαν, ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ παλλὰς Ἀθήνη,
ἄμφω χρυσείω, χρύσεα δ' εἵματα ἕσθην,
καλὼ καὶ μεγάλω σὺν τεύχεσιν, ὥς τε θεώ περ
ἀμφὶς ἀριζήλω, λαοὶ δ' ὑπολίζονες ἦσαν.
οἳ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον ὅθι σφίσιν εἶκε λοχῆσαι
ἐν ποταμῷ ὅθι τ' ἀρδμὸς ἐλὼ πάντεσσι βροτοῖσι·
ἔνθ' ἄρα τοί γ' ἵζοντ' εἰλυμένοι αἰθοπι χαλκῷ·
τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε δύο σκοποὶ εἵατο λαῶν
μίγμνοι ὁππότε μῆλα ἴδοιάτην καὶ ἕλικας βοῦς.
οἳ δ' τάχα προγένοντο, δύω δ' ἅμ' ἕποντο νομῆε
τερπόμενοι συρίγξι, δόλον δ' οὔτι προνόησαν.
οἳ μὲν τὰ προϊδόντες ἐπέβαμον, ὦκα δ' ἔπειτα
πάμπαν τ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας καὶ πώεα καλὰ
ἀργεννῶν οἰῶν, κτείνον δ' ἐπὶ μηλοβοτῆρας.
οἳ δ' ὡς δὴν ἐπύθοντο πολὺν κέλαδον παρὰ βουσίν
ἑζόμενοι προπάροιθε καθήμενοι, αὐτίκ' ἐφ' ἵππων
βάντες ἀερσιπόδων μετεκίαθον, ὦκα δ' ἵκανον

σπασάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχῃ ὡταμοῖο παρ' ὄχθας
βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν,
ἦρ δ' ἔνεις ἐν ὑὸς κυδοιμὸς ὁμίλεον, ἦρ δ' ὀλοὴ κήρ
ἄλλον ζωὸν ἔχε᾽ ἀϋτάτον, ἄλλον ἄατον
ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἕλκε ποδοῖϊν,
αἷμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὤμοισι δαφοίνεον αἱμαλέῃ φωτῶν.
ὡμίλεον δ' ὥς τε ζωοὶ βροτοὶ ἠδ' ἐμάχοντο,
νεκρούς τ' ἀλλήλων ἤρυον κατατεθνηῶτας.
ἔνθ' ἐτίθει νεὸν μαλακὴν πίειραν ἄρουραν,
δύρειαν βίπολον, πολλοὶ δ' ἀροτῆρες ἐν αὐτῇ
ζεύγεα δινεύοντες ἐλάστροιον ἔνθα καὶ ἔνθα.
οἷσιν δ' ὁπότε σφίσι θαμὰ τέλσον ἀρόωεν,
τοῖσι δ' ἔπειτ' ἐν χερσὶ δέπας μελιηδέος οἴνου
δόσκεν ἀνὴρ ἐπιών, ὁτὲ δὲ σφίσι καρπὸν ἀν' ὄγμους
εἰμένοι ἐρχατόωντες τέλσον ἱκέσθαι,
ἡ δὲ μελαίνετ' ὄπιθεν ἀρηρομένη ἐῴκει
χρυσείῃ περ ἐοῦσα, τὸ δὴ πέρι θαῦμά ἐστι τυκτόν.
ἔνθ' ἐτίθει τέμενος βασιλήϊον, ἔνθα δ' ἔεργον
ὄμων ὀξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες,
δράγματα δ' ἄλλα μετ' ὄγμον ἐπήετμα πίπτεν ἐραζε
ἄλλα δ' ἀμαλλοδετῆρες ἐν εἰλίποδσι σιν ἔεργον.
τρεῖς δ' ἀμαλλοδετῆρες ἐφίστασαν, αὐτὰρ ὄπισθε
παῖδες δραγμεύοντες, ἐν ἀγκαλίδεσσι φέροντες
ἀσταχυηχὲς πάρεχον βασιλῆϊ δ' ἐν τοῖσι σιωπῇ
σκῆπτρον ἔχων ἕστηκε ἐπ' ὄγμου γηθόσυνος κῆρ.
κήρυκες δ' ἀπάνευθεν ὑπὸ δρυὶ δαῖτα πένονθο
βοῦν δ' ἱερεύσαντες μέγαν ἄμφιπον, ἀίδε γυναῖκες
λεύκ' ἄλφιτα πολλὰ πάλωσον
ἔνθ' ἐτίθει σταφυλῇσι μέγα βρίθουσαν ἀλωήν,
καλὴν, χρυσείην, μέλανες δ' ὦσαν βότρυες ἦσαν.

ἕστήκει ὑ κάμαξι διαμπερὲς ἀργυρέῃσιν.
ἀμφὶ δ' κυανέην κάπφον, περὶ δ' ἕρκος ἔλασσε
κασσιτέρου, μία δ' οἴη ἀταρπιτὸς ἦεν ἐπ' αὐτήν,
τῇ νίατοσ φορέοντες, ὅτε τρυγόωεν ἀλωήν
παρθενικὰς καὶ δὲ καὶ ἠΐθεοι ἀταλὰ φρονέοντες,
πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιηδέα καρπόν.
τοῖσιν δ' ἐν μέσοισι, πάϊς φορμιγγι λιγείῃ
ἱμερόεν κιθάριζε λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδε
λεπταλέῃ φωνῇ, τοὶ δ' βήσσοντος ὁμαρτῇ,
μολπῇ τ' ἰυγμῷ τε ποσὶ σκαίροντος ἕποντο.
ἐν δ' ἀγέλῃ ποίησε βοῶν ὀρθοκραράων
αἱ δὲ βόες χρυσοῖο τετυγμένοι ἦσαν ἰόντες
μυκηθμῷ δ' ἀπὸ κόπρον ἐπιστυφέλου νομόνδε.
παρ ποταμὸν κελάδοντα, περὶ ῥοδανὸν δονακῆα,
χρύσειοι δ' νομῆες ἅμ' ἑπτὰ βόεσσι
τέσσαρες, ἐννέα δὲ σφι κύνες πόδας ἀργοὶ ἕποντο
σμερδαλέω δ' λέοντε δύ' ἐν πρώτῃσι βόεσσι,
ταῦρον ἑρύγμηλον ἑλέτην, ὁ δὲ μακρὰ μεμυκὼς
ἕλκετο, τὸν δ' κύνες μετεκίαθον ἠδ' αἰζηοί,
τὼ μὲν ἀναῤῥήξαντε βοὸς μεγάλοιο βοείω
ἐγκατα καὶ μέλαν αἷμα λαφύσσετον, δὲ νομῆες
αὖτως ἐνδίεσαν ταχέος κύνος ὀρύνοντες.
οἱ δ' ὅτοι δακέειν μὲν ἀπεῤῥωπῶντο λεόντων,
ἱστάμενοι δ' μάλ' ἐγγὺς ὑλάκτεον, ἐκ τ' ἀλέοντο.
ἐν δὲ νομὸν ποίησε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις
ἐν καλῇ βήσσῃ μέγαν οἰῶν ἀργεννάων.
σταθμούς τε κλισίας τε κατηρεφέας ἰδὲ σηκούς.
ἐν δὲ χορὸν ποίκιλλε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις.
τῷ ἴκελον, οἷόν ποτ' ἐνὶ κυδαρῷ Δύρεῃ,
Δαίδαλος ἤσκησεν καλλιπλοκάμῳ Ἀριάδνῃ.

ἔνθα μὲν Ἠθεοι καὶ παρθένοι ἀλφεσίβοια.
ὤρχεῦντ' ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχοντες.
τῶν δ' αἱ μὲν λεπτὰς ὀθόνας ἔχον, οἱδὲ χιτῶνας
εἵατο εὐννήτους ἦσι σίηλουται ἐλαίῳ.
καί ῥ' αἱ μὲν καλὰς στεφάνας ἔχον, οἱδ' ὑπὸ μαχαίρας
εἶχον χρυσείας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων.
οἱ δ' ὅτε μὲν ῥίξασκον ἐπισταμένοισι πόδεσσι
θρῖα μάλ', ὡς ὅτε τις τροχὸν ἅρμενον ἐν παλάμῃσιν
ἑζόμενος κεραμεὺς πειρήσεται αἴκε θέησιν.
ἄλλοτε δ' αὖ ῥίξασκον ἐπὶ σίχας ἀλλήλοισι.
πολλὸς δ' ἱμερόεντα χορὸν περίστατο ὄμιλος
τερπόμενοι, σοιὼ δ' ὑμνείσην κατὰ μέσσους
μολπῆς ἐξάρχοντε, ἰδίνευον κατὰ μέσσους.
ἐν δ' ἐτίθει πολυαμοῖο μίγα σθένος ὠκεανοῖο.
ἄντυγα πὰρ πυμάτῃσι σάκεος πύκα ποιητοῖο
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῦξε σάκος μέγα τε σθαρόν τε,
τεῦξε δ' ἄρα δι θώρηκα φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς.
τεῦξε δὲ δι κυρίην βαρυηχέα κροτάφοις ἀραρυῖαν
καλὴν, δαιδαλέην, ἐπὶ δ' χρύσεον λόφον ἧκε.
τεῦξε δὲ δι κνημίδας ἑανὸν κασσίτερον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πάνθ' ὅπλα κάμε κλυτὸς ἀμφιγυήεις.
μητρὸς Ἀχιλλῆος θῆκε προπάροιθεν ἄρας.
ἤστ' ἴρηξ ὣς ἅλτο κατ' οὐλύμπου νιφόεντος.
φοῦχα μαρμαίροντα παρ' ἡφαίστοιο φέρουσα.

ΥΠΟ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ .Τ. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Ἐλθοσ ηθμισάσης Ἀχιλλεῖ τὰ ὅπλα παρὰ ἡφαί
στου, σωγαχῶν ἐς ἐκκλησίαν τὸς Ἕλλωας ὁ
ὅρως ἀπόῤῥησιν ποιεῖται τῆς μήνιδος, καὶ λαμ
βάνει τὰ δῶρα ἅπερ αὐτῷ ἀγαμέμνων ὑπέχθο. βο
φὴν ὑ ἀπελθμένων ἐκείνων, αὐτὸς ἄσιτ Θ παραμένας
ἀπλίζεται, καὶ στρατέσων ἐξάγεθ ἐπὶ τὸν πόλεμον, ὁ δὲ
Ξάνθος τῶν ἵππων αὐτῦ ξάνθος, τὴν ἐθμίνλω αὐτῷ ἀναί
ρησιν μαντεύεται, ᾧ καὶ ἐπιπλήττ Θ.

ΙΛΙΑΔΟΣ. .Τ. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Τὼν δ' ἀπίλησε χόλοιο, καὶ ἐκθορε δῖος Ἀχιλλεύς.

Ὡς μὲν κροκόπεπλος ἀπ' ὠκεα
νοῖο ῥοάων
ὄρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέ
ροι, ἠδὲ βροτοῖσιν.
ἦλθ' ἐς νῆας Ἀχαιῶν θεὸς πάρα, δῶ
ρα φέρουσα.
εὗρε δ' παρὸ κλῶ πεικείμενον ὃν φίλον υἱὸν,
κλαίοντα λιγέως, πολίες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
μύρονθ', ἥρ' ἐν τοῖσι παρίστατο δῖα θεάων,
ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε.
Τέκνον ἐμόν, τῦτον μὲν ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ
κεῖσθαι, ἐπεὶ δὴ πρῶτα θεῶν ἰότητι δαμάσθη.

τὴν δ' ἠφαίστοιο πάρα κλυτὰ τεύχε' ἔδυνε
καλὰ μάλ', οἷ οὔπω τις ἀνὴρ ὤμοισι φόρησεν.
Ὡς ἄρα φωνήσασα θεὰ, κατὰ τεύχε' ἔθηκε,
πρόσθεν Ἀχιλλῆος, τὰδ' ἀνέβραχε δαίδαλα πάντα.
μυρμιδόνας δ' ἄρα πάντας ἔλε τρόμος· οὐδέ τις ἔτλη
ἄντλω ἐσιδέμεν, ἀλλ' ἔτρεσαν, αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
ὡς εἶδ', ὡς μιν μᾶλλον ἔδυ χόλος· ἐν δέ οἱ ὄσσε,
δεινὸν ὑπὸ βλεφάρων ὥσεϊ σέλας ἐξεφάανθεν.
τέρπετο δ' ἐν χείρεσιν ἔχων θεοῦ ἀγλαὰ δῶρα.
αὐτὰρ ἐπὶ φρεσὶν ἦσιν ἐτάρπετο δαίδαλα λοῦσεν
αὐτίκα μητέρα ἦν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Μῆτερ ἐμή, τὰ μὲν ὄπλα θεὸς πόρεν οἷ ἐπιῴκις,
ἔργ' ἔμεν ἀθανάτων, μή δέ βροτὸν ἄνδρα τελέσσαι.
νῦν δ' ἤτοι μὲν ἐγὼ θωρήσομαι, ἀλλὰ μάλ' αἴνως
δείδω μή μοι τόφρα μυωπίδα βάλκιμον ἰὸν
μῦσαι καὶ δῦσαι κατὰ χαλκοτύπους ὠτειλὰ
αὐλὰς ἐγγείνωνται ἀφκίαρωσι δ' νεκρόν.
ἦκ δ' ἀΐων πέφατο, κατὰ δ' χρόα πάντα δαπέπτο.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ θέτις ἀργυρόπεζα.
τέκνον, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων·
τῶν μὲν ἐγὼ πάρ' ἐόντος ἀλαλκεῖν ἄγχι φυλαξ
μυῖας αἳ ῥά τε φῶτας ἀρηϊφάτους κατέδουσι·
οὐ γὰρ πὲρ κεῖται γε τελεσφόρον ἐς ἐνιαυτόν,
αὖτε τῶν γ' ἔσται χρὼς ἔμπεδος, ἠὲ καὶ ἀρείων,
ἀλλὰ σύγ' εἰς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας ἀχαιοὺς
μῆνιν ἀποφθίνυθι ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν.
αἶψα μάλ' ἐς πόλεμον θωρήσεο, δῦσο δ' ἀλκήν.
Ὡς ἄρα φωνήσασα, μένος πολυθαρσὲς ἐνῆκε,
παρὸκλαφ δ' ἄνυ ἀμβροσίην καὶ νέκταρ ἐρυθρὸν
στάξε κατὰ ῥινῶν, ἵνα οἱ χρὼς ἔμπεδος εἴη.

κὼν δ' ἔβη παρὰ θῖνα θαλάσσης δῖος Ἀχιλλεύς,
σμερδαλέα ἰάχων, ὦρσεν δ' ἥρωας ἀχαιούς.
καί ῥ' ὅστις τὸ πάρος γε νεῶν ἐν ἀγῶνι μένεσκεν,
οἵ τε κυβερνῆται καὶ οἳ ἔχον οἰήια νηῶν,
καὶ ταμίαι παρὰ νηυσὶν ἔσαν σίτοιο δοτῆρες.
καὶ μὴν οἵ τότε γ' εἰς ἀγορὴν ἴσαν, οὕνεκ' Ἀχιλλεύς
ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπεπαύατ' ἀλεγεινῆς.
τὼ δύο σκάζοντε βάτην ἄρεος θεράποντε.
τυδείδης τε μυωπήσιμος, καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
ἔγχεϊ ἐρειδόμενοι, ἔτι γὰρ ἔχον ἕλκεα λυγρά,
καδδὲ μετὰ πρώτην ἀγορὴν ἵζοντο κιόντες.
αὐτὰρ ὁ δύσετο δῖος ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων.
ἕλκος ἔχων, καὶ γὰρ τὸν ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
δύτα κόσμῳ αὐτωσορίσης χαλκήρεϊ δουρί,
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντες ἀολίσθησαν ἀχαιοί,
τοῖσι δ' ὀρθώθη μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
Ἀτρεΐδη, ἦ ἄρα τόδ' ἀμφοτέροισιν ἄρειον,
ἔπλεο σοὶ καὶ ἐμοί, ὅτε νῶϊν ἀχνυμένω κῆρ
θυμοβόρω ἔριδι μεμανίαμεν εἵνεκα κούρης,
τὴν ὄφελ' ἐν νήεσσι κατακτάμεν ἄρτεμις ἰῇ.
ὄμαλὸν δ', ὅτ' ἐγὼν ἐλόμην λυσσητὸν ὀλέσας
δῶκ' οὐ τόσσοι ἀχαιοὶ ὀδάξ ἕλον ἄσπορον ὕδωρ
δυσμενέων ὑπὸ χερσὶν ἐμεῦ ἀπομνησαμένοιο,
ἕκτοσε μὲν καὶ βασὶ τὸ κέρδιον, αὐτὰρ ἀχαιοὺς
δηρὸν ἐμῆς καὶ σῆς ἔριδος μνήσεσθαι ὀΐω.
ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ.
θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκῃ,
νῦν δ' ἤτοι μὲν ἐγὼ παύω χόλον, οὐδέ μοι ἐμὲ
ἀσκελέως αὖτις μενεαίνειν, ἀλλ' ἄγε θᾶσσον,
ὄρνυμον πόλεμόνδε κάρηκομόωντας ἀχαιούς,

ὄφρ' ἔτι καὶ φώων περὶ βῶμα οὐτίος ἐλθὼν.
αἶκ' ἐθέλωσ' ἐπὶ νηυσὶν ἰαύειν, ἀλλά πὺ οἵδε
ἀπροσίοι· αὐτῶν γόνυ κάμψειν ὅς κε φύγησιν.
δηίου ἐκ πολέμοιο ὑπ' ἐγχεος ἠμὲ τρέοντος.
Ὡς ἄρα φῶς, ὄτρυνε δ' ἑκάρησαν ἐϋκνήμιδες ἀχαιοί.
μήνιν ἀπηφόντ' μεγαθύμου πηλείωνος.
τοῖσι δὲ καὶ μετέφην ἄνακτ' ἀνδρῶν ἀγαμέμνονα.
αὐτόθεν ἐξεφάνη, οὐδ' ἐν μεσσοισιν ἀνασχὼν.
ὦ φίλοι ἥρωες δαναοὶ θεράποντες ἄρηος.
ἴστε μὴν καλὸν ἄκουέμεν, οὐδὲ ἔοικεν
ἐβδάλεν, χαλεπὸν γὰρ ἐπισάμμενον περ ἐόντα.
ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῷ ὁμάδῳ πῶς κέν τις ἀκούσαι.
ἠ εἰποι, βλάβεται δὲ λιγὺς περ ἰὼν ἀχορητής.
πηλείδην μὲν ἐγὼν ἐνδείξομαι, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
σύνθεσθ' ἀργεῖοι, μῦθον τ' εὖ γνῶτε ἕκαστος.
πολλάκι δὴ μοι τοῦτον ἀχαιοὶ μῦθον ἔειπον.
καί τε μ' ἐνεκείσασθε, ἐγὼ δ' οὐκ αἴτιος ἐμμι.
ἀλλὰ Ζεὺς καὶ μοῖρα καὶ ἠεροφοῖτις ἐρινύς.
οἵ τε μοι ἐν ἀγορῇ φρεσὶν ἐμβαλον ὀργὴν ἀτλὴν.
ἤματι τῷ, ὅτ' ἀχιλλῆος γέρας αὐτὸς ἀπηύρων.
ἀλλὰ τί κεν ῥέξαιμι, θεὸς δέ γε πάντα τελευτᾷ.
πρῆσσαι δίος θυγάτηρ ἄτη, ἣ πάντας ἀᾶται.
οὐλομένη, τῆς μὲν δ' ἁπαλοὶ πόδες· οὐ γὰρ ἐπ' οὐδεῖ
πίλναται, ἀλλ' ἄρα ἥγε κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνουσ.
βλάπτουσ' ἀνθρώπους, κατὰ δ' ἄλλον ἕτερόν γε πέδησεν.
καὶ γάρ δὴ νύποτε Ζῆν' ἀάσατο τόν περ ἄριστον
ἀνδρῶν, ἠδὲ θεῶν φασιν ἐπίμμεναι, ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν
ἥρη ἀπάλυ' ἐοῦσα, δολοφροσύνησι πάτησεν,
ἡμάτι τῷ, ὅτ' ἐμελλε βίῃ ἡρακληείην
ἀλκμήνη τίξεσθαι ὑπαιθρήσ ἐνὶ θήβῃ.

ὅτοι δ' ὑψόμ' ἐπ' ἀστεροπῆσι χάρηνε.
κλυτὰ μὲν πάντας τε θεοὺς πᾶσάς τε θεαινας
ὄφρ' εἶπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἀνώγει.
σήμερον ἄνδρα φόως ἠὲ μογοστόκος εἰλείθυια
ἐφανεῖ ὃς πάντεσσι περικλυτὸν ἀνάξει
τῶν ἀνδρῶν γενεῆς οἳ θ' αἵματος ἐξ ἐμεῦ ἔασι.
τὸν δὲ δολοφρονέων προσηύδα ποτνία ἥρη.
ψευδήσεις· οὐδ' ἄντα τελεῖς μύθῳ ἐπιθήσεις.
εἰδ' ἄγε νῦν μοι ὄμοσσον ὀλύμπιε καρτερὸν ὅρκον.
ᾧ μιν τὸν πάντεσσι περικλυτὸν ἀνάξειν.
ὅς κεν ἐπ' ἤματι τῷδε πίσει μετὰ ποσσὶ γυναικὸς
τῶν ἀνδρῶν, οἳ σῆς ἐξ αἵματός ἐσσι γενέθλης.
Ὡς φάτο, ζεὺς δ' οὔτι δολοφρονέων ὑπόδησεν.
ἀλλ' ὄμοσεν μέγα ὅρκον ἐπάτα δὲ πολλὸν ἀάσθη.
ἥρη δ' ἀΐξασ' ἀπὸ πίειρα ῥίον οὐλύμποιο.
καρπαλίμως δ' ἵκετ' ἄργος ἀχαϊκόν, ἔνθ' ἄρα ἤδη
ἰφθίμην ἀλόχην δεινὴν περσηϊάδαο.
ἤδη ἐκύει φίλον υἱόν, ὃ δ' ἕβδομος εἰσήκει μείς.
ἐκ δ' ἄγαγ' προφόως ἠὲ καὶ ἠλιτόμηνον ἐόντα.
Ἀλκμήνης δ' ἀπέπαυσε τόκον, ᾠδὰς δ' ἐλάθυιας.
αὐτὴ δ' ἀγγελίην, διὰ χρονίωνα προσηύδα.
Ζεῦ πατὴρ ἀργικέραυνε, τίνος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω.
ἤδη δὴ νηρ γίγνετ' ἐναλίγκιος ἀνδράσιν ἥρως.
εὐρυσθεύς, δεινὴν περσηϊάδαο.
σὸν γένος, οὐ δὲ ἄεικες ἀναξέμμεν ἀργείοισιν.
Ὡς φάτο, τὸν δ' ἄχος ὀξὺ κατὰ φρένα τύψε βαθεῖαν.
αὐτίκα δ' εἰλιν ἄτῃ κεφαλῆς λιπαροπλοκάμοιο.
χωόμενος φρεσίν ἧσι, καὶ ὤμοσε καρτερὸν ὅρκον.
μή ποτ' ἐς οὔλυμπόν τε καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα.
αὖτις ἐλεύσεσθαι ἄτῃ ἣ πάντας ἀᾶται.

Ως ἄπαν, ἴρριψεν ἀπ' οὐρανῶ ἀστερόεντα
χειρὶ πεσεῖν ἐφέσας, τάχα δ' ἵκετο ἔργ' ἀνθρώπων.
τὴν αὖτε στυφέλιξε· θεὸν φίλον ἦρα φέρεσθαι
ἔργον ἀδικεῖς ἔχοντα ὑπ' ἀνηνορίης καὶ ἀέθλων,
ὃς καὶ ἐγὼν ὅτε δ' ἄλλοτε μέγας κεραυνοφόρος ἵκωμαι
ἀργείους ὀλίσσειν ἐπὶ πρύμνησι νέεσσιν,
οὐ δυνάμω λελαθεῖν ἄτης ἣ πρῶτον ἀάσθω,
ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμω καί μευ φρένας ἐξέλετο Ζεύς,
ἄψ ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα.
ἀλλ' ὄρσευ πόλεμον δὲ καὶ ἄλλυς ὄρνυθι λαούς.
ὧρα δ' ἐγὼν ὅδε πάντα παραφρονέειν ὅσα τοι ἐλθὼν
χθίζος ἐνὶ κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῖος ὀδυσσεύς.
αὐ δ' ἐθέλεις ἐπίμενον ἐπιζομένοις περ ἀρήγω,
δῶρα δέ τοι θεράποντος ἐμῆς παρὰ νηὸς ἑλόντος,
οἷσω· ὄφρα ἴδηαι, ὅτοι μενοφίλια δώσω.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς ἀχιλλεύς.
ἀρείδη κυδίστε ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνον,
δῶρα μὲν αἶκ' ἐθέλητε παρασχέμεν ὡς ἐπιφράσσαι,
εἶτ' ἐχέμεν παρὰ σοὶ νῦν· ὁ μνησώμεθα χώρμης,
ἄψ μάλ' οὐ γὰρ χρὴ κλοτοπεύειν ἐνθάδ' ἐόντας.
οὐ δὲ διαβλέβεν· ἔτι γὰρ μέγα ἔργον ἄρικτον,
ὡς κέτις ἄντ' ἀχιλῆϊ μετὰ πρώτοισιν ἰδήται,
ἔγχει χαλκείῳ ῥώων ὀλίγοντα φάλαγγας.
ὧ δέ τις ὑμείων μιμνημένος ἀνδρὶ μαχέσθω.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις ὀδυσσεύς.
μηδ' οὕτως ἀγαθός περ ἐὼν θεοείκελ' ἀχιλλεῦ.
νήπας ὄρωρε προτὶ ἴλιον ἦλθε δὲ λαῶν
φασὶ μαχεσομένους, ἐπεὶ οὐκ ὀλίγον χρόνον ἔσαν
φύλοπις αἰνὴ τ' ἄν πρῶτον ὁμιλήσωσι φάλαγγες
ἀνδρῶν, ἐν δὲ θεὸς πνεύσῃ μένος ἀμφοτέροισιν,

ἀλλὰ πάρεσσαι ἄνωχθι θοὴς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιούς.
σίτου καὶ οἴνοιο, τό γάρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή.
οὐ γὰρ ἀνὴρ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα.
ἄκμηνος σίτοιο δυνήσεται ἄντα μάχεσθαι.
εἴπερ γὰρ θυμῷ γε μενοινάᾳ πολεμίζειν,
ἀλλά τε λάθρῃ γυῖα βαρύνεται ἠδὲ κιχάνει
δίψα τε καὶ λιμός, βλάβεται δέ τε γούνατ' ἰόντι.
ὃς δέ κ' ἀνὴρ οἴνοιο κορεσσάμενος καὶ ἐδωδῆς
ἀνδράσι δυσμενέεσσι παναημέριος πολεμίζῃ,
θαρσαλέον νύ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσίν, οὐδέ τι γυῖα
πρὶν κάμνῃ, πρὶν πάντας ἐρωῆσαι πολεμίους
ἀλλ' ἄγε λαὸν μὲν σκεδάσον καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
ἕπλεσθαι, τὰ δὲ δῶρα ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων
οἴσετω ἐς μέσσην ἀγορήν, ἵνα πάντες ἀχαιοὶ
ὀφθαλμοῖσιν ἴδωσι, σὺ δ' φρεσὶν ἧσιν ἰανθῇς.
ὀμνύτω δέ τοι ὅρκον ἐν ἀργείοισιν ἀνάσσας
μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιγῆναι
ἣ θέμις ἐστὶν ἄνακτι ἢ τ' ἀνδρῶν ἠδὲ γυναικῶν.
καὶ δέ σοι αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ φρεσὶν ἵλαος ἔσω,
αὐτὰρ ἐπειτά σε δαῖτι ἐνὶ κλισίῃς ἀρίστα
πεῖρῃ, ἵνα μήτι δίκης ἐπιδευὴς ἔχῃσθα.
ἀρείδη σύ δ' ἔπειτα δικαιότερος καὶ ἐπ' ἄλλῳ
ἔσεαι· οὐ μὲν γάρ τι νεμεσσητὸν βασιλῆα.
ἀνδρ' ἀπαρίσασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων.
χαίρω σῶν λαρτιάδη τὸν μῦθον ἀκουάσας.
ἐν μοίρῃ γὰρ πάντα δίηκες καὶ κατέλιξας.
ταῦτα δ' ἐγὼν ἐθέλω ὁμόσαι, κέλεται δέ με θυμός.
οὔδ' ἐπιορκήσω πρὸς δαίμονος, αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
μιμνέτω ἄνευθ' ἐμεῖο καὶ ἐπιζόμενός περ ἀρήγοι

μίμνετε δ' ἄλλοι πάντοθ' ἀολλέες ὅρκα κε δῶρα
ἐκ κλισίης ἐλθησι καὶ ὅρκια πιστὰ τάμωμεν
σοί δ' αὐτῷ τό δ' ἐγὼν ἐπιτέλλομαι ἠδὲ κελεύω
κρινάμην Τρώων κούρητας ἀρείους πασαχαιῶν.
δῶρα ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐγκίμψω ὅσ' ἀχιλῆι
χθιζὸν ὑπεσχόμην δώσειν ἀγλαὰ μήδεα καλά.
ταλθύβιον δέ μοι ὦκα κατὰ στρατὸν εὐρὺν ἀχαιῶν
κάπρον ἑτοιμάσατον τάμεν θεῷ τε ἑκηβόλῳ τε.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ἀτρεΐδη κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνον
ἄλλο τέ περ καὶ μᾶλλον ὀφείλετε ταῦτα πένεσθαι
ὁππότε τις μεταπαυσωλὴ πολέμοιο γένηται
καὶ μένος οὐ τόσσον ἔνεστιν ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσιν.
νῦν δ' οἱ μὲν κέαται δεδαϊγμένοι οὕς ἰδάμασσεν
Ἕκτωρ Πριαμίδης ὅτε οἱ ζωὸς κῦδος ἔδωκεν.
ὑμεῖς δ' εἰς βροτὸν ὄρνυθον, ἤ τ' ἂν ἐγώγε
νῦν μὲν ἀνωίστοισι πολεμίζειν ὕιας ἀχαιῶν.
νήστεας ἀκμήνους, ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι.
τευξέσθαι μέγα δόρπον ἐπὴν πταίμεθα λώβῃ.
πρίν δ' οὔπως ἂν ἐμοί γε φίλον κατὰ λαιμὸν ἰείη
οὐ πόσις οὐ δὲ βρῶσις, ἐταίρους τεθνηῶτας
ὅς μοι ἐνὶ κλισίῃ δηϊόμενος ὀξέϊ χαλκῷ.
κεῖται ἀνὰ πρόθυρον τραπεζάων, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
μύρονται, τό μοι οὗτοι μετὰ φρεσὶ ταῦτα μέμηλεν.
ἀλλὰ φόνος τε καὶ αἷμα καὶ ἀργαλέοι στόνοι ἀνδρῶν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ὦ Ἀχιλεῦ πηλείωνος υἱὲ μέγα φέρτατε Ἀχαιῶν.
κρείσσων εἰς ἐμέθεν καὶ φέρτερος οὐκ ὀλίγον περ
ἔγχει, ἐγὼ δέ κε σεῖο νοήματί κεν προβαλοίμην.
πολλὸν ἐπὶ πρότερος γενόμην καὶ πλείονα οἶδα·

ἀλλά τοι ἐπιπλήτω κραδίη μυθοισιν ἐμοῖσιν,
αὐτά τε φυλοπίδος πεπάσεται κόρος ἀνθρώποισιν.
ὃς τε πλείστω μὴν καλάμῳ χθονὶ χαλκὸν ἔχυνεν
ἄμητος δ' ὀλίγιστος ἐπὴν κλίνησι τάλαντα
βοῦς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολεμοιο τέτυκται.
γαίεσκε δ' οὕπως ἐσὶ νίκῃ πεισθῆσαι Ἀχαιούς.
λίην γὰρ πολλοί τε καὶ ἐπήρατοι ἔμμαθεν πάντα
πίπτουσιν τότε κέν τις ἀναπνύσαι πόνοιο.
ἀλλὰ χρὴ τὸν μὲν καταθάπτειν ὅς κε θάνῃσι
νηλέα θυμὸν ἔχοντας ἐπ' ἤματι δακρύσαντας.
ὅσσοι δ' ἂν πολέμοιο περὶ συγχοὸν λίπωνται
μεμνῆσθαι πόσιος καὶ ἐδητύος ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
ἀνδράσι δυσμενέεσσι μαχώμεθα νωλεμὲς αἰεί.
ἀσκηθὲς χροὶ χαλκὸν ἀτύζεσθαι, μή δ' ἔτι τις ἄλλῳ
λαῶν ὀρθωθήτω, ὅτις ἡμῖν ἠὲ νεῶν αὐτῶν.
ἀλλ' ἀγαθὸν ὀρθωθῆναι, ὅς κε λίπηται ὑπασπίην ἢ ἐπ' ἀρείου,
ἀλλ' ἀθρόοι ὁρμηθέντες
δώσειν ἢ ἐπιδάμοισιν ἑλέσθαι ἠὲ ἁλῶναι.
ἣ καὶ νήεσσος ὕιας ὁπλοτάτῳ κυδαλίμοιο.
φιλείσθω τε μίγητα, θοάσσω τε μενεόντω τε.
καὶ κρόμυον δαίσθω λυκομήδεα, καὶ μελόωντι πόνον
βοῶν δ' ἴμαντες κλισίῃ ἀγαμέμνονι ἀρείδω.
αὐτίκ' ἐπεὶ ἅμα μῦθος ἕηται, τετέλεστο δ' ἔργον.
ἔνθ' ἀμφὶ μὲν ἕκ κλισίης βίπους φέρον οὓς ὁ ὑπέρθυμος
ἵππους ἠδ' ἡμιόνους ἐέκοσι, δώδεκα δ' ἵππους
ἐκ δ' ἄγον ἀκτὰ γωβαίας ἀμύμονας ἐγγὺς ἐοῦσας
ἔπτ', ἀτὰρ ὀγδοάτην Βρισηίδα καλλιπάρηον
χρυσῷ δ' ἕκ ἔλκας ὀδυσσεὺς δῖος πάντα τάλαντα.
ἦγε, ἅμα δ' ἄλλοι δῶρα φέρον κούρητες ἀχαιῶν.
καὶ τὰ μὲν ἐν μέσσῃ ἀγορῇ θέσαν, αὐτὰρ Ἀγαμέμνων

Ἵστατο ταλθύβιος θεῷ ἐναλίγκιος αὐδήν,
κήρυκ' ἐχθρὸν ἐὼν Χερσί, πάρίστατο ποιμένι λαῶν,
ἀρεΐδῃ· ὁ ἐρυτάμῳ χείρεσι μάχαιραν
ἕλκε δι πὰρ ξίφεος μίγα κωλεὴν ἀίεν ἀορ6,
κάπρου ἀποβίχας ἀρξάμῳ δὶ χεῖρας ἀναχών,
εὖχ6, τοὶ δ' ἄρα πάντοθ ἐπ' αὐτόφιν εἵατο σιγῇ
ἀργεῖοι κατὰ μοῖραν ἀκηδύοντοθ βασιλῆ6,
ἐξάμῳ δ' ἄρα εἶπεν ἰδὼν ἐς οὐρανὸν εὐρύν.
Ἴσω νῦν ζεὺς πρῶτα θεῶν ὕπατ6 κὴδ' ἄειστος
γῆ τε καὶ ἠέλιος καὶ ἐρινύες, αἵ θ' ὑπὸ γαῖαν
ἀνθρώπους τίνυσθα, ὅς τις κ' ἐπίορκον ὀμόσσῃ
μὴ μὴν ἐγὼ κούρη βεσηΐδι χεῖρ' ἐπένεικα.
οὔτ' ἐννῆς πρόφασιν κεχρημένον οὔτε τιν' ἄλλην.
ἀλλ' ἐμὲ μὲν πρότιμάσσας ἐνὶ κλισίῃσιν ἐμῇσιν.
εἰδέ τι τῶν δ' ἐπίορκον, ἐμοὶ θεοὶ ἄλγια δοῖεν
πολλὰ μάλ' ὅσσα δίδοῦσιν ὅς τις σφ' ἀλίτηται ὀμόσσας.
ὣ, καὶ ἀπὸ σόμαχον κάπρου τάμε νηλεῖ χαλκῷ.
τὸν μὲν ταλθύβιος πολιῆς ἁλὸς εἰς μίγα λαῖτμα
βῖψ' ἐπιδινήσας βόσιν ἰχθύσιν, αὐτὰρ ἀχιλλεὺς
ἀνασὰς ἀργείοισι φιλοπτολέμοισι μετηύδα.
Ζεῦ πάτερ ἦ μεγάλας ἄτας ἀνθρώποισι δίδοισθα.
οὐκ ἂν δή ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσιν
ἀρεΐδης ὧδε σκληρὸν χόλον ὤρσεν, οὐδ' ἔκι κούρῳ
ἦγεν ἐμεῦ ἀέκοντ6 ἀμήχανα, ἀλλά ποθι ζεὺς
βούλετ' ἀχαιοῖσι θανάτοιο πολίτεσσι γενέσθαι.
νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον ἵνα ξυνάγωμεν ἄρηα.
Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, λῦσεν δ' ἀγορὴν ἀφήρυτον.
οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο κατὰ νῆας ἕκαστος,
δῶρα δὲ μυρμιδόνες μεγαλήτορες ἀμφιπένοντο.
βὰν δ' ἐς νῆα φέροντος ἀχιλλῆ6 θείοιο,

καὶ τὰ

καὶ τὰ μὲν ἐν κλισίῃσι θέσαν, κάθιζον δὲ γυναῖκας.
ἵππους δ' εἰς ἀγέλην ἔλασαν θεράποντος ἀγαυοί,
βεισηΐς δ' ἄρ' ἐπὶ φθ ἰκέλη χρυσῇ ἀφροδίτῃ,
ἐς ἴδε πάροκλον δεδαϊγμένον ὀξέϊ χαλκῷ,
ἀμφ' αὐτῷ χυμένην λίγ' ἐκώκυε χερσὶ δ' ἄμυστε,
στήθεσσ' τῆδ' ἀπαλὼ δάϊρῳ, ἰδὲ καλὰ πρόσωπα,
εἶπε δ' ἄρα κλαίουσα γυναῖκ' ἐκύια θεῇσι.
Πάροκλέ μοι δηλῆ, πλεῖστον κεχαρισμένε θυμῷ.
ζωὸν μέν σε λέλειπον ἐγὼ κλισίηθεν ἰοῦσαν.
νῦν δέ σε τεθνηῶτα κιχάνομαι ὄρχαμι λαῶν.
ἀψ οἰωνοῦ, ὡς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεί.
ἀνδρα μέν, ᾧ ἔδοσαν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
εἶδον πρὸ πόλιος δεδαϊγμένον ὀξέϊ χαλκῷ.
τρῖς τε κασιγνήτους ζωὸς μοι μία γείνατο, μήτηρ
κηδείης, οἳ πάντοθ ὀλέθριον ἦμαρ ἐπέσσαν.
ἦδέ μεν ὅτ' ἐμὲ μὲν ἀγάσκετο, ὅτ' ἄνδρ' ἐμὸν ὠκὺς ἀχιλλεὺς
ἐκτάνεν πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο μύνητ6
κλαίεν, ἀλλ' ἐμὲ φάσκεν ἀχιλλῆ6 θείοιο
κεδνήν ἄλοχον θήσειν, ἄξειν δ' ἐνὶ νηυσὶν
ἐς φθίην, δαίσειν δὲ γάμον μετὰ μυρμιδόνεσσι.
τῷ σ' ἔμπεν κλαίω τεθνειότα μείλιχον αἰεί.
Ὡς ἔφατο κλαίουσ' ἐν δὲ στενάχοντο γυναῖκες,
πάτροκλον πρόφασιν, σφῶν δ' αὐτῶν κήδε' ἑκάστη.
ἀμφὶ δ' ἀμφιγύροντος ἀχαιῶν ἡγερέθοντο
λισσόμενοι δουρικλυτὸν ἀχιλῆα, ὅδ' ἀρνεῖτο στοναχίζων
λισσόμαι, εἴτις ἐμοῖσι φίλοις ἐπιπείθεθ ἑταίροις,
μή με πρὶν σίτοιο κελεύετε μή δέ ποτῆτος
ἄσασθαι φίλον ἦτορ ἐπεὶ μ' ἄχ6 αἰνὸν ἱκάνει.
δύντα δ' ἐς ἠέλιον μενέω, καὶ τλήσομαι ἔμπης.
Ὡς εἰπὼν, ἄλλους μὲν ἀπισκίδασκον βασιλῆας,

τοῖσιν δ' ἀρείων μὴνίτω, καὶ ὅτις ὀΐζυε κῆρι,
νίσσων ἰσόμοιρος· ἐπεὶ τοὶ γέρων ἐπιπλώτας φοίνιξ
τέρπετον πυκινῶς ἀκαχήμενον ἦδὲ καὶ θυμῷ
τέρπεσθ' ἠμὲν τολέμοι σόμα δύμεναι αἱματόεντα·
μνησάσθω δ' ἀσινῶς ἀνενείκατο φώνησέν τε·
ὦ φίλ' ἦ νύ μοι τόδε καὶ σὺ δυσάμμορε φίλτατ' ἑταίρων
αὐτὸς ἐνὶ κλισίῃ, λαὸν παρασείπνοι· ἔδησεν
αἶψα καὶ ὀρθαλίως, ὁπότε σπουδαὶ ἀγαναὶ
φαίνοιεν φ' ἵππουριν ἐπὶ νύδι κῆρα φέρησιν·
νῦν δ' οὐ μὲν κείσαι δηΐῃ μένος, οὐδὲ μὲν κήρ·
ἄκμηνον πόσιος καὶ ἐδητύος ἔνδον ἐόντων
σῇ σθένει, ἣ μοι γάρ τι κακώτερον ἄλλο πεπόθειμι,
ὅς τε νῦν φθίηφι τέρεν καταδάκρυσι εἴξας·
ἤτοι βιοῦδ' ὕιος ὅδ' ἀλλοδαπῷ ἐνὶ δήμῳ
εἵνεκα βιγδανῆς ἐλένης φασὶν πολεμίζω,
ἣν ἐγὼ, ὅς σκύρῳ μοι ἐνιφίφιται φίλος ἠός·
εἴ πεν ἔπι ζώει γε νεοπὶ λεμος θεοειδής,
δηΐην μὲν γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ σήθεσιν ἐώλπει
οἷον ἐμὲ φθίσεσθαι ἀπ' ἄργεος ἱπποβότοιο.
αὐτῷ ἐνὶ βοίῃ σε δί τι φθίμενδε νέεσθαι,
ὅς ἄν μοι ἐν παῖδα θοὴν σὺν νηὶ μελαίνῃ
σκυρόθεν ἐξαγάγοις καί οἱ δίξεαι ἴσασε·
κτῆσιν ἐμὴν, δμῳάς τε, καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα·
ἤδη γὰρ πλιάδα γ' ὄΐομαι ἢ κατὰ πάμπαν
τεθνάμεν, ἢ πεν τυτθὸν ἔπι ζώων τ' ἀκαχήσθαι·
γήραϊ τε συγερῷ καὶ ἐμὴν ὀπιδίγμενον αἰεὶ
λυγρὴν ἀγγελίην, ἔτ' ἀποφθιμένοιο πύθοιτο·
ὡς ἔφατ' κλαίων· ὃ δ' ἐναίχουτ' γέροντος,
μνησάμενοι τὰ ἕκαστ' ἐνὶ μεγάροισιν ἔειπεν·

βριμόμενος δ' ἄρα θοὺς γε ἰδὼν ἐλέησε χρονίων·
αἶψα δ' ἀθηναίῃσιν ἐπιπτερόεντα προσηύδα·
τέκνον ἐμὸν δὴ πάμπαν ἀωτίσεια ἀνῃθὸς ἔῃσθα·
ἦ νύποτ' ἐκ πάγχυ μετὰ φρεσὶ μέμβλετ' ἀχιλλεὺς
κηδος ὅ γε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων,
ἧσαι ὀδυρόμενος ἑταρον φίλον, ὄφρ' ἄλλοι,
οἶχονται μετὰ δεῖπνον, ὅσ' ἄκμηνος καὶ ἄπαστος
ἀλλ' ἴθι δὴ νίκταρ τε καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
πάξον ἐνὶ σήθεσιν ἵνα μήμιν λιμὸς ἵκηται.
Ὡς ἐπὼν ὦρτο πάρος μεμαυῖαν ἀθήνην·
ἦλθ' ἄρπη ἐκύια τανυπτέρυξ λιγυφώνῳ·
οὐρανοῦ ἐκ κατέπαλτο δι' αἰθέρος, αὐτὰρ ἀχαιοὶ
αὖτις ἅμα θωρήσσοντο κατὰ στρατόν, ἦλθ' ἀχιλῆϊ
νέκταρ ἐνὶ σήθεσι καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
πάξ', ἵνα μήμιν λιμὸς ἀτερπὴς γούνατ' ἵκηται.
αὐτὴ δὲ πρὸς παῖδα ἰοειδέος πυκινὸν δῶ
ᾤχετο, βίδ' ἀπάνευθε νεῶν ἰάχοντο θοάων·
ὡς δ' ὅτε ταρφειαὶ νιφάδες βίδι ἐκπετόωνται
ψυχραὶ ὑπαὶ βιπῆς αἰθριηγενέος λαίλαπος
ὥς τότε ταρφειαὶ κόρυθες λαμπρὸν γανόωσαι
θηῶν ἐκφορέοντο, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
θώρηκές τε, κραταιὸν ἄλοι, καὶ μείλινα δοῦρα.
αἴγλη δ' οὐρανὸν ἷκε, γάλασσα δὲ πᾶσα πεδίχθων,
χαλκοῦ ὑπὸ στεροπῆς· ὑπὸ δὲ κτύπος ὦρνυτο ποσσὶν
ἀνθρώπων· ἐν δὲ μέσοισι, κθρυσάεις δῖος ἀχιλλεύς·
τῷ καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλε, τῷ δὲ οἱ ὄσσε
λαμπέσθην, ὥστέ τι πυρὸς σέλας, ἐν δὲ οἱ ἦτορ
δεῦν' ἄχος ἄπλητον, βδ' ἄρα θωσὶ μενοινάων,
δύσετο δ' ὥρα θεοῦ, τῷ οἱ ἥφαιστος κάμε τεύχεα·
κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε·

καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας.
δώτερον ἂυ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν.
ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον
χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε
ἔλλαβε, τῷ δ' ἀπονεύθε σέλας γένετ' ἠύτε μήνης.
ὡς δ' ὅταν ἐκ πόντοιο σέλας ναύτῃσι φανείη
καιομένοιο πυρός, τό τε καίεται ὑψόθ' ὀρέσφι
σταθμῷ ἐν οἰοπόλῳ, οἳς δ' ὐκ ἐθέλοντας ἄελλαι
πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φίλων ἀπάνευθε φέρουσιν,
ὡς ἀπ' Ἀχιλλῆος σάκεος σέλας αἰθέρ' ἵκανε.
καλὸν δ' αἰσπάλιεν, περὶ δ' ῥυφάλοισι θέειρας,
κρατὶ θέτ' βεβαρήν, ὅδ' ἀκὴν ὡς ἀπέλαμπεν,
ἵππους δ' ὠκυπόδας, πρεισείοντο δ' ἔθειραι
χρύσεαι, ἃς ἥφαιστος ἰῇ λόφον ἀμφὶ θαμειὰς
πάρθηκε δ' ὀχέων ἐν ἔντεσι δῖος Ἀχιλλεύς,
εἴ δι ἰφθιμότατε, καὶ ἐνδέξιος ἀγχιμάχοισι.
τῷ δ' ἤυτε πῦρ ἀπὸ γένετ' ἄρδην δῖον ἐπαΐσσοντος.
ἐκ δ' ἄρα σύεργος πατρώϊον ἔγχος ἀνέσπασε,
βριθύ, μέγα, στιβαρὸν, ὃ μὲν οὐ δύναται ἄλλος Ἀχαιῶν
πάλλειν, ἀλλοῦ μὲν δίος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς,
πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ τάμε χείρων
πηλίου ἐκ κορυφῆς φόνον ἔμμεναι ἡρώεσσιν.
ἵππους δ' αὐτομέδων τε, καὶ ἀλκιμος ἀμφιέποντο,
ζεύγνυσαν, ἀμφὶ δὲ καλὰ λίπασπε ἔσαν ἐν ὑσμίνας,
γαμφηλῇσ' ἔβαλον, κατὰ δ' ἡνία τείναν ὀπίσω,
αὐτὰρ ὁ μάστιγα φαεινὴν
χερὶ λαβὼν ἀραρυῖαν, ἐφ' ἵπποιν ἀόρουσεν.
αὐτομέδων, ὁ πιθοὺς κορυστάμβους βὰ Ἀχιλλεύς,
τεύχεσι παμφαίνων ὡς τ' ἠελίκτωρ ὑπερίων.
σμερδαλέον δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἑοῖο

ξάνθε τε, καὶ βαλίε, τηλεκλυτὰ τέκνα ποδάργης,
ἄλλως δὴ φράζεσθαι ἀφοσίωμεν ἡνιοχῆας,
ἂψ δαναῶν ἐς δῆμιον, ἐπεί ἐ ἐῶμεν πολέμοιο.
μὴ δ' ὡς πάλτοκλον λίπετ' αὐτόθι τεθνεῶτα.
τὸν δ' ἄρ ὑπὸ ζυγόφιν, προσέφη πόδας αἰόλος ἵππος
ξάνθος, ἄφαρ δ' ἤμυσε κάρηϊ, πᾶσα δὲ χαίτη,
ζυγλης ἐξερεπτοῦσα παρὰ ζυγὸν οὐδας ἵκανεν,
αὐδήεντα δ' ἔθηκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
καὶ λίαν σ' ἔπι νῦν γε, κάρη κομόωντα Ἀχιλλεῦ.
ἀλλά σι ἦμαρ ἐγγύθεν ὀλέθριον, οὐδέ τι ἡμεῖς
αἴτιοι, ἀλλὰ θεός τε μέγας καὶ μοῖρα κραταιή.
οὐ γὰρ ἡμετέρῃ βραδυτῆτι γε, ἠὲ ἀπονίᾳ τε,
τρῶες ἀπ' ὤμοιϊν πατρόκλου τεύχε' ἐλοντο,
ἀλλὰ θεῶν ἄριστος, ὃν Ἠϋκομος τέκε Λητώ,
ἔκτανε νηὶ προμάχοισι, καὶ Ἕκτορι κῦδος ἔδωκε.
νῶϊ δὲ καὶ κεν ἅμα πνοιῇ ζεφύροιο θέοιμεν,
ὃν πρὸ ἐλαφρότατόν φασ' ἔμμεναι, ἀλλά σι αὖ τοῦ
μόρσιμόν ἐστι, θεῷ τε, καὶ ἀνέρι ἶφι δαμῆναι.
Ὣς ἄρα φωνήσαντος ἐρινύες ἔσχεθον αὐδήν,
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
ξάνθε τί μοι θάνατον μαντεύεαι, οὐδέ τι σε χρή.
εὖ νύτοι οἶδα καὶ αὐτός, ὅ μοι μόρος ἐνθάδ' ὀλέσθαι
νόσφι φίλων πατρός, καὶ μητέρος, ἀλλά καὶ ἔμπης,
οὐ λήξω πρὶν τρῶας ἀδην ἐλάσσαι πολέμοιο.
ἦ ῥα, καὶ ἐν πρώτοις ἰάχων ἔχε μώνυχας ἵππους.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Υ. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Διὸς ἐπιβήσαντος κατέρχονται βοηθήσοντες οἱ θεοὶ πάντες. ζῆς μὲν Ἕλλησιν Ἥρα, καὶ Ἀθηνᾶ, καὶ Ποσειδῶν καὶ Ἥφαιστος καὶ Ἑρμῆς, ζῆς δὲ Τρωσὶν Ἄρης τε καὶ Ἀπόλλων, ἔτι δὲ καὶ Ἄρτεμις, καὶ Λητὼ, Ξάνθος τε· καὶ σκοπιὰν μὲν ἔχουσι, αἰνείαν δὲ ἀνίστασιν Ἀχιλλεῖ σώζῃ Ἀπόλλων νεφέλην καλύψας, Ἀχιλλεῖς δὲ ἄλλους τε ἀναιρεῖ, καὶ Πολύδωρον τὸν Πριάμου παῖδα. Ἕκτωρ δὲ αὖ πρὸς Ἀχιλλέα Ἀπόλλωνος σώζοντος αὐτὸν, ζῶντας δὲ ἄλλους Ἀχιλλεὺς, ἐπὶ τὴν πόλιν φεύγοντας καταδιώκει.

ΙΛΙΑΔΟΣ Υ. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Τοὺς μακάρων ἕδρας ὄρτω, φέρει δ' ἐς κάρτος Ἀχαιούς.

Ἐν δὲ μὴν παρὰ νηυσὶ κορωνίσι
σὶ θωρήσαντο.
ἀμφὶ σὲ πηλείος υἱὲ μάχης ἀκόρητοι Ἀχαιοί.
τοὺς δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐπὶ δρόον ὄρσε
σμῶ πεδίοιο.

Ζεὺς δὲ θεὰς μὲν κέλευσε θεοὺς ἀγορήνδε καλέσαι,
κρατὸς ἀπ' ὑλύμποιο κολυπτύχου, ἥδ' ἄρα πάντῃ
φοιτήσασι κέλευσε διὸς πρὸς δώματα νίεσθαι,
οὔτε τις ὅσσ' ποταμῶν ἀπέλιπε νόσφ' ὠκεανοῖο,
οὔτε τις ὅσσαι νυμφάων ταί τ' ἄλσεα καλὰ νέμονται,

καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πείσεα ποιήεντα.
ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα Διὸς νεφεληγερέταο
ἔζεσθ' ἐν διφροισι περικλυτοῦ, ἅς οἱ Ἥφαιστος ποίησε δαιδαλέας ἐνὶ θυμῷ
ὦκας· ὁ μὲν Διὸς ἔνδον ἀγηγέρατ' οὐδ' ἐνοσίχθων
νηχούσῃσ' ἔβη θεᾶς, ἀλλ' ἐξ ἁλὸς ἦλθε μετ' αὖτις,
ἦλθε δ' ἄρ' ἐν μέσοισι, Διὸς δ' ἐξείρετο βουλήν.
Τίπτ' αὖ ἀργικέραυνε θοὺς ἀγορήνδ' ἐκάλεσας;
ἦ τί περὶ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν μέμονας;
τῶν γὰρ νῦν ἄγχιστα μάχη πόλεμός τε δέδηε.
Τὸν δ' ἐπαμείβετο μῶμος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς.
ἔγνως ἐννοσίγαε ἐμὴν ἐν στήθεσι βουλήν,
ὥ περ ἐννα ξωσάγορα, μέλεσί μοι ὀλλύμενοί περ.
ἀλλ' ἤτοι μὲν ἐγὼ μείω πεύξομαι ἠλύμποιο
αὖθι καθήμενος· ἀλλ' ὑμεῖς γε πρὸς ἔργον ἴτε, καὶ ἀπὸ πάντες
ἔρχεσθ' ὅππῃ ἴκηται ἑὴ νόος ἠδὲ ἕκάστου.
εἰ γὰρ Ἀχιλλεὺς οἷος Τρώεσσι μαχοῖτο,
οἱ δέ μιν ὦκα δύναντο πολὺν ἐπιέμεν ἀμαθόεντα.
καὶ ἤ τε μιν καὶ πρόσθεν ὑποτρομέουσιν ὁρῶντες.
νῦν δ' ὅτε δὴ καὶ θυμὸν ἑταίρου χώσατο κῆρι,
καὶ κεν ὑπὲρ μόρον αἶσαν ἐπὶ πρυλέεσσιν ἀλάλκοι.
Ὡς ἔφατο κρονίδης· πόλεμον δ' ἀλίαστον ἔγειρε.
βὰν δ' ἴμεν εἰς πόλεμον δὲ θεοὶ δίχα θυμὸν ἔχοντες·
ἦρη μὲν μετ' ἀγῶνα νεῶν καὶ παλλὰς ἀθήνη·
ἠδὲ ποσειδάων γαιήοχος ἠδ' ἐριούνης
ἑρμείας, ὃς ἔνι φρεσὶ πᾶσι μήδεα οἶδε,
ἦρες δ' ἅμα τοῖσι κίε σθένεϊ βλεμεαίνων
χωλεύων, ὑπὸ δ' ἱκνέομαι ῥώοντο ἄραιαί·
ἐς δὲ Τρῶας, ἄρηι τεθαλότας· αὐτὰρ ἅμ' αὐτῷ

φοῖβος ἀκερσεκόμης, ἦδ' ἄρτεμις ἰοχέαιρα.
λητὼ τε, ξάνθη τε, φιλομμειδής τ' ἀφροδίτη.
εἶως μὲν ῥ' ἀπάνευθε θεοὶ θνητῶν ἔσαν ἀμφῶν,
τεῖως ἀχαιοὶ μὲν μέγ' ἐκύδαινον οὔνεκ' ἀχιλλεύς
ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον,
δερσιτάς, ὅθ' ὁρῶντε ποδώκεα πηλείωνα,
τεύχεσι λαμπόμενον βροτολοιγῷ ἶσον ἄρηι.
αὐτὰρ ἐπεὶ μιν δῆμιλον ἐλύμπιοι ἦλυθον ἀνδρῶν,
ὦρτο δ' ἔρις κρατερὴ λαοσσόος, ἆυε δ' ἀθήνη
σᾶσ', ὅτε μὲν παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτὸς
ἄλλοτ' ἐπακτάων ἐσιδύπων μαχρὸν ἀΰτει,
ἆυε δ' ἄρης ἐτίρωθεν, ἐρεμνῇ λαίλαπι ἶσος
ὀξύ, κατ' ἀκροτάτης πόλιος βώεσκε κελεύων.
ἄλλοτε πὰρ σιμόεντα θέων ξανθὸν καλλιπλόκῃ
ὡς ἔνδυς ἀμφοτέρῃσι μάκαρσι θεοὶ ὀρύνοντο,
σύμβαλεν, ἐν δ' αὐτοῖς ἔριδα ῥήγνυτο καρείαν.
δεινὸν δ' ἐβρόντησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
ὑψόθεν, αὐτὰρ ὑπερθε ποσειδάων ἐτίναξε
γαῖαν ἀπειρεσίην, ὀρέων τ' αἰπεινὰ κάρηνα.
πάντων δ' ἐσείοντο πόδες πολυπιδάκου ὕλης,
καὶ κορυφαί. τρώων τε πόλις, καὶ νῆες ἀχαιῶν.
ἐδδείσαν δ' ὑπένερθεν ἄνακτ' ἐνέρων αἰδωνεύς,
δείσας δ', ἐκ θρόνου ἆλτο καὶ ἴαχε μή οἱ ὕπερθε
γαῖαν ἀναρρήξειε, ποσειδάων ἐνοσίχθων,
οἰκία δὴ θνητοῖσι, καὶ ἀθανάτοισι φανείη,
σμερδαλέ'· οὕρεσιν τάτε συνίεσι θεοί περ.
τόσσον ἄρα κτύπος ὦρτο θεῶν, ἐναρίζοντων.
ἤτοι μὲν γὰρ ἔναντα ποσειδάωνος ἄνακτος,
ἵστατ' ἀπόλλων φοῖβος ἔχων ἰὰ πηδόωντα.

ἔντα δ' ἐναλίοιο θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη.
ἤρη δ' οὐτέση χρυσηλάκατος κελαδεύνη,
ἄρτεμις ἰοχέαιρα, κασιγνήτη ἑκάτοιο,
λητοῖ δ' οὐτέση σῶκος ἐριούνιος ἑρμῆς.
ἔντα δ' ἄρ' ἠφαίστοιο μέγας ποταμὸς βαθυδίνης,
ὃν ξάνθον καλέεσκι θεοί, ἄνδρες δὲ σκάμανδρον.
τῶν δὲ μὲν θεοί, ἔντα θεῶν ἴσαν, αὐτὰρ ἀχιλλεύς,
ἕκτορ δ' ἔντα μάλιστα λιλαίετο δύνατ' ὄμιλον
πρίαμίδην, τὸ γὰρ ῥὰ μάλιστά γε θυμὸς ἀνώγει
αἵματος ἆσαι ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν.
αἰνείαν δ' ἰθὺς λαοσσόος ὦρσεν ἀπόλλων,
καὶ δ' ἐνέπνευσε βίην, ἐνὶ κῆρ δὲ οἱ μένος ἧκε.
ἠίθεϊ δ' ἐπρίαμοιο λυκάονι εἴσατο φωνήν,
τῷ μιν ἐφ' ἁμμοσάμενος, προσέφη λιὸς υἱὸς ἀπόλλων.
αἰνεία τρώων βουληφόρε, πῆ τοι ἀπῆλαι,
τὰ τρώων βασιλεύσιν ὑπέσχεο οἰνοπετάλων
πολεμίζειν ἀχιλῆϊ, ἐναντίβιον πολεμίζῃ.
τόνδ' αὖτ' αἰνείας ἀπαμείβετο μυθήσασθαι.
πρίαμίδη, τί μοι ταῦτα, καὶ ἂκ ἐθέλοντα κελεύεις,
αὖτις ἀπολεμίζειν ὑπερθύμοιο μάχεσθαι.
ᾧ μὴ γὰρ δὴ πρῶτα ποδώκεος αὖτ' ἀχιλῆος
ἐθέλω, ἀλλ' ἤδη μιν ἀλλοτε δηρὸν ἐφεύρω
ἐξ ἴδιης ὅτε μοι σὺν ἐπήλυθεν ἡμετέρῃσιν
πέρσε δὲ λυρνησσὸν καὶ πήδασον, αὐτὰρ ἐμὲ ζεὺς
ἐρύσσατο, δῶκε δὲ μοι ἐπῶρσε μένος καὶ φαίδιμα γοῦνα.
ὄφρ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶν ἀχιλλῆος καὶ ἀθήνης
ἦ δὴ πρόσθεν ἰὼν τίθεμ' φάος εἰσορόωσιν,
ἐγχεῖ χαλκείῳ, λίτομαι καὶ φῶτας ἐναίρων.
τῷ δ' ἂν ἐγὼ ἀχιλῆϊ ἐναντίον ἄντα μαχοίμην.
αἶψα γὰρ οὐ πάρα, εἰς γε θεῶν ὃς λοιγὸν ἀμύνει.

καὶ δ' ἄλλως τοῦ γ' ἰθὺς βέλος, πέτεται οὐδ' ἀπολήγει,
πρὶν χροὸς ἀνδρομέοιο διελθέμεν, εἰ δὲ θεός περ
ἶσον τείνειεν πολέμου τέλος, οὔ με μάλα ῥεῖα
νικήσει, οὐδ' εἰ παγχάλκεος εὔχεται εἶναι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
ἥρως ἀλλ' ἄγε καὶ σὺ θεοῖς αἰειγενέτῃσιν
εὔχεο, καὶ δὲ σέ φασι Διὸς κούρης Ἀφροδίτης
ἐκγεγάμεν, κεῖνος δὲ χερείονος ἐκ θεοῦ ἐστίν.
ἣ μὲν γὰρ Διός ἐσθ', ἣ δ' ἐξ ἁλίοιο γέροντος.
ἀλλ' ἰθὺς φέρε χαλκὸν ἀτειρέα, μηδέ σε πάμπαν
λευγαλέοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῇ.
Ὣς εἰπὼν ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν.
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ.
οὐδ' ἔλαθ' Ἀγχίσαο πάϊς λευκώλενον Ἥρην.
ἀντία Πηλεΐωνος ἰὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν.
ἣ δ' ἄμυδις καλέσασα θεούς, μετὰ μῦθον ἔειπε.
Φράζεσθον δὴ σφῶϊ Ποσείδαον καὶ Ἀθήνη
ἐν φρεσὶν ὑμετέρῃσιν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
Αἰνείας ὅδ' ἔβη κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ.
ἀντία Πηλεΐωνος, ἀνῆκε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων.
ἀλλ' ἄγεθ' ἡμεῖς πέρ μιν ἀποτρωπῶμεν ὀπίσσω
αὐτόθεν, ἤ τις ἔπειτα καὶ ἡμείων Ἀχιλῆϊ
παρσταίη. δοίη δὲ κράτος μέγα, μηδέ τι θυμῷ
δευέσθω. ἵνα εἰδῇ ὅ μιν φιλέουσιν ἄριστοι
ἀθανάτων, οἳ δ' αὖτ' ἀνεμώλιοι οἳ τὸ πάρος περ
Τρωσὶν ἀμύνουσιν πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα.
πάντες δ' Οὐλύμποιο κατήλθομεν ἀντιόωντες
τῆσδε μάχης ἵνα μή τι μέγα Τρώεσσι πάθῃσι
σήμερον, ὕστερον αὖ τε τὰ πείσεται ἅσσα οἱ αἶσα
γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ ὅτε μιν τέκε μήτηρ.

εἰ δ' Ἀχιλεὺς οὐ ταῦτα θεῶν ἐκπεύσεται ὀμφῆς,
δείσετ' ἔπειθ' ὅτε κέν τις ἐναντίβιον θεὸς ἔλθῃ
ἐν πολέμῳ, χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
Ἥρη, μὴ χαλέπαινε παρὲκ νόον, οὐδέ τί σε χρή.
οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι θεοὺς ἔριδι ξυνελάσσαι
ἡμέας τοὺς ἄλλους ἐπειὴ πολυφέρτεροι εἰμέν. Νόθος
ἀλλ' ἡμεῖς μὲν ἔπειτα καθεζώμεσθα κιόντες,
ἐκ πάτου ἐς σκοπιήν, πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει.
εἰ δέ κ' Ἄρης ἄρχωσι μάχης, ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων,
ἢ Ἀχιλῆ' ἴσχωσι καὶ οὐκ εἰῶσι μάχεσθαι,
αὐτίκ' ἔπειτα καὶ ἄμμι παρ' αὐτόφι, νεῖκος ὀρεῖται
φυλόπιδος, μάλα δ' ὦκα διακρινθέντας ὀΐω,
ἂψ ἴμεν Οὔλυμπόνδε θεῶν μεθ' ὁμήγυριν ἄλλων,
ἡμετέρῃς ὑπὸ χερσὶν ἀναγκῃφι δαμέντας.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο κυανοχαίτης
τεῖχος ἐς ἀμφίχυτον Ἡρακλῆος θείοιο
ὑψηλόν, τό ῥά οἱ Τρῶες καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
ποίεον, ὄφρα τὸ κῆτος ὑπεκπροφυγὼν ἀλέοιτο,
ὁππότε μιν σεύαιτ' ἀπ' ἠϊόνος πεδίονδε.
ἔνθα Ποσειδάων ἄρ' ἕζετο καὶ θεοὶ ἄλλοι,
ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄρρηκτον νεφέλην ὤμοισιν ἕσαντο.
οἳ δ' ἑτέρωσε κάθιζον ἐπ' ὀφρύσι Καλλικολώνης,
ἀμφὶ σὲ ἤϊε Φοῖβε καὶ Ἄρηα πτολίπορθον.
ὣς οἱ μὲν ῥ' ἑκάτερθε καθείατο μητιόωντες
βουλάς, ἀρχέμεναι δὲ δυσηλεγέος πολέμοιο,
ὤκνεον ἀμφότεροι, Ζεὺς δ' ἥμενος ὕψι κέλευε.
τῶν δ' ἅπαν ἐπλήσθη πεδίον, καὶ ἐλάμπετο χαλκῷ
ἀνδρῶν ἠδ' ἵππων, κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσιν
ὀρνυμένων ἄμυδις, δύο δ' ἀνέρες ἔξοχ' ἄριστοι

ἐς μίσθον ἀμφοτέρων σωίτω μεμαῶτε μάχεσθαι.
αἰνείας τ' ἀγχισίαδης, καὶ δῖος ἀχιλλεύς.
αἰνείας μὲν πρῶτος ἀπειλήσας ἰβεβήκει,
νευσάζων κόρυθι βεβαρμένῃ ἀτὰρ ἀσπίδα θούριν,
πρόσθεν ἔχε σείριον, τίναξε δὲ χάλκεον ἔγχος,
πηλείδης δ' ἐτέρωθεν ἐναντίον ὦρτο λέοντι ὡς
σίντης, ὅν τε μὴ ἄνδρες ἀπόκτα μμάσσαι μεμάασιν
ἀγρόμενοι πᾶς δῆμος, ὁ δ' πρῶτον μὲν ἀτίζων,
ἔρχεται, ἀλλ' ὅτε κέν τις ἀριθοῶν αἰχμῇσιν,
δεξὶ βάλῃ, ἰάλητι χανὼν πιρί τ' ἀφρὸς ὀδόντας
γίγνεται, ἐν δέ τε οἱ κραδίη στένει ἄλκιμον ἦτορ,
οὐρῇσὶ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθεν
μαστίεται, ἐς δ' αὐτὸν ἐποτρύνῃ μαχέσασθαι.
γλαυκιόων δ' ἰθὺς φέρεται μένει ἠὲ τιπνα πέφνῃ,
ἦ αὐτὸς ἢ αὐτὸς φθίεται πρώτῳ ἐν δμίλῳ.
ὡς ἀχιλῆι ὤρορε μένος κῆ θυμὸς ἀγήνωρ
αὐτίον ἐλθέμμαι μεγαλήτορι αἰνείαο,
εἶδε δ' ὅτε δὴ ἄρ' ἐσὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντε,
τὸν πρότερος προσέειπε, πόδας ὠκὺς ἀχιλλεύς.
Αἰνεία, τί σὺ τόσσον δμίλου πολλὸν ἐπελθών,
ἦσαι, ἢ σέ γε θυμὸς ἐμοὶ μαχήσασθαι ἀνώγει.
ἐλπόμενον Τρώεσσιν ἀνάξειν ἱπποδάμοισιν
δμῆς δ' πριάμῳ, ἀτὰρ εἴκων ἐμὶ ἐξοναρίξῃς.
οὐτι γὰρ γυνακά γε πριάμῳ γέρας ἐν χροὶ θήσει.
ἐσὶ γὰρ δὴ παῖδός, ὅς ἐμπεδος ἠδ' ἀταίφρων.
ἢ νύπιε Τρῶας τέμμος τοὶ μὸν ἔξοχον ἄλλων.
καλὸν φυταλιῆς, καὶ ἀρούρης ὄφρα νέμηαι
αἶκον ἐμὲ κτάνῃς, χάλεπτῶς, δέ σ' ἑλόντα κε ῥέξειν
ἄδῃ μὴν σέ γε φημὶ καὶ ἄλλο τε δυρὶ φόβηθαι.
ἦ δ' μέμνῃ, ὅτε πέρσε βοῶν ἄπο μῆλον ἰόντα,

σεῦα κατ' ἰδαίων ὀρέων ταχέεσσι πόδεσσι
καρπαλίμως, τότε δ' οὔπι μετεροπαλίζετο φεύγων.
ἔνθεν δ' ἐς λυρνησσὸν ἐπέκφυγες, αὐτὰρ ἐγὼ τὴν
πέρσα μεθορμηθεὶς σὺν ἀθήνῃ καὶ διὶ πατρί.
λειάδας δ' γυναῖκας ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας,
ἦγον, ἀτὰρ σε ζεὺς ἐρρύσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.
ἀλλ' οὐ νῦν σ' ἐρύεσθαι ὀΐομαι ὡς ἐνὶ θυμῷ
βάλλεαι, ἀλλά σ' ἔγωγ' ὀνάχωρήσαντα κελεύω,
ἐς πλῆθύν τ' ἴενα, μὴ δ' αὐτίος ἵστασ' ἐμεῖο,
πρίν τι κακὸν παθέειν, φρεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.
ἐν δ' αὖτ' αἰνείας ἀπαμείβετο φώνησέν τε.
πηλείδη, μὴ δή μ' ἐπέεσσί γε νηπύτιον ὡς
ἔλπεο δηλήσεσθαι ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτὸς
ἦ μὲν κρέσσίας ἠδ' αἴσυλα μυθήσασθαι,
ἴσμεν δ' ἀλλήλων γενεήν. ἴσμεν δὲ καὶ ἵππους
προκλυτ' ἀκουόντε ἔπεα θνητῶν ἀνθρώπων,
ὄφρα δ' οὔτ' ἄρπα σὺ ἐμοὺς ἴδοις οὔτ' ἄρ' ἐγὼ σοὺς
φασί σε μὲν πηλεῖ ἀμύμονι ἔχονον εἶν.
μητρὸς δ' ἐκ θεσπεσίης καλλιπλοκάμου ἀλφεσίβοιαν
αὐτὰρ ἐγὼν υἱὸς μεγαλήτορι ἀγχίσαο
εὔχομαι ἐκγεγάμμεν. μήτηρ δέ μοι ἐς ἀφροδίτη,
τῶν δὴ νῦν ἑτέροιϊ γε φίλην παῖδα κλαύσονται
σήμερον, ἢ γὰρ φημὶ ἐπέεσσί γε νηπυτίοισιν
ὥδε διακρίνεσθαι μαχὴν ἐξαπονέεσθαι,
ἢ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμμεναι ὄφρ' εὖ εἰδῇς
ἡμετέρω γενεὼ πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴασιν,
δωρδανον ἂν πρῶτον τέκε νεφεληγερέτα ζεύς.
κτίζε δ' δαρδανίην ἐπεὶ οὔπω ἴλιος ἱρὴ,
ἐν πεδίῳ πεπόλισο πόλις μρώπων ἀνθρώπων,
ἀλλ' ἔτι ὑπωρείας ὤκεον πολυπιδάκου ἴδης

Ἄρβαντος δ' ἂν τίκεθ' ἡγὸν ἐϋχθόνιον βασιλῆα
ὃς δὴ ἀφυδότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων,
τῷ, βιᾷ ἱλίασε ἵππους ἕλεν κοὐτα βοκάλεον·
θήλεια πώλοισιν ἀγχαλόωσα ἀπαλῇσι,
τάων κὰι Βορέης ἠρώατο βοσκομένάων,
ἵππῳ δ' ἐσάμενος παρελέξατο κυανοχαίτῃ,
αἶψα δ' ὑπὸκυσάμεναι ἔτεκνεν δυοκαίδεκα πώλους·
αἶψα δ' ὅτε μ' σκιρτῶεν ἐπ' εἰδάρου ἄρουραν,
ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θέον, οὐδὲ κατέκλασεν·
ἀλλ' ὅτε δὴ σκιρτῶεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
ἄκρον ϒ ῥηγμῖνος ἁλὸς πολιοῦ θέεσκον,
τῷ δ' ἐϋχθόνιος τέκετο κύδεϊ ἄνακτα
φῶκος δ' ἂν βεῖς παῖδας ἀμύμονος ἐξεγένοντο,
ἕλλος τ', ἀταράκτός τε, καὶ αὐτίθεος γαμυμήδης·
ὃς δὴ κάλλιστος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων,
τὸν καὶ ἀνηρείψαντο θεοὶ δι' οἰνοχοεύειν
καλλείστην ἵνυκα οἷο, ἵν' ἄθανάτοισι μετείη,
ἕλλος δ' ἂν τίκεθ' ἡγὸν ἀμύμονα λαομέδοντα·
λαομέδων δ' ἄρα τῶνος τέκετο πριάμόν τε
λαόμαχόν τε κλυτίοντά τ' ὄζον Ἄρηος,
ἀταράκτου δ' κοὔπω, ὃδ' ἂρ ἀγχίσῳ τέκε παῖδα·
οὐτὰρ ἐμ' ἀγχίσης πρίαμος δ' ἔτεκ' ἐκτορα δῖον,
ταύτης δι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὔχομαι εἶναι·
Ζεὺς δ' ἀρετῷ ἄνδρεσσιν ὀφέλλει τε μινύθει τε·
ἔστι γὰρ ἀμφοτέροισιν ὀνείδεα μυθήσασθαι
πολλὰ μάλ'· ἁδδ' ἂν νηῦς ἑκατόζυγος ἄχθος ἄροιτο
πρωτηΐ δ' ἐγλαΐᾳ ἔστι βροτῶν, πολίσιν δ' ἐνὶ μύθοι

Παιηονίοι, ἰητῆρες πολύς νόμος ἐνθάδε κεῖται,
ἔπποιόν κ' ἐΐπῃσθα ἴδοις θέον κ' ἐπασσύσαις·
ἀλλὰ τίη ἔριδας μὴ νείκεα νῶϊν ὀνάγκῃ
νεικείῃν ἀλλήλοισιν ἐναντίον ὥς τε γυναῖκες,
αἵτε χολωσάμεναι ἔριδος πέρι θυμοβόροιο
νεικεῦσ' ἀλλήλῃσι μίσω ἐς ἀγορὴν ἰοῦσαι·
πόλλ' ἐτεά τε καὶ ἤκι, χόλος δέ τε καὶ τὰ κελεύει,
ἀλκῆς δ' οὔμ' ἐπέεσσιν ἀμοιβηδὶς μεμάασιν,
πρὶν χαλκῷ μαχέσασθαι ἐναντίον, ἀλλ' ἄγε θᾶσσον
γυιοσόμεθ' ἀλλήλων χαλκήρεσσιν ἐγχείῃσιν·
ἦ ῥὰ καὶ ἐν δεινῷ σάκεϊ ἤλασε χάλκεον ἔγχος
σμερδαλέον, μέγα δ' ἀμφὶ σάκος μύκε δουρὸς ἀκωκὴ
πληξίππου· ὃ σάκος μὲν ἀπὸ ἕο χαρὶ παχείῃ
ἔσχετο ταρβήσας, φωτὸ γὰρ δολιχόσκιον ἔγχος·
ῥῆξε δ' ἐλαύσασθαι μεγαλήτορ αἰνείαο
νύμφιος, ὃδ' ἐνόησε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ὡς ὃ ῥηϊδίως ἐσι θεῶν ἐεικυῖα δῶρα
ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι ἠδ' ὑποείκειν·
ὃ δὲ τότ' αἰνείαο σάκος περίφορον ὄβριμον ἔγχος
ῥῆξε σάωσε, χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε δῶρα θεοῖο·
ἀλλὰ δύω μὲν ἔλασσε σὺν πύχας, αἱ δ' ἄρ' ἔπι ῥεῖεν
ἕβδομαι, ϒ πέντε πύχας ἤλασε κυλλοποδίων,
τὰς δύο χαλκείας· δύο δ' ἐνδοθι κασσιτέροιο·
τῷ δὲ μίσω χρυσοῖν, τῇ ῥ' ἔσχε χάλκεον ἔγχος·
δεύτερος αὖτ' ἀχιλεὺς προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλεν αἰνείαο κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην,
ἄντυγ' ὑπὸ πρώτην, ᾗ λεπτότατος θέε χαλκός,
λεπτοτάτη δ' ἔπεσιν ῥινὸς βοός, ἦ δ' ὀξὺ πρὸ
πλιὰς ἦκε μιλίη, λάκε δ' ἀσπὶς ὑπ' αὐτῆς·
αἰνείας δ' ἐάλη καὶ ἀπὸ ἕθεν ἀσπίδ' ἀνέσχε

Δείδας, ἐχέπνυ· ἦρ ὑπὲρ νώτου ἑνὶ γαίῃ
ἕσῃ ἐμμένῃ, διὰδ' ἀμφοτέρους ἕλε κύκλους,
ἀσπίδος ἀμφιβρότης, ὄδ' ἀλιτρὰ μήδεα μακρὸν.
ἕσῃ, καδδ' ἄχος δι χυτὸ μυρίον ὀφθαλμοῖσι
ταρβήσας, ὅ δι ἀγχι πάγη βέλος, αὐτὰρ ἀχιλλεὺς
ἐμμεμαὼς ἐπόρουσεν ἰρυσάμενος ξίφος ὀξύ.
σμερδαλέα ἰάχων, ὁ δ' ἀμηδέα λάβε χειρί
αἰνείας μέγα ἔργον, ὅ ῥ' ἀνδρὸς ἀνδρὶ φέροιεν,
ὅιοι νῦν βροτοί εἰσ', ὁ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἷος.
ἔνθακεν αἰνείας μὴν ἐπιτυμβίον βάλε πέτρῳ.
ἦ κορυθ', ἦε σάκος, τό δι ἔρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον.
τὸν δέ κε πηλείδης ἀχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα,
εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε ποσειδάων ἐνοσίχθων,
αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι θεοῖς μετὰ μῦθον ἔειπεν,
ὤ πόποι, ἦ μοι ἄχος μεγαλήτορος αἰνείαο.
ὅς τάχα πηλείωνι δαμεὶς, ἀϊδόσδε κάτεισι
πευθόμενος μύθοισιν ἀπόλλωνος ἑκατηβελέταο
νήπιος, οὐδέ τοι ὅ γε χραισμήσεται λυγρὸν ὄλεθρον,
ἀλλὰ τίη νῦν οὗτος ἀναίτιος ἄλγεα πάσχει.
μὰψ ἕνεκ' ἀλλοτρίων ἀχέων, κεχαρισμένα δ' αἰεὶ
δῶρα θεοῖσι δίδωσι, ὅ τί ῥα φρεσὶν σῇσιν ἔχησιν
ἀλλ' ἄγε δὴ ἁμεῖς πέρ μιν ὑπὸ ἰκ θανάτου ἀγάγωμεν
μή πως καὶ κρονίδης κεχολώσεται, αἶψα δὲ μοῖρα
τὸν δέ κατακτείνῃ, μέρσιμον δέ οἱ ἔς ἁλίασθαι,
ὄφρα μὴ ἀσπερμὸς γενεὴ καὶ ἄφαντος ὄληται.
δὴ ῥα δάνυ, ὃν κρονίδης περὶ παντων φίλατο παίδων.
οἳ ἄθεων ἐξεγένοντο γυναικῶν τεθνηκότων.
ἤδη γὰρ πρίαμος γενεὴν ἤχθηρε κρονίωνι,
νῦν δ' ἤδη αἰνείαο βίῃ φῶκαιν ἀνάξει.
καὶ παῖδες παίδεσσιν ὀπίσσω μετοπίσθε γένωνται.

Τὸν δ'

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια ἥρη.
ἐννοσίγαι' αὐτὸς σὺ μετὰ φρεσὶ σῇσιν ὀίῃ
αἰνείαν, ἤ κέν μιν ἐρύσεαι, ἦκέν ἰάσῃς,
πηλείδῃ ἀχιλῆι δαμήμεναι ἐσθλὸν ἐόντα,
ἄτοι μὰν γὰρ νῶι πολεῖς ὠμόσσαμεν ὅρκους,
πᾶσι μὲν ἀθανάτοισιν ἐγὼ καὶ παλλὰς ἀθήνη.
μήποτ' ἐπὶ φῶκεσσιν ἀλεξήσεσθαι κακὸν ἦμαρ,
μή δ' ὁπόταν φοίη μαλερῷ πυρὶ πᾶσα δάηται
ἕλκαομένη, δαίωσί δ' ἀρήιοι υἷες ἀχαιῶν.
αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε ποσειδάων ἐνοσίχθων,
βῆ ῥ' ἴμεν ἂν δὲ μάχλω καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχείῃσιν.
ἷξε δ' ὅθ' αἰνείας τε καὶ ὄχλυτος ἦεν ἀχιλλεύς.
αὐτίκα δ' ὄμματα πᾶσι κατ' ὀφθαλμῶν χέεν ἀχλὺν
πηλείδῃ ἀχιλῆι, ὃ δ' ἐκ μελίης υἰὸν ἄλκηθον
ἄσπιδος ἐξέρυσεν μεγαλήτορος αἰνείαο.
καὶ τὴν μὲν προπάροιθε ποδῶν ἀχιλῆος ἔθηκεν.
αἰνείαν δ' ἐπόρουσεν ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἀείρας,
πολλὰς δ' εἰράων πολλὰς δ' καὶ ἵππων
αἰνείας ὑπερᾶλθεν ἀπὸ χερὸς ὁρούσας.
ἕξε δ' ἐπ' ἐσχατιὴν πολυαϊκος πολίμοιο,
ἔνθα δ' καύκωνες πόλεμον μετεθαρσήσαντες.
ἔνθ' ἄρα δὴ μάλ' ἐγγύθεν ἦλθε ποσειδάων ἐνοσίχθων,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
αἰνεία, τίς σ' ὧδε θεῶν ἀέκητι κελεύει
αὖτις ἀχιλλῆι πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι;
ὃς σεῦ ἄμα κρείσσων καὶ φίλτερος ἀθανάτοισιν.
ἀλλ' ἀναχωρῆσαι, ὅτε κεν συμβλήσεαι αὐτῷ,
μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμον ἄϊδος εἰσαφίκηαι,
αὐτὰρ ἐπεὶκ' ἀχιλῆος θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
θαρσύνεσθ' δ' ἔπειτα μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι.

οὐ μέν γάρ πις σ' ἄλλος ἀχαιῶν ἐξεναρίξει.
Ὡς ἐπὸν λίπεν αὐτόθ' ἐπὶ δι ἰπὶφρασὶ πάντα.
ὤφασ' ἴππε τ' ἀχιλῆϊ ἀπ' ὀφθαλμῶν σκίδασ' ἀχλύν
θιαπρισίνων, ὅθ' ἵππεια μέγ' ἐξίδεν ὀφθαλμοῖσιν,
ὄχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν,
ὤ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι,
ἔγχος μὲν τόδε κεῖται ἐπὶ χθονὸς, οὐδέ τι φῶτα
λύσαν ἐξ ἐμέθεν κατακτάμεν μενεαίνων,
ἦ ῥα καὶ αὐτείας φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν
ἦεν, ἀτάρ μιν ἔφην μάψ αὔτως ὑπεκάδεσθαι,
ἐρρέτω, οὔ οἱ θυμὸς ἐμοὶ ὑπὲκ πεφυγέμεν
ἔστε τα, ὅς καὶ νῦν φύζαν ἄσσον ἐκ θανάτοιο.
ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ οἵδε φιλοπόλεμοι κλυτὸς ἕ
τῶν ἄλλων ῥώων πεφυγέμεν αὐτὸς ἐλθών.
ἦ καὶ σίχας ἄλτο, κέλευε δ' ἑῶν ἐκάστῳ.
μηκέτι νῦν ῥώων ἐκὰ ἵστατε δῖοι ἀχαιοί,
ἀλλ' ἄγ' ἀνήρ, ἄντ' ἀνδρὸς ἴτω, μεμάτω δ' ἐς μάχεσθαι.
ἀργαλέον δέ μοι ἐστὶ καὶ ἰφθίμῳ περ ἐόντι,
πάντας δ' ἀνθρώπους ἐφέπειν καὶ πᾶσι μάχεσθαι
οὐ δέ κ' ἄρης ὅς περ θεὸς ἄμβροτος οὐ δέ κ' ἀθήνη.
πάντῃσι δ' ὑσμίνης ἐφέποι σέμα καὶ πονέοιθ
ἀλλ' ὅσσον μὲν ἐγὼ δύναμαι χερσίν τε ποσσίν τε
καὶ θέλω, οὔ μ' ἔτι φημὶ μελησέμεν οὐδ' ἠβαιόν,
ἀλλὰ μάλα σχὸς ἔμεν διαμπερές, οὐ δέ πῃ ὄἶω
ῥώων χαρήσειν ὅς πις ἀχνύμενον ἔγχος ἕληθ.
Ὡς φάτ' ἐπορούνων ῥώεσσι δέ φαίδιμος ἕκτωρ.
κέκλιθ' ἑμοκλήσας φαδὶ δ' ἴμμασι πάντ' ἀχιλῆϊ
ῥῶες ὑποδδυμοι μὴ δείδιτε πηλείωνα.
καί κεν ἐγὼν ἐπέεσσι καὶ ἀθανάτοισι μαχοίμην,
ἔγχεϊ δ' ἀργαλέον, ἐπεὶ πολυφορτοί ἐσιν.

θὺδ' ἀχιλδὺς πάντεσσι τέλος μύθοις ἐπιθήσει.
ἀλλὰ τὸ μὲν τελέει, ὅ δέ κε καὶ μεγαηνὸν κελεύει.
τῷδ' ἐγὼ αὐτίος εἶμι, καὶ ἐ πυρὶ χεῖρας ἐοικὼς
ἐ πυρὶ χεῖρας ἐοικε μένος δ' ἀθανάτοισιν ἀρήρῃ.
Ὡς φάτ' ἐπορούνων, ὄἶδ' αὐτίοι ἔγχεϊ ἄφαρον
ῥῶες, τῶν δ' ἄμυδις μίχθη μένος, ὦρτο δ' ἀϋτὴ
καὶ τότ' ἄρ' ἵκθρα εἶπε παρασὰς φοῖβος ἀπόλλων.
ἕκτορ μηκέτι πάμπαν ἀχιλλῆϊ προμάχιζε,
ἀλλὰ κατὰ πληθύν τε καὶ ἵκ φλοίσβοιο δέξεο,
μήπως σ' ἠὲ βάλῃ ἠὲ ἀχεδὸν ἄορι τύψῃ.
Ὡς ἔφαθ', ἕκτωρ δ' ἄνδρας ἐδύσετο οὐλαμὸν ἀνέρων
ταρβήσας ὅτ' ἄνακτα θεὸν ὄπα φωνήσαντ',
ἔνθ' ἀχιλδὺς ῥώεσσι θόρε φρεσὶν ἐμέν καλκὼ
σμερδαλέα ἰάχων, πρῶτον δ' ἕλεν ἰφιτίωνα,
ἔθλον ὀρχομενοῖο πολίων ἠγήτορα λαῶν,
ὃν νύμφη τέκε νηΐς ὀρτηΐ πολιπόρθῳ,
τμώλῳ ὑπὸ νιφόεντι, ὕδησι ἐν πίονι δήμῳ.
τὸν ῥ' ἰθὺς μεμαῶτα βάλ' ἐγχεῖ δῖος ἀχιλλδύς,
μίσῳ κακκεφαλῶ, ἦδ' ἄνδιχα πᾶσε κάρηνα.
δούπησε δ' πεσὼν ὅδ' ἐποδύξατο δῖος ἀχιλλδύς.
κεῖσα ὀρχομενοῖο, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν,
ἔνθα δέ τοι θάνατος γένεη δέ τοι ἐς ἐπὶ λίμνῃ
γυναίῃ ὅθι τοι τέμενος πατρώϊόν ἐσιν,
ἄλλῳ ἐπ' ἰχθυόεντι, καὶ ἕρμα δινήεντι.
Ὡς φάτ' ἐποδύχόμενος τὸν δ' σκότος ὄσσε κάλυψε.
τὸν μὲν ἀχαιῶν ἵπποι ἐπιαγώλοις δάτεσσι
πρώτῃ ἐν δσμίνῃ, ὅσ' ἐπ' αὐτῷ δημολέοντα.
ἔθλον ἀλιξεντῖρα μάχης αὐτήνορα υἱόν,
νῆξε κατὰ κρόταφον, κωπῆς δι' χαλκοπάρῃσ,
θὺδ' ἄρα χαλκείη κόρυς ἔχθρην ἀλλὰ δέ αὐτῇ

αὐχμῇ ἐμίνυθε δῖος, ἐγκέφαλος δέ
ἔνδον ἅπας πεπάλακτο, δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα,
ἵππους δαμόωντα δ' ἐπὶ στα καὶ ἵππων αἰσσοντα.
πρόσθεν ἔθην φόβηθεν τραπεῖν μετάφρενον οὔτασε δουρί,
αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἄϊδε καὶ ὄρυγμα, ὃς ὄτε ταῦρος
ὄρυγμα ἑλκόμενος ἑλικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα,
κουρῶν ἑλκόντων γάνυται δέ τε τοῖς ἐνοσίχθων.
Ὡς ἄρα τόνγ' ἐρύοντα λίπ' ὀξέα θυμὸς ἀγήνωρ
αὐτὰρ ὁ βῆ σὺν δουρὶ μετ' αὐτίθεον πολύδωρον
πριαμίδην, τόν δ' οὔπ πατὴρ ἔασκε μάχεσθαι,
οὕνεκα οἱ μετὰ πᾶσι νεώτατος ἔσκε γόνοιο,
καὶ οἱ φίλτατος ἔσκε, πόδας τ' ὠκὺς ἠνίκα.
δηρὴ τότε νηπίησι πολέσσι ἀρετὴν ἀναφαίνων,
θῦνε δι' προμάχων, ἕως φίλον ὤλεσε θυμόν,
τὸν βάλε μίσγων ἄκοντι πολεμάρκης δῖος ἀχιλλεύς
νῶτα παραΐσσοντ' ὀθέοντ' ἰφθίμοισι γυίοις
χρύσεοι σύνεχον, καὶ δι' ἄπλοος ἤντετο θώρηξ.
αὐλοκρὺς δέ οἱ ἔσχε παρ' ὄμφαλὸν ἐγχος ἀκμή·
γνὺξ δ' ἔριπ' οἰμώξας, νεφέλη δέ μιν ἀμφεκάλυψε
κυδαίνη, πρότι δῖος ἑλὰς ἔντορα χερσὶ λιαζόμενος
ἔκτωρ δ' ὡς ἐνόησε κασίγνητον πολύδωρον,
ἔντορα χερσὶν ἔχοντα λιαζόμενον πρὸς γαίῃ
κερδάλεον δι ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς, οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
δηρὸν ἐκὰς στρωφᾶσθ' ἀλλ' αὖτίος ἦλθ' ἀχιλῆϊ·
δεξὺ δόρυ κραδάων φλογὶ ἴκελος, αὐτὰρ ἀχιλλεὺς
ὡς εὖδ' ὡς ἀνέπαλτο καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
ἐγγὺς ἀνὴρ ὃς ἐμὸν γε μάλιστ' ἐπεμάσσατο θυμόν
ὃς μοι ἑταῖρον ἔπεφνε τεπμήσας, οὐδ' ἄρ' ἔπι δηρὸν
ἀλλήλω πῶαρ οἰμὲν ἀπὸ πολεμοιο γυφύρας
ἦ, καὶ ὑπόδρα ἰδὼν προσεφώνεεν ἕκτορα δῖον·

ἆσσον ἴθ' ὡς κε θᾶσσον ὀλίσθητε πείρατ' ἵκησθε.
τόν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κορυθαίολος ἕκτωρ·
πηλεΐδη μὴ δήμ' ἐπιέλπεο νηπύτιον ὡς
ἔλπεο δουλίξεσθαι, ἐπεὶ φάσθαι οἶδα καὶ αὐτὸς
ἢ μὲν κερτομίας, ἠδ' ἄσυλα μυθήσασθαι,
οἶδά δ' ὅτι σὺ μὲν ἐσθλὸς, ἐγὼ δὲ σέθεν πολὺ χείρων,
ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται·
αἶψά κε χερότερός περ ἐὼν ἀπὸ θυμὸν ἕλωμαι
δουρὶ βαλών, ἐπεὶ καὶ ἐμὸν βέλος ἐξὺ πάροιθεν.
ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δόρυ, καὶ τόν' ἀθήνη
πνοιῇ ἀχιλῆϊ πάλιν ἔβαπτε κυδαλίμοιο
ἦκα μάλα ψύξασα, τὸ δ' ἆψ ἵκετ' ἔκτορα δῖον
αὖτις δ' προπάροιθε ποδῶν πέσεν, αὐτὰρ ἀχιλλεὺς
ἐμμεμαὼς ἐπόρουσε κατακτάμεναι μεμεκυῖαν
σμερδαλέα ἰάχων, τὸν δ' ἐξήρπαξεν ἀπόλλων
ῥεῖα μάλ' ὥς τε θεὸς ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρα πολλὴν,
βῆς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε ποδάρκης δῖος ἀχιλλεὺς
ἐγχεῖ χαλκείῳ, βῆς δ' ἠέρα τύψε βαθεῖαν,
αὖτις δ' ἠμοιβὶς ἐπιέλπετο δουρὶ ἴσος,
ἐννάσσας ὁμοκλήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ἐξ ἄν νῦν ἔφυγες θάνατον κύον, ἦτοι ἀγχὶ
ἦλθε κακὸν, νῦν δ' αὖ τέ σ' ἐρύσατο φοῖβος ἀπόλλων
ᾧ μέλλεις εὐχεσθαι ἰὼν ἐς δῆϊον ὁμόντων,
ᾗ θήν σ' ἐξαυτῶς καὶ ὕστερον αὖθι μολήσας,
εἰ πῃ τις καὶ ἐμοῖγε θεῶν ἐπιτάρροθος ἔῃσι.
νῦν δ' ἄλλους κτάνων ἐπιείσομαι ὅν κε κιχείω.
Ὡς ἔφατ' ἀμφὶ δ' ὀϊστὸν ἔδυτο κατ' οὐτα μίσγον ἄκωκὴ
ἤειρε δ' προπάροιθε ποδῶν, δόξε τόν μὲν ἑταῖρε
δημοχαρὴς δ' φιλητορίδῃ ἠΰν τε μέγαν τε
κεκλόνει δουρὶ βαλὼν ἠρύκακε, τὸν μὲν ἔπειτα.

ὑπτάζων ξίφεϊ μιγάλῳ ξαίνυθ' θυμόν.
ὡὐτὰρ ὁ λαοτόνον καὶ δάρδανον υἱὸν Βίαντος
ἀμφω ἰφορμηθεὶς ἐξ ἵππων ὦσε χαμᾶζε,
τὸν μὲν ἀορὶ βαλὼν, τὸν δ' ἀχέδην ἀόσει τύφας,
βῶας δ' ἀλασορίδιω δ μὴν αὐτίος ἤλυθε γούνων
εἴπως εὖ περίσοιθ λαθὼν, καὶ ζωὸν ἀφείη,
μὴ δέ κατακτείνειεν, ὁμιλικίην ἐλεήσας
νήπιος, οὐδ' ἔγνω τὸ ἦδη θ', οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν,
οὐ γὰρ τι γλυκύθυμος αὐὴρ ἦεν οὐδ' ἀγανόφρων,
ἀλλὰ μαλ' ἐμμεμαώς, δ μὲν, ὑπὲρ χείρεσι γούνων
ἴεμενος λίσεσθ. δ δ' ὃ φασγάνῳ δύτα κατὰ ἦπαρ.
ἐκ δέ οἱ ἦπαρ ὄλισθεν, ἀτὰρ μέλαν αἷμα κατ' αὐτῆς
κόλπον ἐνίπλησε, τὸν δ' σκότος ὄσε κάλυψε
θυμῷ δυομένων, δ δὲ μούλιον δύτα παρασὰς
δορὶ κατ' ὄυς, ἔθαρ δ' ὅ γ' οὕατος ἦλθ' ἐτέροιο
αὐχμὴ χαλκείη, δ δ' ἀγήνορος ἦρον ἔχεκλον
μέσσῳ κακκεφαλὴν ξίφει ἤλασε κωπήνῃ
πᾶν δ' ὑπεθερμαίνθη ξίφος αἵματι, τὸν δὲ κατ' ὄσσε
ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος, καὶ μοῖρα κραταιή.
δεύκαλίωνα δ' ἔπειθ' ἵνα τε ξυὶ χυσὶ τένοντε
ἀχνὸς, τῇ τόν γε φίλης σὺν χειρὸς ἔπεφνεν
αὐχμὴ χαλκείη δ δέ μιν μένε χεῖρα βαρυνθεὶς
πρόσθ' ὀρόων θάνατον δ δὲ φασγάνῳ αὐχένα θένας,
τῆλε δ' ἀπὸ κεφαλὴ καὶ κόρυς βάλε, μυελὸς δ' ὑπὸ
πασσυδίην ἐκπαλθ' ὅδ' ἐπὶ χθονὶ κεῖτο τανυσθείς,
αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετ' ἀμύμονα πείρεσιν ἠΐων
Φίγμονος ἐκ βριήκης ἐευδώλακος εἰληλουθώς.
τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι, πάγη δ' ἐν νηδύϊ χαλκός
θεῖπε δ' ἐξ ὀχέων, ὅδ' ἀρηίθοον θεράποντα
ἅψ ἵππους ἐρύσασθαι, μετάφρενον δξὺν ἀορὶ

νύξ ἀπὸ δ' ἄρματ' ὦσε, κυκήθησαν δ' ὀι ἵπποι.
ὡς δ' ὰναμαιμάει βαθὲ' ἀγκεα θεσπιδίαις πῦρ
ὕλης ἀζαλέοιο βαθεῖα δ' καίετο ὕλη.
πάντῃ τε κλονέων ἄνεμος φλόγα εἰλυφάζει,
ὡς ὅγε πάντῃ θῦνε σὺν ἐγχεϊ δαίμονι ἶσος,
κτεινομένους ἐφέπων, ῥέεν δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.
ὡς δ' ὅτε τις ζυγὸν ἕξῃ βόας ἀρσενας εὐρυμετώπους,
τειδίμενοι κρῖ λευκὸν ἐϋτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ,
βίμφα τε λίπῃ ἐγένοντο βοῶν ὑπὸ πόδας ἐμμενέων,
ὡς ὑπ' ἀχιλλῆος μεγαθύμου μώνυχες ἵπποι
εἴβον δμῶας νέκυάς τε, καὶ ἀσπίδας, αἵματι δ' ἄξων
πᾶς θ' ἕρμα πεπάλακτο, καὶ ἀντυγες αἳ περὶ δίφρον,
ἃς ἀφ' ἱππείων δ πλέων βαθάμιγγες ἔβαλλον,
αἵ τ' ἀπ' ἰπιαχόων δ δὲ ἵπποι κύδος ἀρέσθαι,
πηλέϊδης λύθρῳ δ' ἐπαλάστρεφε χεῖρας ἀκάμπτους.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ .Φ. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Ὧν τρώων εἰς δύο διαιρεθέντων μέρη, τοὺς μὲν εἰς τὴν πόλιν, τοὺς δὲ εἰς τὸν σκάμανδρον, ἀχιλλεὺς διώκει, καὶ διαδύο ναυπίας ζωγρεῖ εἷς ὠτωνὴν παβόκλα, αὐτὸς δὲ λυκάονα τὸν πριάμου καὶ ἀστεροπαῖον ἀναιρεῖ, ἐπειτα τῷ ποταμῷ πλημμυροῦντι κινδυνεύοντα αὐτὸν σώζει ἥφαιστος, ἐμπρήσας τὸν ποταμὸν καὶ τὸ πεδίον. μετὰ ταῦτα θεῶν μάχη γίνεται πρὸς ἀλλήλους. ἀχιλλεὺς δὲ ἀπόλλωνι μὲν ἐργα ἀγήνορι ὁμοιωθεὶς, καὶ φεύγων ἐξαπατᾷ ἕως οἱ τρῶες διασώζονται εἰς τὴν πόλιν.

ΙΛΙΑΔΟΣ. Φ. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Φὶ μόθος Ἀχιλέως παρ' Ἰηόνας ποταμοῖο.

Αλλ' ὅτε δὴ πόρον ἷξον ἰὼξρῆϊος
ποταμοῖο
ἄ
ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος
τέκετο ζόός,
ἔνθα διατμήξας τοὺς μὲν πεδίο
ονδε διώκε
πρὸς πόλιν, ᾗ περ δὶ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέοντο
ᾗμαὶ τοῦ πρότερον, ὅτε μαίνετο φαίδιμος ἕκτωρ,
τῇ ῥ' οἵ γε προχέοντο πεφυζότες, ἠέρα δ' ἦρε
πίτνα πρόσθε βαθεῖαν ἐρυκέμεν, ἡμίσεις δὲ
ἐς ποταμὸν ἑλίσσοντο βαθύῤῥοον ἀργυροδίνην,
ἔν δ' ἔπιπτον μεγάλῳ πατάγῳ. βράχε δ' ἀμπὰ ῥέεθρα.
ἔχθεα δ' ἀμφὶ περὶ μεγάλ' ἴαχον οἶδ' ἀλαλητῷ
ἔννυον ἔνθα καὶ ἔνθα, ἑλισσόμενοι κατὰ δίνας,
ὡς δ' ὅθ' ὑπαὶ ῥιπῆς πυρὸς ἀκρίδες ἠερέθονται
φευγέμεναι ποταμόνδε, τὸ δ' ἐκλέγει ἀκάματον πῦρ
ὄρμενον ἐξαίφνης, ταὶ δ' ἠϊόσι καὶ ὕδωρ,
ὡς ὑπ' Ἀχιλλῆος ξάνθῳ βαθυδινήεντι
πλῆθε ῥόος κελάδων ἐπιμὶξ ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν.
αὐτὰρ ὁ διογενὴς, δόρυ μὲν λίπεν αὐτοῦ ἐπ' ὄχθαις
κεκλιμένον μυρίκῃσιν, ὃ δ' ἔκθορε δαίμονι ἶσος
φάσγανον οἷον ἔχων, κακὰ δ' ὄφρησι μήδετο ἔργα.
τύπτε δ' ἐπισσυφέλοισι, τῶν δ' οὐ σόος ὦρτο ἀϊκὴς
ἄορι θηνομένων, ἐρυθαίνετο δ' ἅιμασι ὕδωρ.
ὡς δ' ὑπὸ δελφῖνος μεγακήτεϊ ἰχθύες ἄλλοι

φεύγοντες πίμπλᾶσι μυχοὺς λιμένος εὐόρμου
δηϊότητ', μάλα γάρ τε κατεδίεται ὃν κε λάβησιν
ὡς ῥῶες ποταμοῖο κατὰ δεινοῖο ῥέεθρα
πῶϋ φοβεύμενοι, ὅσσ' ἐπὶ κάμε χεῖρας ἀναίρων.
ζωὸς ἐκ ποταμοῖο δυώδεκα λέξατο κοῦρος,
ποινὴν πατρόκλοιο μνοιῆσιν θανόντος
τοὺς ἐξῆγε θύραζε τιθηπότας ἠύτε νεβρούς.
δῆσε δ' ὀπίσω χεῖρας εὐτμήτοισι ἱμᾶσι,
τοὺς αὐτοὶ φορέεσκον ἐπὶ στρεπτοῖσι χιτῶσι.
δῶκε δ' ἑταίροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
αὐτὰρ ὅ, ἀψ ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων,
ἔνθ' ἡϊῒ πριάμοιο σαώσετο δαρδανίδαο
ἐκ ποταμοῦ φυζόνθ' λυκάονι, τὸν ῥά ποτ' αὐτὸς
ἦγε λαβὼν ἐκ παιδὸς ἀλωῆς οὐκ ἐθέλοντα.
ἐννύχιος προμολών, ὃς δ' ἐσσυτο δξέϊ χαλκῷ
πάμπρωτα ὀρπήκεσσι, τὰ ἅρματ' ἄντυγες ἦεν.
τῷδ' ἄρα νῦν ἔσσυτο κακὸν ἦλυθε δ' ἴδος ἀχιλλῆος,
καὶ τότε μὲν μιν λῆμνον ἐϋκτιμένην ἐπέρησε
νηυσὶν ἄγων, ἀτὰρ ἠὸς ἰὴ ὑπὸ ἔγχεϊ δῶκε.
κεῖθεν δ' ξεῖνός μιν ἐλύσατο, πολλὰ δὲ δῶκεν
Ἴμβριος Ἠετίων, πέμψεν δ' ἐς δῖον ἀρίσβην.
ἔνθεν ὑπεκπροφυγών, πατρώϊον ἷκτο δόμονδε.
ἔνθεκα δ' ἤματα θυμὸν ἐτέρπετο οἷσι φίλοισιν
ἐλθὼν ἐκ λήμνοιο, δυωδεκάτη δέ μιν αὖτις
ἔδωκε θεὸς ἐμβαλέειν ὃς μὲν ἔμελλε
πέμψειν αἰδῶ, καὶ οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι.
τόνδ' ὡς δὴ ἐνόησε ποδάρκης δῖος ἀχιλλεύς,
γυμνὸν ἄτερ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος οὐδ' ἔχεν ἔγχος
ἀλλὰ τὰ μὲν ῥ' ἀπὸ πάντα χαμαὶ βάλε, τεῖρε δὲ θυμὸν
φεύγοντ' ἐκ ποταμοῦ, κάματος δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα.

ὄχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν,
ὤ πόποι ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι.
ἦ μάλα δὴ βῶες μεγαλήτορες οὓς περ ἔπεφνον,
ἄντις ἀνασταδὸν ὄντα ὑπὸ ζοφερὴ ἠδ' ὀνοφλὴ
οἷον δὴ καὶ ὅδ' ἦλθε φυγὼν ὑπονηλέες ἦμαρ.
λῆμον' ἐς ἠγαθέην πεπτηότ', οὐδέ μιν ἔσχεν
πόντος ἁλὸς πολιῆς ὃ πολεῖς ἀέκοντας ἐρύκει.
ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ δουρὸς ἀκωκῆς ἡμετέροιο
γεύσεται, ὄφρα ἴδωμαι ἐνὶ φρεσὶν ἠδὲ δαείω.
ἦ ἄρ δμῶες καὶ κεδνὴν ἐλύσεται ἦμιν ἐρύξει
γῆ φυσίζοος, ἥτε κατὰ κρατερὸν περ ἐρύκει,
ὡς ὥρμαινε μένων, ὁ δὲ δὴ ἀχνύμενος ἦλθε τιθηπὼς
γούνων ἆφαθαι μιμαὼς, πέρι δ' ἤθελε θυμῷ
ἐκφυγέειν θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαναν.
ἤτοι ὁ μὲν δόρυ μακρὸν ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεύς,
αὐτὰρ μέμονα μιμαὼς, ὃδ' ὑπέδραμε καὶ βάλε γούνω
κύψας, ἐν χείρεσσι δ' ἄρ' ὑπέρ νώτοιο φαεινὴ
ἔσχε τεμένη χροὸς ἄμμιγα ἀνθρωπείοιο,
αὐτὰρ ὁ πὴξ ἐτέρῃ μὲν ἐλὼν ἐλίαζετο γούνων.
τῇ δ' ἐτέρῃ ἔχεν ἔγχος ἀκαχμένον, οὐδὲ μεθῆκε
καί μιν λιαζόμενος ἔπια πτερόεντα προσηύδα.
γνοῦμαί σ' Ἀχιλεῦ σύ δέ μ' αἶσθο καὶ μ' ἐλέησον
ἀντί τοι ἔμμ' ἱκέταο διοτρεφὲς αἰδοίοιο.
πὰρ γὰρ σοὶ πρώτῳ πασάμην δημήτερος ἀκτήν,
ἤματι ᾧ σ' ὅτε μ' εἶλες ἐϋκτιμένῃ ἐν ἀλωῇ,
καί μ' ἐπέρασας ἀνευθεν ἀγων πατρός τε φίλων τε,
λῆμνον ἐς ἠγαθέην, ἑκατόμβοιον δέ τοι ἦλφον,
νῦν δέ λύμλω βὶς τόσα τοκῶν ἠὼς δέ μοι ἐστὶν
ἦλθε δυωδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον ἐλήλυθα
πολλὰ παθὼν, νῦν αὖ με τιῆς ἐν χερσὶν ἔθηκε

μοῖρ' ὀλοή, μέλλω πυ ἀπέχθεσθαι Διὶ πατρί,
ὅς μ' σοὶ αὖτις ἔδωκε μινυνθάδιον δέ μ' μήτηρ
γείνατο λαοθόη, θυγάτηρ ἄλτεο γέροντος
ἄλθαω ὃς λελίηται φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει,
πᾶσαν ὃς ἀμφιέπει ἐχων, ὑπὸ σατνιόεντι,
τῶδ' ἔχε θυγατέρα πρίαμος. πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας,
τῆς ἢ δύο γενόμεσθα, σύδ' ἄμφω ἀθροβομήσεις,
ἤτοι τὸν πρώτοισι μετὰ πρυλέεσσι δαμάσας
ἀντίθεον πολύδωρον ἐπεὶ βάλες ὀξέϊ δουρί
νῦν ἢ δή ἐνθάδε μοι κακὸν ἑστηκας. οὐ γὰρ ὀΐω
σὰς χεῖρας φεύξεσθαι, ἐπεὶ ῥ' ἐπέλασέ γε δαίμων.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν
μή με κτεῖν' ἐπεὶ οὐχ' ὁμοίσομαι ἐκβρὸς ἐμοῖο,
ὅς τοι ἑταῖρον ἔπεφνεν ἐνηέα τε κρατερόν τε.
Ὣς ἄρα μὲν πρίαμος, προσηύδα φαίδιμος ἕκτωρ
λιαζόμενος ἔπεσιν, ἀμείλικτον δ' ὄπ' ἄκουσε,
νήπιε, μή μοι ἄποινα πιφαύσκεο μήδ' ἀλέγιζε
πρὶν μὲν γὰρ πάτροκλον ἐπιστῆν μόρσιμον ἦμαρ,
τόφρα τέ μοι πιφιδέσθαι ἐνὶ φρεσὶ φίλτερον ἦεν,
φῶας, καὶ πολλὸς ζωὸς ἕλον ἠδ' ἐπέρασα,
νῦν δ' οὐκ ἔστ' ὅς τις θανατον φύγῃ ὅν κε θεός γε
ἐμὶν προπάροιθεν ἐμῆς ἐν χερσὶ βάλῃσι
συμπάντων φώων πέρι δ' ἄμ πριάμοιό γε παίδων.
ἀλλὰ φίλος θάνε καὶ σύ, τίη ὀλοφύρεαι αὔτως,
κάτθανε καὶ πάτροκλος, ὅ περ σέο πολλὸν ἀμείνων.
οὐχ ὁράας οἷος κἀγὼ καλός τε μέγας τε,
πατρός δ' ἐμ ἀγαθοῖο, θεὰ δέ μ' ἐγείνατο μήτηρ.
ἀλλ' ἐπὶ τοι κἀμοὶ θάνατος καὶ μοῖρα κραταιὴ
ἔσται, ἢ ἠὼς, ἢ δείλης, ἢ μέσον ἦμαρ,
ὁππότέ τις καὶ ἐμεῖο ἀρὴϊ ἐκ θυμὸν ἕληται,

ἦ ὅ γε δεῦρὶ βαλὼν, ἦ ἀπὸ νευρῆφιν ὀΐσας.
Ὡς φάτο, τῷδ' οὐτᾶ λυτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ.
ἔγχος μὲν ῥ' ἀφίεικεν, ὅδ' ἕζετο χεῖρε πετάσας
ἀμφοτέρας ἀχιλῆος ὑ ἱρυσάμενος ξίφος ὀξὺ
τύψε κατὰ κλῆδα παρ' οὐχένα, πᾶν δὲ οἱ ἴσω
δῦ ξίφος ἀμφήκες, ὅδ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ
κεῖτο ταθείς, ἐκ δ' αἷμα μέλαν ῥέε, δεῦε δ' ὑ γαῖαν.
τὸν δ' ἀχιλεὺς ωταμόν δε λαβὼν ωδὸς, ἤκε φέεσθαι
καί οἱ ἐπευχόμενος, ἔπεα πτερόεντ' ἀΐρδην.
ἐνταυθοῖ νῦν κεῖσο μετ' ἰχθύσιν, οἵ σ' ὠτειλῆς
αἷμ' ἀπολιχμήσονται ἀκηδέες, οὐδέ σε μήτηρ
ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ἀλλὰ σκάμανδρος
εἴσω δινήεις, εἰσω ἁλὸς εὐρέα κόλπον,
ῥωσκων τίς κατὰ κῦμα μέλαιναν φρῖχ' ὑπαΐξει
ἰχθύς ὅστις φάγησι λυκάονος ἀργέτα δημὸν
φθειρειν, ἐσόκεν ἄσυ κιχείομεν ἱλίθ' ἱρὴν
ὑμεῖς μὴν φεύγοντες ἐγώδ' ὄπιθεν κοπαΐζων,
οὐδ' ὑμῖν ωταμός περ ἐΰῤῥοος ἀργυροδίνης
ἀρκέσει, ᾧ δὴ δήθα ωλεῖς ἱερεύετε ταύρους,
ζωούς δ' ἐν δίνῃσι καθείετε μώνυχας ἵππους.
ἀλλὰ καὶ ὥς ὀλέεσθε κακὸν μόρον ἐσόκε πάντες
τίσετε παφόνου φόνον, καὶ λοιγὸν ἀχαιῶν,
οὓς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἐπέφνετε νόσφιν ἐμεῖο.
Ὡς ἄρ' ἔφη, ωταμὸς δ' χολώσατο κηρόθι μᾶλλον.
ὥρμηνεν δ' αὖά θυμὸν ὅπως παύσεται πόνοιο
δῖον ἀχιλλῆα, ῥώεσθαι δ' λοιγὸν ἀλάλκοι,
τόφρα δ' πηλείος ἡὸς ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος.
ἀστεροπαίῳ ἐπᾶλτο κατακτάμεναι μενεαίνων
υἱεῖ πηλεγόνος, τὸν δ' ἄξιος εὐρύρεθρος
γείνατο καὶ πορίοισα ἀκιδμενίοιο θυγατρῶν

πρισβυτάτη, τῇ γὰρ ῥα μίγη ωταμὸς βαθυδίνης,
τῷ δ' ἀχιλεὺς ἐπόρουσεν ὅδ' αὐτίος ἐκ ωταμοῖο
ἦεν ἔχων δύο δοῦρε, μένῳ δέ οἱ ἐν φρεσὶ θῆκε
ξάνθος, ἐπεὶ κεχόλωτο δακὼν ἁλὶ καμέντα σιδήρῳ,
τὸν ἀχιλεὺς ἐδάϊξε κατὰ ῥόον οὐδ' ἐλέαιρεν
εἵνεκ' ὅτι δὴ ἄλκαρ ἔην ἐπ' ἀλλήλῃσιν ἰόντοιν,
τὸν πρότερος προσέειπε ωοδάρκης δῖος ἀχιλλεύς.
τίς πόθεν ἐς ἀνδρῶν, ὅ μιν ἔτλης αὐτίος ἐλθεῖν ;
δυσήνωρ δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιόωσι.
Τὸν δ' αὖ πηλεγόνος προσεφώνεε φαίδιμος υἱός,
πηλείδη μεγάθυμε, τίη γενεὴν ἐρεείνεις,
ἠμὲ ἐκ παιονίης εὐρυβώλου τηλόθ' ἰούσης,
παίονας αὐτὸν ἄγων δολιχεγχέας, ὄφρα δὲ μοὶ νῦν
δὴ ἐνδεκάτη ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα.
αὐτὰρ ἐμοὶ γενεὴ ἐξ ἀξίου εὐρυῤῥέοντος.
ἀξίου, ὅς κάλλιστον ὕδωρ ἐπὶ γαῖαν ἵησι,
ὅς τέκε πηλεγόνα κλυτὸν ἔγχεϊ, τόν δ' ἐμὲ φασὶ
γεινασθαι, νῦν αὖτε μαχώμεθα φαίδιμ' ἀχιλλεῦ.
Ὡς φάτ' ἀπειλήσας, ὅδ' ἀνέσχετο δῖος ἀχιλλεὺς
πηλιάδα μελίην, ὅδ' ἀμαρτῇ δούρασιν ἀμφὶς
ἥρως ἀστεροπαῖος ἐπεὶ πρὸ δέξιος ἦεν,
καὶ ῥ' ἑτέρῳ μὲν δουρὶ σάκος βάλεν, οὐδ' ἔῤῥηξε
ῥῆξε σάκος, χρυσὸς γὰρ ἑρύσακε δῶρα θεοῖο.
τῷ δ' ἑτέρῳ μιν πῆχυν ἐπιγράψας βάλε χειρὸς
δεξιτερῆς, σύτο δ' αἷμα κελαινεφὲς, ἦδ' ὑπὲρ αὐτοῦ
γαίῃ ἐνισσεύοιτο, λιλαιομένη χροὸς ἆσαι,
δεύτερος αὖτ' ἀχιλλεὺς μελίῃ ἰθυπλήγας ἐ.
ἀστεροπαίῳ ἐφῆκε κατακτάμεναι μενεαίνων,
καὶ τὸν μὲν ῥ' ἀφαμαρτεν, ὅδ' ὑψηλὸν βάλεν ὄχθῳ
μεσσοπαγεῖς δ' ἄρ' ἔθηκε κατ' ὄχθης μείλινον ἔγχος.

πηλείδης δ' ἄορ ὀξὺ ἐρυσάμην & παρὰ μηρὸν
ἄλτ' ἐπὶ δι μεμαώς. ὁ δ' ἄρα μελίῃ ἀχιλῆϊ
οὐ δύνατ' ἐκ κρημνοῖο ἐρύσαι χερὶ παχείῃ,
ἧις μὲν μιν πελέμιξεν ἐρεθιζόμενον μνιαίνων,
ἧις δ' μεθῆκε βίη, τὸ δ' τέταρτον ἤθελε θυμῷ
ἆξαι, ἐπιγνάμψας ὄρυ μείλινον ἀακίδικο
ἀλλὰ πρὶν ἀχιλῆος ἀχέσθην ἄορι θυμὸν ἀπηύρα,
γασέρα γὰρ μιν τύψε παρ' ὀμφαλὸν, ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι
χῦνθ' χαμαὶ χολάδες, τὸνδε σκότ & ὄσσε κάλυψεν,
ἀδμαίνων τ', ἀχιλῆϊ δ' ἄρ' ἐνὶ σήθεσσιν ὀρούσας
τοῦχα τ' ἐξενάριξε, καὶ οὐχόμην & ἔπος ηὔδα.
Κεῖσ' οὕτω, χαλεπόν τοι ἐειδυίῃ & κρονίωνι
παυσίην ἐυζώμων ποταμοῖο πυρ ἐκγεγαῶτα.
φῆθα σύ μὴν ποταμῷ γόνος ἔμμεναι εὐρὺ ῥέοντι &
αὐτὰρ ἐγὼ γενεὴν μεγάλου διὸς εὔχομαι εἶναι,
τίκτεμ' ἀνὴρ πολλοῖσιν ἀνάσσων μυρμιδόνεσσι,
πηλῆος ἀακίδης, ὃς δ' ἄρ' ἀακὸς ἐκ διὸς ἦεν,
ζωὸς κρείσσων μὲν ζωὸς ποταμῶν ἁλιμυρήντων,
κρείσσων δ' αὖτε διὸς γενεὴ ποταμοῖο τέτυκται.
καὶ γὰρ σοί ποταμός γε μέγας πάρα, εἰ δύναταί τι
χραισμεῖν, ἀλλ' οὐκ ἔστι διὶ κρονίωνι μάχεσθαι,
ζωὸς. οὔτε κρείων ἀχελώιος ἰφθαρίξει.
οὐδὲ βαθυῤῥείταο μέγα σθένος ὠκεανοῖο,
ἐξ οὗπερ πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα.
καὶ πᾶσα κρῆναι καὶ φρείατα μακρὰ νάουσιν,
ἀλλὰ καὶ ὃς δείδοικε διὸς μεγάλοιο κεραυνὸν,
δεινήν τε βροντὴν, ὅτ' οὐρανόθεν σμαραγήσῃ.
ὣ ῥα, καὶ ἐκ κρημνοῖο ἐρύσατο χάλκιον ἔγχος,
τὸν δ' κατὰ τόθι λεῖπεν ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα.
κέμβωλον δ' ἐν ψαμάθοισι, δίνην δὲ μιν μέλαν ὕδωρ

τὸν μὲν ἔπειτ' ἐχέλυες τε καὶ ἰχθύες ἀμφιπένοντο
δημὸν ἐρικτεόμενοι ἐπινεφρίδιον κείροντος.
αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἴεναι μετὰ παίονας ἱπποκορυστάς,
οἳ ῥ' ἐπὶ πὰρ ποταμὸν πεφοβήατο δινήεντα,
ὡς εἶδον τὸν ἄελσον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
χῶρσ' ὑπὸ πηλείδαο καὶ ἄσσει ἴφθι δαμέντα,
ἐν δ' ἔλε θοῦρι ἀχιλλεὺς ἀγχόθι τε μύδαινάν τε ἀσύπτυλόν τε
μησσόν τε θρασίον τε, καὶ αἴνειον ἠδ' ὀφελίστην,
καὶ νύκ' ἐπὶ πλείονας κτάνε παίονας ὠκὺς ἀχιλλεύς.
εἰμὴ χωσάμενος ποταμὸς βαθυδίνης,
ἀνέρι εἰσάμενος βαθέης δ' ἐφθέγξατο δίνης,
Ὦ ἀχιλεῦ, πέρι μὲν κρατέεις πέρι δ' αἴσυλα ῥέζεις
ἀνδρῶν, αἰεὶ γάρ τοι ἀμύνεσι θεοὶ αὐτοί,
εἴ σοι δῶκε ἰδὼν κρόνου παῖς πάντας ὀλέσσαι,
ἔξ εἰμέθεν γ' ἐλάσας πεδίον κατὰ μοῦνος ῥέζε.
πλήθει γὰρ δή μοι νεκύων ἐρατεινὰ ῥέεθρα
οὐδέ τι πῃ δύναμαι προχέειν ῥόον εἰς ἅλα δῖαν
σεύομενος & νεκύεσσι, σὺ δ' κτείνεις ἀϊδηλα.
ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ ἔασον ἀπὸ μ' ἔχειν ὀρχαμὸν λαῶν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς ἀχιλλεύς.
ἔσσεται ταῦτα σκάμανδρε διοτρεφὲς ὡς σὺ κελεύεις,
ἕως δ' οὐ πρὶν λήξω ὑπερφιάλους ἐναρίζων.
πρὶν ἔλασσι κατὰ ἄστυ καὶ ἔκθορε πρόμαχον ἀνδρῶν
ἀνδρείων, κέν με δαμάσσεται, ἤκεν ἐγὼ τόν.
Ὡς ἐπὼν φώτεσσιν ἐπαυρέν δαίμονι ἶσος,
καὶ τότ' ἀπόλλωνα προσέφη ποταμὸς βαθυδίνης,
ὤ πόποι ἀργυρότοξε διὸς τέκος οὐ σύ γε βουλὰς
ἐρύσσαο κρονίωνος ὅτι μάλα πολλὰ ἐπίτελλε,
φῶσι παεσσάμενος καὶ ἀμύνειν, ἐσσόκεν ἐλθὴ
δείελος ὀψὲ δύων, σκιάσῃ δ' ἐριβώλακας ἄρουρας,

ῆ, καὶ ἀχιλλῆος μὴν ἀνεκλυτὸς ἔνθορε μένος
κρημνὸς ἀπαίσιος, ὅσσ' ἀπείρυθε οἴδματα θύων,
πάντα δ' ὄρεσφι ῥίεθρα κυκώμενον· ὧς τε γενέσθην
πολλὸς, οἳ ῥα κατ' αὐτὸν ἅλις ἔσαν, οὓς κτάν' ἀχιλλεύς
τοὺς ἔκβαλλε θύραζε μεμυκώς, ἠύτε ταῦρος
κοβάνδηλ. ζωοὺς δ' ἐσάω κατὰ καλὰ ῥίεθρα,
κρυπτὸν ἐν δίνῃσι βαθείῃσιν μεγάλῃσι.
ἀμφὶ δ' ἀχιλῆα κυκώμενον ἵστατο κῦμα,
ὤθει δ' ἐν ῥηχμῖ πίπτων ῥόος, οὐδέ πόδεσσιν
ἔσχε σηρίξασθαι, ὀδὲ πελέσθω ἴλις χορδίν
ὑφὺς μεγάλῳ, ὅδ' ἐκ ῥιζῶν ἔειπε σάσε,
κρημνὸν ἄπωτα δι' ὧσεν, ἐπέσχε δὲ καλὰ ῥίεθρα.
ἄλοισι ποικίλοισι, γεφύρωσεν δὲ μιν αὐτὸ,
ἐσσάω πᾶσ' ἔειπε, ὅδ' ἄρ' ἐκ λίμνης ἀνορούσας,
ἴξεν πεδίοιο δι' ὡσὶ κραπνοῖσι πέτεσθαι
δηΐους, οὐδ' ἐτ' ἔλπε μέγας θεὸς, ὧρτο δ' ἐπ' αὐτῷ
ἀκροκελαινιόων, ἵνα μιν παύσῃσι πόνοιο
δῖον ἀχιλλῆα φῶτα τ' ἔῃσιν ἀλάλησι,
πλεόνης δ' ἀπόρουσεν ὄρον τ' ἐπὶ δ' ὄρεος ἔρυτο
αἰετὸς οἶμαι ἔχων μέλανα θηρητῆρα,
ὅς θ' ἅμα καρπός τε καὶ ὤκιστος πετεηνῶν,
τῷ δ' ἐκὼς ἴξεν, ἐπεὶ σάθεσαι δὲ χαλκὸς
σμερδαλέον κονάβιζεν ὕπαθα δ' ὑπὸ λιασθείς
φῶτ', ὅδ' ὄπιθε ῥέων ἐπὶ μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ
ὧδ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχετηγὸς ἀπὸ κρήνης μελανύδρου
ἀμφυτὰ καὶ κήπους ὕδατι ῥόον ἡγεμονεύει,
χερσὶ μάκελλαν ἔχων ἀμάρης δ' ἐξ ἔχματα βάλλων
τῶ μέν τε προρέοντ' ὑποφήσθης ἅπασαι
ἐκλιῦνται, τὸ δ' ἔτι ὦκα κατηβόλλμενον κελαρύζει
χώρῳ ἐνὶ πρωαλιῷ, φθάνει δέ τε καὶ τὸν ἄγοντα·
ὡς αἰεὶ

ὡς αἰεὶ ἀχιλῆα κιχήσατ' κῦμα ῥόοιο,
ὃς λαοφόρον ἐόντα, θεοὶ δέ τε φέρτεροι αὐδρῶν·
ἀσαμίδι δ' ὁρμήσας ποσὶ φωρηκτῆσι δῖος ἀχιλλεὺς,
οὔνα ἐναντίβιον μὴ γνώμενα εἶμεν ἅπαντες
ἀθάνατοι φοβέοντο δι' οὐρανὸν εὐρὺν ἔχοντες
ἀσάκι μὲν μέγα κῦμα διιπετέος ποταμοῖο
πλάζ' ὤμως καθύπερθεν ὅδ' ὑψόσε ποσὶν ἐπήδα,
θυμῷ ἀνιάζων, ποταμὸς δ' ὑποδύνατ' ἰσάμενος
λαυκανίην ὕπαθα ῥίεων κονίῃ δ' ὑπέρεπλε ποδοῖιν,
πυκνίδας δ' ὤμοξεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν.
ἔνθ' ἀχιλῆα ὡς οὔτις ἔτι θνητῶν ἐλεεινὸν ὑπέσχε
ἐκ ποταμοῖο σάσαι, ἐπέτα δ' ἔτι τί παθοιμι.
ἄλλος δ' οὔτις μοι τόδε αἴτιος οὐρανιώνων,
ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἥμε ψεύδεα ἤθελεν,
ἥμ' ἔφατο τρώων ὑπὸ τείχεϊ θωρηκτάων,
λαοφόροις ἁλίεσθαι ἀπόλλωνα βιλέεσιν,
ὃς μ' ὄφελ' ἕκτωρ κτεῖναι ὃς ἐνθάδε τίφαθ' ἕαστο·
τῷκ' ἀγαθὸς μάν κεν ἐπιφθ' ἀγαθὸν δέ κεν ἐξενάριξε.
νῦν δέ με λωιτάλεω θανάτῳ ἕμαρτο ἁλῶναι,
ἐρχθέντ' ἐν μεγάλῳ ποταμῷ ὡς παῖδα συφορβόν,
ὅν ῥά τ' ἐναυλὸς ἀποέρσει χειμῶνι πρῶτα.
ὡς φάτο, ὃν δ' ἀλεγεινὰ ποσειδάων καὶ ἀθήνη
στήτην ἐγγύς ἰόντε, μετὰ δ' ἀνδρεσσιν ἐίκτην,
χερὶ δ' ἑτέρᾳ λαβόντε ἐπισώσαντ' ἐπέεσσι.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε ποσειδάων ἐνοσίχθων,
πλεόνη μήτ' ἄρπ λίην βίη, μήτ' ἐπὶ τάρβει.
θεὼ γὰρ τοι νῶϊ θεῶν ἐπιτάρροθω εἰμέν,
ζηνὸς ἐπαινήσαντος ἐγὼ καὶ παλλὰς ἀθήνη·
ὡς οὔτοι ποταμῷ γε δαμήμεναι αἴσιμόν ἐστιν.
ἀλλ' ὅδε μὲν τάχα λωφήσει, σὺ δὲ εἴσεαι αὐτός·

ὡς τὰρ ἔι πυκινῶς ὑποθησόμεθ' αἴκε πίθηται
μὴ πρὶν παύειν χεῖρας ὁμοίΐῃ πολέμοιο,
πρὶν κατὰ ἰλιόφιν κλυτὰ τείχεα λαεῖν ἑίλσαι
πωικὸν, ὃς κε φύγησι, σύ δ' ἴκτορι θυμὸν ἀπούρας
ἄψ ἴῶ νῆας ἴμὴν δίδαμεν δέ οἱ εὖχος ἀρέσθαι,
τὼ μὴν ἄρ ὣς ἐπόντε μετ' ἀθανάτοις ἀπιθήτω.
ὡς τὰρ ὃ βῆ μέγα γάρ ῥα θεῶν ὄπιν ἴφθιμὴ
εἰς πεδίον, τὸ δὲ πᾶν πλῆθ' ὕδατος ἐκ χυμένοιο,
πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ δαΐκταμένων αἰζηῶν,
πλῶον ἠὲ νέκυσσι, τῦδ' ὑφόσε γούνατ' ἴπήδα.
πρὸς ῥόον ἀΐσσοντος ἄϊ ἰθύν, ὄφρ' ἐμίν ἔαχε
σὺρὺ ῥέον ποταμὸς μέγα χαῖρε δὲ ἴμβαλ' ἀθήνη.
ὄφρ' ἐ σκάμανδρ' ἐλήγε τιὸν μένος, ἀλλ' ἔπι μᾶλλον
χώσσε πηλείωνι, κόρυσσε δὲ κῦμα ῥόοιο
ὑψόσ' ἀειρόμενος, σμόωντι δὲ κέκλιτ' ἀΰσας.
φίλε κασίγνητε δίνε ἄνερος ἀμφότεροί περ
χῶμμι, ἴπεὶ τάχα ἄδυ μέγα πριάμοιο ἄνακτος
ἴκπέρσει, φῶς δὲ κατὰ μόθον ἔμμενεν ἄμφις,
ἀλλ' ἐπάμυνε ταχιστὰ, καὶ ἐμπίπλησι ῥέεθρα
ὕδατος ἐκ πηγέων πολέας δ' ὀρόθυνον ἰναύλους,
ἴσει δὲ μέγα κῦμα τολὺν δ' ὀρυγμαδὸν ὄρσεο.
φῖρῶν καὶ λάων ἵνα παύσομαι ἄτρυτον ἄνδρα.
ὄς δὴ νῦν κρατέει μέμονεν δ' ὄγε ἶσα θεοῖσιν.
φημὶ γὰρ οὔτε βίῃ χραισμήσειν οὔτε τι εἶδος
οὔτε τὰ τεύχεα καλὰ τά που μάλα νηόθι λίμνης
κείσεται ὑπ' ἰλύι κεκαλυμμένα καδ δέμιν αὐτὲ
εἰλύσω φαμαθοισιν, ἄλις χρώσσας πρὶ χιόνας
μυρίον, ὄφρ' οἱ ὀσέ' ἐπισήσονται ἀχαιοί,
ἀλλ' ἑξαῦτόσε οἱ ἄσιν καθύπερθε καλύψω.
αὐτὰρ δὲ καὶ σῦμα τετεύξεται, ὄφρ' ἔτι μιν χρὴ

ἔσσει τυμβοχόης ὅτε μιν θάπτωσιν ἀχαιοί,
ἠὲ καὶ ἐπῶρτ' ἀχιλῆι κυκώμενος ὑψόσε θύων
μορμύρων ἁρπῶτε καὶ αἵματι καὶ νεκύεσσιν,
πορφύριον δ' ἄρα κῦμα ῥιπτεῖος ποταμοῖο
ἴσατ' ἀφρόμενον, κατὰ δ' ὄρεα πλεόωνα.
ὄφρ' ἐ μὲν ἄϋσε πεδόσισασ' ἀχιλῆι.
μήμιν ἀποίρεσθε μίας ποταμὸς βαθυδίνης,
αὐτίκα δ' ὄφασον προσεφώνεε φίλον ἦτορ,
ὄρσο κυλλοποδίων ἰμὸν τέκος ἄστυ δὲ θεῖν χρή.
ξάνθον δίνήοντα μάχῃ ἠίσκεμμεν ἔτι.
ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα πιφαύσκω δὲ φλόγα πολλήν,
αὐτάρ ἐγὼ ζεφύροιο καὶ ἀργέσταο νόμοιο,
ἔβμα ἐξ ἀλόθεν χαλεπῶς ὄρσασα θύελλαν,
ἴκοιν ἀπὸ ῥώων κεφαλὰς καὶ τεύχεα κήαι,
φλέγμα κακὸν φορέουσα σὺ δὲ ξάνθοιο παρ' ὄχθας
δίνβρεα καῖε, ἐνδ' ἀνὲν ἰὴ πυρὶ, μὴ δέ σε πάμπαν
μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἀποτρίπεσθαι καὶ ἀρῆι,
μὴ δὲ πρὶν ἀποπαύειν τὸν μένος, ἀλλ' ὁπόταν δὴ
φθέγξομ' ἐγὼ ἰάχουσα, τότε κεῖν ἀκάματον πῦρ.
Ὣς ἔφατ', ὄφασος δὲ λυτύσκετο θεσπεσίοις πῦρ.
πρῶτα μὲν ἐν πεδίῳ πῦρ δαίζετο καῖε δὲ νεκροὺς
πολλούς, οἳ ῥα κατ' αὐτὴν ἅλις ἔκταν' ἀχιλλεύς,
πᾶν δ' ἐξηράνθη πεδίον, ἔχεν δ' ἀλαὸν ὕδωρ,
ὡς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς βορέης νεοαρδέ' ἀλωὴν
αἶψ' ἄν ξηράνῃ, χαίρει δέ μιν ὅς τις ἐθείρῃ,
ὣς ἐξηράνθη πεδίον πᾶν, καδ δ' ἄρα νεκροὺς
κῆσε, δαΐ ἐς ποταμὸν βέβλε φλογὶ παμφανόωσαν.
καίοντο πτελέαι τε καὶ ἰτέαι, ἠδὲ μυρίκαι,
καίετο δὴ λωτός τε ἠδὲ θρῦον ἠδὲ κύπειρον,
τὰ περὶ καλὰ ῥέεθρα ἅλις ποταμοῖο πεφύκει.

τέρονθ' ἁλιχέλυές τε καὶ ἰχθύες, οἵ κατὰ δῖναν
οἱ κατὰ καλὰ ῥέεθρα κυβίσων ἔνθα καὶ ἔνθα.
πνοιῇ τῆρόμμοι πολυμήτιος ἠφαίστοιο,
καίοντ' ἰς ποταμοῖο· ἕως τ' ἔφατ' ἐκτ' ὀνόμαζεν
ὄφρας, οὔτις οἵγε θεῶν σύνατ' ἀντιφερίζειν·
ὣδ' ἄνεχ' οἵγ' ὧδε πυρὶ φλιγέθοντι μαχοίμην,
λήγ' ἔριδος ῥᾶϊς δ' καὶ αὐτίκα δῖος ἀχιλλεύς.
ἄστεος ἐξελάσειε, τί μοι ἔριδος καὶ ἀρωγῆς,
φῆ πυρὶ καιόμενος, αὐαὶ δ' ἔφλυε καλὰ ῥέεθρα·
ὡς δ' λίβης ῥεῖ ἐνδον ἐπῳδόμῳ πυρὶ ποιῷ,
κνίσῃ μελδόμενος ἀπαλοτριφέος σιάλοιο
πάντοθεν ἀμβολάδην, ὑπὸ δ' ξύλα καῆναι κεῖται·
ὣς τὸ καλὰ ῥέεθρα πυρὶ φλιγόμενα, ῥεῖεδ' ὕδωρ,
δὲ ἔθελε προρέειν, ἀλλ' ἴσχεν τεῖρε δ' ἀϋτμὴ
ἠφαίστοιο βίηφι πολύφρονος, αὐτὰρ ὅγ' ἤρῳ
ποιμὰ λιαόμενος ἐπία πτερόεντα προσηύδα·
ἤρη, τίπτε σὸς υἱὸς ἐμὸν ῥόον ἔχρασε κήδῃ
ἐξ ἄλλων, ἐμέ γ' αἴτιός εἰμι,
ὅσσον οἱ ἄλλοι πάντες ὅτι ῥᾳδιόωντες ἀρωγοί·
ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼν ἀποπαύσομαι ἤ σύ κελεύεις,
παύεσθω δὲ καὶ οὗτος, ἐγὼ δ' ὄμνυμι καὶ ὅδ' ὄμοσσον
μήποτ' ἐπὶ ῥῶϊν ἀλεξήσειν κακὸν ἦμαρ,
μή δ' ὁπόταν φοίη μαλερῷ πυρὶ πᾶσα δάηται
καιομένη, καίωσι δ' ἀρήϊοι, υἷες Ἀχαιῶν,
αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε θεὰ λευκώλενος ἤρη,
αὐτίκ' ἄρ' ἤφασον προσεφώνεον ὃν φίλον υἱόν·
ἤφαιστε, σχέο τέκνον ἀγακλυτέ, οὐ γὰρ ἔοικεν
ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτῶν ἕνεκα συφελίζειν,
Ὣς ἔφαθ', ἤφαιστος δ' κατέσβεσε θεσπεσίην πῦρ·
ἐς ῥέεθρον δ' ἄρα κῦμα κατίσχανε καλὰ ῥέεθρα·

ὣς τὰρ ἐπὶ ξάνθοιο δολιχὸν μένος, οἱ μὲν ἔπειτα
παυσάσθην, ἤρη γὰρ ἐρύκακε χωομένην περ·
ἐν δ' ἄλλοισι θεοῖσιν ἔρις πέσε βιβαθύμοις,
ἀργαλέη, δίχα δὲ φρεσὶν ἐνὶ φρονὶ θυμὸς ἄητο,
σύνδ' ἐπιόν μεγάλῳ ὁμάδῳ βράχε δῦρεία χθών
ἀμφὶ δ' σάλπιγξεν μέγας οὐρανός, ἀΐετο δ' ζεύς
ἥμενος ὑψόθεν· ἐνθ' ἄρα οἱ φίλον ἦτορ
ἠθοσύνῃ ὅθ' ὁρᾷ θεοὺς ἔριδι ξυνιόντας.
ἔνθ' οἵγ' ἐκ πρηνὸν ἀφίεσαν, ἦρχε γὰρ Ἄρης
φιν ὀρ, καὶ πρῶτος ἀθηναίῃ ἐπόρουσε,
χάλκειον ἔγχος ἔχων καὶ ὀνείδειον φάτο μῦθον·
τίπτ' αὖ ὦ κυνόμυια θεοὺς ἔριδι ξυνελαύνεις,
θάρσος ἄητον ἔχουσα, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν·
ἦ μέμνῃ ὅτε τυδείδῃ διομήδεϊ ἀνῆκας
ὑτάμμεναι, αὐτὴ δ' πανόψιον ἔγχος ἐλοῦσα·
ἆθυς ἐμεῦ ὦσας, σχὲς δ' χρόα καλὸν ἐδάφας·
τῶσ' ἄν νῦν δίω ἀπὸ πσίμμι ὅσα μ' ἔεργας,
Ὣς ἔπων, οὔτησε κατ' αἰγίδα θυσανόεσσαν
σμερδαλέην, ἣν δὲ διὸς δολομήσι κραυνὸς
πῇ μιν ἄρης οὔτησε μιαφόνος ἐγχεῖ μακρῇ,
ἂν δ' ὀλοχαρασαμένην λίθον εἷλκε χερὶ παχείῃ,
κεῖτο δ' ἐν πεδίῳ μέλανα ῥιχνὺν τε μέγαν τε,
τὸν ῥ' ἄνδρ' πρότεροι θέσαν ἠμύσιον δύρον ἀρούρης·
τόν βαλε θοῦρον ἄρηα κατ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα·
ἑπτάς δ' ἐπέσχε πέλεθρα πεσὼν ἐκόνισε δὲ χαίτας,
τεύχεά τ' ἀμφαράβησε, γέλασε δὲ παλλὰς ἀθήνη
καί οἱ ἐπευχομένη ἔπια πτερόεντα προσηύδα·
Νηπύτι' ἦ δὲ νύπω ἐπιφράσω ὅσσον ἀρείων
εὖχομ' ἐγὼν ἐμεῖο ὅτι μοι μένος ἀντιφερίζῃς,
ὅττακοντ' μητρὸς ἐμεννύας ἐξαπατίνοις,

ὅπποι χωομένη κακὰ μήδεται, οὕνεκ' ἀχαιοὺς
κάλλιπεδ', ὠὐτὰρ ἔμοιγε ὑπερφιάλοισιν ἀμύνεις,
Ὡς ἄρα φωνήσασα πάλιν βάλε πῶυ ὅπερ φέεινὼ
τὸν δ' ἄγε χερὸς ἑλοῦσα διὸς θυγάτηρ ἀφροδίτη,
πυκνὰ μάλα στεναχοντα· μόγις δ' ἐσαγείρατο θυμόν·
τήνδ' ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος ἥρη,
αὐτίκ' ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ὤ πόποι αἰγιόχοιο διὸς τέκος ἀρητῶνη,
καίδ' ἄνδ' ἡ κωκυμίῃ ἄγε βροτολοιγὸν ἄρηα
δηίην ἐκ πολέμοιο κατὰ κλόνον, ἀλλὰ μίθηλδε·
Ὡς φάτ' ἀθηναίη δὲ μετέαυτε χεῖρι ὑθυμῷ
καί ῥ' ἐπιφσαμένη πρὸς ἑὰθρα χερὶ παχείῃ
ἔλασε, τὼς δ' αὖτὸ λύε γούνατα καὶ φίλον ἦτορ·
τὼ μὲν ἄρ' ἄμφω κεῖντο ποτὶ χθονὶ πολυβοτείρῃ·
ἤδ' ἄρ' ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε·
Τοιοῦτοι νῦν πάντδ' ὅσοι τρῶες ἀρωγοὶ
εἶεν, ὅτ' ἀργείοισι μαχοίατο θωρηκτοῖσιν
ὣς δ'ἔτε θαρσαλέοι καὶ τλήμονδ' ὡς ἀφροδίτη,
ἦλθεν ἀρηϊφίλυρος ἐμῷ μένει ὠὐποσασα·
τῷ κε δὴ πάλαι ἄμμδ' ἐπαυσάμεθα πολέμοιο
ἰλίῃ ἐκπέρσαντδ' ἠὐκτίμενον πολίεθρον,
Ὡς φάτδ, μείδησε δὲ θεὰ λευκώλενος ἥρη,
ὠὐτὰρ ἀπόλλωνα προσέφη κρείων ἐνοσίχθων,
φοῖβε τίη δὴ νῶι διέκαμεν ἧδ' ἔοικεν
ἄρξάντων ἑτέρων τὸ μὲν αἴσχιον αἴκ' ἀμαχητὶ
νόμεν οὐλυμπόν δὲ διὸς ποτὶ χαλκεβατες δῶ·
ἄρχε, σὺ γὰρ χωομένῳ γε θεῷ ἔμοι γε
καλὸν ἐπεὶ πρότερος γενόμην καὶ πλείονα οἶδα·
νηπύτι', ὡς ἄνοον κραδίην ἔχδ', ἧδέ νυ τῶν πρ

ex hac fabula. Ἠτὲ μέμνηκα ὅσα δὴ πάθομεν κακὰ ἴλιον ἀμφί·
b alia Gamen ab Homero commentum, ac vulgo fotet.

μῦθοι νῶι θεῶν ὅτ' ἀγήνορι λαομέδοντι
πὰρ διὸς ἐλθόντδ θητεύσαμεν ἐς ἐνιαυτόν
μισθὼ δ' ῥητὸν ἔδε σημαίνων ἐπέτελλεν·
ἤειν ἐγὼ τρώεσσι πόλιν πέρι τεῖχος ἐδέμεν·
εὐρύ τε καὶ μάλα καλὸν ἵν' ἀῤῥηκτος πόλις εἴη
φοῖβε, σύδ' ἠλίβατας ἕλικας βοῦς βυκολέεσκες,
ἶδης ἐν κνημοῖσι πολυπτύχου ὑληέσσης·
ἀλλ' ὅτε δὴ μισθοῦ τέλος ὥρνυ μηδέδ' ὧραι
ἐξέφερον τότε νῶι βίην ἅπαντα λαομέδων ἐπαγλὸς ἀπηλήσας δ' ἀπέπεμπε·
τῷ μὲν ὅγ' ἠπείλησε πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθε
δήσειν, καὶ περάαν νήσων τηλεδαπάων,
αὐτὼ δ' ὄγ' ἀμφοτέρω ἀπεκηβόλω οὔατα χαλκῷ· pluvia. prag. ufitatum in iocos et pluvia. prag.
νῶι δ' ἐτ' ἀῤῥοβίοισιν κινηθέντι θυμῷ
μισθοῦ χαόμμοι τὸν ὄφελες οὐκ ἐτέλεσσε·
τῷ δὴ νῦν λαοῖσι φέρεις χάριν, ἧδε μεθ' ἡμέων
πέρᾳ, ὄφρα κεν πᾶσιν ὑπερφίαλοι ἀπόλωνται,
πρόχυ κακῶς, σὺν παισὶ καὶ αἰδοίῃς ἀλόχοισι,
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἑκάεργος ἀπόλλων·
ἐννοσίγαι, ἦ κ' ἄν μ' ἀφρονα μυθήσαιο
ἔμμεναι ἠδ' ἄλλ' ὅτις βροτῶν ἴσκε πολεμίζω
σεῖο ἕνεκ' οἰ φύλλοισιν ἐοικότες ἄλλοτε μὲν τε
ζαφλεγέος τελέθουσιν ἀρούρης καρπὸν ἔδοντες·
ἄλλοτε δ' αὖ φθινύθουσιν ἀκήριοι, ἀλλὰ τάχιστα
παυσώμεσθα μάχης, οἷσιν αὐτοὶ πειρακάθωμεν.
Ὡς ἄρα φωνήσας πάλιν ἔβατε· αἶψα γὰρ ἔμπα
πατροκασιγνήτοιο μιγήμεναι ἐν παλάμῃσι·
τὸν δὲ κασιγνήτη μάλα νείκεσε ποτνια θηρῶν
ἄρτεμις ἰοχέαιρα, κύν' ὀνείδεον φάτο μῦθον·
φεύγεις δὴ ἑκάεργε δόσ' ἀλκίμω ἠδὲ νίκην

πᾶσαν ἐπίβρεψας μίλτον δ' ὀδὶ οὖχος ἐδωκας
νηπύτιε, τίνυ τόξον ἔχας ἀνεμώλιον αὔτως,
μήσων νῦν ἐπὶ παῖδὸς ἐνὶ μεγαθροισιν ἀκηδὲσω
σὺ χομίνυ ὡς δ' πρὶν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
ἄντα ωοσιδάωνος ἐναντίβιον ωολεμίζην.
Ως φάτο, τὴν δ' οὔπι προσέφη ἐπάρχος ἀπόλλων·
ἀλλὰ χολωσαμίνη δίὸς αἰδοίη παράκοιτις,
νείκισεν ἰοχέαιραν ὀνειδείοις ἐπέεσι,
πῶς δὲ σύ νῦν μίμονας κύον ἀδδίες αὖτί ἐμεῖο
στήσεσθαι, χαλιπή τοι ἐγὼ μίνυ ἀντιφέριδα
ζξοφορῳ πρὸ ἰούσῃ, ἐπεί σε λέοντι γυναιξὶ
δεύς θῆκεν, καὶ ἔδωκε κατακτάμυ ὅν κ' ἐθέλησθα.
ἦ ρι βέλτιρόν ἐστι κατ' οὔρεα θῆρας ἐναίρην
ἀγροτέρας τ' ἐλάφους ἠ κρείασσιν ἔφι μαχέσθαι,
εἰδ' ἐθέλῃς ωολέμοιο δαΐφρονα ὄφρ' εὖ εἰδῇς
ἄσσον φρτέρη εἰμὶ ὅτι μοι μίνυ ἀντιφερίζεις.
Ἦ ρὰ, καὶ ἀμφοτέρας ζῶ καρπῷ χεῖρας ἑμαρπτε
σκαιῇ, δεξιτερῇ δ' ἄρ ἀπ' ὤμων αἶνυτο τόξα.
αὐτοῖσι δ' ἄρ' ἐθηκε παρ' οὔατα μειδιόωσα
ἐνδροπαλιζομένων, ταχέες δ' ἐκπέμπον ὀϊστοί,
δακρυόεσσα δ' ἐπέτα θεὰ φύζ-αν ὡς τε πέλεια
ἥ ῥαθ' ὑπ' ἰρηκος κοίλῳ ἐσέπτακε πέτρῳ
χηραμὸν, οὐδ' ἄρατῆ γε ἁλώμυα αἴσιμον ἦεν·
ὡς ἡ δακρυόεσσα φύζ-αν, λίπε δ' αὐτόθι τόξα.
Λητὼ δὲ προσέφη διακέρσε ἀργιφόντης,
Λητοῖ. ἐγὼ δέ κι οὔκι μαχήσομαι ἀργαλέον δὲ
πλήκτίσεσθ' ἀλόχοισι δίὸς νεφεληγερέταο.
ἀλλὰ μάλα πρόφασ μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
εὔχεσθαι ἐμὲ νικῆσαι κρατερῇφι βίῃφι.
Ὡς ἄρ' ἔφη, Λητὼ δὲ σωαίνυτ' κομπύλα τόξα.

πεπλεόν' ἄλλυδις ἄλλα μετὰ σφοβαλίγγι κονίης,
ἦ μὴν τόξα λαβοῦσα πάλιν κίε θυγατέρος ἧς.
δὴ ἄρ' ὄλυμπον ἵκανε δίὸς ωοτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
δακρυόεσσα δὲ πατρὸς ἐφίζετο γούνασι κουρη·
ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιος ἑανὸς θέμι, τὸν ὁ προτὶ εἷ
υἱὲ πατὴρ χρονίδης, καὶ ἀνέρσο ἡδύ γελάσας·
Τίσνύ σε δῖοσδ' ἔρυξε φίλον τέκος ὠκυμορώων
μαψιδίως ὡς εἴπ κακὸν βέβασαν ἑναπῆ,
τόνδ' ἄυτε προσέιπον ὑϋσίφανος κελαδεινή·
σήμ' ἄλοχος συφέλιξε πατρ λευκώλενος ἥρη·
ἐξ ὧς ἀθανάτοισιν ἔρις καὶ νεῖκος ἐφῆπται.
Ὡς δὶ μὴν δικαῦτα πρὸς ἀλλήλας ἀγόρευον,
αὐτὰρ ἀπόλλων φοῖβος ἐδύσετο ἴλιον ἱρήν,
μίμνεν γὰρ δὶ τεῖχος ἐϋδμήτοιο πόληος,
μὴ δαναοὶ πέρσειαν ὑπὲρ μόρον ἤματι κείνῳ·
δὶδ' ἄλλοι πρὸς ὄλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
δὶ μὲν χωόμενοι, δὶ δὲ μίγα κυδιόωντες.
καδδ' ἵζον παρὰ πατρὶ κελαινεφεῖ, αὐτὰρ ἀχιλλεὺς
ἕως δμῶας αὐδούς τ' ἔλεκεν καὶ μώνυχας ἵππους,
ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν ἱκάνοι
ἄστεος αἰθομένοιο θεῶν δ' ἐς μῆνις ἀνῆκε,
πᾶσι δ' ἐθῆκε πόνον, ωολλοῖσι δ' κήδε' ἐφῆκε
ὡς ἀχιλεὺς φῶσαι πόνον καὶ κήδε' ἐθῆκεν,
ἱσῆκε δ' ὁ γέρων πριάμος θεῖος πύργους,
ἕσδ' ἰνόησ' ἀχιλῆα πελώριον, αὐτὰρ ὑπ' αὐτῷ
ἕῶδε ἄφαρ κλονέοντο πεφυζότες, οὐδέ πῃ ἀλκὴ
γίνεθ', ὅδ' οἰμώξας ἀπὸ πύργου βαῖνε χαμᾶζε·
θύρῃσιν παρὰ τεῖχος ἀγακλειτοὺς πυλαωρούς,
πεπταμένας ἐν χερσὶ πύλας ἔχετ', εἴσετο λαοὶ
ἔλθωσι προτὶ ἄστυ πεφυζότες, ἦ γὰρ ἀχιλλεὺς

ἐγγὺς ὅδε κλονέων, νῦν δ' ἴω λαίφη ἔοικεν,
αὐτὰρ ἐπεὶκ' ἐς τεῖχος ἀπαγρεύσωσιν ἀλέντος,
ὤτις ἐπ' ἄλφ θέμεναι σανίδας πυκινῶς ἀραρυίας,
δείδια γὰρ μὴ οὖλος ἀνὴρ ἐς τεῖχος ἅλητα.
Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄνεσάν τε πύλας, καὶ ἀπῶσαν ὀχῆας,
ἀὶ δ' πιτανδιῆσαι τεύξαν φάος, αὐτὰρ ἀπόλλων
αὐτίος ἐξέθορε, Τρώων ἵνα λαιγὸν ἀλάλκοι,
ὅιδ' ἰθὺς πόλιος καὶ τεῖχεος ὑψηλοῖο.
δίψῃ καρφαλέοι κεκονιμένοι ἐκ πεδίοιο
φεῦγον, ὁδὲ σφισάνδον ἔφεπ' ἔγχεϊ δι κὴρ
ἀὶεὶν ἔχε κρατερήν, μνώοντε δὲ κῦδος ἀρέσθαι.
ἔνθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἕλον υἷες Ἀχαιῶν,
εἰ μὴ ἀπόλλων Φοῖβος ἀγήνορα δῖον ἀνῆκε,
Φῶτ' αὐτήνορος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε.
ἔν μέν οἱ κραδίῃ θάρσος βάλε, πὰρ δὲ οἱ αὐδὴν
ἔστη ὅπως θανάοιο βαρείας χεῖρας ἀλάλκοι,
φηγῷ κεκλιμένος, κεκάλυπτο δ' ἄρ ἠέρι πολλῇ,
αὐτὰρ ὅγ' ὡς ἐνόησεν ἀχιλλῆα πολίσθορον,
ἔστη, πολλὰ δὲ οἱ κραδίη πόρφυρε μένοντι,
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήορα θυμόν·
ὤ μοι ἐγὼν, ἐμέν κεν ἀπὸ κρατεροῦ ἀχιλῆος
φεύγῳ τῇ πρ δὶ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέονται·
καί μέ κε καὶ ὧς καὶ ἀπαλκίδα θερσομέσσῃ
ἐδν' ἄν ἐγὼ θύραυς μὲ ὑπωκλονέεσθαι ἐάσῳ
πηλείδῃ ἀχιλῆι, πολὺν δ' ἀπὸ τεῖχος ἅλῃμαι
φεύγων πρὸς πεδίον λιλήιον ὄφρ' ἂν ἵκωμαι
ἴδης τε κνημούς καταί τε ῥωπήια δύω,
ἔνθεν κ' ἀπίειος δὲ ἂν ἔπειτα λαθοιάμην πολέμοιο,
ἐσφῶ ἀπονφιχθεὶς πρὶ Ἴλιον ἀπονεοίμην,
ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός,

μέμ' ἀπειρόμμον, πόλιος πεδίονδε νοήσῃ·
καί μι μεταίξας μάρψῃ τακέειαι πόδιαιν.
ἦκ' ἔτ' ἔπειτ' ἔσαι θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας,
λίην γὰρ κρατερὸς περὶ πάντων ἔσ' ἀνθρώπων.
ἦδε κεν δὶ προπάροιθε πόλιος κατὰ σαωτίον ἔλθῳ
καὶ γὰρ θὴν οὕτω γε πύλας χαλκῷ ἐξεῖ ἀραρυίας·
ἦν δὲ ἴα ψυχῇ, θανέειν δὲ ἑ φάσ' ἀνέρα πάμπρωτον
ἔμμεναι· αὐτὰρ δὶ κρονίδης ζεὺς κῦδος ὀπάζῃ.
Ὡς ἐπὼν ἀχιλῆα ἄλκιμος μίμνεν ἐν δὶ ἦαρ
ἄλκιμον ὥρμαῖνε πολυμήχανον, ἤν ἑ μάχεσθαι,
ἦὲ τε πολλὰς ἴσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο
οὐ μὸς θηρητῆρος ἐναντίη, οὐδέτι θυμῷ
ταρβεῖ οὐδὲ φοβεῖτ' ἐπέκων ὑλαγμὸν ἀκούσῃ·
εἰπὴ φθάμενός μιν ἢ ὑτάσῃ ἢ ἐβάλησιν·
ἀλλά τε μὴ περὶ δουρὶ πεπαρμένη ἦκ' ἀπολήγῃ
ἀλκῆς πρίν γ' ἢ ἐμπλησθῆναι ἢ δαμῆναι·
ὣς αὐτήνορος υἱὸς ἀγαυοῦ δῖος ἀγήνωρ
ἦκ' ἔθελεν φεύγειν πρὶν πειρήσαιτ' ἀχιλῆος,
ἀλλ' ὅ γὰρ ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχε παντοσε ἶσα·
ἐγχείη δ' αὐτοῖο τυτύσκετο καὶ μέγ' ἀύτει,
ἦ δήπα μάλ' ἔολπας ἐνὶ φρεσὶ φαίδιμ' ἀχιλλεῦ
ἤματι τῷδ' δὲ πόλιν πέρσειν Τρώων ἀγερώχων
νηπύτι, ἦ τ' ἔπι πολλὰ τετεύξεται ἄλγε' ἐπ' αὐτῇ.
ἔν γὰρ δὶ πολέσιν τε καὶ ἄλκιμοι αἰνέρες ἄμμιν,
οἵ κεν πρόσθε φίλων βώεων ἀλόχων τε καὶ ἦῶν,
Ἴλιον ἐρυσόμεσθα, σὺ δ' ἐνθάδε πότμον ἑφέψεις
ὦκ' ἔκπαγλος ἐὼν, καὶ θαρσαλέος πολεμιστής.
ἦ ῥά, καὶ ὀξὺν ἄκοντα βαρείης χειρὸς ἀφῆκε·
καί ῥ' ἔβαλε κνήμιν ὑπὸ γούνατος, ἦδ' ἀφάμαρτεν
ἀμφὶς δὲ μιν κνημὶς νεοτευκτος καναχήσε

σμερδαλέον κονάβησε πάλιν δ' ἀπὸ χαλκὸς ὄρυσσε
Παλλὰς Ἀθηναίη, ὑὸς δ' ἐπέρησε, θεοῦ δ' ἠρύκακε δῶρα.
πληγεὶς δ' ὥρμησε κατ' ἀχλύος ὀφθαλμοῖο,
ἔνθ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι, θοὸν δ' ἀπὸ θυμὸν ἔκηρε.
Τυδείδης δ' ἐπόρουσε κατ' Αἰνείαν καὶ Ἀγήνορα δουρὶ μελαίνῃ,
ἄμφω δ' ἐν κονίῃσι ἰδὼν ἐπὶ μείλιον ἦλθε,
τοὺς δ' ἐπὶ μὲν Τρῶες μεγαθύμου Λαοκόωντος
ἔγχεσι μαρμαρέοισιν ἐπέσσυτο, πὰρ δὲ σάκος βὰν
πάντοσε δινωτόν, διὰ δ' ἔγχεα χάλκεα πάντα
ἔδυνε δερμάτινον θώρηκα περὶ στέρνοισι καὶ ὤμοις
βλήμενον· ἀμφὶ δὲ κόρυθι βριαρῇ κεφαλῇσιν ἄκοντες
ἔπληγεν, ἀμφὶ δὲ σάκος μέγα δουρὶ τυπείς
ἔγχεσι μαρμαρέοισιν ἐπέσσυτο, πὰρ δὲ σάκος βὰν
πάντοσε δινωτόν, διὰ δ' ἔγχεα χάλκεα πάντα
ἔδυνε δερμάτινον θώρηκα περὶ στέρνοισι καὶ ὤμοις
βλήμενον· ἀμφὶ δὲ κόρυθι βριαρῇ κεφαλῇσιν ἄκοντες
ἔπληγεν, ἀμφὶ δὲ σάκος μέγα δουρὶ τυπείς

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ .Χ. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Ων τρώων ἐγκλεισθέντων ἐς τὴν πόλιν, μόνος ἕκτωρ ὑπομένει τὰς ἀχιλλέως, τὸ μὲν πρῶτον φεύγει, ἔπειτα δὲ αὖθις στὰς ἀθηνᾶς αὐτὸν πεισάσης καὶ αὖται φεῦται, ἐξαφᾶς δὲ αὖθις τὸ ἅρματον ἀχιλλεὺς, σχὸν τὴν πρώτην ἐν ναυσὶ θέμενον ἦλθε, δι' ἣ κατὰ τὴν πόλιν ὀλέθρου ταῦτα ὁρῶντος ἐγκεκλεισμένου.

Ὣς δ' ἄρα φὶς πυρὶ τεῖχος ἄλοχον, κτάνωσι τ' ἀκόρητοι ἀχιλλῆος

Σὶ δὲ μὴν κατὰ ἄστυ πιφυζότες
ἠΰτε νεβροὶ,
ἱδρῷ ἀπιψύχοντο, πίοντ' ἀκίονες
τότε δὶ ἆλαν,
κεκλιμένοι καλῇσιν ἀπωλένῃσιν,
αὐτὰρ ἀχαιοὶ
τεῖχος ἄασον ἴσαν σάκε ὤμοισι κλινάντες,
ἕκτορα δ' αὖτε μένος ὀλεσὶ μοῖρ' ἐπέδησεν,
ἶλίν προπάροιθε πυλάων τε σκαιάων,
αὐτὰρ πηλείωνα προσηύδα φοῖβος ἀπόλλων.
Τίπτε μοι, πηλέος υἱὲ ὠσσὶν ταχέεσσι διώκεις.
οὐδὲς θνητὸς ἐὼν θεὸν ἄμβροτον, οὐδὲ νυπώμα
ἔγνως ὡς θεός εἰμι, σὺ δ' ἀασχὲς μαίνεσθε,
οὔ νύ τι οὔτι μέλλῃ φώων πόνος, οὔς ἐφόβησθα
εἴ ἤτοι ἐς ἄστυ ἄλεο, σὺ δὲ λαὸν λιάσθης,
τὼ μέν μοι κτανέεσθαι ἐπεὶ οὔτοι μόρσιμός εἰμι,
Τόνδε μὲν ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς ἀχιλλεύς
ἔβλαψάς μ' ἑκάεργε θεῶν ὀλοώτατε πάντων,
ἐνθάδε νῦν φεύγας ἀπὸ τείχεος ἦκ' ἐπὶ πολλοὶ
γαῖαν ὀδὰξ εἵλον πρὶν Ἴλιον εἰσαφικέσθαι.
νῦν δ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦδος ἀφείλεο σοὶ δ' ἐσάωσας
ῥηϊδίως σὺ οὔπ τίσιν γ' ἔσσεσθαι ὀπίσω,
τὼ σ' ἂν ἔγωγε τισαίμην ὅτιμοι δύναμίς γε παρείη.
Ὣς εἰπὼν προτὶ ἄστυ μέγα φρονέων ἐβεβήκει
σευάμενος ὥς τε ἵππος ἀεθλοφόρος σὺν ὄχεσφιν

ὃς ῥά τε ῥεῖα θέῃσι ῥιπτανόῳσι πεδίοιο·
ὡς Ἀχιλεὺς λαυκὴρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἰνώσας·
τὸν δ' ὁ γέρων Πρίαμος πρῶτος ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν·
πάμφαινόν θ' ὡς τ' ἀστέρ' ἐπιστάμενον πεδίοιο·
ὅν ῥά τ' ὀπώρης εἶσιν, ἀριζήλοι δέ οἱ αὐγαὶ
φαίνονται, πολλοῖσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῷ·
ὃν τε κύν' Ὠρίωνος ἐπίκλησιν καλέουσιν·
λαμπρότατος μὲν ὅγ' ἐσὶ κακὸν δέ τε σῆμα τέτυκται·
καί τε φέρει πολλὸν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν·
ὡς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θέοντος·
ᾤμωξεν δ' ὁ γέρων κεφαλὴν δ' ἅμα κόψατο χερσίν·
ὕψόσ' ἀνασχόμενος, μέγα δ' ἰμώξας ἐγγυάθεν υἱὸν
λιτάνευε φίλον ἦτορ· ὁ δ' ἐπροπάροιθε πυλάων
ἑστήκει μένεος μεμαὼς ἀχιλῆι μαχέσασθαι·
τὸν δ' ὁ γέρων ἐλεεινὰ προσηύδα χεῖρας ὀρεγνύς·
Ἕκτορ μή μοι μίμνε φίλον τέκος οἶος ἀνευθε
λαῶν ἀλλάων ἵνα μὴ τάχα πότμον ἐπίσπῃς·
πηλείωνι δαμεὶς ἐπεὶ πολὺ φέρτερός ἐστιν·
σχέτλιος, αἴθε θεοῖς φίλος ἔπλετο σὸν δὲ κέαρ κῆρ·
ἔσκεν ἐμοί, τῷ καί κεν ἐν ἠνορέῃ καὶ γυίοις ἔρυτο·
κείμενον ἢ κέ μοι αἶνον ἀπὸ πραπίδων ἄχος ἔλθοι·
ὃς μ' ἠῶν πολλῶν τε καὶ ἐθλῶν εὐνιν ἔθηκε·
κτείνων, καὶ πρηὰς νήσους διὰ τηλεδαπάων·
καὶ γὰρ νῦν δύο παῖδε λυκάονα καὶ πολύδωρον·
οὓς δύναμαι ἐλίεσθαι ἐν ἀνθρώποις ἐνὶ πολλοῖς·
μὴ δὴ οἱ καὶ πάντες ὑπὸ κλισίῃσι σαωθέν·
ἀργεῖοι δώωσι λυσιμελὲς δ' ἐμὸν αἷμα·
ἐκ γάρ μοι τόσσοι γε θάνον πρὸ ὀφθαλμῶν ἐόντες·
υἱέες ἠὲ θύγατρες ἐμοὶ δ' ἐν μεγάροισι θανόντων·
οὐδ' ἔτι μοι λίην γε φίλον τέκος ἄλλο λέλειπται·
ἀλλ' ἐσέρχεο τεῖχος ἐμὸν τέκος, ὄφρα σαώσῃς
Τρῶας καὶ Τρῳάς μὴ δὸς μέγα κῦδος Ἀχιλλῆι
πηλεΐδῃ, αὐτὸς δὲ φίλης ἀπόβλητος ἀρούρης·
πρὸς δ' ἐμὲ μὲν σύνολον ἔτι φρονέοντ' ἐλέαιρε·
δυσμόρῳ, ὄν ῥα πατὴρ κρονίδης Ζεὺς γήραος οὐδῷ·
αἴσῃ ἐν ἀργαλέῃ φθίσει, κακὰ πολλ' ἐπιδόντα·
υἱας τ' ὀλλυμένους ἐλκυσθείσας τε θυγατρας,
καὶ θαλάμους κεραϊζομένους, καὶ νήπια τέκνα·
βαλλόμενα προτὶ γαίῃ, ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι·
ἑλκομένας τε νυοὺς, ὀλεσῆς ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιῶν·
αὐτόν θ' ἂν πύματόν με κύνες πρώτῃσι θύρῃσιν
ὠμησταὶ ῥήξουσιν ἐπεί κε δὴ ἔξελε χαλκῷ
τύψας ἠὲ βαλὼν βελέων ἐκ θυμὸν ἕληται,
οὓς ἔφορον ἐν μεγάροισι θαπεῖν ἁπαλῇσι παλάμῃσι,
ἦ ἐκ ἐμὸν αἷμα πιόντες ἀλύσαντος περὶ θυμῷ
κείσονται ἐν προθύροισι, νέῳ δέ τε πάντ' ἐπέοικεν
ἄρηι κταμένῳ ἅλις ἀϊδαῖ μένῳ ὀξεῖ χαλκῷ
κεῖσθαι, πάντα δὲ καλὰ θανόντι περ ὀφθαλμοῖσι φαείνῃ·
ἀλλ' ὅτε δὴ πολιόν τε κάρη πολιόν τε γένειον,
αἰδῷ τ' αἰσχύνωσι κύνες κταμένοιο γέροντος·
τοῦτο δὴ οἰκτιστον πέλεται δηλεῖσι βροτοῖσιν,
ὣς φ' ὁ γέρων πολιὰς δὲ περὶ κόμας ἕλκετο χερσὶ
τίλλων ἐκ κεφαλῆς· οὐδ' ἔπιθε θυμὸν ἐπαθε·
μήτηρ δ' ἄνθ' ἑτέρωθεν ὀδύρετο δακρυχέουσα
κόλπον ἀνιεμένη, ἑτέρηφι δὲ μαζὸν ὀνίσχει,
καί μιν δακρυχέουσ' ἐπία πτερόεντα προσηύδα·
Ἕκτορ τέκνον ἐμὸν τάδε τ' αἴδεο καί μ' ἐλέησον

ἄλγος ἐμῷ θυμῷ τε καὶ μητέι σῇ τετικόμεθα·
λαοῖσιν δ' ἄλλοισι μινυνθαδιώτερον ἄλγος
ἔσται, ἢν μὴ καὶ σύ θάνῃς ἀχιλῆι δαμασθείς·
ἀλλ' ἐσέρχεο τεῖχος ἐμὸν τέκος, ὄφρα σαώσῃς
Τρῶας καὶ Τρῳὰς μὴ δὸς μέγα κῦδος ἀρέξῃς
πηλεΐδῃ, αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνας ἀμέρδῃς·
πρὸς δ' ἐμὲ μὲν σύνολον ἔτι φρονέοντ' ἐλέαιρε·
δυσμόρῳ, ὄν ῥα πατὴρ κρονίδης Ζεὺς γήραος οὐδῷ·
αἴσῃ ἐν ἀργαλέῃ φθίσει, κακὰ πολλ' ἐπιδόντα·
υἱας τ' ὀλλυμένους ἐλκυσθείσας τε θυγατρας,
καὶ θαλάμους κεραϊζομένους, καὶ νήπια τέκνα·
βαλλόμενα προτὶ γαίῃ, ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι·
ἑλκομένας τε νυοὺς, ὀλεσῆς ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιῶν·
αὐτόν θ' ἂν πύματόν με κύνες πρώτῃσι θύρῃσιν
ὠμησταὶ ῥήξουσιν ἐπεί κε δὴ ἔξελε χαλκῷ
τύψας ἠὲ βαλὼν βελέων ἐκ θυμὸν ἕληται,
οὓς ἔφορον ἐν μεγάροισι θαπεῖν ἁπαλῇσι παλάμῃσι,
ἦ ἐκ ἐμὸν αἷμα πιόντες ἀλύσαντος περὶ θυμῷ
κείσονται ἐν προθύροισι, νέῳ δέ τε πάντ' ἐπέοικεν
ἄρηι κταμένῳ ἅλις ἀϊδαῖ μένῳ ὀξεῖ χαλκῷ
κεῖσθαι, πάντα δὲ καλὰ θανόντι περ ὀφθαλμοῖσι φαείνῃ·
ἀλλ' ὅτε δὴ πολιόν τε κάρη πολιόν τε γένειον,
αἰδῷ τ' αἰσχύνωσι κύνες κταμένοιο γέροντος·
τοῦτο δὴ οἰκτιστον πέλεται δηλεῖσι βροτοῖσιν,
ὣς φ' ὁ γέρων πολιὰς δὲ περὶ κόμας ἕλκετο χερσὶ
τίλλων ἐκ κεφαλῆς· οὐδ' ἔπιθε θυμὸν ἐπαθε·
μήτηρ δ' ἄνθ' ἑτέρωθεν ὀδύρετο δακρυχέουσα
κόλπον ἀνιεμένη, ἑτέρηφι δὲ μαζὸν ὀνίσχει,
καί μιν δακρυχέουσ' ἐπία πτερόεντα προσηύδα·
Ἕκτορ τέκνον ἐμὸν τάδε τ' αἴδεο καί μ' ἐλέησον

αὖτως, εἴ ποτέ τοι λαθικηδέα μαῖαν ἐπέρρεξα
τῶν μνῆσαι φίλον τέκνον ἄμμιν δὲ δήϊον ἄνδρα.
τείχεος ἐντὸς ἰών, μή δὲ πρόμος ἵσατο δύτῳ
Ἀχαιὸς, εἰπερ γάρ σε κατακτάνῃ, θᾶσσιτ' ἔπειτα
κλαύσεται ἐν λεχέεσι φίλον θάλος, ὃν τέκεν αὐτή,
θᾶσσ' ἄλεχος τολύπωρος, ἄνευθε δέ σε μίγα νῆϊν
ἀργείων παρὰ νηυσὶ, κύνες ταχέες κατέδονται.
ὣς τώγε κλαίοντε προσαυδήτην φίλον υἱόν,
πολλὰ λισσομένω, θᾶσ' ἵκετο θυμὸν ἐπεθον,
ἀλλ' ὅγε μίμν' ἀχιλῆα πελώριον ἄντα ἰόντα.
ὡς δ' ὄφιν ἀγκὼν ἧς χειὴ ὀρέξετο ἄντρα μύνησι
βιβρωκὼς κακὰ φάρμακ' ἔδυ δέ τε μιν χόλος αἰνός,
σμερδαλέον δέ τε δέδορκεν ἑλιασόμενος περὶ χειῆ,
ὡς ἕκτωρ ἀσπερχὲς ἔχων μένος οὐχ ὑπεχώρει,
πύργῳ ἧς προὔχοντι φαεινὴν ἀσπίδ' ἐρείσας.
ἐχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν,
ὤμοι ἐγὼν, εἰ μέν κε πύλας καὶ τείχεα δύω
πηλυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχείῃ ὀνοσσήται,
ὃς μ' ἐκέλευε θοῦρι σὺν τοῖσι πόλιν δὲ κιχάσθαι,
νῦν δ' ὑπὸ τὴν δὴ ὄλεσσα, ὅτε τ' ὦρτο δῖος Ἀχιλλεύς.
ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην, ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν.
νῦν δ' ἐπεὶ ὤλεσα λαὸν ἀταθαλίῃσιν ἐμῇσιν,
αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρῳάδας ἑλκεσιπέπλους,
μή ποτέ τις εἴπῃσι κακώτερος ἄλλος ἐμεῖο,
ἕκτωρ, ᾧ φίβι᾽ ἐπὶ πατρὶ πιθήσας ὤλεσε λαόν.
ὣς ἐρέουσιν, ἐμοὶ δὲ τότ' ἄμμορον ἔπλετ' ἀνάγκη.
νῦν αὖ ἐγὼ ἐπιδεύομαι ἀνέρος, ὅς κε μάχοιτο,
ἐκ γὰρ ἐμεῦ γε γυναῖκε μάχης ἀπερύκετον υἷε,
μὴ μὲν ἐγὼ μὴ ἴκωμαι ἰὼν ὅδε μ' οὐκ ἐλεήσῃ,
οὐδέ τι μὴ αἰδέσεται, κτενέῃ δέ με γυμνὸν ἐόντα,
αὔτως ὡς τε γυναῖκα, ἐπεὶ κ' ἀπὸ τεύχεα δύω.
οὐ μέν πως νῦν ἔστιν ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης
τοῖ δαίφρονε λαὸν ἄτε παρθένε καὶ νήϊδε τε
παρθένε νήϊδός τ' ἀρίζηλον ἀλλήλοιϊν.
βέλτερον αὖτ' ἔριδι ξυμβλήμεν ὅττι τάχιστα,
εἰδόμεν, ὁππότερῳ κεν ὀλύμπιος εὖχος ὀρέξῃ.
ὣς ὥρμαινε μένων, ὁδὸς δέ οἱ ἆγχι πέλασθεν,
ἦος ἐνυαλίῳ κορυθάϊκι πολεμιστὴς
σείων πηλιάδα μελίην κατὰ δεξιὸν ὦμον.
δεινὼ, ἀμφὶ δὲ χαλκὸς ἐλάμπετο εἴκελος αὐγῇ,
ἢ πυρὸς αἰθομένοιο ἢ ἠελίου ἀνιόντος.
ἕκτορα δ' ὡς ἐνόησεν ἔλε τρόμος, οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
αὖθι μίμνειν, ὀπίσω δὲ πύλας λίπε, βῆ δ' φοβηθείς.
πηλείδης δ' ἐπόρουσε ποσὶ κραιπνοῖσι πιποιθώς,
αἴθε κίρκος ὄρεσφιν ἐλαφρότατος πετεηνῶν.
ῥηϊδίως οἱ μισε μετὰ φρεσὶν ὀξὺ λιλαιόν,
ὅς ῥ' ὕπαιθα φοβεῖται, ὅδ' ἐγγύθεν ὀξὺ λεληκώς.
ταρφέ' ἐπαΐσσων, ἐλίην τέ οἱ θυμὸς ἀνώγει.

αὐτὸς ἰὼν ἀχιλῆος ἀμύμονος ἀντίος ἦλθε,
καί ῥ' ὑπὸ ζωμα ἑλένην καὶ κτήματ' ἄμ' αὐτῇ
πάντα μάλ' ὅσσ' ἀπ' ἀλίξεν ἄφορ χθιζὸς ἐνὶ νηυσὶν
ἤγαγε τροίην δ', ἦτ' ἔπλε νέεσκε ἄρχη,
σωσίμβροτ' ἀφέμεν ἀγαυὸν, ἅματ' ἀμφὶς Ἀχαιοῖς
ἀλλ' ἀποδάσασθαι, ὅσσα τε πόλις ἔδε κέκευθε.
τῷσιν δ' ἄν μετόπισθε γερούσιον ὅρκον ἔλωμαι
μήτι κατακρύψαι ἀλλ' ἄνδιχα πάντα δάσασθαι,
κτῆσιν ὅσην πόλιν ἔρυτο ἐπήρατον ἐντὸς ἐοῦσαν.
ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός,
μή μιν ἐγὼ μὴ ἴκωμαι ἰὼν ὅδε μ' οὐκ ἐλεήσῃ,
οὐδέ τι μὴ αἰδέσεται, κτενέῃ δέ με γυμνὸν ἐόντα,
αὔτως ὡς τε γυναῖκα, ἐπεὶ κ' ἀπὸ τεύχεα δύω.
οὐ μέν πως νῦν ἔστιν ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης
τοῖ δαίφρονε λαὸν ἄτε παρθένε καὶ νήϊδε τε
παρθένε νήϊδός τ' ἀρίζηλον ἀλλήλοιϊν.
βέλτερον αὖτ' ἔριδι ξυμβλήμεν ὅττι τάχιστα,
εἰδόμεν, ὁππότερῳ κεν ὀλύμπιος εὖχος ὀρέξῃ.
ὣς ὥρμαινε μένων, ὁδὸς δέ οἱ ἆγχι πέλασθεν,
ἦος ἐνυαλίῳ κορυθάϊκι πολεμιστὴς
σείων πηλιάδα μελίην κατὰ δεξιὸν ὦμον.
δεινὼ, ἀμφὶ δὲ χαλκὸς ἐλάμπετο εἴκελος αὐγῇ,
ἢ πυρὸς αἰθομένοιο ἢ ἠελίου ἀνιόντος.
ἕκτορα δ' ὡς ἐνόησεν ἔλε τρόμος, οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
αὖθι μίμνειν, ὀπίσω δὲ πύλας λίπε, βῆ δ' φοβηθείς.
πηλείδης δ' ἐπόρουσε ποσὶ κραιπνοῖσι πιποιθώς,
αἴθε κίρκος ὄρεσφιν ἐλαφρότατος πετεηνῶν.
ῥηϊδίως οἱ μισε μετὰ φρεσὶν ὀξὺ λιλαιόν,
ὅς ῥ' ὕπαιθα φοβεῖται, ὅδ' ἐγγύθεν ὀξὺ λεληκώς.
ταρφέ' ἐπαΐσσων, ἐλίην τέ οἱ θυμὸς ἀνώγει.

ὣς ἄρ ὅγ' ἐμμεμαὼς ἰθὺς πέτετο, βέσσατο δ' ἕκτωρ,
τεῖχος ὑπὸ πρῶτον λαυκηρὰς γούνατ' ἐνώμα.
ὅς δὲ παρὰ σκηπιὼν καὶ ἐϋσθενὲς ἔντεα μέμων,
τείχεος αἶψα ὑπὲρ κατ' ἀμαξιτὸν ἆσε θοὸν δί,
κρυνῷ δ' ἵκανον καλλιρρόῳ, ἔνθα οἱ πηγαὶ
διοὶ ἀθανάτων σκαμάνδρου δινήεντος.
τὸν μὲν γάρθ' ὕδατι λαρῷ βάλε, πᾶν δὲ κατ' ὄχθας
γίνετο ἐξ αὐτῆς ὥσει πυρὸς αἰθομένοιο.
ἔνθ' ἵππος θείοιο προφεύγων ἐκφυγε χαλάζῃ.
ἤχι ὀνὶ ψυχῇ, ἢ ἐξ ὕδατος κρυστάλλῳ,
ἔνθάδ' ἐπ' αὐτάων πλωοὶ εὐρίες ἴγνυς ἔασι
καλοὶ λαΐνεοι ὅθι εἵματα σιγαλόεντα
πλύνεσκον κοῦραι Τρώων ἠδὲ καλαὶ θύγατρες,
τοπρὶν ἐπ' εἰρήνης πρὶν ἐλθεῖν υἷας Ἀχαιῶν.
τῇ ῥα παραβλήμενω φόβου ἔρυτ' ὅς δ' ὄπιθε διώκων,
πρόσθε μὲν ἦλθ' ἐφέβοντο δ' ἀκὴν μέγ' ἀμείνονα
καρπαλίμως, ἐπεὶ οὔ τι ἱερήιον οὐδὲ βοείην.
ἀρνύσθην, ἅ τε πεζοῖσιν ἄεθλια γίνεται ἀνδρῶν,
ἀλλὰ περὶ ψυχῇς θέον Ἕκτορος ἱπποδάμοιο.
ὡς δ' ὅτ' ἀεθλοφόροι περὶ τέρματα μώνυχες ἵπποι
ῥίμφα μάλα θρῴσκωσι· τὸ δὲ μέγα κεῖται ἄεθλον
ἢ τρίπος ἠὲ γυνή· ἀνδρὸς κατατεθνειῶτος,
ὣς τὼ δὶς περὶ πριάμοιο πόλιν περιδινηθήτην.
καρπαλίμοισι πόδεσσι, θεοὶ δέ τε πάντες ὁρῶντο·
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
ὤ πόποι, ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ τεῖχος
ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι, ἐμόν δ' ἀλαπάζεται ἦτορ
Ἕκτορ, ὅς μοι πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρί' ἔκηεν,
ἄλλοτε μὲν κορυφῇσι πολυπτύχου Ἴδης,
ἄλλοτε δ' ἄκρῃ Τροίης ἀκροτάτῃ, νῦν αὖ τε ὑπὸ πτόλιν υἷος Ἀχιλλῆος

ἕστηκε περὶ πριάμοιο πόληος ταχέεσσι διώκει.
ἀλλ' ἄγετε φράζεσθε θεοὶ κραδίῃσι καὶ μήδεα,
ἦ μὲν ἐκ θανάτοιο σαώσομεν, ἦε μιν ἤδη
πηλείδῃ Ἀχιλλῆι δαμάσσομεν ἐσθλὸν ἐόντα.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
πάτερ ἀργικέραυνε κελαινεφὲς οἷον ἔειπες.
ἄνδρα θνητὸν ἐόντα πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,
ἂψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι;
ἔρδ', ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομέν θεοὶ ἄλλοι.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς.
θάρσει Τριτογένεια φίλον τέκος· οὐ νύ τοι θυμῷ
πρόφρονι μυθέομαι ἐθέλω δέ τοι ἤπιος εἶναι.
ἔρδε κατὰ φρένα σὴν καὶ ἐπὶ τὸ ἔπλετο μή δέ τ' ἔρωει.
Ὡς ἐπὼν ὄρσε μάρος μεμαυῖαν ἀθήνην,
βῆ δὲ κατ' οὐλύμποιο καρήνων αἰξασκε,
Ἕκτορα δ' ἀσπερχὲς κλονέων ἔφιτ' ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
ὡς δ' ὅτε νεβρὸν ὄρεσφι κύων ἀλάφοιο δίηται
ὄρσας ἐξ εὐνῆς διὰ τ' ἄγκεα καὶ διὰ βήσας,
τὸν δ' εἴπερ τε λάθησι κατακτάμενος ὑπὸ θάμνῳ
ἀλλά τ' ἀνιχνεύων θέει ἐμπεδὸν ὄφρά κιν εὕρῃ·
ὡς Ἕκτωρ οὐ λῆθε ποδώκεα πηλείωνα.
ὁππότε δ' ὁρμήσειε πυλάων δαρδανιάων
ἀντίον αἰὲν ἔμελλε ἰὼν ὑπὸ πύργον ἐλάσσας,
εἴποτε οἱ καθύπερθεν ἀλάλητο βελέεσσι,
τὸν ἀνδρὸς προπάροιθεν ἀποστρέψασκε παρασσὰς
πρὸς πεδίον· αὐτὸς δὲ ποτὶ πτόλιος πέτετ' αἰεί,
ὡς δ' ἐν ὀνείρῳ οὐ δύναται φεύγοντα διώκειν
οὔτ' ἄρ ὁ τὸν δύναται ὑποφεύγεμεν, οὔθ' ὁ διώκειν,
ὡς ὁ τὸν οὐ δύνασθ' μάρψαι ποσὶν οὐδ' ὃς ἀλύξαι,
πῶς δὲ κεν Ἕκτωρ κῆρας ὑπεξέφυγεν θανάτοιο

εἰ μή οἱ πνίματός τι, καὶ ὕστατον ἦντε ἀπόλλῃ
ἐγγύθεν ὃς οἱ ἐπῶρσε μένος λαοφλοῖγα τε γῆρας
λαοῖσιν δ' αὖτ' ἐνένευε καρήατι δῖος Ἀχιλλεύς.
οὐδ' ἔλα ἔμμαι ἐπὶ ἕκτορι πικρὰ βέλεμνα,
μή τις κῦδος ἀροιτο βαλὼν, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθοι,
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπὶ κρουνοὺς ἀφίκοιτο
καὶ τότε δὴ χρύσεα πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα,
ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέ' θανάοιο.
τὸν μὲν Ἀχιλλῆϊ, τὸν δ' Ἕκτορος ἱπποδάμοιο.
ἕλκε δὲ μέσα λαβών, βέπε δ' Ἕκτορ' αἴσιμον ἦμαρ
ᾤχετο δ' εἰς Ἄϊδαο, λίπεν δέ ἑ φοῖβος ἀπόλλων.
πηλείωνα δ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη
ἀγχοῦ δὲ ἱσταμένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Νῦν δὴ νῶϊ γ' ἔολπα διὶ φίλε φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
εὖδος ἔσεσθαι μέγα κῦδος Ἀχαιοῖσι προτὶ νῆας
ἔκβορα δηιώσαντε μάχης ἄτερ πύρ τ' ἐόντα.
οὐ δὲ νῦν ἔτι δ' ἐσὶ πιφυγμένον ἄμμι γενέσθαι
οὐδ' εἴκειν μάλα πολλὰ πάθοι ἕκαστος ἀπόλλων
προπροκυλινδόμενος παρὸς δ' ἴσος αἰὲν ὀπάζοι.
ἀλλὰ σύ μ' ἦ νῦν σῇσι καὶ ἄμπνυε, τὸν δὲ δ' ἐγώ τοι
εἰς ὅμιλον πεπιθήσω, ἐναντίβιον μαχέσασθαι.
Ὣς φάτ' ἀθηναίη, ὃ δ' ἐπείθετο, χάρη δὲ θυμῷ.
σῇσι δ' ἄρ' ἐπὶ μελίης χαλκηλάτου χεῖν' ἐερδεὶς,
ἥ δ' ἄρα τὸν μὲν ἔλειπε, κιχήσατο δ' Ἕκτορα δῖον
δηϊφόβῳ ἀκέουσα δέμας καὶ ἀτάρβεϊ φωνήν.
ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
ἦθεῖ' ἦ μάλα δή σε βιάζεται ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
ἆσυ περὶ πριάμοιο θοσίν τε καὶ ἐγχείῃσι μάχεσθαι.
ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν, καὶ ἀλεξώμεθα μένοντες.
Τὴν δ' αὖτε προσέφη μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ.

δηίφοβ', ἦμέν μοι πάρος πολὺ φίλτατος ἦσθα
γνωτῶν, οὓς ἐκάβη δὲ πρίαμός τέκε πότνια,
νῦν δ' ἔτι καὶ μᾶλλον νοέω φρεσὶ τιμήσασθαι
ὃς ἑτλης ἐμεῦ εἵνεκ' ἐπεὶ ἴδες ὀφθαλμοῖσι
τείχεος ἐξελθεῖν, ἄλλοι δ' ἔντοσθε μένουσι.
Τὸν δ' αὖτε προσέφη θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη
ἦθεῖ' ἦ μὴν πολλὰ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
λίσσονθ' ἑξείης γεγαυῖαι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
κάρθι μέ' ἐντοῖον γὰρ ὑποδδείσασι πέπυθεν
ἀλλ' ἐμὸς ἔνδοθι θυμὸς ἐτείρετο πένθεϊ λυγρῷ
νῦν δ' ἰθὺς μεμαῶτε μαχώμεθα, μή δέ τι δούρων
ἔσω φειδωλή, ἵνα εἰδομεν εἴκειν Ἀχιλλεῦς
νῆάς τ' ἀκτεάνας ἐναρα βροτόεντα φέρηται
νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς, ἦ κεν σῶ θυμῷ δαμείη.
Ὣς φαμένη, καὶ κορυθοσύνη ἡγήσατ' ἀθήνη.
οἱ δ' ὅτε δὴ ἀχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες
τὸν πρότερος προσέφη μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ.
οὔσ' ἔτι πηλέος ἡγεῖ φοβέεσθαι, ὡς ἔ πάρος περ
βῆς περὶ ἄστυ μέγα πριάμῳ δῖον, οὐδέ ποτ' ἔτλης
μεῖναι ἐπερχόμενον, νῦν αὖτέ με θυμὸς ἀνῆκε
ἐς μάχην αὐτίον στῆναι· εἰλήλουθα γὰρ ἄντην
ἀλλ' ἄγε δεῦρο θεὼς ἐπιδώμεθα, τοι γὰρ ἄριστοι
μάρτυροι ἔσσονται καὶ ἐπίσκοποι ἁρμονιάων
οὐ γὰρ ἐγώ σ' ἐκπαγλα ἀεικέϊ κήδεσι θήσω,
ἀλλ' ἐμοὶ ἰδόντι κατὰ μόνα, αὐτὰρ ἐμοὶ δόσις
ἐσθλὴ καμμονίη, σοὶ δὲ ψυχὴν ἀφέλωμαι
ἀλλ' ἐπὴν ἄρα κέ σε συλήσω κλυτὰ τεύχε' Ἀχιλλῆος,
νεκρὸν Ἀχαιοῖσιν δώσω πάλιν, ὡς δὲ σὺ ῥέζειν.
Τὸν δ' ἄρ' ὑποδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
Ἕκτορ μή μοι ἄλαστε σαωσυνας ἀγόρευε
ἦ θὺκ ἦν λίσσεσθαι καὶ ὁρᾶσθαι ὅρκια πιστά,

οὐδ' ἐλύθη τε καὶ ἄρνις ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν,
ἀλλὰ κακὰ φρονέουσι διαμπερὲς ἀλλήλῃσιν,
ὡς οὐκ ἔστ' ἐμὲ καὶ σὲ φιλήμεναι, οὐδέ τι νῶϊν
ὅρκια ἔσσονται, πρίν γ' ἢ τοῦτόν γε πεσόντα
αἵματι δασσάσθαι ἀρηγάλαυέα πολεμιστήν,
πάντοθι ἀρτύνῃς μιμνήσκων, νῦν σε μάλα χρή
ἀλκιμὸν ἔμμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν.
οὐ τοί τοι σ' ὑπάλυξις, ἄφαρ δέ σε πάλλας Ἀθήνη
ἐγχεϊ ἐμῷ δμήσει, νῦν δ' ἅπαντ' ἀποτίσεις
κήδεα ἑταίρων, οὓς ἔκτανες ἐγχεϊ θύων,
ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος.
καὶ τὸ μὲν ἀντικὺ ἰδὼν ἠλεύατο φαίδιμος Ἕκτωρ,
ἶσχε γὰρ προϊδών, τόδ' ὑποδρὰς χάλκεον ἔγχος.
ἐν γαίῃ δ' ἐπάγη· ὦρσε δ' ἧρπασε πάλλας Ἀθήνη,
ἆψ δ' Ἀχιλῆϊ δίδυ, λάθε δ' Ἕκτορα ποιμένα λαῶν,
Ἕκτωρ δὲ προσέειπεν ἀμύμονα πηλείωνα.
ἤμβροτες, οὐδέ σ' ἄρα πώ τι θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ
ἐκ Διὸς ἠείδης τὸν ἐμὸν μόρον ἦ τοι ἔφης γε,
ἀλλ' ἄρτις ἀρτιεπὴς καὶ ἐπίκλοπος ἔπλεο μύθων,
ὄφρα σ' ὑποδδείσας μένεος ἀλκῆς τε λαθοίμην.
οὐ μέν μοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πήξεις,
ἀλλ' ἰθὺς μεμαῶτι σάκος σέθεν ἔλασον ὅλον,
εἴ τοι δώσει θεὸς νῶϊν ἅδε ἐμὸν ἔγχος ἀλευέ
χάλκιον, ὡς δ' ἥμιν σάος ἐν χροὶ πᾶν κομίσαιο.
καί κεν ἐλαφρότερος πόλεμος φώεσι γένοιτο
σοῖο καταφθιμένοιο, σὺ γὰρ σφίσι πῆμα μέγιστον,
ἦ ῥα καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλε πηλείδαο μέσον σάκος, οὐδ' ἀφάμαρτε·
πλῆξε δ' ἀπεπλάγχθη σάκεος δόρυ, χώσατο δ' Ἕκτωρ
ὅττι ῥά οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἐκφύγε χειρός.

στῆ δ' κατηφήσας, οὐδ' ἄλλ' ἔχε μήλινον ἔγχος,
δηϊφόβον δ' ἐκάλει λευκαπίδα μακρὸν ἀΰσας
ὄτρυν μιν σόρυ μακρὸν, ὅθ' οὔτι δι ἐγγύθεν ἦεν·
ἔκτωρ δ' ἔγνω φῶτα φρεσὶ φώνησέν τε.
ὦ πόποι ἦ μάλα δή μ' ἐθελοι θάνατόν δ' ἐκάλεσσεν,
δηϊφοβον γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην ἔρρα παρεῖναι.
ἀλλ' ὅ γε νῦν ἐν τείχει, ἐμὲ δ' ἐξαπάτησεν Ἀθήνη.
νῦν δὴ ἐγγύθι μοι θάνατος κακὸς, οὐδέ τ' ἄνευθεν·
οὐδ' ἀλίην ἦ γάρ ῥα πάλαι τόγε φίλτερον ἦεν
Ζηνί τε καὶ υἱεῖ ἑκηβόλῳ, οἵ μ' ἔπρος γε
πρόφρονες ἐρύσαντο· νῦν αὖτέ με μοῖρα κιχάνει
μὴ μὰν ἀσπασίη γε καὶ ἀκλεὴς ἀπολοίμην,
ἀλλὰ μέγα ῥέξας τι καὶ ἐσομένοισι πυθέσθαι.
ὡς ἄρα φωνήσας, ἐρύσατο φάσγανον ὀξὺ
τό οἱ ὑπὸ λαπάρῃ τέτατο μέγα τε σθαρόν τε.
οἴμησεν δὲ ἀλεὶς, ὡς τ' αἰετὸς ὑψιπετήεις,
ὅς τ' ἔσιν πεδίον δ' ἰὰψ νεφέων ἐριδαινῶν,
ἁρπάξων ἢ ἀρνὸν ἀμαλὸν, ἢ πτῶκα λαγών.
ὡς ἔκτωρ οἴμησε πύσασθαι φάσγανον ὀξύ,
ὥρμήθη δ' Ἀχιλλεύς, μένεος δ' ἐμπλήσθη θυμὸν
ἀγρίου, πρόσθεν δὲ σάκος σείραιο κάλυψε
καλὸν δαιδάλεον, κόρυθι δ' ἐπένευε φαεινῇ
τετραφάλῳ, καλαὶ δὲ περισείοντο ἔθειραι
χρύσειαι, τὰς Ἥφαιστος ἴσα λόφον ἀμφὶ θαμεῖας
ἔδησε δ' ἀσκήρ εἴσατο δ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῷ
ἔσπερος, ὅς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ ἵσταται ἀστήρ,
ὡς ἀχμῆς ἀπέλαμπε τὸν ἐγχείης εὐήκεος, ἣν ἄρ' Ἀχιλλεὺς
πάλλεν δεξιτερῇ φρονέων κακὸν Ἕκτορι δίῳ,
εἰδέων χρόα καλὸν ὅπῃ οἱ ἔξοχα μάλιστα·
τῇ δὲ καὶ ἄλλο τόσον μὲν ἔχε χρόα χαλκὸς ἀγαυὸς

καλὰ τὰ παρὸκλοιο βίλω ἐναείξε κατακτὰς,
φαίνετο δ' ἢ κλισίας ἀπ' ὤμων αὐχέν' ἔχουσι
λευκανίην, ἵνα τε ψυχῆς ὤκιστος ὄλεθρος,
τῇ ῥ' ἐπὶ δι μεμαὼς ἔλασ' ἐγχεϊ δῖος ἀχιλλεύς.
αὐτικρὺ δ' ἀπάλαισεν δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκή,
οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελίη τάμε χαλκοβάρεια
ὄφρατί μιν προέηκε καὶ ἀμφιβόμβησε καὶ ἐπέεσσιν
ὄρσε δ' ἐν κονίῃσ' ὅδ' ἐπεύξατο δῖος ἀχιλλεύς.
Ἕκτορ, ἀτὰρ πῶ ἔφηθα παρὸκλιὴ ἐξεναρίζων
σῶς ἔσεσθ' ἑμέθεν οὐδ' ἔμπεδον ὀπίζεο νόστιμον ἦμαρ.
νήπιε, τοῖο δ' ἄνδυθεν ἀποστητὴρ μέγ' ἀμείνων
νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐγώ μετόπισθε λελείμμαι,
ὅς τοι γούνατ' ἐλύσω ἐμοὶ κύνας ἠδ' οἰωνοί
ἕλκήσουσ' αἴσχως, τὸν δὲ κτεριοῦσιν Ἀχαιοί.
Τὸν δ' ὀλιγοβρώων προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ,
λίασομ' ὑπὲρ ψυχῆς καὶ γούνων σῶν τε τοκήων.
μή μοι ἔα παρὰ νηυσὶ κύνας καταδάψαι Ἀχαιῶν,
ἀλλὰ σὺ μὲν χαλκόν τε ἄλις χρυσόν τε δέξαι
δῶρα, τά τοι δώσουσι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
βῶες καὶ βώων ἄλοχοι, λελάχωσι θανόντα.
Τὸν δ' ἄρ' ὑποβλήδην προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
μή μοι κύον γούνων γνοὺς λισσέσθω τοκήων,
ἀλλ' ἄγε πως αὐτόν με μένος καὶ θυμὸς ἀνείη
ὥς μ' ἀποταμνόμενον κρέα ἔδμεναι οἷά μ' ἔοργας.
ὡς οὐκ ἔστ' ὅς σῆς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάλκοι,
οὐδ' εἰ δεκάκις τε καὶ εἰκοσινήριτ' ἄποινα
στήσωσ' ἔνθαδ' ἄγοντες, ὑπόσχωνταί γε καὶ ἄλλα,
οὐδ' εἰ σαυτὸν χρυσῷ ἐρύσσασθαι ἀνώγοι
Δαρδανίδης Πρίαμος, οὐδ' ὥς σέ γε πότνια μήτηρ

ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ὃν τέκεν αὐτή·
ἀλλὰ κύνες τε, καὶ οἰωνοὶ κατὰ πάντα δάσονται.
Τὸν δὲ καταθνήσκων προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
ἦσ' εὖ γινώσκων προλιάσομαι, οὐδέ σ' ἄρ' ἔμελλον
πείσειν, ἦ γὰρ σοί γε σιδήρειος ἐνδοθι θυμός,
φράζεο νῦν μή τοι τι θεῶν μήνιμα γένωμαι
ἤματι τῷδε, ὅτε κέν σε πάρις καὶ Φοῖβος ἀπόλλων,
ἐσθλὸν ἐόντ' ὀλέσωσιν, ἐνὶ σκαιῇσι πύλῃσιν.
Ὡς ἄρα μιν ἀπόντα, τέλος θανάτοιο κάλυψε,
ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη, Ἄϊδος δὲ βεβήκει
ὃν πότμον γοόωσα, λιποῦσ' ἀνδρωτῆτα, καὶ ἥβην,
τὸν καὶ τεθνειῶτα προσηύδα δῖος Ἀχιλλεύς.
Τέθναθι, κῆρα δ' ἐγὼ τότε τευ δέξομαι, ὁππότε κεν δὴ
Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι, ἠδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
Ἦ ῥα, καὶ ἐκ νεκροῦ ἐρύσας χάλκεον ἔγχος·
καὶ τὸν μὲν ἀνευθεν ἔθηκ', ὅδ' ἀπ' ὤμων τοῦχε θοώλας,
αἱματόεντ', ἄλλοι δὲ περίδραμον υἷες Ἀχαιῶν,
οἵ καὶ θηήσαντο φυὴν καὶ εἶδος ἀγητὸν
Ἕκτορος, οὐδ' ἄρα τίς μιν ἀνιτητί γε παρῆεν
ἔλδε δέ τις εἰσιδέσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
ἢ πόποι, ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος ἀμφαφάασθαι
Ἕκτωρ, ἢ ὅτε νῆας ἐνίπρησε πυρὶ κηλέῳ,
ὡς ἄρα τίς εἶπεσκε, καὶ οὐτήσασκε παραστάς.
τὸν δ' ἐπεὶ ἐξενάριξε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
στὰς ἐν Ἀχαιοῖσιν, ἔπια πτερόεντ' ἀγόρευεν.
Ὦ φίλοι ἀρχεῖον μὲν ἐπεὶ μάλα πολλὸν ὄλεσσε
ἔπειδὴ τόνδ' ἀνδρα θεοὶ δαμάσσαντο κατ' ἔμπης.
ὅς κακὰ πολλ' ἐρδέσκεν, ὅσ' οὐ σύμπαντες ὀίομεν
ἡμῖν ἄγειν ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι φρονέοντες.
ὄφρα κε τὶ γνῶμεν φώων νόον ἦπιν ἔχουσιν,

ἣν καταλείψομεν πόλιν ἄκρην τῆδε πεσόντες,
ἢε μίνυθ μεμάασι καὶ Ἕκτορ οὐκ ἔτ' ἐόντος,
ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξαο θυμός,
κεῖται παρὰ νήεσι νέκυς ἀκλαυστος ἄθαπτος
Πάτροκλος, τοῦ δ' οὐκ ἐπιλήσομαι ὄφρ' ἂν ἔγωγε
ζωοῖσιν μετέω, καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρῃ.
εἰ δέ θανόντων περ καταλήθοντ' ἐν Ἄϊδαο,
αὐτὰρ ἔγωγε κἀκεῖθι φίλου μεμνήσομ' ἑταίρου.
νῦν δ' ἄγε δή, ἀείδοντες ὑπαὶ ὑμέναον κοῦροι Ἀχαιῶν,
νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι νεώμεθα, τόνδε δ' ἀγώμεθ·
μέγα μέν θ' ἐμὲ κῦδος, ἐπίφρονα θ' Ἕκτορα δῖον,
ὃν βῶες κατὰ ἄστυ θεῷ ὡς εὐχετόωντο
ἦ δὴ καὶ Ἕκτορα δῖον ἀεικέα μήδεσθ' ἔργα,
ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέρσε τένοντε.
ἐς σφυρὸν ἐκ πέρνης, βοέας δ' ἐξῆπεν ἱμάντας,
ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε, κάρη δ' ἕλκεσθαι ἔασεν.
ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς ἀνὰ κλυτὰ τεύχε' ἄειρας,
μάστιξεν δ' ἐλάαν, τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην.
τῶν δ' ἦν ἐλκομένοιο κονίσαλος, ἀμφὶ δὲ χαῖται
κυάνεαι πίπτοντο, κάρη δ' ἄπαν ἐν κονίῃσι
κεῖτο πάρος χαρίεν, τότε δὴ Διὶ δώκε δαΐζειν
ἀνδράσιν ἀεικίσασθαι ἑῇ ἐν πατρίδι γαίῃ.
ὣς τὸ μὲν κεκόνιτο κάρη ἅπαν, οὐδέ νυ μήτηρ
τίλλε κόμην, ἀπὸ δ' λιπαρὼς ἔρρηξε καλύπτρην
πλῆσε, κώκυσεν δ' μάλα μέγα παίδ' ἐσιδοῦσα.
ᾤμωξεν δ' ἐλεεινὰ πατὴρ φίλος ἀμφὶ δὲ λαοί,
κωκυτῷ τ' ἴαχῇ τε κατὰ στόνον ἄστυ.
ὣδ' δ' μάλιστ' ἄρ' ἔην, ἐναλίγκιον ὥστε' ἅπασαν
Ἴλιον ὀφρυόεσσαν πυρὶ σμήχεσθαι κατ' ἀκρης,
λαοὶ μὲν ῥα γέροντα μόλις ἔχον ἀχαλόωντα.

ἐξελθεῖν μεμαῶτα πυλάων δαρδανιάων.
πάντας δ' ἐλλιτάνευε κυλινδόμενον κατὰ κόπρον,
ἐξονομακλήδην ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον.
στῆτε φίλοι καί μ' οἷον ἐάσατε κηδόμενοι πόλ
ἐξελθόντα πόλη ἰκέσθαι ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν,
λίσσομαι ὄφρα τὸν ἀτάσθαλον ὀβριμοεργὸν
μή πως ἠλικίην αἰδέσσεται, ἠδ' ἐλεήσῃ
γῆρας, καὶ δ' οἶκτος· ἔχει δέ τοιόσδε τέτυκται
πηλοῦς, ὅς μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε πῆμα γενέσθαι
φασί, μάλιστα δ' ἐμοὶ περὶ πάντων ἄλγε' ἔθηκε,
τόσσους γάρ μοι παῖδας ἀπέκτανε τηλεθάοντας.
τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι ἀχνύμενός περ,
ὡς ἑνός, οὗ μ' ἄχος ὀξὺ κατοίσεται εἰς Ἀΐδος δῶ
Ἕκτορ, ὃς ὄφελε θανέειν ἐν χερσὶν ἐμῇσι,
τῷ κεν ῥιγασάμεθα κλαίοντέ τε μυρομένω τε,
μήτηρ θ' ἣ μιν ἔτικτε δυσάμμορος, ἠδ' ἐγὼ αὐτός.
Ὣς ἔφαθ' κλαίων, ἐπὶ δὲ στενάχοντο πολῖται,
τοῖσι δὲ Πρίαμος ἐκάδε' ἀδινὰ προΐει λαοῖσι.
Τεκμορ. ἐγὼ δηλή τί νυ βέομαι αὖθι παθόντε,
σεῦ ἀποτεθνηῶτος· ὅ μοι νύκτας τε καὶ ἤματ'
κὺν ὠλὴ κατὰ ἄστυ πελόσκεο· πᾶσι τ' ὄνειαρ
φασί τε καὶ φῶῃσιν κατὰ πόλιν, ὅτις θεὸς ὥς
δεδίει χατ', ἦ γὰρ κίσφι μάλα μέγα κῦδος ἔθηκας
ζωὸς ἐών, νῦν δέ νυ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.
Ὣς ἔφατο κλαίων σ', ἄλεχος δ' οὔπω πέπυστο
Ἕκτορος, οὐ γάρ οἵ πω ἐτήτυμος ἄγγελος ἦλθεν
ὅττι ῥά οἱ πόσις ἔκτοθι μίμνε πυλάων,
ἀλλ' ἤγ' ἰσὸν ὕφαινε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο
δίπλακα μαρμαρέην ἐν δ' θρόνα ποικίλ' ἔπασσε.
κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισι θυπλοκάμοις κατὰ δῶμα,

ἀμφὶ πυρὶ σῆσαι τρίποδ' ἀμφὶ μέγαν, ὄφρα πέλοιτο
ἕκτορι θοῦρον ἀλεξῆσαι μάχης ἐκνοσήσαντι.
νηπίη, οὐδ' ἐνόησεν, ὃ μὴν μάλα τῆλε λεχοῦς
χερσὶν ἀχιλλῆϊ δάμασεν λαοσσόος ἀθήνη.
κωκυτὸν δ' ἤκουσε καὶ οἰμωγῆς ἀπὸ πύργου.
τῆς δ' ἐλελίχθη γυῖα, χαμαὶ δέ οἱ ἔκπεσε κερκίς,
ἂψ δ' αὖτις δμωῇσιν ἐϋπλοκάμοισι μετηύδα.
δεῦτε δύω μοι ἕπεσθον, ἴδωμ' ὅτιν' ἔργα τέτυκται,
αἰδοίης ἑκυρῆς ὀπὸς ἔκλυον, ἐν δέ μοι αὐτῇ,
θέσθαι πάλλεται ἦτορ ἀν' ἀστυ σόμα, νέρθε δὲ γοῦνα,
πύγνυται, ἐγγύς δή τι κακὸν πριάμοιο τέκεσσιν,
αἴ γάρ ἀπ' οὔατος εἴη ἐμοῦ ἔπος, ἀλλὰ μάλ' αὖως
δείδω, μή δή μοι θρασὺν ἕκτορα δῖος ἀχιλλεὺς
μοῦνον ἀποτμήξας πόλιος πεδίονδε δίηται
καὶ δή μιν καταπαύσῃ ἀγλωρίης ἀλεγεινῆς,
ἥμιν ἐχέσκε· ἐπεὶ οὔποτ' ἐνὶ πληθύι μίμν' ἀνδρῶν
ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, ἕ ὃν μένος οὐδενὶ εἴκων.
ὣς φαμένη, μεγάροιο διέσυτο μαινάδι ἴση
παλλομένη κραδίῃ, ἅμα δ' ἀμφίπολοι κίον αὐτῇ.
αὐτὰρ ἐπεὶ πύργον τε καὶ ἀνδρῶν ἵξεν ὅμιλον,
ἔστη παπτήνασ' ἐπὶ τείχεϊ, τὸν δ' ἐνόησεν
ἑλκόμενον πρόσθεν πόλιος, ταχέες δέ μιν ἵπποι
ἕλκον ἀκηδέσως κοίλας ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν,
τὼ δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρυβεννὴ νὺξ ἐκάλυψεν,
ἤριπε δ' ἐξ ὀπίσω, ἀπὸ δ' ψυχὴ ἐκάπυσε.
τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς χέε δέσματα στεφανώτα,
ἄμπυκα κεκρύφαλόν τε ἰδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην
κρήδεμνόν θ' ὃ ῥά οἱ δῶκε χρυσῆ ἀφροδίτη
ἤματι τῷ ὅτε μιν κορυθαίολος ἠγάγετ' ἕκτωρ
ἐκ δόμου ἠετίωνος, ἐπὶ πόρε μυρία ἕδνα.

ἀμφὶ δέ μιν γαλόω τε καὶ εἰνατέρες ἄλιες ἔσαν,
αἵ οἱ μετὰ σφίσιν εἶχον ἀτυζομένῳ ἀπολέσθαι.
ἣ δ' ἐπεὶ δὴν ἀσπνύω καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
ἀμβλήδην γοόωσα μετὰ βῶσιν ἔειπεν.
Ἕκτορ, ἐγὼ δύστηνος ἰὴ ἆρα γεινόμεθ' αἶσῃ
ἀμφοτέροι, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ πριάμου κατὰ δῶμα,
αὐτὰρ ἐγὼ θήβῃσιν, ὑποπλάκῳ ὑλήεσσῃ,
ἐν δόμῳ ἠετίωνος, ὅμ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐοῦσαν
δύσμορος αἰνόμορον, ὡς μὴ ὄφελλε τεκέσθαι.
νῦν δὲ σὺ μὲν δὴ ἄϊδος δόμους ὑπὸ κεύθεσι γαίης
ἔρχεαι, αὐτὰρ ἐμὲ συγκρᾴδὸν ἐν πένθεϊ λείπεις
χήρην ἐν μεγάροισιν, πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὖτως,
ὃν τέκομέν σύ τ' ἐγώ τε δυσάμμοροι, οὔτε σὺ τούτῳ
ἔσσεαι ἕκτορ ὄνειαρ ἐπεὶ θάνες, οὔτε σοὶ οὗτος
ἦν περ γὰρ πόλεμόν γε φύγῃ ὠλύσδικρυ ἀχαιῶν,
αἰεί τοι τούτῳ γε πόνος καὶ κήδε' ὀπίσσω
ἔσονται· ἄλλοι γὰρ οἱ ἀπουρίσσουσιν ἀρούρας.
ἦμαρ δ' ὀρφανικὸν, παναφήλικα παῖδα τίθησι·
πάντα δ' ὑπεμνήμυκε, δεδάκρυται δέ τε παρειαί·
ἀνιόμενος δ' ἐς τ' ἄνεσι πάϊς ἐς παῖδας ἑταίρους
ἄλλοτε μὲν χλαίνης ἐρύων, ἄλλοτε δὲ χιτῶνα.
τῶν δ' ἐλεησάντων κατὰ λῖτ' ἔτυτθόν τις ἐπέχρα
χείλεα μέν τ' ἐδίην, ὑπερῴοντα δ' οὐκ ἐδίηνε·
τὸν δὲ καὶ ἀμφιθαλὴς ἐκ δαιτύος ἐσφέλιξε
χερσὶ πεπληγώς, καὶ ὀνείδεσιν ἐνίσσων,
ἔρρ' οὕτως οὔσος γε πατὴρ μετὰ δαίνυται ἡμῖν.
δακρυόεις δέ τ' ἄνεσι πάϊς ἐς μητέρα χήρην
ἀσυάνεξ, ὃς πρὶν μὲν ἐπὶ γούνασι παῖδος
μυελὸν οἷον ἔδεσκε, καὶ οἰῶν πίονα δημόν,
αὐτὰρ ὅθ' ὕπνος ἔλοι παύσαιτο δὲ δαιτὸς ἐέρσης

κεῖσθαι ἐν λέκτροισιν ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης
νύμφῃ ἐνὶ μαλακῇ θαλίῃσιν ἐμπλησάμενον κῆρ.
νῦν δ' ἄρ τοι πολλὰ πάθησι φίλῳ ἀπὸ παιδὸς ἁμαρτὼν
ἀσυάνεξ, ὃν βῶις ἐπὶ κλησιν καλέουσιν,
οἷος γὰρ σφιν ἐρυτο πύλας καὶ τείχεα μακρά,
νῦν δ' σέ γε παρὰ νηυσὶ κορωνίσι νόσφι τοκήων
οὐλαὶ οὐλαὶ ἔδουται, ἐπεί κε κύνες κρέσωνται
γυμνόν, ἀτὰρ τοι εἵματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται,
λιπτά τε καὶ χαρίεντα τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν.
ἀλλ' ἤτοι τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέῳ
οὔ σέο γ' ὄφελος, ἐπεὶ οὐκ ἐγκείσεται αὐτοῖς,
ἀλλὰ πρὸς Τρώων καὶ Τρωιάδων κλέος ἕξω.
Ὡς ἔφατο κλαίων ἐπὶ δ' ἐναίχιζε γυναῖκας.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ψ. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Χιλλεὺς τῶν νενομισμένων ἐπὶ τοῖς νεκροῖς μεταδίδωσι πατρόκλῳ, τυραννήσας καὶ σφάξας ἐπ' αὐτῷ δυοκαίδεκα Τρωϊκοὺς νεανίσκους, καὶ κύνας καὶ ἵππους, καὶ ἄλλα ἱερεῖα. ἔπειτα καὶ ἀγῶνα ἐπιτάφιον τιθεῖ, ἐν ᾧ νικᾷ, ἵπποις μὲν διομήδης, ἁρμάτῃ δὲ ἀθηναῖος, ἄλλοι δ' ἄλλως, καθ' οὕτως ὁ ἀγὼν διαλύεται.

Ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀγὼν διὸς τέλειος. S. Ἐπιτάφιος.

Ψ

Ὣς δ' ἀγαθοῖς ἀγῶνα διδοὺς ἐτέλεσσεν Ἀχιλλεύς.

Σὺν δὲ μὲν εὐνάχιζε κατὰ πτόλιν ἠΰτε λαὸς
αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
ἑπεσθαι νῆάς τε καὶ ἐλλήσποντον
πυρὶ ἴκηται.
δὶ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἰὼ ἐπὶ
νῆας ἕκαστος,
Μυρμιδόνας δ' οὐκ εἶα ἀποσκίδναασθαι Ἀχιλλεύς,
ἀλλ' ὄγε οἷς ἑτάροισι φίλοις πολέμοισι μετηύδα.
Μυρμιδόνες ταχύπωλοι ἐμοὶ ἑρίηρες ἑταῖροι.
μὴ δήπω ὑπὸ ζυγὸν λυώμεθα μώνυχας ἵππους,
ἀλλ' αὐτοῖς ἵπποισι καὶ ἅρμασιν ἄσσον ἰόντες,
πάτροκλον κλαίωμεν, ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων,
αὐτὰρ ἐπεὶκ ὀλοοῖο τετάρπωμεθα πένθεος,
ἵπποις λυσάμενοι, δορπήσομεν ἐνθάδε πάντες.
Ὣς ἔφαθ' οἱ δ' ὤμωξαν ἀολλέες, ἦρχε δ' Ἀχιλλεύς,
οἱ δ' ἧς περὶ νεκρὸν ἐΰκτιτας ἤλασαν ἵππους
μυρόμενοι, μετὰ δὲ σφι θέτις πόθον ἵμερον ὦρσε.
δεύοντο φάλαθοι, δεύοντο δὲ τεύχεα φαιδρά
δάκρυσι, τοῖον γὰρ πόθον μέσσωρα φόβοιο
τοῖσι δὲ πηλείδης ἀδίνων ἐξῆρχε γόοιο,
χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στέρνοισιν ἑταίρου.
Χαῖρε μοι ὦ πάτροκλε, καὶ ἐν ἀΐδαο δόμοισι,
πάντα γὰρ ἤδη σοι τελέω τὰ πάροιθεν ὑπέσλω.
Ἕκτορα δὴ ἐρύσας δώσειν κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι,
δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδέρσω μήσων.

τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σίθεν κταμένοιο χολωθείς·
ἦ ῥά, καὶ ἐκβρα δίον ἀεικέα μήδετο ἔργα.
πρῶτα μὲν ἀμφοτέρων παρατείνας μώνυχε πόδε
ἐν κονίῃσι, διὰ δ' ἦν τε ἀφαπλίζοντο ἑκάστοι,
χάλκεα μαρμαίροντα λύοντο δὲ μώνυχας ἵππους.
καθδίζον παρὰ νηὶ ποδώκεος αἰακίδαο
μυρίοι, αὐτὰρ ὁ τοῖσι τάφον μνοφκία δαῖνυ.
πολλοὶ μὲν βόες ἀργοὶ ὀρίχθεον ἀμφὶ σιδήρῳ
σφαζόμενοι πολλοί δ' ὄϊες καὶ μηκάδες αἶγες.
πολλοὶ δ' ἀργιόδοντες ὗες θαλίθοντο ἀλοιφῇ
ἑνόμενοι ταινόντο σχεδὸν φλογὸς ἡφαίστοιο.
πάντῃ δ' ἀμφὶ νέκυα κατυλίβρυτον ἔρρεεν αἷμα.
αὐτὰρ τὸν γε ἄνακτα ποδώκεα πηλείωνα
εἰς ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον βασιλῆες ἀχαιῶν.
αὐδὴ παρπιθόντο ἑταίρε χωόμενον κῆρ.
ἀλλ' ὅτε δὴ κλισίηνδ' ἀγαμέμνονα δῖον ἵκοντο,
αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευον,
ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μείζονα, εἴ πεπίθοιεν
πηλείδην λούσασθαι ἀπὸ βρότον αἱματόεντα.
αὐτὰρ ὅ γ' ἠρνεῖτο συκερδέ, ἐπὶ δ' ὅρκον ὄμοσσεν·
οὔ μὰ ζῆν ὅς τις τε θεῶν ὕπατος, καὶ ἄριστος,
οὐ θέμις ἐστὶ λοετρὰ καρήατος ἅσσον ἰκέσθαι.
πρίν γ' ἐνὶ πάτροκλον θέμεναι πυρὶ σῆμά τε χεῦαι
κείρασθαί τε κόμην· ἐπὶ οὔ μ' ἔτι δεύτερον ἥδε
ἵξεται ἄχος φρεσίν ὄφρα ἴωσιν μετέπω.
ἀλλ' ἤτοι μὲν νῦν συνερῆ πεπιθώμεθα δαιτί.
ἠῶθεν δ' ὄρσασθαι ἄνακτ' ἀνδρῶν ἀγαμέμνονα,
ὕλλιν τ' ἄξεμμεναι παράτε οἰέν ὅς ἐπινείεται
νεκρὸν ἔχοντα νέεσθαι, ὑπὸ ἴσχειν ἠρόεντα.
ὄφρ' ὅτι τῶτον μὲν ἐπιφλίζῃ ἀκαμάτοιν πῦρ

θάασον

θάασον ἀπ' ὀφθαλμῶν, λαοὶ δ' ἐν ἔργα φάπωνται.
ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τὸ μᾶλλα μὰν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο.
ἐν τευμένεσι δ' ἄρα σ' ὄρπον ἐφοπλίζαντες ἔκαστοι
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἴσης
αὐτὰρ ἐπεὶ ποσίος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἵκοι,
οἱ μὲν κακκείοντο κατὰ κλισίας ἕκαστοι
πηλείδης δ' ἐν θινὶ πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
κεῖθ' ἁρπυσινάχων πολέσι μετὰ μυρμιδόνεσσιν,
ἔν καθαρῷ ὅθι κύματ' ἐπ' ἠϊόνος κλύζεσκον,
αὐτὰρ ἐπεὶ ὕπνος ἔμαρπτε λύων μελεδήματα θυμῷ
πήδυμος ἀμφιχυθείς, μάλα γὰρ κάμε φαίδιμα γυῖα,
ἔκτορ' ἐπαΐσσων προτὶ ἴλιον ἠνεμόεσσαν
ἦλθε δ' ἐν ψυχὴ πατροκλῆος δειλοῖο
πάντ' αὐτῷ μέγεθός τε καὶ ὄμματα καλ' ἔκτεινε,
καὶ φωνήν, καὶ οἷα περὶ χροῒ εἵματα ἕστο
στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
εὕδεις αὐτάρ ἐμεῖο λελασμένος ἔπλευ ἀχιλλεῦ·
οὔ μέν μευ ζώοντος ἀκήδεις, ἀλλὰ θανόντος·
θάπτε με ὅττι τάχιστα, πύλας Ἀΐδαο περήσω·
τήλε με εἴργουσι ψυχαὶ εἰδώλα καμόντων,
οὐδέ με πω μίσγεσθαι ὑπὲρ ποταμοῖο ἐῶσιν·
ἀλλ' αὔτως ἀλάλημαι ἀν' εὐρυπυλὲς Ἄϊδος δῶ.
καί μοι δὸς τὴν χεῖρ' ὀλοφύρομαι· οὐ γὰρ ἔτ' ἄπτο
νίσομαι ἐξ Ἀΐδαο, ἐπὴν με πυρὸς λελάχητε·
οὐ μὰν γὰρ ζωοί γε φίλων ἀπανευθεν ἑταίρων
βουλὰς ἑζόμενοι βουλεύσομεν, ἀλλ' ἐμὲ μὰν κὴρ
ἀμφέχανε συγερή, ἣ πὲρ λάχε γενόμενόν περ·
καὶ δὴ σοὶ αὐτῷ μοῖρα θεοῖς ἐπιείκελ' ἀχιλλεῦ
τεύχεα ὑπὸ τρώων εὐηγενέων ἀπολέσθαι·
ἄλλο δέ τοι ἐρέω καὶ ἐφράσσεο· μή με πιθέσθαι

μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε ἀθήμμαι ὀσὶ ἀχιλλεῦ,
ἀλλ' ὁμοῦ ὡς ἐφάφημμι ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν
ὔτιμε τυτθὸν ἐόντα μιῳοίπος ἐξ ὀπόωπες,
ὄφρα γ' ὑμετερόν δ' ἀνδροκτασίης ὑπὸ λυγρῆς,
ὑμαπὶ δ' ὅτι παῖδα κατέκτανον ἀμφιδάμαντ'
νήπιος ὑκ ἐθέλων, ἀμφ' ἀραγάλοισι χολωθείς,
ἔνθα μι δ' ἐξαμμένος ἐν δώμασιν ἱππότα πηλεύς.
ἔφριξε δ' ἐνδυκέως, καὶ σὸν θεράποντ' ὀνόμηνεν.
ὡς δὲ καὶ ὀσία νῶϊν ὁμὴ ὀρὸς ἀμφικαλύπτοι.
χύσιος ἀφιφορεύς, τόν τι πόρε ποτνία μήτηρ.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς ἀχιλλεύς,
τίπτε μοι ἠθείη κεφαλὴ δύρ' ἐλέλυθας,
καί μοι ταῦτα ἕκαστα ἐπιτέλλεαι αὐτὰρ ἐγώ τοι
πάντα μάλ' ἐκτελέω καὶ πείθομαι ὡς σύ κελεύεις.
ἀλλά μοί ἄασον σῆθι μίνυνθά πρ' ἀμφιβαλόν τε
ἀλλήλω, ἐλεγεῖο τε ταρπώμεθα γόοιο.
Ὡς ἄρα φωνήσας ὀρέξατο χερσὶ φίλῃσιν
ἕλαβε, ψυχὴ δὲ κατὰ χθονὸς ἠύτε καπνὸς
ὤχετο τετριγυῖα, ταφὼν δ' ὀρόθυνεν ἀχιλλεύς,
χερσίτε συμπλατάγησεν ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν.
ὤ πόποι ἦ ῥα τίς ἐστι καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισι
ψυχὴ καὶ εἴδωλον, ἀτὰρ φρένες ὔκ ἔνι πάμπαν.
πάννυχος γὰρ μοι παρὰ κλισίης ἀλεγεινὴ
ψυχὴ ἐφεστήκει γοόωσά τε μυρομένη τε
καί μοι ἅπας ἐπέτελλεν ἔοικε δ' θεσκελον εἶδος.
Ὡς φάτο, θῖσι δ' πᾶσιν ὑφίμερον ὦρσε γόοιο,
μυρομένοισι δ' θῖσι φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
ἀμφὶ νέκυσι λελεγμένοι, ἀτὰρ κρείων ἀγαμέμνων,
ἦρας τ' ὦρσε καὶ ἀνέρας ἐξέμεν ὕλην
πάντοθεν ἐκ κλισίων, ὧς δ' αὖ ἠϊθέος ἐρύσαι

μνεστῆνος θεράπων ἀγαπήνορος ἰδομενῆος.
ἔνθ' ἴσαν ὑλητόμους πελέκεας ἐν χερσὶν ἔχοντες,
σειρά τ' εὐπλέκτους, πρὸ δ' ἄρ' ἥρεες κίον αὐτῶν.
πολλὰ δ' ἀναντα κάταντα παράντα τε δόχμιά τ' ἦλθε
ἀλλ' ὅτε δὴ κνημοὺς προσέβαν πολυπίδακος ἴδης,
αὐτίκ' ἄρα βριῦς ὑψικόμους τανυήκεϊ χαλκῷ
τάμνον ἐπειγόμενοι, ταὶ δ' μιγάλα κτυπέεσκε,
πίπτον, τὰς μὲν ἔπειτα διαπλήξαντες Ἀχαιοὶ
ἔκδεον ὑμενόων, ταὶ δ' χθόνα πᾶσαι δατεῦντο,
ἐλαφόμμακα πεδίοιο σχεῖν ῥωπήϊα πυκνά.
πάντοθ' δ' ὑλητόμοι φιτροὺς φέρον ὡς γὰρ ἀνώγει
μνεστῆνος θεράπων ἀγαπήνορος ἰδομενῆος.
καδδ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς βάλλον ἐπιχερὼ ἔνθ' ἄρ' ἀχιλλεὺς
φράσατο παρόκλῃ μέγα ἠρίον, ἠδὲ δι αὐτῷ
αὐτὰρ ἐπεὶ πάντῃ παρακάμβαλον ἄασσον ὕλῃ.
ἵαται ἄρ' ἔνθι μένοντες ἀολλέες, αὐτὰρ ἀχιλλεὺς
αὐτίκα μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι κέλευσε
χαλκὸν ζωννύσθαι, ζεύξαι δ' ὑπ' ὄχεσφιν ἕκαστον,
ἵππους, δίδ' ὦρνυντο κὴ ἐν τεύχεσιν ἔμπλεον ἄμφω,
ὧδ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραβάται, ἡνίοχοί τε,
πρόσθε μὲν ἱππῆες μετὰ δὲ νέφος ἔπλετο πεζῶν
μύριοι, ἐν δὲ μέσοισι φέρον πολεμόκλονον ἑταῖροι,
ἕξείη δ' πάντα νέκυα κατακείνου δὲ ἐπέβαλλον
κειρόμενοι, ὄπιθεν δ' κάρη ἕλκε δῖος ἀχιλλεύς,
ἀχνύμενος, ἕταρον γὰρ ἀμύμονα πέμπ' Ἀϊδόσδε.
ἔνθ' ὅτε χῶρον ἵκανον· ὅθι σφίσι πίφραδ' ἀχιλλεύς,
κάθεσαν, αἶψα δὲ δι μνησάμενος νέκυον ὕλῃ
ἔνθ' αὖτ' ἀλλ' ἐνόησε ποδώκης δῖος ἀχιλλεύς,
κὰς ἀπάνευθε πυρῆς ξανθὴν ἀπεκείρατο χαίτην
τὴν ῥ' ἄρα Σπερχειῷ ποταμῷ τρέφε τηλεθόωσαν·

ὄχθήσας δ' ἄρα εἶπεν ἰδὼν οἶνοπα πόντον.
Σπεῦχεῖ ὄλλως εἰς γε πατὴρ ἡμῆσαι πηλεύς,
κεῖσε μιν οσήσαντα φίλων ἐς πατρίδα γαῖαν.
εἴ τε κόμω κυρέειεν, ἐξέμεν ἰφθίμην ἑκατόμβην,
πεντήκοντα δ' ἔνορχα παρ' αὐτόθι μηλ' ἰδεύσθαι
ἕς πηγὰς, θέμι τοι τέμενος βωμός τε θυήεις.
ὡς ἥρατο γέρων, σὺν δέ οἱ ὄτρυνε θεὸς ἐτέλεσσας.
νῦν δ' ἐπεὶ ὄ νέομαί γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
παῖδά μοι ὤρεϊ κόμω ὀπάσσαμι φέρεσθαι.
Ὡς ἐφάμην ἐν χερσὶ κόμω ἑτάροιο φίλοιο
θήκεον, εἵσσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο.
καὶ νύ κ' ὀδυρόμενοι σὺν ἔδυ φάος ἠελίοιο,
εἰ μὴ ἀχιλλεὺς αἶψ' ὀχαμέμνονι εἶπε παρασάς.
Ἀτρέϊδη, σὺ γάρ τε μαλιστά γε λαὸς ἀχαιῶν
πείθονται μύθοισι, γόοιο μέν ἐστι καὶ ὅσσα
νῦν δ' ἀπὸ πυρκοϊῆς σκίδνασθον, καὶ δεῖπνον ἀνασχεῖν
ἔπλεσθαι, τάδε τ' ἀμφιπονησόμεθ' εἶσι μαλιστα.
κέδνός ἐστι νέκυς, παρὰ δ' εἶτ' ὀλοὶ ἄμμι μενόντων.
αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσαν ἄναξ ἀνδρῶν ὀχαμέμνων.
αὐτίκα, λαὸν μὲν σκίδασον κατὰ νῆας ἰέναι.
κηδεμόνας δὲ παρ' ἄνθι μένον καὶ νήεον ὕλην.
ποίησαν δὲ πυρὴν ἑκατόμπεδον, ἔνθα καὶ ἔνθα.
ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ, νεκρὸν θέσαν ἀχνύμενοι κῆρ.
πολλὰ δ' ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἑλίκας βοῦς
πρόδρε πυρῆς, ἴδρυόν τε μὴ ἄμφιτον. ἐκ δ' ἄρα πάντ
δημὸν ἕλον, ἐκάλυψε νέκυν μεγάθυμος ἀχιλλεύς
ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, περὶ δὲ δρατὰ σώματα νήεν
ἐν δὲ τίθει μέλιτος, καὶ ἀλείφατος ἀμφιφορῆας,
πρὸς λέχεα κλινῶν, πίσυρας δ' ἐκεκάδνας ἵππους
ἤσυμένως ἐνέβαλε πυρῇ μεγάλα σεναχίζων.

ἐννέα δοι γε ἄνακτι παρὲξ ἥδη κύνες ἦσαν.
καὶ μὲν τῶν ἐνέβαλε πυρῇ δύο δωροφάγοισ,
δώδεκα δὲ τρώων μεγαθύμων ὑῖας ἐσθλούς,
χαλκῷ δηϊόων, κακὰ δ' ὄρεσι μήδετο ἔργα,
ἐν δὲ πυρὸς μένος ὦκα σιδήρεον ὄφρα νέμοιτο,
ὦμωξεν τ' ἄρ' ἔπειτα φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον.
χαῖρέ μοι ὦ πάτροκλε καὶ εἰν ἀΐδαο δόμοισι,
πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω τα πάροιθεν ὑπέστης,
δώδεκα μὲν τρώων μεγαθύμων υἷας ἐσθλούς,
σὺς ἅμα σὶ πάντας πῦρ ἐδάη, ἕκτορα δ' οὔπω
δώσω πριαμίδην πυρὶ δαπτέμεν, ἀλλὰ κύνεσσιν.
Ὡς φάτ' ἀπειλήσας, τόνδ' οὐ κύνες ἀμφεπένοντο,
ἀλλὰ κύνας μὲν ἄλαλκε διὸς θυγάτηρ ἀφροδίτη.
ὕματα καὶ νύκτας, ῥοδόεντι δ' χρίεν ἐλαίῳ
ἀμβροσίῳ, ἵνα μή μιν ἀποδρύφοι ἕλκεσι χάλων.
ἄμφὶ δ' ἐπικυάνεον νέφος ἦγαγε φοῖβος ἀπόλλων.
οὐρανόθεν πεδίονδε, κάλυψε δ' χῶρον ἅπαντα.
ἔσχον ἐπιξύνεκες μὴ πρὶν μένος ἠελίοιο
σκῆπτα ἀμφιτεκεχρόα ἵππουσιν ἠδὲ μιλίσσιν,
ὕδε πυρὶ παρόκλυε καίετο τιθήνωτο,
ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος ἀχιλλεύς,
σὰς ἀπολυσθε πυρῆς δῖοις ἥρωσι μέτοικοι
κορίσῃ καὶ ἰφύρῳ καὶ ὑπέρτερα καλά.
πολλὰ δ' καὶ ἀσίνεσσιν χρυσείῳ δέπαϊ λιτάνευον
ἐλθέμεν ὄφρα τάχιστα πυρὶ φλεγέθοιατο νεκρὸν
ὕλην ταχύναι καίεσθαι, ὦκέα δ' ἵεσαν
ἀράων ἐξ ἁλὸς μετάγγελοι ὑλῆ ἀνέμοισιν.
ἦ μὲν ἄρα ἰφύριος δυσαίος ἀφρόεσσι νόησε
ἐλαπίνῃ δαίνυσθαι, θέεν δ' ἐς ἴεσαν ἑταίρους
ἠλῷ δὲ λαθὼν, ἔβαλ' ὡς ἐφορᾶτο ὀφθαλμοῖσι

πάντοθ' ἀνήξαν κάλιον τε μιν ἐς ἑ ἵκανον·
ἦμαρ δ' ἄυτ' ἐγένετο μᾶλ' ἀμύναι, εἶπε δὲ μῦθον·
ὄφρ' ἔτι νόος, εἶμι γὰρ ἄντιος ἐπ' ὠκεανοῖο ῥέεθρα
αἰθιόπων ἐς γαῖαν, ὅθι ῥέξουσ' ἑκατόμβας
ἀθανάτοισι, ἵνα δή κε καὶ ἐγὼ μετὰ δαῖτα ἰοῦμαι·
ἀλλ' Ἀχιλῆι βορέω ἤλυθε ξιφύρου κελαδεινὸν
ἐλθεῖν ἀρῆϊκτα, καὶ ὑπέρτατα ἴρὰ καλὰ,
ὄφρα πυρὴν ὄρσητε καὶ ἤματα, καὶ νύ κεν ἤδη
πάτροκλος, τὸν πάντοθ' ὀπάσσεν ἀχαιοί·
ὡς μὲν ἄρ' ὡς ἀπόῡσε, ἀπεβήσετο δῖός ὀρίονι,
ἦχὴ θεσπεσίη νέφεα κλονέοντι πάροιθεν·
αἶψα δὲ πόντον ἵκανον ἀήμματα· ὦρτο δὲ κῦμα,
πνοιῇ ὑπὸ λιγυρῇ, βοίην δ' ἐρίβωλον ἰκέσθην,
ἔν δὲ πυρὶ πέσετον, μέγα δ' ἴαχε θεσπιδὲς πῦρ.
πανυχίοι δ' ἄρα δίγα πυρὸς ἀμυδὶς φλόγ' ἔβαλλον,
φυσωμένοιο λιγέως, ὄφρα πολυηχὸς ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
χρυσείῃ ἐκ κρητῆρος ἔχων δέπας ἀμφικύπελλον,
οἶνον ἀφυσσόμενος χαμάδις χέεν, αὖε δ' ἑταῖρον
ψυχὴν κικλήσκων πατροκλῆος δαιτρόν.
ὡς δὲ πατὴρ οὗ παιδὸς ὀδύρεται ὀστία καίων
νυμφίου, ὃς τε θανὼν δηλεῖται ἀκάχησε δ' ἑταίρους·
ὡς Ἀχιλεὺς ἑτάροιο ὀδύρετο ὀστία καίων
ἑρπύζων παρὰ πυρκαϊήν, ἀδινὰ στενάχοντα.
ἦμος δ' ἐωσφόρος εἶσι φόως ἐρίβωλον ἐπ' αἶαν,
δὴν τε μετακροκόπεπλος ὑπείρ ἅλα κίδναται ἠώς,
τῆμος πυρκαϊὴ μαραίνετο, παύετο δὲ φλόξ.
οἱ δ' ἄνεμοι πάλιν ἄντιοι ἔβαν οἶκονδε νέεσθαι,
Θρηίκιον κατὰ πόντον, ὅδ' ἔσσεν οἴδματι θύων.
πηλείδης δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἑτέρωσε λιάδεις,
κλίνθη κεκμηὼς, ἐπὶ δὲ γλυκὺς ὕπνος ὄρωρεν.

οἳ δ' ἀμφ' Ἀτρέωνα ἀολλέες ἠγερέθοντο·
τῶν μὲν ἐπιβρομέων ὅμαδος καὶ ὀδμὴ ἔγειρεν
ἕζετο δ' ὀρθωθεὶς κατέφης πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ἀτρεΐδη, καὶ ἄλλοι ἀρηίφιλοι παναχαιῶν,
πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσατ' αἴθοπι οἴνῳ
πάντα, ὅπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος, αὐτὰρ ἔπειτα
ὀστία παπτήναι μνησόμεθ' ὀφρ' ἐγνωμεν,
εὖ διαγινώσκοντες, ἀεικέα δὲ τέτυκται,
ἢ μέσσῃ γὰρ ἔκειτο πυρῇ, ἐπὶ δ' ἄλλοι ἀνώνυμοι
ἔκταθεν καίοντ' ἐπιμὶξ ἵπποι τε καὶ ἀνέρες·
καὶ τὰ μὲν ἐν χρυσείῃ φιάλῃ καὶ δίπλακι δημῷ
θέσθαι, ἔσοκεν αὖθι ἐγὼ ἄϊδι κεύθωμαι,
τύμβον δ' ὃ μάλα πολλὸν ἐγὼ πονέεσθαι ἀνώγα,
ἀλλ' ἐπιεικέα δῖον ἔπασθε δὲ καὶ τὸν ἀχαιοί,
ὄφρύσι ὑψηλόντι περιθέμμεναι, ὅστις ἐμεῖο
νύσσηται ἐν νήεσσι πολυκληῖσι λίπηται.
Ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἐπίθοντο ποδώκεϊ πηλείωνι·
πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν αἴθοπι οἴνῳ
ἔσσον ἐπιφλοξ ἦλθε, βαθεῖα δὲ κὰπνισε τέφρη·
κλαίοντος δ' ἑτάροιο ἐνήεος ὀστία λευκὰ,
ἄλλιγον ἐς χρυσείω φιάλῳ, καὶ δίπλακα δημόν,
ἐν κλισίῃσι δὲ θέντος ἑανῷ λιτὶ κάλυψαν,
ἔρυσσαντο δὲ σῆμα θεμείλιά τε προβάλοντο
ἀμφὶ πυρήν· εἴθαρ δ' ἐχύθη ἐς γαῖαν ἔχυναν,
χεύαντος δ' ὃ σῆμα πάλιν κίον, αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
αὖτόθι λαὸν ἔρυκε καὶ ἵζανεν εὐρὺν ἀγῶνα·
πρῶτα δ' ἐφέρ' ἄεθλα πόδας τε βίας τε·
ἔππων θ' ἡμιόνων τε βοῶν τ' ἰφθίμα κολοφῶνα,
ἠδὲ γυναῖκας εὐζώνους, πολιόν τε σίδηρον,

θῆκε γυναῖκα ἄγχιστα ἀμύμονα ἔργ' εἰδυῖαν,
καὶ βίοτον πολύν, ὥτώατα δύω καὶ ἐικοσίμορον
τῷ πρώτῳ, ἀτὰρ ἄν τῷ δευτέρῳ ἵππον ἔθηκεν
ἐξετέ ἀδμήτην βρίθος μέγιστον κυδιόωσαν.
αὐτὰρ τῷ τριτάτῳ ἄπυρον κατέθηκε λέβητα,
καλὸν τέταρα μίξα κεχανδότα λευκὸν ἔτ' αὖτως.
τῷ δὲ τετάρτῳ θῆκε δύο χρυσοῖο τάλαντα,
πέμπτῳ δ' ἀμφίθυρον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκεν.
τῷ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν ἀργείοισιν ἔειπεν.
ὦ φίλε, μὴ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες ἀχαιοὶ,
ἵππους τάδ' ἄεθλα δαϊγμένα κεῖτ' ἐν ἀγῶνι.
οὐ μὲν νῦν ἔσθ' ἄλλῳ ἀεθλεύοιμεν ἀχαιοί.
ἦτ' ἂν ἐγὼ τὰ πρῶτα λαβὼν κλισίηνδε φεροίμην.
ἴδμεν γὰρ ὅσον ἐμοὶ ἀριπρεπὲς εὐχετόωντι,
ἀθάνατοί τε γάρ εἰσι, ποσιδάων δ' ἔτρεφε φῶτα
πατρὶ ἐμῷ πηλεῖ, ὃς δ' ἄντ' ἐμοὶ ἐγγυάλιξεν.
ἀλλ' ἔτοι μὲν ἐγὼ μάχομαι, καὶ μώνυχε δὼ ἵππω.
τίς γὰρ δεινὸς ἐναλὸν ἀπώλεσεν ἡνιόχοιο
ἠπίῳ, ὃς σφῶϊν μάλα πολλάκις ὑγρὸν ἔλαυνε
χαιτάων κατέχων καὶ λώιστας ὕδατι λευκῷ.
ἔν τῷ ἑκάστοθι πενθέσθον, οὐδὲ δὲ σφιν
χαίτη ἐρηρίδαται, τῶν ἔκατον ἀχνυμένω κῆρ.
ἄλλοι δὲ σίλλιξθε κατὰ στρατὸν ὅς τις ἀχαιῶν
ἵππουσίν τε πίσυνθε καὶ ἅρμασι κοιλοτέρῃσι.
Ὡς φάτο πηλεΐδης ταχέως δ' ἵππῆας ἐγήρυε.
ὦρτο πολὺ πρῶτος μῶν ἀναξ ἀνδρῶν εὐμήλου
ἀδμήτην φίλος υἱὸς ὃς ἵππουσιν ἐκέκαστο.
τῷ δ' ὃς τυδείδης ὦρτ' κρατερὸς διομήδης,
ἵππους ὑφ' ἡμετέρους ὕπαγε ξυγὸν οὖς ποτ' ἀπηύρα
αἰνείαν, ἀτὰρ αὖτὲ ὑπεξεσάωσεν ἀπόλλων.

τῷ δ' ἄρ' ἱππαρέτης ὦρτο ξανθὸς μενέλαος
δουρικλυτὸς, ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤλασεν ὠκείας ἵππους.
πείθετο τῷ ἀγαμεμνονίδῃ, τὸν ἑοῦτε πόδαργον
τῷ ἀγαμέμνονι δῶκε ἀγχισιάδης ἐχέπωλος
δῶρ' ἵνα μή οἱ ἕπηται ὑπὸ ἴλιον ἠνεμοέσσαν,
ἀλλ' αὐτῷ πέρασε μένειν, μέγα γὰρ οἱ ἐφῶκε
ζεὺς ἄφενος, ναίων δ' ὄζ' ἐν οὐρεχόρῳ σικυῶνι.
τῷ πόδ' ὑπὸ ζυγὸν ἦγε, μέγα φρονέοντε μάχεσθαι.
αὐτίλοχος δ' τέταρτος ἐΰτευχας ὡπλίσατ' ἵππους,
νέσορ' ἀγλαὸς υἱὸς ὑπερθύμοιο ἄνακτος
τῷ ἡλικίᾳ ἅδε, πυλιογενέος δὲ οἱ ἵπποι
ὠκύποδες φέρον ἅρμα, πατὴρ δὲ οἱ ἀγχι παρᾶστο
μυθεῖτ' εὖ ἀγαθὰ φρονέων νοέοντι καὶ αὐτῷ.
αὐτίλοχ' ἦτοι μὲν σε νέον περ ἐόντ' ἐφίλησαν
ζεύς τε ποσειδάων τε καὶ ἱπποσύνας ἐδίδαξαν
παντοίας, τῷ δὴ κέν σε διδάσκιμι οὔτι μάλα χρεώ.
οἶδα γὰρ εὖ περὶ τέρμαθ' ἑλίσσεσθαι, ἀλλά τοι ἵπποι
ῥάρδιστοι θέειν. τῷ δ' ὀΐω λείπεσθαι.
τῶν δ' ἵπποι μὲν ἄριστοι ἐπάρτεροι, ἤδε μὲν αὐτοὶ
πλέονα ἴσασι σέθεν αὐτῆς μητίσασθαι,
ἀλλ' ἄγε δὴ σὺ φίλος μὴν ἐμβάλλεο θυμῷ
παντοίῃ, ἵνα μή σε παρεκπροφύγησιν ἄεθλα.
μήτι τοι ἀρτιτόμοις μὲν ἀμείνονα, ἢ βίηφι
μήτε σοφίῃ ἄνευθε κυβερνήτης ἐνὶ οἰνοπὶ πόντῳ
νῆα θοὴν ἰθύνῃ ἐρεχθομένην ἀνέμοισι,
μήτε δ' ἡνίοχος περιγίνεται ἡνιόχοιο,
ἀλλ' ὃς μέν θ' ἵπποισι καὶ ἅρμασιν οἷσι πεποίθῃ,
ἀφραδίῃσιν δὲ πολλὸν ἐλίσσεται ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἵπποι δὲ πλανόωνται ὁδὸν ἀμφὶς, οὐδὲ κατίσχει·
ὃς δὲ καὶ κέρδεα οἶδε, χαλεπαίνων ἡνιοχῆος
ἵππους καὶ κέρδιον ἐλαύνει ἔμπης ἵππους.

ἀϊὲὶ τίρμ᾽ ὁρόων σρίφ᾽ ἐγγύθεν ἠδ᾽ ἐὶ λύθρ᾽,
ὄφρα τὸ πρῶτον τανύσῃ βοέοισιν ἱμᾶσιν,
ἀλλ᾽ ἔχε ἀσφαλέως καὶ ἐν προὔχοντα δοκεύε᾽,
σῆμα δ᾽ ἐὶ ἐρέω μάλ᾽ ἀεμφραδέως ἠδ᾽ ὀὶ λήσει,
ἔσηκε ξύλον ἄυον ὅσσον τ᾽ ὀργυίὴ ὑπὲρ αἴης·
ἢ ῥιὸς ἢ πώκης, ἐ μὴν ἠ καταπύθεται ὄμβρῳ,
λᾶε δ᾽ ἐὶ τῦ ἑκάτερθεν ἐρηρίδατα δύο λευκὼ,
ἐν ξυνοχῇσιν ὁδοῦ, λείης δ᾽ ἱππόδρομος ἀμφίς,
ἤτοι σῆμα βροτοῖο πολὺ κατατεθνειῶτος·
ἢ τόγε νύσσα τέτυκτο ὃν πρότερον ἀνδρῶπων,
καὶ νῦν τίρμα θέηκε ποδάρκης δῖος ἀχιλλεύς·
ἔνθ᾽ σὺ μάλ᾽ ἐγχρίμψας ἐλάαν ἀγχοῦ ἄρμα καὶ ἵππω
αὐτὸς δ᾽ ἐὶ κλινθῆναι ἐϋπλέκτῳ ἐνὶ δίφρῳ,
δεξιτερὸν ἵππον κέντρῳ ἐπαΐσσων ὀνίαζε,
κίνσαι δ᾽ ὁμοκλήσας, ἐξεῖναι τέ οἱ ἡνία χερσὶν,
ἦν νύσσῃ δ᾽ ἐὶ τοι ἵππος ἀειρερὸς ἐγγεμφθήτω,
ὡς ἄντοι πλήμνης σοάσεται ἄκρον ἰκέσθαι
κύκλῳ ποιητοῖο, λίθου δ᾽ ἀλέασθαι ἐπαυρεῖν,
μήπως ἵππους τε φθήσῃς καταθὲ ἄρματα ἄξῃς,
χάρμα δ᾽ ἕτοῖς ἄλλοισιν, ἐλεγχέα δ᾽ ἐὶ σὺ ἔοργε
ἔσεται. ἀλλὰ φίλος φρονέων πεφυλαγμένος ἔστω.
ἔστι γὰρ κ᾽ ἐν νύσσῃ γε παρεξελάσειεν ἰόντα,
ὃς κέ᾽ ὄ γε κρείσσων τε πολὺ ἵππους τε ἄγῃσι,
ἀλλ᾽ οὐκ οἶδε μετόπισθεν ἀρείονα δῖον ἐλαύνοι
ἀμφῆκες ταχὺν ἵππον ὅς ἐκ θεόφιν γένος ἦεν,
ἢ οἵ περ λαοσσόοι, οἳ ἐνθάδε τίραφον ἠϑοί.
Ὡς εἰπὼν νέεσθαι ὑπὸ ζυγὸν ἄψ ἐνὶ χώρῃ
ἧστ᾽ ἐπιὼν ἐῷ παιδὶ ἑκάστῳ πείρατ᾽ ἔειπε.
μηριόνης δ᾽ ἄρα πέμπτος ἐϋτεύχεα δαπλίσατο ἵππω,
βὰν δ᾽ ἴμεν ἐς δίφρους, ἐν δὲ κλήρους ἐβάλοντο.

πολλὰ δ᾽ ἀχιλλεὺς, ἐκ δ᾽ κλῆρος θόρε νωμησίδικος
ὠπλόχθ᾽, μετὰ τὸν δ᾽ ἔλαχε κρείων εὐμηλος·
ζῶλος δ᾽ ἄρ᾽ ἐπ᾽ ἀβέστης δυσκλυτὸς μνησίλαος·
ζῶλος δ᾽ ὃ μηριόνης λάχ᾽ ἐλαυνέμεν, ὕστατος ἄντε,
τυδείδης δ᾽ ἐὶ ἄεισος ἐὼν λάχ᾽ ἐλαυνέμεν ἵππους·
ἐκὰν δ᾽ μετασοιχὶ, σήμηνε δὲ τίρματ᾽ ἀχιλλεὺς,
τηλόθεν ἐν λείῳ πεδίῳ, παρὰ δ᾽ σκοπὸν εἶσεν
αὐτίθεον φοίνικα ὀπαλόνα παρὸς ἰοῖο·
ὡς μεμύκοτο θρόμος καὶ ἀληθείῃ ἀϑρέοιτο,
ὅϑι᾽ ἅμα πάντοθ᾽ ἐφ᾽ ἵπποισιν μάσιγας ἄειραν,
πέπληγόν θ᾽ ἱμᾶσιν, ὁμοκλησάν τ᾽ ἐπέεσσιν
ἐσυμένως, ὅϑι᾽ ὦκα διέπτην πεδίοιο,
νόσφι νεῶν ταχέως, ὑπὸ δ᾽ σέρνοισι κονίη
ἔστατ᾽ ἀειρομένη ὡς τε νέφος ἠὲ θύελλα·
χαῖται δ᾽ ἐρρώοντο μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο,
ἄρματα δ᾽ ἄλλοτε μὲν χθονὶ πίλναντο πολυβοτείρῃ·
ἄλλοτε δ᾽ ἀΐξασκε μετήορα, ϑοὶ᾽ ἐλατῆρδε
ἔστασαν ἐν δίφροισι, πολὺς δ᾽ ἐς θυμὸς ἑκάστῳ
νίκης ἱεμένων, κέκλοντο δὲ οἷσιν ἑκάστῳ
ἵπποις, οἷσ᾽ ἐπέτοντο κονίοντός πεδίοιο.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ πύματον τέλεον θρόμον ὠκέες ἵπποι
ἄψ ἐφ᾽ ἁλὸς πολιῆς, τότε δὴ ἀρετὴν ἐκάδευν
φαίνετ᾽, ἄφαρ δ᾽ ἵπποισιτάδη θρόμος, ὦκα δ᾽ ἐπίπτε
κὶ φρηπάδιον ποδάρκεϊ ἑκάεργον ἵππει,
τὰς δ᾽ μετιξὶ φέρον διομήδεος ἄρσενες ἵπποι
ῥῶϊοι ἠδὲ πολλὸν ἄνευϑ᾽ ἔσαν, ἀλλὰ μάλ᾽ ἐγγύς·
αὐτὰρ γὰρ δίφρῳ ἐπιβησομένοισιν ἴκτην,
πνοιῇσιν θυμῆλιος μετάφρενον θύρεσ᾽ ὤμω
θέρμετ᾽. ἐπ᾽ αὐτῷ γὰρ κεφαλὰς κατϑέντε πετέσθην
καὶ νῶτα ἠ παρὰ λαὰν ἠ ἀμφὶ φέρεσθον ἐϑῆκεν,

Ὣς μὴ τυδέος υἱὸϊ κτείατο φοῖβος ἀπόλλων
δς ῥά οἱ ἐκ χερῶν ἔβαλον μαίμαχα φαεινήν,
τῷ ὃ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χύτο δάκρυα χωομένοιο,
δωκεν τὰς μὲν ὄρα ἐπὶ καὶ πολὺ μᾶλλον ἰούσας,
οἱ δ' ἐβλαβησαν ἄνευ κίνδυνο θεοντός,
ἦλθ' ἄρ' ἀθηναίη ἐλιφηράμπυος λάδ ἀπόλλωνα
τυδείδαο, μάλα δ' ὦκα μετίατο ποιμένα λαῶν.
δῶκε δ' οἱ μαίμακα μένος δ' ἵπποισιν ἐνῆκεν,
ἦλθ' μετ' ἀρμάτων ἰῆν κτείνασ' ἐβεβήκει.
ἵππειον δ' οἱ ἦξε θεὰ ἐυγ-ὸν, αἱ δ' οἱ ἵπποι
ἄμφὶς ὁδοῦ βαμέτην, ἐυμός δ' ἐς γαῖαν ἐλύθη.
αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ ῥοχὸν ἐξεκυλίσθη.
ἀγκῶνάς τε πιεσθύφθη, σόματε ῥῖνάς τε.
ἐκ δ' ἐλίχθη δ' ἐπὶ τῶτων ἐπ' ὀφρύσι, τῷ δ' ἐ ὀδόντας
ἄκρυφόφιν πλῆσθεν, θαλερὴ δ' ἐ ἔλαχε φωνή.
τυδείδης δ' ἐπαραβὰς ἔλε μώνυχας ἵππους,
πολλὸν τῶν ἄλλων ἐξάλμενος, ἵν γὰρ ἀθήνη
ἵπποις ἦκε μένος, καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκε,
τῷ δ' ἄρ' ἐπ' ἀβρείδης ἔλε ξανθὸς μενέλαος.
αὐτίλοχος δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο παρὸς ἑοῖο
ἐμβῆναι, καὶ σφῶϊ ἰταίνητον ὀτρύνασα.
τῶν μὲν κέντρον ἔλε μεν οὔπω κελεύω
τυδείδαο ἵπποισι δαΐφρονος, οἷσιν ἀθήνη
πῦρ ὤρεξε τάχος καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκεν.
ἵππους δ' ἀβρείδαο κιχάνετε μὴ δὲ λίπεσθον
καρπαλίμως, μὴ σφῶϊν ἐλεγχείω καταχεύῃ.
οἷσθα θήλυς ἑοῦσα. τίη λίπεσθε φίεισοι,
ὥδε γὰρ ἐξερέω καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσαι.
ἢ σφῶϊν κομιδὴ παρὰ νίσεται ποιμένι λαῶν
ἔωσιται, αὐτίκα δ' ἄμμι κατακτενεῖ ὀξὺ χαλκῷ.

εἰκὴ ἀποκηάμενοι φερώμεθα χεῖρον ἄεθλον.
ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον, καὶ ποσὶν δέκτην ὅτ' ἐτάχιστα.
ταῦτα δ' ἐγὼν αὐτὸς τεχνήσομαι, ἠδὲ νοήσω
σεσωπῇ ἐν ὁδῷ παρασύμενοι, ἠδὲ μελήσω.
Ὣς ἔφαθ' οἱ δ' ἄνακτος ὑποδδείσαντες ὁμοκλήν.
μᾶλλον ἐπιβαμίτην ὀλίγον χρόνον, αἶψα δ' ἵπασε.
σεῖνος ὑδοῦ κοίλης. ἴδων αὐτίλοχος μενεχάρμης
φωχμὸς ἐλων γαίης ἔ χμείριον ἀλσὲν ὕδωρ,
ἐξέρρηξεν ὁδοῖο, βαθυνε δὲ χῶρον ἅπαντα.
τῇ ῥ' εἶχον μενέλαος ἀμαξοχιὰς ἀλιείπων.
αὐτίλοχον δ' παραβὰς ἔχε μώνυχας ἵππους
ἐκὰς ὁδοῦ, ὀλίγον δὲ παρακλίνας ἐδίωκεν.
ἀβρείδης δ' ἐδάθησι, καὶ αὐπλόχῳ ἐνεγώησε
αὐτίλοχε, ἀφραδίῃσι ἰππάζεαι. ἀλλ' ἄνεχ' ἵππους.
σῴνωπὸς τὰ ὁδοῖο, τάχα δ' εὐρυτέρη παρελάσεις.
μή πως ἀμφοτέρους δηλήσεαι, ἅρματι κύρσας.
Ὣς ἔφατ', αὐτίλοχος δ' ἐπὶ μᾶλλον ἔλασσε,
κίνδῳ ἐπιστείρχων, ὡς ἤκ' ἀΐοντι ἐοικώς,
ἅμα δὲ δίσκε δύρακατ' ὠμαδίοιο πίλοντα
ὅντ' αἰζηὸς ἀφῆκεν ἀνὴρ πεφρώμενος ἄβης.
τόσσον ἐπιβαμίτην. ἀίδ' ἠρώησαν ὀπίσσω
ἀβρείδαο ἄμφω γὰρ ἐκὼν μεθέηκεν ἐλαύνειν,
μήπως συγκέρσειεν ὁδῷ ἐνὶ μώνυχε ἵπποι,
δίφρους αὐτοσχέδιος ἐυπλεκίας, κατὰ δ' αὐτοὶ
ἐν κονίῃσι πέσοιεν, ἐπηγόμενοι περὶ νίκης
ἐν καὶ ἀγακλείων προσέφη ξανθὸς μενέλαος.
αὐτίλοχ' οὔτις σεῖο βροτῶν ὀλοώτερος ἄλλος.
ἔρρ' ἐπεὶ οὖσ' ἐτυμόν γε φάμεν πεπυθέσθαι ἀχαιοί.
ἀλλ' ἤ μὰν ἠδ' ὥς ἀτὰρ ὄρκια σίσῃ ἀεθλεν.
Ὣς ἔφην, ἵπποισιν ἐκέκλετο φωνήσας τε.

μή μοι ἐρύκακέτον μήδ' ἴσχανε, ἀχνυμένῳ κῆρ,
φθίσθυται δύτοισι πόδας καὶ χεῖρα καμόντε,
ἢ ὑμῖν ἄμφω χαρίζεται νεότητι.
Ὡς ἔφαθ' οἱ δ' ἄρα κῆρες ὑπωρόφιστον δμοκλήν.
μᾶλλον ἐπιβαμίτω, τάχα δέ σφισιν ἄγχι γένοντο.
ἀργεῖοι δ' ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰθρόωντο
ἵπποις, οἳ ἦ πέρυσι κενίοντο πεδίοιο.
πρῶτος δ' ἰδομενεὺς κρητῶν ἀγὸς ἐφράσατ' ἵπποις,
ἥδε γὰρ ἑκτὸς ἀγῶνος ὑπέρτατος ἐν πεδίοιο,
εἶδε δ' ἀνευθεν ἰόντας ὁμοκλητῆρος ἀκούσας
ἔγνω, φράσατο δ' ἵππον ἀειρηκότα προύχοντα,
ὃς τὸ μὲν ἄλλο τόδον φοίνιξ ἦν, ἐν δὲ μετώπῳ
λευκὸν σῆμ' ἐτέτυκτο περίδρομον ἠύτε μήνη,
σῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν ἀργείοισιν ἔειπεν.
Ὦ φίλοι ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
οἷος ἐγὼν ἵππους ἀνορούομαι ἠδὲ καὶ ὑμεῖς
ἄλλοι μοι δοκέουσι παροίτεροι ἔμμεναι ἵπποι.
ἄλλος δ' ἠνίοχος ἰνδάλλεται, αἴ δέ πη αὐτῶ
ἔβλαβεν ἐν πεδίῳ, αἳ κείσε γε φέρτεραι ἦσαν,
ἦρι γὰρ τὰς πρῶτα ἴδον περὶ τέρμα δαΐζας,
νῦν δ' οὔπω δύναμαι ἰδέειν, πάντῃ δέ μοι ὄγε
φαιὸν ἀμπρίδιον παπταίνοντι ἐθρόωντι,
ἢ ἐν ἠνίοχον φύγον ἠνία, ἢ δέ σφιν ἀδηθεν
εὖ ἀγόμενον περὶ τέρμα καὶ ἂμ τύχησεν ἑλίξας,
ἔνθα μιν ἐκπέσεειν δίω σύν θ' ἅρματα ἄξαι.
ἆϊδ' ἐξηρώησαν, ἐπὶ μένος ἔλλαβε θυμόν.
ἀλλὰ ἴδεσθε καὶ ὔμμιν ἀνασσόμενον, ἢ γὰρ ἐγὼγε
εὖ διαγινώσκω, δοκέει δέ μοι ἔμμεναι ἀνήρ.
αἰτωλὸς γενεήν, μετὰ δ' ἀργείοισιν ἀνάσσει.
τυδέος ἱππόδαμον υἱὸς κρατερὸς διομήδης.

τὸν δ' αἶψ' ἀκρῶς ἐνίσπω οἰλῆος ταχὺς αἴας
ἐσθλὸν μὲν, τί πάρος λαβρεύεαι, αἰδέτ' ἀνευθεν
ἵπποι ἀδρσίστοσθε τολίος πεδίοιο δίωνται,
οὔτε νεώτατος ἐστι μετ' ἀργείοισι βοῶπις.
οὔτε οἱ ἐξύτατον κεφαλῆς ἐκδέρκεται ὄσσε.
ἀλλ' ἀεὶ μύθοις λαβρεύεαι, οὐδέ τι σε χρὴ
λαβρα-γόρην ἔμμεναι, πάρα γὰρ καὶ ἀμείνονσθ' ἄλλοι
ἵπποι δ' αὖτε ἔασιν παροίτεραι αἳ τὸ πάρος περ
διμύλη· ἐν δ' αὐτὸς ἔχων εὐλήρα βέβηκε.
Τὸν δὲ χολωσάμενος κρητῶν ἀγὸς αὐτίον ηὔδα.
αἰαῖ νείκεα ἄειστε, κακοφραδέες, ἄλλα τε πάντα
δύνασαι ἀργείων ὅπ βιόοσ' εἰσὶν ἀπλοΐης.
ἄξυρο νῦν ἢ πρίσσος πεδάσωμεθον, ἢ ἐς λέβητ'.
ἴσορα δ' ἀρείδω ἀγαμέμνονα θείομεν ἄμφω.
ὁππότεροι πρόσθ' ἵπποι, ἵνα γνοίης ἀσοτίνων.
Ὡς ἔφατ', ὤρνυτο δ' αὐτίκ' οἰλῆος ταχὺς αἴας
χωόμενος χαλεποῖσιν ἀμείψασθαι ἐπέεσσι.
καὶ νύ κε δὴ προτέρω γε ἔριν γένετ' ἀμφοτέροισιν,
εἰ μὴ ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο, καὶ φάτο μῦθον.
Μηκέτι νῦν χαλεποῖσιν ἀμείβεσθον ἐπέεσσιν
αἶσα ἰδομενῆϊ τε κακοῖς, ἐπεὶ οὐδέ τ' ἐοικε.
καὶ δ' ἄλλῳ νεμεσᾶτον, ὃ τις διαῶτα γε βέλτερος.
ἀλλ' ὑμεῖς ἐν ἀγῶνι καθήμενοι, εἰθράσσετε
ἵπποις, ὁππότεροι δὲ τάχ' αὐτοὶ ἐπαγόμενοι περὶ νίκης
ἔνθά δ' ἐλεύσονται, τό τε δὴ γνώσεσθαι ἔοικε.
ἵπποις ἀργείων· οἱ δεύτεροι, οἳ τὸ πάροιθεν.
Ὡς φάτο τυδείδης δὲ μάλα ἀχεδὸν ἦλθε διώκων.
μαστιγὶ δ' αἰεν ἔλαννε κατωμαδὸν ὄφρ' ὑπὸ δὲ ἵπποι
ὑψόσ' ἀφειδέως βίμφα πρήσσοντε κέλευθον.
αἰεὶ δ' ἠνίοχον κονίης βαθὺ μιγνύσθην ἐβάλλην.

ἅρματα δ' ἐν χρυσῷ πεπυκασμένα, καὶ τιτήρᾳ τὼ
ἵπποισ ὠκυπόδεσσιν ἐπίβεχον, ἡδὲ τε πολλὰ
γίνετ' ἐπιαγχὲς ἁρμαροχιὴ κατὰ πίδιον
ἠὲν λεπτῇ κονίῃ, τὼ δὲ σπεύδοντε πιτύεσθων.
ἕως δ' ἐν μέσῳ ἦν ἀγῶνι πολὺς δ' ἀνεκήκιει ἱδρὼς
ἵππων ἐκ τελόφων καὶ ἀπὸ σέργοιο χαμᾶζε.
αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντα
κλῖνε δ' ἄρα μάστιγα ποτὶ ζυγὸν ἡδὲ μάτησεν
ἴφθιμος Διόμηδες, ἀλλ' ἐσυμένως λάβ' ἀεθλον
ἔδωκε δ' ἄγειν ἑτάροισιν ὑπερθύμοισι γωαῖκα
καὶ φίτρα' ὠτόεντα φέρειν, ἔδ' ἔλυσεν ὑφ' ἵππους
ἦλθ' δ' ἄρ' ἐπ' αὐτίλοχος νηλὴς ἔλασεν ἵππους,
κέρδεσιν οὔτι τάχει γε παραφθάμενος μνίλαος.
ἀλλὰ καὶ ὡς μνίλαος ἐχ' ἐγγύθεν ὠκέας ἵππους·
ὅσσον δ' ἐξοχοῦ ἵππος ἀφίσταται, ὅς ῥα θ' ἅνακτος
ἕλκησιν πεδίοιο πεπαινόμενος σὺν ὀχέσφιν,
τόσσον δὴ μνίλαος ἀμύμονος αὐτὸλοχοιο
λείπετ', ἀτὰρ ταπρῶτα καὶ ἐς δίσκους λέλασθο.
ἀλλά μιν αἶψα κίχανεν, ὀφέλλων γὰρ μένος ἦεν
ἵππων τῆς ἀγαμεμνονίης καλλίτριχος αἴθης,
ἦδ' ἑκὰς ἐπ προτέρω γένετο δρόμος ἀμφοτέροισιν.
ἔνθ' κέν μιν παρέλασσε καὶ ἄμμορον ἔθηκεν ἀέθλου
αὐτὰρ μηριόνης θοάπων ὑὸς ἰδομενῆος
λείπετ' ἀγακλῆος μνιλάκ' ὀπρὸς ἑρμῆν·
βάρδιστοι γὰρ δὴ ἔσαν καλλίτριχες ἵπποι·
ἕκτος δ' ἦν αὐτὸς ἐλαφρίζων ἅρμ' ἐν ἀγῶνι,
ἕλκε δ' ἀδμήτοιο πεπυσμένος ἔλλοπα μίμνων.

ἔνθα

ἔνθ' ἀρ' ἔπειτ' ἀντίλοχος μενεπτόλεμον μενέλαον
ἔλκε παρασπερχὲς μάστιγι δὲ μάτησεν ἵππους,
τὼ δ' ἐσιδὼν ὤκτειρε ποδάρκης δῖος ἀχιλλεύς.
καὶ ῥ' ἐν ἀργείοισιν ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε.
ποιῶδος αὖτε ἕκαστος ἐλαύνει μώνυχας ἵππους,
ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ δῶμεν ἀέθλιον ὡς ἐπιείκεις
ἔνθεν ἐμοὶ δ' ἀτὰρ τὰ πρῶτα φερέσβιος ἔσται.
Ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον ὡς ἐκέλευε.
καὶ νύκεν δὴ πόρεν ἵππους, ἐπὴν ἐσάωσαν γὰρ ἀχαιοί·
ἐν μὴν ἄρ' αὐτίλοχος μεγαθύμου νέσορος ἧεν,
πηλείδαο ἀχιλῆα δίκῃ ἠμείψατ' ἄνακτα.
Ὦ ἀχιλεῦ μάλα τοι κεχολώσεται αἴκε τελέσσῃς
τοῦτο ἔπος, μέλλεις γὰρ ἀφαιρήσεσθαι ἄεθλον.
τὰ φρονέων ὅτι δὴ βλάβεν ἅρματα καὶ τάχ' ἐ ἵππω.
αὐτός τ' ἐσθλὸς ἐὼν, ἀλλ' ὤφελεν ἀθανάτοισιν
εὔχεσθαι, τό κεν οὔτι παρώχατο ἦλθε δ' ἀνάκτων
ἐσθλὸς μὲν οἰκτέρεσι καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,
εἰ δέ τοι κλισίῃ χρυσὸς πολὺς εἴσι ἢ χαλκὸς
καὶ πρόβατ' εἰσὶ δέ τοι δμῳαὶ, καὶ μείζονα ἄεθλον,
τῶν δὲ ἔπειτ' ἀνελῶν δόμεναι καὶ μείζονα ἄεθλον,
ἤ γε καὶ αὐτίκα νῦν, ἵνα σ' ἀνήνασσιν ἀχαιοί·
τέμν δ' ἐγὼ οὐ δώσω, περὶ δ' αὐτῆς πεπνυμένω
σὺν σοὶ ὅς κε θέλησιν ἐμοὶ χέρεσι μάχεσθαι.
Ὣς φάτο, μείδησεν δὲ ποδάρκης δῖος ἀχιλλεύς,
χαίρων ἀντιλόχῳ ὅ τι οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος,
καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
ἀντίλοχ' εἰ μὲν δὴ με κελεύεις εἰκέμεν ἄλλῳ
δυμῷ ἐπιδεύομαι, ἐγὼ δ' καὶ τελέσσω,
δώσω δὲ θώρηκα τὸν ἀστεροπῆος ἀπηύρων
χάλκεον, ᾧ πεποίθεις φαεινῇ καναχήεντι

ἀμφιδεδίνηται, τῶλίος δέ οἱ ἄξιος ἔσκε.
ὣ φάτο, καὶ αὐτομέδοντι φίλῳ ἐκέλευσεν ἑταίρῳ,
οἰσέμεναι κλισίηθεν, ὃ δ' ὤιχετο καί οἱ ἑνηκεν.
βυμήλῳ δ' ἐν χερσὶ τίθει. ὃδ' ἐδέξατο χαίρων
τοῖσι δὲ καὶ μενέλαος ἀνίστατο θυμὸν ἀχεύων,
αὐτὶλόχῳ ἄμοτον κεχολωμένος, ἐν δ' ἄρα κῆρυξ
χερσὶ σκῆπτρον ἔθηκε, σιωπῆσαί τ' ἐκέλευσεν
ἀργείους ὅδ' ἔπειτα μετηύδα ἰσόθεος φώς,
αὐτίλοχε, πρόφρων περ ἐμεῖο γέροντος ἐρίξεις;
ἤχθεσθαι μὲν ἐμοὶ ἀρετῆς βλάπτας δέ μοι ἵππους,
τὰς σὺς πρόφρων βάλλων· οἱ τοι πολὺ χείρονες ἦσαν,
ἀλλ' ἄγε τ' ἀρχέων ἠγήτορός τ' ἠδὲ μέδοντος,
εἰς μέσον ἀμφοτέροισι δικάσσεται μηδ' ὑπ' ἀρωγῇ
μήποτέ τις εἴπησιν ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
αὐτίλοχον ψεύδεσι βιησάμενον μενέλαον,
οἵνεκα ἵππων ἄγαν, ὅτι οἱ πολὺ χείρονες ἦσαν
ἵπποι, αὐτὸς δ' ἀρείων ἀρετῇσι βίῃ τε.
εἰδὲ ἄγ' ἐγὼν αὐτὸς δικάσω, καί μ' οὔτινα φημὶ
ἄλλον ἐπιπλήξειν δαναῶν, ἰθεῖα γὰρ ἔσται
αὐτίλοχ' εἰδὲ ἄγε, δῖον ὀρούσειας ἧ θέμις ἐστίν
σὰς ἵππους προπάροιθε καὶ ἅρματος, αὐτὰρ ἱμάσθλῃ
χερσὶν ἔχε φαιδίμῃ, ἥπερ τὸ πρόσθεν ἔλασσας·
ἵππους δ' ἀφάμμενος, γαυόχου ἐνοσίγαιον
ὄμνυθι, μή μὲν ἑκὼν τὸ ἐμὸν δόλῳ ἅρμα πεδῆσαι.
τὸν δ' αὖτ' αὐτίλοχος πεπνυμένος αὐτίον ηὔδα·
ἄνσχεο νῦν τοσσοῦτον· ἐγὼ γὰρ νεώτερός εἰμι
σεῖο ἄναξ μενέλαε, σὺ δὲ πρότερός τε καὶ ἀρείων,
οἶσθ' οἷαι νέμεσις ἀνδρὸς ὑπερβασίαι τελέθουσι·
κρατερώτερον μὲν γάρ τοι νόος, ἀντία δέ τοι μῦθον

ᾧδ' τοι ἐπιτλήτω κραδίη, ἵππον δέ τοι αὐτὸς
δώσω τῶν ἀρόμην, εἰ καὶ νύ κεν οἴεσθον ἄλλο
μᾶλλον ἀπαιτήσειας ἄφαρ κέ τοι αὐτίκα δῶνα
βασιλῆϊ σοί γε διοτρεφὲς ὄμματα πάντα,
ἐκ θυμοῦ πεσέειν καὶ δαίμοσιν ἐν ἀλιτρός.
ὣ φάτο καὶ ἵππων ἆγων μεγαθύμων νέστορος υἱὸς
ἐν χείρεσι τίθει μενελάου, τοῖο δὲ θυμὸς
ἰάνθη, ὡσεί τε περὶ σταχύεσσιν ἐέρση
λήϊα θάλλήσαντα θ' ὅτε φρίσσουσιν ἄρουραι.
ὡς ἄρα σοι μενέλαε μετὰ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη·
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
αὐτίλοχε, νῦν μέν τοι ἐγὼν ὑποείξομαι αὐτὸς
καὶ μάλα περ σὺ ἔπειτα οὔ περ ἀφραδέων ἔσσεαι
οὐδὲ πάρος, νῦν αὖτε νόον νίκησε νεοίη.
βέλτερον αὖτ' ἀλιάσθαι ἀμείνονας ἠπεροπεύειν,
σὺ γὰρ κέν με τάχ' ἄλλος ἀνὴρ παρίπεσσιν ἀλάσθαι·
ἀλλὰ σὺ γὰρ δὴ πολλὰ ἔπαθες καὶ πολλὰ ἐμόγησας
σός τε πατὴρ ἀγαθὸς καὶ ἀδελφεὸς εἵνεκ' ἐμεῖο.
τῷ τοι λισσομένῳ ἐπιπείθεο, καὶ σὺ ἵππων
δώσω ἐμῶν περ ἐόντων, ἵνα γνώωσι καὶ οἵδε,
ὡς ἐμὸς οὔποτε θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπειρὴς,
ἦ ῥα, καὶ αὐτίλοχοιο νοήμονι δῶκεν ἑταίρῳ
ἵππον ἄγων, ὃδ' ἔπειτα λίβη θ' ἅλι παμφανόωντα,
μηριόνης δ' αὖ ἄφαρ δύο χυτλὸν τάλαντα
τέρατ', ὡς ἔλασσεν πέμπτον δ' ὑπελείπετ' ἄεθλον.
ἀμφίθετ' φιάλην τὴν γέρων δῶκεν ἀχιλλεύς,
ἀργείων αὖ ἀγῶνα φέρων, καὶ ἔπειτα παρασταὰς,
μὴ νῦν καὶ σοὶ τῦτο γέρον κεμήλιον ἔσω,
παῤ ὁπλοτέροισι τάφῳ μενεμεν, οὐ γὰρ ἔτ' αὖτως

620 Ὄφρα ἐν ἀργείοισι δίδωμι δέ τοι τόδ' ἄεθλον
αὖτως· οὐ γὰρ πύξ γε μαχήσεαι οὐδ' ὑπαλαίσεις,
οὐδέ τ' ἀκοντίσῳ ἐνδύσεαι, οὐδὲ πόδεσσι
θοῦσι, ἅδην γὰρ χαλεπὸν κατὰ γῆρας ἐκόντα.
Ὡς ἐπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὃδ' ἐδέξατο χαίρων,
625 καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα τέκες κατὰ μοῖραν ἔειπες
οὐ γὰρ ἔτ' ἐμπεδα γυῖα φίλες πόδες οὐδέ τι χεῖρες
ὤμω ἀμφοτέρωθεν ἀπαΐσσονται ἰλαφραί,
εἶδε ὡς ἠβώοιμι, βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,
630 ὡς ὁπότε κρείοντ' ἀμαρυγκιάδη πόρε πεσοὶ
βυπρασίῳ, πῶδες δ' ἔθεσαν βασιλῆος ἄεθλα,
ἔνθ' οὔ τις μοι ὁμοῖος ἀνὴρ γένετ' οὔτ' ἄρ ἔπειτα·
οὔτ' αὐτῶν πυλίων, οὔτ' ἀτωλῶν μεγαθύμων,
πύξ μ' ἐνίκησε κλυτομήδεα ἤνοπος ἐών.
635 ἀγκαῖον δέ πάλη πλευρώνιον ὅς μοι ἀέσκε,
ἔφικτον δέ πόδεσσι παρίφαμον ἐλθὸν ἐόντα·
δουρὶ δ' ὑπερέβαλον φυλήϊά τε καὶ πολύδωρον,
οἷοισιν μ' ἵπποισι παρήλασσαν ἀκτορίωνε,
πλήθει πρόσθε βαλόντες ἀγαπάμονοι περὶ νίκης.
640 σύνεια δὴ τὰ μέγιστα παρ' αὐτόφι λείπετ' ἄεθλα·
οἳ δ' ἄρ' ἔσαν δίδυμοι, ὁ μὲν ἔμπεδον ἡνιόχευεν,
ἔμπεδον ἡνιόχευ, ἅδ' ἄρα μάστιγι κέλευεν,
ὄφρα πρὸ ἔσαν, νῦν δ' ἄμφω ἀτυζόμενοι ἀντιόωντες
ἔργων τοιούτων, ἐμὲ δὲ χρὴ γήραϊ λυγρῷ
645 πείθεσθαι, τότε δ' ἄν τε μετέπρεπον ἠρώεσσιν,
ἀλλ' ἴθι καὶ σὸν ἑτοῖμον ἀέθλοισι κατάκειο,
τῦτο δ' ἐγὼ πρόφρων δέχομαι, χαίρει δέ μοι ἦτορ
ὡς μεν αὖ μέμνησαι ἐμεῖο οὐδέ σε λήθω

πρέπω, ἧς τέ μ' ἔοικε τιμᾶσθαι μετ' ἀχαιούς,
650 νυὶ δὲ θεοὶ τῶν δ' αὖτε χάριν ἀμοιβαίην ὀπάσειαν.
Ὡς φάτο, πηλείδης δὲ πολὺν καθ' ὅμιλον ἀχαιῶν
ᾤχετ' ἐπὶ πάντ' αἶνον ἐπὶ κλυτὸν ὑπηλείδαο.
αὐτὰρ ὅ, πυγμαχίης ἀλιγηθὴς θῆκεν ἄεθλον,
ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κατέδησε μέσῃ ἐν ἀγῶνι
655 ἐξετέ' ἀδμήτιν μιν ἀλγίστη δαμάασθαι,
ζωὸν δ' ἆρα νικηθέντι τίθει δίπας ἀμφικύπελλον·
σὴ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν ἀργείοισιν ἔειπεν·
Ἀρείδαντε, καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες ἀχαιοί·
ἄνδρε δύω περὶ τῶν δὲ κελεύομεν ἄμφω ἀρίστω
660 πύξ μάλ' ἀναχομένω πεπληγέμεν, ὧδέ κε πολλὰ
δώῃ καμμονίῃσι γνώσεσθαι δ' ἀπάντων ἀχαιοί·
ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων, κλισίηνδε φερέσθω·
αὐτὰρ ὁ νικηθεὶς δίπας οἴσεται ἀμφικύπελλον.
Ὡς ἔφατ', ὤρνυτο δ' αὖτε μέγας τε βίη τε
665 αἶψα μὲν πυγμαχίης ἠδὲ παγκρατίου ἐπιβώς·
ἄφατο δ' ἡμιόνου ταλαεργὸν φώνησέν τε·
ἄγαν ἴτω, ὅς τις δίπας οἴσεται ἀμφικύπελλον,
ἡμίονον δ' οὔ φημί πιν ἄξεμεν ἄλλον ἀχαιῶν,
πυγμῇ νικήσαντ', ἐπεὶ εὔχομαι εἶναι ἄριστος,
670 ἦ οὐχ ἅλις ὅττι μάχης ἐπιδεύομαι οὐδ' ἀρα πως ἦν
ἐν πάντεσσ' ἥρωσι δαήμονα φῶτα γενέσθαι·
ὣδε γὰρ ἐξερέω καὶ τετελεσμένον ἔσται·
ἀντικρὺ χροὸς τε ῥήξω, σύντ' ὀστέ' ἀράξω·
κηδεμόνες δέ οἱ ἐνθάδ' ἀολλέες ἄνθι μένοντων
675 οἵ κέ μιν ἐξοίσουσιν ἐμεῦ ὑπὸ χερσὶ δαμέντα.
Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
εὖρύαλος δέ οἱ οἶος ἀνίστατο ἰσόθεος φώς,

μηκίστ' ἰφθίμων μετὰ Τελαμωνιάδην Αἴαντα·
ὃς ποτε θήβας δ' ἦλθε διὰ στόμα πίονα πόλλας
ἐν πάφῳ, ἔνθα ἓ πάντας ἐνίκα κεδμείωνας,
τὸν μὲν τυδείδης δουρικλυτὸς ἀμφεπονεῖτο
θαρσύνων ἑτέρωσε, μίγα δ' αὐτῷ βούλετο νίκην
ζωμα δὲ οἱ πρῶτον παρακάμβαλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
δῶκεν ἰμάντας ἐϋδμήτης βοὸς ἀγραύλοιο.
τὼ δὲ ζωσαμένω βήτην ἐς μέσσον ἀγῶνα,
ἄντα δ' ἀναχομένω χερσὶ σιδαρῆσιν, ἄμ' ἄμφω
σύν ῥ' ἔπεσον, σὺν δὲ σφι βαρείαι χεῖρες ἔμιχθεν
δεινὸς δ' χόμαδος γενύων γένετ' ἔρρεμέ δ' ἰδρὼς
πάντοθεν ἐκ μελέων, ἐπιδ' ὄρνυθ θοῖος ἐπειτα,
κόψε δὲ παπταίνοντα παρ' οὖς ἀρ' ἔπι δεξιὸν
ἐξείκειν αὐτὸ γὰρ ὑπέφαινε φαίδιμα γυῖα.
ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ φρικὸς βορέω ἀναπάλλεται ἰχθὺς
θῖν' ἐν φυκιόεντι, μέλαν δ' ἑ κῦμα κάλυψεν,
ὡς πληγεὶς ἀνέπαλτ', αὐτὰρ μεγάθυμος ἐπειτα
χερσὶ λαβὼν ὤρθωσε, φίλει δ' ἀμφίσαν ἰσχίοις
ὄφρ' μὲν ἄγορ δ' ἀγῶνος ἐφιλεσμένοισι πόδεσσιν,
πολλὰ μὲν ἀλλήλους ἐπὶ γούνασι καὶ κεφαλῇσι
θεινόμενοι στήθεσσι μεγαλκήτεσσι φίλοισι
ζωρὸν μὲν νικήσαντε μέγα φίπος ἐμπεδέτην,
τὸν δὲ δυωδεκάβοιον ἐνὶ σφίσι τίον ἀχαιοί,
ἀμφὶ δ' ὑπὸ νικηθέντι γυῖ' ἐς μέσσον ἔθηκεν.
πολλὰς δ' ἐπίστατο ἔργα, τίον δέ ἑ τεταραβόιον
ἐν δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν ἀργείοισιν ἔειπεν·

ὄρνυσθ', οἱ καὶ τοῦτο ἄεθλον πρήσσεσθον.
Ὡς ἔφατ', ὄρνυτο δ' ἔπειτα μέγας τελαμώνιος αἴας,
αὐδ' ὀδυσσεὺς πολύμητις ἀνίστατο κέρδια εἰδώς,
ζωσάμενοι δ' ἄρα τώγε βάτην ἐς μέσσον ἀγῶνα,
ἄγκὰς δ' ἀλλήλων λάβετην χερσὶ σιδαρῆσιν,
ὡς δ' ὅτ' ἀμείβουτοὺς γε κλυτὸς ἤραρε τέκτων
δώματος ὑψηλοῖο βίας ἀνέμων ἀλεείνων,
τερπνὸν δ' ἄρα νῶτα θρασείάων ἀπὸ χειρῶν
ἑλκόμενα στιεροῖς, κατὰ δ' ὀπὸς ῥέεν ἱδρώς,
πυκναὶ δὲ σμῶδιγγες ἀνὰ πλευράς τε καὶ ὤμους
αἱμαῦ φοινικόεσσαι ἀνεθρῴσκοντο, δίδ' ἀέθλου
νίκης ἱέσθην φίπος δ' οὐκ ἔμπεδον ἔσκε,
οὔτ' ὀδυσσεὺς δύνατο σφῆλαι οὔθ' ἑτερηλάσαι.
οὔτ' αἴας δύνατο κρατερὴ δ' ἔχεν ἶς ὀδυσῆος.
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ὀλίζονες ἐϊκυῖα μισὰς ἀχαιούς,
δὴ τότε μιν προσέειπε μέγας τελαμώνιος αἴας·
διογενὲς λαερτιάδη πολυμήχαν' ὀδυσσεῦ,
ἦ μ' ἀνάειρε, ἢ ἐγώ σε, τά δ' ἄμφω πάντα μεληδόν.
Ὡς ἔφατ' οὐδ' ἀνάειρε, δόλος δ' οὐ λήθετ' ὀδυσσεύς·
κόψ' ὑπιθεν κώληπα τυχών, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·
καδδ' ἴβαλ' ἐξοπίσω, ἐπὶ δὲ στῆθεσιν ὀδυσσεὺς
κάππεσε, λαοὶ δ' ἄν θηὗντό τε θαμβήσάν τε.
δεύτερος αὖτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς,
κίνησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἀπὸ χθονὸς οὐδέ τ' ἄειρε
ἦ ῥ' γόνυ γνάμψεν, ἐπὶ δ' χθονὶ κάππεσον ἄμφω
πλησίοι ἀλλήλοισι μιάνθησάν τε κονίῃ
καὶ νύκε τὸ τρίτον αὖτις ἀναίξασθαι πάλαισεν.
ἦ μὴ ἀχιλλῆος αὐτὸς ἀνίστατο καὶ κατέρυκε,
μηκέτ' ἐρίζεσθον μή τ' βλάπτεσθ' ἀκαχόντε·

νίκη δ' ἀμφοτέροισιν ἀέθλια· δ' ἔτι λοιπὸν
ἔρχεσθ' ὅφρα καὶ ἄλλοι ἀεθλεύωσιν ἀχαιοί.
Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τῷ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο
καὶ ῥ' ἀπομορξάμενοι κηνίῳ δύσσωσι χιτῶνας.
πηλεΐδης δ' αὖψ ἄλλα τίθει ταχυτῆτος ἄεθλα,
ἀργύρεον κρητῆρα τετυγμένον, ἐξ δ' ἄρα μίβρα
χάνδανεν, αὐτὰρ κάλλει ἐνίκα πᾶσαν ἐπ' αἶαν
πολλὸν, ἐπεὶ σφόδρα πολυδαίδαλα εὖ ἤσκησαν,
Φοίνικες δ' ἄγον ἄνδρες ἐπ' ἠερόεντα πόντον.
στῆσαν δ' ἐν λιμένεσσι θόωρη δ' ὧρον ἔδωκαν.
υἱὸς δ' πριάμοιο λυκάονος ὄνορ ἔδωκε,
παρθενικὴν ἤρωϊ ἰηϋνίδην ἐϋπῶ
καὶ τὸν ἀχιλλεὺς θῆκεν ἄεθλιον οὖ ἑτάροιο.
ὃς πεν ἐλαφρότατος θοὰς κραπνοῖσι πέλοιτο.
δευτέρῳ δ' ἄρ' ἔθηκε μέγαν καὶ πίονα δημῷ
ἡμιτάλαντον δὲ χρυσῷ λεβητ' ἐθηκε.
στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν ἀργείοισιν ἔειπεν,
ὄρνυσθ' οἱ καὶ τοῦτο ἄεθλα παρήσομεν.
Ὡς ἔφατ', ὦρνυθ' δ' αὐτὸς ὀϊλῆος ταχὺς αἴας
ὀϊλῆος, δ γὰρ ἔπλετ νέας σοσι πάντας ἐνίκα,
σὰρ δὲ μετασοιχὶ· σύμβλην δ' τέρματ' ἀχιλλεύς·
τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος ὦκα δ' ἕπεσθαι.
ἕκφερε δ' ἰλιάδης, ἐπὶ δ' ὦρνυθ' δῖος ὀδυσσεύς.
ἄγχι μάλ', ὡς ὅτε τίς τε γυναικός, ἠΰζωνος
σήθεος ἧσι κανὼν, ὄντ' εὖ μάλα χερὶ τανύσσῃ
πηνίον ἐξέλκων παρὲκ μίτορ ἀγχόθι δ' ἴσχει
στῆθος, ὡς ὀδυσσεὺς θέεν ἐγγύθεν, αὐτὰρ ὄπιθεν
ἴχνια τύπτε πόδεσσι πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι

καδδ' ἄρα οἱ κεφαλῆς χέε ἄνθεμόεντα δῖος ὀδυσσεύς.
αἰεὶ βίμφα θέων ἴαχον δ' ἐπὶ πάντες ἀχαιοί.
νίκης ἐμμενέμεν, μάλα ὑ ποσὶ σθένει κέλευον,
ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον, αὐτίκ' ὀδυσσεὺς
εὔχετ' ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι, ὃν κατὰ θυμόν,
κλῦθι θεὰ, ἀγαθή μοι ἐπίρροθος ἐλθὲ ποδοῖιν.
Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε παλλὰς ἀθήνη.
γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ, πόδας, καὶ χεῖρας ὑπερθεν.
ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλον ἐπαΐξεσθαι ἀέθλων,
ἔνθ' αἴας μὴν ὄλισθε θεοῦ βλάψεν γὰρ ἀθήνη.
τῇ ῥα βοῶν κέχυτ' ὄνθος ἀποκταμένων ἐλεμύκων,
οὓς ἐπὶ παρόκλῳ πῖφυεν πόδας ὠκὺς ἀχιλλεύς.
ἔνθ' ὄνθῳ βοέῳ πλῆτο, σομάτε ῥίνας τε
κρητῆρ' αὖτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς.
ὡς ἦλθε φθάμενος, δ δ' βοῦν λε φαίδιμος αἴας.
στῆ δ' κέρας μετὰ χερσὶν ἔχων βοὸς ἀγραύλοιο.
ὄνθον ἀποπτύων, μετὰ δ' ἀργείοισιν ἔειπεν
ὤ ποποι ἦ ἔβλαψε θεὰ πόδας, ἦ ῥ πάρος περ
μήτηρ ὡς ὀδυσῆι παρίσταται, ἠδ' ἐπαρήγει.
Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἤδυ γέλασσαν.
ἀντίλοχος δ' ἄρα δὴ λοιδόρησεν ἑκηβόλον ἄεθλον
μειδιόων, καὶ μῦθον ἐν ἀργείοισιν ἔειπεν,
ἐσθλὸς μὲν ὑμῖν ἐρίω πᾶσιν φίλοισι ὡς ἔπ καὶ νῦν
ἀθάνατοι τιμῶσι παλαιοτέρους ἀνθρώπους,
αἴας μ γὰρ ἔμεῖ' ὀλίγον προγενέστερός ἐστιν,
οὗτος δ' προτέρης γενεῆς προτέρων τ' ἀνθρώπων,
ὡμογέροντα δέ μιν φάσ' ἔμμεναι ἀργαλέον δὲ
πεσσὶν ἐναλλήξασθε ἀχαιοῖς· ἀμὴ ἀχιλλεῖ.
Ὡς φάτο, κύδησεν δ πολλὸν ἀκέα πηλείωνα.

τὸν δ' ἀχιλλεὺς μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν.
ὦτίλοχ', οὐ μέν τοι μέλεος ἔρυσται ἄνωγα,
ἀλλά τοι ἔμπαλιν ὧδε ἐγὼ χρυσῷ ἐπιθήσω.
ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει, ὃ δ' ἐδέξατο χαίρων.
αὐτὰρ πηλείδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος
θῆκ' ἐς ἀγαυὸν φέρων κατ' ἀμισθὸν, καὶ φυφάλιδος
τεύχεα ἕρπ' ἤδοντ', ἄμυν πάτροκλος ἀπηύρα.
ἐν δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν ἀργείοισιν ἔειπεν,
ἔνθεμε δύω περὶ τῶν δὴ κελεύομεν, ὥσπερ ἄρίστω
τεύχεα ἑταμένω ταμεσίχροα χαλκὸν ἐλόντε
ἀλλήλων προπάροιθεν ὁμίλου πειρηθῆναι,
ὀπποτέρου κε φθῖσιν ὀρεξάμενοι χρόα καλόν.
φαύσῃ δ' ἐν δίνῳσι διάτ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα.
ζωὸν μὲν ἐγὼ δώσω τό δὲ φάσγανον ἀργυρόηλον
καλὸν, θρηΐκιον, τό μὲν ἀστεροπαῖον ἀπῆυρον
τεύχεα δ' ἀμφοτέροι ξυνθέσθια ταῦτα φερέσθων
καί σφιν δαῖτ' ἀγαθὴν παραθήσομεν ἐν κλισίῃσιν.
ὡς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας τελαμώνιος αἴας
οὐδ' ἄρα τυδείδης ὦρτο κρατερὸς διομήδης,
οἳ δ' ἐπεὶ δὴ τὼ ἑκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν,
ἐς μέσον ἀμφοτέρων σωίτην μιμαῶτε μάχεσθαι.
δεινὸν δερκομένω. θάμβος δ' ἔχε πάντας ἀχαιούς.
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥα σφὼ ἐς δηΐου ἦσαν ἐπ' ἀλλήλῃσιν ἰόντε,
τρὶς μὲν ἐπίξαν τρὶς δὲ σχεδὸν ὥρμήθησαν,
ἔνθ' αἴας μὲν ἔπειτα κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην
οὐξ, οὐδὲ χρὸ' ἵκανεν, ἔρυτο γὰρ ἔνδοθι θώρηξ.
τυδείδης δ' ἄρ ἔπειτα ὑπὲρ σάκεος μεγάλοιο,
αἰεὶν ἐπ' ὀξέι κῦρι φαεινὸν δουρὸς ἀκωκὴν.
καὶ τότε δὴ ῥ' ἐπὶ αἴαντι πεφιδήσασθον ἀχαιοί,

παυσάμενοι κέλευσάν τ' ἀέθλια ἶσ' ἀναλέσθαι.
αὐτὰρ τυδείδῃ δῶκε μέγα φάσγανον ἥρως
σὺν κολεῷ τε φέρων, καὶ εὐδμήτῳ τελαμῶνι.
αὐτὰρ πηλείδης θῆκεν σόλον αὐτοχόωνον,
ὃν πρὶν μὲν ῥίπασκε μέγα σθένος ἠετίωνος,
ἀλλ' ὅτοι τὸν ἔπεφνε ποδάρκης δῖος ἀχιλλεύς.
τὸν δ' ἄγε τ' ἐν νήεσσι σὺν ἄλλοισι κτεάτεσσι.
καὶ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν ἀργείοισιν ἔειπεν.
ὄρνυσθ' οἳ καὶ τοῦτο ἄέθλα περιστέλλω,
εἴ τινά που καὶ μᾶλλον ἀπόπροθι πίονες ἀγροί
ἔξει μιν καὶ πέντε περιπλομένους ἐνιαυτοὺς
χρειώμενον· οὐ μὰν γάρ τι ἀτιμήσει γε σίδηρος,
οὐδὲ μὲν οὐδ' ἀροτῆρ ἔσ' ἐς πόλιν ἀλλὰ παρίξει.
ὡς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα μενεπτόλεμος πολυποίτης
ἄν δ' ἄρα λεοντῆος κρατερὸν μένος ἀντιθέοιο,
ὃν δ' αἴας τελαμωνιάδης ἦγε δῖος ἔπειτα,
ἐξείης δ' ἵσταντο σόλον δ' ἕλε δῖος ἔπειτα,
ἧκε δὲ διαδίνας, γέλασσαν δ' ἐπὶ πάντες ἀχαιοί.
δεύτερος αὖτ' ἀφῆκε λεοντεὺς ὄζος ἄρηος,
τὸ τρίτον αὖτ' ἔρριψε μέγας τελαμώνιος αἴας,
χεῖρὸς ἀπὸ σταδίης, καὶ ὑπέρβαλε σήματα πάντα.
ἀλλ' ὅτε δὴ σόλον εἷλε μενεπτόλεμος πολυποίτης,
ἄορον τίς τ' ἔρριψε, καλαύροπα βουκόλος ἀνήρ.
ἥ δὲ διὰ στομόεσσα πέτεται σὺν βοὸς ἀγελαίης.
τόν ῥα πάντοσ' ἀγῶνος ὑπέρβαλε, τοὶ δ' ἐβόησαν.
ἀστάντες δ' ἔταροι πολυποίταο κρατεροῖο,
νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ἔφερον βασιλῆος ἄέθλον.
αὐτὰρ ὁ τοξευτῆσι τίθει ἰόντα σίδηρον,
καρδὶ ἔτίθη, δ' ἔκτα μὲν πελέκεας δ' ἑκατὸν ἀμπελίνους

ἶσὸν δ' ἴεσαν νηὸς κυανοπρῴροιο,
τηλοῦ ἐπὶ ψαμάθοιο· ἐκ δ' ἤρωνα πέλεσσαν
λεπτῇ μηρίνθῳ δήσαν ποδός, ἦς ἄρ' ἀνώγα,
τοξεύειν, ὃς μέν κε βάλῃ ἥρωνα πέλεσσαν.
πάντας ἀειράμην ὑπὸ πτελέας κλισίηνδε φερέμεν.
ὃς δέ κε μηρίνθοιο τύχῃ ὄρνιθος ἀμαρτών.
ἤγαγον γὰρ δὴ κῖνος, ὅσ' οἵστια ἠμπέλεκκα.
Ὡς ἔφατ' ὦρτο δ' ἔπειτα βίη τοξόχροιο ἄνακτος.
ἂν δ' ἄρα μηριόνης θεράπων ἐὺς ἰσομάριος.
κλῆρος δ' ἦν κωΐῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἑλόντες.
τεῦχρος δ' πρῶτος κλῆρ' ἄλτο· αὐτίκα δ' ἰόν
ἧκεν ἐπιφραδέως, οὐδ' ἠπείλησεν ἄνακτι
ἀρνῶν πρωθηλάων ῥέξειν κλειτοῖ ἑκατόμβης.
ὄρνιθος μὲν ἁμάρτε, μένος γὰρ οἱ τόγ' ἀπόλλων.
αὐτὰρ ὁ μήνιθον βάλε πὰρ πόδα τῇ λίθῃ ὄρνις,
ἀντικρὺ δ' ἀπὸ μήνιθον τάμε πικρὸς ὀϊστός.
ἡ μὲν ἔπειτ' ἴξε πρὸς οὐρανόν, ἦδ' ἐπαρέθη
μήνιθος ὠκέες ἐλάφοιο· αὐτὰρ κηλάδησαν ἀχαιοί.
ὦρχετο δ' ἄρα μηριόνης ἐξείρυσε χερὸς
τόξον, ἀτὰρ δὴ ὀϊστὸν ἔχεν πάλαι ὡς ἴθυνεν,
αὐτίκα δ' ἠπείλησεν ἑκηβόλῳ ἀπόλλωνι,
ἀρνῶν πρωθηλάων ῥέξειν κλειτοῖ ἑκατόμβης,
ὑψι δ' ὑπαὶ νηΐων ἴδε φήρονα πέλεσσαν.
τὴν δ' ὄγε δινεύουσαν ὑπὸ πτερύγος βάλε μέσσην·
ἀντικρὺ δ' διὰ θῆλυς, ἀμῷ δ' ἐπὶ γαίῃ
πρόσθεν μηριόνεω πάγη ποδὸς αὐτὰρ ὁ ὄρνις
ἵστῳ ἐφεζομένη νηὸς κυανοπρῴροιο.
αὖχ ἐν ἀπεκρίμασιν, σὺν δ' πτερὰ πυκνὰ λίαθεν.
ὠκὺς δ' ἐκ μελίων θυμὸς πάτο τῆλε δ' ἀπ' αὐτῆς

κάππεσε, λαοὶ δ' ἄν θηεῦντό τε θάμβησάντε.
ἂνδ' ἄρα μηριόνης πτελέας λίχα πάντας ἀείρας
τοῦχρος δ' ἡμιπέλεκκα φέρων κοίλας ἐπὶ νῆας.
αὐτὰρ πηλείδης κατὰ μὲν δόλιχόσκιον ἔγχος,
καδδὲ λίβητ' ἄπυρον βοὸς ἄξιον ἀνθεμόεντα,
θῆκε δὲ ἐς ἀγῶνα φέρων· καὶ δ' ἥμονες ἀνδρῶν ἀέσαν,
ἂν μὲν ἄρ' ἀρείδης εὐρυχρείων ἀγαμέμνων.
ἂν δ' ἄρα μηριόνης θοὸς ἀπήων ἠὺς ἰσομάριος.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.
Ἀτρέος υἱ, ἴδμεν γὰρ ὅσον προβέβηκας ἁπάντων,
ἠδ' ὅσον δυνάμει τε καὶ ἥμασιν ἔπλευ ἄριστος·
ἀλλὰ σὺ μὲν τόδ' ἄεθλον ἔχων, κοίλας ἐπὶ νῆας
ἔρχευ, ἀτὰρ δόρυ μηριόνῃ ἥρωϊ πόρωμεν,
εἰ σύ γε σῷ θυμῷ ἐθέλοις, κέλομαι γὰρ ἔγωγε.
Ὡς ἔφατ' οὐδ' ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων.
δῶκε δὲ μηριόνῃ δόρυ χάλκεον, αὐτὰρ ὅγ' ἥρωϊ
ταλθυβίῳ κήρυκι δίδου περικαλλὲς ἄεθλον.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ω. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Εὺς κηδόμενος Ἕκτορος θέτιν πρὸς Ἀχιλλέα πέμπει ὅπως ἀποδῶ τὸν Ἕκτορος τὸ σῶμα, ἔλεγε δὲ πρὸς Πρίαμον, ὅπως λύτρα κομίσας Ἀχιλλεῖ, τὸν νεκρὸν τοῦ παιδὸς ἀπολάβοι, ὁ δὲ προπεμφθεὶς ὑπὸ Ἑρμοῦ, καὶ κοιμίσας τοὺς Ἑλληνικοὺς φύλακας, παραγίνεται πρὸς Ἀχιλλέα, καὶ ἱκετεύσας αὐτὸν ἀπολαμβάνει τὸν υἱόν, καὶ οἴκαδε κομίσας εἰς τὴν πόλιν, θάπτει, καὶ ἐπ' αὐτῷ τρεῖς ἄγει.

ΙΛΙΑΔΟΣ. Ω. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Λυτρα.

Ω πρίαμος νίκην τε λαβὼν, γέρα θ' ὧκεῖαν Ἀχιλλεῖ.

Υπὸ δ' ἀγορὴν λαοὶ δῆθεν ἐπὶ νῆας ἔκαστοι.
λ ἐσκίδναντ' ἵνα τοὶ μνῶντο δόρπου μέδοντες.
ὕπνος τε γλυκερὸς ταρπήμεναι, αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
κλαῖε φίλου ἑτάρου μεμνημένος, οὐδέ μιν ὕπνος
ἤρει παυσιμάτωρ, ἀλλ' ἱερείφετ' ἔνθα καὶ ἔνθα,
πατρόκλου ποθέων ἀνδροτῆτά τε καὶ μένος ἠΰ,
ἠδ' ὅπόσα τολύπευσε σύν αὐτῷ καὶ πάθεν ἄλγεα,
ἀνδρῶν τε πολέμους ἀλεγεινάτε κύματα πείρων,
τῶν μιμνησκόμενος, θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἶβεν.
ἄλλοτ' ἐπὶ πλευρὰς κατακείμενος, ἄλλο τε δ' ἄντα
ὕπτιος, ἄλλοτε δὲ πρηνής, τότε δ' ὀρθὸς ἀνασσὰς
ἴνδυιεσκ' ἀλύων παρὰ θῖν' ἁλός, οὐδέ μιν ἠὼς
φαινομένη λήθουσκεν ὑπερ' ἄκλαυτ' ἠϊόνας τε
ἀλλ' ὅγ' ἐπεὶ ζεύξειεν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους,
Ἕκτορα δ' ἕλκεσθαι ὄπιθεν δίφροιο δήσειε,
τρὶς δ' ἑρύσας περὶ σῆμα μενοινήσειε θοοῖο,
ἔνθα πις ἐν κλισίῃ παύεσκετο, τὸν δ' ἔασκεν
ἐν κόνι ἑκτανύσας προπρηνέα, τοῖο δ' Ἀπόλλων
πᾶσαν ἀεικείην ἄπεχε χροΐ φῶτ' ἐλεαίρων,
καὶ τεθνειότα περ, περὶ δ' ἀγλαΐδι πάντα κάλυπτε
χρυσείῃ, ἵνα μὴ μιν ἀποδρύφοι ἑλκυστάζων.

ὣς ὃ μὲν Ἕκτορα δῖον ἀείκιζεν μυκαίνων,
τοῖσιν δ' ἐλαίνετον μάκαρες θεοὶ ἐσορόωντες,
κλέπτα δ' ὀρύνεσκον ἰὸν σκοπὸν ἀργεϕόντην.
ἔνθ' ἄλλοις μὲν πᾶσιν ἐήνδανεν, οὐδ' ὑπὸ νῶτα
οὐδ' ὑπὸ γούνατα οὐδ' ἐλάωνκώπιδι κνύρῃ,
ἀλλ' ἔχον ὥς σφιν πρῶτον ἀπήχθετο Ἴλιος ἱρή.
καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς ἀλιξάνδρῳ ἑνεκ' ἄτης,
ὃς νείκεσαν θεὰς ὅτε οἱ μεσάοντον ἵκεσθον,
τὴν δ' ὑπνος. ἣ δὶ πόρε μαχλοσύνῃ ἀλεγεινήν,
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ' ἠὼς
καὶ τότ' ἄρ' ἀθανάτοισι μετηύδα φοῖβος ἀπόλλων.
Σχέτλιοι ἐστε θεοὶ δηλήμονες, οὐνύποθ' ὑμῖν
Ἕκτωρ μηρί' ἔκηε βοῶν ἀγλαῶν τε τελείων;
τὸν νῦν οὐκ ἐτλητε νέκυν περ ἐόντα σαῶσαι,
ὄφρ' ἀλόχῳ ἰδέειν καὶ μητέρι καὶ τέκεϊ ᾧ.
καὶ πατέρι πριάμῳ, λαοῖσί τε, τοί κέ μιν ὦκα
ἐν πυρὶ κήαιεν καὶ ἐπικτέρεα κτερίσειαν.
ἀλλ' ὀλοῷ ἀχιλῆϊ θεοὶ βούλεσθ' ἐπαρήγειν,
ᾧ οὔτ' ἄρ φρένες ἐσθλαὶ ἐναίσιμοι οὔτε νόημα
γναμπτὸν ἐνὶ στήθεσσι, λέων δ' ὡς ὄβριμα οἶδεν,
ὅστε τ' ἐπὶ ἄρ μεγάλη τε βίῃ καὶ ἀγήνορι θυμῷ
εἶξας εἶσ' ἐπὶ μῆλα βροτῶν ἵνα δαῖτα λάβησιν.
ὣς ἀχιλεὺς ἔλεον μὲν ἀπώλεσεν, οὐδέ οἱ αἰδὼς
γίνεται ἥτ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἠδ' ὀνίνησι.
μέλλει γάρ πού τις καὶ φίλτερον ἄλλον ὀλέσσαι,
ἢ κασίγνητον ὁμογάστριον, ἠὲ καὶ υἱόν,
ἀλλ' ἤτοι κλαύσας καὶ ὀδυρόμενος τέτληκε.
μοῖρα γὰρ ἀνθρώποισιν ἐπὶ τλητὸν θέσαν αἰνήν.
αὐτὰρ ὅγ' Ἕκτορα δῖον ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα,
ἵππων ἐξάπτων περὶ σῆμ' ἑτάροιο φίλοιο
ἕλκει, οὐ μήν οἱ τό γε κάλλιον οὐδ' ἀμείνον,
μὴ ἀγαθῷ περ ἐόντι νεμεσσητῶμέν οἱ ἡμεῖς·
κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν, ἀεικίζει μυκαίνων.
Τὸν δὲ χολωσαμένη προσέφη λευκώλενος Ἥρη·
εἶησαν καὶ δεῦρο τιόν ἔπος ἀργυρόξε·
εἰ δὴ δ μὲν ἀχιλῆϊ, καὶ ἔκπεσε θήσεται τιμήν,
Ἕκτορ μὲν θνητός τε γυναικά τε θήσατο μαζόν
αὐτὰρ ἀχιλλεὺς ἔσται θεᾶς γόνος, ἣν ἐγὼ αὐτὴ
θρέψασά τε καὶ ἀτίτηλα, καὶ ἄνδρὶ πόρον παρακοίτῃ
πηλεΐ, ὅς περὶ κῆρ ἔπλε φίλος γένετ' ἀθανάτοισι,
πάντες δ' ἀνπάσασθε θεοὶ γάμον, ἐν δὲ σὺ δαῖτα
δαίνυ', ἔχων φόρμιγγα κακῶν ἔκταρ ἀίδηλε.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα ζεύς·
Ἥρη μή δή πάμπαν ἀποσκύδμαινε θεοῖσιν.
ἧσσον μὲν γὰρ ἐμήγε μέσ ἔσονται, ἀλλὰ μὲν Ἕκτωρ
φίλτατος ἔσκε θεοῖσι βροτῶν οἳ ἐν Ἰλίῳ εἰσίν,
ὣς γὰρ ἔμοι γ' ἐπεὶ οὔτι φίλον ἠμάρτανε δῶρα·
οὐ γάρ μοι ποτὲ βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης,
λοιβῆς τε κνίσης τε, τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμέτερον.
ἀλλ' ἦτοι κλέπτα μὲν ἐάσομεν οὐδέ πη ἔοικε
λαθέμεν ἀχιλῆα θρασὺν Ἕκτορα, ἦ γὰρ ὁ αἰεὶ
μήτηρ παρμίμβλωκεν ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἦμαρ.
ἀλλ' εἴπ' Ἰρι καλέσσαι ἐυσθενέϊ θεσπεσίῃ
ὄφρα τί δὴ εἶπω μυκηθμὸν ἔστω ὡς καὶ ἀχιλλεὺς
δῶρον ἐκ πριάμοιο λάχῃ, ἀπὸ δ' Ἕκτορα λύσῃ.
Ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ ποδήνεμος Ἶρις
αἶψα δ' ἔβη μετὰ δ' ἄμβρα πάλιν ἐκυδάνετο ποσσίν.
στῆ ῥα μεταξὺ πάντων ἠδ' ἔπος ἔκφατο πᾶσιν.

ἡδὲ μολυβδαίνη ἰκέλη ἐς ὀυανὸν ὄρσον᾽ ,
ἥτε κατ᾽ ἀγραύλοιο βοὸς κέρας ἐμβεβαυῖα .
ἔρχεται ὠμηστῆσιν ἐπ᾽ ἰχθύσι κῆρα φέρουσα ,
εὗρε δ᾽ ἐνὶ σπῆι γλαφυρῷ θέτιν , ἀμφὶ δὲ ἄλλαι
ἅλιαι δμηγερέες ἁλίαι θοαὶ , ἕστο δ᾽ ἐνὶ μέσσαις
κλαῖε μόρον οὗ παιδὸς ἀμύμονος , ὃς οἱ ἔμελλεν
φθίσεσθ᾽ ἐν πατρίδι ἐϋβώλακι τηλόθι πάτρης ,
ἀχνῦτο δ᾽ ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἰρις ,
ὄρσο θέτι ; πάλιος ζυγὸς ἄφθιτα μήδεα εἰδώς .
Τὴν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα θεὰ θέτις ἀργυρόπεζα ,
τίπτε με κικλήσκεις ἄνωγε μέγας θεὸς αἰδέομαί γε
μίσγεσθ᾽ ἀθανάτοισιν , ἔχω δ᾽ ἄκεα πολλὰ θυμῷ .
εἶμι μὰν , ὅττι κεν ἔπος ἔχωσι τελέσσαι ὅτ᾽ ἄριστον εἴπωσι .
Ὣς ἄρα φωνήσασα κάλυμμ᾽ ἕλε σῖα θεάων
κυανέον , οὔ τις δ᾽ οὔθ᾽ μελάντερον εἵλετο εἶδος ,
βῆ δ᾽ ἴεναι , πρόσθεν δὲ ποδώκης ὠκέα Ἰρις
ἤιξε , ἀμφὶ δ᾽ ἄρα σφι λιάζετο κῦμα θαλάσσης ,
ἀκτὴν δ᾽ ἐσαναβᾶσαι ἐς οὐρανὸν αἶψα βάτην ,
εὗρον δ᾽ εὐρύοπα κρονίδην , περὶ δ᾽ ἄλλοι ἅπαντες
ἕαθ᾽ δμηγερέες μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες .
ἥστο δ᾽ ἄρα πὰρ δὶ πατρὶ καθέζετο εἶξε δ᾽ ἀθήνη .
ἦρη δὲ χρύσειον καλὸν δέπας ἐν χερὶ θῆκε .
καί ῥ᾽ εὖ φρονέουσ᾽ ἔπεεσσι , θέτιν δ᾽ ὤρεξε πιοῦσαν .
ἔδυσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε .
ἦλυθες οὐλυμπόνδε θεὰ θέτι κηδομένη περ .
πένθος ἄλαστον ἔχουσα μετὰ φρεσὶν οἰδὰ καὶ αὖτις ,
ἀλλὰ καὶ ὡς ἐρέω ἵνα σ᾽ εἰνέκα δῦρο κάλεσσα ,
ἐννῆμαρ δή νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρωρεν ,
ἕκτορος ἀμφὶ νέκυι καὶ ἀχιλλῆι πτολιπόρθῳ ,

κλέψαι δ᾽ ὀβρύσκησαν ἐϋσκόπων ἀργειφόντω ,
αὐτὰρ ἐγὼ τό γε κῦδος ἀχιλλῆι προπάπω .
αἰδῶ καὶ φιλότητα τελὼ μετόπισθε φυλάσσων .
αἶψα μάλ᾽ ἐς στρατὸν ἐλθὲ καὶ υἱέι σῷ ἐπίτειλον
σκύζεσθαί οἱ ἔπι θεούς , ἐμὲ δ᾽ ἔξοχα πάντων
ἀθανάτων κεχολῶσθαι ὅτι φρεσὶ μαινομένῃσιν
ἕκτορ᾽ ἔχει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν οὐδ᾽ ἀπέλυσεν
αἴκων πως ἐμέτε δείσῃ ἀπόβ᾽ ἕκτορα λύσῃ ,
αὐτὰρ ἐγὼ πριάμῳ μεγαλήορι εἶδος ἐφήσω
λύσασθαι φίλον υἱὸν ἰόντ᾽ ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν .
οὐδὲ πρὸς οὐδ᾽ ἀχιλλῆι φερέμμεν , τοῦ κε θυμὸν ἰήνῃ .
Ὣς ἔφατ᾽ οὐδ᾽ ἀπίθησε θεὰ θέτις ἀργυρόπεζα .
βῆ δὲ κατ᾽ οὐλύμποιο καρήνων αἰόλα βάσα .
ἷξεν δ᾽ ἐς κλισίην οὗ υἱέος ἔνδ᾽ ἄρα τόν γε
εὗρ᾽ ἀδῖνα πυκάζοντα , φίλοι δ᾽ ἀμφ᾽ αὐτὸν ἑταῖροι ,
ἆσυμίνως ἐπένοντο καὶ ἐντύνοντο ἄεσον .
ἕστη δ᾽ ὄϊς λάσιος μέσσῃ ἐνὶ κλισίῃ ἱέρευτο .
ἥ δὲ μάλ᾽ ἀγχ᾽ αὐτοῖο καθίζετο πότνια μήτηρ .
χερσὶ τέ μιν κατέρεξεν ἔπος τ᾽ ἔφατ᾽ ἔκ τ᾽ ὀνόμαζε .
Τέκνον ἐμὸν , τέο μέχρις ὀδυρόμῳ καὶ ἀχεύων .
σεῦ ἔδεται κραδίην μεμνημένος ἠδὲ σίτου ,
οὔτ᾽ ἄρ᾽ ἐπὶ κρητῆρος ἀνήσεαι οὔτε τινὸς ἄλλης
εὐνῆς , ἀλλ᾽ ἀπόεικε γυναικὸς πρὶν ἐπὶ φιλότητι
μίσγεσθ᾽ , ἐπεὶ οὔ τοι ἔτι μοῖρ᾽ ἐπιδήσεται ἄλλη ,
ἀλλά τοι ἤδη
ἀγχοῦ παρίσταται θάνατος , καὶ μοῖρα κραταιή ,
ἀλλ᾽ ἐμέθεν ξύνθυσο , διὸς δέ τοι ἄγγελος εἶμι ,
σκύζεσθαί σοι φησὶ θεούς , ἐπὶ δ᾽ ἔξοχα πάντων
ἀθανάτων κεχολῶσθαι ὅτι φρεσὶ μαινομένῃσιν ,
ἕκτορ᾽ ἔχεις παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν , οὐδ᾽ ἀπέλυσας .
ἀλλ᾽ ἄγε δὴ λῦσόν , νεκροῖο δ᾽ ἕξαι ἄποινα .

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
τῇ δ' εἰη ὅς ἄσπετα φέροι καὶ νεκρὸν ἄροιτο,
εἰ δή πρόφρονι θυμῷ ὀλύμπιος οὐρὰς ὀτρύνει·
ὡς οἵγ' ἐν νηῶν ἀγύρῃ μήτηρ τε καὶ υἱὸς
πολλὰ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγορεύσην
ἔσσυτο δ' ὦκα μετ' ἰριν ἰρήν.
Βάσκ' ἴθι ἶρι ταχέα λιτοῦσ' ἐς ἴλιον ἠλύθοντα
ἀγγέλην πριάμῳ μεγαλήτορι ἴλιον εἴσω
λύσασθαι φίλον υἱὸν ἰόντ' ἐς νῆας Ἀχαιῶν,
δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνῃ
οἶον, μή δέ τις ἄλλος ἅμα τρώων ἴτω ἀνήρ·
κῆρυξ τίς οἱ ἕποιτο γεραίτερος ὅς κ' ἰθύνῃ
μιόνας κὴ ἅμαξαν ἐΰτροχον, ἤδε κὰὶ ἄντυς
νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστυ σὺν ἑκτανε δῖος Ἀχιλλεύς·
μηδέ τι δὶ θάνατος μελέτω φρεσὶ, μή δέ τι τάρβος·
δώσομεν γὰρ δὴ πομπὸν ὀπάσσομεν ἀργιφόντην·
ὅς ἄξει εἶος κεν ἄγων Ἀχιλῆϊ πελάσσῃ,
αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγησιν ἐπὶ κλισίῃσιν Ἀχιλλῆος,
οὔτ' αὐτὸς κτενέει ἀπόσσω ἄλλους πάντας ἐρύξει·
οὔτε γὰρ εἰς ἄφρων, οὔτ' ἀσκηθὴς οὔτ' ἀλιτήμων·
ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἱκέτεω περιδήσεται αὐδῇ.
Ὣς ἔφατ', ὦρτο δὲ ἶρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα·
ἔκφερον δ' ἐς πριάμοιο, κίχον δ' αὐλῇσι τε γ' ὄντε
παῖδες μὲν πατέρ' ἄμφι καθήμενοι ἐνδοθεν αὐλῆς
δάκρυσιν εἵματ' ἔφυρον, ὅδ' ἐν μέσοισι γεραιὸς
ἔντυπὰς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος, ἀμφὶ δὲ πολλὴ
κόπρος ἐλίνη κεφαλῇ τε καὶ αὐχένι οἷσιν ἐγείρετο.
τὸν ῥὰ κυλινδόμενον κατεμήσατο χερσὶν ἑῇσι
θυγατέρες δ' ἀνὰ δῶμα τετιήκοντο νυοὶ ὧδ' ὑρόοντο.

τῶν μιμνησκόμενοι, οἱ δὴ πολέσθαι τε καὶ ἐλθεῖν
χερσὶν ὑπ' ἀργείων κέαρ ψυχὰς ὀλίζονται·
στῆ δὲ παρὰ πρίαμον διὸς ἄγγελος ἦλθε προσηύδα
τυτθὸν φθεγξαμένη, τόνδε δὲ δόμος ἔλλαβε γοῖο,
θαρσῶν δαρδανίδη πριάμη φρεσὶ μηδὲ τι τάρβει·
οὔ μοι γάρ τι ἐγὼ κακὸν ὄσσομένη τόδ' ἱκάνω,
ἀλλ' ἀγαθὰ φρονέουσ', διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
ὅς σεῦ ἀνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἠδ' ἐλεαίρει·
λύσασθαί σ' ἐκέλευσεν ὀλύμπιος ἑκτορα δῖον,
δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν τά κε θυμὸν ἰήνῃ
οἶον, μή δέ τις ἄλλος ἅμα τρώων ἴτω ἀνήρ,
κῆρυξ τίς οἱ ἕποιτο γεραίτερος ὅς κεν ἰθύνοι
μιόνας καὶ ἅμαξαν ἐΰτροχον, ἤδε καὶ ἄντυς
νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστυ σὺν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς·
μηδέ τι θάνατος μελέτω φρεσὶ, μηδέ τι τάρβος·
δῖον γάρ τι πομπὸν ἅμα ἕψεται ἀργεϊφόντης,
ὅς σ' ἄξει εἶος κεν ἄγων Ἀχιλῆϊ πελάσσῃ,
αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγησιν ἐσω κλισίῃσι Ἀχιλῆος,
οὔτ' αὐτὸς κτενέει, ἄποσ' ἄλλους πάντας ἐρύξει·
οὔτε γὰρ εἰς ἄφρων, οὔτ' ἀσκηθὴς οὔτ' ἀλιτήμων·
ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἱκέτεω περιδήσεται αὐδῇ·
ἦ μὴν ἀρ ὡς ἔφατο, ποσὶ δήσατο κάλ' ἐπιβῆναι,
αὐτὰρ ὅγ' ὖτις ἄμαξαν ἐΰτροχον ἡμιονείην
ὁπλίσσατο ἡνώγει τε πέλεσθαι δὲ οἱ ἕσπετο πὰρ αὐτῆς,
αὐτὸς δ' εἰς θάλαμον κατεβήσετο κηώεντα,
κέδρινον ὑψόροφον, ὃς ἐλλήνια πολλὰ κεχάνδει,
εἰς δ' ἄλοχον ἐκάβην ἐκαλέσσατο φωνήσέν τε·
δαμονίη, διόθεν μοι ὀλύμπιος ἄγγελος ἦλθε
λύσασθαι φίλον υἱὸν ἰόντ' ἐς νῆας Ἀχαιῶν,

ὣς ἄρα δ' ἀχιλλῆι φρέσιν ὦρσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, τί τοι φρεσὶν ἵδρυται ἕκαστα.
αἰνῶς γάρ μ' αὖτόν γε μένος καὶ θυμὸς ἀνώγει,
κεῖσ' ἰέναι, σὺ δὲ νῆας ἐσώσεαι ὁρμαίνουσα.
Ὣς φάτο κώκυσεν δὲ γανώσατο δῖα θάλασσα
ὤμοι, πῆ δὴ τοι φρένες οἴχονθ' ἃς πάρος ἦσθα
ἐκλῃ ἐπ' ἀνθρώπους ξείνους ἠδ' οἷσιν ἀνάσσεις.
πῶς ἐθέλεις σὺ νῆας ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμοὺς ὃς τοι πολίας τε καὶ ἐλλοὺς
ἡίας ἐξενάριξε, σιδήρεον νύμφιον ἧτορ,
εἰ γάρ σ' αἰρήσει καὶ ἐσόψεται ὀφθαλμοῖσιν,
ὠμηστὴς καὶ ἄπιστος ἀνήρ, ὅτε οὔ σ' ἐλεήσει,
ἀλλ' ἤ σ' αἰδέσεται, νῦν δὲ κλαίωμεν ἄνευθεν
ἥμενοι ἐν μεγάρῳ, ὄφρ' ἂν ὅς τοι μοῖρα κραταιὴ
γνόμενόν περ ἐπέννησε λίνῳ ὅτε μιν τέκεν αὐτή,
ἀργίοδας κύνας ἅσσα ἐῶν ἀπολυσέμεν ὠκέων,
ἀνδρὶ παρὰ κρατερῷ, τὸ ἐγὼ μέν οἱ ἦπαρ ἔχοιμι
ἐλθέμεν καὶ προσφῦσα, τόν τ' ἄντια ἔργα γένοιτο
παιδὸς ἐμοῦ, ἐπεὶ οὔ τι κακιζόμενόν γε κατέκτα,
ἀλλὰ πρὸ τρώων καὶ τρωϊάδων βαθυκόλπων
ἑστάότ', οὔτε φόβου μεμνημένον οὔτ' ἀλεωρῆς.
Τὴν δ' αὖτε προσέφη γέρων πρίαμος θεοειδής·
μὴμὲ ἐθέλοντ' ἰέναι κατρύνασα, μὴ δέ μοι αὐτὴ
ὄρνις ἐνὶ μεγάροισι κακὸς πέλῃ, ἠδέ με πείσῃς,
ἐμοῦ γάρ περ μ' ἄλλος ἐπιθύσειν ἐκέλευεν
ἢ οἵ μάντιες εἰσὶ θυοσκόοι ἠὲ ἱερῆες,
ψεύδός κεν φαίμην καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον,
νῦν δ' αὐτὸς γὰρ ἄκουσα θεοῦ μὴ ἐσεἰδόμεν αὐτῷ,
εἶμι καὶ ἔλθω ἄλιον ἐπὶ νῆα, ἐπεὶ κέ μοι αἶσα

τεθνάμεναι παρὰ νηυσὶν ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
βούλομαι, αὐτίκα γάρ με κατακτείνειεν ἀχιλλεύς,
ἀγκὰς ἑλόντ' ἐμὸν υἱόν, ἐπὴν γόου ἐξ ἔρον εἵω,
ἦ, καὶ φωτεινῶν ἐπιθήματα κολλ' ἀνέωγεν,
ἔνθεν δώδεκα μὲν πεπυκασμένα εἴξαν πέπλων.
δώδεκα δ' ἁπλοΐδας χλαίνας, τόσσους δὲ τάπητας,
τόσσα δὲ φάρεα καλά, τόσσους δ' ἂν ἕσσι χιτῶνας,
χρυσοῦ δὲ σταθμὸν ἔφερεν δέκα πάντα τάλαντα,
ἐκ δὲ δύ' αἰθωνας ῥίψοδας, πίσυρας δὲ λέβητας,
ἐκ δὲ δέκας πεπυκασμένος ὄδι φρήκῃσι πόρον ἀνδρῶν
ἐξισῶν δ' ἐλθόντι μεγα κτέρας, ἤδε νυ ἕσπῃ
φάσκε' ἐνὶ μεγάροις ὁ γέρων, περὶ δ' ἤθελε θυμῷ
λύσασθαι φίλον υἱόν, ὁδὲ πᾶσας μὴν ἄπαντας
αἰθούσης ἀπέεργον ἐπεσσεύοντας ἀϊάσων.
ἔρρετε λωβητῆρες ἐλεγχέες οὔ νυ καὶ ὑμῖν
οἶκοι ἔνεστι γόος ὅτι μ' ἦλθε κηδήσοντες,
ἢ ὅτι μοι χρονίδης ζεὺς ἄλγε' ἔδωκε
παῖδ' ὀλέσαι τὸν ἄριστον, ἀτὰρ γνώσεσθε καὶ ὔμμες·
φαίτεροι γὰρ μᾶλλον ἀχαιοῖσιν δὴ ἔσεσθε,
κείνῳ τεθνειῶτος ἐναρίζμεν, αὐτὰρ ἔγωγε,
πρὶν ἀλαπαζομένην τε πόλιν κεραϊζομένην τε
ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, βαίλω δόμον ἀΐδος εἴσω.
ἦ καὶ σκηπανίῳ δίετ' ἀνέρας, οἱ δ' ἴσαν ἔξω,
ἀρχομένοισι γέροντος, ὃδ' ἠέξησεν οἷσιν ὁμόκλᾳ·
νεκρῶν ἕλκεσθε πολεμιστάων ἀγαθωνά τε δῖον,
πάμμονά τ' ἀντίφονόν τε βοὴν ἀγαθόν τε πολίτην,
δηΐφοβόν τε ἠδ' ἵππόθοον καὶ δῖον ἀγαυὸν,
ἐννέα οἵτις ὁ γεραιὸς ὁμοκλήσας ἐκέλευεν·
αὐτώσατέ μοι κακὰ τέκνα κατηφόνες· αἴθ' ἅμα πάντ

ἔκτορος ὤφελεν αὐτὶ θοῆς ὑπὸ νηυσὶ πεφάσθαι.
ὤμοι ἐγὼ πανάωτος, ἐπεὶ τέκον υἷας ἀρίστους
βοιῇ ἐν Τροίῃ, τῶν δ' οὔτινα φημὶ λελεῖφθαι
Ἀμισώρου τ' αὐτίθεον καὶ φῶτον ἱππιοχάρμην·
ἕκτορά θ' ὃς θεὸς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, οὐδέ ἐῴκει
ἀνδρὸς γε θνητοῦ παῖς ἔμμεναι, ἀλλὰ θεοῖο,
τοὺς μὲν ἀπώλεσ' Ἄρης, τάδε δ' ἐλέγχεα πάντα λέλεκται,
ψεῦσταί τ' ὀρχησταί τε χοροιτυπίῃσιν ἄεισαι,
ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἁρπακτῆρες.
ἦ κε σὺ δήμοι ἄμαξαν ἐφοπλίσσαιτε τάχιστα,
ταῦτά τε πάντ' ἐπιθεῖτε ἵνα πρήσωμεν ὁδοῖο.
ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πᾶσι ὑπὸ δμῳὴ ἔσταν ὁμοκλήν.
ἐκ μὲν ἄμαξαν ἄειραν εὐτροχον ἡμιονείην,
καλὴν πρωτοπαγῆ πέζεν θέ δ' ἐπῆσαν ἐπ' αὐτῆς,
καδδ' ἀπὸ παρειαλόφιν ζυγὸν ἕρκεον ἡμιόνοιιν,
πύξινον ὀμφαλόεντ' εὖ οἰήκεσιν ἁρμοσθέν,
ἐκ δ' ἔφερον ζυγὸν ὑψηλὸν ἅμα ζυγῷ εὐνηέτμηχαν,
καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκαν ὑπὲρ ἕξεσφ δ' ἐν ὑμῷ,
πέζῃ, ἐν πρώτῃ, ἐν δὲ κρίκην ἔσαν ἑπτὰ βάλοντο,
δὶς δ' ἐκαθέρθεον ἔδησαν ἐπ' ὀμφαλόν, αὐτὰρ ἔπειτα
ἔξεσης κατέδησαν ὑπὸ γλῶχῖνα δ' ἔναμψαν,
ἐκ θαλάμου δ' φέροντες ἐϋξέσῃ ἐπ' ἀπήνης,
πήνιον ἐκτερέσας κεφαλῇ ἀπερείσαν ἄνωγα.
ζεῦξαν δ' ἡμιόνους κρατερώνυχας ἐντεσιεργοὺς
ἕνθ' ἵππους ἧρμοζε μενοεικέος ἀντιθέοιο
ἵππους ἣν πρίαμος ὑπάγαγον ἠυκόμοιο
αὐτὸς ἑὸν θάλαμον ἐπιτάλλων ἐϋξέσῃ ἐπὶ φάτνῃ,
ἀμφὶ μ' ἔζωσαν νέοι ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσι
κῆρυξ καὶ πρίαμος πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες,

ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθ' ἐκάβη τετιημότι θυμῷ·
οἶνον ἔχουσ' ἐν χερὶ μελίφρονα δεξιτερῇφι,
χρυσέῳ ἐν δέπαϊ ὄφρ' ἀλέψωσι κιοῖτε,
εἶπέ δ' ἵππων προπάροιθεν ἔστος τ' ἔφατ' ἔκτ' ἀγόμαξε·
τῇ σπεῖσον πρὶ παρὶ καὶ εὐχεο οἴκαδ' ἰκέσθαι
ἐξ ἐχθρῶν ἐπεὶ ἂρ σέ γε θυμὸς ὀρώρει
ἐλθέμεν ἐς νῆας ἐμεῖο μὴ ἐκ θελούσης,
ἀλλ' εὔχεο σοὶ πατρὶ κελαινεφέϊ κρονίωνι
ἰδαίῳ, ὅς τε Τροίην κατὰ πᾶσαν ὁρᾶται,
αἴτει δ' οἰωνὸν ταχὺν ἄγγελον, ὅστε οἱ αὐτῷ
φίλτατος οἰωνῶν καὶ ἐν κράτεσι μέγιστος
δεξιὸν ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας,
τῷ πίσυνος νῆας ἴῃς δαναῶν ταχυπώλων·
εἰ δέ τοι οὐ δώσει τὸν ἄγγελον ὀρσοπατρείην,
ἦ κ' ἂν ἐγώ σ' οὐκ αὖτε κελεύσαιμι μεμαῶτα
νῆας ἐπ' ἀργείων ἵεναι μάλα περ μεμαῶτα.
τὸν δ' αὖτε μεγάθυμος ὁμηρείη προσέφη πρίαμος θεοειδής·
ὦ γύναι ἦ μέν τοι τόδ' ἐφιεμένη ἀπιθήσω·
ἐσθλὸν γὰρ νίκης χεῖρας ἀνασχέμεν αἰχμητῇσιν,
ἢ ῥά κε μαιμώτεσσι ταμίσιν ὧδε ὁ γεραιὸς
χερσὶν ὕδωρ ἐπιχεύαι ἀκήρατον, ἦε παρείη
χέρνιβον ἀμφίπολος πρόχοόν θ' ἅμα χρυσείην ἔχησιν.
ἀλλ' ἐκ δυσμενέων ἀνδρῶν ἐπεὶ ἂρ σέ γε θυμὸς
ὄρνυσ' ἐς νῆας ἐμεῖο μὴ ἐκ θελούσης,
ἀλλ' εὔχεο σοὶ πατρὶ κελαινεφέϊ κρονίωνι
ἰδαίῳ, ὅς τε Τροίην κατὰ πᾶσαν ὁρᾶται,
αἴτει δ' οἰωνὸν ταχὺν ἄγγελον, ὅστε οἱ αὐτῷ
φίλτατος οἰωνῶν καὶ ἐν κράτεσι μέγιστος
δεξιὸν ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας,
τῷ πίσυνος νῆας ἴῃς δαναῶν ταχυπώλων·
εἰ δέ τοι οὐ δώσει τὸν ἄγγελον ὀρσοπατρείην,
ἦ κ' ἂν ἐγώ σ' οὐκ αὖτε κελεύσαιμι μεμαῶτα
νῆας ἐπ' ἀργείων ἵεναι μάλα περ μεμαῶτα.
τὸν δ' αὖτε μεγάθυμος ὁμηρείη προσέφη πρίαμος θεοειδής·

ἄξιον, ὅφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας,
ἔλθῃ πίσω σὺν νῆας ἴων δαναῶν ταχυπώλων.
Ὡς ἔφατ' οὐχ ὁμόμοος, τῷ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεύς,
αὐτίκα δ' ἀκτῖνα νῆκε τελειότατον πετεηνῶν
μορφνὸν θηρητῆρ' ὃν καὶ πρήκνον καλέουσιν.
ἔστη δ' ὑψορόφοιο θύρη θαλαμοιο τέτυκται
αὐηρὸν ἀφενοῖο ἐϋκλήϊς ἀραρυῖα,
τόσσ' ἄρα τῷ ἐκάτερθεν ἴσαν πτερά, εἶχε δὲ σφιν
ἀξιὸς ἀΐξας ὑπὲρ ἄστεος ὀξὺ δ' ἐνόντο,
γήθησαν καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη,
ἀσπερχὲς μῶλος δ' ὁ γέρων, ξεσσεύετο δ' ἵππους,
ἐκ δ' ἔλασε προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐϊδούπου,
πρόσσω ῥ' ἡμίονοι ἔλκον τετράκυκλον ἀπήνην,
τὰς ἰδαῖος ἔλαυνε δαΐφρων αὐτὰρ ὄπισθεν
ἵπποι, ἓὺς δ' γέρων ἐφέπων μάστιγι κέλευε.
καρπαλίμως κατὰ ἄστυ φίλοι δ' ἅμα πάντοθ' ἕποντο
πολλὸ ὀλοφυρόμενοι ὡσεὶ θανατόν γε κιόντα.
οἳ δ' ὅτε δὴ πόλιος κατέβαν πεδίονδ' ἀφίκοντο,
τὸν μὲν ἄρ' ἀμφοτέροι ποτὶ ἴλιον ἀπονέοντο,
παῖδες καὶ γαμβροί, τῷ δ' ἤλάθον δύρυσπα ἰδόντε
ἐς πεδίον προφανέντε· ἰδὼν δ' ἐλέησε γέροντα,
αἶψα δ' ἄρ' ἑρμείαν ἠὸν φίλον αὐτίον ηὔδα·
Ἑρμεία, σοὶ γάρ τε μάλιστα γε φίλτατόν ἐστιν
ἀνδρὶ ἑταιρίσσαι, καί τ' ἔκλυες ὥς κε ἐθέλῃσθα,
βάσκ' ἴθι καὶ πρίαμον κοίλας ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν·
ὡς ἄγαγ', ὡς μή τ' ἄρ τις ἴδῃ μήτ' ἄρ τε νοήσῃ
τῶν ἄλλων δυνατῶν πρὶν πηλείωνά δ' ἱκέσθαι.
Ὡς ἔφατ' οὐδ' ἀπίθησε διάκτορος ἀργεϊφόντης·
αὐτίκ' ὑπὸ ποσσὶν ἔδησε καλὰ πέδιλα,

ἀμβρόσια, χρύσεια, τά μιν φέρον ἠμὲν ἐπ' ὑγρὴν
ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοιῇς ἀνέμοιο.
εἵλετο δ' ἐρόβδην τῇ τ' ἀνδράων ὄμματα θέλγει
ὧν ἐθέλει, ἐγρὰς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει.
τὼ μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς ἀργεϊφόντης·
αἶψα δ' ἄρα Τροίην τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκανεν.
βὰν δ' ἴμεν ἠΰτε οἰὼ ἀείσυτῃσι τοίκως,
πρῶτον ὑπὸ νέφεϊ γνοφώδεϊ ἔδυ πῆ χαλεπὸν ἦεν,
ὄφρ' ἐπὶ σοῦν μέγα σῆμα πάρεξ Ἰλοιο ἔλασσαν.
σὴν ἄρ' ἡμίονοι τε καὶ ἵπποι ὦκρα πίσειραν.
ἐν ποταμῷ δὴ τὰς γε κὺ κνέφας ἤλυθε γαῖαν,
τόνδ' ἐξ ἀγχιμόλοιο ἰδὼν Ἐφράσατο κῆρυξ
ἑρμείαν, ποτὶ δὲ πρίαμον φάτο φώνησέν τε·
Φράζεο δαρδανίδη φραδέος νόος ἔργα τέτυκται,
ἀνδρὸ δρόω τοι χὰ δ' ἄμμε διαρρήσεσθαι ὄΐω.
ἀλλ' ἄγε δὴ φεύγωμεν ἐφ' ἵππων ἠμὲν ἐπάστα
γούνων ἀφλαμῶμοι λιταινύσωμέν κε ἐλεήσῃ.
Ὡς φάτο σὺν δὲ γέροντι νόος χύτο, θεῖος ἀοιδός·
ὀρθαὶ δὲ βίχοσθ' ἕσαν ἐννεάμηποῖσι μέλεσσιν.
σὴ δὲ τάφων, ἀῶτε δ' ἐκούνιος ἐγγύθεν ἐλθὼν
χεῖρα γέροντος ἕλὼν ἐξείρετο καὶ προσέφατο·
πῇ πάτερ ὧδ' ἵππους τε καὶ ἡμιόνους ἰθύνεις
νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὅθι τ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
οὐδέ σύ γ' ἐδδείσθας μένεα πνείοντας ἀχαιούς,
οἳ τοι δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι ἐγγύς ἔασιν,
τῶν εἴ πῃ σε ἴδοιτο θοὸν κατὰ νύκτα μέλαιναν,
τόσσα δ' ὀνείατ' ἄγοντα, τίς οὐκ ἐπὶ νόον εἴη·
οὔτ' αὐτὸς νέος ἐσσί, γέρων δὲ σὺ γ' οὗτος ὀπηδεῖ,
ὄφρα κέ μοι σὺν ἄνδρα κιόντα ἄφορον ποιήσῃ
ἠὲ πεδοιτρόχοισι βαλὼν ἐλάσῃσι φέβεσθαι
ἠὲ καὶ αὐχένα τεμὼν ἐμὸν ἐγχείῃ ἐρύσσῃ.
τὼ μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς ἀργεϊφόντης·
αἶψα δ' ἄρα Τροίην τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκανεν.
βὰν δ' ἴμεν ἠΰτε οἰὼ ἀείσυτῃσι τοίκως,
πρῶτον ὑπὸ νέφεϊ γνοφώδεϊ ἔδυ πῆ χαλεπὸν ἦεν,
ὄφρ' ἐπὶ σοῦν μέγα σῆμα πάρεξ Ἰλοιο ἔλασσαν.
σὴν ἄρ' ἡμίονοι τε καὶ ἵπποι ὦκρα πίσειραν.
ἐν ποταμῷ δὴ τὰς γε κὺ κνέφας ἤλυθε γαῖαν,
τόνδ' ἐξ ἀγχιμόλοιο ἰδὼν Ἐφράσατο κῆρυξ
ἑρμείαν, ποτὶ δὲ πρίαμον φάτο φώνησέν τε·
Φράζεο δαρδανίδη φραδέος νόος ἔργα τέτυκται,
ἀνδρὸ δρόω τοι χὰ δ' ἄμμε διαρρήσεσθαι ὄΐω.
ἀλλ' ἄγε δὴ φεύγωμεν ἐφ' ἵππων ἠμὲν ἐπάστα
γούνων ἀφλαμῶμοι λιταινύσωμέν κε ἐλεήσῃ.
Ὡς φάτο σὺν δὲ γέροντι νόος χύτο, θεῖος ἀοιδός·
ὀρθαὶ δὲ βίχοσθ' ἕσαν ἐννεάμηποῖσι μέλεσσιν.
σὴ δὲ τάφων, ἀῶτε δ' ἐκούνιος ἐγγύθεν ἐλθὼν
χεῖρα γέροντος ἕλὼν ἐξείρετο καὶ προσέφατο·
πῇ πάτερ ὧδ' ἵππους τε καὶ ἡμιόνους ἰθύνεις
νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὅθι τ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
οὐδέ σύ γ' ἐδδείσθας μένεα πνείοντας ἀχαιούς,
οἳ τοι δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι ἐγγύς ἔασιν,
τῶν εἴ πῃ σε ἴδοιτο θοὸν κατὰ νύκτα μέλαιναν,
τόσσα δ' ὀνείατ' ἄγοντα, τίς οὐκ ἐπὶ νόον εἴη·
οὔτ' αὐτὸς νέος ἐσσί, γέρων δὲ σὺ γ' οὗτος ὀπηδεῖ,
ὄφρα κέ μοι σὺν ἄνδρα κιόντα ἄφορον ποιήσῃ
ἠὲ πεδοιτρόχοισι βαλὼν ἐλάσῃσι φέβεσθαι
ἠὲ καὶ αὐχένα τεμὼν ἐμὸν ἐγχείῃ ἐρύσσῃ.

ἀλλ' ἐγὼ θήν σε ἕξω κακὸν καὶ σέκοιο ἄλλου
σεῦ ἀπαλεξήσαιμι, φίλῳ δέ σε παρὶ ἵσκω.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων πρίαμος θεοειδής·
οὕτω πῃ τάδε γ' ἴσι φίλον τέκος ὡς ἀγορεύεις,
ἀλλ' ἔπι τις καὶ ἐμεῖο θεῶν ὑπερέχετε χεῖρας·
ὅς μοι δῖον δ' ἦκον ὁδοιπόρον αὐτοβολῆσαι
εἴσιον, οἵος δὴ σὺ δέμας καὶ εἶδος ἀγητός
πέπνυσαί τε νόον μακάρων δ' ἔξεστι βοκήων.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἀργεϕόντης,
καὶ δὴ ταῦτά γε πάντα γέρον κατὰ μοῖραν ἔειπας.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀφραδέως κατάλεξον,
ἦπῃ ἐκ πέμπεις κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπούς ἵνα πᾶ τοι σόα μίμνῃ,
ἦ ἤδη πάντας καταλέπετε Ἴλιον ἱρὴν
δειδιότας, οἷος γὰρ ἀνὴρ ὤλεσε λαὸν
σὸς παῖς, ὃς μὲν γὰρ τε μάχης ἐπιδημήτ' ἀχαιῶν.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων πρίαμος θεοειδής·
τίς νὺ σύ ἐσσι φέριστε, τέων δ' ἔξεσσι βοκήων,
ὅς μοι κηλὰ νέον οἶτον ἀποτμον παιδὸς ἐνίσπες,
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἀργεϕόντης,
πειρᾷς ἐμεῖο γεραιὲ καὶ εἰρεαι ἕκτορα δῖον.
τὸν μὲν ἐγὼ πολλὰ πολλὰ μαχῇ ἐνὶ κυδιανείρῃ,
ὀφθαλμοῖσιν ὅπωπα καὶ οὔτασα χαλκὸν ἐλάσας,
ἀργείους κτείνοντα δαΐζοντ' ὀξέϊ χαλκῷ,
ἡμεῖς δ' ἑστάοτες θαυμάζομεν· οὐ γὰρ ἀχιλλεὺς
εἴα μάρναδθαι κεχολωμένος ἀτρεΐωνι,
τοῦ γὰρ ἐγὼν θεράπων μία δ' ἄγαγε νηῦς δυρζηνδε,
μυρμιδόνων δ' ἐξέμι πατὴρ δέ μοι ἐστὶ πολύκτωρ,
ἄφνδος μὲν ὅδ' ἐστὶ γέρων δέ μοι ὡς σὺ πρόϕηϕι·

ἕξ δέ οἱ υἱῆες ἕασιν ἐγὼ δέ εἰ ἕβδομός εἰμι
τῶν μετεπαλλόμεθ' κλήρῳ λαχὸν ἐνθάδ' ἐπιδῆμεν.
νῦν δ' ἦλθον πεδίον δ' ἀπὸ νηῶν, ἠῶθεν γὰρ
θήσονται περὶ ἄστυ μάχλω ἐλίκωπες ἀχαιοὶ,
ἀσχαλόωσι γὰρ οἵ γε καθήμενοι οὐ δέ σϕ' ἔτλην
ἴσαν ἐνισπεῖν ὠλέμῳ βασιλῆϊ ἀχαιῶν.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων πρίαμος θεοειδής,
ἦ μὴν δὴ θεράποντι πιλνάσκεαι ἀχιλῆϊ
εἰ γάρ κε σὺ μὴ πᾶσιν ἀληθείῃ κατάλεξον
ἦ ἔτι πὰρ νήεσσιν ἐμὸς πάϊς, ἦε μιν ἤδη
ἤδη κυσὶν μελίῃσι τεμὼν προὔθηκεν ἀχιλλεὺς.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἀργεϕόντης,
ὦ γέρον οὔπω τόν γε κύνες φάγον, ἠδ' οἰωνοὶ
ἀλλ' ἔτι κεῖνος κεῖται ἀχιλλῆος παρὰ νηῒ
αὕτως ἐν κλισίῃσι, δυωδεκάτη δέ οἱ ἤδε
κεῖμένῳ, ἠδ' οὐδέ πῃ οἱ χρὼς σήπεται ἠδέ μιν οὐλαὶ
ἔδουσ', αἵ ῥά τε φῶτας ἁρηϊφάτους κατέδουσιν.
ἦ μὲν μιν περὶ σῆμα τοῦ ἑτοῖος φίλοιο
ἕλκει ἀκηδείως ἠὼς ὅτε δῖα φανείη,
ἠδέ μιν αἰσχύνῃ, θεοῖό κεν οὐδὲς ἐπελθών,
οἷον ἐερσείης κεῖται περὶ δ' αἷμα νένιπται,
ἠδέ πω θῆι μιαρὸς σὺν δ' ἕλκεα πάντα μέμυκεν,
πολλὸν γὰρ ἐτύπη, πολέσιν γὰρ ἐν οὐλῇ χαλκὸν ἔλασσαν,
ὥς τοι κήδονται μάκαρες θεοὶ οἵδε περ ἐόντος
καὶ νεκύος περ ἐόντος ἐπεὶ σϕι φίλος περὶ κῆρ.
Ὡς φάτο, γήθησεν δ' ὁ γέρων, καὶ ἀμείβετο μύθῳ.
ὦ τέκος ἦ ῥ' ἀγαθὸν καὶ ἐναίσιμα δῶρα διδοῦναι
ἀθανάτοις ἐπεὶ οὔ πω ἐμὸς πάϊς ἦεν ἄτιτος
λήθετ' ἐνὶ μεγάροισι θεῶν ὁ ὕλυμπον ἔχοντες

Τῷ δ' ἐπεμνήσαντο καὶ ἐν θανάτοιο πεδήσῃ
ἀλλ' ἄγε δὴ τόν δε δέξα ἐμεῦ πάρα καλὸν ἄλφαρ·
αὐτόν τε ῥῦσαι, πέμψον δέ με σύν γε θοῇσιν
ὄρφνακον ἐς κλισίην πηλιάδεω ἀφίκωμαι.
Τὸν δ' ἄυτε προσέειπε διάκτορος ἀργεϕόντης,
πεῖρᾳ ἐμεῖο γεραιὲ νεώτερα θυμὸς ὀρίνει,
ὅς με κέλῃ σέο δῶρα παρὲξ ἀχιλῆος ἑκέσθαι.
τὸν μὲν ἐγὼ δείδοικα καὶ αἴδομαι περὶ κῆρι
συλεύσῃ, μή μοι κακὸν μετόπισθε γένηται.
Σοὶ δ' ἂν ἐγὼ πομπὸς καί κε κλυτὸν ἄργος ἵκοιμι
ἐνδυκέως ἐν νηῒ θοῇ, ἢ πεζὸς ὁμαρτέων.
Ὣς ἄρπ βοι πομπὸν ὄνοσάμενος μαχέσαστο,
ἦ, καὶ ἐπαΐξας ἡνιόχου ἄρμα καὶ ἵππους,
καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἡνία λάβρος χερσὶν
ἐν δ' ἵππευσ' ἵπποισι καὶ ἡμιόνοις μένος ἠΰ.
ἀλλ' ὅτε δὴ πύργους τε νεῶν καὶ τάφρον ἵκοντο
δὴ δὲ νέον πυρὶ δόρπα φυλακτῆρες πονέοντο,
ϛῖσι δ' ἐφ' ὕπνον ἔχευε διάκτορος ἀργεϕόντης
πᾶσιν, ἄϕαρ δ' ὤῖξε πύλας καὶ ἀπῶσεν ὀχῆας
ἦρ δ' ἄγαγε πριαμόν τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ἐπ' ἀπήνης,
ἀλλ' ὅτε δὴ κλισίην πηλιάδεω ἀφίκοντο
ὑψηλὴν, τὴν μυρμιδόνες ποίησαν ἄνακτι
δοῦρ' ἑλάτης κέρσαντες, ἀτὰρ καθύπερθεν ἐρύσσαν,
λαχνήεντ' ὄροϕον λεπτῇσιν ἁμήσαντες·
ἀμφὶ δὲ δὴ μεγάλῳ αὐλὴν τοίησαν ἄνακτι,
σανροῖσιν πυκινοῖσι, θύρην δ' ἔχε μοῦνος ἐπιβλὴς
εἷλάϊνος, τὸν ϝεῖς μὲν ἐπιῤῥήσασκον ἀχαιοὶ
ϝεῖς δ' αὖ ἀνοίγεσκον μεγάλῳ κλῃδὶ θυράων
τῶν ἄλλων, ἀχιλῆϊ δ' ἄρ' ἐπιῤῥήσασκε καὶ οἶος

δὴ ῥα τόθ' ἑρμείαν ἐρεβεννὸν ὤῖξε γέροντι·
ἐκ δ' ἄγαγε κλυτὰ δῶρα τὰ μὲν ὑπὸ πηλείωνι,
ἐξ ἵππων δ' ἀπίβαινεν ἐπὶ χθονὶ φῶτα τε πομπόν.
Ὦ γέρον ἤδη ἐγὼ θεὸς ἄμβροτος ἐλήλυθα,
ἑρμείας, σὲ γὰρ με πατὴρ ἅμα πομπὸν ὄπασσεν,
ἀλλ' ἴθι μὴν ἐγὼ πάλιν εἶμα δ' ἀχιλῆϊ
ὀφθαλμοὺς ἐίσομαι, νεμεσσηθὲν δέ κεν εἴη
ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτοὺς ἀγαπάζεμεν ἄντην,
τύνη δ' ἐσελθὼν λάβε γούνατα πηλείωνος,
καί μιν ὑπὲρ πατρὸς, μὴ μητέρος ἠϋκόμοιο
λίσσεο μή τέκνος ἵνα δὶ σὺν θυμὸν ὀρίνῃς.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὄλυμπον
ἑρμείας, πρίαμος δ' ἐξ ἵππων ἅλτο χαμᾶζε·
ἰδαῖον δὲ κατ' ἄνθετον ὃ δὲ μίμνων ἠρύκακεν,
ἵππους ἡμιόνους τε γέρων δ' ἰθὺς κίεν οἶκα,
τῇ ῥ' ἀχιλλεὺς ἵζεσκε διὶ φίλος, ἐν δέ μιν αὐτὰρ
εὗρ' ἕταροι δ' ἀπάνευθε καθέατο ϝὼ δὲ δύ' οἷω
ὄρως αὐτομέδων τε καὶ ἄλκιμος υἱὸς Ἀρηος
ποίπνυον παρεόντε νέον δ' ἀπέληγεν ἐδωδῆς
ἔσθων καὶ πίνων, ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα,
ϝὼς δ' ἔλαθ' εἰσελθὼν πρίαμος μέγας, ἆγχι δ' ἄρα στὰς
χερσὶν ἀχιλλῆος λάβε γούνατα καὶ κύσε χεῖρας
δεινὰς ἀνδροφόνους, αἳ δὴ πολλὰς κτάνον υἷας.
ὡς δ' ὅταν ἄνδρ' ἄτη πυκινὴ λάβῃ ὅστ' ἐνὶ πάτρῃ
φῶτα κατακτείνας, ἄλλον ἐξίκετο δήμου
ἀνδρὸς ἐς ἀφνειοῦ, θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας,
ὡς ἀχιλεὺς θαύμησεν ἰδὼν πρίαμον θεοειδέα·
θαύμησαν δὲ καὶ ἄλλοι, ἐς ἀλλήλους δὲ ἴδοντο·
καὶ λιτάνευε πρίαμος πρὸς μῦθον ἔειπε·

μνήσαι πατρὸς σοῖο θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ
ἡλίκος, ὃς περ ἐγὼν ὀλοῷ ἔπι γήραος οὐδῷ.
καὶ μέν που κεῖνον περιναίεται ἀμφὶς ἐόντες
τέρσ', ὅτε που σεῖο γε πύθηται ἐνὶ Τροίῃ ἁλῶναι,
ἀλλ', ἤτοι κεῖνος γε σέθεν χαίροντ' ἀκούων
χαίρῃσιν δ' ἐνὶ θυμῷ ἐπί τ' ἔλπεται ἤματα πάντα
ὄψεσθαι φίλον υἱὸν ἀπὸ Τροίηθεν ἰόντα.
αὐτὰρ ἐγὼ πανάποτμος ἐπεὶ τέκον υἷας ἀρίστους
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὔτινα φημὶ λελεῖφθαι
πάντ' ἤγοντό μοι ὅσσαν ὅτ' ἔλυθον υἷες Ἀχαιῶν,
ἐννέα καὶ δίκα μέν μοι ἴσης ἐκ νηὸς ἔσαν,
τοὺς δ' ἄλλους μοι ἔπεκρε νὺ μεγαθύμοισι γυναῖξθ'
τῶν μὲν πολλῶν θοῦρος Ἄρης ὑπὸ γούνατ' ἐλυσεν,
ὃς δέ μοι οἶος ἦεν εἶρυτο δὲ ἆσυ καὶ αὖτις,
τὸν σὺ πρώην κτείνας ἀμυδὶς μόρον περὶ πάτρης
Ἕκτορα. τὸν νῦν εἶνεκ' ἐκάνω νῆας Ἀχαιῶν,
λυσόμενος παρὰ σεῖο, φέρω δ' ἀπερείσι' ἄποινα.
ἀλλ' αἰδεῖο θεοὺς Ἀχιλεῦ αὐτόν τ' ἐλέησον,
μνησάμενος σοῦ πατρός. ἐγὼ δ' ἐλεεινότερός περ.
ἔτλην δ' οἷ οὔπω τις ἐπιχθονίων βροτὸς ἄλλος
υἱοῦ παδοφόνοιο, ποτὶ στόμα χεῖρ' ὀρέγεσθαι.
Ὡς φάτο, τῷ δ' ἄρα πατρὸς ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο,
ἁψαμένου δ' ἄρα χειρὸς ἀπώσατο ἦκα γέροντα.
τὼ δ' μνησαμένω, μὲν ἕκτορος οὐδροφόνοιο,
κλαῖ' ἀδινὰ προπάροιθε ποδῶν ἀχιλῆος ἑλυσθείς.
αὐτὰρ ἀχιλλεὺς κλαῖεν ὀν πατέρ' ἄλλοτε δ' αὖτε
πολυφοίσβοιο θαλάσσης. τῶν δὲ συναχὴ κατὰ δῶματ' ὀρώρει.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα γόοιο τετάρπετο δῖος Ἀχιλλεύς,
καί οἱ ἀπὸ πραπίδων ἦλθ' ἵμερος ἠδ' ἀπὸ γυίων,

αὐτίκ' ἀπὸ θρόνου ὦρτο, γέροντα δὲ χειρὸς ἀνίστη,
οἰκτείρων πολιόν τε κάρη πολιόν τε γένειον.
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
ἆ δείλ', ἦ δὴ πολλὰ κακὰ ἄνεχες σὸν κατὰ θυμόν.
πῶς ἔτλης ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
αὐτὸς σοὶ πρὸς ἐμὸν φάος, ὃς τοι πολλούς τε καὶ ἐσθλοὺς
υἱέας ἐξενάριξα, σιδήρειον νύ τοι ἦτορ.
ἀλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' εἶσον ἐπὶ θρόνου. ἀλγεα δ' ἔμπης
ἐν θυμῷ κατακείσθω ἐάσομέν περ ἀχνύμενοί περ.
οὐ γάρ τις πρήξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο.
ὡς γὰρ ἐπικλώσαν θεοὶ δύστηνοῖσι βροτοῖσι,
ζώειν ἀχνυμένοις, αὐτοὶ δέ τ' ἀκηδέες εἰσί.
δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακείαται ἐν Διὸς οὐδῷ
δώρων, δῖα δίδωσι κακῶν, ἕτερος δὲ ἑάων.
ᾧ μὲν κεμμίξας δώῃ ζεὺς τερπικέραυνος,
ἄλλοτε μέν τε κακῷ ὅγε κύρεσ', ἄλλοτε δ' ἐσθλῷ.
ᾧ δέ κε τῶν λυγρῶν δώῃ λαφύσσων ἔθηκε.
καί έ κακὴ βούβρωσις ἐπὶ χθόνα δῖαν ἐλαύνει.
φοιτᾷ δ' οὔτε θεοῖσι τετιμένος οὔτε βροτοῖσιν.
ὡς μὲν καὶ πηλῆϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.
ἐκ γενετῆς, πάντας γὰρ ὑπ' ἀνθρώπους ἐκέκασσε,
ὄλβῳ τε πλούτῳ τε, ἄνασσε δὲ μυρμιδόνεσσι
καί οἱ θνητῇ ἐούσῃ θεὰν ποίησαν ἄκοιτιν.
ἀλλ' ἐπὶ καὶ τῷ δῶκε θεὸς κακόν, ὅστις οἱ οὖπη
παίδων ἐν μεγάροισι γονὴ γίνοιτο κρατούντων.
ἀλλ' ἕνα παῖδα τέκεν ποναώτιον. οὐδέ νυ τόν γε
γηροσύνῃ θάλψω, ἐπεὶ μάλα τηλόθι πάτρης
ἧμαι ἐνὶ Τροίῃ σέ τε κήδων ἠδὲ σὰ τέκνα.
καὶ σὺ γέρον τὸ πρὶν μὲν ἀκηχέμεν ὄλβιος ἔσκες.

Δῶρον Λέσβος ἑνώ μάκαρος ἔδος ἐντὸς ἐέργει
καὶ φυγέμεν καθύπερθε καὶ ἐλλέ᾽ασον ἀπείρων.
τῶν σε γέρον πλούτῳ τε καὶ υἱάσι φασὶ κεκάδμεν.
ἀλλὰ τὰ μὲν τοι πῆμα τόδ᾽ ἔγγαθεν οὐρανίωνες,
ἀθάνατοι περὶ δ᾽ ἔσσυ μάχας τ᾽ ἀνδροκτασίας τε.
ἀλλ᾽ ἄγε μὴν δὴ ἁλίασον ὀδύρεο σὸν κατὰ θυμόν.
οὐ γάρ τι πρήξεις ἀκαχήμενος υἷος ἑοῖο,
οὐδέ μιν ἀνστήσεις πρὶν καὶ κακόν ἄλλο πάθῃσθαι.
Τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα γέρων Πριάμος θεοειδής,
μή μέ πως εἰς ἠόρον ἔτι δισσοφίης ὄφρα κιχεῖρ᾽ Ἕκτορ
κίοντα νῆ᾽ κλισίηθεν ἀκηδέ᾽ ἀλλὰ τάχιστα
λῦσον, ἵν᾽ ὀφθαλμοῖσιν ἴδω, σὺ δ᾽ ἔδεξαι ἄποινα
πολλὰ τά τοι φέρομεν· σὺ δ᾽ τῶν δ᾽ ἀπόραιο καὶ ἔλθοις
σόν τ᾽ ἐς πατρίδα γαῖαν ἐπεί μι πῆμ᾽ ὤτορ ἔασας
αὐτόν τε ζώειν, καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο.
Τὸν δ᾽ ἂρ ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
μηκέτι νῦν μ᾽ ἐρέθιζε γέρον νόῳ· ἦ καὶ αὐτὸς
Ἕκτορά τοι λῦσαι, διότρεφες, δέ μοι ἄγγελος ἦλθε
μήτηρ, ἥμ᾽ ἔτεκεν, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος.
καὶ σὲ γιγνώσκω πρίαμε φρεσίν, οὐδέ με λήθεις.
ὅττι θεῶν τις ἔγνω θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
οὐ γάρ κεν τλαίη βροτὸς ἐλθέμεν, οὐδέ κ᾽ ἐφήκας
ἔς στρατόν· οὐδὲ γὰρ ἂρ φυλάκους λάθοι, οὐδέ κ᾽ ὀχῆας
ῥεῖα μετοχλίσειε θυράων ἡμιτρόπαων.
τοὔνδ᾽ νῦν μή μοι μᾶλλον ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίνῃς.
μή σε γέρον οὐδ᾽ αὐτὸν ἐνὶ κλισίῃσιν ἐάσω,
καὶ ἱκέτην περ ἐόντα, διὸς δ᾽ ἀλίτωμαι ἐφετμάς.
Ὣς ἔφατ᾽, ἐδδείσας δ᾽ ὁ γέρων, καὶ ἐπείθετο μύθῳ.
πηλείδης δ᾽ αἰχμῇ λέων ὣς ἅλτο θύραζε

οὐκ οἶος, ἅμα τῷδ᾽ γε δύο θεράποντε ἕποντο.
ἥρως αὐτομέδων τε καὶ ἄλκιμος, οὓς ῥα μάλιστα
τίν᾽ ἀχιλλῆος ἑτάρων μετὰ πάτροκλόν γε θανόντα.
οἵ τόθ᾽ ὑπὸ ζυγόφιν λύον ἵππους ἠμιόνους τε.
ἐς δ᾽ ἄγαγον κήρυκα καλήτορα, τοῖο γέροντος.
καδδ᾽ ἐπὶ δίφρου ἔσαν ἐϋξέου· δ᾽ ἀπὸ ἅπήνης
ἥρεον ἑκτορίης κεφαλῆς ἀπερείσι᾽ ἄποινα.
καδδ᾽ ἐλίποντ᾽ δύο φάρε᾽ ἐϋννήτω τε χιτῶνα,
ὄφρα νέκυν πυκάσας δώῃ οἴκονδε φέεσθαι.
δμῳὰς δ᾽ ἐκαλίεσσε λῦσαι κίλλεί᾽ ἀμφὶ᾽ ἀλείψαι.
νόσφιν ἀερσάσας ὡς μὴ πρίαμος ἴδοι ἠόν.
μὴ ὀδύσσηται θυμὸν ἔχοντα, οὐκ ἐθέλῃσι
παῦσαι ἰδών, ἀχιλῆι δ᾽ ὀκνηθείη φίλον ἦτορ.
αὐτὰρ ἐπεὶ δμῳαὶ λοῦσαν καὶ χρίσαν ἐλαίῳ.
ἀμφὶ δὲ μιν φάρος καλὸν βάλον ἠδὲ χιτῶνα.
αὐτὸς τὸν γ᾽ ἀχιλλεὺς λεχέων ἐπέθηκεν ἀείρας.
σὺν δ᾽ ἑτάροι ἄθεσαν ἐϋξέσσῃ ἐπ᾽ ἀπήνῃ
ὤμοσεν᾽ ἄρ᾽ ἔπειτα φίλῳ δ᾽ ὀνόμηνεν ἑταίρῳ.
μή μοι πάτροκλε σκυδμαίνεμεν αἴκε πύθηαι
ἤν ἀΐδος περ ἐὼν, ὅτι ἕκτορα δῖον ἔλυσα.
πατρὶ φίλῳ, ἐπεὶ οὔ μοι ἀεικέα δῶκεν ἄποινα.
σοὶ δ᾽ ἄν ἐγὼ καὶ τῶν δ᾽ ἀποδάσσομαι ὅσσ᾽ ἐπέοικε.
ἦ ῥά, καὶ εἰς κλισίην πάλιν ἤϊε δῖος ἀχιλλεύς.
ἕζετο δ᾽ ἐν κλισμῷ ποικιλοδαίδαλῳ ἔνθεν ἀνίστη
τοίχου τῷ ἑτέρῳ, ὦπτε δ᾽ πρίαμον φάτο μῦθον.
ἦλθες μὲν δή τοι λίτεται γέρον ὡς ἐκέλευες
κεῖται δ᾽ ἐν λεχέεσσ᾽ ἅμα δ᾽ ἠοῖ φανομένηφι
ὄψεαι αὐτὸς ἄγων, νῦν δ᾽, μνησώμεθα δόρπου.

καὶ γὰρ τ' ἤϋκομος νιόβη μνήσατο σίτου.
τῇ περ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὄλοντο
ἓξ μὲν θυγατέρες, ἓξ δ' υἱέες ἡβώοντες.
τοὺς μὲν ἀπόλλων πέφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο
χωόμενος νιόβῃ, τὰς δ' ἄρτεμις ἰοχέαιρα.
οὕνεκ' ἄρα λητοῖ ἰσάσκετο καλλιπαρήῳ
φῆ δοιὼ τεκέειν· αὐτὴ γείνατο πολλούς·
τώδ' ἄρα καὶ δοιὼ περ ἐόντ' ἀπὸ πάντας ὄλεσσαν
οἱ μὲν ἄρ' ἐννῆμαρ κέατ' ἐν φόνῳ οὐδέ τις ἦεν
κατθάψαι· λαοὺς δὲ λίθους ποίησε κρονίων.
τοὺς δ' ἄρα τῇ δεκάτῃ θάψαν θεοὶ οὐρανίωνες.
ὣς δ' ἄρα σίτου μνήσατ' ἐπεὶ κάμε δάκρυ χέουσα.
νῦν δέ που ἐν πέτρῃσιν ἐν οὔρεσι οἰοπόλοισιν
ἐν σπῆϊ ὄθι φασὶ θεάων ἔμμορέ μιν δυνάς
νυμφάων, αἵτ' ἀμφ' ἀχελώϊον ἐῤῥώσαντο
ἔνθα λίθος περ ἐοῦσα θεῶν ἐκ κήδεα πέσσει
ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα δῖε γεραιὲ
σίτου ἐπειτάκην· ἔπειτα φίλον παῖδα κλαίοιμεν
Ἴλιον εἰς ἀγαγών· πολυδάκρυτον δέ τι ἔσται.
ἦ. καὶ ἀναΐξας ὄϊν ἀργυφον ὠκὺς ἀχιλλεύς.
σφάξε· ἑταροι δ' ἐδίροντό τε κηδόν τε ἕπιπτον εὖ κατὰ κόσμον
μίσυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως, πείροντ' ὀβελοῖσιν
ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
αὐτομέδων δ' ἄρα σῖτον ἀνὰ δρῖα κάνεσε καπέσσῃ
καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἄτὰρ κρέα νεῖμεν ἀχιλλεύς.
αὐτὰρ ἐπὶ πρόσθεν μὲν ἑὴν ἐπεμοιρήσατο τιμὴν
ἥστο δ' ἀντίος ὀτρηρὸς δῖος ἀχιλλεύς.
τοὺς δ' ἐνέηκε θεοῖσι· τοῖσι γὰρ ἄντα ἐώκει.

αὐτὰρ δαρδανίδην πρίαμον θαύμαζεν ἀχιλλεύς.
ὡς ὁρόων ὄψιν τ' ἀγαθὴν καὶ μῦθον ἀκούων.
αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐς ἀλλήλους δρόωντες.
τὸν πρότερος προσέειπε γέρων πρίαμος θεοειδής.
λέξον νῦν μοι τάχιστα διοτρεφὲς, ὄφρα κεν ἤδη
ὕπνῳ ὑπὸ γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντες.
οὐ γάρ πω μύσαν ὄσσε ὑπὸ βλεφάροισιν ἐμοῖσιν.
ἐξ οὗ σῆς ὑπὸ χερσὶν ἐμὸς πάϊς ὤλεσε θυμόν.
ἀλλ' αἰεὶ στενάχω καὶ κήδεα μυρία πέσσω.
αὐλῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμην ἐπὶ κόπρον.
νῦν δὴ καὶ σίτου πασάμην καὶ αἴθοπα οἶνον
λαῶν ἐνίσκω· πάρος γε μὲν οὔτι πιπάσμην.
ὣς ἔφ' ἀχιλλεὺς δ' ἑτάροισιν ἰδὲ δμωῇσι κέλευσε.
δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι καὶ ῥήγεα καλὰ
πορφύρε' ἐμβαλέειν στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὔλας καθύπερθεν ἑέσθαι.
αἶψα δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι.
αὐτίκα δ' ἄρ' ἐστόρεσαν δοιὼ λέχε' ἐγκονέουσαι.
τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφη πόδας ὠκὺς ἀχιλλεύς.
ἐκτὸς μὲν δὴ λέξον γέρον φίλε μήπις ἀχαιῶν
ἐνθάδ' ἐπέλθησι βουληφόρος οἵ τιμοι αἰεὶ
βουλὰς βουλεύουσι παρήμενοι ἠμὲν ἐμεῖο.
τῶν εἴ σε ὀδυσσεὺς θοὸς ἠὲ νύκτα μέλαιναν.
αὐτίκ' ἂν ἐξείποι ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν.
καὶ κεν ἀνὴρ ἕκλησις λύσι νεκροῦ γένηται.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀρτίκεως κατάλεξον.
ὅσσας ἤματα μέλλεις κηδεύειν ἑκυρὰ δῖον.
ὄφρα κ' ἐγὼ μίμνω καὶ λαὸν ἐρύκω.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων πρίαμος θεοειδής.

εἰ μὴν δή μ' ἐθέλεις τελέσαι τάφον ἔκπεμ δίῳ
ᾧ δέ κε μοι ῥεῖῖον ἀχιλλῆϊ κε χαρι σμένα θείης.
οἶδα γὰρ ὡς κατὰ ἄστυ ἐέλμιθα τηλόθι δ' ὕλη
ἀξέμμεν ἐξ ὄρεος μαλα δ' ῥῶες δεδίασιν.
ἐννῆμαρ μὴν κ' αὐτὸν ἐνὶ μεγάροις γοάοιμην
τῇ δεκάτῃ δ' κὲ θάπτοιμι δαίνυτό τε λαὸς.
ἐνδεκάτῃ δέ κε τύμβον ἐπ' αὐτῷ ποιήσαιμεν.
τῇ δ' δυωδεκάτῃ πολεμίξομεν εἴπερ ἀνάγκη.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρκης δῖος ἀχιλλεύς.
ἴσα τοι καὶ ταῦτα γέρον πρίαμ' ὡς σὺ κελεύεις.
ἔχεσθαι γὰρ τόσον πόλεμον χρόνον ὅσσον ἀνώγας.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἐπὶ καρπῷ χεῖρα γέροντος
ἔλαβε δεξιτερὸν μήπως δείσῃ ἐνὶ θυμῷ.
οἱ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο
κῆρυξ καὶ πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες
αὐτὰρ ἀχιλλεὺς οὖδε μυχῷ κλισίης εὐπήκτου.
τῷδε δὲ βρισηὶς παρελέξατο καλλιπάρῃος.
ἄλλοι μὲν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρες ἱπποκορυσταὶ
εὗδον παγχύχιοι μαλακῷ δεδμημένοι ὕπνῳ.
ἀλλ' οὐχ' ἑρμείαν ἐειδόνιον ὕπνος ἔμαρπτεν
ὁρμαίνοντ' ἀνὰ θυμὸν ὅπως πρίαμον βασιλῆα.
νηῶν ἐκπέμψει λαθὼν ἱερούς πυλαωρούς.
στῆ δ' ἄρ ὕπερ κεφαλῆς καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν.
Ὦ γέρον, οὐ νύτι σοί γε μάλα κακὸν οἷον ἐῢ ὕδεια
ἀνδράσιν ἐν δηίοισιν, ἐπεὶ δ' ἐσάωσεν ἀχιλλεύς.
καὶ νῦν, μὲν φίλον ἦτορ ἐλύσατο, πολλὰ δ' ἐδωκας.
σεῖο δέ κεν ζωοῦ, καὶ ῥίς τόσα δοῖεν ἀποινα,
παῖδες τοι μετόπισθε λελειμμένοι, αἴκ' ἀγαμέμνων
φείσεται ἀφείσης γνῶσιν δ' πάντες ἀχαιοί.

Ὣς ἔφατ' ἔδδεισεν δ' γέρων, κήρυκα δ' ἀΐσας
ποσσὶ δ' ἑρμείας ζυγὸν ἵππων ἡμιόνων τε.
ῥίμφα δ' ἄρ' αὐτὸς ἔλασσε κατὰ στρατὸν οὐδ' τις ἔγνω.
ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἵξον ἐϋῤῥεῖα ποταμοῖο
ξάνθου δινήεντος ὃν ἀθάνατος τέκετο ζεύς.
ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν ὄλυμπον.
ἠὼς δὲ κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν.
οἳ δ' ἐς ἄσυ ἔλασσαν ὀιμωγῇ τε σοναχῇ τε
ἵππους, ἡμίονοι δ' νίκων φέρον, οὐδέ τις ἄλλος
ἔγνω πρόσθ' ἀνδρῶν καλλιζώνων γυναικῶν,
ἀλλ' ἄρα κασσάνδρη ἰκέλη χρυσῇ ἀφροδίτῃ,
πέργαμον ἐσαναβᾶσα φίλον πατέρ' ἐσενόησεν.
ἔστη δ' ἐν δίφρῳ κήρυκά τε ἀσυφαῶτα.
τὸν δ' ἄρ' ἰδὼν ἡμίονον ἴδε κέκμηῶτα ἐν λιχέεσσι.
κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα γέγωνέ τε πᾶν κατὰ ἄστυ.
δῦτε θεῶν καὶ θεϊάδες ἕκτορ' ἴοντες.
εἴποτε καὶ ζώοντι μάχης ἐκνοσήσαντι.
χαίρετ' ἐπεὶ μέγα χάρμα πόλη τ' ἦν παντί τε δήμῳ.
Ὣς ἔφατ', οὐδέ τις οἷ τόθι εἴνι πόλει λίπεν ἀνήρ.
οὐδὲ γυνή, πάντας γὰρ ἀάχετον ἵκετο πένθος.
ἀγχοῦ δὲ ξύμβλητο πυλάων νεκρὸν ἄγοντι.
πρῶται τόν γ' ἄλοχός τε φίλη καὶ πότνια μήτηρ
πλησιάσθην ἄμαξαν ἐϋτροχον ἀΐξασαι
ἅπτόμεναι κεφαλῆς, κλαίων δ' ἀμφίστασ' ὄμιλος.
καὶ νύκε δὴ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα,
ἕκτορα δακρυχέοντες ὀδύροντο πρὸ πυλάων.
εἰ μή ἄρ' ἐκ δίφροιο γέρων λαοῖσι μετηύδα.
εἴξατέ μοι οὐρῆσι δι' ἐλθέμεν, αὐτὰρ ἔπειτα
ἕσσεσθε κλαυθμοῖο ἐπὶ ἐμῷ ἀγάγοιμι δόμονδε.

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἐνίησαν καὶ ἔξαν ἀκάμαντε
ὦκα δ' ἐπειτ' ἐσάγαγον κλυτὰ δώματα, τὸν μὲν ἔπειτα
ἥμενοι ἐν λεχέεσσι θέσαν παρὰ δ' εἴσαν ἀοιδοὺς
φορμίζοντ' ἐξάρχοντε, γόοι τε στονόεσσαι ἀοιδήν.
δι μὲν ἄρ' ἐθρήνεον, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.
Τῇσιν δ' αὖ βροτολοιγὸς ἀνὴρ Ἑκάβῃ γόον ὦρχε.
Ἕκτορ ἐμῷ θυμῷ πάντων φίλτατε παίδων
ἦμέν μοι ζωὸς περ ἐὼν φίλος ἦσθα θεοῖσι.
οἱ δ' ἄρα σεῦ κήδοντο, καὶ ἐν θανάτοιό περ αἴσῃ.
ἄλλους μὲν γὰρ πᾶσιν ἐμοὺς πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
πέρνασκ' ὃν πυκάλιμμον ἐλεύσσεκε πέρην ἁλὸς ἀργυφέοιο,
Σάμον, Ἴμβρον, καὶ Λῆμνον ἀμιχθαλόεσσαν.
σεῦ δ' ἐπὶ ἐξέλκων ψυχὴν τανυήκεϊ χαλκῷ,
ᾧ ἅλλ' ῥυσάμενος κεν ἐῷ περὶ σήματι κταμένοιο
πατρός, κλαῦσαν τ' ἐπιφρασάσθην δέ μιν οὐδ' ὀΐω.
νῦν δέ μοι ἐρσήεις καὶ πρόσφατος ἐν μεγάροισιν
κεῖσαι ἶσος ἰκέλῃσι, ὅτ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατεπέφνη.
Ὡς ἔφατο κλαίουσα γόον δ' ἀλίαστον ὄρινε.
τῇσι δ' ἔπειθ' Ἑλένη, τρίτατη ἐξῆρχε γόοιο.
Ἕκτορ ἐμῷ θυμῷ δαέρων ᾧ μάλα φίλτατε πάντων.
ἦ μέν μοι πόσις ἐστὶν Ἀλέξανδρος θεοειδής,
ὅς μ' ἄγαγ' Τροίῃ δ' ὡς πρὶν ὄφελλ' ἀπολέσθαι
ἤδη γὰρ νῦν μοι τόδε εἰκοστὸν ἔτος ἐστίν
ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβην καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθα πάτρης.
ἀλλ' οὔπω ζεῦ ἄκουσα κακὸν ἔπος οὐδ' ἀσύφηλον
ἀλλ' ὅτις μοι καὶ ἄλλος ἐνὶ μεγάροισιν ἐνίαπτοι
δαέρων, ἢ γαλόων, ἢ εὐνατέρων εὐπέπλων.
ἦ ἔκυρη, ἔκυρος δὲ πατὴρ ὥς ἤπιος αἰεί,
ἀλλὰ σύ γ' ἐπέεσσι παραφάμενος κατέρυκες
σῇ τ' ἀγανοφροσύνῃ καὶ σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσιν.
τῷ σέ γε μᾶλα κλαίω καὶ ἐμὸν μόρον ἀχνυμένη κῆρ
οὐ γάρ τις μοι ἔτ' ἄλλος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
ἤπιος οὐδὲ φίλος· πάντοθεν δέ με πεφρίκασιν.
Ὡς ἔφατο κλαίουσα, ἐπὶ δ' ἔστενε δῆμος ἀπείρων

Τῇσιν δ' αὖθ' Ἑκάβη ἀδινὰ ἐξῆρχε γόοιο.
Ἕκτορ ἐμῷ θυμῷ πάντων φίλτατε παίδων
ἦμέν μοι ζωός περ ἐὼν φίλος ἦσθα θεοῖσι.
οἱ δ' ἄρα σεῦ κήδοντο, καὶ ἐν θανάτοιό περ αἴσῃ.
ἄλλους μὲν γὰρ πᾶσιν ἐμοὺς πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
πέρνασκ' ὃν πυκάλιμμον ἐλεύσσεκε πέρην ἁλὸς ἀργυφέοιο,
Σάμον, Ἴμβρον, καὶ Λῆμνον ἀμιχθαλόεσσαν.
σεῦ δ' ἐπὶ ἐξέλκων ψυχὴν τανυήκεϊ χαλκῷ,
ᾧ ἅλλ' ῥυσάμενος κεν ἐῷ περὶ σήματι κταμένοιο
πατρός, κλαῦσαν τ' ἐπιφρασάσθην δέ μιν οὐδ' ὀΐω.
νῦν δέ μοι ἐρσήεις καὶ πρόσφατος ἐν μεγάροισιν
κεῖσαι ἶσος ἰκέλῃσι, ὅτ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατεπέφνη.
Ὡς ἔφατο κλαίουσα γόον δ' ἀλίαστον ὄρινε.
τῇσι δ' ἔπειθ' Ἑλένη, τρίτατη ἐξῆρχε γόοιο.
Ἕκτορ ἐμῷ θυμῷ δαέρων ᾧ μάλα φίλτατε πάντων.
ἦ μέν μοι πόσις ἐστὶν Ἀλέξανδρος θεοειδής,
ὅς μ' ἄγαγ' Τροίῃ δ' ὡς πρὶν ὄφελλ' ἀπολέσθαι
ἤδη γὰρ νῦν μοι τόδε εἰκοστὸν ἔτος ἐστίν
ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβην καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθα πάτρης.
ἀλλ' οὔπω ζεῦ ἄκουσα κακὸν ἔπος οὐδ' ἀσύφηλον
ἀλλ' ὅτις μοι καὶ ἄλλος ἐνὶ μεγάροισιν ἐνίαπτοι
δαέρων, ἢ γαλόων, ἢ εὐνατέρων εὐπέπλων.
ἦ ἔκυρη, ἔκυρος δὲ πατὴρ ὥς ἤπιος αἰεί,
ἀλλὰ σύ γ' ἐπέεσσι παραφάμενος κατέρυκες
σῇ τ' ἀγανοφροσύνῃ καὶ σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσιν.
τῷ σέ γε μᾶλα κλαίω καὶ ἐμὸν μόρον ἀχνυμένη κῆρ
οὐ γάρ τις μοι ἔτ' ἄλλος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
ἤπιος οὐδὲ φίλος· πάντοθεν δέ με πεφρίκασιν.
Ὡς ἔφατο κλαίουσα, ἐπὶ δ' ἔστενε δῆμος ἀπείρων

λαοῖσιν ὃ γήρων πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπεν·
Αἴξετε νῦν Τρῶες ξύλα ἄσασθε μὴ δέ τι θυμῷ
δείσητ' ἀργείων πυκινῶς λόχοι, ἦ γὰρ ἀχιλλεὺς
πέμπων μ' ὧδ' ἐπέτελλε μελαινάων ἀπὸ νηῶν
μὴ πρὶν πημανέειν πρὶν δωδεκάτη μολῆ ἠώς·
Ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ὑφ' ἅμαξῃσι βοᾶς ἡμιόνους τε
ἐλύγυσσαν, αὐτὰρ ἔπειτα πρὸ ἄστεος ἠγερέθοντο·
ἐννῆμαρ μὲν τοί γε ἀγίνεον ἄσπετον ὕλην·
ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη ἐφάνη φαεσίμβροτος ἠώς,
καὶ τότ' ἄρ' ἐξέφερον βασιλῆι κορυθαίολον ἕκτορα δάκρυ χέοντες·
ἐν δὲ πυρὴ ὑπάτη νεκρὸν θέσαν ἐν δ' ἔβαλον πῦρ.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
τὴμὸς ἄρ' ἀμφὶ πυρὶ κλυτὸν ἕκτορ' ἐγρέσθην λαοί.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤγερθεν ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν αἰθοπὶ οἴνῳ
πᾶσαν ὁπόσσον ἐπὶ κῖε πυρὸς μένος, αὐτὰρ ἔπειτα
ὀστέα λευκὰ λέγοντο κασίγνητοι, ἑταροί τε
μυρόμενοι θαλερὰς δ' κατέβλυζε δάκρυ παρειάων.
καὶ τὰ μὲν χρυσείῃ ἐς λάρνακα θῆκαν ἐλόντες,
πορφυρέοις πέπλοισι καλύψαντες μαλακοῖσιν·
αὐτὰρ ἔπειτα σῆμα τάφου κάπεσσαν θέσαν, αὐτὰρ ὑπερθεν
πυκνοῖσιν λάεσσι κατεστόρεσσαν μεγάλοισιν.
ἐρίμφα δὲ σῆμα ἔχεαν, περὶ δὲ σκοποὶ ἕατο πάντῃ·
μὴ πρὶν ἐφορμηθεῖεν ἐϋκνήμιδες ἀχαιοί.
χεύαντες δὲ τὸ σῆμα πάλιν κίον, αὐτὰρ ἔπειτα
εὖ συναγειράμενοι δαῖνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα,
δώμασιν ἐν πριάμοιο διοτρεφέος βασιλῆος.
ὣς ὅγ' ἀμφίπυρον τάφον ἕκτορος ἱπποδάμοιο. p. 166.

ἀνάγνωσις ἐκ τῆς φλωρεντίνης, καὶ τῆς ἑκατέρας Αλδίνης, ἐκδόσεων συλλεχθεῖσα.

Φύλλ. γ. σήλη. β. σοίχ. κη. φλωρεντίνη ἔκδοσις. ἑφιεὶς. ἀλδίνη. ἀφιεὶς. ἀναγινώσκει. φύλλ. ζ. σή. α. σοίχ. ιζ. φλ. ἔκδοσις, δύο. ἀλ. δύω. φύλλ. ιδ. σήλη. δ. σοίχ. α. φλωρεντίνη ἡ ἔκδοσις, ἱλασσώμεθα. ἀλδίνη δὲ, ἱλασσώμεθ, φύλλ. ια. σήλη. α. σοίχ. ιγ. φλωρ. ψαμάθ. ἀλδ. ψαμάθοις. φυλ. ιδ. σή. δ. σοι. ιθ. περὶ δ'. ἀλδ. περὶ δ' ἄν. ἐν τῇ αὐτῇ σήλῃ. σοίχ. κθ. φλωρ. βαλὴν δ'. ἀλ. βαλὴν γὰρ. φύλ. ιη. σή. δ. σοί. κθ. φλωρ. σὺν νηῒ. ἀλ. παρὰ νηῒ. τῇ αὐτῇ σήλῃ σοίχ. λ. φλωρ. χαμάιευσι. ἀλ. χαμάιευσα. φύλ. ιθ. σή. δ. σοί. κγ. φλωρ. αὐτοῖς. ἀλδ. αὐτ. φύλ. κα. σή. α. σοί. ιζ. φλ. ἴασις. ἀλ. ἴασης. φύλ. κδ. σή. δ. σοί. δ. φλ. πολεμίζῃν. ἀλ. πολέμοιο. τῆς αὐτῆς σήλης σοίχ. ζ. σφίσι. ἀλ. σφι. φύλ. κε. σή. α. σοί. α. φλ. αὐτὰρ δ' ἤρχε. ἀλ. αὐτὰρ ὃ ἦγε. φυ. λγ. σή. α. σοί. ε. φλ. ἀχρειόμενοισι. ἀλ. ἀχθεσμένοισι. σήλη. δ. σοί. ιη. τάμωμεν. ἀλ. τάμηται. φυ. μδ. σή. δ. σοί. ιζ. φλ. διοτρεφέων. ἀλ. ἀρηιθόων. φυ. μγ. σή. α. σοι. ιδ. φλ. οὔτω. ἀλ. οὕτως. μη. σή. δ. σοί. κι. φλ. μώρυ. ἀλ. βώρυ, καὶ. θώρυ. φυ. μθ. σή. δ. σοί. ιγ. φλ. πρόσθεν. ἀλ. πρὸ. ἴθεν. τῆς αὐτῆς σοί. κς. καπανιάδι, ἀναγνωσίεον. φυ. να. σή. δ. σοί. γ. ἐφῆκα, ἀναγνωσίεον. φυ. νδ. σή. ι. σοί. ιδ. φλ. αὐτάς δ' ἧος μὲν. ἀλ. αὐτὰς δ' ἧος μεγαλήτορος. σή. δ. σοι. λ. φλ. ἐξελύ. ἀλ. ἐξεχύθη. φύ. νδ. σή. δ. σοί. κδ. φλ. μάχηται. ἀλ. μάχοιτο. φυ. νε. σή. δ. σοί. κ. φλ. κέλευσεν. ἀλ. κέλευεν. φυ. νζ. σή. δ. σοί. κθ. φλ. κάρτεραι. ἀλ. κράτεραι. φύ. ξ. σή. δ. σοί. ιδ. φλ. κράτερα. ἀλ. κάρτβα. φύ. ξα. σή. α. σοι. κε. φλ. αὖδ' ἄχων. ἀλ. αὖδ' ἴχαν. φ. ξε. σή. δ. σοί. ιε, φλ. οὖν δὴ κάρτιστον. ἀλ. οὖν δὴ κράτιστον. τ' αὖτ' σοί. κδ. μαχέεσθ. ἀλ. μαχέσασθ. φ. ξη. σή. δ. μετὰ τὸν δ. σοίχον. μὴμὶ ἀποχωρήσεις. ἔποντα τὰ, δ' ἔπη ἐκ ἑκὼν ἡ φλω. ἔκδοσις. φύ. οι. σή. δ. σοί. δ. φλ. ἀληθέως ἐστ. ἀληθέως γ' ἐστ. φύ. πη. σή. δ. σοί. κε. φλ. προφανίσσαν. ἀλ. πρέσ-

φωσίντε. φύλ. ζα. σή. β. σοί. γ. φλω. αὖκ᾽. ἀλ. ἐὰκ᾽. τ᾽ αὖτ᾽ σοί. κζ. σίλα. ἀλ. σίλας. φύ. ργ. σή. β. σοί. γ. ἐν τῇ φλω. κϛὰ προτέρᾳ τῇ ἀλδίνη, ᾧ. ἄμα. ἀπτεσι. ρζ. σή. β. σοί. α. φλω. σφιν. ἀλ. σφίσιν. τ᾽ αὖτ᾽ σοί. κβ. ἐνὶ. ἀλ. ἐν. φύ. ρη. σή. α. σοί. α. φλω. τῆς. ἀλ. τῇ. φύ. ρι. σή. α. σοί. κζ. φλ. μιμιλώς. ἀλ. μεμικώς. φύ. ριβ. σή. β. σοί. η. φλ. ἀήθεσκον. ἀλ. ἀήθιζον. φύ. ριδ. ἐν τῇ τ᾽ λ. ὑποθέσ. φλ. οὖς ἐν παυιόντας. ἀλ. οὖν ἐποιούντα. σή. β. σοί. κγ. ἀναπλέσθαι. ἀλ. ἀναπλεύσεσθαι. φύ. ριη. σή. α. σοί. κς. φλω. πρικάτη. ἀλ. πρικώπη. φύ. ρκ. σή. α. σοί. κθ. φλω. κακὸν. ἀλ. κακὸν. φύ. ρκα. σή. β. σοί. ιζ. φλ. ἄυτ᾽ ἀλδ. ἄτ᾽. φύ. ρκβ. σή. α. σοί. κγ. φλ. ἵκτο φωνὴ. ἀλ. ἵκετ᾽ ἀϋτή. φύ. ρκδ. σή. α. σοί. α. φλ. μέγ. ας. ἀλ. μέβ. τ᾽ αὖτ᾽ σοί. ε. φλ. πρὸ ἔργ. ἀλ. πρὸ ἔρδε. φύ. ρλ. σή. α. σοί. ε. φλ. εὐξοον. ἀλ. εὐβροχον. τ᾽ αὖτ᾽ σοί. ια. πιεσδ᾽. ἀλ. πωλδ᾽. τῆς αὖτ᾽ σοί. ιζ. κϛὰ φύλλῳ ρμ. σή. β. σοί. κε. φλ. νωνυμνος. ἀλ. νωνύμνος. φύ. ρλ. σή. α. σοί. λ. φλω ἀλλ᾽ ἀπὸ πάντοδε. ἀλ. ἀλλ᾽ ἀποδάντοδε. φύ. ρλα. σή. α. σοί. ζ. φλ ἅρματα. ἀλ. ἅρμα. φύ. ρλδ. σή. α. σοί. α. φλ. πᾷθε. ἀλ. πᾷθεν. τ᾽ αὖτ᾽ σοί. ζ. θυμῷ. ἀλ. θυμὸν. φύ. ρλθ. σή. α. σοί. β. φλ. δ᾽ ιωνικίεσαι. ἀλ. δ᾽ ἰωνικίσι. σή. β. σοί. κγ. κϛ φύλλῳ. ρλε. σή. α. σοί. ς. φλ. ἐπέφωσ. ἀλ. ἐπαέφωσ. φύ. ρλϛ. σή. α. σοί. κδ. φλ. χρίγε. τῇ ἑτέρᾳ φέροι. ἀλ. χέρσιν ἐπ᾽ ἀμφοτρῇς ἔχοι. φύ. ρλθ. σή. β. σοί. λ. φλ. πήδακ᾽ ον. ἀλ. πήδημον. φύ. ρμ. σή. α. σοί. ιη. φλ. ὀρίξασθ. ἀλ. ἀκόντισε. φύ. ρμβ. σή. β. σοί. ιζ. φλ. ὀλίσθησα. ἀλ. ὀλίσαι. φύ. ρμζ. σή. β. σοί. κϐ. φλ. ὄσρᾳ. ἀλ. ὄρᾳ. φύ. ρνϛ. σή. β. σοί. ιθ. φλ. ἔλεξε. ἀλ. ἔθελξε. φύ. ρξ. σή. α. ἐν τῇ τῆς. ο. ὑποθέσ. φλ. ἀνδρώσῃ. ἀλ. ἀναρρώσῃ. φύ. ρξγ. σή. β. σοί. ιδ. φλ. ἕκατι. ἀλ. ἕκητι. φύ. ρξδ. σή. α. σοί. ς. φλω ἰσόμοιρον. ἀλ. ἰσόμορον. φύ. ροα. σή. β. σοί. ζ. φλ. τεκέων. ἀλ. τοκέων. τ᾽ αὖτ᾽ σοί. κς. ᾧσδ᾽. ἀλ. ᾧδ᾽. φύ. ροζ. σή. α. σοί. ιϛ. φλ. πυκνοὶ. ἀλ. πυκινοὶ. φύ. ροθ. σή. α. σοί. κ. φλ κιχεὶς. ἀλ. χικεὶς. σή. β. ᾧ. κη. ἔπος ἀμβροσιον. ἐν τῇ φλω. ἄπεστ. φύ. ρπ. σή. β. σοί. δ. φλ πολύμηδον. ἀλ. πολύμηλον. τ᾽ αὖτ᾽ σοί. ιζ. ἀλλήλησιν ἐπόρυσσαν. ἀλ. ἐπ᾽ ἀλλήλησιν ὄρυσσον. ἐξῆς αὖ φα σοί. ιη. φλ. κύδος ἐδ᾽ ὦν. ἀλ

τὸν δ᾽ ἐδὼν. φύ. ρπα. πρὸ ϝ. ιβ. σοί. τέλας. φλ. καῖε, ἐστίθη. φύ. ρπγ. σή. α. σοί. γ. φλ. ἀϋσαντε. ἀλ. ἀΰσαντες. φύ. ρπδ. σή. β. σοί. α. φλ. ἴδ᾽ ἀλ. ἴρα. ρπε. σή. α. σοί. η. φλ. ἄνηκεν. ἀλ. ἐνήκεν. σή. β. σοί. ιγ. ἐς πόνον. ἀλ. ἀμπονον. φύ. ρπς. σή. α. σοί. ιδ. φλω. ὥστ᾽. ἀλ. ὅτ᾽. φύ. ρπζ. σή. α. σοί. γ. φλ. ὄπιθεν. ἀλ. ὄπιθεν. φύ. ρπθ. σή. β. σοί. ι. φλ. τ᾽ δ᾽ ἐξ. ἀλ. τὸ. ἐξ. ἔκ. ἔχῃ. φύ. ρ ϛα. σή. α. σοί. ια. φλ. ἐν πιπεύσιτ᾽. ἀλ. ἐπιπεύσει. φύ. ρϛε. σή. α. σοί. ς. φλ. ᾧδ᾽ ἐ τις ἄλλος ἀλ. ᾧ τ᾽ ἐάσω. σή. β. σοί. κϐ. φλ. ἤλπιζο. ἀλ. ἐλπιζο. φύ. ρϛζ. σή. α. σοί. ιζ. φλ. αἰζήσας. ἀλ. αἰζήσεις. φύ. ρϛη. σή. α. σοί. ς. φλ. χεύνεσιν ἀλ. χεῦναι. τ᾽ αὖτ᾽ σοί. η. φλ. ἐγχομένη. ἀλ. ἐγομένη. φύ. σ. σή. β. σοί. κα. φλ. δ᾽ ηειάασθ᾽. ἀλ. δ᾽ ηρίσασθ. φύ. σι. σή. α. σοί. ι. φλω. γίνε. ἀλ. γίγνε. σή. β. σοί. α. φλ. ἀμφίεσσαν. ἀλ. ἀμφίεσαν. φύ. σθ. σή. α. σοί. ς. φλ. τύνδ᾽ λίασον. ἀλ. τόνδ᾽ ἐλίασον. φύ. σια. σή. β. σοί. ε. φλ. ἐνὶ. γυκίμῳ. ἀλ. ἐνὶ γυκίμῳ. τ᾽ αὖτ᾽ σοί. κη. φλ. φίρεσκε. ἀλ. φέρεσκε. φύ. σιβ. σή. β. σοί. β. φλ. χερσὶ. ἀλ. χέρσι. φύ. σιγ. σή. α. σοί. ιζ. φλ. ἀρήγηθ᾽. ἀλ. ἀρήγεθ᾽. τ᾽ αὖτ᾽ σοί. κζ. φλ. κίκασσα. ἀλ. κίκασο. σή. β. σοί. γ. φλ. ἰῶς. ἀλ. ἴως. φύ. σκα. σή. α. σοί. ις. φλ. τὰς. ἀλ. ἃς. φύ. σκδ. σή. β. σοί. α. φλ. ἀμφοτέρωσ. ἀλ. ἀμφοτέρω. φύ. σκγ. σή. α. σοί. ιη. φλ. ἔκγονον. ἀλ. εὔγονον. φύ. σκε. σή. α. σοί. κᾱ. φλ. ἀκίονται. ἀλ. ἀίσσει. φύ. σκθ. σή. α. σοί. ια. φλ. σαῖ ζεμβμα. ἀλ. κατακτάμβμα. φύ. σλ. σή. α. σοί. ιη. φλ. αἶσημον. ἀλ μόρσιμον. τ᾽ αὖτ᾽ σοί. κγ. κϛ πάντων. ἀλ. συμπάντων. σή. β. σοί. ᾱ. ὑπαλύξῃ. ἀλ. ὑπαλύξῃ. φύ. σλα. σή. β. σοί. ιγ. φλ. ἐκγεγαῶτα. ἀλ. ἐκγεγαῶτα. φῦ. σλβ. σή. α. σοί. ιᾱ. φλ. τ᾽ ρι. ἀλ. τ᾽ ρι. φύ. σλγ. σή. β. σοί. ιγ. φλ. τὸ δ᾽ ὄν. ἀλ. τέ). φύ. σλς. σή. α. σοί. κθ. φλ. δ᾽ ὄφ ἀλ. ὅσσον. σή. β. σοί. κ. πολίμοιο. ἀλ. πολίμοιο. φύ. σλζ. σή. α. σοί. κ. φλ. πολεμίξω. ἀλ. πολεμίζω. τ᾽ αὖτ᾽ σοί. κᾱ. παυσώμεθα ἀλ. παυσῶμεθα. σή. β. σοί. ᾱ. φλ. πολεμίξειν. ἀλ. πολεμίξειν. τ᾽ αὖτ᾽ σοί. ζ. σοίχον. νείκεσιν ἰὸν χαλκόν. ᾧ τ᾽ ἐχᾱ φλω. φύ. σλη. σή. α. σοί. θ. φλ. πολεμίζῃ. ἀλ. πολεμίζῃ. τ᾽ αὖτ᾽ σοί. ια. ἐναντίον. ἀλ. ἐναντίη. σή. β. σοί. ι. φλ. βίψας. ἀλ. βρίψας. φύ. σμ. σή. α. σοί.

ε. φλ. ῥῶας καὶ ῥῶΐας. ἀλ. ῥῷας καὶ ῥῷας. σή. β. σοί. γ. φλ. τούτῳ.
ἀλ. τούτῳ. φύ. σμα. σή. α. σοί. ις. φλ. ἀλλήλῃσι. ἀ. ἀλλέλοιιν. φύ.
σμβ. σή. β. σοί. δ. φλ. ἕα. ἀλ. εἷα. φύ. σμγ. σή. β. σοί. κ. φλ. λάθω.
μαι. ἀλ. λαθοίμλω. φύ. σμδ. σή. β. σοί. θ. φλ. ἕφης. ἀλ. ἕφηθα.
φύ. σμε. σή. α. τὸν κς. σοῖχεν οὕτως ἀναγινώσκει. φλωρ. ὦ φίλοι ῥῳες δωμοί. θράποντος ἄρηι. ἀλ. δὲ οὕτως. ὦ φίλοι ἀργέ-
ων ἠγήτορος ἠδὲ μέδοντος. φύ. σμζ. σή. α. σοί. α. φλ. ἧσαν. ἀλ.
ἕσαν. τῆς αὐτῆς σοί. γ. θυμὸν. ἀλ. θυμὸς. φύ. σμη. σή. α. σοί. ι. φλ
τGαρπώμιθα. ἀλ. τGαρπώμεθα. σή. β. σοί. ις. ἶξον. ἀλ. ἷξον. φύ.
σνα. σή. α. σοί. ιγ. φλ. κε. ἀλ. μὴ τῆς αὐτ σοί. κε. φλ. ἐλθεῖν. ἀλ.
ἐλθέμμ. φύ. συγ. σή. β. σοί. ιδ. φλ. αὐτὰρ. ἀλ. ἀτὰρ. τῆς αὐτῆς
σοί. ις. ἐγχειφθέτω. ἀλ. ἐγχεμφθήτω. φύ. σνε. σή. β. σοί. κ. φλω.
τὰς πεῖτα ἀλ. τὰ πρῶτα. φύ. σνς. σή. α. σοί. κβ. φλ. ῥίξοι. ἀλδ.
ῥίζοι. φύ. σξ. σή. α. σοί. κα. φλ. ὄπιθεν. ἀλ. ὄπιθεγ. φύ. σξα. σή. β.
σοί. ι. φλω. ἐλόντες. ἀλ. ἐλόντι. φύ. σξδ. σή. α. σοί. ς. φλ. ἀφροτῆ
τάτι. ἀλ. ἀφροτῆτάτε. φύ. σξε. σή. α. σοί. ις. φλ. ἀλλὰ καὶ. ἀλδ.
ἀλλὰ μὴν. φύ. σξζ. σή. α. σοί. ια. φλ. οἷον. ἀλ. οἷος. τῆς αὐτ σοί. ια.
φλ. ὅσκ' ἰθύνοι. ἀλ. ὅσκεν ἰθύνοι. φύ. σξη. σή. α. σοί. ις. φλ. ἦλθετε
ἀλ. ἦλθε. φύ. σξθ. σή. β. σοί. θ. φλ. δὲ. ἀλ. ὑπὲρ. φύ. σο. σή. β. σοί.
ιδ. αὐτὰρ ἐπεί. ἐν τῇ φλ. ἀπειρ.